Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία·

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ
σ τ υ φ χ ψ ω αα ββ·

ἅπαντα εἰσὶ τριάδια·

Τὸ παρὸν μηναῖον ἐτυπώθη ἐν Ἐνετίησιν· ἐν οἰκίᾳ Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν
σπινέλλων, μονεταρίοι τῆς ἐκλαμπροτάτης ἀρχῆς τῶν Ἐνετῶν·
Ἐπιμελείᾳ δὲ, Βασιλείου ἱερέως τοῦ Βαλέριδος·
Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ χῦ
καὶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ· αφμβ΄.
μηνὶ φάρουαρίω, θ΄.

ὁμολογίας συνήγοροι· μαρτύρων συμμέτοχοι· τοὺς στεφάνους ἀληθῶς· τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι· κῦρε ἔνδοξε· καὶ σοφὲ Ἰωάννη, ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν παμμακάριστοι:~

Ἐγχορεύουσι σήμερον, αἱ χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφροσι, θείοις μάρτυσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατύνοντα αὐτὰς σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι· καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀξιοσέβαστον μνήμην αὐτῶν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος δ΄·

Ἀξιεπαίνοις ᾄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας· σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὸ βλάστημα αὐτῆς, Θεοδότην, Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην· τοὺς ἀθληφόρους καὶ ἀειπαρθένους· αἰτούσας Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Καὶ νῦν, θεοτοκίον· ὁ δεξ ὑψίστου·

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου· ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ θεός· σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου· καὶ νοῦν ἐννοίαις· τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας· αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι· θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκρίψας, τῆς κακίστης μου· συνηθείας περιπατέσω καὶ κλαύσομαι· ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον:~

Σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Μὴ ἐποδύρου μου μῆτερ καθορῶσα· ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεόν· τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα τὴν γῆν ἀσχέτως· καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι· καὶ δοξασθήσομαι· καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρείψω σθένει· καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν· καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι· τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος:~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις:~

Μὴν ὁ Ἰαννουάριος εἴληφεν ὧδε τέρμα·

τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις παναμώμε δέσποινα·

ᾠδὴ η´· Χεῖρας ἐκπετάσας·

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντως θεοῦ, ἐξεκαλοῦντο δεινῶς· ἀλλ' οἱ ἀήττητοι μάρτυρες· διὰ κτίσεως ὑπέρφαινον· τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς· οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες τύραννοι· τοὺς δὲ πολίτευμα ἔχοντας· ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον· διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν ὤθουν κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~

Λείψανα μαρτύρων ἀστραπάς, θαυμάτων ἔφαναν, τῇ οἰκουμένῃ Χριστέ· τοῦ κακοδαίμονος φάσματος· τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα· τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς ἰάσεις νέμοντα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~ Θεοτοκίον·

Ἀμήτωρ ὁ λόγος ἐκ πατρός, ὑπάρχων πρότερον ἀπάτωρ γέγονεν ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον πάναγνε· σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~ ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι· οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~ ᾠδὴ θ´· Λίθος ἀχειρό·

Ὑπήκοος μέχρι θανάτου· ἡ ξυνωρὶς τῶν ἀηττήτων· ὤφθη Ἰωάννου καὶ Κύρου τοῖς τοῦ δεσπότου θείοις προστάγμασι· διὸ χερσὶ τοῦ κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο:~

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δύο, τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας· κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου· τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρρυόμενοι· τῆς ἀκηράτου χάριτος· οὓς ἐπαξίως μεγαλύνομεν:~

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας· ἀλλ' ὑποστάσεων τριάδα· ἡ τῶν ἀηττήτων μαρτύρων, δυὰς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα λόγον δέ, ἕνα Χριστὸν ἐν δύο φύσεσιν:~ Θεοτοκίον·

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε· καὶ τῶν σεπτῶν μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος:~

Ὁ εἱρμός·

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλαξεύτου σου παρθένε· ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον· Πρός, τοῖς μαθηταῖς·

Τῶν ἀναργύρων ἔξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς οἰκουμένης ὤφθητε, μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐκ θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε· πάθη ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη:~ Ἕτερον· ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄ·

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ· τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε· παρὰ κυρίου λαβόντες τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων:~

Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἐν προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί, παναγία θεοτόκε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν υἱόν σου· θεοχαρίτωτε κόρη:~

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια·

ἦχος δ´· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν· τῶν μαρτύρων ἐν ᾄσμασι· τῆς τριάδος ἔχουσαν, τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως· τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς θεοῦ ἐπιγνώσεως· Κῦρον ἅπαντες· καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν, Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον:~

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε· ἀσθενούντων μακάριοι· καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ πίστεως·

ὁμολο-

Digitized by Google

ἀδοξίας ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως· καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ ἅγιοι μή τι πάθωσιν οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκὸς, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτὰς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον· συγκαταχθέντες οὖν καὶ αὐτοὶ, καὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν ἀληθινὸν ὄντα ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναιξί· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Οὐϊκτωρίνου· Οὐΐκτορος· Νικηφόρου· Κλαυδίου· Διοδώρου, Σαραπίωνος, καὶ Παπίου τῶν ἐν Κορίνθῳ·

Ὄλμῳ μέλη τρεῖς συντριβέντες γεννάδαι· Ὤφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη· Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ κτίστῃ· Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας· Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφος· Εἴσελθε Διόδωρε μάρτυς καὶ στέφου· Εἰ τὰ ξίφοις στέρξω σε τῷ φόβῳ βίε· Καὶ πῶς θεὸς στέρξει με τὸν σεραπίνον· Λῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ Παπία· Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχης·

Οὗτοι ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθέντες καὶ ἀχθέντες τῷ Τερτίῳ τῷ ἀνθυπάτῳ ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι· ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμηντο οἱ ἅγιοι, μετὰ πλείστοις αἰκίας καὶ ἀνυποίστους, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς· Οὐϊκτωρῖνος γὰρ καὶ Οὐΐκτωρ καὶ Νικηφόρος, ἐν ὅλμῳ βληθέντες ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς· ὁ δὲ Κλαύδιος τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας τοῦ βίου μετέστη· ὁ δὲ Διόδωρος, τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος· Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ὁ δὲ Παπίας καταποντισθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Τρυφαίνης·

Ταῦρος Τρύφαινα σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον· Καὶ πρὸς τρυφὰς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους·

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης· θυγάτηρ Ἀναστασίου τινὸς συγκλητικοῦ· καὶ μητρὸς Σωκρατίας χριστιανῆς· κατέστη δὲ εἰς τὸ μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέγκασα· διεχλεύαζε δὲ τὰ αἰσχρὰ καὶ διέσυρεν, οἷς τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ᾤοντο· καὶ ἀποστῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε· καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ θεοῦ πεμφθῆναι ἐπηύχετο· ὅθεν προστάξαντος Καισαρείου τοῦ ἡγεμόνος, ἐν καμίνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται· ῥυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ἐπὶ μετεώρου κρεμᾶται· καὶ ἀπορριφεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται· εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν, ἄλλα τῶν θηρίων, ταύτης οὐχ ἥψαντο· εἷς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος καὶ διακεράσας διέσχισε ταύτην ἔνθα προσέβαλε· λέγεται δὲ ἐν ᾧ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρρύη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διδοῦς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἶεν· εἴτε κτήνη, ἀρυόμεναι καὶ μετέχουσαι· εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσιν·

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ·

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα· βάρει· τῆς ἀχράντου δόξης οἱ ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε·

Οὐκ ἀγνοοῦντες τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα· πᾶσαν, αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν· ἀποπτύσαντες οἱ μάρτυρες· εὐλογημένος εἶ ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος·

Τῇ καρτερίᾳ τῶν ἀλγηδόνων στεφανούμενοι· Κῦρος, Ἰωάννης τε ὑπασπισταὶ τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε:~

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα· χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, θεοτόκε

τοῖς

ἄσῳμα· πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν·

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς·

Ἑσπερ ἡ δυάς, τῶν μαρτύρων ἐπέστησε· σὺ ἅγιε σὺν ἁγίοις· κύρῳ καὶ ἰωάννῃ· ἀξίως ἀναπέπαυσαι:~

Ἓν ἔργον ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις· σὺ μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ σῷ ἀπειροκάστῳ· καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας:~

Ἐ μόνον ἀγαπῶν, ἀπτοήτῳ φρονήματι· ἀλείψαντες τὰς παρθένους· ἰωάννης καὶ κύρος· ἀνδρείας ἀπειργάσαντο:~

Ἐ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα:~

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς·

Θ ύεσθαι, ὑπὲρ χριστοῦ οἱ μάρτυρες εἵλοντο· ἢ τὸν ἀλάστορι θῦσαι· πονηρόν τε τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι· τοῦ δι' οἶκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τεθέντος ὡς πρόβατον:~

Ἠ λγησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς μάρτυρας ξέοντας· τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη· αἱ πληγαὶ νηπίων ἀποτελοῦντο· παραδόξως, ἐνηργοῦντο τῷ θείῳ γὰρ πνεύματι:~

Κ ῦν, καὶ βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, ὁμολογήσασαι πίστει· δυὰς ἡ ὁμόφρων σὺν ἀνάθλοις, τοῖς ἀνόμοις, μέχρις αἵματος ἀντεκατέστησαν:~

Θ ανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν ἤραντο· ἀθανασία ἡ μάρτυς, σὺν τῇ εὐδοξίᾳ καὶ θεοδότῃ· καὶ τῇ θείᾳ, θεοκτίστῃ τοῖς τούτης βλαστήμασι:~

Κ ατάρας, τῆς προμήτορος εὔας τῷ τόκῳ σου· ἐλευθερούμεθα· σὺ γὰρ, τὸν χριστὸν τεκοῦσα παρθενομῆτορ· αὐτὴ ταύτης, τὴν εὐλογίαν πᾶσιν ἐπήγασας:~

Ὁ εἱρμός·

Θ ύουσι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε· ἡ ἐκκλησία βοᾶ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον· ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον·

Ἐ κ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων· εἰληφότες ἅγιοι· θαυματουργεῖτε ἀπαύστως· ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ· κύρε θεόφρον· σὺν ἰωάννῃ τῷ ἀοιδίμῳ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε:~

ὁ οἶκος·

Ἐ αυτοὺς τῷ θεῷ ἀναθέμενοι ἅγιοι· πᾶσαν πεῖραν δεινῶν, δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε· θανόντες προθύμως μάρτυρες γενναῖοι· καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι· καὶ πίστει ὑμῖν βοῶ ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λα΄. μνήμη τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κύρου καὶ ἰωάννου· καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀθανασίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθένων· θεοδότης, θεοκτίστης, καὶ εὐδοξίας· στίχ.

Κύρῳ συναθλῶν ἰωάννης πρὸς ξίφος,
Ἐ συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος κύρῳ·
Μήτηρ ἀρίστη καὶ τριὰς θυγατέρων,
Πόθῳ πρὸς θνήσκουσι τοῦ πανυμνήτου ξίφει·

Ο ὗτοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες κύρος καὶ ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· ὁ μὲν κύρος, ἐκ τῆς ἀλεξανδρέων πόλεως· ὁ δὲ ἰωάννης ἐξ ἐδέσσης· διὰ τὸ ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμόν, καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν πρὸς τὴν ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ κύρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ· ὁ δὲ ἰωάννης ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ ἁγίου κύρου ἀκούσας· καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώμενος, παρεγένετο εἰς ἀλεξάνδρειαν· κἀκεῖθεν κατὰ φήμην ἔνθα διέτριβεν ἀπελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ· συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος οὕτω καλουμένης ἀθανασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων θεοδότης, θεοκτίστης, καὶ εὐδοξίας·

ὡς ἡ μέθη ἀρθῇ πᾶσα, τῶν παθῶν ἀναγέτα, ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος:~

Τροπάριον· ἦχος πλ. α΄·

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον· τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, εἰς ϛ΄. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον·

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας· Κῦρε μακάριε· συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκὼς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· διὸ ψυχῆς τῆς κρείττονος· ἐν οὐρανοῖς συναπολάβετε:~

Στρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος· Κῦρε πανέντιμε· τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπὼν, Ἰωάννη παναοίδιμε· κατὰ δαιμόνων ἤρασθε· παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια·

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖκες ἔνθεοι· παρθενικὴν ἰσάγγελον φυλὴν, εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο· μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο·

Θκ. Ἐκ σοῦ κεχαριτωμένη πανάγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης ἥλιος Χριστός· καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοῖς καθημένοις πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν·

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί·

Σαρκὶ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν· οἱ εὐκλεεῖς μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον:~

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ ψυχῆς πνεύματι· οἱ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες· ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον:~

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενὲς, τῆς γυναικείας τῶν στερρῶν φύσεως· τὸν δυσμενῆ δράκοντα· ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο:~ Θκ.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος· μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν:~

Ὁ εἱρμός·

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα:~

Καθ. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ·

Ταῖς χαμαιζήλοις ἡδοναῖς συμπατοῦντες· πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος· περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι· Κῦρε Ἰωάννη τε οἰκουμένης φωστῆρες, ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τοὺς ἐπὶ [illegible] τὸν Θεὸν ἱκετεύοντας:~

Θεοτόκιον· ὅμοιον·

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε· προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν· παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησον ἁγνή· ὅτι ὑπερῆράν μου κεφαλὴν ἁμαρτίαι· καὶ πτοοῦμαι δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνὴ, πρὸς τὸν υἱόν σου ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με:~

Σταυροθ. ὅμοιον·

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα· ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα· ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστοῦ· οἴμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' ἀγγέλων· ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ· θέλων σταυροῦσαι υἱέ μου μακρόθυμε:~ ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε·

Ἡ ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοὺς δυσμενοῦς καθεῖλε· τὴν φιλέσπερον πλάνην· ταύτης πολεμήτορας φωστῆρας ἐκλάμποντας· Κῦρον Ἰωάννην τε δείξασα:~

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς τριάδος· καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ μάρτυρες· σφοδρῶς ἐρρωσθέντες, Κῦρος Ἰωάννης τε· ἑνώσει τῇ κρείττονι· ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν:~

Ὡς σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεραπεῖον· τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἀπελαύνει τὴν λώβην· πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν ἀήττητοι μάρτυρες· χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν:~ Θεοτόκιον·

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε· καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρε σοι δέσποινα·

Digitized by Google

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς: Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων· ᾠδὴ γ΄· καὶ ϛ΄·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λα΄· τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κύρου καὶ ἰωάννου· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρά· ἦχος δ΄· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Ἀθληταὶ γενναιότατοι· ἰατροὶ θεοσεβέβλητοι· κύρε ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι· ὡς τῶν τυράννων ὠλέσατε· τὸ θράσος τὸ ἄθεον· τοῦ νοός μου ἐκ τροπῆς, τυραννούσας με θραύσατε· καὶ ἰάσασθε τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν λυτρωτὴν ἱκετεύοντες:~

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος· καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων· τῆς ἐπερχομένης μοι διὰ τοῦ στόματος· τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε· κουφίζοντες ἅγιοι· πάντα πόνον τῆς ψυχῆς· ὁρατῶς ἀοράτως τε· προσγενόμενον, ὅπως πίστει διὰ πόθῳ, μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα· ὑπὲρ τριάδος ἀθλήσασαν:~

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες· τοῦ θεοῦ ὡραιότατοι· κύρε ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προστρέχοντα· ἀρρωστήματος παντός, ἀπαλλάξατε ἅγιοι· εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου· ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλώσασαν:~ Δόξα· ἦχος πλ. δ΄·

Δυὰς μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, κύρος καὶ ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἅμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ μέχρι τέλους ἐν διαπρέψας· αἵματι μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ χριστῷ· ὁ δέ, στρατιωτικοῖς ἐν διαπρέψας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται· διὸ καὶ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν ἰάσεις νέμουσι τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ καὶ νῦν θεοτοκίον· Οἱ μάρτυρές σου κύριε·

Ἐγώ εἰμι τὸ ἄκαρπον δένδρον πανάμωμε· τὸ μὴ καρπεῦον καρπὸν σωτήριον· διὸ καὶ τρέμω τὴν ἐκκοπήν, μήπως βληθῶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος· ὅθεν προσπίπτω· τούτου ῥῦσαι με· καὶ καρποφόρον δεῖξον ἄχραντε· τῷ υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου:~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοὺς πάλαι ἐν παραβάσεως καρπῷ· ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας· θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα ἣν μεγαλύνομεν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου· Δόξα· ἦχος β΄· ἀνατολίου·

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον· ὕμνοις στέψωμεν κύρον σὺν τῷ ἰωάννῃ· τοὺς ἀφώτηρας τῆς χάριτος· καὶ δοτῆρας τῶν αἰτουμένων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

καὶ νῦν θεοτοκίον· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε·

Σκέπη καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά, μῆτερ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀεί·· τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου· μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, ἐκ περιστάσεων πάντων· ὅτι σὲ μετὰ θεόν, ἔχομεν ἀντίληψιν πάντες, οἱ χριστιανοὶ καὶ καταφεύγομεν:~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἀμνή· ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον· θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες· καὶ ἔκραζες τέκνον· γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ

καταβασία·

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν χριστιανῶν· σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ:~

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον ἅγιον θεῷ· διὸ πρωτότοκον λόγον πατρὸς ἀνάρχου υἱόν· πρωτοτοκούμενον μητρί· ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπάς· Βασίλειόν τε τὸν μέγαν· Γρηγόριον θεολόγον· χρυσόστομον Ἰωάννην· ἀνευφημήσωμεν πάντες:~

Ἕτερον· ὅμοιον·

Ἡ ἑνιαία θεότης· πατὴρ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα· ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις· Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου· καὶ τῆς ἁγνῆς θεοτόκου, μὴ χωρισθῶ τῆς σῆς δόξης:~

Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Χρυσοπλοκώτατε πύργε· καὶ δωδεκάτειχε πόλις· ἡλιοστάλακτε θρόνε· καθέδρα τοῦ βασιλέως· ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην:~

Εἰς τοὺς αἴνους· πᾶσα πνοή· ἵστωμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια·

ἦχος β'· Ποίοις εὐφημιῶν·

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς διδασκάλους· τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ πνεύματι· τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας, τριάδος τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας· φωστῆρας τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας· τῆς ἐκκλησίας τοὺς στύλους· οὓς στεφάνοις δόξης, νικήσαντας στεφανοῖ· Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους· τοὺς συνωμότας καὶ κήρυκας· τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τοὺς ἀκραιφνεστάτους θεολόγους· τὸν μέγαν ἱεροφάντορα Βασίλειον· τὸν θεῖον καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ· τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν· οὓς ἐδόξασεν ἡ τριάς, ἀξίως ὁ κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς ἱεράρχας· τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι· καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι· ποιμένας χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους ἀγγέλους· βροτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός· τῆς δόξης ὁ κύριος· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι· καταστέψωμεν τὸν χρυσολόγον· ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον· τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ πνεύματος· τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύλους, τῆς ἐκκλησίας πιστῶν στήριγμα· ἁπάντων ἁμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι ἡδυνόμεθα· ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων, καὶ μέγα ἔλεος·

Δόξα ὁ αὐτός· προεόρτιον·

Σήμερον ὁ Χριστός·

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων· σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ δεσπότου γνωρίζονται· αἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δὲ πρὸς τὸν σωτῆρα βοῶμεν· δόξα σοὶ Χριστῷ τῷ θεῷ· τοῖς γὰρ πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος· σήμερον ὑπὸ νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν νόμον· τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται· ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον· τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι· Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· νῦν ἀπολύεις με δέσποτα· ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς, πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γάρ σε καὶ εὐφράνθην:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

δίδοται

ἐκ ἁγίας παρθένου· ἀφράστως σωματούμενον θεόν· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Θεομακάριστε κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν· προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσόν με μῆτερ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς αἰενάου, πλησθῆναι καθικέτευε ἁγνή· τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας:~

Ἐπιφανεῖσα παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον· φωτός σου ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς· αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον ἁγνή· τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας:~ Στ·

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, πατὴρ ὅνπερ ἐγέννησεν υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων· σὲ θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν· τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν:~

ἄλλος· Ἀνάρχου γεννήτορος·

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν ἱεράρχαις φωστῆρας τρεῖς μεγάλους·

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον γεώργιον καὶ ποίμνιον· ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε· εἰς ἓν συνελθόντων ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς· συμπαραλαβόντων· κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν:~

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τρισολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς ἐκκλησίας·

Οὐ δίστομον μάχαιραν ἡ χάρις, ἀλλὰ τρίστομον· κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἓν οὐρανοχάλκευτον ξίφος· τρισὶν ἀκμαῖς, κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον· τριλαμποῦς μιᾶς θεότητος:~

Μεγάλυνον ψυχή μου τοὺς κεκοσμηκότας Χριστοῦ τὴν ἐκκλησίαν·

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ἦν ἔνδοξοι· καὶ τὴν σάρκα φορούντων εἰς ἔτι ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντας τοὺς ἐπὶ γῆς· ἡμᾶς στρεφομένους· τὰ ἄνω πρεσβεύετε· καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι:~

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν·

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων δέσποινα· καταπνίγων τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος· καί μοι παραδόξως συμβαίνει τὸ ἀπορεῖν, ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν:~

ἄλλος· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός·

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς παναγίας τριάδος τρεῖς ποιμένας·

Ἐπήρθη τῆς τριάδος ἡ ἀρετή· καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν· ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ· ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα· τοὺς ἐπουρανίοις μυσταγωγούς· δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν· οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα:~

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ τρισηλίου φωστῆρας τρεῖς μεγάλους·

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος οὐκ ὤν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν, ἐξοικειοῦνται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην ὑπερχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα· τῷ φθόνῳ παρρησίας· λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν:~ Δόξα·

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου θεότητος τὸ κράτος·

Ἱερὰς ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς· πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα· τέκνα γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν· τελειουμένα πνεύματι· τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖτε, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην· ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησεν:~ Θεοτοκίον·

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν·

Υἱὸν θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν· διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν υἱόν· ἐξ ἀποκαλύψεως πατρικῆς· οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος· τοῦτο μυηθεῖσα μῆτερ θεοῦ· διό σε καὶ παρθένον, δοξάσασα μητέρα· καὶ θεὸν ἐμεγάλυνεν:~

ψαλμῳδοῦντε· εὐλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~

Καταβασία·

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας· καὶ παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα· θν λόγον ὑμνοῦμεν· εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κν· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Πύργον ἰσχυρὸς ἀσφαλῆ· καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν· κεκτημένοι σε πιστοὶ· διασωζόμεθα νῦν· ὑμνοῦντες τὸν τόκον σου πανάγνε· καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε θκε· ὡς τεκοῦσαν τὸν λόγον, τοῦ ἀθανάτου πρς· τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον· τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν· ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἁγνὴ πηγάζεις· οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν· ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον σου ἄχραντε· καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ἰνδάλματος·

Νοοῦμεν εὐσεβῶς· καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον· μονάδα τε καὶ τριάδα· τὴν πάντα ταῦτα λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ ἱερεῖς θεοφόροι παρεγγυῶσιν, οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἐμυήθησαν οἱ ἱερεῖς· θεοκήρυκες ἑνῶσαι τὴν τριάδα· καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες, τῇ θεία φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον· ἀμέριστον δόξαν εἰς ἔπαινον· ἅμα συγκαλουμένην· τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ εὐεργέτης· ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ παθεῖν· ποιεῖ γὰρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν καθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἑκὼν διὰ πάθους· τὰ πάθη λύει· ὡς οἱ ἱεροὶ πατέρων, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν :~

ἄλλος· Ἑπταπλασίως κάμινον·

Ὃν ὁ θς συνῄνωσεν εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν· ἐγκωμιαστὴς μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος, ἀλλ' ἴσοις ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν· ἴσον τὸν ὕμνον μελῳδῶν ἀξίως τούτων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι· τῆς θεότητος σύμμαχοι· καὶ τῆς ἀληθείας ἀψευδεῖς συνήγοροι· τὰ βάθη τοῦ πνς, καλῶς ἀνερευνήσαντες· τὰς θεοπρεπεῖς περὶ θῦ ὑπολήψεις· ἐκεῖθεν συνιστῶσι· καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐξ οὐρανοῦ γὰρ μέγιστοι· δύο λύχνοι φωτίζουσιν· ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανώτερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι· ἱερεῖς κατὰ ταὐτὸν ὑπερμεγέθεις φωστῆρες· συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλουσιν ἅμα· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

θεῖον·

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις· καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς θς μετὰ νεκρῶν ἐγένετο· θανάτου μὴ ἄγευστος, διὰ πάθους ἐλεύθερος· τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ· λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· μεθ' ἧς ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Καταβασία·

Ἄφλεκτοι πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεξάρχοντες νεανίαι· τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ τὸν κν :~

ᾠδὴ θ· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐκ θῦ θν λόγον· τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ, βρώσει φθορᾶς πεπτωκότα δεινῶς·

Digitized by Google

Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων, εἷς τῆς συγκλήτου ὑπάρχων· στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἀπῆλθε μετὰ στόλου· ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν· οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ· ὡς οὖν ἦλθον Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου καὶ τῶν δύο στρατηγῶν· καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρομόνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν καὶ ἠνδραγάθησεν· οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοί, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον· οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτὸν ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν· μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.~

ᾨδὴ ζʹ. Ὁ εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης· οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν· ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς θεογεννήτρια· Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει πανάμωμε· ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεις δέσποινα· ὃ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι· τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος· πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι· καὶ τῷ υἱῷ σου κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὡραίαν στολήν· σωτηρίαν ἐντολῶν διὰ βαπτίσματος· ἣν ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω παρθένε· τὸν χιτῶνα αἰτούμενος· τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ πάλιν ἐνδύσασθαι:~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἠλᾶται μακάριοι καὶ δραπετεύει· ἡ πρὶν ἀνυπόστατος θρασύτης τῶν αἱρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός· μόνον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν· προσβάλλον φθόγγοις πυρπνόοις δείκνυται:~

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν ἑλλήνων ὕθλοις· πειθὼ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο, ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν οἱ τρεῖς τομώσαντες· οὕτως ἅπαν σύστημα πιστῶν· χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι:~ Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πᾶσα προρρῆσις ἐναπεπαύθη· καὶ ἀπορίας ἐδέξατο ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προρρήσεων· θαύματα πηγάζουσαν ἁγνή· σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας:~ Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι· ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι ἀρετῆς καὶ σοφίας· οἱ θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν· ἔργῳ καὶ λόγῳ βοᾶν προτρεπόμενοι· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν· ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον· ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους δεχόμενοι πάνσοφοι· συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ῥιφήζονται χάλαζαι· ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντριβεῖσαι· τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων· εἴ τις εἰς μέσον παρρησιάσηται· τῶν κενολόγων ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε· καὶ μετὰ τόκον παρθένον ἔλιπεν· ὁ ἀμείβων στοιχεῖα· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ πανάμωμε·

καὶ γένειον συμμῆκες· τὸ πώγωνα οὐ βαθύς· δασὺς δὲ ἐπ' ἀληθείας· ἱκανῶς φαλακρός· λευκὸς ταῖς θριξί· τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος, ὡς ὑποκεκαπνισμένα ὑποφαίνων· τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀψύχοις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας γρηγόριος· βίου λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλών· ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ· τοῖς τε ἐν λόγοις· τοῖς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο· προέστη δὲ καὶ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας, χρόνους δώδεκα· ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον· καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξίωσον· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἱππολύτου πάπα ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· κενσωρίνου· αὔρας τῆς καὶ χρυσῆς· φήλικος, μαξίμου, ἐρκουλίνου, βενερίου, στυρακίνου, μηνᾶ, κομόδου, ἑρμοῦ, μαύρου, εὐσεβίου, ῥουστικοῦ, μοναγρέου, ἀμανδίνου, ὀλυμπίου, κύπρου, θεοδώρου, τριβούνου, μαξίμου, πρεσβυτέρου, ἀρχελάου διακόνου, κυρίνου ἐπισκόπου, καὶ σαβαΐνου· στί.

Τὸ ὅλμη θάλασσαν ἱππόλυτος εἰσδύνει, ὡς ἴα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ·
Τεμὼν τράχηλον τῷ ξίφει κενσωρῖνος·
Ἦν οἷον ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη,
Σπλάγχνα φλέγουσι σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας·
Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα παστῷ τοῦ πόλου·
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη·
Ἱππόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκταμε ῥεῦμα·

Αὕτη ἡ ἱερὰ σύνοδος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας κλαυδίου· ἡγεμονεύοντος βικαρίου τοῦ οὐλπίου ῥωμύλου· καὶ ὁ μὲν κενσωρῖνος, μάγιστρος ὢν καὶ τῷ βασιλεῖ ἀγαπώμενος· ἐσέβετο τὸν χριστὸν λεληθότως· καὶ τῶν χριστιανῶν ὑπερησπίζετο· γνωσθεὶς δὲ ἀπεκλείσθη ἐν τῇ φυλακῇ, ἔνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας, πιστεῦσαι τῷ χριστῷ· οἵτινες προστάξει τοῦ τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς σαβαῖνος· πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς ἁγίοις καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν· ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος πάπας ἱππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθείς, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν τύραννον κατὰ πρόσωπον· ὁ δὲ ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ τοῦ ἐπισκόπου· εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος βαρσιμαίου ἐπισκόπου·

Οὗτος ὡς γέγραπται ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν ἐδέσῃ ἐκκλησίας· διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων τοὺς ἕλληνας ἀπὸ τῆς πλάνης ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ βαπτίζων αὐτούς· ἐν οἷς καὶ σάρβηλον τὸν ἱερέα τῶν εἰδώλων ἔπεισε καταλιπεῖν τὰ εἴδωλα καὶ πιστεῦσαι τῷ χριστῷ μετὰ βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ· οἵτινες καὶ ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ· εἶτα κρατηθεὶς ὁ ἐπίσκοπος, παρέστη τῷ ἡγεμόνι λυσίᾳ· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, παρεπέμφθη εἰς φρουράν· εἶτα παυσαμένου μικρὸν τοῦ διωγμοῦ, ἀπελύθη· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ θεῷ εὐαρεστήσας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοφίλου τοῦ νέου· στί.

ὁ θεό-

Digitized by Google

παγίαι· φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι· καὶ ὀνομαστὶ ἀλλήλοις μετακαλούμενοι· ὁ δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς ὁ εὐχαΐτων δηλαδὴ ἰωάννης, καθὼς οἱ ἅγιοι εἰσηγήσαντο διεπράξατο· τό, τε πλῆθος καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας, ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνήρ, τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν θεῷ· καὶ ὅρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν ἰαννουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντας τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν βασίλειον· κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, τὸν θεῖον γρηγόριον· κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην, τὸν θεῖον χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστήν· κἀν ὅσοι καὶ τροπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις καταστέψας ὡς προσῆκεν αὐτοῖς· ἃ καὶ μαθήσει αὐτῶν ὡς οἶμαι γεγονότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον· ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνου γεγόνασι, καὶ ὅσα γενήσονται· ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφὴν οἱ ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως· Ὁ μὲν θεῖος χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν· μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν· ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον· ἐπίρρινος· εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ· κοίλους τοὺς κύκλους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων· καὶ βολβοῖς τούτων κεχρημένος μεγάλοις· ἐφ' οἷς καὶ συνέβαινε, χαριέστερον ταῖς ὄψεσιν ἀποστίλβειν· εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου· ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον· καὶ πολλαῖς ταῖς στολίσι κεχαραγμένος· ὦτα ὑπερκείμενος μεγάλα· καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑπὸ πολιαῖς ταῖς θριξὶν ἐξανθῶν· τὰς σιαγόνας πεπτασμένας εἴσω ἔχων, τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον· τοσοῦτον δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' ἕλλησι σοφοὺς ὑπερῆρεν, ἐξαιρέτως δὲ ὀξύτητι τῇ κατ' ἔννοιαν· καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθηρῷ τῆς φράσεως· εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν θείαν γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδείς, καὶ ὑπὸ τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ ἅγιος, εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι, ἔδει πάλιν ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι, εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἄρδην ὑπερβαλέσθαι· ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγή· καὶ ζῆλος ἄντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία· ἔζησε δὲ τὰ πάντα ἔτη, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα· ἐποίμανε δὲ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χριστοῦ ἐπὶ χρόνοις ἕξ·

Ὁ δὲ μέγας βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τοῦ σώματος εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λειπόσαρκος· μέλας τὸ χρῶμα· ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος· ἐπίρρινος· εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακώς· φροντιστικῷ ἐοικώς· ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους· ἠρέμα ἔχων ἐν χρῷ κουρείας· τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, καὶ μεσαιπόλιος· οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν· καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προσβάς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήχθη· τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς ἐκκλησίας προστάς·

Ὁ δέ γε ἱερὸς γρηγόριος ὁ θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτύγχανε μέτριος· ὕπωχρος, βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός· ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων· ἥμερον βλέπων καὶ προσηνές· θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, στυγνότερον κεκτημένος· ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν

κανθὸν

Ἡ εἴθοισι πάντας τὸν μόνον κτίστην σέβειν· Κτίσιν συνιστᾶ τὴν δὲ τὴν ὁρωμένην· Τὸ πῦρ ἀὴρ ὕδωρ τε καὶ γῆς ἡ φύσις· Οἱ δ' αὖ συνιστῶντες γε κόσμον τὸν μέγαν· Τὴν πρὸς θεόν τε πίστιν ὡς ἄλλων κτίσιν, Στοιχειακῆς φέρουσι φιάδος τύπον· Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηΐνων· Καὶ γήϊνον νοῦν ἔχον οὐδὲν ἐν λόγοις· Γρηγόριος γὰρ πυρπνέμους τὸν λόγον· Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκφέρειν· Τοῖς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν· Ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι· Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων· Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος· Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει· Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν· Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις:~

Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη·

Ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἑορτῆς· γέγονεν οὕτως· ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ· ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο· ἐν Κωνσταντίνου πόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηγόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ· καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς ἀγγέλοις παραμιλλώμενον· καὶ μηδ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα· καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ καὶ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα· ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετάνοιαν· τῶν δέ, τοῦτον δὴ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον· καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἔννοιαν δεινότητι προτιθέντων τοῦ τε μεγάλου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου· ἑτέρων δὲ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων καὶ τῷ τῶν ἠλέξεων ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοήτους, καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβαίνοντι· καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων· κἀκείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν, ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη· καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι· τοὺς δέ, Βασιλείτας· Γρηγορείτας δὲ τοὺς λοιπούς· ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι, τῶν περὶ λόγους στασιαζόντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσύστερον, ὀπτάνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι καθ' ἕνα πρότερον, εἶτα καὶ ἅμα· ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαΐτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ· ἀνδρί, τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ παιδείας ἑλληνικῆς, οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν, ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς ἓν ἐσμὲν ὡς ὁρᾷς παρὰ τῷ θεῷ· καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκαστος τῷ θείῳ κινούμενοι πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμυούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μήν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται· ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διΐστασθαι· σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι, καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνάζειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα· ἀλλὰ καὶ ἡμέραν μίαν συνάψον καὶ ὡς σὺ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον· καὶ τοῖς ἑξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἓν ἐσμὲν τῷ θεῷ· πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην, τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξοιμεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ θεῷ· ταῦτα εἰπόντες ἔδοξαν αὖθις εἰς οὐρανοὺς ἀναπτῆναι·

Digitized by Google

χρείας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνάγαγε :~

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε· πλέων πολυφερμπίδος βίου τὸ πέλαγος· ἐπικαλοῦμαι δέσποινα· κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε :~

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα· ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε· ἀλογημένη ἐπανάγαγε· πρεσβείαις τοῦ υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα :~

ἄλλος· Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων·

Ἰδία ἐν τῇ τριάδι· τριάδα σε θεολογεῖτε· τὴν ἀναγεννησίαν τοῦ πατρὸς· τοῦ λόγου τὴν γέννησιν· πνεύματος δὲ τὴν ἐκπόρευσιν μόνου :~

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ ὑπερφανὴς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένοις, χριστὲ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ τιμῶν· μέσος πάρει τούτων :~

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς ἁγίους· ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρως·

Νέαν σε πηγὴν παρθένε· καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων· ἐχ[illegible] οἱ τρεῖς θεηγόροι· καιναῖς ὑποθέσεσι· καινοπρεπῆ προσαρμόζουσι φράσιν :~

ἄλλος· Ἱλάσθητί μοι σῶτερ·

Τριάδα μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· μονάδα τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, πατρὶ τῶν πατρῶν μίαν φύσιν φυσιοῦσαν τὸν·

Ὁ λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ· πρὸς τὸν πατέρα συνάναρχος· τῷ λόγῳ πνεῦμα συνόν, ἀλλ' ἐκ τοῦ γεννήτορος· ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς θεότης· ὡς οἱ θεῖοι φασὶ κήρυκες·

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· ἓν ἀμερὲς ἐν νῷ· καὶ τρία φαντάζομαι· διδασκάλοις δέχομαι· τρεῖς θεοφόρους· οὕτω πείθοντας πιστεύειν με :~

θεοτοκίον·

Ἀμήτωρ περὶ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· υἱὸς πατρὸς καὶ μητρὸς· ὁ ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα· τῷ θεῷ γὰρ πρέπει· τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα :~

Καταβασία·

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον· ὃ λαοῖς ἐπέστη ἐκ θεοῦ χριστὲ σὺ θεός μου :~

κοντάκιον· ἦχος β'· Τοὺς ἀσφαλεῖς·

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον· ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου :~

ὁ οἶκος·

Τίς ἱκανῶς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν, πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει λόγου καὶ πνεύματος· ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι· καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας· Ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, λ'· μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατρῶν ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων· βασιλείου τοῦ μεγάλου, γρηγορείου τοῦ θεολόγου, καὶ ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου στίχ.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν ἑωσφόρους·
φῶς τρισολαμπὲς πηγάσαντας ἐν κόσμῳ·
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν θέμις·
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κρουνὸν τὴν χάριν·
Ἔαρ χελιδὼν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ·
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ τριὰς λάμπει κτίσιν·
Τριὰς γε μὴν αὕτη σὲ τὴν βροτησίαν·
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι θεοῦ σέβας,
Ἐξ ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὡς ὑπὲρ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας·
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν·
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς θεοῦ σέβας·
Κάλλει βίου γὰρ τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων
πείθουσι

χειμάρροις· ἀπὸ χρυσοῦ ἀρδεύματος· ἐφραίμων καὶ παίμων, τοῦ χριστοῦ πᾶσαν πόλιν· τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι :~ ἄλλον·
Φύσιν ἁπλῆν, ἀμαχομένην, συνθέσεως ἐμφανεῖσαν κρείττονα συγχύσεως· ἐστὶ τοῦ σοῦ δεσπότου μου· οἱ ῥεῖς θεοφόροι· δογματικοὶ ὡμολόγησαν· ἐκ δύο θελημάτων· καὶ διπλῆς ἐνεργείας· τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες :~
Καταβασία·
Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματος σου· τῆς ἀφθόρου μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως :~ ᾠδὴ ε΄· ὁ εἱρμός·
Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κύριε· ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σοῦ γὰρ ἄλλον θεὸν οὐ γινώσκομεν :~
Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες· τῶν δυσμενῶν· πάσης ἐπηρείας λυτρούμεθα ἀεί· οἱ σὲ θεοτόκον ἁγνὴ ἐπιστάμεθα :~
Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα χερουβὶμ τέτοκας· τὸν τοῦ θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν ἐξιλέωσαι :~ τριάς.
Τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν· ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἁγνὴ φέρουσα· τοῦτον ἡμῖν· ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἵλεων δίδου· τοῖς νῦν ἐκκαρδίας· πρὸς σὲ καταφεύγοντας :~ ἄλλος· ὁ φωτισμὸς τῶν·
Εὗρεν τὴν πηγὴν, τοῦ σωτῆρος χαρισμάτων· ἐκπιεῖν ὅλως, φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς ἁγίοις· ἐλαττωθεῖσαν οὐδαμῶς τῇ κενώσει· τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν· τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις ῥεύμασιν :~
Τί μοι χρυσὸς, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα· καὶ δυναστεία, καπνοὶ διαρρέοντες εἰς ἀέρα· πάντα οἰχέσθω· αὔρα πάντα φερέτω, ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος·
Ἡ τῶν διδασκάλων τριὰς ῥητορεύουσα· εἷς ποταμός· ἀμβροσία καὶ νέκταρ· ῥεῖ τοῖς πεινῶσιν, ἀδάπανος βρῶσις· καὶ τοῖς διψῶσιν ἄφθαρτος πόσις· ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας· καὶ συνέχων ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάντες πλημμυρούσης ζωῆς ἐμφορήθητε :~ θεοτόκιον·
Ἔσχεν ἰσχὺν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος· καθεῖλε γὰρ μετὰ τὴν παρθένον· τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατὸν τετοκυῖαν· ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν· καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα :~ ἄλλος· Ἵνα τί με ἀπώσω·
Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας· τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας· καὶ τὸν τούτων κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις· ἐν χαρίσμασι φωναῖς ἀμειψώμεθα :~
Τὸ πικρὸν, καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλυκάνατε· ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων· ἐπῳδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι· θεραπευταὶ θέλγεσθε πάντες ἀσεβεῖς καὶ τρεπόμενοι σώζεσθε :~
Σιωπᾷ λόγος ἅπας· τῶν θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα· καὶ κρατεῖ τῆς παλαιᾶς διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα· τὰ σεπτὰ πυξία· τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετουμένων· οἷς ῥυθμίζεται πᾶς πιστῶν σύλλογος·
Τὴν ἀθάνατον φύσιν· ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα· καὶ παρθένος κόρη· τοὺς ἀσάρκους ἀγγέλους παρήλασεν· ὡς θεὸν τεκοῦσα· τὸν βασιλέα τῶν ἀγγέλων· ὃν προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον :~ θεοτόκιον·
Καταβασία·
Ὡς εἶδεν ἡσαΐας συμβολικῶς ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ θεόν· ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον· ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον θεόν· φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα :~
ᾠδὴ ϛ΄· ὁ εἱρμός·
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς διαλλαγῆς
χνίας

κῶς λαμπρύνουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις· σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας:~

Ὁ ἐν μήτρᾳ τῆς ἁγνῆς· κατασκηνώσας Παρθένου· τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων ἁγίων· οἰκητήριον ποιεῖ· καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι τὰ κατὰ τὸν μέγαν, διερμηνεύει μυστήρια:~

Καταβασία·

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων· στερέωσον Κύριε τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι:~

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄· Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς· ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν· οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες· καὶ τῶν λόγων τούτων ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα· καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον· σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν· ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· ἱεράρχαι τρισμέγιστοι· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:~

Δόξα· ὅμοιον·

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ· ὡς ἀπόστολοι ἄλλοι ῥεῖς τοῦ Χριστοῦ· τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως· συνεστήσατε τὰ δόγματα· ἃ γὰρ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλοντο· ἁλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτως, τὸ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν· νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι· ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον· καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν· φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα· καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου·

ᾨδὴ δ΄· Ὁ εἱρμός·

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας· καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε:~

Τῶν τραυμάτων μου δέσποινα· τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων· ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι:~

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με· μῆτερ Θεοῦ καὶ ζάλης καὶ κινδύνων· ταῖς σαῖς ἱκεσίαις μόνη πανύμνητε:~

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν ἐξάρπασόν με Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με:~

Ἄλλος· Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου·

Ηδημόρων, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι· κυβέρνησιν ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε· ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε:~

Φιλόσοφοι, τοὺς σοὺς εἰ φιλεῖτε σοφισθῆτε· καὶ λέγειν διδαχθῆτε· πάντες οἱ λόγοις θαυμάζοντες· πράξεως ἀκρίβειαν· καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι:~

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος· ὑδάτων αἰωνίων τε· δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου· ἔσταξε πανάμωμε· κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας·

Ἄλλος· Σύ μου Χριστὲ Κύριε·

Στύλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος· καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως· τὰς δὲ φυλὰς σώζων ἀσφαλῶς· τὰς ἑπομένας· ὁ μέγας ὤφθη Βασίλειος· θαρσείτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία· τηλικοῦτον πλουτήσασα [illegible]:~

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα· ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάννα ζωῆς· δρόσος γλυκασμοῦ· μέλι τὸ ἐκ πέτρας· ἀγγέλων ἄρτος ὄμβριος· ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων· καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας:~

Ὁ ποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος· ὁ πληρωθείς, μέχρι καὶ προχύσεως· καὶ τὸ καλὸν πρόσωπον τῆς γῆς· ὡς ῥυφῆ χειμάρ-

ἐν γῇ οἱ ὀπωρόφερμοι· φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν ἐστὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν :~

Σ ὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν πανάμωμε· τῆς ἡμετέρας φύσεως πάντων δοξάζομεν· χεῖλος ἐν γεγονότων· συμφωνίᾳ· μίαν ἀποτελέσαντων :~

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων, ποίημα τοῦ αὐτοῦ· ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. δ΄·

Ἁρματηλάτην Φαραώ·

Ο ὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα· ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου πάρεδρος φιλάνθρωπε· σοφία συνεργείτω μοι· λόγου χάριν διδοῦσα· δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν :~

Ω ς [illegible] ὑπερβάλλουσα δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου· καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος τῆς φιλανθρωπίας σου ἐκχεῖται· καὶ διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλοις ἀγγέλοις, μετὰ σαρκὸς ἀποστήσασθαι· τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον :~

Ε ξ ὅπου τοῖς ὀπτίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν· οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν θεὸν ἔχοντες· ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον :~

Μ νήμην δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος· μετ' ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ θεοῦ μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον· εἰκότως συνδοξάζεται· τελευταίαν καὶ πρώτην· καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα· καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα :~

Καταβασία·

Χ ερσὸν ἀβυσσοτόκον· πέδον ἥλιος ἐπεπόλασέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ· λαῷ πεζοπόρῳ τοπορευώντι, καὶ θεαρέστως μέλπουσιν· ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

ᾠδὴ γ΄· ὁ εἱρμός·

Σ τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

Π ρεσβείαις σου ἁγνή, θεὸν ὃν ἔτεκες· παρέχου ἄϊλατον τοῖς ἱκέταις· τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου· καὶ πιστῶς προσκυνοῦσι σου τὴν κύησιν :~

Ο λήν μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον· παρθένε, ἐλπίς μου καὶ προστασία· πειρασμῶν καὶ περιστάσεων· λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε :~

Σ οφίαν τοῦ θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον· ἀγκάλαις ὡς φέρουσα θεοκυῆτορ· ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως· λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἱκέτευε :~ ἄλλος· Ἐν πέτρα·

Η σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς ἐκκλησίας· ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην· ὁ κῆρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων· πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος· συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος·

Λ αμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων· λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος ἀστέρας ἥλιος· ὁ πολυύμνητος θεολόγος σήμερον μακαρίζεται·

Ι δοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας καρποὺς προβάλλεται· ὁ χρυσοῦς ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε ρυφήσατε :~

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας· καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γινομένων· αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν· οἶδεν ὡς βούλεται, ὅθεν ἀκούεται· καὶ παρθένος τίκτουσα, τίς οὐ θαυμάσεται·

ἄλλος· Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς·

Ο ἱ τῶν ἠθῶν διορθωταί· καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι· οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἁπάντων· οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες· οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου· λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν :~

Π νᾶς ἐνέπλησε θεοῦ, βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πνευμάτων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν· ὁ γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἐμπνέουσε· τὸ τοῦ χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν ἰωάννῃ ἐλάλησεν·

Τ οῦ νῦν αἰῶνος, τὴν σαφῶς καταργουμένην σοφίαν· ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος τότε ἔχει ἀποκρύπτουσαν αὐτῇ· καὶ δυνα-

κῶς

προσμεθρέψατε καλῶς· καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι· πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν· προστίθεσθε ὁμοῦ εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ᾽ εὐφροσύνης κραυγάζει· παρέστε πάλιν καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσιν:~ Δόξα τὸ αὐτό·

καὶ νῦν θεοτόκιον· ὅμοιον·

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ· χειμαζόμενος ἀγνή· ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς· μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι· ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· πλὴν σοῦ γὰρ ἐλπίδα οὐ κέκτημαι· μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα· καὶ γέλως ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσομαι· σὺ γὰρ ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλει· ὡς μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων θεοῦ:~

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα· ἦχος δ΄·

Ἐπεφάνης σήμερον·

Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης· οἱ θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς· μεγαλυνέσθωσαν σήμερον· ὡς σωτηρίας ἡμῖν πρόξενοι:~

Δόξα· ὅμοιον·

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ ἐκκλησία· τὴν σεπτὴν πανήγυριν τῶν διδασκάλων τῶν τριῶν· οὗτοι γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν· τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν·

καὶ νῦν θεοτόκιον· ὅμοιον·

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων· καὶ θερμὴ ἀντίληψις· τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ· ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια:~

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου· προκείμενον· ἦχος δ΄· Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην· στίχος· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· Τὸ πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον· Ὁ ν΄· Δόξα· Ταῖς τῶν διδασκάλων πρεσβείαις ἐλεῆμον· καὶ νῦν· Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις· στίχος· Ἐλέησόν με ὁ θεός· Καὶ τὸ στιχηρὸν τῶν ἁγίων· ἦχος πλ. β΄·

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν ὅσιοι πατέρες· καὶ γεγόνατε ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας· διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα· πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον ἐν μιᾷ θεότητι:~

ἤ, τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·

ἦχος β΄· προσόμοιον· τό, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς·

Τῆς τριάδος τὴν τορπηνήν· τρίφθογγον σάλπιγγα τοῦ θεόπνοου· βασίλειον νῦν, Ἰωάννην τε ὑμνῶ καὶ τὸν Γρηγόριον:~

Οἱ κανόνες, τῆς θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς΄· καὶ τῶν ἁγίων εἰς η΄· ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου, ποίημα Ἰωάννου εὐχαΐτων·

ᾠδὴ α΄· ἦχος β΄· ὁ εἱρμός·

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ θεῷ· τῷ διελόντι θάλασσαν· καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε· δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται:~

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ θεοτόκον κυρίως ἁγνήν· ὁμολογοῦντα ἄχραντε· ψυχῆς καὶ σώματος· χαλεπῶν ἐκκινδύνων· καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον:~

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον· ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες· θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ διασωζόμεθα:~

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον· τὸν σαρκωθέντα πάναγνε· ἐκ τῶν ἀχράντων σου καὶ τιμίων αἱμάτων· ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν:~

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον φῶς φεῖς ἀνέψεν ἡλίοις·

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου· ᾠδὴ α΄· ἦχος, καὶ εἱρμός, ὁ αὐτός·

Τίς ἀμοιβή, τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα· τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι προσενεχθήσεται· παρ᾽ ἡμῶν εὐεργέταις· δι᾽ ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι χειραγωγούμενοι:~

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι· καὶ πᾶσα λόγων δύναμις· νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν· καὶ τοὺς τετιμηκότας ἀντιτιμάσθωσαν:~

Ἴδιον μέν, οὐδὲν ἠνέχομεν τὸ κτήσασθαι·

Digitized by Google

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων ἡμῶν· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις τρεῖς· καλλιρρόας ἀειζώους τοῦ πνεύματος· ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τοὺς τῆς σεπτῆς τριάδος, τελεστοὺς ἱερομύστας· συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς· οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας· οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας· οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς· οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες, τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας· θείους ἀρχιεράρχας ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· πανάγιοι διδάσκαλοι· σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστούς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων· καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς:~

καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Γερμανοῦ πατριάρχου·

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἡ παντάνασσα μήτηρ παρθένος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις· βασιλέα τεξαμένην· τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα· ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος ὑπεράγνον μητέρα συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν χερουβὶμ ὑπερτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ δεσπότου θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον· τὴν ζωηφόρον τοῦ λόγου πλάκα· ἁπάντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· ᾄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· παλάτιον τοῦ λόγου ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου:~

Ἀπολυτίκιον· ἦχος α΄·

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου θεότητος· τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας· τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν θεολόγον Γρηγόριον· σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί· συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν:~

Ἕτερον· ἦχος δ΄·

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι· καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε· εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄, στιχο΄, καθ΄· ἦχος δ΄· Ταχὺ προκατάλαβε·

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ· τὸν κόσμον ἐφωτίσατε ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν· τρεῖς θεόσοφοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Δόξα τὸ αὐτό· καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Παρθένε πανύμνητε· μῆτερ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· μαρία θεόνυμφε καὶ ἀπειρόγαμε· πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης· δέσποινα θεοτόκε· τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας μόνη θεόνυμφε:~

Μετὰ τὴν β΄ στιχο΄, καθ΄· ὁ αὐτός·

κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Ἐν λειμῶνι τῶν γραφῶν· καθάπερ μέλισσαι σοφοί· περιπτάμενοι ὑμεῖς,

ἀπο-

νη συντήρησον ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως·
καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος :~

ἦχος πλ β'.

Τριὰς ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρεῖς τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοῖς ἀνθρώποις ἐχαρίσω· τῷ φωτὶ λαμπαδουχοῦντας τῆς σῆς ἐπιγνώσεως· καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας τῶν σωτηρίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι᾽ ὧν ἡ οἰκουμένη φῶς γνώσεως πλουτοῦσα τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται· καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν ὁδηγεῖ· τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτὴ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς θεὸς πανοικτίρμων· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλάνθρωπε :~

Δόξα· ἦχος πλ β'.

Τοὺς ἱεράρχας τοῦ χριστοῦ· καὶ τῶν πατέρων κλέος· τῆς πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν πιστῶν διδασκάλους καὶ φύλακας· συνελθόντες ὦ φιλέορτοι· ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις τῆς ἐκκλησίας φωστὴρ βασίλειε σοφὲ, καὶ στῦλε ἀπερίτρεπτε· χαίροις ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος ἀρχιερεῦ μέγιστε, θεολόγε γρηγόριε· χαίροις ὦ χρυσολόγε πάγχρυσε ἰωάννη· ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κῆρυξ· ἀλλ᾽ ὦ πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν χριστῷ· ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν :~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν νόων· τὴν μόνην θεοτόκον· καὶ τῶν πιστῶν ἀρραγὲς ὑπερτείχισμα· συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες, χαίροις παρθενομήτωρ, ἁγνὴ λυχνία χρυσαυγὴς, καὶ πύλη ἐπουράνιε· χαίροις σκηνὴ ἁγιάσματος, ἡ τὸν θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου πανσέμνε· χαίροις τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὑπερτέρα ἁπάντων ἀσυγκρίτως· διὸ μὴ [illegible] δέσποινα· μὴ λίπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σου· τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεί· καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια· μανουὴλ τοῦ ξανθοπούλου· ἦχος πλ α'.

πρὸς, χαίροις ἀσκητικῶν·

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς· τῆς ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια· οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός· τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· χριστοῦ οἱ ποιμάναντες τὸν λαὸν θείοις δόγμασι· καὶ ταῖς ποικίλαις ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι· χριστοῦ τῷ πληρώματι, οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω τοῦ παραδείσου αἱ εἴσοδοι· χριστὸν καταπέμψαι· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος :~

Στίχ. καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ·

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς· οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι ἄγγελοι· τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά· καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι· τοῦ λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες· τῶν νοσημάτων· τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείρροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ πνεύματος· λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν τὸ πρόσωπον· οἱ θεολόγοι αἱ βάσεις· οἱ χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι· χριστὸν καταπέμψαι· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος :~

Στίχ. οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται·

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς· τοῦ ἐπιγείου στερεώματος ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ δᾳδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα· τοῦ παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὁ θεολόγος· ὁ σοφός τε βασίλειος· ὁ χρυσόστομος· τὰ πυξία τοῦ πνεύματος· πλάκες οἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα· χριστὸν δυσωπεῖτε· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός·

ὅς τις οὐ θαυμάζει προσώπου, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτου· καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ, ἄρτον καὶ ἱμάτιον· κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ· αὐτὸς καύχημά σου καὶ αὐτὸς θεός σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου:~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς, ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτούς· καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν· καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ μαίλου τοῦ ξανθοπούλου· ἦχος β'.

Δεῦτε τῆς ὁμοουσίου τριάδος οἱ λάτραι· τὴν ἐπίγειον τριάδα τῶν θείων ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν· τὸν γρηγόριον τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ ἰωάννην τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς· τοῦ πνεύματος τὰ ῥεῖθρα τὰ ὠκεάνια· τὰς πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς ἐκκλησίας τοὺς οἴακας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· χριστοῦ μου τὸ στόμα· καὶ τῆς τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς δὲ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους· καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ Τὸ αὐτό·

Τοὺς ἀναφθέντας ἄνθρακας, ἐκ τοῦ ἀΰλου πυρὸς· οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ ἑνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο· ζωτικὴ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις· πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσείπωμεν· χαίρετε τριάδος τριὰς ἡ θεόσοφος·

ἦχος πλ. β'.

Τοῦ δαβὶδ τὴν σφενδόνην τρίπλοκον· τοῦ σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον· τὸ τοῦ λόγου φραγέλιον τρίπλοκον· τοὺς σοφοὺς ἱεράρχας· βασίλειον τὸν μέγαν· γρηγόριον τὸν θεῖον, ἰωάννην τὸν χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοητὸν γὰρ γολιὰθ· τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον· τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι· καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἱρεσιάρχας τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ χριστοῦ ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων· καὶ ἔτι τὴν πί[illegible] στηρίζουσι· καὶ πρεσβεύουσι κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ ἦχος πλ. δ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν διδασκάλων, τὰ ἤθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλῃ τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κράξωμεν· τριὰς ἁγία κυρία τοῦ παντός· ταῖς τῶν τριῶν σου ποιμένων προσευχαῖς· τὸ σὸν ποίμνιον τοῦτο ἐν εἰρή-

πρόβολοι· οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα θεῖοι ἀπόστολοι· οἱ ἐξ Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ποταμοί· καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ζωηρρύτοις ποτίζοντες θείοις νάμασι· τὰ μεγάλα στοιχεῖα· τὰ τὴν πίστιν, ὡς τὴν κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν :~ δίς·

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι· ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν· διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄρρηκτα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις· συγκρατεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα :~ δίς·

Τὰ τοῦ πνεύματος ὄργανα· ἀληθείας τὰς σάλπιγγας· τοὺς τοῦ λόγου ῥήτορας εὐφημήσωμεν· φωναῖς ᾀσμάτων τοῖς δόγμασιν· αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι· ἱκετεύοντες αὐτούς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας· πρὸς τὸν κύριον· δωρηθῆναι εἰρήνην, σταθερὰν μέν, εἰς ἀεὶ τῇ οἰκουμένῃ· ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν :~ δίς·

Δόξα· ἦχος πλ. β'·

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ πνεύματος σάλπιγγας· τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας· τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα· τοὺς καθαιρέτας ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον·

Τίς μὴ μακαρίσει σε παναγία παρθένε· τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἴσοδος· προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα·

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες, κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς· καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν· ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς· καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν· καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετούς· καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν, χιλιάρχους· καὶ ἑκατοντάρχους· καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, τοῖς κριταῖς ὑμῶν· καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ· οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρόν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν :~

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα·

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου· ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ· ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς· πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, οὗτος θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων· ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός,

Τοὺς συνδέσμους διέλυσας, τῶν αἱρέσεων ὅσιε· τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων καὶ δογμάτων σου· καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου πίστεως· τοὺς ἀγνώμονας χριστὲ, ἀνευφημοῦντας γρηγόριε ὃν ἱκέτευε· ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι· τοὺς πιστῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα:~

Ἀρραγῆ σε θεμέλιον, ὁ χριστὸς ἐπεστήριξε· τῇ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ πάτερ ὅσιε· τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον· καὶ ἀκαταμάχητον· τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς· θεόρρημον χρυσόστομε· καὶ πρεσβεύοντα· ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων, λυτρωθῆναι, τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος:~

Τῆς τριάδος ἐκλόγια, ἀκηράτου λειμῶνός τε· ἄνθη τὰ μυστήρια καὶ τερπνότατα· τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντας· ἀκτῖνας ἡλίου τε· καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν, ἀνευφημήσωμεν, ἰωάννην τὸν μέγαν· σὺν τῷ θείῳ θεολόγῳ γρηγορίῳ· καὶ τὸν ὑψίνουν βασίλειον:~ Δόξα· ἦχος πλ. β´.

Ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ καὶ πιστοὶ οἰκέται· λειτουργοὶ κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν· σκεύη ἐκλογῆς· στῦλοι καὶ στηρίγματα τῆς ἐκκλησίας· βασιλείας κληρονόμοι· μὴ παρασιωπᾶτε τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον. καὶ νῦν, θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος·

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια·
ἦχος πλ. β´. Τριήμερος ἀνέστης·

Ἡ χάρις ὑπερέχυσεν· ἡ πίστις ἐπεκράτησεν· ἐπληρώθη τὰ πάντα γνώσεως θεοῦ, διὰ τῶν ἀποστόλων· διὰ τῶν διδασκάλων· καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν:~

στίχ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ·

Οὐράνια μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα· χαρισμάτων, συνδρομὴ παντοδαπῶν· μετὰ κατορθωμάτων· νικώντων πάντα λόγον· τοὺς ἱερεῖς ἁγίους ἐθαυμάστωσεν:~ στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου κύριε·

Βασίλειος ὁ ἔνθεος νοῦς, γρηγόριος ἡ θεία φωνή· ἰωάννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτὴρ οἱ ἱερεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεραπευτῶν τριάδος· καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν·

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός·

Εὖ δοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ· εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος χριστοῦ· οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες· καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες· καὶ τοῖς μεθ' ὑμῶν ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἤνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν· εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος· πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι διδάσκαλοι:~ καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ· κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ· ἐκπορεύεται ἁγνὴ παρθένε θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως:~

τροπάριον· ἦχος δ´.

Οἱ τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι· καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων, πρεσβεύσατε· εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ· ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων, τὴν γεγονυῖαν παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου μητροπολίτου εὐχαΐτων· Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ψάλλομεν, τὸ, μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η´· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ´.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα· τὰς κιθάρας τοῦ πνεύματος, τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος· τὰς φοβερὸν καὶ διάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντάς· καὶ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, γνωρίζουσας τοῖς πέρασι· τοὺς ἱερεῖς κήρυκας· τῆς μεγάλης τριάδος ἰωάννην, καὶ βασίλειον ἀξίως, σὺν γρηγορίῳ τιμήσωμεν:~ δίς·

Τῆς τριάδος οἱ πρόμαχοι· εὐσεβείας οἱ

προ-

σία ἐβόα ἱππόλυτος· ὑπερύμνητε κέ, ὁ θς ὁ τῶν πρων εὐλογητὸς εἶ:~

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρί, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον θν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητε κέ, ὁ θς ὁ τῶν πρων εὐλογητὸς εἶ:~ ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου·

Ὡς λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία· ὁ καλὸς γὰρ ποιμὴν προβάτου δίκην προσάγεται· χῷ κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Μαρτυρικῷ στεφάνῳ δεξαστράπτων· τῇ ἐκκλησίᾳ σου χε· ὁ ἱεράρχης ἀνέτειλεν· ὑμνεῖτε παῖδες γεγηθὼς ἀνακράζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς:~

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει· ὁ τοῦ χῦ ἀθλητὴς· θανάτου χαίρων ἱππόλυτος ἐβόα· παῖδες τὸν χν εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν· καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ· χν τὸν θν ὑμνεῖτε παῖδες· ἱερεῖς εὐλογεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα ἐν καμίνῳ πυρὸς· τοῖς ὑμνολόγοις χν τὸν θν ὑμνεῖτε παῖδες· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ΄. ὁ τόκος σου ἄφθορος·

Ὡ πανευκλεὴς ἱερομάρτυς· διττῷ κατελάμπρυνας τῷ φέγγει· τὴν χῦ ἐκκλησίαν· καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σε ὑμνούντων· ὅθεν σε πάντες ἐπαξίως μακαρίζομεν:~

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων· παμμάκαρ χῦ τῇ ἐκκλησίᾳ· μαρτυρικῶν δὲ αἱμάτων· τοὺς κρουνοὺς ποταμηδὸν· τῷ θῷ προσφορᾶς· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~

Ἐδίδαξας ἕνα θεηγόρως· θν προσκυνεῖσθαι ἐν τριάδι· δημιουργὸν ἁπάντων· ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων· μαρτυρικῷ τε ἐκοσμήθης διαδήματι:~

Ἀστράπτων σοι ἄγγελος ἐπέστη· καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας σφοδρῶς σου ἀντεγράφθη· ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι· δόξης καὶ χαῖρε· διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο:~ στιχηρὰ προσόμοια·

ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Ἱερωσύνης τὴν χάριν πρὶν δεξάμενος· θείαις διδασκαλίαις κατεφώτισας πάντας· ἱππόλυτε θεόφρον· καὶ ἱεραῖς, συγγραφαῖς διεσάφησας· τῶν προφητῶν θείοις λόγοις φανῶν ἡμῖν· τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα:~

Ὁμολογίας ἐνθέου· στέφει κοσμούμενος· ῥανίσι τῶν αἱμάτων· τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας· ὅλος λαμπρὸς, καὶ ὡραῖος παρέστηκας· τῷ βασιλεῖ καὶ δεσπότῃ καὶ ποιητῇ· παμμακάριστε ἱππόλυτε:~

Ὡς παρρησίαν παμμάκαρ· πρὸς τὸν σωτῆρα χν νῦν κεκτημένος πάντας· διάσωζε κινδύνων, καὶ πειρασμῶν· καὶ δεινῶν περιστάσεων· καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν· εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου:~

Δόξα, καὶ νῦν, θκ· ὅμοιον·

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας, θεοκυῆτορ ἁγνή· τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ἀπέλασον ἐντεῦθεν· εἰρηνικῶς, πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα· καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν· σοῦ προβάτων συναρίθμησον:~

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· ἱστῶμεν στίχ. δ΄· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ΄· Ὡς γενναῖον ἐν μάρ·

Ἐν τῷ ὕψει βασίλειε, τῆς χῦ ἀγαπήσεως· ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρητα, αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια· ἅπερ ἀνεκάλυψας· καὶ ἐφανέρωσας λαοῖς· εὐσεβείας ὡς κῆρυξ σοφός· διὸ πρέσβευε· ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων· λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς ἐφεπομένοις· τοῖς σοῖς διδάγμασιν ὅσιε:~

τοὺς

μάνων ἀρίστως περὶ τὴν ψυχὴν προστέ-
θεικας· καὶ διπλῷ στεφάνῳ κεκόσμησαι·
Τ ῷ ἱερατικῷ· ἐκ προστάγματος θεοῦ· τῆς
ἀγαλλιάσεως προκεχειρισμένος, ἐλαίῳ
τῷ μαρτυρικῷ ἱππόλυτε· ἐπεσφραγί-
σθης δι' αἵματος :~
Α φλεκτον μωυσῆς ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾶ·
βάτον ἐθεάσατο· σὲ ζωγραφοῦσαν
παρθένε· αἴγλῃ μὴ φλεχθεῖσαν θείου
πυρὸς, καὶ γὰρ θεὸν ἐκύησας :~
ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε·
Α ρνας λογικοὺς ἐποίμανας· καὶ ὡς πρό-
βατον, τῶν σῶν προβάτων προτέθυ-
σαι· τὸν ἀπερύτων ἀρχιποιμένα· καὶ
θεὸν ἀμνὸν μιμούμενος :~
Γ άλα λογικὸν ἱππόλυτε· τοῖς ποιμαινο-
μένοις θεοπρεπῶς ἐπότισας· τὸ χριστοῦ δὲ τῆς
μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον·
Σ τίφοις ἀθλητῶν ἡγούμενος· ὑπὲρ εὐ-
σεβείας, ὑπέδυς τὸ μαρτύριον· ἕνα δο-
ξάζων θεὸν πατέρα, σὺν υἱῷ καὶ θείῳ πνεύματι :~
Χ αίροις μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν θεὸν λόγον
ἐν γαστρί σου χωρήσασα· καὶ τεκοῦσα σε-
σαρκωμένον, ὡς θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον·
κάθισμα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτὴρ·
Φ ωστὴρ ἀειλαμπὴς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ·
φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λό-
γων· πιστῶν τὴν διάνοιαν, ἱεράρχα ἱπ-
πόλυτε· ὅθεν ἀπερύπτως, τὴν ἱεράν σου
καὶ θείαν, μνήμην σήμερον· χαρμονι-
κῶς ἐκτελοῦμεν· καὶ πίστει γεραίρομεν·
ᾠδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς·
Τ ῶν ἀρετῶν ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σει-
ρά· ὡς ποιμὴν γὰρ καὶ μάρτυς ἱππόλυ-
τε, παρὰ θεοῦ τετίμησαι· σφόδρα ἐν αὐ-
τῷ εὐφραινόμενος :~
Τ ὴν προσφορὰν τοῦ ἄβελ ὑπερβέβη-
κας· λογικοὺς γὰρ προσενήνοχας ἄρ-
νας θεῷ· καὶ τῷ οἰκείῳ αἵματι, χαίρων τῷ
δεσπότῃ παρέστηκας :~
Α ἱρετιζόντων τὴν παλίμφημον κακό-
νοιαν· διὰ τοῦ τμήματος ῥεψάμενος
μακάριε ἱερομάρτυς ἄριστος· πόθῳ τοῦ
δεσπότου γεγένησαι :~

Ω ς εἶδον οἱ ἄγγελοι παρθένε ἁγνὴ, ἐκ τῆς
γαστρός σου προελθόντα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ,
ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον, δόξα τῇ κυήσει
σου δέσποινα :~ ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς·
Σ ὺ μάρτυς ἀληθῶς· ἱερεῦσι γεγένησαι· καὶ
μάρτυσιν ἱεράρχης· καὶ διτταῖς ἀπαστρά-
πτεις, ταῖς χάρισιν ἱππόλυτε :~
Λ ίθοι μὲν διαυγεῖς· ἐν χρυσῷ διαπρέπου-
σιν, ἱππόλυτε, σὺ δὲ φέγγει τῆς σῆς ἱεραρ-
χίας· καὶ αἴγλῃ τῆς ἀθλήσεως :~
Μ ύθους ἑλληνικοὺς, δυσσεβῶν σὺ διήλεγ-
ξας· ὦ ἄριστε τῶν μαρτύρων· καὶ παρά-
νομον πλάνην, ἑβραίων θείᾳ χάριτι·
Σ ὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλ-
λόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡ-
μῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα :~
ᾠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς·
Τ έθυκας, τῷ σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως· ἐν ἐκ-
κλησίᾳ ὁσίων· ὡς θεοῦ μεσίτης τε καὶ ἀν-
θρώπων· καὶ προθύμως· τὴν ψυχὴν
σου προσῆξας δι' αἵματος :~
Ε ἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ πνεύματος·
ἱερομάρτυς θεόθεν· ἐν ἀνοίξει θείων χει-
λέων σου· καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως
σαυτὸν θανατούμενος :~
Ω ς θεῖον, τῶν ἀθλητῶν σου χριστὲ τὸ σύστη-
μα· τῶν ἐπ' ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόν-
των ἤδη κατατρυφόντων· καὶ ἡδύνω,
τῆς ζωῆς, ἡγουμένων τὸν θάνατον :~
Ω θαῦμα, τῶν ἀπερύτων θαυμάτων καινό-
τερον· ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ· τὸν
τὰ σύμπαντα περιέποντα· ἀπειράν-
δρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν·
ᾠδὴ ζ΄. Ο διασώσας ἐν πυρί·
Μ αρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς· ἱερατικαῖς τε
φωτίζεις· ἱερομάρτυς πεφηνώς· τοὺς
βοῶντας χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου· ὑπερύ-
μνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ·
Τ ὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἆθλον
ἱδρῶτα τὸν περὶ τοῦ μαρτυρίου κατορθῶν
ἐφεστῶτα σοι χαίρων ἐκραύγαζες· ὑπερύ-
μνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ·
Ο τὰς αἰκίας ἐνεγκὼν· ὑπὸ τῆς ἐμπείρου
ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παῤῥη-
σία

φρυγανίδας, πυρὶ ἀΰλῳ πάσας κατέ-
φλεξε· καὶ ὄρεκτῶν ἀκρότητι στεφανη-
φόρον σε κατέστησε:~
Ἡμέρᾳ λαμπρῶ καθωραϊσθεὶς, γαληνότα-
τε θεοφόρε· ζάλην τῶν κυμάτων ἐκ-
φυγὼν· ὁρμαῖς ἀγρίων καὶ φονικῶν θη-
ρίων· καὶ νῦν τρυφαῖς λαμπόμενος,
τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως:~
Ποικίλῳ κοσμούμενος στέφει· ἱερομύστα
διαπρέπεις· τῆς ἱερωσύνης γὰρ ἐν σοὶ,
εἰς ἓν συνῆλθε καὶ μαρτυρίου κλέος·
καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτοχος, τοῦ σοῦ δεσπό-
του συνδεδόξασαι:~
Ὡς ἱεροφάντωρ ὑπάρχων· τῇ παῤῥησίᾳ
κεχρημένος, πρὸς τὸν σὸν δεσπότην καὶ
θεόν· τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνή-
μην σου· ἐκ πειρασμῶν ἰγνάτιε· νῦν
λυτρωθῆναι καθικέτευε:~ θεοτοκίον.
Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ χερουβὶμ
ἁγιωτέρα· πάσης τε τῆς κτίσεως ἁγνὴ,
τιμιωτέρα θεὸν ἐκύησας· τὸν ἐν ἀγκάλαις
φέροντα, καὶ πατρικοῖς κόλποις και-
θήμενον:~ ὁ εἱρμός·
Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους δεξαλοξάντου
σου παρθένε ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· χριστὸς
συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· ἐπα-
γαλλόμενοι· σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν:~
Δόξα ποσειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτί-
Τοὺς πόθῳ ἑορτάζοντας· τὴν σὴν φαι-
δρὰν ἐπανόδον, ἰγνάτιε θεοφόρε, ἱερο-
μάρτυς παμμάκαρ· λύτρωσαι πάσης
θλίψεως, καὶ βλάβης τοῦ ἀλάστορος
διδοὺς πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀλη-
θῶς δεξιούμενος, πρὸς χριστὸν τοῦ σωτῆρος:~
θεοτοκίον· ὅμοιον·
Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι· καὶ φύσεσι παρθέ-
νον· μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει· τίκτεις θεὸν
ἀπορρήτως· τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαν-
τα, μέχρι σταυροῦ θελήματι· καὶ ἡμᾶς χα-
ρισάμενον, τὸν τῆς θεότητος πλοῦτον,
θεοχωρῆτορ παρθένε:~
Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου·
Δόξα ἦχος α'·
Στήλη ἔμψυχος καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐ-
πίσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ θεοφόρε ἰγνάτιε·
τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας
σου κηρύττουσα τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέ-
χρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μα-
καρίαν ἐκείνην καὶ ἀοίδιμον φωνὴν·
τὴν, ὅτι σῖτος εἰμὶ θεοῦ λέγουσα· καὶ διὰ ὀ-
δόντων θηρίων ἀλήθομαι· διὸ μιμητὴς
τοῦ πάθους τοῦ χριστοῦ σου γεγονὼς· πρέσβευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~
καὶ νῦν, θεοτοκίον· πανεύφημοι μάρτυρες·
Νοσοῦσαν τοῖς σύμπασι δεινῶς· τὴν ψυ-
χήν μου πάθεσι· πονηροτάτοις θεράπευ-
σον· ἡ τὸν ἀκέραιον· καὶ σεπτὸν ἰατρὸν
τον, τὸν χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μα-
λακίαν ἰώμενον· τὸν θαυματίσαντα
διαβόλου τὴν κακόνοιαν· καὶ θανάτου,
ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα:~
σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·
Σφαγήν σου τὴν ἄδικον χριστὲ· ἡ παρθένος
βλέπουσα· ὀδυρομένη ἐβόα σοι· τέ-
κνον γλυκύτατον· πῶς ἀδίκως θνή-
σκεις· πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι· ὁ πᾶ-
σαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι· μὴ λεί-
πης μόνην με· ἀγαθὲ πολυέλεε καὶ
μεγάλῳ καὶ δούλην σου δέομαι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λ'· τοῦ ἁγίου ἱερομάρ-
τυρος ἱππολύτου πάπα ῥώμης· ἡ ἀκο-
λουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδεί-
πνοις· εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρ-
θρον, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν
ἁγίων ἱεραρχῶν· βασιλείου τοῦ μεγά-
λου, γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ ἰωάν-
νου τοῦ χρυσοστόμου· Εἰς τὸ ἀπόδειπνον ἡ
ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱππολύτου· ὁ κα-
νών· ᾠδὴ α'· ἦχος δ'· Ἅρματα φαραώ·
Δεῦτε μαρτυρικαῖς, ἀνυμνήσωμεν ᾠδαῖς
τὸν ἱερομάρτυρα· θεοφεγγεῖ κατορθώμα-
των· χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα·
χριστὸν δοξάζοντα πάντοτε:~
Σὺ ποίμνην λογικὴν, πρὸς χριστοῦ ἐγχειρι-
σθεὶς, τοῦτον ἐκμιμούμενος· προκινδυ-
νεύων

τοῦ Χυ̃ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας· καὶ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου βαπτίζονται· ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ ἅγιος Σάρβηλος καθίσταται τῷ Λυσίᾳ· καὶ πρῶτον μὲν ῥαβδίζεται, εἶτα ἀναθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν, καὶ εἰς τοὐπίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας τύπτεται κατὰ τῆς γαστρός· καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται· ἔνθα καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται· καὶ ἐν διαφόροις τοῦ σώματος μέρεσι, πυρὶ κατακέεται καὶ τέλος τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον κομίζεται· ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιβεὶς, πριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων· εἶτα ἀποτιμόντων τὴν κεφαλὴν, συναπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ· τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος προστάξαντος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαρσιμαίου ἐπισκόπου Ἐδέσσης· Στίχ.

Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῇ Βαρσιμαῖος·
Ἐννέα βαστάσασιν ἡμέρας βάρος·

Οὗτος ὡς γέγραπται ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος, τῷ Σαρβήλῳ γενόμενος· βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα Λυσίαν, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χν̃ ἐτύφθη σφοδρῶς· εἶτα γραμμάτων βασιλικῶν καταφοιτησάντων παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Θῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς̃ ἡμῶν Ἀφραάτου· Στίχ.

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
Αἰωνίως ζῇ καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους·

ᾨδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι·

Ἱεροσύνης, ἠγλαϊσμένος μύρῳ ὅσιε θείῳ, καὶ μαρτύρων αἵματι κοσμηθείς· ἀμφοτέρωθεν διέπρεψας· εὐλογημένος εἶ ὁ Θς̃ μου κραυγάζων καὶ κα:~

Νομοθεσίᾳ· καταφαιδρύνας κόσμον ἅπαντα· ἄρτῳ, οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστούς· τῷ δεσπότῃ σου κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ ὁ Θς̃ μου κραυγάζων καὶ κα·

Ἀκτινοβόλοις, αὐγαῖς παμμάκαρ φωτιζόμενος· αἴγλης ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυνθείς· τὴν αἰώνιον ἀπείληφας χαίρων ἀπόλαυσιν· θεοφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα:~

Εἴτος ὑπάρχων Θυ̃ ὡς ἔφης παναοίδιμε· μύλαις κατηλέσθης μάρτυς ταῖς τῶν θηρῶν· καὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα· θείᾳ χρηστότητι, καθαρώτατος ἄρτος γεγένησαι:~ Θεοτοκίον·

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα· χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις παναμώμητε δέσποινα:~ ᾨδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας·

Ἑστὼς ἐπὶ βήματος σοφέ· Τριάδα ἄκτιστον ἐθεολόγησας· νοῦ καθαρότητι ἅγιε· διανοίας τε λαμπρότητι· μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν θερμῶν ὠμότητα· ἀλλ' ἐβόας πάντα τὰ ἔργα κυ̃ τὸν κν̃:~

Ῥυθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν νοῦν· τοῖς θείοις δόγμασιν· μάκαρ Ἰγνάτιε· τὸν δυσιδαίμονα τύραννον τῆς ἀπάτης προϊστάμενον· τοῖς τῆς σοφίας ὀχετοῖς ἄρδην κατέκλυσας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ̃ τὸν κν̃:~

Ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί· τῷ τῆς θεότητος μάρτυς ἀήττητε· τῆς ἀθεότητος ἄστατον, ἐξηφάνισας σκοτόμαιναν· ἐπιστολὰς φωτοειδεῖς πέμπων τοῖς μέλλουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ̃ τὸν κν̃·

Στ. Μανίαν καὶ χάσματα θηρῶν· οὐκ ἐδειλίασας θεῖε Ἰγνάτιε· ἡ τοῦ ὑψίστου γὰρ δύναμις, ἐκ παρθένου ἀνατείλασα· τὴν πανοπλίαν τοῦ σταυροῦ σοι περιέβαλεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ̃ τὸν κν̃:~ Ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι· οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ̃ τὸν κν̃:~ ᾨδὴ θ'. Λίθος ἀχειρό·

Ἔρως ὁ θειότατος μάκαρ, κατακρατήσας τῆς ψυχῆς σου· κόσμου τὰς ὑλώδεις

φρον·

καὶ θεῖον ἰγνάτιον :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κθ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου :~ στί.

χαίρεις λέουσιν ἰγνάτιε παμβόροις·
ἐ οὗ σώματος λιποῦσι καὶ τινὰς μέρος·
ἐ ἰνάτῃ ἰγνατίοιο ἐπάνοδος εἰκάδι τύχῃ·

Οὗτος διάδοχος τῶν ἁγίων ἀποστόλων γενόμενος· δεύτερος ἐπίσκοπος ἀντιοχείας ἐχρημάτισε, μαθητὴς δὲ γενόμενος σὺν πολυκάρπῳ τῷ σμυρνῶν ἐκκλησίας προέδρῳ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἰωάννου τοῦ θεολόγου· προσάγεται οὖν τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πεῖραν, καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων γενόμενος, ἐπὶ ῥώμην στέλλεται θηριομαχήσων· οὗ γενομένου, χριστιανοί τινες ἄνδρες τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ, ἀπὸ ῥώμης εἰς ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθούμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται· οἱ, μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου, ὑπὲρ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο· οὗ δὴ χάριν ἑορτὴν χαρμόσυνον ἡ ἐκκλησία πανηγυρίζει :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν ἐν σαμοσάτοις τελειωθέντων· φιλοθέου, ὑπερεχίου ἀβίβου, ἰουλιανοῦ, ῥωμανοῦ· ἰακώβου, καὶ παρηγορίου· στί.

Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν σταυρῷ λόγου·
ἑπτὰ προσηλώθησαν ἀθλητῶν κάραι·

Οὗτοι τῷ χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην στηλιτεύσαντες· ῥοπάλοις τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηρούς· συνθλῶνται, εἶτα ξέονται ἀφειδῶς, καὶ ἁλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἱρκτῇ ἐναποτίθενται· καὶ αὖθις ἐξενεχθέντες, ξέονται· καὶ ἀναρτηθέντες καὶ τὰς κάρας ἥλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ θεῷ ἀπέδωκαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων σιλβανοῦ ἐπισκόπου· λουκᾶ διακόνου· καὶ μωκίου ἀναγνώστου·

Τοῦ νουμεριανοῦ βασιλεύοντος· διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν χριστιανῶν· τότε ἐμηνύθη τῷ ἄρχοντι τῆς ἐμεσινῶν πόλεως, περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σιλουανοῦ τοῦ ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ λουκᾶς διάκονος· καὶ μώκιος ἀναγνώστης· καὶ παρέστησαν τῷ ἄρχοντι δεσμίοις· οὓς καὶ ἐπιμελῶς ὁ ἄρχων ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν χριστὸν θεὸν μόνον ἀληθινόν· τοὺς δὲ τὰ εἴδωλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας· εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη· διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακήν, ἐλιμαγχόνησεν· εἶτα πάλιν ἀνακρίνας ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας, μαστίζων καὶ φυλακίζων καὶ ταλαιπωρῶν αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν· βληθέντων δὲ τῶν ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθέως ὁ τῶν θεραπόντων θεός, παρέλαβεν τὰς ψυχὰς αὐτῶν· τότε οἱ ἄγριοι θῆρες τῶν ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν· μὴ δ' ὁπωσοῦν ἁψάμενοι τούτων· καταλαβούσης δὲ νυκτός, χριστιανοί τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων σαρβήλου καὶ βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν ἐδέσσῃ παθόντων·

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ ἅγιος σάρβηλος, τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεύς· καί ποτε ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν· παρὰ βαρσιμαίου ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς καὶ λοιδορηθεὶς ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας· κατενύγη τῇ τοῦ χριστοῦ χάριτι· καὶ τοῖς λόγοις τοῦ ἐπισκόπου πεισθείς, προσέρχεται τῷ

τοῦ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη· σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν· ὁ μετὰ τόκον παρθένον μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον· μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ· ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον· τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα· μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου πῶς πάσχεις θέλων· ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾨδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὁ θεοφόρε καλούμενος φερωνύμως· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐνδέδυσαι, διὰ πολιτείας· πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς· μαρτύρων στερρότητα· πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νενευρωμένος Ἰγνάτιε τῇ δυνάμει· τοῦ ἐν σταυρῷ παγέντος, ὑπὲρ σοῦ θεοφόρε· θῆρας καθηρέθησας· τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα.

Ἐρασθεὶς τῆς ὡραιότητος τοῦ δεσπότου· καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν· ἀνένδοτον ἔχων· τούτου τὰ παθήματα προθύμως ἐζήλωσας· μάρτυς θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Ὡραϊσμένος πορφύρᾳ τῶν σῶν αἱμάτων· ἀρχιερεὺς καὶ χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης· μάρτυς διαλάμπεις Χριστῷ· κραυγάζων ἐν χάριτι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θείᾳ δυνάμει· δημιουργικῶς γεγέννηται· ἐκ σοῦ θεομῆτορ· κόσμον καταλάμπων φαιδραῖς, ἀκτῖσι θεότητος· καὶ θεογνωσίας λαμπρότησιν.

ᾨδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ· καθορῶν σὺ πρὸς πρόσωπον· Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων· ἀληθείᾳ λυθέντων· ἡνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Εἵλκυσας φωτισμὸν· ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος· Ἰγνάτιε ταῖς ἀχράντοις σε Χριστὸς γὰρ παλάμαις· κρατήσας καθηγίασεν.

Νοῦν πηγῇ Θεοῦ· κεκτημένος λαμπόμενον· Ἰγνάτιε θεογράφοις· ἐπιστέλλεις ὡς πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἄνωθέν σοι φωνήν· χαρμοσύνως ἐβόησεν· ὁ ἄγγελος Θεοῦ· τοῦ δεσπότου ἀφράστως μηνύων σοι τὴν σύλληψιν.

ᾨδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων· τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἱερομύστα· καὶ μετ' ἤχου, τὸ τῆς πλάνης μεσότειχον ἔλυσας.

Μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου· καθ' ἱκετεύων παμμάκαρ· πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων· καὶ κινδύνων, ἱερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ἀνδρείᾳ, καὶ φρονήσει διέπρεψας ὅσιε· δικαιοσύνης τε κάλλει· θεοφόρε μάρτυς καὶ σωφροσύνης· καὶ τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος· ὡς καθαρώτατον κρίνον· καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ θεομῆτορ· ὁ νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου λόγος προέρχεται.

Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε· ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐξ ἑώας σήμερον ἐξανατείλας· καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν καταλαμπρύνας διδαχαῖς· τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος. Ὁ οἶκος.

Ἱερεμίαν ὁ Θεὸς ἐκ μήτρας ἁγιάσας· καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώστης δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν τῆς ἁγίας, ἐμπιπλᾷ τοῦτον εὐθύς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως· καὶ προφήτην τοῦτον καὶ κήρυκα πᾶσι προσαγγέλλειν, τὴν ἁγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν· τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ παρθένου· πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθών, εὗρεν ἐκ βρέφους ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην· τὸν θεοφόρον

καὶ

ρακεν· ἐν ςρῶ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐ-
τῆς ἀσπόρως ἐκλάμψαντα θεὸν καὶ
ἄνθρωπον :~

Εἰς τὸν ςίχον ςιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·
Δόξα· ἦχος β'.

Ψ τῆς ςεῤῥᾶς καὶ ἀδάμαντίνου σου ψυχῆς
ἀξιομακάριςε ἰγνάτιε· σὺ γὰρ πρὸς τὸν
ὄντως σὸν ἐραςὴν, ἀμέμπτον ἔχων τὴν
ἔφεσιν ἔλεγες· οὐκ ἔςιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φι-
λόϋλον· ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν καὶ λα-
λοῦν ἐν ἐμοὶ, ἔνδοθέν μοι λέγον, δεῦρο
πρὸς τὸν πρα· ὅθεν θείω πνεύματι πῦρ
πολούμενος θῆρας ἠρέθισας· κόσμου
σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθού-
μενον παραπέμψαι χν· αὐτὸν ἱκέ-
τευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ νῦν θκίον·

Α μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη
ἁγνή· καὶ θλιβομένων ςεναγμοὺς, μὴ
παρορῶσα πρέσβευε, τῷ ἐξ ἁγνῶν λα-
γόνων σου· σωθῆναι ἡμᾶς παναγία
παρθένε :~ ςρθκ.

Τῶν ὁσίων ταγμάτων·

Ε ν τῷ ςρῷ παρεςῶσα· τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ
θῦ· καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀ-
ποσκοποῦσα· ἔλεγες θρηνοῦσα· μὴ
ἁγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον· τί
ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λόγε θῦ· ἵνα
σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον :~

Απολυτίκιον· ἦχος δ'.

Κ αὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδο-
χος· τῶν ἀποςόλων γενόμενος· τὴν
πρᾶξιν εὗρες θεόπνευςε τῆς θεωρίας
ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίςει ἐναθλή-
σας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς ἰγνά-
τιε· πρέσβευε χῷ τῷ θῷ· σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου·
καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς'· οὗ ἡ ἀκροςιχὶς· Ἰγνά-
τιον τὸν ἔνθεον ἐν ᾄσμασιν ἀςέρα μέλπω·
ὠδὴ α'· ἦχος δ'. θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον·

Ι θύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φω-
τὶ καταύγασον, τῆς ἐνοικούσης, χάρι-

τος ἐν σοὶ· θεοφόρε ἰγνάτιε· καὶ τῶν πα-
θῶν τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
διασκέδασον :~

Γ ῆ ὥσπερ γονιμωτέρα πεφηνυῖας ἐκατο-
ςεύουσα· καρποφορῶν τὸν σπόρον τοῦ
χῶ· θεοφόρε ἰγνάτιε· τῷ τὰς ψυχὰς ἀρ-
δεύοντι· τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ πνς :~

Ν οήσας προγνωςικῇ δυνάμει σου· τὸ ἀγέ-
νες τῆς ψυχῆς· ὁ τοῦ παντὸς δεσπότης καὶ
θς, θεοφόρε ἰγνάτιε· μαρμαρυγαῖς τοῦ
πνς· θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν :~

Α κτῖσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος· ἥλιου
πάνσοφε· ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμ-
πρῶς· αἰσθητὸς ὥσπερ ἥλιος· τὸν ζο-
φερὸν τῆς δύσεως, περιαυγάζων τὸ
κηρύγματι :~

Τ ριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα
τέτοκας· ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ'
ἡμᾶς· εὐδοκίᾳ γεννήτορος, καὶ συνδρ-
ομίᾳ πνς· τοῦ παναγίου θεονύμφευτε·
ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί·

Ι ατρὸς σὺ μου τὸν νοῦν κεκακωμένον τοῖς
δεινοῖς πάθεσιν· τοῖς τῆς σαρκὸς ἰγνά-
τιε· μάρτυς τοῦ χῦ παμμακάριςε :~

Ο μόφρονα σὲ χς· τῶν ἀποςόλων ἐν εἰ-
δὼς τέθεικε· θείῳ φωτὶ λάμποντα ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις διδάσκαλον :~

Ν εκρούμενον διὰ σὲ· τὸν ζωοδότην κα-
θορῶν ἔδραμες τὸν δι' αὐτὸν θάνατον,
πόθῳ ἀποσῆναι ἰγνάτιε :~

Τ ὸν λόγον τὸν τοῦ πρς, προκαθαρθεῖσα
ὦ σεμνὴ πνι· τῆς λογικῆς φύσεως, ἐπ'
εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας :~ ὁ εἱρμός·

Ε ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου
χε κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς κε, καὶ κα-
ταφυγὴ καὶ ςερέωμα :~

κάθισμα· ἦχος γ'. θείας πίςεως·

Θ είῳ πνεύματι πεφωτισμένος· θεράσος
τύραννον ἐν παῤῥησίᾳ· ποιμαντικῇ με-
γαλοφρόνως κατῄσχυνας· καὶ ἐκπερά-
σας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος· πρὸς τὸν
λιμένα τὸν θεῖον κατήντησας· πὲρ ὅ-
σιε χν τὸν θν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

ἐγκρατείας, ὄργανον ἀναδειχθεὶς τοῦ ἁγίου πνεύματος· τοῦ σταυροῦ δὲ ὅπλον ἀναλαβὼν· Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν· τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν·

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ· καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις· χειμαζομένων λιμὴν· ἀσθενούντων ἐπίσκεψις· καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις· καὶ βακτηρία τυφλῶν· μήτηρ, τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου· σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε πρέσβευσον· δυσωποῦμεν σῶσον καὶ τοὺς δούλους σου.

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον·

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλὰς· καὶ ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα· τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν· βλέψασα παρθένε ἄχραντε· ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε κύριε, υἱὲ καὶ θεέ μου· πῶς ἠτίμησαν θέλων σου, τὸ πλάσμα δέσποτα, φορεῖς, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ· καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κθ'. ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα· ἱστῶμεν στίχους ς'. στιχηρά. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Θεολόγων ἀκρότητος· γνησιώτατος διάδοχος· τοῖς ἐκείνων ἴχνεσιν ἠκολούθησας, ἀπ' ἀνατολῆς ἐξορμώμενος· καὶ δύσει φαινόμενος· καὶ φωτίζων ἀσεβεῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· ἔνθα πάνσοφε· ἐκ τοῦ κόσμου μὲν ἔδυς, ὡς θεοῦ δὲ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει· κατεστεμμένος τῆς χάριτος.

Ἱερῶς ἐπεδόθη σου· τῇ σῇ πόλει τὰ λείψανα· θεοφόρε πάνσοφε δι' ἀθλήσεως· ἀναδειχθέντα λαμπρότερον· καὶ χάριτι βλύζοντα· τὴν ἐπάνοδον ἡμῶν· πανηγύρεως προξένον· ἀπειργάσατο· εὐφροσύνης πληρούμενα· θεσπεσίου θυμηδίας ἐμπιπλῶντα· τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος· ἐξ ἀνατολῶν τὰ πρὸς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας· ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σου θερμῶς προσιστάμενος· καὶ συγγράφων ἀληθῶς, ἀσεβείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας· καὶ τροφὴ τῷ δεσπότῃ· τῷ τὰ πάντα· διατρέφοντι παμμάκαρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι.

Ἐξ ἑῴας μὲν πρότερον· ἑωσφόρε Ἰγνάτιε· ἐν δυσμαῖς διήνυσας φαεινότατος· νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου· ἐν τῇ ἐπανόδῳ τε· τὰς ἀκτῖνας ἐν αὐγῆς, ἀφ' ἑσπέρας ἐξήπλωσας· διὸ πρέσβευε· ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων· λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀξιέραστον μνήμην σου.

Δόξα· ἦχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐν στέρνοις σαμενος· μισθὸν ἐκομίσω· τῆς ἱερουργίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ· τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διό, σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ· δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης· καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλητὰ μακάριε. καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Ἐσῶσόν με παρθένε δέσποινα· ἡ τὸν σωτῆρα Χριστὸν· ἀπορρήτως κυήσασα· σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον· τεῖχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα· καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύτρωσαι· ἀκοιμήτου σκώληκος καὶ τοῦ πυρὸς· τοῦ διαιωνίζοντος μῆτερ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ.

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον·

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, τὸ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ δέσποτα· ὁ συνέχων ἅπασαν· κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι· καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν·

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κατὰ πάσχα κυριακὴ τῆς ἀποκρέω, ὅτε μνήμην ἄγομεν τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ χριστοῦ· στί(χος)·

Ὅτε κρίνων γῆν ὁ κριτὴς τῶν πάντων καθῇ· τῆς δεῦτε φωνῆς, ἄξιον κἀμὲ κρίνοις·

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον·

Νομοθέτης μοναζόντων ἀκριβέστατος· ὤφθης σεβασμιώτατε· ὑπαλείπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διό σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν καὶ ἱερὸν ἐπὶ γῆς περ μνημόσυνον :~

Ἐναρμόνιον τοῦ πνεύματος ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἑκάστοτε πνοαῖς· καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν τῆς μετανοίας μελῳδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε :~ Θεοτοκίον·

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις θεόνυμφε· θεὸν γὰρ λόγον τέτοκας· τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτούς· καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος· διδαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πέρασι· σκότος ἀφεγγές, ἐκμειοῦσας μακάριε· πάσης ἁμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας :~

Ῥείθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος· ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης ἐδὲμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων θεσπέσιε· καὶ τῆς ἀσεβείας ζιζάνια συμπνίγων :~ Θεοτοκίον·

Ἀληθῆ θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε· τοῦ ἀγγέλου τὸ χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαράν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας· κεχαριτωμένη ἀεὶ εὐλογημένη :~

Ὁ εἱρμός·

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον, εἰργάσατο ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί· τοὺς χαλδαίους δέ, καταφλέγον πρόσταγμα θεοῦ· τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν·

Τρωθεὶς ἀγάπῃ τοῦ παντοκράτορος· ὅλον σαυτοῦ· τὸν βίον θρηνωδῶν διετέλεσας, ἐκ βοῶν μετ' ἐκπλήξεως ὅσιε· ἄνες τὰ κύματά σου σῶτερ τῆς χάριτος· ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ :~

Ἡδὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως· παρεκτικός, καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προστρέχουσι, θεοφόρε ἐφραὶμ ἀξιάγαστε, ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος· ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς καὶ λαμπρυνόμενος :~

Ναὸς τοῦ πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ ποταμός· ναμάτων ζωῤῥύτων κληρούμενος· ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος· ἔρεισμα μοναζόντων, ῥεῖθρον ἀέναον· θείας κατανύξεως ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε :~ Θεοτοκίον·

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος· τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου παρθένε μυστήριον· ὁ θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου· κλεῖθρα τῆς παρθενίας οὐ παρεσάλευσε· μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός· ὁ ἀκατάληπτος :~ Ὁ εἱρμός·

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πανάγνε ὡράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες· σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν :~

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις· ῥεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων· καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων· τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον· χριστὸν ἱκέτευε ὑπὲρ· ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον :~

Θεοτοκίον· Ὅμοιον·

Ἐλπὶς ἀπηλπισμένων· καταφυγὴ χειμαζομένων· πανύμνητε θεοτόκε· τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι· τοὺς ἀναξίους σου δούλους :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος β΄. Κυπριανοῦ·

Ὡς ὑπὲρ φοῖνιξ δαυιτικῶς ἐξανθήσας· ὅσιε πάτερ· τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέκοψας ἐν τῇ μαχαίρᾳ ἐφραίμ· τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν ἐξήρανας, δι'

ω ii εὐχαρ-

θεν ἔλαβεν. ἐμπόρου γάρ τινος χρυσίον ἐπιφερομένου πολύ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναιρεθέντος, παρὰ τὴν θύραν τοῦ ἁγίου τῆς κέλλης προσερρίφει. ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο καὶ φανερὸν τὸ πραχθὲν ἦν, παραυτίκα εὐθύνας τὸν ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς εἰσεπράττοντο. περισχεθεὶς οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησεν. ὁ δὲ ἀναστάς, τὸν φονέα ὑπέδειξε. καὶ τὸν ὅσιον τοῦ μύσους ἀμέτοχον εἶπεν εἶναι. οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλεῖστα ὁ ὅσιος πεποιηκώς, καὶ ἐπὶ πλεῖον θαυμαστωθεὶς ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν θεὸν μεταβέβηκεν. ἀξιομνημόνευτα συγγράμματα τῇ ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰακώβου τοῦ ἀσκητοῦ. Στίχ.

Ἀπῆλθε σαρκός, ὥσπερ ἔκ τινος πάγης· Ὁ σαρκὸς Ἰάκωβος οὐχ ἁλοὺς πάγαις:

Οὗτος ὁ ὅσιος τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικοῖς, ᾤκησεν ἔν τινι σπηλαίῳ ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον κώμης πόλεώς τινος καλουμένης Πορφυρεώνης, πᾶσαν ἄσκησιν μετερχόμενος. τούτῳ ποτὲ τῷ ὁσίῳ γύναιον ἑταιρικὸν ὑπό τινων ἀκολάστων ὑποβληθέν, αἰσχρῶς τε ἐπιτηδεῦσαν εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλεῖτο. ὅς, τούτῳ τῷ γυναίῳ τοῦ μέλλοντος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ προσάγει μετανοοῦντι. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφύγῃ τοῦ πονηροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι· καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν. ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενον ἔχων, τῷ ὁσίῳ πρὸς αὐτοῦ θεραπευθησόμενον προσάγει· ὃς εὐξάμενος παραχρῆμα τοῦ δαίμονος ἐλευθεροῖ τοῦτο. φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρός, μήποτε πάλιν ὁ δαίμων ἐνοχλήσει τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ νέῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ μοναχοῦ καταλιμπάνει. ἡττῶν δὲ ὁ μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος, διαφθείρει τὴν κόρην. εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἔκφορος ἡ μιαρὰ πρᾶξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν. τὰ δὲ σώματα, ἐν τῷ παραρρέοντι ποταμῷ προσεπιρρίπτει. ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. ὅθεν ἀπιόντος αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδόν, συνήντησεν αὐτῷ μοναχός τις τῶν εὐλαβῶν, οὗ ταῖς παραινέσεσιν ὁ ὅσιος εἴξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐνέβαλε· πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομένων. αὐχμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν, ὡς εἰ μὴ Ἰάκωβος ὁ εἰς τὸν τάφον ὢν προσεύξηται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. τότε δὴ πρὸς αὐτὸν πανδημεὶ παραγενόμενος ὁ ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέσας· ἐπεὶ πεισθεὶς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατερρύη πολύς, καὶ τὴν γῆν ἐμέθυσεν. ἐντεῦθεν χρηστὰς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φορὰν ἐσχηκώς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ, σκληραγωγίαν· καὶ τοῖς δάκρυσι, δάκρυα· καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ θεῷ παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιαι δύο μάρτυρες, μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται:~ Στίχ.

Τὴν παιδὶ συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν, Ξίφει συνεξέτμησε τῷ θυγατρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Χάρις τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα τελειοῦται. Στίχ.

Πόδας Χάρις τμηθεῖσα πρὸς θεὸν τρέχει· Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετμήθη πόδας.

νῶν ὁλοσχερῶς· πάτερ ἐξήρανας πέ-
λαγος· καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδα-
γμάτων σου· αἱρέσεων χειμάῤῥους μά-
καρ κατέκλυσας:~

Ο νοῦς σου νεύσει τῇ πρὸς θεὸν· πῦρ λαμ-
πρυνόμενος ἐφραίμ· θεοειδὴς ὅλος γέ-
γονεν· ἔσοπτρον καθαρὸν τοῦ θείου
πνεύματος· ἀΰλοις τὰς ἐμφάσεις ὑ-
ποδεχόμενος:~

Ναὸς ἐγένου χωρητικὸς, πάτερ τῆς τριάδος
ἀληθῶς· πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ
τῇ διαυγείᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν· καὶ τῇ
τῶν διδαγμάτων ἀκεραιότητι:~ θκ.

Νεκρόν με ἔδειξεν ἐν ἐδὲμ· γεῦσις ἡ τοῦ
ξύλου πονηρά· συμβουλῇ τῇ τοῦ ὄφε-
ως· σὺ δὲ ζωοδότην χριστὸν κυήσασα· ἐ-
ζώωσάς με μόνη θεοχαρίτωτε:~

ᾠδὴ ς΄· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Οὐ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πέτραν ἀῤῥα-
γῆ· ὁ θεοφόρος θέμενος· ταῖς τοῦ ἐ-
χθροῦ ποντίαις ἐπιβουλαῖς· ἀκλό-
νητος ἔμεινεν· ἀηττήτῳ δυνάμει κυ-
βερνώμενος:~

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος· ὀξυγράφου ἀ-
ληθῶς· ὡς γραμματέως γέγονεν· ὑ-
φηγουμένη γνῶσιν τὴν εὐσεβῆ· πλα-
ξὶν ἐγχαράττουσα· καρδιῶν πάτερ νό-
μον τὸν τοῦ πνεύματος:~

Τὸ σὸν οἱ ἐκπλέοντες· τῶν δογμάτων
γαλήνιον, ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος·
τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν·
καὶ ζάλης αἱρέσεων· ἀναμένοντες πί-
στει διασώζονται:~ θκ.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς θεὸς, καὶ
ὁρωμένης κτίσεως· σωματωθεὶς προ-
ῆλθεν ἐκ σῆς γαστρός· τηρήσας σε ἄφ-
θορον· ὡς πρὶν ἦς πρὸ τοῦ τόκου θεο-
νύμφευτε:~ ὁ εἱρμός·

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
θορῶν· τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι·
τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν·
βοῶ σοι ἀνάγαγε· ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
μου πολυέλεε:~

κοντάκιον· ἦχος β΄· Τὰ ἄνω ζητῶν·

Τὴν ὥραν ἀεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσε-
ως· ἐθρήνεις πικρῶς, ἐφραὶμ ὡς φιλή-
συχος· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔρ-
γοις διδάσκαλος ὅσιε· ὅθεν πάτερ παγ-
κόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετά-
νοιαν:~ ὁ οἶκος·

Ἰχνηλατεῖν βουλόμενος πάτερ, τοῦ προ-
δρόμου τὰς τρίβους· ἐκ τοῦ κόσμου μόνος
αὐτὸς ἀπάρας εἰς ἔρημον κατῴκησας·
βλέπων σε οὖν οὕτως βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς
τὸν δίκαιον· γυναῖκα πόρνην ἀναιδῆ
κατὰ σοῦ διεγείρει· οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρ-
χαίου ὅπλου, τὴν σὴν καταβαλεῖν ἀν-
δρειότητα, καὶ τὴν ἁγνείαν μολύνειν
σου· ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου,
ῥαθύμους ἐγείρῃς πρὸς μετάνοιαν:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κη΄· μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τοῦ σύρου· στ.

Ἤκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς ἣν οὐκ ἔ-
γνω· ἐφραὶμ αὐτὸν καλοῦσαν ὁ γλῶσ-
σαν σύρος· εἰκάδι ὀγδοάτῃ μόρον ἔ-
φραὶμ θυμὸν ἀπηύρων·

Οὗτος γέγονεν ἐξ ἀνατολῶν, σύρος τὸ γέ-
νος· ἐκ προγόνων τὴν εὐσέβειαν διδα-
χθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις θεοδοσίου τοῦ με-
γάλου· ἠσπάσατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μο-
ναδικὸν βίον· ᾧ λέγεται θεόθεν ἐκχυ-
θῆναι χάριν· δι᾽ ἧς πάσης κατανύξεως
πλεῖστα συγγράμματα ἐκτεθεικὼς, πολ-
λοὺς πρὸς ἀρετὴν καθωδήγησε· καὶ τύ-
πος τῆς ἐφεξῆς ἀσκητικοῖς γέγονεν ἀ-
ρετῆς· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν
τῷ μαρτυρείῳ τῆς ἁγίας ἀκυλίνης ἐν τῇ
φιλοξένῳ, πλησίον τοῦ φόρου:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν παλλαδίου· στ.

Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημά-
των· σκιρτᾷ παρ᾽ αὐτῷ παλλάδιος
τῷ πόλῳ·

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκον
βραχὺν δειμάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν
καθεῖρξε· ἀγρυπνίᾳ δὲ καὶ διηνεκεῖ προ-
σευχῇ καὶ νηστείᾳ τὸν ἑαυτοῦ βίον κα-
τακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεό-

ω θεν

θεῷ· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐφραὶμ γεραίρω, τὸν νοητὸν εὐφράτην· ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ·

Εὐφραντικῇ ἐπομβρίᾳ σῶν προσευχῶν· τὴν ψυχήν μου ἄρδευσον· ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ· τῶν παθῶν καὶ λόγον μοι τὴν σήν· εὐφημοῦντι ἑορτὴν παμμάκαρ ἐμπνεύσον :~

Φῶς νοητὸν ἀπαστράψας φωτισμός· ἀνεδείχθης ἥλιος· φεγγοβόλοις ἀρεταῖς· καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἐφραίμ· καταυγάζων τῶν πιστῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα·

Ῥείθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν· κατασβέσας γέγονας· σκεῦος τίμιον Ἐφραίμ· τοῦ ἁγίου πνεύματος πηγάς· ἀναβλύζων διδαχῶν θεομακάριστε :~

Θκ. Ἀδιαφόρως τὸν λόγον ἐν τῇ γαστρί· δεξαμένη τέτοκας· τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας ἀεί· μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τοῦ ὄντως ζωῆς·

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος·

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς· σεαυτὸν ἐκκαθάρας· ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς· καὶ σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων τοῦ ἁγίου πνεύματος :~

Μὴ δ' ὅλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς· δεδωκὼς οἶκος ὤφθης· τῆς ἁγίας τριάδος· καὶ σοφίας θησαυρός, τὸν κόσμον καταπλουτῶν χρυσαυγέσι, δόγμασι μακάριε :~

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ· ἡ σε τεκοῦσα ἐκκλησία, χρυσορρόαν εὐφράτην, πεδιάζοντα σοφῶν· δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταρδεύοντας :~ Θκ.

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς ἁγίας τριάδος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς· προσῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων πανάγνε χρηστότητι :~ ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, κύριε ὁ θεός μου· ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ· καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου :~ κάθισμα, ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον·

Τὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ· τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως· ἀνυμνήσωμεν πιστοί, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· φερωνύμως εὐφραίνει, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνων ἔπεσι θείοις· Ἐφραὶμ ὡς πράκτωρ καὶ μύστης τῶν τοῦ κυρίου ἀποκαλύψεων :~

Δόξα τὸ αὐτό· καὶ νῦν, Θκ. ὅμοιον·

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπρόσμαχητος· ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος· τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμήν, τῶν προστρεχόντων σοι ἀειπάρθενε ἁγνή· τὸν υἱόν σου καὶ θεόν, ἱκέτευε σὺν ἀγγέλοις· εἰρήνην δωρῆσαι τῷ κόσμῳ, καὶ μέγα ἔλεος·

σταυροθκ· ὅμοιον·

Τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε· τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται· καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν· καὶ θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες σε μεγαλύνομεν·

ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις·

Ῥημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν· ὅσιε πάντα τὸν κόσμον ὑψοποιῷ· φέγγει ταπεινώσεως· τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν· ἐκδιώκουσα μακάριε :~

Ἀμέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον δάκρυσι· σεαυτὸν ἀποπλύνας καὶ τοῦ κριτοῦ· πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, κατηγορῶν λόγοις σοφοῖς, θεοφάντορ ἀξιάγαστε :~

Ἰδών σου κύριε τῆς ταπεινώσεως, τὸ πάνδοξον ὕψος ὑψοποιόν· λόγον σοι χαρίζεται· δι' οὗ αἱρέσεων δεινά· τεταπείνωνται ὑψώματα :~

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ παντοκράτορος· πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικάς· ἅσπερ καὶ νενίκηκας· ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν θερμῶς ἀνευφημούντων σε·

Θκ. Ὡς θεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον· ὡς πηγὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτὴν· μόνην χρηματίσασαν· τῷ πλαστουργῷ ἡμῶν θεῷ, τὴν παρθένον μακαρίσωμεν :~

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου·

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς· τὸ τῶν ἡδονῶν

διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας· πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε :~ καὶ νῦν, θεο·

Ἐκ τῶν ποικίλων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε εὐλογημένη θεοκε· ἵνα σε δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος· ᾠδὴ γ'· καὶ ς'·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κη'· τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ἐφραὶμ τοῦ σύρου· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στί ς'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος α'·

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Τοῦ παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτευσάμενος· καὶ δαψιλῶς τρυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ· γνῶσιν θεοῦ· ἧς μετέχοντες ὅσιε· πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι :~

Τὴν τοῦ κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος· τοῖς τῶν δακρύων ῥείθροις· τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας· ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν· τοῦ νυμφίου τὴν ἔλευσιν· συμβαλλώμεθα πάντες [illegible] λαμπρᾷ, ὑπαντῆσαι τῷ νυμφίῳ χῶ·

Τῇ ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα περιφραξάμενος· τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας πάτερ· εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις· ὅθεν ἐν σοὶ ἡ τοῦ πνς δύναμις· ἐπισκιάσασα ἔδειξε μονήτην, σὲ φωστῆρα, τὸν παγκόσμιον :~ Δόξα· ἦχ πλ β'·

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου [illegible], ἐφραὶμ ἀοίδιμε· φιλησυχίᾳ τὴν ἔρημον κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος· τῷ κόσμῳ ἔλαμψας φωστήρ· καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας· διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὅσιε πάτερ :~ καὶ νῦν, θεο·

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοκε παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ σταυροθεο·

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, χε ἡ σὲ κυήσασα ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ· μυστήριον υἱέ μου· πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~

Ἀπόστιχα στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος δ'· ἀνατολίου·

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνήν σου τοῖς δάκρυσι· καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν· τῆς κρίσεως τὸν φόβον ἔργοις ἡμῖν καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας· τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες παμμάκαρ μνήμην· παραδόξων πραγμάτων, αὐτουργὲ κῦ ἐφραὶμ ἀοίδιμε· διὸ καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε, πρέσβευε χῶ τῷ θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ καὶ νῦν, θεο·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Κατακρίσεως ῥῦσαί με· παναγία θεόνυμφε· καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον· εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι· δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως· ἧς ἐπέτυχον· τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι· μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν :~

σταυροθεο· ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε· ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· υἱὲ ποθεινότατε· πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε· πῶς τὰς χεῖράς σου καὶ τοὺς πόδας σου λόγε, προσηλώθης ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :~ τροπάριον· ἦχ πλ δ'·

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς· τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν· ἐφραὶμ πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε χῶ τῷ θεῷ·

Digitized by Google

ἀποστόλων τε καὶ τῶν μαρτύρων θείας
χορὸς· ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς
κοινωνοῦντες· τῆς ἑορτῆς παμμάκαρ
καὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν· οἰκείαν ἡγού-
μενοι τὴν χάριν· ἐκείνων γὰρ ἔσχες ἐν
σοὶ τὸν βίον ἀπομαξάμενος :~

Ἰδοὺ τοῦ κόσμου ἔλαμψε τὸ φῶς· ὁ ὑπερύ-
ψηλος ἐναπέφηνε θεῖος πυρσός· τὸ γλυ-
κύῤῥουν πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων·
ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τοῦ φωτὸς ἀδελ-
φοί· θαλφθῶμεν ἀρδεύσωμεν καρ-
δίας· ᾄσμασι πάντες, τὸν χρυσοῤῥήμο-
να μεγαλύνοντες :~

Ὡς ὀβολούς σοι δύο τὴν ᾠδήν· τῆς ἀπόρου
μου καὶ δειλαίας παμμάκαρ ψυχῆς·
ἀγαθῶν παντοίων μὲν οἰκτρῶς χηρευού-
σης· πόθου δὲ θείου πλούτου περισσευ-
ούσης αὐτήν· χρηστότητος μίμημα τῆς
θείας· δέχοιο χάριν· ἀντιβραβεύων
μοι πλουσιόδωρον :~ Θτ·

Βαδίζων ἔρημα ἔφη συμεών· τὸν σα-
λεύοντα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν
γῆν· κατέχων ῥωννύομαι· σὸν τόκον
παρθένε· τῆς γεηρᾶς σαρκὸς δ' ἀπο-
λυόμενος· χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀπο-
βαινόντων· χαίρων κομίζω καὶ τοῖς ἐν ᾅ-
δῃ λύτρον τὰ εὐαγγέλια :~

Καταβασία·

Ἐν νόμῳ σκιᾷ τῷ γράμματι τύπον κατίδω-
μεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν δια-
νοῖγον ἅγιον θεῷ· διὸ πρωτότοκον λόγον·
πατρὸς ἀνάρχου υἱόν· πρωτοτοκούμενον
μητρὶ· ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν :~
Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτί-

Ἀγάλλου πόλις πόλεων· πασῶν ἡ βασι-
λεύουσα· ὡς τοῦ καλοῦ σου ποιμένος,
καὶ ποιμενάρχου τὸ σκῆνος· ἀπολαβοῦ-
σα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα,
ῥυθμίζοντος, καὶ σώζοντος· μελισταγοῦς
χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις·

Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία θεοκό-
σμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα· πάσῃ
τῇ γῇ θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα·
σὲ καὶ μεσίτην ἔχοντες, πρὸς τὸν υἱὸν
καὶ κτίστην σου· τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ·
τῇ σῇ σωθείημεν ἅπαντες :~
Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ πᾶσα πνοή· ἱστῶμεν
στίχ. δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρά, ἦχος δ'·

Ἔδωκας σημείωσιν·

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδά-
γματα· προχεόμενα πάνσοφε· πλου-
τίζει χρυσόστομε, πενομένας φρένας·
καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὴν ἀ-
χλύν· φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνα
τε· διό σε μακαρίζομεν· χρεωστικῶς καὶ
τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμε-
θα· ὡς πηγὴν ἁγιάσματος :~ ὅμοιον·

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς πάτερ
ὅσιε· προσωμίλησας θλίψεσι· πικραῖς
ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης· μακαρίου
τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής· κατα-
παλαίσας τὸν πολυμήχανον· διὸ τῇ ἐ-
πανόδῳ σου, ἡ ἐκκλησία ἀγάλλεται·
ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσό-
φων δογμάτων σου :~ ὅμοιον·

Ὁ στύλος ὁ πύρινος· ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νά-
μασι· τῶν δογμάτων κατάῤῥυτος· ὁ νοῦς
ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας· τὸ πάγχρυσον
στόμα· ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετα-
νοίας κῆρυξ ὁ ἔνθεος· φωστὴρ ὁ διαυγέ-
στατος· ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος· ὁ μακά-
ριος σήμερον, ἀνυμνείσθω χρυσόστομος·

ὅμοιον·

Κόσμιον ὡς βασίλειον· ἡ βασιλὶς τὸ σὸν
λείψανον· δεξαμένη χρυσόστομε· ἐν
τούτῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη,
ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις τὴν οἰκουμένην συγ-
καλεῖ· εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθε-
ξιν· τῶν ἀφθόνων χαρίτων σου· με-
γαλοφώνως κραυγάζουσα· Ἰησοῦ ὑπεράγ-
αθε· σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου :~

Δόξα· ἦχος δ'· Γερμανοῦ·

Πάτερ χρυσόστομε· ὡς ποταμὸς θεόβρυτος,
ἐκ τῆς ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος· εἰς ἀρ-
χὰς τέσσαρας διαδραμὼν σοῖς λόγοις τῆς
γῆς τὰ πέρατα· πάντα πιστὸν κατήρ-
δευσας τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου·
διὸ

Digitized by Google

χορῷ τῶν ἀγγέλων συναυλιζόμενος ὅσιε· ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου:~ Θτ·

Υπερφυῶς ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα· τὸν ἀγεώργητον βότρυν παρθενομῆτορ ἐβλάστησας· ἐπαξίως οὖν πάντων, τὸ χαῖρε σοι κράζομεν:~

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντων·

Μαθηταῖς εὐσεβείας σε πέρ· ὅσιε τὴν θρέψασαν ἐν βρέφεσιν ἐκκλησίαν· ἐπομένων ἑπταπλασίω, ἄρτῳ θείας χάριτος, ταύτῃ θρέπτρα· γλεῦκος προχέων εἰς πόμα δέ· τὸν ἰαμάτων παμμάκαρ χρυσόστομε:~

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐπεξῆλθε· πέρ σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἔκφρων βασιλὶς σε περιορίζειν· τοπικῶς ἠπείλησεν ἀλλ' ἐψεύσθη· σὺ γάρ, ὡς γίγας ὑψίδρομος τὸ πᾶν περιλάμπεις τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσιν:~

Λαμπρύνθητι σήμερον· σύλλογος πιστῶν μετ' εὐφροσύνης ὑπὲρ πάντων· τῷ προκρίτῳ τῶν διδασκάλων· ἥκει γὰρ ἐφέστηκε διαμένων· πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον· ἧς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι πλουσίως:~ Θκίον·

Ὁρῶσέ με ἐν ἀγκάλαις· οἶδα σε δ' ἀπρόσιτον· θεότητος τῇ φύσει· πῶς οὖν λόγε χερσὶ κατέχῃ· ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν· ἔφη συμεὼν θεαμέ· τὴν ἀπόρρητόν σου δοξάζων δυναστείαν·

Καταβασία·

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντων, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι· τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

ᾠδὴ θ'· Ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν·

Ἰδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι τὴν ἀειμακάριστον, ὡς προεφύτευσας· θεογεννήτορ ἐκ θείου πατρός· καὶ ὡς τεκοῦσα τὴν χαράν, τὸ χαῖρε βοῶσι σοι· χαῖρε ζωῆς θησαυρέ· χαῖρε κρήνη ψυχικὴν μόλις βρύουσα:~

Ὤρθωσας δέσποινα ἁγνή, τὸ προπάτορος ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα· καὶ τῆς προμήτορος εὔας τὴν λύπην, εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν· χαῖρε τῶν χριστιανῶν ἀγαλλίαμα:~

Ἄξιον χαῖρε σοι βοᾶν· ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ ἀΐδιος· χαρὰ ἐσκήνωσε· παρθένε κόρη θεογεννήτρια· χαῖρε παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε ἡ χρυσορρεῖθρος ἀθανασίας πηγή· χαῖρε νέκταρ ἀληθὲς καὶ προχέουσα:~

Νύττει μου βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος πανύμνητε· καὶ ἐκβιάζει με· χαῖρε σοι κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοᾶν· χαῖρε γαλήνιε λιμήν· χαῖρε ἡ ποντίσασα τὸν νοητὸν φαραώ, γλυκυτάτη ἀδιάβατος θάλασσα:~

ἄλλος· Τὸν προδηλωθέντα·

Ἄλλος χρυσορρόας ἐφάνης πάγχρυσε πάτερ· τὸ χρυσοῦν γὰρ στόμα· καὶ ἡ γλυκεῖα σου γλῶσσα· πλημμυροῦσι τῶν δογμάτων πελάγη· καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσιν:~

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν ἀδιάβατον πάτερ· τὴν γραφὴν βατὴν καὶ πλατεῖν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ· τῷ ἰδίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου· καὶ πρὸς γνῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν:~

Ἐκ τῆς ἀκενώτου πηγῆς ἀντλήσας τὰ ῥεῖθρα· ποταμοὺς δογμάτων τῇ ἐκκλησίᾳ προχέεις· ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν· νάματα χρυσόρειθρα χρυσόστομε:~ Θκίον·

Βάτον καιομένην πυρί, καὶ μὴ φλεγομένην· προεώρα πάλαι μωσῆς· θεομῆτορ παρθένε· τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα· ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ:~ ἄλλος· Καινὸν τὸ θαῦμα·

Ἔφατο τὸς ἀγγέλων, δῆμος προφητῶν·

ἀπο

Ὑπέρτιμε δέσποινα· δὲ ἀτιμίας παθῶν
με λύτρωσαι· ἵνα σοι χαρμοσύνως τὸ
χαῖρε κράζω· χαῖρε ἁγνείας πηγή· χαῖ
ρε ταμεῖον, πάσης καθαρότητος· χαῖρε
δοχεῖον θῦ, χαῖρε χωρίον χῦ :~

ἄλλος· Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας·

Ἀκριβὴς περιεγνώσθης θεηγόρος· καὶ κοι
νὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ· ἡμ
αρτηκότων ὅσιε· παρεισφέρων τὴν μετά
νοιαν :~

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων· πυ
ρωθεὶς ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης· οὐ κα
τεφλέχθης· δοκιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας
ὑπερανείζοις τοὺς πόνοις σου :~

Οὐκ ἐμαρκήσας περὶ τοὺς ἀγῶνας· οὐκ
ἠσχύνθης δυνάστας, οὐ προέκρινας ἀδι
κίαν δικαιοσύνης ὅσιε· καὶ μαρτυρεῖ ὁ
τῆς χήρας ἀγρός :~ Θεοτόκιον·

Χαῖρε κούφη νεφέλη χαῖρε πύλη· δι᾽ ἧς
μόνος διῆλθεν· ὁ θς ἡμῶν θκε· ἀφθόρω
τόκῳ ἄσπορος· ἐκ σοῦ ὁ υἱὸς γεννηθεὶς
οὐ ῥαπείς :~

ἄλλος· Ὡς πάλαι τοὺς ἀσεβεῖς·

Ζεμοῦν τὴν χήραν σοφὲ· ἀσύγγνωστον φά
σκοντα· τὴν δὲ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ·
ἐκ τῆς βασιλίδος ἡ πανότολμος γυνή·
ξένη θείας χάριτος· ξενώσει χρηματί
σασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου :~

Ἀλλ᾽ ἐπανῆλθες ἡ δύς· ὡς ἥλιος νέφεσιν·
ἀποκρυβεὶς μέγιστε φωστήρ, καταφω
σφορῶν φωταυγία μυστικῇ· τῶν χρυ
σῶν δογμάτων σου· τοὺς φωτισθέντας
ἅπαντας, Ἰωάννη χρυσόστομε :~

Διαίρωσοι τὰς ἐμὰς, παλάμας χρυσόστο
με· περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν· τὸν
νυμφαγωγὸν ἐπανήκοντα λαμπρῶς·
φίλτερον ὡς χρόνιον· ἡ ἐκκλησία
κράζει σοι, ἑορτάζουσα σήμερον :~ Θεοτόκιον·

Ὡς μυστική τις λαβὶς, τὸν ἄνθρακα φέρου
σα· τὸν νοητὸν ἔρχῃ πρὸς ναόν· ὃν ὁ
συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσί· πάνα
γνε δεξάμενος· καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμ
βολα προφητεύσει σαφέστατα :~

Καταβασία·

Ε ἐ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα παῖδας θεο
λογήσαντας· καὶ παρθένῳ ἀκηράτως
ἐνοικήσαντα· θν λόγον ὑμνοῦμεν· εὐ
σεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ θς
ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η· ὁ εἱρμός·

Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς τριάδος ἰσάριθμοι·
δημιουργὸν πρα θν ὑμνεῖτε· τὸν συγκα
ταβάντα λόγον· καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ
πᾶσι ζωὴν παρέχον· πνᾶ πανάγιον
εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἰεσσαὶ ἐκ ῥίζης· χαῖρε ῥάβδος βλαστήσα
σα· χαῖρε ἀπορρήτως ἀνθηφοροῦσα· ἄν
θος τὸν χν ὡραῖον· χαῖρε πίον ὄρος
χαῖρε κατάσκιον· χαῖρε θῦ ὄρος ἐν ᾧ κα
τοικεῖν ὁ λόγος· πάντων ηὐδόκησε πρὸ
τῶν αἰώνων :~

Ἐκτεῖνε σου ῥάβδον· κραταιᾶς ἀντιλή
ψεως· ὡς ὑλακτοῦντας κύνας· ὡς ὠ
ρυομένους θῆρας· τὰ περικυκλοῦντα
τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἀποσόβει πά
θη· δεινῶς με πολιορκοῦντα· ἵνα τὸ
χαῖρε σοι παρθένε κράζω :~

Ὡραιώθης ὅλη· τὸν ὡραῖον ἐν κάλλεσιν·
ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων χν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυ
ναιξὶν ὡραία· διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν
χαίροντες· χαῖρε θκε, ἁγνὴ κεχαριτω
μένη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα·

Δανιὴλ ὃ εἶδεν, ὄρος πρὶν ἀλατόμητον·
θεογεννῆτορ χαῖρε δὲ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογω
νιαῖος λίθος· χαῖρε θεοδόχε, ἀνθρακο
φόρε λαβίς· χαῖρε τῶν ἄνω λόγων ἀγγέλων
ἁγιωτέρα· χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα·

ἄλλος· Οἱ θεορρήμονες παῖδες·

Ἡ θεορρήμων σου γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ·
ὡς ὑπὲρ χρυσήλατος σάλπιγξ, δὲ ὅπου
ἀπηχήσασα· ἱεράρχα κῦ· τὴν πλάνην
ἀπήλασεν :~

Ἱερουργὲ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων· καὶ μυ
στηπόλε τῶν ἄνω· καὶ τῆς τριάδος ὑ
πέρμαχε· ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι
τὴν ποίμνην σου :~

Ὡς τῇ τριάδι λατρεύων ἱεράρχα· καὶ τῷ

χορῷ

τὸν ἐξηκηπίσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν· καὶ ὅτε ψόγον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπεφήναντο, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔκλεψαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἀνέστη· ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο, καὶ ὁ παῦλος παρά τινι πορφυροπώλιδι γυναικί· καὶ ὁ πέτρος παρὰ σίμωνι τῷ βυρσεῖ, ὅτι οὐκ εἶχον παρρησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις· ἀλλ' ὕστερον πάντα εὔκολα αὐτοῖς ἐγένοντο· οὕτω καὶ νῦν ἀδελφὲ μὴ ἀθυμήσῃς· ἤκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ κλήρου ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἔθλιψε τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς παρθένους μὴ θελησάσας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον, ὁ γὰρ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος· ὁ σχῆμα μὲν ἔχων ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνὴ μοιχαλὶς ὀνομάζεται ὄντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχός ἐστιν· οὐ σαρκός, ἀλλὰ πνς· ζῶντος γάρ μου ἥρπασε τὸν θρόνον μου· ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ κουκουσοῦ, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήντησάν μοι· ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα· ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν καππαδοκῶν, καὶ ἐν ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ χοροὶ ὑπήντων ἡμῖν ἁγίων πρων· οὐ μήν, ἀλλὰ καὶ πλῆθος μοναζόντων παρθένων· πηγὰς δακρύων ἐκχεόντων, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς θεωροῦντες ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· συνέφερεν ἵνα ὁ ἥλιος συστάλῃ, ἢ ἵνα τὸ στόμα ἰωάννου ἐσιώπησε· ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα· πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ ἐπίσκοπος ταύτης τῆς πόλεως· καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς, ὥστε εἰ δυνατὸν ἦν καὶ εἰ μὴ τὸν ὅρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ παρεχώρησεν ἂν ἡμῖν· θάρσει οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόρριψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου· καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν θν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μαρκιανὴ ἡ βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις, καὶ κλαύδιμος ὁ ὅσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται· στί.

Τὴν βασίλισσαν μαρκιανὴν ἐκ βίου·
χς βασιλεὺς ἐξάγει βασιλέων· στί.
Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξῃρημένον·
Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε κλαύδιμε·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος πέτρος ὁ αἰγύπτιος εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθών, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· στί.

Ὡς ὡριμαῖός τις σῖτος ἐκ γήρως πέτρε·
Ὅλον ταμείῳ συγκομίζῃ τῷ τάφῳ·

Ἡ ἐν τῷ κῷ πάσχα κατὰ τὸ σάββατον τῆς ἀπόκρεω, μνήμη τῶν κεκοιμημένων· στί. Ἀμνημόνησον τῶν πταισμάτων νεκροῖς λόγε· ἃ χρηστὰ μακρὰ σπλάγχνα σου μὴ δυσωπῶν· ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Θῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί· ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος· χαῖρε δέσποινα· ἡ παρθένος καὶ μήτηρ· ἡ παιδοτόκος, καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαῖρε, καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε ἀγγέλων τρυφή· χαῖρε ἀνθρώπων χαρά :~

Ἑκὼν πόλις ἔμψυχε· τοῦ βασιλέως τῶν βασιλέων χῦ· περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα· χαῖρε θεόνυμφε· χαῖρε ἡ κλίμαξ· δι' ἧς μεταβαίνομεν· πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς· καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν·

Λειμὼν θεοφύτευτος, εὐώδης κῆπος θεοβλαστούργητος· ἀνεδείχθης παρθένε· ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως· τὸ χαῖρε σοι κράζομεν· χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ·

ὑπὲρ

φόροι· ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι· ποῦ οἱ παράσιτοι καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα· οὐχὶ ὡς ληστὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνήματι; γυμνὴν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κράζων κενῇ τῇ φωνῇ· πάτερ ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς ἀποτηγανίζομαι; τί πάτερ καλεῖς τὸν ἀβραὰμ οὗ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω· ἐκεῖνος πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἐμὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω· οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος οὐ λαμβάνει; τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεος, ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε· καὶ τοῦτο τοῦ δεσπότου οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις· ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε μάρτυς, τὸν ἴδιον τύραννον ἐπιγνώσεται· καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἄκουσον τῆς σοφίας λεγούσης· τότε φησὶν ἐν πολλῇ παῤῥησίᾳ στήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν· ὥσπερ ὁδοιπόρος ἐν καύματι περιπατῶν ἡνίκα εὕρῃ καθαρὰν πηγὴν τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὥσπερ τις λιμῷ συνεχόμενος παρακάθηται μὲν τραπέζῃ ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται, μὴ ἅψασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν· ὅτε διψῶν ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι· καὶ ὁ πεινῶν ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, βλέπουσι τοὺς ἁγίους εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται· καὶ γὰρ ὁ θεὸς τὸν ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν,

ἵνα καθεκάστην ὁρῶν τὸν ποθεινὸν χωρίον ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχει πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ· εἰ δὲ καὶ ὧδε ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ᾽ ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύσων ἡμᾶς τότε μετ᾽ ἀλλήλων διάγειν, ἀλλὰ καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας· ὥσπερ ὁ λάζαρος τὸν πλούσιον καὶ οἱ μάρτυρες τοὺς τυράννους· μὴ οὖν ἀθύμει ἀγαπητέ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ προφήτου λέγοντος· μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῇς· καὶ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθαι· ὥσπερ γὰρ ἔριον ὑπὸ σητὸς, οὕτως βρωθήσεται· κατανόησον δὲ τὸν δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπεῤῥίπτετο· ὁ κατέχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς· ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ σταυροῦ· καὶ ὅσας ὕβρεις δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν σαμαρείτην ἐκάλουν· οἱ δὲ δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, καὶ ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· τί δὲ ἤγαγον αὐτὸν τότε εἰς τὸ κρημνίσαι· ὢ τοῦ θαύματος καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυον· καὶ ῥαπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν· τί δὲ ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον· καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν· καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνουν· καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες· καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες· καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἱμοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός· καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο· ὁ δὲ παρέδωκεν· οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἱστήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων· ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συνάγουσα τότε· καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσταύρωσαν· καὶ ἄταφος ἔκειτο ὅτε κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ἕως ὅτου τις αὐ-

τὸν

κυριακὸν ἐπίσκοπον ὄντα ἐξόρισαν καὶ
αὐτὸν, ἔχει δὲ οὕτως·

Φέρε δὴ ἀπαντλήσω σου τὸ τῆς ἀθυμίας
ἕλκος καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ
νέφος· τί δήποτε λυπῇ καὶ ἀδημονεῖς·
ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν καὶ πικρὸν τὸ ναυά-
γιον τὸ τὴν ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶ-
δα τοῦτο κἀγώ· καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ· εἰ μὴ
θς̄· ἀλλ᾽ εἰ βούλει, εἰκόνα σοι ἀναπλάτ-
τω τῶν γινομένων· θάλατταν ὁρῶμεν
ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου κάτωθεν ἀνα-
μοχλευομένην, τοὺς ναύτας ταύτης τὰς
χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας·
καὶ πρὸς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ χειμῶνος
ἀπορρηθέντας· οὐκ οὐρανὸν βλέποντας,
οὐ πέλαγος· οὐ ξηράν· ἀλλ᾽ ἐστὶ τῶν κα-
ταστρωμάτων κειμένους καὶ ὀλοφυρομέ-
νους καὶ κλαίοντας· καὶ ταῦτα μὲν,
ἐστὶ τῆς ὁρωμένης θαλάσσης, οὕτω συμ-
βαίνει· νυνὶ δὲ ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας χεί-
ρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύμα-
τα· ἀλλὰ παρακάλει τὸν δεσπότην ἡ-
μῶν ἰῡ χῡ, ὃς οὐ τέχνῃ περιγίνεται
τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζά-
λην· ἀλλὰ κἂν πολλάκις παρεκάλε-
σας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγωρήσῃς·
τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ θεῷ ἡμῶν,
τὴν σειρὰν περινοουμένῳ· μὴ γὰρ οὐκ
ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους παῖδας λυ-
τρώσασθαι, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κά-
μινον; ἀλλ᾽ ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόνασι
καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφησαν·
καὶ τῆς πρῴας κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ
παρὰ πάντων ἀπεγνώσθησαν καὶ οὐ-
δὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο· τότε ὁ ἀληθι-
νὸς θς̄, ἄφνω τὴν θαυματουργίαν εἰρ-
γάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ
τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων· καὶ λοι-
πὸν ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ
πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, ἀγ-
γέλους τε καὶ δυνάμεις· καὶ οὕτω πάν-
τα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τὸν κν̄· ὁρᾷς πῶς ἡ ὑ-
πομονὴ τῶν δικαίων, τὸ πῦρ εἰς δρόσον

μετέβαλε; καὶ τὸν τύραννον ἐδυσω-
πησε; καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
ἐκπέμπει τὰ γράμματα; μέγας ὁ θς̄
φησὶ σιδράχ, μισάχ, ἀβδεναγώ· καὶ
ἴδε πόσην ἀποτομίαν ἔθηκεν· εἴ τις φη-
σὶ λόγον εἴπῃ κατὰ τούτων, τὸν οἶκον αὐ-
τοῦ ταμιεύεσθαι· καὶ τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ διαρπάζεσθαι· μὴ οὖν ἀθυμήσῃς
ἀδελφὲ κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ ὅτε ἐξη-
λαυνόμην τῆς πόλεως, οὐδενὸς τούτων
ἐφρόντιζον, ἀλλ᾽ ἔλεγον πρὸς ἐμαυ-
τόν· εἰ βούλεται ἡ βασίλισσα ἐξορί-
σαι, ἐξορισάτω με· τοῦ κῡ ἡ γῆ καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς· εἰ βούλεται πρίσαι,
πρισάτω με· τὸν ἡσαΐαν ἔχω ὑπόγραμ-
μον· εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντί-
σαι, τὸν ἰωνᾶν ὑπομιμνήσκομαι· εἰ θέ-
λει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν
δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον· εἰ
θέλει λιθάσαι, στέφανον ἔχω τὸν πρω-
τομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα· εἰ θέλει
τὴν κεφαλήν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν βα-
πτιστήν· εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λα-
βεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω· γυμνὸς ἐξῆλθον
ἐκ κοιλίας μρς̄ μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύ-
σομαι· ἐμοὶ παραινεῖ καὶ ὁ ἀπόστολος λέ-
γων· πρόσωπον θς̄ ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει·
καὶ εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, χῦ δοῦλος οὐκ
ἂν ἤμην· καὶ ὁ δαδ καθοπλίζει με· ἐλά-
λουν ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυ-
νόμην· πολλὰ κατ᾽ ἐμοῦ ἐσκευάσαντο·
ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνον ἐποίησαν·
ἀλλὰ πάντως λυπῇ ἀδελφὲ κυριακὲ
ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες, ἐστὶ τῆς ἀγο-
ρᾶς παρρησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐ-
τοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων; ἀλλὰ ὑπο-
μνήσθητι τὸν πλούσιον καὶ τὸν λάζα-
ρον· ποῖος μὲν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη,
ποῖος δὲ ἀπήλαυσε· τί ἐκεῖνον ἔβλα-
ψεν ἡ πενία· οὐχὶ ὡς ἀθλητὴς καὶ νι-
κητὴς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀβραὰμ ἀπή-
χθη; τί δὲ ὠφέλησεν ἐκεῖνον ὁ πλοῦ-
τος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακεί-
μενον· ποῦ οἱ ῥαβδοῦχοι· ποῦ οἱ δορυ-

καὶ ἀδικίας· ἐξορίζεται μὲν δίς, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον εἰς κουκουσὸν πέμπεται· κἀκεῖθεν μετάγεται εἰς ἀραβισσόν· εἶτα εἰς πιτιούς· χωρία οὐ μόνον ἔρημα καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῆ· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων ἰσαύρων ἀεὶ πολιορκούμενα· ἐκεῖσε οὖν εἰς πιτιοῦς ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων δεσπότου, διὰ πέτρου καὶ ἰωάννου τῶν ἱερῶν ἀποστόλων· καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς· καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἐν κομάνοις, μετὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων βασιλίσκου καὶ λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμηνύθη· ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ βασιλεὺς ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ εὐδοξία· καὶ ὁ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο· καὶ πρόκλος ὁ τοῦ ἁγίου μαθητὴς καὶ ὑπηρέτης κοινῇ ψήφῳ πατριάρχης ἐγένετο· τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος πρόκλος τὸν βασιλέα θεοδόσιον καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου· τοῦ δὲ ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτόν, ἀλλ' ἀκινήτου μείναντος, δέεται ὁ βασιλεὺς δι' ἐπιστολῆς περιεχούσης τάδε:~

Ἐπιστολὴ βασιλέως θεοδοσίου·

Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ διδασκάλῳ, καὶ πνευματικῷ πατρί, ἰωάννῃ τῷ χρυσοστόμῳ, θεοδόσιος βασιλεύς. νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες πάτερ τίμιε· μετακομίσαι αὐτὸ ἁπλῶς πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναγεῖν ἠβουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθουμένου δικαίως διημάρτομεν· ἀλλὰ σύ γε πάτερ τιμιώτατε, σύγγνωθι ἡμῖν μεταβαλλομένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς παισὶν φιλοπάτορσιν· ἐπίδος ἡμῖν σεαυτόν· καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὔφρανον:~

Ταύτης τῆς ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ ἁγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτόν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον· ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς πόλεως, περαιοῦνται μὲν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος· καὶ ὁ πατριάρχης ἅμα τῷ κλήρῳ· ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ βασιλικῷ ἡ σορὸς ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ ἁγίου· καταιγίδος δὲ ἐμπεσούσης τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἄλλα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· χήρας ἐκείνης ἣν ἠδικήκοισεν εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελοῦσα· ἐλεγχομένη δὲ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐξώρισεν αὐτόν· ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, καὶ γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει· πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ ἀποστόλου θωμᾶ ναὸν εἰς τὰ ἀμαντίου ἀπάγεται· εἶτα εἰς τὸν τῆς ἁγίας εἰρήνης· ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτόν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες· ἀπόλαβέ σου τὸν θρόνον ἅγιε· εἶτα ἐπὶ βασιλικοῦ ὀχήματος ἡ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸν ἐπώνυμον φέρεται τῶν ἀποστόλων ναόν· ἔνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθείς, ἐπεφώνησε τῷ ποιμνίῳ, τό, εἰρήνη πᾶσιν· εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται· τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο· ἐξ ὧν καὶ τοῦτο· ἀνὴρ γάρ τις ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος· καὶ παρόργος ὢν καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος· ἀψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου:~

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς

κυριακὸν

κραυγάζει σοι:~

Λυχνία ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε, κιβω-
τὸς ἡ θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σκηνὴ·
χαῖρε ἅγιον ὄρος· χαῖρε τοῦ ζῶντος θεοῦ,
πόλις ἔμψυχε· παλάτιον χαῖρε χριστοῦ·
χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον:~

Υπέραγνε ὑπεράμωμε χαῖρε· τῆς φύ-
σεως ἐξαίρετον ἄνθος· χαῖρε κοινὴ
τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία,
καὶ χάρις θεόσδοτος· τὴν ἄτιμον φύ-
σιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ
τόκῳ σου:~

ἄλλος· Ως τὸν προφήτην·

Ως περ χρυσὸς, ἐκμεταλλῶν· ἐκ τῶν βά-
θεις σοφὲ τῆς καρδίας σου· τὰ πάγχρυ-
σα δόγματα· ἡμῖν ἐθησαύρισας· καὶ
τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες:~

Τὴν πανσεβάσμιον? — Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορ-
τάζων χρυσόστομε· δοξάζει τὸν κύριον, τὸν
σὲ ἐκλεξάμενον· καὶ καλέσαντα, εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς:~

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν
κόσμῳ χρυσόστομε· κηρύττεις μετάνοιαν·
καὶ γράφεις συγχώρησιν· ἐπιμνύμενος,
τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς:~ στίχ.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς παρθένου· καὶ ἐν κόλ-
ποις πατρὸς καθεζόμενον· τὸν σάρκα φο-
ρέσαντα· καὶ μείναντα ἄτρεπτον·
προσκυνήσωμεν ὡς θεὸν καὶ κύριον:~

ἄλλος· Αβυσσος ἐσχάτη·

Τέμνει σε τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ· ἡ ἄφρων
βασίλισσα· ἀποτόμως ἐλέγχουσα·
ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀ-
θέματα· τὴν ἐξαίσιον προτομὴν ὁ ρ-
γασάμενος:~

Ορ γανον ἐδείχθης τοῦ πανουργοῦ, χρυ-
σόστομε πνεύματος· ὑπηχοῦν ἐμμελέ-
στατα· κωφεύει δ' ἡ τύραννος· ὡς ἀ-
σπὶς πρὸς ἐπάσματα· καὶ οἰκτρό τα-
τον, αὐτὰ λάττεται θάνατον:~

Νέκρωσιν καὶ τέθνηκε μὴ παθεῖν σα-
φῶς ἀνεδίδαξε· βασιλεῖς ὁ χρυσόστο-
μος· αὐτῶν γὰρ προστάγμασιν ἀπει-
θήσας τὸ πρότερον· ταῖς δεήσεσιν ὑ-
πήκουσε τὸ δεύτερον:~ στίχ.

Ενα σε τὸν ἐκ παρθένου νοῶν· καὶ σάρ-
κα προσείληφας· καὶ διπλοῦς ἐχρη-
μάτισας· μακρὰν ἀπορράπισε· καὶ
τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν· ὁ χρυσόστομος
ἰωάννης θεάνθρωπε:~

καταβασία·

Εβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὸ σωτήριον· ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ θεοῦ
χριστὲ σὺ θεός μου:~ κοντάκιον·

ἦχος ά· χορὸς ἀγγελικός·

Ηὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία·
τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου·
ὃ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πο-
λύτιμον· τοῖς ὑμνοῦσί σε· ἀδιαλεί-
πτως παρέχει· ταῖς πρεσβείαις σου,
τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· ἰωάννη χρυ-
σόστομε:~ Ο οἶκος·

Η λαμπὰς ἡ τῶν ἔργων μου συγχῇ πέ-
φυκεν, ἰωάννη χρυσόστομε, καὶ δει-
λιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκή-
νους· ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τεῖ-
βοις μου εὔθυνον· μετανοίας παρέ-
χων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτοῦ κῆρυξ
ἔνθεος· καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυ-
τρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ πα-
γίδων τοῦ βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς
τέλος σῶσόν με· ὅπως ὑμνῶ σου ἀξίως
τὴν θείαν ἐπάνοδον· ὡς πρὶν καὶ τὴν
κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα· ἰωάννη
χρυσόστομε:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κζ'· ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ
λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάν-
νου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπό-
λεως τοῦ χρυσοστόμου· στίχ.

Νεκρὸς καταίρεις ἰωάννη τῷ θρόνῳ·
Αλλ' ἐν θεῷ ζῶν πᾶσιν εἰρήνην λέγεις·
Απροιῶ ἑβδομάτη κόμισαν δέμας εἰ-
κάδι χρυσοῦν·

Ουτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος ἰωάννης ὁ
χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δί-
καιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
τὴν βασιλίδα εὐδοξίαν ἐλέγχειν· διὰ
τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας

ψ ιι καὶ

Καταβασία·

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως:~

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός·

Ἱνατί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι:~

Ἡ σάρκωσιν ἀνθρώπων, ἐκ τυραννικῆς ἐμαυτοῦ… τοῦ φαραὼ σατραπείαν, τὴν τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως· ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου παρέχε· ἵνα σοι τὸ χαῖρε, χαρμονικῶς δέσποινα κράζω· χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε:~

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα· χαῖρε ὑπερένδοξε, χαῖρε ὑπέραγνε, χαῖρε τῆς ἁγνείας, πορφυρόχροον ἄνθος ἡ δύτπνοον· χαῖρε παρθενίας κεκοσμημένη… ὁ βαφὲς ἐρυθρὸν ῥόδον· καὶ θεοῦ τὸ [illegible]:~

Μυστικὴ προσφοροῦσα· χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡ βρύουσα· χαῖρε θεία κρήνη, ἡ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυν τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος δέσποινα:~

Ἀδιόδευτε πύλη· χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς ὁ κύριος· παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα· χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι' ἧς χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ χορεύει· ἡ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνάψασα:~

ἄλλος. Ὁ ἔμψυχος ἀ·

Τὴν ἰσραὴλ στολήν σου, κατακοσμήσας τοῖς ἄθλοις· τῶν πόνων σου· ἔδειξας λαμπροτέραν, τὴν ἱεραρχίαν χρυσόστομε:~

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα· ἰσομύστα γενναίως διανύσας· πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερορίαις στελλόμενος:~

Τῇ ἀστραπῇ τῶν λόγων· τὴν ὑποσκότιον γνῶσιν ἐβρόντησας· μύστα τῶν ἀπορρήτων· υἱετοὺς δογμάτων ὀμβρεί σας ἡμῖν:~

Ἀγνὰ ἀπορρήτως τεκοῦσα· θεογεννήτορ τὸν ἀσπορον τόκον σου· μόνη ὤφθης παρθένος, βρέφος ἐναγκαλίζομαι φέρουσα:~

ἄλλος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω·

Ὡς ἐκ … ἐκηρύχθης· κατοδιάζων μυστικῶς· χαρισμάτων ἄνθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα πάτερ· ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου:~

Τὸ θεῖον ῥεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγή· ἐπαγγελήλυθεν· οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἐπαντλεῖτε πίστει· ἐνθέως εὐφραινόμενοι:~

Φυγὴν ἐκρύβης, οἴμοι τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπανῆλθές μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ· ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία πάτερ· βοᾷ σοι ἐπανήκοντι:~

Ἱλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς· γαστρὸς παναμώμητε· σαρκοφόρον λόγον· ὃν ἐν ναῷ συμεὼν βαστάζων· ὡς κτίστην ἐμεγάλυνεν:~

Καταβασία·

Ὡς εἶδεν ἠσαΐας συμβολικῶς ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ θεόν· ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον· ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον θεόν· φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα:~

ᾠδὴ ϛ΄. ὁ εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε:~

Ἡ ἔμψυχος χαῖρε δέσποινα κόχλος· ἡ κογχύλη τῶν ἀχράντων αἱμάτων· πορφυραυγῆ ἐρυθρὰν ἁλουργίδα· τῷ τοῦ παντὸς βασιλεῖ πορφυρώσασα, τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ ἀδάμ, ἡ σκεπάσασα· χαῖρε πανύμνητε:~

Στηρίζει μὲν τὰς καρδίας ἀνθρώπων· φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος κόρη· στερεῶν τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει· τὸ σὸν ἀδόμενον ἅγιον ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει·

σας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆ-
λον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀρείου κατή-
σχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρόνημα· ἰω-
άννη χρυσόστομε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου:~ Δόξα τὸ αὐτό·

Καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Τῆς τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς· συλ-
λαβοῦσα παρθένε καὶ θαυμαστῶς· τοῦ-
τον ἀπεκύησας, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον,
καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως
τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν τὴν πάλαι ἀπορρι-
φεῖσαν· ὅθεν συνελθόντες οἱ τῷ τόκῳ σου
πανύμνητε, σωθέντες πανάμωμε· τοῖς
σοῖς λόγοις ἑπόμενοι· χρεωστικῶς σε μα-
καρίζομεν· αἰτούμενοι χριστὸν τὸν θεόν, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς
σὲ δοξάζουσι πίστει μητέρα αὐτοῦ:~

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός·

Σύ μου χριστὲ κύριε, σύ μου καὶ δύναμις· σὺ θεός
μου, σύ μου ἀγαλλίαμα· ὁ πατρικοὺς
κόλπους μὴ λιπών· καὶ τὴν ἡμετέραν
πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
προφήτῃ, ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω,
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ἀνατολή, τοῦ πατρικοῦ ἀπαυγάσματος
καὶ ἡλίου τοῦ ἐξανατείλαντος, πρὸ
ἑωσφόρου ἐκ τοῦ πατρός· χαῖρε θεοτόκε· νεφέ-
λη κούφη καὶ ἔμψυχε· παρθένε χαῖρε
μῆτερ· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδο-
ξασμένη πανάμωμε:~

Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον δέσποινα·
τοῦ ἀστέκτου, καὶ ἀΰλου ἄνθρακος· ἐν ᾧ
ἐκαύθη διαρραγέν, τῆς ἀδαμιαίας παρα-
κοῆς τὸ χειρόγραφον· διό σοι χαῖρε κραυ-
γάζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ τρυ-
φὴ καὶ ἀπόλαυσις:~

Σὺ τῶν βροτῶν· δόξα καὶ κλέος καὶ καύ-
χημα· καὶ ἀγγέλων, σέβος καὶ διάδη-
μα· διὸ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· μίαν ἐκκλησίαν,
στησάμενοι παναρμόνιον· τὸ χαῖρε σοι
βοῶμεν· χαῖρε δέσποινα κόσμου· χαῖ-
ρε πάντων ἀνθρώπων βοήθεια:~

Κλίμαξ σεπτή, ἣν σολομὼν προδιέγρα-
ψεν· κυκλουμένην δυνατοῖς ἑξήκον-
τα· χαῖρε παρθένε ἡ κιβωτός, ἡ κεχρυ-
σωμένη, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος· λαβὶς
ἡ θεία χαῖρε· χαῖρε βάτε πυρφόρε·
χαῖρε πύλη, ἡ κλίμαξ καὶ γέφυρα:~

ἄλλος· θεὸς ἐξ ὄρους κατασκίου·

Νέος ἀβραάμ, ἐδείχθης ἱεράρχα· ἄλλον
ἰσαὰκ τὸν βίον θυσιάσας· καὶ μυστικὴν
ὁλοκάρπωσιν, ἀνενέγκας· ἐν τῷ πυρὶ
τῆς συνειδήσεως:~

Σὺ τὸν ἰακώβ, ζηλώσας θεοφόρε· κλί-
μαξ πρακτικῆς ἐδείχθης πολιτείας·
τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου νοημά-
των, ἐν τῇ καρδίᾳ σου τιθέμενος:~

Ῥάβδῳ μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας· ὅ-
λην τῆς γραφῆς τὴν ἄβυσσον τελειομά-
καρ· ὡς μωυσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους,
πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως:~ Θεο-

Χαῖρε θησαυρέ, τοῦ λάμψαντος ἡλίου·
χαῖρε νοερὰ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· χαῖ-
ρε τὸ ἅγιον ὄρος ὃ ὁ προφήτης, θεογεν-
νῆτορ προεώρακεν:~

ἄλλος· ἔθου πρὸς ἡμᾶς·

Λόγων ἐραστά, τὸν τῶν λόγων μέγαν κο-
σμήτορα· λόγοις ἱεροῖς ἁρμονικῶς, ἐ-
πανιόντα δεῦτε τιμήσωμεν· λόγοις
ματαιόφρονας· σοφίᾳ λόγων λήρους
ἀπελέγξαντα:~

Ὤλβισας ἡμᾶς διδαγμάτων πλούτῳ χρυ-
σόστομε· χεῖρα δ' ἀνέστελλες ἐμβριθῶς·
πλεονεξίας πλούτῳ τὴν βρίθουσαν·
ἐλέγχων φανώτατα καὶ μετὰ μόρον
πλούτῳ θείας χάριτος:~

Τόξον δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέ-
θλασται· σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός·
ἀγγελικῶς βιοὺς ὑπερίσχυσας· ἱκέτας
χρυσόστομε· τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱε-
ρώτατε:~

Τάξεις νοεραί, ὑμνῳδίαις κόρη σὲ μέλ-
ποισιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὁρᾶν· ἐκ
τῆς ἁγνῆς νηδύος σου τέτοκας· σάρκα
προσλαβόμενον, ἀναλλοιώτως πά-
ναγνε θεόνυμφε:~

Digitized by Google

πων, τῶν θαυμάτων ἄφθονα τὰ σω-λαγήματα:~

Χρυσορρήμονι γλώττῃ· ὡς διδαγμάτων ἐμπέπλησας· τὴν ὑφήλιον πᾶσαν· καὶ χρυσοῖς μέλεσι τῶν ἰαμάτων αὐγαῖς· πᾶσιν ἀπαστράψας τῶν παθημάτων τὸ σκότος· ἀφανίζων ὅσιε τῇ ἐπανόδῳ σου:~ Θεοτοκίον.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν· ὑφηγήσω τὸν λόγον· καὶ διπλοῦς πέφηνεν ἐκ τῆς ἁγνῆς προελθών· σάρκα προσλαβόμενος· ἣν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως· καὶ πιστῶς δοξάζομεν, θεῖε χρυσόστομε:~ Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον· πέδον ἥλιος ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ· λαῷ πεζοποντοπορουῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ᾄσωμεν τῷ κῷ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ κε· καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ σύ με στερέωσον· ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ· τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἰσχυρότατον ὅπλον· χαῖρε πιστῶν ἑδραίωμα· χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια· ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖχος· τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά:~

Ἐλίας αὐτῶν· χαῖρε στερρὸν ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ ἀδὰμ καὶ τῆς εὔας ἡ ἐπανάκλησις· δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὔκλειαν, χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν παράδεισον:~

Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα· χαῖρε τοῦ ἡλίου νεφέλη· χαῖρε παράδοξε καὶ παραλάλητε· τοῦ βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἔμψυχε, χῦ τοῦ ζῶντος θῦ:~ Στ.

Ἀπειρόγαμε μῆτερ, χαῖρε ἁγνὴ δέσποινα· χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος· ἡ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῶν ἀπάντων· χαῖρε γῆ ἀληθείας ἡ ἀνατείλασα:~ ἄλλος. οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφέ· τῆς ἐκκλησίας τὸν στέφανον· καὶ ταύτης ἐποίκιλας τὴν εὐσέβειαν περ· ἐν θέοις σου δόγμασι· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾷ.

Μυρίζουσιν ὅσιε· ὡς πρὸ χεῖμα τοῦ ἀγροῦ· οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου· δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ θεῷ ἱεράρχα· κινδύνοις καὶ θλίψεσι· καὶ γῇ προσομιλήσας μακρᾷ:~

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί· νοητῶς ἀποστάζοντες· τὸν θεῖον χρυσόστομε· γλυκασμὸν τῆς σοφίας· καὶ νῦν εὐωδιάζοντες· ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς:~ Θεοτοκίον.

Ἀμέριστος ἔμεινας· εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμὲ· ἐκ παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύο σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις καὶ δύο θελήμασι, καὶ δύο ἐνεργείαις χε:~

ἄλλος. ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς· τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον· βασιλὶς ἡ παφλώττουσα· χς δ' ὑψηλότερον ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανήγαγε:~

Ἐπαλάζων ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμούς, προχέων ἰάσεων ἐπανῆλθες χρυσόστομε· τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην ἰωάννη:~

Ὁ χρυσορρόας, ὁ νεῖλος ὁ πλημμυρῶν· ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν· ἐπανῆκε συνδράμωμεν· πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες, ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν:~

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν· ἣν ἄγγελοι μέλπουσιν ὡς θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου ἀποτολμῶμεν, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν:~

Στ.

Καταβασία.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον κε τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι:~

κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών· καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ θῦ· πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα, μονάδα ἐκήρυξας· τὴν φιλάργυρον πλάνην τοξεύ-

σας

Οἱ ἀναβαθμοί, καὶ τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου· προκείμενον· ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· στίχ.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη·

Καὶ πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον· ὁ ν΄.

καὶ λέγομεν· Δόξα· ἦχος β΄.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι· ἀρχιερέων δῆμοι· σὺν ἡμῖν τελοῦντες σου τὴν μνήμην ἱεράρχα· χρυσόστομε ὅσιε· φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας :~

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεῆμον· Εἶτα, στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός·

καὶ ψάλλομεν· τὸ ἰδιόμελον· ἦχος πλ. β΄.

Ἐσάλπιγξε χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρήμον χρυσόστομε· χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου ὅσιε πάτερ· καὶ κόσμον πάντα τὰ πέρατα ἐφώτισας :~ ἢ, τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ· ἦχος β΄. πρός, ἀναστὰς ὁ Ἰς.

Δέχου νῦν ἡ βασιλὶς, πόλεων κόσμον τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸν στολισμόν, σκῆνος χρύσεον λαμπρῶς τοῦ χρυσορρήμονος·

Οἱ κανόνες, τῆς θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς΄· καὶ τοῦ ἁγίου οἱ δύο, εἰς η΄.

Ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκήνωμα τῆς λύπης λύσις· ᾠδὴ ἰωάννου· ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ εἱρμός·

Ἁρματηλάτην φαραὼ ἐβύθισε· τερατουργοῦσά ποτε, μωσαϊκὴ ῥάβδος· σταυροτύπως πλήξασα· καὶ διελοῦσα θάλασσαν· ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν· ᾆσμα τῷ θεῷ ἀναμέλποντα·

Χαῖρε κατάρας, παλαιᾶς ἡ λύτρωσις· ἡ εὐλογίας πηγή· χαῖρε ζωῆς μήτηρ· ᾅδου ἡ καθαίρεσις· θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης· χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε θεοτόκε πανύμνητε :~

Ἅρμα τοῦ λόγου, λογικὸν καὶ ἔμψυχον· χαῖρε παναμώμε· δαβιτικὸν χαῖρε· ἅρμα πολυώνυμον· ἅρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν σεραφὶμ ὑπερφέρουσα :~

Ἱερωτέρα, νοερῶν δυνάμεων· χαῖρε θεόνυμφε· χαῖρε κτίσεως πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύρινε θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε δέσποινα :~

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης ἰεσσαὶ βλαστήσασα· χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶν ῥάβδου, τῆς ἀαρωνίτιδος· διαγραφεῖσα πρότερον· μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν χριστὸν σὺ ἠξιώθησας·

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου· ᾠδὴ α΄· ἦχος, ὁ αὐτός· Ἆσμα ἀναπέμψωμεν·

Πλοῦτον ἐναπέθου τῇ ψυχῇ· τὸν θησαυρὸν τοῦ πνεύματος· πάτερ χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν ἐκκλησίαν πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου· ἥτις σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν :~

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς· τὴν ἱερὰν χρυσόστομε· τῆς ἐκκλησίας στολήν· ἣν προίκα ἐξ αἱμάτων· χριστὸς προσεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν :~

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινής, καὶ στῦλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ· τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγοις θεοσεβείας· ὡς ὑπὸ λίθοις σοφὲ ἱεράρχα·

Θεοτοκίον. Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, μαρία ἀειπάρθενε· θεοῦ κυρία· ἁγνὴ ἐκλελεγμένη, χαίρετε δέσποινα· πάντων τῶν ποιημάτων· σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντων·

Ἕτερος κανών· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ψῶ χρυσογλώττῳ τρίτον ἐξάδω μέλος·

ᾠδὴ α΄· ἦχος γ΄· Ὁ τὰ ὕδατα·

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον· ἡ τῶν λόγων λαμπρότης· τὸν ἐμὸν λάμπρυνον· ταῖς ἱκεσίαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην·

Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε· ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος· ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν ὅλα· [illegible] αὖθις ἐξαπέστειλας· ἱερῶν τοῖς τέκνοις σου πέμπων,

δωρῆσαι τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν· κόσμιον δὲ τὸ μέτρης ποσί· ὁ ἐν ῥυφῇ τῇ ὀσίᾳ τοῦ πνς· καρδίας ἐκ βρέφων πάντων, οὐκ ἐξ αἰγύπτου χωρεῖ· ἰωσὴφ δὲ νέος προσαγορευόμενος· σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ κώμης μετάγεται· δῆνων τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον· τὸ τῶν θλίψεων· διατέμνων ἐντεύξεσιν· τοῦτον οὖν μακαρίζοντες, φαιδρῶς εὐφημήσωμεν· ὅπως παθημάτων καὶ νόσων, καὶ τῶν κινδύνων ῥυσθείημεν χν δυσωποῦντα· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρῆσαι τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα· ἦχος πλ β΄·

Θεσπέσιε τρισμάκαρ ἁγιώτατε πάτερ· ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος χυ μαθητής· ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε ἰωάννη χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, θκ· ὁ αὐτός·

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Τροπάριον· ἦχος πλ δ΄·

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πάτερ ἰωάννη χρυσόστομε· πρέσβευε τῷ λόγῳ χῳ τῷ θῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄, στιχολογίαν, κάθισμα· ἦχος α΄· Τὸν τάφον σου σωτήρ·

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος μέγας· ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος· μακρὰν ἀπεδίωξας, ἰωάννη χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους· ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ θείας, εὐχαῖς σου ἀξίωσον :~

Δόξα· τὸ αὐτό· καὶ νῦν, θκ· ὅμοιον·

Ἀσπόρως τὸν χν, ἀπεκύησας μόνη· ὢ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς παρθένος καὶ μήτηρ· διὸ θκον σε· προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες· τὸν βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον· τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Μετὰ τὴν β΄, στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος δ΄·

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ·

Ὡς χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορρήμον· ὄργανον θεῖον κελαδοῦν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὑπὸ χυ χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἡ εὔλαλος χρυσαυγίζουσα μάκαρ· νοῦς ὁ χρυσοπόλιστος· λύρα τῆς μετανοίας· τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, ταῖς ἱκεσίαις ποιμὴν ἀξιάγαστε :~

Δόξα· τὸ αὐτό· καὶ νῦν, θκ· ὅμοιον·

Μετὰ θν σὲ τὴν σὴν σκέπην· προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν· παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησόν με ἁγνή· ὅτι ὑπερῆραν μου κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι δέσποινα τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον ἁγνή, πρὸς τὸν υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθήσομαι :~

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα· ἦχος δ΄·

Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Θείᾳ ψήφῳ τῆς χυ· ποίμνης ἀξίως γεγονὼς· ἀξιάγαστε ποιμήν· διὰ ὑπὲρ λύκοις δὲ αὐτῆς· ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας· ἐλέγχων ἀφειδῶς παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ᾽ ὧν καὶ ἐλαθεὶς, φθόνῳ χρυσόστομε· μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρων, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ᾗ τέθνηκας· ἀλλ᾽ ἐπανῆλθες πρὸς βασιλίδα νέμων θεῖα χαρίσματα :~

Καὶ νῦν, θκ· ὅμοιον·

Κατεπλάγη ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ὑετὸν ἐν πόκῳ ὑετόν· ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου θκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ· τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει παρθένος :~

οἱ ἀνα·

Digitized by Google

τοῖς ὁσίοις σου χάριν· καὶ τῷ βραχίονι
τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος:~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν· χείλη δὲ ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίσταται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ, ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει· φῶς δικαίοις διὰ παντός· καὶ παρὰ κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν· γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία· ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· σοφία κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν πρὸ τοῦ γνωσθῆναι· καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται, ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς· σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία· διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς· καὶ ἐφίλησα ταύτην· καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμὴν αὐτήν· ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ· οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν ὧν χρησιμώτερον, οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει· καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· θεὲ πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους· ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων· καὶ διέπει τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν· καὶ μὴ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστον ἐστὶ παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντων δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια·
ἦχος πλ. α'· χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς·

Χαίρει ἡ ἐκκλησία χριστοῦ· ἐπὶ λυχνίας ἱερᾶς κατοπτεύουσα· τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί· τῷ στυγνῷ μοδίῳ συγκατέκρυψαν· τιμᾷ ἐπὶ ὄρους· τῶν ἀρετῶν περιόπτε· πυρσὸν σε θεῖον· οἰκουμένης τὰ πέρατα· ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι· σήμερον ἡ ἀδέκαστος, θεοῦ κρίσις δείκνυσι· δικαιοσύνῃ ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον· τὴν σὴν καὶ παρέχει· τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος·

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν·

Ῥύει ὡς μυροθήκη τερπνή· τὰ τῶν θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα χρυσόστομε· ἡ λάρναξ ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥαίνει· τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε· χριστοῦ τῶν χαρίτων γάρ· τοῖς ἀΰλοις ἀρώμασι· καταπλουτοῦσα· εὐωδίαν δεδώρηται· τὴν ἀείζωον, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, το-σοὶ τῶν τοῦ πνς· μύρων λειψάνων σεπτῶν σου· κατατρυφῶμεν τῆς ἄνωθεν, τρυφῆς καὶ αἰτοῦμεν· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

δοθῆναι

ἔλαιον ἐστὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς· καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ κῦ· διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλὴ, καὶ ἀσφάλεια· ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσιν χάριν· νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ· μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν κῶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πληθήσεσθε πνς̄·

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ· ὅτι καὶ παρὰ θῶ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ κῶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν καὶ ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε· ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη καὶ τήρησις νόμου· τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· ἀπαγγελῶ ὑμῖν καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια θῦ· ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ πᾶσαν φρόνησιν καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμην· ἡ πάντων φρόνησις ἐδίδαξε σοφίαν· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνᾶ νοερὸν ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς θεότητος τοῦ θῦ· αὕτη φίλοις θῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει, εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτιμοτέρα· αὕτη τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις· ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν· διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες ὅτι δυνατωτέρα πάντων ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας· οὐδὲ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη· εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ· μὴ δὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος· καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν· καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν, παραπτώματα νόμου· καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν· ἐπαγγέλλεται γνῶσιν θῦ· καὶ παῖδα κῦ ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν· βαρύς ἡμῖν ἐστι καὶ βλεπόμενος ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ· καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ· εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν· καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων· ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς εἰσί· καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ· ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν· ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ· ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια θῦ· οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ θς̄ μόνος, ὁ θανάτου καὶ ζωῆς ἔχων τὴν ἐξουσίαν καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς

τοῖς

τίασε· ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολό-
γον τιμήσωμεν :~ ὅμοιον·

Ο ἐπίγειος ἄγγελος· καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος· χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος· τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα· ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος· τῶν πιστῶν ὑπογραμμός· τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος· ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ἀποστόλων· ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω χρυσόστομος :~ Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος ὁ αὐτός· Πρὸς ὁ ἐξ ὕψους κληθείς·

Ι ερωτάτην στησώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ· βασιλικῇ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ κομάνων, πρὸς πόλιν ἥκει τὴν βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν ἄϋλον, τερποὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὅλων προ-σοικειοῖ βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· χρυσε-πώνυμε· πάτερ θεῖε χρυσόστομε πάγχρυ-σε· καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ω ς ὄντως φαεινὸς τῆς ἐκκλησίας· δύσιν ὦ χρυσόστομε τὴν ὑπέρειον, καθυπο-στὰς ἀπημέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμε-ρον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θάλπεις εὐκοσμούμενος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ· φόρεις χριστοῦ ὑπερλάμποντα· ἡλίου δί-κην, σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνο-δον· διὸ βοῶμεν, φωταυγέστατε· φωτο-λόγε χρυσόστομε πάνσοφε· καθικέτευε σῶσαι· καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Η ιῶ ὄντως τοῖς ἀγγέλοις συγχορεύει· κτίσει συνευφραίνονται· βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν γῇ οὐρανόφρονας· δείκνυς τοὺς πάντας, κλίμακι θεία σε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ· πρὸς τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς ἰακὼβ νέος δεί-κνυσιν· ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν, παμ-μακάριστε· τῶν ἀΰλων ἀγγέλων συνόμι-λε· χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα· ἦχος δ᾽· κοσμᾶ βεστώρος·

Ο ὐκ ἔδει σε χρυσόστομε, τὴν βασιλίδα κα-ταλείψαντα, παροικεῖν ἐν κομάνοις· ὅθεν θεόθεν ἠγμένη, ἡ ἀνακτορικὴ παν-δαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· ἀφθόνως δὲ καὶ ἡ ἐκκλη-σία ἰδοῦσα σε, ἀνθομολογουμένη ἔλεγου-σα· μεγαλυνεῖ ἡ δόξα μου τὸν κύριον, ἀπο-δόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στή-ριγμα τῆς πίστεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐ-μῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινο-φροσύνης, τὸ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης· καὶ πλοῦτος τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆ-κος τῆς μετανοίας· διὸ αἰτοῦμεν σε ὅσιε πάτερ· τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυ-χαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

καὶ νῦν, θεοτοκίον· ὁ αὐτός·

Ο διά σε θεοπάτωρ προφήτης δαυΐδ· με-λῳδικῶς περὶ σοῦ προαναφωνήσας· τῷ μεγαλεῖα σοι ποιήσαντι· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας θεός· ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα φθαρεῖ-σαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρει-άλωτον εὑρών, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀ-ναλαβών· τῷ πατρὶ προσαγάγῃ καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι· ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι· καὶ σώσῃ θεοτόκε τὸν κόσμον· χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος :~

Εἴσοδος, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα·

Μ νήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ· μακάριος ἄν-θρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμ-πορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θη-σαυρούς· τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυ-τελῶν· οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ, οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι, πᾶσι τοῖς ἐγγί-ζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ

ἔλαιον

ᾠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῷ πυρὶ τὴν καιομένην τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως στερρῶς ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι· κέντρῳ τῆς συμφυΐας· ἄθλοις μαρτύρων ἠνέγκατε :~

Ἄνωθεν ὑμᾶς· νεφέλη δροσοβόλος· φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε· σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν· ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ πνς· τοὺς μαθητὰς ἐπύρσευσε· κράζοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ τὸν κν :~

Ἵλεον ἡμῖν, ἢ ἀμενῆ γενέσθαι, τὸν εὐεργέτην ἱκετεύσατε· πρέσβεις πανόλβιοι· τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσιν, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· φύσει τῶν ἡνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.~ Θκ.

Τὸν μονογενῆ, υἱὸν θυ καὶ λόγον· τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ ἀνάρχου πρς· ἀρρήτως ἐκλάμψαντα· τὸν τῆς κτίσεως πρωτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας· ὅθεν σε θεομῆτορ, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν·

ὁ εἱρμός·

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι· τὰς ἐνεργείας δι[illegible]ζε· τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς χαλδαίους καταφλέγουσα· τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ τὸν κν·

ᾠδὴ θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος·

Ἐπ' ὤμων ἀράμενοι τὸν τοῦ χυ σταυρὸν ἀληθῶς· διανύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως· πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες ἕως αὐτήν· τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε· πανοικία στεφανούμενοι :~

Κατακυριεύσαντες τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος· τὸν τοῦ πνς πλοῦτον ἐθησαυρίσατε· χάριν ἰαμάτων λαβόντες ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ἣ νῦν προχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε·

Νικήσαντες ὅσιοι τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος· ἐν τῷ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύθητε· τῆς δικαιοσύνης στεφάνοις παρὰ χυ λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Θκ. Ἀμήτορα πρότερον· κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν· δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκτεις ἀπάτορα· δύο γνωριζόμενον φύσεσι τὴν θεϊκὴν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην· καὶ ταύταις τιμούμενον, ἐνεργείαις θεονύμφευτε :~

ὁ εἱρμός·

Ἀνάρχου γεννήτορος· υἱὸς θς καὶ κς· σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου· ἡμῖν ἐπέφανε· τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι· συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον θκον, μεγαλύνομεν :~

ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι θεαρέστως· καὶ παροικῶν ᾠκειώθης, ὦ ξενοφῶν τῷ κῳ· ὃν ἐκδυσώπει παμμάκαρ παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι :~

θκον· ὅμοιον·

Τὰς στρατιὰς τῶν ἀγγέλων· καὶ τῶν ἁγίων τοὺς χορούς, ὑπερανέτειλεν ὄντως τὰ μεγαλεῖα σου ἁγνή· διὸ χν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐπταικότος :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κζ΄. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον· τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον· τῆς ἐκκλησίας τὸ στήριγμα· τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον· τῆς σοφίας τὸν βυθόν· τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον· τὸν προχέοντα· ποταμοὺς διδαγμάτων, μελιρρύτων· καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν· μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν·

ὅμοιον·

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον· τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα· διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα· τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον· τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα· καὶ δροσίζοντα· ἐκτακείσας καρδίας· ἁμαρτίαις·

Digitized by Google

-χε· ῥῦσαι ἡμᾶς κὲ τῆς δικαίας σου ὀρ-
γῆς· καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν
διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλευσας γὰρ
τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτὴν διὰ
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τοῦ δοξάζειν σε τὸν
μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον θεὸν
ἡμῶν ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ ἐπιλεγομένου
παλαιοῦ· στίχ.

Τὸν χοῦν παλαιὲ συμεὼν ἀπεξύσω·
ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χοῦν
κάραν·

Οὗτος ἐκ παιδόθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπα-
σάμενος βίον· καὶ ἐν ἄντρῳ βραχεῖ διαι-
τώμενος, οὐδὲ μιᾶς τροφῆς ἀνθρωπί-
νης ἀντελάβε· μόνας γὰρ τὰς ἐδωδί-
μους τῶν βοτανῶν τροφὰς ἐποιεῖτο·
ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ ὄρος ἀφίκε-
το, καὶ ἔνδον τοῦ σπηλαίου γενόμενος,
ἐν ᾧ ποτὲ μωυσῆς ἐκρύβη· πρηνὴς πε-
σὼν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄσιτος τῇ προ-
σευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερή-
σας· οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φω-
νῆς ἀκήκοε κελευούσης ἀναστῆναι· καὶ
τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φα-
γεῖν· ἀναστὰς δὲ, πρηνὴς γὰρ ἦν κείμε-
νος, καὶ τὰ τρία μῆλα αἴρων, προθύ-
μως κατέφαγεν· ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ
τοῦ ὄρους· καὶ μοναστήρια δύο οἰκοδομή-
σας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλα-
βεν· παράδοξα θαύματα πρότερον
ἐκτελέσας εἰς δόξαν θεοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων, ἀμμωνίου πρεσβυτέρου·
καὶ πέτρου κλειδοφύλακος· καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν· στίχ.

Π ἕτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰ-
σέδυ· ἰς ἀμμωνίας ἡδέως συνεισέδυ·

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ βα-
σιλέως, καὶ μαξίμου ἡγεμόνος, ἐν φοι-
νίκῃ· πρὸς ὃν ἀχθεὶς ὁ ἅγιος ἀμμώνι-
ας, καὶ τὸν χριστὸν ὁμολογήσας καὶ τὰ εἴ-
δωλα μυκτηρίσας, τύπτεται· καὶ ὀ-
βελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον συγ-
καίεται· καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς κα-
ταφλεχθείσας σάρκας ἐπιπάσσεται·
καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασείει· καὶ τὰ
εἴδωλα εἰς γῆν καταγει· εἶτα βληθεὶς
ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μετα-
λαμβάνει· ἔνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ
δεσμωτηρίου, πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν
μεθιστᾷ· μεθ' οὗ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος μα-
ξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑφίσταται τε-
λευτὴν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρα-
τιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ἐ-
φειλκύσατο· παραδόξως ἐκ χαλε-
πωτάτων διασωθεὶς κολάσεων:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἀμμωνᾶς ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται· στίχ.

Ζωῆς ἀμμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν·
ζωὴν ἐφεῦρεν οὔποτε πληρουμένην·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος γαβριὴλ, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται· στίχ.

Ε ιὼ τῷ γαβριὴλ τῷ νόων πρωτοστά-
τῃ· Κ αὶ γαβριὴλ ἵστησι χριστὸς τὸν νέον·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες
οἱ ἐν φρυγίᾳ, τῷ στόματι ξίφους τελειοῦν-
ται· στίχ.

Β αἴκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες
δύο· Ε τεθνέντες εὗρον τὴν συνού-
λωσιν τάχει·

ᾠδὴ ζ'· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Ν οὸς καθαρότητι ὁ θεοφόρος· ὑμῶν τὴν
συνέλασιν, καθορῶν προεμήνυσε·
θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς,
θείως ἀμειβόμενος εἰς ἓν· ὡς ἐλεήμων
ἐπισυνήγαγεν:~

Τ ὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας τὴν
πίστιν δεχόμενος τὸν πόθον προσιέμε-
νος· ὑμῶν ὁ φιλάνθρωπος πάντας συ-
νήθροισε· μίαν εἰς ἐπίγνωσιν, ὑμᾶς ὡς
εὐεργέτης, καὶ ὑπερένδοξος:~ Θεοτ.

Ἐ λπὶς ἀκαταίσχυντε· ἐλπὶς βεβαία· καὶ
τεῖχος ἀκράδαντον· καὶ σκέπη καὶ βοή-
θεια· γενοῦ μοι πανάμωμε· τῷ πεποι-
θότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι ἁγνὴ, πᾶ-
σαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου:~

Digitized by Google

τῶν δεσπότου· παμμάκαρ ἀρκάδιε:~

Ἐσὺ προσμυθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλαις συμεὼν πρεσβύτερον· ἀνακλιθείς, τοῦ θείου πρεσβύτου· πρέσβυ τῷ σεβθείω· ἀρκάδιε φόρων χριστὲ κατευοδήγησεν:~ Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ἄναρχον· καὶ συναΐδιον πρὶ τοῦ τοκὰς· ὑπὲρ φυῶς· ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· παναμώμε κόρη· διὸ θεοτόκον, ἁγνὴ σὲ κηρύττομεν:~

ᾠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρείας ζωῆς ἐφιέμενος· τῶν τῶν μοναζόντων προσέσφιγξες σχήματι· τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν· συνοδὸν ἰωάννῃ ποιούμενος:~

Νεκροκτόνου κακίας νεκρότητα· καὶ θαυματηφόρον ἰὸν ἀποσεισάμενος· τῷ ζωηφόρῳ μιμήματι· τοῦ χριστοῦ ἰωάννῃ προσέδραμες:~

Ἰωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ᾤκησας· καὶ καθαρῶς ἐβίωσας· ἰωάννῃ χριστῷ καθαιρόμενος:~ Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταννύσας μονώτατος· ἄλλον οὐρανὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο· σὲ θεομῆτορ ἄχραντε· καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον. Ἦχος δʹ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ βίου θάλασσαν διεκφυγόντων· ξενοφῶν ὁ δίκαιος σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ ἐν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, χριστὸν μεγαλυνόντων:~

Ὁ οἶκος.

Ξένην ὁδὸν θεοπρεπῶς, ξενοφῶν διοδεύσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου· ἔλαθέ τε τὴν φύσιν, ὥσπερ ἀσώματοι, σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὀφθέντων· διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν· καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων χορεύετε· ὡς τοῦ ἀμπελῶνος γενομένων τοῦ κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων· αἰτεῖτε οὖν χριστόν, δωρήσασθαι αἴγλην φωτισμοῦ, ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην τὴν ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον· τὸν στεφοδότην χριστὸν μεγαλυνόντων:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κϛʹ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀρκαδίου καὶ ἰωάννου. Στίχ.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς πρὶν ξενοφῶντα.

Ἀβρᾷ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Παισὶν ἅμ' ἠδ' ἀλόχῳ ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ ὅσιος ξενοφῶν, ἦν ἐν κωνσταντίνου πόλει· πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἔξωθεν περιουσίαν· ἔνδοθεν δὲ πλέον τὴν κατὰ θεὸν εὐσέβειαν· ἀποστείλας οὖν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ εἰς βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ φοινίκην, ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει νόμων· ἐπεὶ τὴν κατὰ θάλατταν, ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικί, εἰς ἀναζήτησιν τούτων· οὓς εὑρὼν εἰς ἱεροσόλυμα μοναχικὸν σχῆμα ἠμφιεσμένους, ὑπέδυ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθεν ἀρετῆς αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι· εὐηρέστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ, γενομένου εἰς τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ ἀρκαδίου καὶ εὐδοξίας· ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἡμέρας· καὶ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων· κατεξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν τρωαδησίων ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου· καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας τρεῖς· ἔνθα ὁ βασιλεὺς λιτανειῶν πανδημεὶ μετὰ δακρύων ἐλε-

πάντων τῶν αἰώνων λόγος ὁ ἄναρχος·

ᾠδὴ γʹ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως·

Φαεινοτάτοις ἀξίαις τετιμημένος· φωτο-
φόρῳ διέπρεψας πολιτείᾳ· τὴν πρᾶ-
ξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας· βοῶν ἀνέ-
δειξας· σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν δί-
καιος πλήν σου κύριε:~

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημέ-
νος· τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνε-
δέξω· τοῖς χρήζουσι τὸν πλοῦτον σου
διανέμων· ὑποδεχόμενος, φιλο-
φρονούμενος· μονάζοντων τάγματα
πάτερ ὅσιε:~

Νομίμως ἐν τρεφόμενος τοῦ δεσπότου· ἐν
νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ· κύριε ἐ-
ξεπαίδευσας τοὺς σοὺς παῖδας κρά-
ζων θεσπέσιε· σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἅγιος πλήν σου κύριε:~ Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον·
μακαρίαν τῶν ἁγίων ἁγιωτέραν· τὴν ὄν-
τως ἀπειρόγαμον θεοτόκον· δεῦτε ὑμνήσω-
μεν· πιστοὶ κραυγάζοντες· χαῖρε μήτηρ
ἄχραντε, χαῖρε δέσποινα:~

Ὁ εἱρμός·

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας· ἐπλά-
τυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· ηὐ-
φράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλ-
λειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ
οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε:~

Κάθισμα. ἦχος πλ. δʹ.

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Ἐντολαῖς τοῦ δεσπότου ἐπαγρυπνῶν· ἐ-
φ᾽ ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σούς·
ῥυθμίζων μακάριε, ξενοφῶν καὶ τὴν
σύζυγον· σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦ-
σαι βασίλεια· πειρασμῶν παντοίων
λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦ-
μεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πό-
θῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζο-
μεν· θεοφόροι πανόλβιοι· πρεσβεύ-
σατε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πό-
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:~

Θεοτοκίον. ὅμοιον·

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί· σὲ ἀ-
σπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί· πᾶσαι μα-
καρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ
γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν· ἐν σοὶ τῆς θεότητος·
καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ
κύριον· ὅθεν τῶν ἀγγέλων· καὶ ἀνθρώπων
τὸ γένος· ἀξίως δοξάζομεν· τὸν πανά-
γιον τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶ-
μέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ· τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἀ-
νυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν·
ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλα-
ζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ
μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέ-
γονται· ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπο-
μένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μα-
κρόθυμε κύριε· τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· καὶ
πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι
καὶ δώρησαι τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα πα-
θήματα:~ ᾠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα κύριε·

Τῆς μανέντος κλύδωνος βιωτικοῦ· λι-
μένι εὐσεβείας, ὡρμίσθητε παῖδες μα-
καριώτατοι:~

Μεμυημένοι γνῶσιν τῶν θείων, καὶ τὴν
τῶν ἀνθρωπίνων· τῷ θεῷ λατρείαν
προσετετιμήκατε:~

Ἐκ τῆς ἀβύσσου ὅσιοι· τῆς κοσμικῆς ῥυ-
σθέντες παρενδόξως· ἀγαθῶν ἀβύσσῳ
προσεληλύθατε:~ Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι· τῷ ἐκ πλευρᾶς
χυθέντι τοῦ υἱοῦ σου· θεομῆτορ πάντες
σὲ μακαρίζομεν:~

ᾠδὴ εʹ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός·

Ἱερὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος
ζωὴν ἔσπευσας· καταλαβεῖν, τὴν ἡ-
γιασμένην ἄνωθεν πόλιν· καὶ τάφῳ
τῆς ὄντως ζωῆς προσεπέλασας:~

Ὡς εὐπρεπὴς ἀληθῶς· ἡγιασμένη ὑπὸ
σὲ προνοίᾳ· καὶ θαυμαστή· καὶ δε-
δοξασμένη· κυβέρνησις θεία· τοῦ πάν-

κυρου· τῶν ὀρθοδόξων ἥδυσμα· τὸν δεύτερον ἐπιστήθιον· τὸν τοῦ λόγου αὐτόπτην τοῖς δόγμασι γενόμενον· τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα, τῆς ἐκκλησίας τὰ θρέμματα· θεολογικοῖς ὕμνοις περιστέψωμεν· σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς· ὁ δοὺς ἑαυτὸν γρηγόρει· ὡς ὁ διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σὺν παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ καὶ νῦν θεοτοκίον·

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη· καὶ θλιβομένων στεναγμὸν, μὴ παρορῶσα· πρέσβευε τῷ ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου σωθῆναι ἡμᾶς παναγία παρθένε :~

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου· ᾠδὴ γ'· καὶ ς'·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κς'· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος β'· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ καὶ πίστει· σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χειρῶν γὰρ ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου ἡ δικαιοσύνη· φῶς σοι ἀνατέλλουσα πὲρ ἀνέσπερον· ἔνθα, τοὺς ὁσίους σου παῖδας· ὄψει καὶ τὴν τούτοις τεκοῦσαν· πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας :~

Δόξαν παριδόντες τὴν φθαρτὴν· δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας, κατηξιώθητε· πᾶσαν γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα· τὸν ποθοῦντι τερπνότατον, Χριστὸν θεοφόροι· ἄγαν ἐποθήσατε τὸν ὑμᾶς σώσαντα· κόσμου, τρικυμίας καὶ ζάλης· καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ· βίῳ καθορμίσαντα πανόλβιοι :~

Πάθη, θανατώσαντες σαρκὸς· τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλεσθε· βίου καθαρότητι, τούτοις ὑφάναντες· πολιτείαν ἰσάγγελον· ἐν σώματι ὄντες· ἔτι καρτερόφρονες ὤφθητε ἐπιδεχόμενοι δόξης, ἠξιώθητε τῆς ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις· θείας ἀπολαβόντες λαμπρότητος :~

Δόξα. καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Μόνη, τὸν ἀχώρητον θεὸν· ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα· παναγία θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον· ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν παρθένε φέρουσαν :~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Βότρυν τὸν πέπειρον ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ξύλῳ ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες· καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐμαπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα· ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ δύο κανόνες τῆς ὀκτωήχου· καὶ τῶν ἁγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα· ᾠδὴ α'· ἦχος β'·

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν·

Ξύλου ζωῆς, καὶ παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς· πανοικεσία πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες· τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας· πρεσβεύσατε σωθῆναι πρὸς τὸν φιλάνθρωπον :~

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς· ὁ σὸς ἱκέτης δέσποτα· μονὰς κατέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ· ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος :~

Νέαν σκηνήν, ἀβρααμιαίαν ἔδειξας· τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασιν· διὸ θεσπέσιε· ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως ἐν δικαίοις ἐπαναπέπαυσαι :~ θεοτοκίον.

Ὅλος ἐν σοί· κατασκηνώσας παναμώμε· ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμόρφωσε τὸ ἐκ πατρὸς ὁ ἐκλάμψας· πρὸ

πάντων

λογοῦσιν ἅγιος, ἅγιος εἶ ἅγιος ὁ θεός· μεθ' ὧν ἀεὶ δυσώπει· σωθῆναι τοὺς τῇ θεία, θεολογία ἑπομένοις σου :~ θεοτοκίον·

Σοφίαν ἐνυπόστατον τοῦ πατρός, ἐν σαρκὶ θεὲ κυήσασα· τοῦ σοφιστοῦ, κόρη τῆς ἐνέδρας με ἐξέλου, καὶ φώτισον πορεύεσθαι· ὁδὸν μαρτυρίων τοῦ σοῦ υἱοῦ, ὀρθῶς τερπόμενόν με, ὡς ἔστι πάντη πλούτῳ, καὶ σὲ πλουσίως μεγαλύνοντα :~

Καταβασία·

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὴν μήτραν διανοῖγον ἅγιον θεῷ· διὸ πρωτότοκον λόγον· πατρὸς ἀνάρχου υἱόν· πρωτοτοκούμενον μητρί· ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς μαθηταῖς·

Μονάδα τρισυπόστατον· καὶ τριάδα τελείαν· ἐν μιᾷ τῇ θεότητι· πάνσοφε θεολόγε· ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι· φῶς εἰπὼν τὸν πατέρα· καὶ τὸν υἱὸν φῶς αὖθις τε φῶς τὸ ἅγιον πνεῦμα· ἀλλὰ ἓν φῶς ἀμερὲς ἀσύγχυτον· εἷς θεὸς γὰρ φανῶς τὸ ὁμοούσιον· ὦ γρηγόριε μάκαρ :~ ἕτερον, ὅμοιον·

Ὑψηγορίᾳ χρώμενος, τῶν δογμάτων πανσόφως· φανῶς ἐθεολόγησας· τὸ ἀπόρρητον βάθος· τῶν τοῦ χριστοῦ μυστηρίων· ἄθλοις τε τῶν ἁγίων, καὶ βίοις ῥητορεύσας· ὦ γρηγόριε μάκαρ· σὺν θεῷ· ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ θεῖον· σῴζοις κἀμὲ καὶ δέχοιο, ταῖς σκηναῖς θεολόγε :~ θεοτοκίον· ὅμοιον·

Μετὰ τῆς θεομήτορος· καὶ παρθένου μαρίας· καὶ βασιλείου πάνσοφε· παρεστὼς τοῦ μεγάλου· τῇ ἀπροσίτῳ τριάδι· τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια· καὶ ἡμῖν σωτηρίαν· πρέσβευε νῦν, τοῖς εὐφημοῦσι σε θεολόγε· ἀρχιερεῦ γρηγόριε, ῥήτορ τῆς ἐκκλησίας :~

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους δ'· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ'·

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς·

Διατεμὼν τὴν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον· εἰσέδυς τῷ πνεύματι· πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος· φωτοχυσίαν· θεολογίας πάντας ἐπλούτησας· γρηγόριε πάνσοφε· τῆς ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου· σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ, ἔνθα ἦχος ἑορταζόντων, ἀγγέλοις συνόμιλος· ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης· τῆς θείας ἐλλάμψεως· ὁ τῆς τριάδος φαιδρός, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον· καὶ θείαν φύσιν· ὑπερφυῶς διδάσκων γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον· ἐναπολαύων θεοῦ· τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε· καὶ ὑπερμάχει· τῆς ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἔστι πάντα τῆς οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα· ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν τριάδα ὁμοούσιον :~

Ἐκτομήσας τῇ γλώσσῃ θεηγόρε· καρδίας τοῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον· θεολογίας ἐπλούτησας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ πνεύματος· τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας· τῆς θεϊκῆς φερόμενος ἔρωτι· πάτερ πατέρων· καὶ ποιμὴν ποιμένων· καὶ δόξα πιστῶν· ἱερέων φωστήρ· οἰκουμένης τὸ κλέος· παμμακάριστε γρηγόριε :~

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας· τὸ τίμιον στόμα σου πάτερ γρηγόριε· θεολογίας ἐξήντλησας, τὸ θεῖον νᾶμα· καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μεταδέδωκας· αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον· τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην· εὗρε καὶ γάρ σε πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα· ὡς ἀνέμων πνοὰς δυσσεβῶν τὰς ὁρμάς· ἐν μονάδι οὐσίας, τὴν τριάδα καταγγέλλοντα :~

Δόξα, ἦχος α'· ἀνατολίου·

Τὴν λύραν τοῦ πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέλ-

χ γητρον·

διον ἐχομένοις ἐν τρισὶ θεαστάσεσιν· ἐκήρυξας, μίαν φωτὸς δὲ σύγκρασιν· μίαν βασιλείαν ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις· καὶ ἓν φανταζομένην, διὰ τὴν μοναρχίαν, καὶ τρία σεβομένην, διὰ τὰς ὑποστάσεις:~ Θκ.

Ἀπορρήτως συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας· τὸν σὺν τῷ πατρὶ ἀεὶ ὄντα καὶ πνεύματι· πατὴρ γὰρ ηὐδόκησε, καὶ πνεῦμα ἐπεσκίασεν· ὁ δέ γε υἱός, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε κόρη, καὶ σάρκα ἐξ αἱμάτων, σῶν ἀνέλαβε θέλων, πρὸς γνῶσιν τῆς τριάδος, βροτῶν ἑλκύσαι γένος:~ Καταβασία·

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι· τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες θεῖον ὕμνον ἀνέμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

ᾨδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς·

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον· ἡ ἀρχικὴ τριάς, ἣν ἐθεολόγησας· δεξαμένη σου, τὰ δὲ αὐτὴν ἀγωνίσματα· καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ παλαίσματα· ἣ νῦν περ παρέστης· ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβις ἄριστος·

Αἴγλη τριφεγγοῦς λαμπρότητος· τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένης θεότητος· ἐλλαμπόμενος ἱερομύστα γρηγόριε· τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε· καὶ τῇ τῶν σῶν δογμάτων· θεολογίᾳ φωταγώγησον·

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας· τῆς ἀρχικῆς τριάδος ὑπεραγωνισάμενος· καὶ θεώσεως ὡς θεολόγος τετύχηκας· καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως μετείληφας ἀξίως· ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια·

Θκ. Ὢ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος· σὺ γὰρ παρθένε θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον· ἐν θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι· τεκοῦσα θεὸν λόγον· ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας:~

Εἱρμὸς ἄλλος·

Τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας· εὐσεβῶς ἀναμηξάμενος· τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέρας ἀπεριλήπτου· τῆς θεαρχικῆς ἀπαιωρήσας τριάδος· παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν:~

Ὁ τὸ ἀτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρρήξας γράμματος· καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος· καὶ μυστικὸν τῶν θείων τοῦ πνεύματος ἡμῖν ἀναπτύξας γραφῶν· παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν:~

Ταῖς ἄνω χορείαις· συναρίθμιος ὑπάρχων, ὅσιε πάτερ· καὶ γὰρ σὺν αὐτοῖς· εἰς αἰῶνα συναγελάζῃ· ὑπὲρ τῆς σῆς ποίμνης τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρὸς θεόν· παμμακάριστε πάτερ σὲ μεγαλύνομεν:~

Τὰ θεῖα μαθών, ἐκ θείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας· ὅσιε πάτερ καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεὶς ἀδίδακτον ἕνωσιν· ἀρχέτῳ σου ἔρωτι· παμμακάριστε πάτερ σὲ μεγαλύνομεν:~ Θκ.

Εὐχωρεῖον ἁγνή· τῆς θείας ἀπεριληψίας· ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας· ὡς θεῷ καὶ τὴν σάρκα δανεισαμένη· σοῦ παρθενικὴν μὴ διαρρήξαντι μήτραν· ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως σὲ μεγαλύνομεν:~

Εἱρμὸς, ἄλλος· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός·

Ἁγίων θεοπνεύστων ποιμαντικός· ἀνεδείχθης αὐλὸς λιγυρόφθογγος· σὲ γὰρ χριστός, ὁ ἀρχιποιμὴν περ λογικῆς, ποίμνης ποιμένα ἔδειξε· καὶ κάλλος τῶν λόγων χείλεσι σοῖς· ἐξέχεε πλουσίως· δι' οὗ τὴν ἐκκλησίαν, καλῶς ποιμάνας κατεκόσμησας:~

Ἀρρήτων μυστηρίων σὺ θεατής· νοερῶς θεορρήμων γενόμενος· πλάκας ἡμῖν· ὡς θεοχαράκτοις βίβλοις τὰς σάς, ἐνθέως καταλέλοιπας· θείας θεωρίας θεοπρεπῶς· καὶ θεορρημοσύνας· ἐχούσας γεγραμμένας· δι' ὧν πλουτοῦμεν τὴν εὐσέβειαν:~

Ζεμήκουστον σοφίαν παρὰ θεοῦ· ὑπεδέξω ὡς πρὶν οἱ ἀπόστολοι· σὺ γὰρ σαφῶς· ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῶν ἀρετῶν, χριστομύστα καθήμενος· εἴληφας τοῦ πνεύματος τὴν αὐγήν, ἀξίως καὶ ἐδείχθης, τὰ θεῖα ῥητορεύων, γλωσσοπυρσεύτως παναοίδιμε:~

Ὁ ἰδήμοισε τῶν νόων μοι λαμπρῶν, ἑνωθέντα τοῖς τούτων νοήμασι, περιχαρῶς, περ ὑπεδέξαντο καὶ σὺν σοί· ὑμνολόγου·

χάζει, τῶν ὀρθοδόξων, αἱ πόνοι δὲ σου σοφέ, πλήρεις χαρίτων, πλήρεις κατανύξεως· δι' ὧν δοξάζεις θεόν, καὶ μετὰ πότμον ἀεί :~ θεῖον·

Μαρία θεόνυμφε, ἣ τὸν θεὸν λόγον ἀποτεκοῦσα σαρκί, καὶ βροτοῖς τὰς εἰσόδους, τοῦ παραδείσου, τῷ σῷ σεπτῷ τοκετῷ, τὰς πρὶν κλεισθείσας, εὐκλεῶς ἀνοίξασα, ἀξίωσόν με τυχεῖν, θείας εἰσόδου αὐτοῦ :~ Καταβασία·

Ἐ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα παῖδας θεολογήσαντας· καὶ παρθένῳ ἀκηράτως ἐνοικήσαντα· θεὸν λόγον ὑμνοῦμεν· εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η'· θαύματος ὑπερφυοῦς·

Ἴσον τῷ πατρὶ τὸν λόγον καὶ τὸ πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ· εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικήν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἕνωσιν· διὸ ἀναβοᾷς ἀγαλλόμενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ· τῇ τριάδι θεόσοφε· καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ἣν νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἵλεων ταῖς πρεσβείαις σου τὸν δεσπότην· ἐργασάμενος αἴτησαι πάτερ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν· τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἑορτάζουσιν· ἐν ᾗ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς :~

Μύστης τῆς τρισυποστάτου μοναρχίας· καὶ θεότητος τῆς ἐν τριάδι· ἀρετῶν ἀσκήσεσι· χρηματίσας τριαδικὸς· θεολόγος ἀνεδείχθης, παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ·

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις· δοξαζόμενος πλούσιος λόγος· δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε σὲ μετὰ τὴν καλλονήν, ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

εἱρμὸς ἄλλος·

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες παῖδες· βασιλικῆς τραπέζης· εἰς πῦρ χαίροντες ἐμβῆσαν ποτέ· καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι προθύμως ἔψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Τῆς βαβυλωνίας ὑπὲρ φλογὸς· ὑπερθεὶς τὸ μᾶλλον· αὐτῆς τῇ εὐσεβείᾳ πυρωθεὶς· τριαδικὸς μυστοπόλος ἐκφανθεὶς, καὶ κῆρυξ βοᾷς· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Τῆς πειρασμικῆς ποικίλως πάτερ· καὶ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων ἀνδρικῶς· τῶν πειρασμῶν· ὑπεκδὺς πρὸς ὕψος ἀνέπτης βοῶν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~ Θκ·

Ἡ χρυσοφαὴς λυχνία τὴν σήν· συμβολικῶς ἐδήλου· θείαν γέννησιν ἄχραντε σεμνή· σὺ γὰρ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον τῷ κόσμῳ ἔλαμψας· ᾧ βοῶμεν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον :~

εἱρμὸς ἄλλος· Ἑπταπλασίως κάμινον·

Ἀπὸ χειλέων στόματος, θεολόγου ἀρύσασθε· πάντες οἱ ποθοῦντες θεηγόρα νάματα· καὶ μάθετε ἄκτιστον, θεολογεῖν τριάδα ὀρθῶς· ἐν μιᾷ οὐσίᾳ καὶ τρισὶ τοῖς προσώποις, θεὸν ἅμα τῶν ὅλων, συνοχέα καὶ κτίστην· ὃν πᾶσαι εὐλογοῦσι, τῶν οὐρανῶν δυνάμεις :~

Ὁ λογικὸς παράδεισος· τῆς φυσικῆς καὶ ἀκήρατος· καρποὺς ἀθανάτοις ἀφθόνως προβάλλεται· προσέλθετε ἄνθρωποι, ἀθανασίαν δρέψασθε· καὶ θεογνωσίαν ἀληθῆ προσκυνοῦντες· ἀγέννητον πατέρα· υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ πνεῦμα τὸ προελθὸν, ἀπορρήτως :~

Μίαν ἁπλῆν θεότητα, καὶ οὐσίαν ἀμέριστον ἀΐδιον

Digitized by Google

ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν ὁμηρεύου κώ-
μῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομή-
σας, καθεῖρξεν ἑαυτόν· τριακονταετῶ
χρόνοις τελέσας· καὶ ὑπὸ πολλὴν μο-
νάδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους δεχόμε-
νος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπι-
σπώμενος· ἀλλ' οὐκ ἤθελεν ἀμείψασθαι
τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον· ἀλλ' ἐκεῖσε διέ-
μεινεν ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν· οὗ-
τος τὴν ἁπλότητα ἠγάπα· καὶ τὰ ποι-
κίλα ἤδη παντάπασιν ἐβδελύττετο·
τὴν πενίαν δὲ, ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπο-
ρίαν ἠγάπησεν· ἐνενήκοντα δὲ ἔτη
βεβιωκὼς, τοῖς δὲ αἰγίων τριχῶν κατα-
σκευασμένοις ἱματίοις ἐχρῆτο· ἄρτος δὲ
καὶ ἅλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν
χρείαν ἐπλήρου· ποθήσας δὲ διὰ χρό-
νου μακροῦ τὴν πνευματικὴν θυσίαν
προσφερομένην, ἰδεῖν, ταῖς τῶν δια-
κόνων χερσὶν, ἀντὶ θυσιαστηρίου χρησά-
μενος ὁ ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν θυσίαν καὶ
θείαν, προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ· ὁ
δὲ πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ
αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὁρᾶν ὑπελάμβανεν·
οὕτω καλῶς βιώσας καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνα-
πτὰς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν
ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μεδούλη, σὺν
τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται· στί.

Ἐπὶ τῇ μεδούλῃ τοῦ θεοῦ λόγου δούλῃ·
Δούλοις θεοῦ συνάθλος, εἰς πῦρ ὠράθη·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου προφήτου ἠ-
σαΐου, πλησίον τοῦ ἁγίου λαυρεντίου·
καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν δημητρίου τοῦ
σκευοφύλακος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος ἀπολλὼς, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται· στί.

Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον·
θραύει πονηρῶν πάντων ἀπολλὼς τὸ θράσος·

ᾠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ·

Ὅλος ἐπιθυμία, γλυκασμός τε προφα-
νῶς ὁ λόγος σου· ὅλος γρηγόριε μεστὸς
εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος· θυμηδίας
ἀναπιπλῶν τοὺς πίστει ψάλλοντας· ὁ τῶν
πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἠ οἱ πεφωτισμένῳ· τὴν πηγὴν τῶν φω-
τισμάτων ἔφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν
ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλε-
ξας· εὐνομίου γλωσσαλγίας τῇ τριάδι
βοῶν· ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἀνοίξας καταρράκτας, τῆς ἀβύσσου τῶν
σοφῶν δογμάτων σου· ἀναστομώσας τὲ
πηγὰς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας· τοὺς
τῆς πλάνης ἀρχηγοὺς καταστρατό-
μενος· τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ·

Θκ. Ὄμβρος ὡς ἐπὶ πόκον· καταβὰς ἐν σῇ
γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποτα-
μὸς, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος· ὁ σταγόνας
ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος· ὁ τῶν πατέρων θεὸς
εὐλογητὸς εἶ :~ ὁ αὐτός·

Ἀδίκων ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἑστη-
κὼς γρηγόριε· τοὺς αἱρετίζοντας πυρὸς
χαλεπώτερον φυσῶντας φορὰς· εὐ-
σεβείᾳ κατεπίμπρας τῇ τριάδι βοῶν·
ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Τριάδα ὑπεραγίαν· τῶν δογμάτων ἀσε-
βῶν γρηγόριε· ἀνεπιθόλωτον πηγήν·
ἐκ χειλέων ἀναβλύσας τῇ γῇ, ἀνθοφό-
ρον τὴν τραχεῖαν ἄρδων ἔδειξας· ὁ τῶν
πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ Θκ.

Νεκροῦται ὁ προπάτωρ· ὡς ἀκαίρως τοῦ
φυτοῦ γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἄληκτον
ζωὴν, ὦ παρθένε ἐκβλαστήσασα· τὸν
παραδείσου οἰκεῖν, τοῦτον ἀνέστησας·
θεογεννῆτορ ἁγνὴ εὐλογημένη :~

εἱρμὸς ἄλλος· θεοῦ συγκατάβασιν·

Ἐπὲρ παρέστησε· βήματι δῆμος, ὑπατι-
κοῦ ὁ δῆμος, στασιώδη βοῶντα, καὶ τα-
ραχώδη συκοφαντοῦντα ὡς πρὶν, τὸν
σὸν δεσπότην, λαὸς ὁ ἀχάριστος, ὅθεν ἐ-
δείχθης χριστοῦ μάρτυς ἀναίμακτος :~

Τὴν σὴν ἐπαιδούμενος, ἀποδημίαν, τῆς
βασιλίδος λαὸς, καὶ τῆς σῆς μνημο-
νείων, θεολογίας μάκαρ ἐθρήνει βοῶν·
σοὶ συνεκβάλλεις, τριάδα τὴν ἄκτιστον·
ἀλλὰ μὴ δὴ ὀρφανοὺς, ἐάσῃς πάτερ ἡμᾶς·

Ὁ λόγος ἡδύτητι, ἅπαντας θέλγει, δογμά-
των δὲ ἡ λαμπὰς, τὰς ψυχὰς καταυ-
γάζει,

Digitized by Google

τὸν πρεσβύτερον, καὶ τὸν ἀδελφὸν καισάριον· καὶ γοργονίαν τὴν ἀδελφὴν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾶ· ὅθεν οἱ πολλοὶ αὐτοῦ τι συγγράψαντες, οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων ἔλαβον ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς· τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνδριᾶσιν εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην κατὰ μέρος, ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν· τοῦτο ἦν ὁ μέγας γρηγόριος, βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἔν τε λόγοις, ἔν τε δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο· ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος· ὑπόχλωρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός· ἔχων ἐπ᾽ εὐθείας τὰς ὀφρύς· ἥμερον βλέπων καὶ προσηνές· θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς ἔχων στυγνότερον, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς· δασὺς δὲ ἱκανῶς· φαλακρός· λευκὸς ταῖς θριξί· τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὥσπερ κεκαπνισμένα ὑποφαίνων· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας ἀναστασίας ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν μεγάλων ἀποστόλων· ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον κωνσταντῖνος ὁ πορφυρογέννητος ὁ φιλόχριστος καὶ πανευσεβὴς βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ ναζιανζοῦ τῆς καππαδοκῶν χώρας κατέθηκε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ποπλίου·

Ζωὴν ἔνυλον πούπλιος καταστρέφει,
Καὶ τὴν ἄϋλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Οὗτος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὥρμητο· πόλεως ζεύγματος· κειμένης παρὰ τῷ εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθὼν· οὐ πλείω τεσσάρων σταδίων ἀφεστηκὸς τῆς προειρημένης πόλεως· μικρὸν σπήλαιον ᾠκοδόμησε· πάντα δὲ ὅσα πατρόθεν ἐδέξατο πένησι διένειμεν· ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων· τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβοωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸν, τῶν ἀγώνων κοινωνήσοντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς, καὶ κελλία μικρὰ οἰκοδομῆσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο· μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἀπόκειται· ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε· καὶ εἰ πλεῖον τοῦτον ἔν τινι εὗρε, γαστρίμαργόν τε ἀπεκάλει καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον· εἰ δὲ καὶ τινῶν δὲ ἄλλ᾽ ἕτερον ἐθεάσατο ἀποκεκρυμμένον· συβαριτικῆς τρυφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα, καὶ νύκτωρ δ᾽ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἑκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὗρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει· εἰ δέ τινος ὑπνοῦντος, ᾔσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν· ὥστε ἐκ τῆς τούτου συχνοτέρας ἐπισκέψεως, πολλοὶ εἰκόνες τινὲς τὴν αὐτοῦ ὅλην ἐναπομαξάμενοι ἀρετὴν γεγόνασιν· ὧν ἐστὶ θεότεκνος καὶ ἀφθόνιος· οἳ, καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἦσαν τελευτήν· οὕτως καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ θεῷ, ἐν εἰρήνῃ παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μάρου·

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν μάρης νέος ὢν καὶ εὐειδὴς, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καλλίφωνος ἦν· καὶ πανηγύρεις ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος· ἠγάπησε μὲν ἀεὶ τὸν θεὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀτρώτους διεφύλαττε· καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει· καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος· καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος ὡς προέφημεν· ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀπο-

ἀπο·

συνεχεῖ εἰς ἄλλον ὅρον, οὐ διεφθάρη· ἀλλ' ἐβόα Ἰωνᾶς· πρὸς σὲ ἡ ζωή μου ἀναβήτω Χριστέ:~

Ὁ ἀπὸ βρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, κευθμῶνας θείου δραμήσας βυθοῦ· ἐκ δὲ τούτων μαργαρίτην ἀρυσάμενος· σὺ τῷ δεσπότῃ· καὶ σιγὴν ὡς ὑπὲρ λόγον· Γρηγόριε τέθεικας παμμάκαρ:~

Ὁ δι' ἐντεύξεως, καθαρᾶς ἀγρίου μένος κατευνάσας ἄλλα· καὶ τῶν ξένων ἀποτυπώσας λόγων ἄλμην· σὺ τῷ δεσπότῃ, ὡς οὐράνιος σαγών· λαὸν πιστὸν ἥρμοσας Γρηγόριε:~

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τῶν ὑμνούντων, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· τὸ μυστήριον μῆτερ θεοῦ· τῆς ἀρρήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ παρθένε, τὸν τῶν ὅλων ποιητήν· τεκοῦσα παρθένος διετέλεσας:~

Εἱρμὸς ἄλλος· Ἱλάσθητί μοι σῶτερ·

Λόγου σφενδόνῃ σοφέ· ὡς περ Δαβὶδ ὁ θεοπάτωρ· ἐκ σφενδόνας κραταιῶς, δόγματα ἀλλόφυλα· καὶ σκυλεύσας ἀνεῖλες· τοὺς ἐπαναστάντας, τῷ θεῷ καὶ τῇ αὐθύτητι:~

Ὁ οἶκος ὁ τοῦ θεοῦ· ὡς γέγραπται ἐπορεύετο· Γρηγόριε διὰ σοῦ· καὶ ἐμεγαλύνετο· ἐχθροὺς δὲ διώλετο, μεταστρέψαντός σου, πλανηθέντας πρὸς ἐπίγνωσιν:~

Γεωργουμένην τοῖς σοῖς, ἐνθέοις λόγοις θεώμενοι· τὴν ἄρουραν τῶν πιστῶν, πάτερ οἱ κακόφρονες· τοῖς λίθοις σε βάλλουσιν· ὡς Χριστὸν Ἑβραῖοι· ἀλλ' αὐτὸς ἀσινὴς σέσωκεν:~

Οἱ λόγοι σου τῆς ζωῆς, τὴν δρόσον στάζουσι πάνσοφε· τὸ μάννα τὸ ἐξ οὐρανοῦ, τοῖς πιστοῖς ὀμβρίζουσιν· ἐκ πέτρας προχέουσι, νοουμένης μέλι, καὶ τὸ νέκταρ τὸ ἀμβρόσιον:~

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν κραταιάν, προσφεύγω κόρη ἀντίληψιν· διάσωσόν με παντὸς κινδύνου τὸν δοῦλόν σου· καὶ ποιεῖν εὐόδωσον· σεμνὴ τοῦ υἱοῦ σου, καὶ θεοῦ τὸ θεῖον θέλημα:~

Καταβασία·

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς· τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον· ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ θεοῦ Χριστὲ σὺ θεός μου:~

Κοντάκιον·

Ἦχος γ'· Ἡ παρθένος σήμερον·

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων· διαλύσας ἔνδοξε· ὀρθοδοξίας χιτῶνα· ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· χαίροις πάτερ θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος·

Ὁ οἶκος·

Ἐκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου· ἐμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον· ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου πάτερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι· εἰ μὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω σοι· καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου· ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμάς· καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν κορυφήν σου· σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων· χαίροις πάτερ θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κε' μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ θεολόγου· Στίχ.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν·

Χειλέων ἄνοιξις λεγάτων ἐκ Γρηγορίου·

Εἰκάδι Γρηγόριος θεορήμων ἔκθανε πέμπτῃ·

Ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ θεολόγος, ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς Βασιλείας οὐάλεντος· ὢ πέρας μὲν ἐπίσκοπος ἦν δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν· ὁ πάππος δέ, ἦν Ἀριανζίνος· πατρὸς δὲ αὐτῷ, ἀπείθεια τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ Νόννα· οἵ, τὰ εἴδωλα πρότερον δι' ἄγνοιαν ἐσέβοντο· γεννήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν· καὶ γνήσιος μύστης καὶ ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου καθίσταται· ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς μετελθών, ἐξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτὸν γεγένηται βίου· ἐν οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον καὶ Γρηγόριον

τὸν

ἰδεῖν κατηξιώθης· καὶ πέλαγος τῆς
θείας, ἐμυήθης σοφίας, ἀκαταλήπτως
φαιδρούμενον :~ Δόξα.
Ὁ πάλαι τὴν εὔαν μετὰ τὴν σὴν· διαπλά
σας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται· ἐκείνης τὸ κα
τάκριμα· καὶ τὴν παρακοὴν· περιφανῶς
θεραπεύων· καὶ λύων ὡς οἰκτίρ
μων, ὁ δεσπότης τῶν ὅλων· θεογεννῆ
τορ μητροπάρθενε :~ εἱρμὸς ἄλλος·
Ἄνθρακα πυρὸς τῶν ἡσαΐου· σεραφὶμ ἦ
γει χειλέων ποτέ· τῇ λαβίδι ἀφελό
μενον καὶ προσθέν· ὁ δὲ καθηράμενος·
δικαιοσύνην μάθετε πᾶσιν ἐκήρυττεν·
Ὅλῳ τῷ πυρὶ τῆς θεοπτίας παμμάκαρ
ἐγρηγόρει· περιαστράψας καθαρότητι
νοῦ καὶ ψυχῆς· ἀπλήστως αὐτοχειρεί· τὸ
φιλαμπὲς ἐξεπλήσας φῶς, ἰσοθέατον
Π αῖς μαρμαρυγαῖς, προσπαρεὶς τοῦ τριση
λίου ἀμαρύγματος· ἐκ τῆς αἴγλης πυ
ρωθεὶς δὲ καὶ θείαις βολαῖς· τὸν νοῦν
ἐλλαμπόμενος· [illegible]
ρας πᾶσιν ἐξέλαμψας :~ Δόξα.
Φῶς τὸ ἐκ φωτός· τὸν τοῦ πατρὸς μονογενῆ
λόγον τὸν ἄναρχον· δεξαμένη μετὰ παρ
θένε πύλη φωτός· σαφῶς ἐλλάμψα
σας· δικαιοσύνης ἥλιον πᾶσιν ἀστράψα
σα :~ εἱρμὸς ἄλλος· Ἵνα τί με ἀπώ
Ἐξανοίξας τὸ στόμα, λόγῳ θεοῦ τὸ πάνσοφον
πνεῦμα ἐφείλκυσας, καὶ θεολογίας, πο
ταμοὺς ἐξηρεύξω ἀρδεύοντας· τῶν πι
στῶν τὰ πλήθη, καὶ νοητὴν καρποφο
ρίαν, ἐν αὐτοῖς τῷ χριστῷ ἐθησαύρισας :~
Π οὐ μανῇ πάλαι νόμου, ἰσ λαμπρότερα
ἔστησας τρόπαια· ἰσραὴλ αὐχαῖς γάρ, καὶ
αὐχῶ τῆς γλώττης σου σάλπιγξι· καὶ δο
γμάτων ξίφει, τὰ ὀχυρώματα τῆς πλά
νης, καὶ αἱρέσεων ἔρρεψας φάλαγγας·
Ὁ πυρφόρος σου λόγος, πυρὶ πυρούμενος,
θείῳ γρηγόρειε· τὰς ἐκφυομένας, τῶν
αἱρέσεων κάρας ὡς ὄφεων, κατατέ
μνων ὅλας, καὶ ἐκτεφρῶν τῆς ἰοβόλου,
τούτων βλάβης πιστοὺς ἠλευθέρωσε :~
Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, διάσωμα δυνά
μεων, ὑπάρχεις τεκοῦσα· τὸν θεὸν τῶν
Δόξα.

ὤμων, χερουβὶμ ὡς θεὸν καθεζόμενον· ὅ
θεν σὺν ταῖς θείαις, ταξιαρχίαις τῶν
ἀγγέλων, πᾶσα κτίσις ἀεὶ μεγαλύνει σε·

Καταβασία·

Ὡς εἶδεν ἡσαΐας συμβολικῶς ἐν θρόνῳ ἐ
πηρμένῳ θεόν· ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφο
ρούμενον· ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ
εἶδον σωματούμενον θεόν· φωτὸς ἀνε
σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντος :~
ᾠδὴ ϛʹ· Ἐσπλάγχνων ἰωνᾶν·
Ῥείθροις τῶν σοφῶν· δογμάτων σου πάν
σοφε· ἀρείου τὸν ῥοῦν τὸν θολερώτα
τον, κατεξήρανας· ἐν γαλήνῃ φυλάτ
των τὴν ποίμνην σου· ἀπερίκλυστον
καθά περ λογικὴν κιβωτόν· ἣ περ, ἀ
σεβείας σπέρματα· ἐμάνθανε τὸ κάλλος
τῶν λόγων σου :~
Ἵνα τῆς σεπτῆς· τριάδος τὴν ἔλλαμψιν·
πλουτίσῃς τὸν νοῦν· περ ἐστίλβωσας·
ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον
ἔσοπτρον· δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασά
μενος· ἔνθεν· καὶ θεοειδέστατος· ἀνε
δείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν :~
Ὅλος συγκραθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος· ἐγέ
νου φωστὴρ, περ ὁλόφωτος· τῇ λαμ
πρότητι· τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ
πέρατα· καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρό
τητι· τέρπων, τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν·
τῶν πιστῶν θεολόγε γρηγόρειε :~
Νέος σαμουὴλ, θεόσδοτος πέφηνας· δο
θεὶς τῷ θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως· παμ
μακάρειε· σωφροσύνῃ ἁγνείᾳ κοσμού
μενος· καὶ τῆς ἱερωσύνης παμμεγίστῃ στο
λῇ, περ, καθωραϊζόμενος· μεσιτεύων
τῷ πλάστῃ τῷ πλάσματι :~ Δόξα.
Τόμος καθαρὸς, τὸν λόγον δεχόμενος·
γραφόμενον πρὶν, τὸν ἀπερίγραπτον·
τῇ θεότητι, προεγνώσθης προφήταις
καὶ προτέροις· μητροπάρθενε μαρία
θεονύμφα τε· σὺ γάρ, τὸν ἀπεριόριστον,
ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας :~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ὀδυνῶν πόντιον, ὑπομείνας συμφορᾶν· φυ
γῇ κλύδωνι κλήρου φορᾷ καὶ λαγόσι

συχε·

φισάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ θεοῦ γε-
γραμμένας δόγματα· τῆς σῆς ἀκραι-
φνοῦς θεολογίας· ἐδέξω μυσταγωγὲ
τῶν ὑπερκοσμίων γρηγόριε :~ Θεοτοκίον·
Γνώμῃ πρὶν προσέπταισε τὸν ἀδάμ· ἀνέστη-
σας παναμώμητε· τὴν ἐνυπόστατον τε-
κοῦσα ζωήν· ἐκ μήτρας παρθενικῆς·
ἁγνισθείσης πνεύματι· καὶ πρὸς ἀπα-
θῆ καὶ θειοτέραν, ἀκήρατόν τε φυ-
λακήν· τοῦτον ἐπανήγαγες δέσποινα :~
εἱρμὸς ἄλλος·
Ἐν τῷ θαυμασίῳ σου ἀββακοὺμ ἐπὶ
τῆς θείας φυλακῆς σου γρηγόριε· καὶ
τὸν ἐπ' ὤμων χερουβὶμ καταμονήσας·
τῆς παγκοσμίου γενομένας· μηνυτὴς σω-
τηρίας, ἀεὶ κραυγάζων κύριε· δόξα τῇ
δυνάμει σου :~
Τὰ πληθοφαεῖς καὶ πέλας θεοῦ· ταξιαρ-
χίας ἐκμιμούμενος πάνσοφε· τὰ ὑπὲρ
ταῦτα τῇ φρενὶ προσπολάζων· πρὸς
τὸν βυθὸν οὐκ εἴληφας· τὴν ὑπέρτα-
τον στάσιν· ἐντεῦθεν πλοῦτον φέρων,
ἀνθρώποις ἀναφαίρετον :~
Ὁ τὸν ἀληστὸν εἰς δίκας γνόφον· καὶ
ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθροίσας ὀπίσθια· συγ-
κεκραμένην ὑλικὴν ἄϋλον φύσιν·
καὶ ἀσυγχύτου μίξεως χρηματίσας ση-
μάντωρ· χριστοῦ θεράπων· τοῦτον τοῖς δού-
λοις φέρειν ἵλεων :~ Θεοτοκίον·
Ὄρος ἀνεδείχθης σὺ μονοτόν· ὅθεν ἐτμήθη
ἀπορρήτως ὁ ἔντιμος· λίθος λεπτύνων
ζοφερᾶς πλάνης εἰκόνα· ἐν φωτισμῷ τοῦ
χάριτος· καταυγάζων τοὺς πίστει· ἀεὶ
βοῶντας κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου :~
εἱρμὸς ἄλλος· Θεός μου χριστέ, κύριε σύ μου·
Ὑπὲρ χριστοῦ, πέρ πληρῶν εὐαγγέλιον· θεόσο-
φος, ὅρον σαυτῷ τέθεικας· μή ποτε ὅρ-
κον ὁλοτελῶς· ὀμόσαι θεόφρον, μέχρι
τερμάτων τοῦ βίου σου· καὶ τοῦτον συν-
τηρήσας, [illegible] τύπωσις πᾶσι, τοῖς πιστοῖς
ἀνεδείχθης γρηγόριε :~
Ἐπιπόθων, προσομιλεῖν τῷ ποιήσαντι
μόνος μόνῳ, ταῖς βίβλοις ἐνέκυψας,
ταῖς ἱεραῖς, νοὶ καθαρῷ, καὶ εἰλικρινεῖ,

ψυχῆς θεὸν θείαις ὄψεσιν· ἑώρας θεοφό-
ρε, καθαροὶ γὰρ καρδίᾳ, τὸν θεὸν ὡς προ-
γέγραπται ὄψονται :~
Βεβαιωθείς, ἐν πέτρᾳ πίστεως πανσόφε
τῷ αἰτίῳ, σὺν πυρὶ τῷ εἶναι σε· σὺ δὲ ὤφθης εἶ-
ναι καρποδοτεῖς, καὶ πῦρ ἐδείχθης, τοῦ
σαρκικοῦ ἐν τῷ πυρί· καὶ αὖθις ἐκκλη-
σίαν, τὴν σε ποιμήν σου μετά, πατρικῶς
ἐξεπαίδευσας ὅσιε :~
Ὢ τῶν λαμπρῶν, θαυμάτων τε καὶ χαρί-
των σου· σὺ γὰρ θείῳ, πυρὶ λαμπόμενος,
τοῦ δυσσεβοῦς, ἰουλιανοῦ, πᾶσαν δυστρο-
πίαν, προεῖπες προφητικώτατα· λα-
βοῦσαν δὲ τὸ τέλος, τῆς προρρήσεως
τούτου, στηλιτεύεις σοφὲ τὴν ἀσέβειαν :~
Θεοτοκίον·
Εὖ τῶν πιστῶν· ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ στήρι-
γμα· καὶ προστάτις, σὺ εἶ ἀκαταίσχυν-
τος, καὶ πρὸς θεόν, μεσίτις σεμνή· ἔχεις
γὰρ ὡς μήτηρ, τὴν παρρησίαν θεόνυμφε·
διό σοι ἐκβοῶμεν, οἱ σοὶ δοῦλοι παν-
τοίας· ἡμᾶς σῶζε κακώσεως πάντοτε·
Καταβασία·
Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου χριστέ· τῆς κι-
βωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματός
σου· τῆς ἀφθόρου μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
ξης σου ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορού-
μενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς
σῆς αἰνέσεως :~
ᾠδὴ ε΄· θεὸς ὢν εἰρήνης πατὴρ οἰκτιρμῶν·
Ῥημάτων ὀρθόδοξος ὁ θεῖος τῶν σῶν· καὶ
δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος· ὡς ταχεῖ-
α ἀστραπὴ· πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν·
τριάδα ἐν μονάδι· μονάδα ἐν τριάδι·
προσκυνεῖν θεολόγε· θεολογῶν καὶ ἐκ-
διδάσκων ἡμᾶς :~
Ἠράσθης τῆς ὄντως σοφίας θεοῦ· καὶ τῶν
λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας· καὶ πάν-
των προτετίμηκας τερπνῶν τῶν ἐν
γῇ· διό σε τῷ στεφάνῳ· παμμάκαρ
τῶν χαρίτων ἐκπρεπῶς ἐκόσμησε· καὶ
θεολόγον ἀπηργάσατο :~
Γνωστὸς σὺ τὸν ὄντα ὡς πάλαι μωσῆς·
καθορᾶν θεορρῆμον ἐπόθησας· καὶ τοῦ-
τον τὰ ὀπίσθια τῇ πέτρᾳ σκεπασθεὶς
ἰδεῖν

Digitized by Google

ψυμίαν φόρων· τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφέ· ἐνδιαθέτως χαίροις· πάτερ σοι κραυγάζομεν :~

Ο περὶ τοῦ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγής· καὶ συνέειθρον λαβὼν φάσμασι θείοις θεοφθῆ ἀγνείαν· καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν· ἀγαλλιῶντες χαίροις πάτερ σοι κραυγάζομεν :~ Θεοτοκίον·

Εὔας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη· τὸν τοὺς κατερραγμένους· ἐπανορθοῦντα λόγον τοῦ πατρός· τῇ ἀκηλήτῳ δυναστείᾳ μητροπάρθενε :~

ἄλλος· Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς·

Γεηπονήσασα ψυχήν, καθάπερ ἄρουραν θείαις, ἀρεταῖς ἡ σὴ γρηγόριε μήτηρ, ἀρχῆς ἅγιον καρπόν, ὡς ἡ ἄννα κομίζεται, σὲ ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ θεῷ ἀνατίθησιν :~

Ο προμηθούμενος ἀεί, τῆς τῶν βροτῶν σωτηρίας, προειδὼς τὴν ἐσομένην σοι χάριν, εἰς παγκόσμιον σοφέ, ὠφέλειαν γενήσεσθαι, ῥύεταί σε κινδύνων, τῆς σῆς μητρὸς παρακλήσεσι :~

Ροῦς ὡς πηγῆς ἀπὸ μιᾶς· ἐξορμηθέντες πατρίδος, ὦ γρηγόριε ὁμοῦ βασιλείῳ· ἐμερίσθητε διττῶς, ἀλλὰ πάλιν ἡνώθητε, ἐν τῇ μελέτῃ τῶν λόγων, ὡς ποταμοὶ συγκραθέντες :~

Ολον τὸν πόθον ἐπενδύς· πρὸς ἀρετῆς ἐργασίαν, τὰ τῆς θύραθεν καὶ θείας σοφίας, μυστικὰ ἐσπουδακώς, πάνσοφος ἅπαν νόημα· αἰχμαλωτίζεις πάτερ, ὑπακοὴν εἰς φιλόχριστον :~ Θεοτοκίον·

Νομίμων ἄνωθεν σεμνή· τῆς φύσεως τὸν δεσπότην, ὡς ηὐδόκησε τεκοῦσα τοῦ νόμου, τῆς κατάρας τὴν ἡμῶν· φύσιν ἐρρύσω ὅθεν σε· εὐλογημένη κόρη, ἐν εὐλογίαις γεραίρομεν :~

Καταβασία·

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων· στερέωσον κύριε τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι :~

κάθισμα· ἦχος πλ. δ'· Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Εξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ θεοῦ· ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός· καὶ φρόνημα ἔνθεον· τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα· κατὰ παῦλον ὤφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις· καὶ τούτων συνόμιλος· ἀνεδείχθης μακάριε· θεολόγε γρηγόριε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Οταν ἔλθῃς τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν· ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής· προβάτοις με σύνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως· τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον ἄχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος· θεοτόκε πανύμνητε· καὶ βοῶ σοι γηθόμενος· πρεσβεύουσα χριστῷ τῷ θεῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου :~

ᾠδὴ δ'· Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί·

Μύστης τῆς τριάδος γεγονώς· τῇ ταύτης κατελάμπρυνας· τὴν οἰκουμένην ἐπιγνώσει σοφέ· δογμάτων μαρμαρυγαῖς, ἐξαστράπτων ὅσιε· τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἣν μελετῶντες ἀεί· πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε :~

Ορθρος εὐσεβείας φαεινός· ἀκτῖνα τὴν τρισήλιον· εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας· καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν· δυσσεβῶν αἱρέσεων· αἴγλῃ τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχάς, πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας :~

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγήν· τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος· ἐξ ἀϊδίου θεολόγῳ βροντῇ· παμμάκαρ θεολογῶν· εὐσεβῶς ἐδίδαξας· τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμυημένος· τῆς ὄντως θεαρχικῆς· καὶ τῆς ἀρχιφώτου θεότητος :~

Ανῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν· τῶν κάτω μεθιστάμενος· καὶ νεκρῶν ἔργων ἀ-

φ iii φιστά·

γίου κοσμᾶ· ᾠδὴ α΄· ἦχος ὁ αὐτός·

ὁ εἱρμός·

Ἀποιμὸν ὁ θεόπτης μωυσῆς, τοῦ ἰσραὴλ προαμακρούεται· ἄρχει μαριὰμ δὲ σοφῶν γυναικῶν· ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ θεῷ πάντων ἄσωμεν:~

Ῥύσιον ἀρχεγόνου· ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον· ἴασο προσπεσέντων καὶ νῦν τῶν πιστῶν· γρηγόριε πάνσοφε· θεὸν διδοὺς ἡμῖν ἀδιάλλακτον:~

Πλάκας θεοχαράκτους· ὑπὸ γνόφον ὁ μωσῆς εἷλεν εἰς δύας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος· θυηδόχου ῥάπιζαν· ὁλοσχερῶς θεοῦ ἀντεβόλησας:~

Θκ. ἐλθὼν δι' εὐσπλαγχνίαν· ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι· φύσιν τῶν βροτῶν ὁ ὑπέρθεος· παρθένε πανάμωμε· τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατῴκησεν:~

Ἕτερος κανών, εἰς τὸν μέγαν γρηγόριον· ποίημα νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν γρήγορον σέβω σε τοῦ λόγου στόμα· ὁ μαλαξός· ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. δ΄·

Ἁρματηλάτην φαραώ·

Τὸν θεολόγον, καὶ γρήγορον γλῶσσάν σου, ἀνυμνῆσαι ποθῶν· νῦν δέξαι τὴν χάριν· πᾶσι δ' ἀρχαῖς δοθεῖσάν μοι, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος· θεολόγε τρισμάκαρ· ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, ταύτην τῆς τριάδος ὡς σάλπιγγα:~

Ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ φθόγγος ὁ ἔνθεος· ὁ γρήγορος ὀφθαλμός· ὁ πάμφωτος στύλος· ἡ λύρα τοῦ πνς· ὄργανον τὸ θεόπνευστον· ἐκκλησίας ὁ πύργος· γρηγόριος πρὸς ἔφεσιν, νῦν πνευματικὴν ἡμᾶς ἄθροισε:~

Γνῶσιν τὴν θείαν, ποθήσας γρηγόριε· ὡς ἀληθῶς ἐραστής· σοφίας τῆς ἄνω, γέγονας πανόλβιε· καὶ ταύτην ἐπεζήτησας· καὶ ἀνδρῶν ἐμμανής, σπουδῇ συντόνῳ τὰ κρείττονα, καὶ λαμπρῶς φωστὴρ ἀναδέδειξαι:~

Ῥητόρων γλῶσσαι, αἱ περὶ σοῦ διάτοροι μετὰ τὴν φάσιν τῶν σῶν, θεηγόρων λόγων, θεόφρον ἠμβλύνθησαν, τῷ κάλλει τῆς σοφίας σου, ἀνθηρῷ τε τοῦ λόγου, καὶ τοῖς ἐνρύθμοις σου σχήμασι, περιφανῶς καθυπείκουσαι:~

Θκ. Ἡ θεία κλίμαξ, ἰακὼβ καὶ γέφυρα, ἡ ἀπὸ γῆς πρὸς θεόν, ἀνθρώπων τὸ γένος, παρθένε ἀνάγουσα· τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ με, ἐκ τῶν ᾅδου κευθμώνων, ἐξάρπασον καὶ ἀνάγαγε· πρὸς ζωὴν ἀμείνονα δέομαι:~

καταβασία·

Χέρσον ἀβυσσοτόκον· πέδον ἥλιος ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ· λαῷ πεζοποντοπορούντι, καὶ θεαρέστως μέλπουσι· ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

ᾠδὴ γ΄· Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων·

Ἔχων τῆς σοφίας· τὴν πηγὴν ἀενάως βλυστάνουσαν· τῶν θεοσόφων διδαγμάτων· τὴν χυ ἐκκλησίαν· παμμάκαρ ἐπλήρωσας· τῷ θεῷ πάντων βοῶσαν θεῷ, ἅγιος εἶ κε:~

Ὁ τῆς ἀσεβείας· μεγαλόφωνος κῆρυξ καὶ εὔσημος· θεολογίας θεολόγον· θησαυρὸν θεωρίας· ἀφθόνως προβάλλεται· καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν πλοῦτον ἀναφαίρετον:~

Ῥήτωρ ὁ πνευματικὸς· ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος· τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ· καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ· ἠχήσας λαμπρότατα· τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν· μέλος ἐμμελῴδησεν:~

Θκ. Ἡ θεογεννήτωρ· ἡ βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως· τὸν βασιλέα τῶν ἁπάντων· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· χν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας· εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς· σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἁγνὸν σαμουήλ· ἀδιστάκτως τῷ θεῷ καθυποσχομένη· ἱερομήτωρ ἄννα νῦν γηθομένη ᾄδει σὺν ἡμῖν, ἐστερεώθη ἐν κῶ ἡ καρδία μου:~

Ὁ δι' ἐλλιθώσεως πρὸ δήλου γαστρός· τῇ τεκούσῃ προφανεὶς ὅσιε πάτερ· ἐπωνυμίαν

μετὰ παρθένον σε· ὡς περὶ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον· μόνος κύριε· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὴν β΄ στιχολ· κάθισμα, ἦχος πλ. α΄·

Τὸν συνάναρχον λόγον·

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας· τῆς τριάδος τὸ κράτος θεολογήσας· τὴν ἀρείου δυσσέβειαν, καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν· ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς· καὶ πρόμαχος ἱεράρχα· ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας:~ Δόξα, τὸ αὐτό·

καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα· καὶ σαρκός μου τοὺς νόσους ἐν τάχει ἴασαι· τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, στῆσον πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαράς· τῷ βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον θεοτόκε· καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν:~ Μετὰ τὸν πολυέλεον· κάθισμα

ἦχος πλ. δ΄· Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Ἐκλιπεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν· τὰς γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς· ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα· τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαστε· τῇ τριάδι λατρεύειν, ἐν μονάδι θεότητος· ὅθεν τοῦ σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι· προτρέψαντας ἀσπάζεσθαι· σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον· θεολόγε γρηγόριε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὅταν ἔλθῃς τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν· ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής· προβάτοις με σύνταξον· δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως· τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐξάρπασον δέομαι· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος· θεοτόκε πανάμωμε· καὶ βοῶ σοι γηθόμενος· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου:~

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου· προκείμενον· ἦχος δ΄·

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· στίχ.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα· εὐαγγέλιον· ὁ πεντηκοστός· καὶ τὸ ἰδιόμελον· ἦχος πλ. β΄·

Ὅσιε τρισμάκαρ ἁγιώτατε πάτερ· ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος χριστοῦ μαθητής· ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε θεολόγε Γρηγόριε· αἴτησαι πρεσβείαις σου· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

ἤ, τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·

ἦχος β΄· προσόμοιον τὸ, ἀναστὰς ὁ ἰησοῦς·

Ἡ ματέμφορον σοφόν· πυρπνόον στόμα τοῦ θεολόγου· δίδαξον ἡμᾶς· ἐγρηγόρως ἀνυμνεῖν τὸν ἐν τριάδι θεόν:~

Ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου δύο· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν θεορρήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω· ποίημα θεοφάνους·

ᾠδὴ α΄· ἦχος α΄· Χριστὸς γεννᾶται·

Τὸν θεολόγον τὸν δεύτερον· τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον· σοφίας θεοῦ τὴν σάλπιγγα· δεῦτε τὸν τούτου λόγων, οἱ ἐρασταί· πόθῳ συνελθόντες· εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα:~

Ὁ λόγος πατρὸς ὁ ἄναρχος· ὁ πάντων ὡς θεὸς προμηθούμενος· προνοητικῇ δυνάμει σε· μάκαρ τῇ ἐκκλησίᾳ, οἷα μετὰ λόγῳ καὶ σοφίᾳ· χαριτώσας σου τὸν νοῦν· δῶρον χαρίζεται:~

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος· παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος· θείων ἀπαυγασμάτων, ἕνα θεὸν· ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς σέβειν γρηγόριε:~ θεοτοκίον·

Θεοῦ σοφία πανάμωμε· τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν· ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ, καὶ ὑπὲρ νοῦν, τούτῳ ἑνωθεῖσα· καθ᾽ ὑπόστασιν ἀγνή, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος:~

Ἕτερος κανών, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ ἁ-

μαούσιον :~ καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε· καὶ δοξά-
ζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν πόλιν
τὴν ἄσειστον· τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον· τὴν
ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια·
ἦχος πλ. α΄· χαίροις ἀσκητικῶν·

Χαίροις θεολογίας πηγή· καὶ θεωρίας ὑ-
ψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω, βυθὸν
γὰρ πάτερ· μετ᾽ εὐσεβοῦς λογισμοῦ· ὁρ-
μήσας πᾶσι διετράνωσας· τρισὶν ἐν ἡ-
λίοις· μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν· ἐ-
νιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς θεότητος·
τριαδουμένην δέ· ταῖς σεπταῖς ὑπο-
στάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι· καὶ λό-
γων λαμπρότητι· σέβειν διδάσκων
τριάδα· τὴν παναγίαν θεόπνευστε·
παρ᾽ ἧς ἐκπεμφθῆναι· ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος :~

στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν·

Αἴγλῃ θεολογίας τῆς σῆς· τὴν τῶν αἱρέ-
σεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ
ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ·
θεολόγε φθάσας τὸ θεόφρον· αὐγαῖς
ταῖς ἐκεῖθεν· ἐκδιδομέναις ὡμίλησας·
διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὡς ὑπὲρ ἔ-
σοπτρον· ἐργασάμενος, τὸ τριαδὸν τῆς
θεότητος· πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον·
ἐδέξω λαμπρότατα· καὶ τὴν ἀκτῖνα
πλουσίως, τὴν ἑνιαίαν ἐχώρησας· ἣν
νῦν ἐκδυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
θῆναι καὶ μέγα ἔλεος :~

στίχ. Στόμα δικαίου μελετᾷ σο·

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ· ὁ ἀεὶ πλήρης
τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος· ὁ πᾶσαν εὐ-
φραίνων πόλιν· τοῦ βασιλέως χριστοῦ· τοῖς
ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· ῥυφῆς
ὁ χειμάρροις· τὸ ἀνεξάντλητον πέλα-
γος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ
ἔννομος· ὁ θερμότατος· τῆς τριά-
δος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ πνεύ-
ματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὔηχος
γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ὁρ-
μηνεύουσα· χριστὸν νῦν δυσώπει· ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄·

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γεωπονῶν τῇ
γλώττῃ σου Γρηγόριε· εὐσεβείας ἐν αὐ-
ταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρποὺς
τῷ θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις πρόρ-
ριζον ἐκτεμών, καὶ κοσμῶν τοῖς λογι-
σμοῖς καθαρότητα· διὸ δεχόμενος ἡ-
μῶν τὰ ἐγκώμια· ἡ θεία λύρα· ὁ Γρη-
γόριος ὀφθαλμός· τῶν ποιμένων ὁ ποι-
μήν· ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής· πρέσβευε
ἐκτενῶς, θεολόγε τῷ λόγῳ, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν :~

καὶ νῦν θεοτοκίον· Τί ὑμᾶς καλέσομεν·

Ἡ ἀντίληψις ἡ ἀντίληψις δέσποινα· κλονου-
μένῳ μοι παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν
δαιμόνων· ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις πον-
τουμένῳ μοι ἀεί· ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου
κατάπεμψον· καὶ χεῖρα, βοηθείας σου
παρέχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίω-
σον· τῶν ἐκλεκτῶν καὶ δικαίων με· ὡς
ἄβυσσον τετοκυῖα τοῦ ἐλέους ἁγνή :~

τροπάριον· ἦχος α΄·

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου·
τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας·
ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζη-
τήσαντι· καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος
προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε χριστῷ τῷ
θεῷ· πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄, στιχολογ. κά-
θισμα· ἦχος γ΄· θείας πίστεως·

Θείαν ἔλαμψιν κεκληρωμένος· βίον
ἄϋλον ἐξησκημένος· ὁμωνύμῳ ἱερα-
τεία διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ στρα-
μώσας τὰ δόγματα· ὀρθοδοξία τὴν
πίστιν ἐστήριξας· πάτερ ὅσιε· χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέ-
τευε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα, τὸ αὐτό·

Καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη· σὰρξ γενό-
μενος ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ θεὸς ἐν ἀν-
θρωπήσας μεμένηκεν· ὁ μετὰ τόκον

μερ

καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· θεὲ πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους· ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων· καὶ διέπει τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν· καὶ μὴ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσα μοι διδάξει με, τί ἀρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντων δειλοί· καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν :~

Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμελα· ἦχος α'.

Ἀνατολίου·

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως καθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ· ἀνυμνοῦντες λέγομεν· ἡ ἐν τριάδι γνωριζομένη μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς :~ ὁ αὐτός·

Λόγῳ θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου· τὸ τῆς σοφίας εἵλκυσας πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα τρισμάκαρ γρηγόριε· καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς συμμυηθεὶς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, γρηγόριε θεολογίαις, τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ ὁ αὐτός·

Τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ σου, θεορρῆμον γρηγόριε· τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα· ἐν πνεύματι λαλῆσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ· καὶ γράμμασι διατυπώσας, τὴν τῆς κρυφιομύστου τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς καταλάμψας τὸν σύμπαντα κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

ἦχος β'. Τοῦ μαλαξοῦ·

Πραγματικῶς συνελθόντες, πανηγυρίζομεν σήμερον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ θεολόγε γρηγόριε· οὐ κατὰ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον τῆς χάριτος· πάντα γὰρ τὰ ἐν αὐτῇ, πνευματικὰ ἐδίδαξας· διὸ ὑπὲρ ὧν παρὰ σοῦ ἐδιδάχθημεν· ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημοῦμέν σε· αἰτοῦντες διὰ σοῦ φωτισμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~ ἦχος δ'. τοῦ αὐτοῦ·

Τὴν σοὶ σύντροφον ἐκ παιδὸς ὁμολογίαν, ἣν πρώτην ἐφθέγξω λαμπρῶς, καὶ διὰ βίου παντός, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας ταῖς σαῖς θεηγορίαις, ἣ καὶ τελευταῖον συνεπῆλθες, τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν δι' αὐτὴν πόνων τὰ γέρα κομιζόμενος· ταύτην καὶ ἐν ἡμῖν ἀπαράτρωτον τηρεῖσθαι, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς καθικέτευε· ὡς ἔχων παρρησίαν πολλὴν πρὸς χριστόν, παμμακάριστε πάτερ γρηγόριε :~ Δόξα· ἦχος πλ. α'. τοῦ αὐτοῦ·

Πάντα τὰ σὰ καὶ σεαυτόν, ἀφιερώσας τῷ πνεύματι, θεορρῆμον γρηγόριε, ὄργανον θεῖον αὐτοῦ ἐχρημάτισας· ὄργανον θεολογικόν· ὄργανον λαμπρόν, καλῶ τεχνίτῃ τῷ πνεύματι ἁρμοζόμενον, καὶ κρουόμενον τὸν νοῦν, καὶ ἠχοῦν τὸν λόγον, καὶ φιλοσοφοῦν τὸ φθέγγεσθαι, καὶ κλεῖον καὶ ἀνοῖγον τὴν σὴν θύραν, νῷ καὶ λόγῳ καὶ πνεύματι, τῇ μιᾷ συμφυΐᾳ τε καὶ θεότητι· καὶ πᾶσι παραδεικνὺς τὴν λαμπρότητα, τῆς περὶ αὐτὴν θεολογίας· ἣν πάντες οἱ περὶ καταυγαζόμενοι, ὀρθοδόξως προσκυνοῦμεν, σὺν πατρὶ τὸν υἱόν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐν μιᾷ θεότητι, τριάδα ὁ-

τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς· καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου· διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλὴ, καὶ ἀσφάλεια· ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσιν χάριν· νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ· μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν αναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον· οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη, ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν· χείλη ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει· φῶς δικαίοις διὰ παντός· καὶ παρὰ κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν· γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία· ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· σοφία κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν πρὸ τοῦ γνωσθῆναι· καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται, ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς· σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία· διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς· καὶ ἐφίλησα αὐτὴν· καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ· οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν· ὧν χρησιμώτερον, οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα· εἰκάζει· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει· καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ

καὶ

σεμνῆ· ξένην σου τὴν θεοφόρε· πατρίδος πλοῦτον καὶ γένους· φιλευσεβῶς πεποίηκας· καὶ τὸν σταυρόν σου ἀράμενος· χριστῷ προθύμως ἔδραμες· τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ παρθένου :~ θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὡραιότης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων δέσποινα· σαρκὶ τεκοῦσα παρθένε· θεὸν τὸν ὅλων καὶ κτίστην· οὗ τῷ σταυρῷ ῥωννύμεναι, γυναῖκες αἱ θεόφρονες· νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν· εὐλογημένη μαρία :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κε´· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου, εἰς τὸν λυχνικὸν ὁ μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα· ἱστῶμεν στίχους ς´· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος α´· Πανεύφημοι μάρτυρες·

Πάτερ γρηγόριε τὰ σὰ· χείλη οὐχ ὁ προέξενος· τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψεν· θεολογίας γὰρ ἀνεδείχθης στόμα· εὐσεβείας δόγματα· καὶ νῦν τῇ οἰκουμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Πάτερ γρηγόριε σοφῶς· τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας· τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανοδρόμῳ τε· ἐπιβὰς τεθρίππῳ· ἀρετῶν ὀχήματι, ἀνέπτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὗ ἐμφορούμενος· νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Πάτερ γρηγόριε θεοῦ· καὶ ἀνθρώπων γέγονας· πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἀδιάλειπτον· ἐν παρρησιάστοις προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν· χριστὸν μὴ διαλείποις τὸν κύριον· πρεσβεύειν ὅσιε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἕτερα προσόμοια, τοῦ μαλαξοῦ·
ἦχος ὁ αὐτός· πρός, τῶν οὐρανίων ταγμά·

Ὁ θησαυρὸς τῶν χαρίτων, τοῦ θείου πνεύματος· ἡ θεορρήμων γλῶσσα· εὐσεβείας ὁ κήρυξ· σάλπιγξ ἡ θεόπνους, ὁ λειτουργός, τῆς τριάδος ὁ ἔνθεος· ὁ θεολόγος γρηγόριος ἱεροῖς, εὐφημείσθω μελῳδήμασι :~

Θεολογίας ἡ βρύσις· ἡ τῶν δογμάτων πηγή· τῶν θείων νοημάτων, ποταμὸς ἀναβλύζων· τῆς ὑψηγορίας· στόμα λαμπρόν, ἡ φωνὴ ἡ οὐράνιος· ὁ ἀστραπόβροντος ἦχος, ὁ θαυμαστός, εὐφημείσθω νῦν γρηγόριος :~

Ὀρθοδοξίας ἡ στάθμη, τῆς εὐσεβείας κανών, τῆς πίστεως ὁ φύλαξ· ἐκκλησίας ὁ στύλος· τῆς διδασκαλίας, ὁ ἔνθεος ῥοῦς, τῆς τριάδος ὁ πρόμαχος· τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων ὁ ὑμνῳδός, εὐφημείσθω νῦν γρηγόριος :~

Δόξα· ἦχος πλ. δ´·

Ἡ γρηγόρος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα· τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι κλίμαξ εὑρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα· διὸ γρηγόριε θεολόγε· μὴ παύσῃ πρεσβεύων χριστῷ· ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν· ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος· καὶ ἐκ ταύτης προελθών, μετὰ τῆς προσλήψεως· εἷς ἐστὶν υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον· ἀληθῶς κηρύττοντες· ὁμολογοῦμεν χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἴσοδος, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα·

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς· τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς

τῆς

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου·

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας·

Ταῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται· ἡ δὲ μάλιστα πλέον σου τὸ λείψανον κεκτημένη· ἐξ οὗ πηγάζει θαύματα, τοῖς πιστοῖς θεονύμφα τε:~

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων· παθημάτων θαλάσσας κατακλύζων· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριε· ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Κατεκοίμησας πάθη ψυχοφθόρα· ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις μακαρία· καὶ τὸν δικαίοις πρέποντα ὕπνον ὕπνωσας· ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύουσα:~ Θεοτοκίον·

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ λόγον· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ ὑπερύμνητε θεοτόκε· ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ᾠδὴ η΄. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι·

Ἁρμοσθεῖσα ὡς γέγραπται, ἑνὶ ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ· τῷ ὡραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἤσκησας ἔνδοξε· καὶ πρὸς θάλαμον θεῖον εἰσῳκίσθης· προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, προσεκολλήθη Χριστέ· ἀνεβόας πόθῳ ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· ἐκζητῶ κύριε· σοὶ τοὺς ὄμβρους προσφέρω τῶν δακρύων· τῆς ἀγάπης ῥεῖθρα πότισόν με σῶτερ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὡραιώθης ποθήσασα τὸν ὄντως ὂν ἐφετὸν· ἐνδοξάσθης κόρη· δεδοξασμένῳ κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον προσηγάγω παρθένων τῷ σωτῆρι· σὲ μιμησαμένων· μεθ᾽ ὧν εἰς τὰς ἄνω χορεύεις κατοικίας:~ Θεοτοκίον·

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ· τοῦ πατρὸς ὁ λόγος· καὶ σοῦ ἐν μέσῳ κατεσκήνωσεν· καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ὑπὲρ πάντας ὡραίοις τοὺς ἀνθρώπους· πάναγνε προσῆλθε· τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἡμῶν καθᾶραι φύσιν:~ ὁ εἱρμός·

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον· καὶ συνέχων τὴν γῆν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις· τῷ δημιουργῷ καὶ κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ΄. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·

Διαυθεμείας ἔνδοξε· τὸν ἀνίσχυρον· ἐχθρὸν ἐτροπώσω· ξένην μετελθοῦσα ζωήν· καὶ πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν οὐρανοὺς περιπολεῖς· ἔνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν ἀληθῶς· πολίτευμα ὡς ἁγνὴ παρθένος:~

Εὐλογητὸς κύριος ὁ λιμένα γαληνὸν· ἰαμάτων δείξας τὴν σεπτήν σου σορὸν· τοῖς ἀεὶ κινδυνεύουσι· πελάγει καὶ ζάλῃ τῶν παθῶν· μοναζουσῶν τὸ κλέος· καὶ παρθένων καύχημα θεοφόρε ξένη:~

Τῶν ἐφετῶν ἀκρότατον καθαρώτερον ὁρᾷς· θεουμένη λάμψεσι ταῖς θείαις ἁγνή· ὁρᾷς δὲ ἃ βλέπουσιν ἄγγελοι· χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς· ἁμαρτημάτων λύσιν αἰτουμένη πάντοτε τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν:~

Ὡς παρθενίας τέμενος· ὡς ἁγνὴν περιστεράν· ὡς φυτὸν ἄμωμον· ὡς νύμφην Χριστοῦ ὡραίαν καλῶ σε καὶ ἄμεμπτον· ὡς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν· ὡς κῆπον κεκλεισμένον· οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, θεοφόρε ξένη:~ Θεοτοκίον·

Ῥήμασιν σοῖς ἑπόμενοι· γενεαὶ τῶν γενεῶν· μακαρία σὲ μακαρίζουσιν ἀεί· θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον· ἐκύησας ἄχραντε ἁγνή· τὸν πάντας μακαρίους· τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα:~ ὁ εἱρμός·

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~ ἐξαποστειλάριον·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Ζεμίαν τὴν αἰώνιον· ποθοῦσα ξένη πάνσεμνε·

ἀμπέλοις διεφύλαξεν· οὓς καὶ λαβόν-
τες ταῖς πηγαῖς, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς σι-
κελίας, ἀξίως ἐκήδευσαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν μακεδονίου· στίχ.

Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς στῆς οὐσίας·
Μακεδόνιον χεὶρ λαμβάνει μία·

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν μακεδόνιος,
παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὀ-
ρέων κορυφάς· οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἱδρυμένος
χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιαιτώ-
μενος· νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων·
ἐν φοινίκῃ· συρίᾳ· καὶ κιλικίᾳ· ἐποίει
δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων
ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν· τεσσαράκον-
τα καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως· οὐ
σκηνῇ χρώμενος· οὐκ ἀλύβῃ· ἀλλ' ἐν
ὀρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων· πρεσβύ-
της δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι καὶ
καλύβην ἐπήξατο· ὕστερον δὲ οἰκιδίοις
οὐκ οἰκείοις, ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο·
πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ
καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις διαιτώμενος·
ὡς συνάγεσθαι τοὺς χρόνους τῶν ἀγώ-
νων αὐτοῦ, εἰς ἑβδομήκοντα· κριθῇ καὶ
ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἀφ-
θενόμενος· ὕστερον δὲ νόσῳ περιπε-
σών, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο
καὶ ὕδατι· οὗτος ὁ θαυμάσιος θαυμα-
τουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ
ἀνθρώπων ἀπήλασε· καὶ νοσήματα παν-
τοῖα ἐθεράπευσε· καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα
ἐποίει παράδοξα· τούτῳ ποτὲ γυναῖ-
κα προσήγαγον, πλεῖστα εἰς ὑπερβο-
λὴν ἐξ ἐπηρείας δαιμόνων ἐσθίουσαν·
καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρη-
νούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόν-
τες τὸν ἅγιον· ὁ δὲ προσευξάμενος,
παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐ-
σθίειν· λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις
ἐσθίειν καθ' ἑκάστην· διὰ προσευχῆς τοῦ
ἁγίου μὴ δὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δύνα-
σθαι· καὶ τῷ θεῷ γνησίως καὶ ἐπιμόνως
δουλεύσας ἐπὶ χρόνοις ἑβδομήκοντα,

ἀπῆλθε πρὸς κύριον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λει-
ψάνων, τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος ἀναστα-
σίου τοῦ πέρσου·

Οὗ βασιλέως ἡρακλείου ἀπελθόντος
ἐν περσίδι· καὶ τοῦ χοσρόου ἀποθανόν-
τος· μοναχός τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ μάρτυ-
ρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ βασιλέως ἐχά-
ρη, καὶ ἦν μετὰ τῶν χριστιανῶν· τοῦ
λαοῦ ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια·
ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπε-
κόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον τοῦ μάρτυρος·
καὶ διηγήσατο αὐτῷ ὅτι ἐν περσίδι δαι-
μονῶντα ἰάσατο περιβαλόντα αὐτῷ·
καὶ ὁ μὲν ἡράκλειος, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει
τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς ἱε-
ρουσαλὴμ τὸ τίμιον ξύλον· ἐπίσκοπος
δέ τις ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ ἀρχιεπισκό-
που ἐπὶ τὰ ῥωμαϊκὰ μέρη, ἀνελάβετο
τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου· καὶ ἀπεκόμισεν
εἰς καισάρειαν· καὶ ἐκεῖ δόντες μικρὰν
μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον· ἡ δὲ τιμία
κεφαλὴ τοῦ μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκών, προ-
σκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν, ἐν τῇ με-
γάλῃ καὶ παλαιᾷ ῥώμῃ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυ-
ρος ἑρμογένους, καὶ μηνᾶ· καὶ τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν φίλωνος ἐπισκόπου γενομέ-
νου τοῦ καλπασίου· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν φιλιππικοῦ πρεσβυτέρου·
καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος βαρσίμου, καὶ τῶν
δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν· στίχ.

Τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς θεῖος εἰς συγχών
πόθος· θεῖον ποθεῖν ἔπεισεν ἐκ ξί-
φους τέλος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἑλλάδιος ὁ κο-
μενταρήσιος ξίφει τελειοῦται· στίχ.

Ὑπὸ ξίφος θεὶς ἑλλάδιος αὐχένα·
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤγειρε πλάνην·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος ζωσιμᾶς· ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται· στίχ.

Εἰς τοὺς μακροὺς σου ζωσιμᾶ φρίσσει
πόνους· Καί τις θανόντος τῶν πόνων
σου τὰ στέφη·

μοις ἐπίσημον καὶ τῆς ἐκ γένους προσηγορίας· Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο· καὶ ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα· ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Παύλου, Παυσιρίωνος· καὶ Θεοδοτίωνος·

Στίχ.

Παυσίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους·
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους ὀψκνύει·
Ἰδοὺ τράχηλος ἐλθέτω δὴ καὶ ξίφος·
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων·

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Κλεοπατρίδι, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα· ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα τῶν μοναχῶν περιβεβλημένοι· ὑπῆρχον δὲ χρόνων ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος, τριακονταεπτά· ὁ δὲ Παυσιρίων, πέντε καὶ εἴκοσι· μαθὼν δὲ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν Θεοδοτίων ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν λῃστῶν, ἦν γὰρ τὸν τρόπον αὐτοῖς κοινωνῶν, ἦλθε θεάσασθαί τε αὐτούς, ἅμα καὶ ἀσπάσασθαι· καὶ ἰδὼν ἀνακρινομένους αὐτούς, προσεγγίσαι μὲν, οὐκ ἐτόλμησεν· ἔν τινι δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ᾽ ἑαυτὸν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί· καὶ διαθαρρυνθεὶς, ὑπέστρεψε· καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν χριστιανὸν ἐνώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ τυράννου· ὃς ἐπιπηδήσας, κατέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου· αὐθέως οὖν ἥλοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν πλευρῶν διελαύνεται· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστρός, καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς· Παῦλος δὲ καὶ Παυσιρίων, ἐν ποταμῷ βληθέντες, διήνυσαν τὸ μαρτύριον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ:~

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Βαβύλας εὐγενὴς ὢν κατὰ τὸν μέγαν Ἰώβ, ἐκ τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν· γεννᾶται δὲ ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοθέων γεννητόρων, ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεουπόλει· καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου· καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα ἐπιμελῶς κατατρίψας· καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστόν, ἐμίσησε τὸν κόσμον· καὶ τάχιον τῶν γονέων ἀπορραγεὶς, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ χήρας καὶ ὀρφανούς· καὶ ἀποτινάξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀπελθὼν πρὸς τὸ ὄρος, ἡσύχαζεν· ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, Ἀγάπιον καὶ Τιμόθεον· γενόμενος δὲ καὶ ἱερεὺς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν· ἐπεὶ δὲ οἱ ἀπειθεῖς καὶ αἱμοβόροι Ἕλληνες ἐσπούδον καταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς ἄρχουσιν, ἀφεὶς τὴν Ῥώμην, κατέλαβε τὴν Σικελίαν, σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ χρονοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ χάριτι καταφωτίσεν, εἰς θεογνωσίαν μεταβιβάσας· ἀλλ᾽ ἐπεὶ πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε ἄρχοντα· διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ· ὡς εἶδε μετὰ παρρησίας ὁμολογήσαντα, τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, πρῶτον μὲν ἔτυψε· μάστιγας διαφόρους ἐπιθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν· ἔπειτα δὲ κατὰ πόλιν περιάγων αὐτούς· ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ᾔκιζε· τῇ μὲν τὰς τῆς Σικελίας πόλεις ἐκφοβῶν δι᾽ αὐτῶν· τῇ δὲ ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· οἱ δὲ ἅγιοι μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθά· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφεσι κατασφάξας αὐτούς, εἰς πῦρ ἐναπέρριψεν· οὐκ ἐλυμήνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ· ἀλλὰ σώους καὶ

ἀσπίλους

ᾠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Τὴν ξένην σου βιοτὴν, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σὲ ξενιτεύσας, ἔνδοξε, σημείοις καὶ τέρασι παραδόξοις ὄντως, σὲ ὁσία κατεκόσμησεν.

Τὸν ξενωθέντα μακρὰν τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς ὁσίαις δεήσεσιν, καὶ ξένον με ποίησον τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνέδραμες πρὸς ὃν ἐπόθεις χριστὸν, κύκλου διαστέρων σε, ὑπὲρ μόνον μηνύοντος τοῖς ἐγγὺς καὶ πόρρω, ξενοτρόπως, ξένη ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις χερουβικοῖς ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ κοιλίᾳ ἐφάνη σαρκὶ, οὐ θεότητι· καὶ ἐκ σοῦ προελθὼν, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σῶτερ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων.

Τὸ σὸν ξενοτρόπον ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ὁ οἶκος.

Ἵλεον ξένη τὸν ξενοτρόπως ἐκ παρθένου τεχθέντα ἐκδυσώπει χριστὸν, ἡμῖν γενέσθαι ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης· καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν· ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον, καὶ ἁγίαν παρήγορον, ἔνδοξε· πρεσβεύουσα ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κδ΄. μνήμη τῆς ἁγίας μητρὸς ἡμῶν ξένης. στίχ.

Ἀποξενοῦται τῶνδε τοῦ βίου ξένη.
Οὐ ζῶσα καὶ πρὶν ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.

στίχ. Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς ξένης αἱ δουλίδες.
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.
Οὐρανοῦ ἐς ξενίην ξένη ἤλυθε τετάρτη.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ ἀοίδιμος ξένη, ἐκ τῆς μεγαλοδόξου γέγονε πόλεως ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ· τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων, ἐξ αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ᾽ ἑτέρων γυναικῶν δύο παιδισκῶν ἀποφυγοῦσα, καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένη, ἄλλοις ἀμείψασα τόποις, τὴν πόλιν τῶν μυλασσῶν κατέλαβε· μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ θεσπεσίου παύλου τοῦ μοναχοῦ, ὃς αὐτῇ θεόθεν ἐν ἀλεξανδρείᾳ φανεὶς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων, εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέστη, ἔνθα μικρὸν εὐκτήριον ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου πηξαμένη, ἅμα ταῖς δυσὶ θεραπαινίσι· καὶ τινῶν ὀλίγων παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἄσκησιν ἐπεδείξατο· διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ᾽ αἴσθησιν ἡδομένων, εἰς τὴν οὐράνιον ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν· καλῶς οὖν διεξελθοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὁσίαν ἐκείνην καὶ μακαρίαν τελευτὴν· ἄνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν· καὶ γὰρ μεσούσης ἡμέρας, ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος, δι᾽ ἀστέρων ὤφθη στέφανος, ὃν συνέκλειε, καὶ εἰς τὸ μέσον συνεῖχεν ἕτερος χορὸς, ὡς δοκεῖν στέφανον αὐτὸν εἶναι τῆς μακαρίας· τῆς μακρᾶς νηστείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ ἀφθορίας ἀντιδοθείσης πρὸς θεοῦ· καὶ τοῦτο δῆλον ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀποθέσει, οὐκ ἔτι θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς καὶ κύκλος· ἐγνώσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν ὁσίαν μιᾶς τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν διηγησαμένης, τὴν τῆς μακαρίας πατρίδα· καὶ τὸ τοῦ γέ

νοις

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν· κτη-
σαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον· ἐπέτα-
σας μακαρία· ὡς περιστερὰ ἀδιά-
φθορος :~ θτ·

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ· καὶ φαι-
δροῦ ἡλίου, τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς
γαστρός σου παρθένε· φώτισον τὰς ψυ-
χὰς τῶν ὑμνούντων σε :~ ὁ εἱρμός·

Ὁ στερεώσας λόγω τοὺς οὐρανούς· καὶ τὴν
γῆν ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· στε-
ρέωσόν με πρὸς ὕμνον καὶ δοξολογίαν
σου κύριε :~ κάθισμα· ἦχος πλ δ'·

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀ-
γαπήσασα λόγον θεοῦ πρῶτον· αὐτῷ ἠκο-
λούθησας, ὡς νυμφίω πανολβίε· καὶ
φθαρτὸν νυμφίον· προθύμως κατέ-
λιπας· καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον
ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένοις, φρονίμ-
ως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας· καὶ
τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν
θεόπνευστε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς
ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἀξίαν μνήμην σου·

θκίον· ὅμοιον·

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών·
ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν· καὶ σά-
λω συνέχομαι τῶν ἀμέτρων πταισμά-
των μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν καὶ
σκέπην μου ἄχραντε· τῷ λιμένι προσ-
τρέχω τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν πάναγ-
για, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ἀπαύστως
ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων
σου· τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε· θεοτό-
κε πανάχραντε· πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκ-
τενῶς· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρή-
σασθαι· τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν
τόκον σου :~ σταυροθτ· ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν·
ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ· ἠλάλα-
ζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ
μὲν κόσμος ἀγάλλεται· δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέ-
γονται· ὁρῶσά σου τὴν σταύρωσιν· ἣν ὑπο-
μένεις· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μα-
κρόθυμε κύριε· τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· καὶ
πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ
δώρησαι· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα πα-
θήματα :~

ᾠδὴ δ'· Ἐξ ὄρους κατασκίου·

Προῖκα τῷ χριστῷ, προσῆξας τὴν ἀγνείαν·
νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνοις ἐγκρατεί-
ας· καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν·
καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν :~

Βρέχουσα στρωμνήν, τοῖς δάκρυσιν ὁσία·
καὶ μετὰ σποδοῦ ἐσθίουσα τὸν ἄρτον·
τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω·
καὶ παραδείσου ἀπολαύσεως :~

Τύπον σεαυτήν, καλῶν παρεχομένη·
εἵλκυσας πολλάς· ψυχὰς εἰς σωτηρίαν· ἀ-
πορραγείσας τοῦ κόσμου τῆς προσκαίρου
θείας· ξένη θρέψιν ἀξιάγαστε :~

θτ· Χαίροις παρθένων ἁγία θεοτόκε· χαῖρε ἡ χα-
ρὰν κυήσασα τῷ κόσμω· χαῖρε ἡ μόνη
ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων· εὐλογημέ-
νη θεοτόκε ἁγνή :~ ᾠδὴ ε'·

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου·

Ὡς δάμαλις ποθοῦσα, τοῦ ποιμένος τὸ
θεῖον κάλλος ἐκραύγαζεν· ποῦ νῦν ποι-
μαίνεις νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἰπέ μοι·
ἐπιποθοῦσα ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλου-
σαν θέαν· καὶ φλέγομαι πάντοτε :~

Ἐράσμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμὸν βοᾷ, ὁ νυμ-
φίος· ζητοῦσα σεμνή· ταῖς ἀρεταῖς λαμ-
πρυνθεῖσα εἰς οὐρανούς με σκόπει· ἐκεῖ
ποιμαίνω ἐγώ· καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦ-
μαι ἑκάστοτε θρέμματα :~

Τρυγὼν ὡραιοτάτη· χελιδὼν λαμπρο-
τάτη, καὶ μονήρης ἀηδών· τὸν ἰξὸν τῶν
διαδρᾶσα τῶν νοητῶν παγίδων· ἐδεί-
χθης ξένη σεμνή· καὶ ἐρασθεῖσα τὸ κάλ-
λος· χριστοῦ ἀξιάγαστε :~ θτ·

Ἀμήτορα τὸν υἱὸν· ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κά-
τω τίκτεις ἀπάτορα· οὐσιωθέντα παρ-
θένε τὸ ἡμέτερον ὅλον, δι' εὐσπλαγχνίαν
πολλήν· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι φθο-
ρᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~

ᾠδὴ ς'

Digitized by Google

θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὡς οὖσα καθαρωτάτη δοχεῖον θεονύμφατε· τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος· δεῖξον ἐλεύθερον κόρη· βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος· καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον· τοῦ αἰωνίου δέσποινα· ὅπως ἐν πᾶσι ὑμνῶ σε, εὐλογημένη μαρία:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κδʹ· τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ξένης· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος αʹ·
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Μεταμαστεύουσα πρῶτον· τῇ διαθέσει σεμνή· καὶ βεβαιοῦσα ἔργω· τὸ κριθὲν σοι ἐννοία· ἐξῆλθες τῆς ματαίας, τῶν ἡδονῶν· μακαρία σκαιότητος· καὶ ἀρετῶν τῇ τραχεία, εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσει ξενιτεύσασα:~

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ· διαπερᾶς κυμάτων· τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον· σάλων σεμνή· ἀδιάκλυστον φέρουσα· ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας, τῶν μυστικῶν, ἀγαγίμων μένεις ἔμπλεος·

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει σὺ ξενιτεύσασα· τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω· πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος· ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας μένεις σοφή· συγγενέσι μὲν ἄγνωστος· τοῖς εὐσεβέσι δὲ μᾶλλον, καὶ τῷ θεῷ· ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα:~
Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν· παρθενομῆτορ κόρη· θεοτόκε μαρία· τοῦ κόσμου προστασία· τεκοῦσα σαρκί· τὸν υἱὸν τοῦ ἀνάρχου πατρὸς· καὶ συναΐδιον πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~
σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἀμαρτηθέντα ὡς εἶδεν· ἐπὶ σταυροῦ τὸν υἱὸν· ἡ ἄμωμος παρθένος· θρηνωδοῦσα ἐβόα· γλυκύτατόν μου τέκνον· τί τὸ καινὸν· καὶ παράδοξον θέαμα· πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί· ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί:~
τροπάριον· ἦχος πλ δʹ·

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ χριστῷ· καὶ πράττουσα ἐδίδασκες· ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία ξένη τὸ πνεῦμά σου:~
Εἰς τὸν ὄρθρον· οἱ δύο κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆς ἁγίας εἷς· ᾠδὴ αʹ· ἦχος πλ δʹ· Ἆισμα ἀναμέλψωμεν·

Ζένον ὄντα πάσης ἀρετῆς· καὶ μακρυνθέντα πράξεσιν· ἀτόποις θεὸν ἀτόποις· οἰκείωσόν με τούτῳ· εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου· ξένη σεμνὴ ὁσία· σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα:~

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητῶς· ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον· τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν μνηστῆρα· ἀρνήσασθαι ἔπεισε· γνώμη ἀνδρειοτάτη· καὶ χριστῷ ἁγνῶς μνηστευθῆναι:~

Ζένην ἐν μονήρει ζωήν· ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν· καὶ μὴ παρερχομένην· τὴν κλῆσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἠμείψω καὶ ἔδραμες· ἔλαφος ὡς διψῶσα· ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος:~
θεοτοκίον·

Ὕμνοις τὴν παρθένον πιστοὶ· μαρίαν εὐφημήσωμεν· τὴν θεομήτορα· τὴν κεχαριτωμένην· τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον· τὸν εὔδιον λιμένα· τὴν τῶν πάντων πιστῶν σειράν:~
ᾠδὴ γʹ· Ὁ στερεώσας λόγῳ·

Κατακρατήσας ἔρως ὁ θεῖος· τῆς ἁγνῆς ψυχῆς σου· λήθην λαμβάνειν σε· τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων· ἔπεισε σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως:~

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς· ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάραινας· καὶ ὤφθης ὡραιοτάτη· θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα:~

θένου· τὴν τῶν ἀνθρώπων πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν· ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν· ἀσυγχύτως ἑνώσας· τὸν κν̄ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ψα σύμπαντα δέσποτα·

Ραννίσιν αἱμάτων σου· πῦρ ἀποσβέσας ἀθεΐας· ἤρδευσας πανεύφημε χῦ τὴν ἐκκλησίαν· πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστοις σου πόνοις· τὰ παλαίσματα· τὰς λαμπρὰς ἀριστείας· ἀπαύστως σοφὲ ἀγαθάγγελε:~

Ἴσοις καὶ κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους· κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ ἀγαθάγγελος ὅθεν· ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων βασιλεύοντι, παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν·

Νέοις ἐκμιμούμενος· τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα· τὸ πῦρ ὥσπερ ἄσαρκος ὑπῆλθες ἀθλοφόρε· ζήλῳ πυρακτούμενος τῆς τοῦ κῦ ἀγάπης· θερμῶς ἀνεβόας ἀγαθάγγελε· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κῦ ἀπαύστως τὸν κν̄:~ Θκ·

Ἰσχυρὰν παράκλησιν· καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα· τεῖχος ἀπροσμάχητον καὶ θείαν προστασίαν· ὁ λαός σου ἔχει σε· ὁ σὲ δοξάζων παρθένε· καὶ σωζόμενος κράζει ἐμμελέστατα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κῦ ἀπαύστως τὸν κν̄:~

ᾠδὴ θ'· Θν̄ ἀνθρώποις ἰδεῖν·

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος· τελειωθεὶς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι· καὶ μαρτύρων αἵματι λουσάμενος· ὅλως πεφωτισμένος χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατιὰς θεομακάριστε:~

Ο τῶν ἁγίων μαρτύρων στέφανος· λόγος θῦ· στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησεν· τὴν ἁγίαν κορυφὴν θεσπέσιε· ὁ τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος ἥλιος· δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροὺς χαίρων ὑπέμεινας:~ Θκ·

Υἱὸς καὶ ὁ λόγος θῦ ὁ ἄναρχος· σωματωθεὶς, υἱὸς καὶ τῆς παρθένου γεγένηται· εὐδοκίᾳ τοῦ πρς̄ καὶ πνεύματος· θείου τῇ συνεργείᾳ ὅλην ἀνέπλασε· τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφὴν ὡς παντοδύναμος:~

ἄλλος· Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι·

Ὡραῖον ὡς ζεῦγος, ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος· καὶ κλήμης ὁ γενναῖος· φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ θεῷ· καὶ βασιλεῖ τῶν ὅλων· εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν τοῖς ἀσωμάτοις:~

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω· ὁμιλούσης χαλεπῶς· ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις· ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασε θς̄· τοῖς θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν περιπολεῖς· μάρτυς ἀγαθάγγελε χαίρων εἰς αἰῶνας:~

Ἡ γῆ ἑορτάζει· καὶ χορεύει οὐρανός· ἀγάλλονται χοροὶ τῶν ἀσωμάτων· πιστῶν αἱ καρδίαι εὐσεβῶς· τὴν μνήμην σου σήμερον σοφέ· ἐν ᾗ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου πάσης ἐπηρείας:~ Θκίον·

Φωτίζεις τὸν κόσμον· ἀνατείλασα τὸ φῶς· πανάμωμε τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων· ἐκ τοῦ πρς̄ ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτο σοι βοῶ· τὸ σκότος ἀπέλασον ἁγνή· ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας· τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε:~

Ο εἱρμός·

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνου· καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ θς̄ τοῦ ἰῆλ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~

ἐξαποστειλάριον· γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Ὡς παῦλος ὁ ἀπόστολος· τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν· καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων· ἐκτίλας κλήμη τὸ κλῆμα· τῇ ἕλικι τῆς πίστεως· ζωγρεῖς τὸν ἀγαθάγγελον· συγκοινωνόν σοι μάρτυρα· τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον ἀθλοφόρον:~

θεοτο-

Digitized by Google

εαυτούς με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ· καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μα-
κάριος σαλαμάνης ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώ-
ποτε, οὕτως ἐπετέλεσε μέχρι τέλους·
καὶ ἀπελθὼν πρὸς κν̄ χορεύει αἰώνια:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες
οἱ ἐν τῷ πυρίῳ λάκκῳ ἐμβληθέντες,
τελειοῦνται:~
στ. Ἐν μέσῳ βόθρου χαίρουσι μάρτυρες
δύο· θείου πόθου βάλλοντος ἔξω
τὸν φόβον·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας καὶ οἰ-
κουμενικῆς ἕκτης συνόδου, τῆς καθε-
λούσης τοὺς λέγοντας, ἓν θέλημα ἔ-
χειν τὸν χν̄ καὶ μετὰ σάρκωσιν· ἐγέ-
νετο δὲ αὕτη ἐν τῷ κωνσταντίνου τοῦ πω-
γωνάτου, τοῦ πρὸ ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινο-
τμήτου ἐν κωνσταντινουπόλει· στ.
Υπόστασιν μίαν τοῦ θεανθρώπου μίαν·
Διπλᾶς δὲ χρῶ θεῖ καὶ θελήσεις καὶ φύσεις·
ᾠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι·
Τῇ αἴγλῃ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμέ-
νην ἐφαίδρυνας· ἀναμέλπων χῶ·
διανοίας καὶ ψυχῆς καθαρότητι·
εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν:~
Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων· ἱερωτάτη πα-
νήγυρις· ἀϊδίῳ φωτὶ λαμπομένη κα-
ταυγάζει τοὺς κράζοντας· εὐλογητὸς
εἶ κε ὁ θε ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~
Σοφίας τῆς ὑπερφώτου, παρθένε μή-
τηρ γεγένησαι· τῆς τὰ πάντα σοφῶς
κυβερνώσης· φυσικῇ ἀγαθότητι· εὐ-
λογημένος πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου:~ Θκ.
ἄλλος· Μὴ παραδῷς ἡμᾶς·
Ὥσπερ οἱ δύο ἀεί, φωστῆρες ἀοίδιμοι τὴν
ἐκκλησίαν· φωτίζουσι πλουσίως ἄ-
θλων λαμπρότησι· σὺν ἀγαθαγγέλῳ
ὁ μέγας κλήμης· σκοτασμὸν λύοντες
πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς εὐφημή-
σωμεν μεγαλοφώνως:~
Ἐθνικὰς τοὺς θεσμούς, ὑπέστης καὶ πά-
σας τιμωρίας· τῶν ἀνυποίστων πό-
νων, σαρκὸς σου θαύμασιν· ἐχθροὺς
θαυματίζων τοὺς ἀοράτους· ἀθλητὰ
ἔνδοξε· τῶν παθῶν τοῦ χῦ κοινωνέ· ἀγ-
γέλων σύσκηνε μαρτύρων κλέος:~
Χαίρων ὑπέστης σοφέ· μολύβδου βαρεί-
ας πυρακτώσεις· κατὰ τῆς θείας κά-
ρας ἐπενεχθείσας σου· καὶ καταφλε-
γούσας ταύτην διόλου· ὡς ὑπὲρ τις ἄ-
σαρκος· ἀγαθάγγελε στρατιῶτα χῦ·
ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν:~ Θκ.
Ἀνερμήνευτου λόγος· ἐδείχθης παρθέ-
νε μυστηρίου· θν̄ γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄν-
τα ἀχώρητον· ἀστενοχωρήτως χωρεῖς
καὶ τίκτεις· καὶ μαζοῖς ἔθρεψας· βου-
ληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς θεο-
τόκον σε ὁμολογοῦντας:~
ᾠδὴ η΄. Νόμων πατρῴων·
Ἀναφανέντες φαεινότατοι· ἐν τῷ τῆς
γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνατε· τὸ στε-
ρέωμα πανόλβιοι· τῆς σεπτῆς ἐκ-
κλησίας· ἐν οὐρανοῖς δὲ φέγγει τῆς
ἀθλήσεως ὑμῶν· πρωτοτόκων πανή-
γυριν εὐφραίνετε βοῶντες· τὸν κν̄ ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~
Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν
σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἑορτάζομεν·
ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας· αἰκισμῶν
τιμωρίας· ἀλλ' ἀντὶ τούτων, ἣ διαιω-
νίζουσαν βυθίων· ἐπαξίως ἀπείλη-
φας ἀντίδοσιν πλουσίαν· ἣ κν̄ ὑμνεῖ-
τε κραυγάζων καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:~
Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον·
καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος·
ἀντὶ πράγματος πανόλβιε· χαλε-
πῆς ἀκηδίας· ἀντὶ βασάνων, τὴν ἀγ-
γελικὴν διαγωγήν· ἀντηλλάξω λα-
βόμενος· ζωῆς τῆς ἀϊδίου· τὸν κν̄ ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.
Ἐξ ἀϊδίου τῷ γεννήτορι· ὁ συνυπάρ-
χων λόγῳ καὶ συνυμνούμενος, ἐν τῷ τέ-
λει τῶν αἰώνων τε· σαρκωθεὶς ἐκ παρ-
υ ιι θένου·

μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Αὐξεντίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου. Στίχ.

Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ πόλου. Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαρσιμᾶ τοῦ Σύρου. Στίχ.

Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαρσιμᾶς τῶν Σύρων.

Γλώσσαις λαλεῖ νῦν ἀγγέλων πρὸς ἀγγέλους.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· Μαρσιμᾶς μὲν ὄνομα· Σύρος δὲ τὴν φωνήν· ἀγροικῶς δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς· μονοχίτων δὲ ὤν, λέγεται μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ῥήγμασιν, ἕτερα ῥάκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα· τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὡς τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν ἀναπετάννυσθαι τὰς θύρας· δύο δὲ πίθοις ἐσχηκέναι λέγεται· τὸν μὲν, σίτου· τὸν δὲ, ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασι τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ Σαρεφθίᾳ χήρᾳ δοθείσης εὐλογίας, ἐπενεχθείσης καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους· ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεός· ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον· καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ. Στίχ.

Οἰκεῖ χαμερποῦς καὶ χαμαιζήλου βίου·

Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνε.

Κώμη τις ἐστὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, πρὸς ἑσπέραν ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, Καπερσάνα καλουμένη· ἐκ ταύτης ὁρμώμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης· καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὑρὼν καθεῖρξεν ἑαυτόν· οὔτε θύραν· οὔτε θυρίδα καταλιπών· ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, αὐτὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν· ὁ τῆς πόλεως δὲ ἀρχιερεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετήν, ἀφίκετο τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος· καὶ διαρρήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσῆλθε· καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπεν· καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν· οὐδεμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας, ἀπῆλθεν· ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλειφθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέρρηξεν· ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης ἀφ' ἧς ὥρμητο, νύκτωρ τοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτόν· οὔτε ἀντικείμενον, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκείαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοιοῦτον οἶκον δειμάμενοι, παραυτίκα καθεῖρξαν· ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διῆγεν· οὐδὲν πρὸς μηδένα διαλεγόμενος· μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον· οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα· οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε· καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθῶς ἐφθέγξατο, Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ, τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντος

ἀλλὰ συντόμοι καὶ ὀξεῖς, ὡς μὴ εἶναι
μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν· ἐν ᾧ
ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει· ἢ
τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κα-
κῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμ-
φότερα· διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασά-
νων ὑπελθὼν· καὶ τοὺς τότε κρατοῦν-
τας τυράννους καὶ βασιλεῖς, καὶ πάσῃ
σχεδὸν τῇ οἰκουμένῃ θέατρον γενόμενος
καὶ ἀγγέλοις καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ,
οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσα-
το· ἦν δὲ ἐκ πόλεως ἀγκύρας τῆς γαλα-
τίας· πατρὸς ἕλληνος· μητρὸς δὲ εὐσεβοῦς καὶ
πιστῆς, τοὔνομα σοφίας· ὑπέδυ δὲ τὸν
μονήρη βίον, δωδεκαέτης ὑπάρχων· εἰς
δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς
τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται·
ἤθλησε δὲ ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξι-
μιανοῦ τῶν βασιλέων· Ὁ δὲ μακά-
ριος ἀγαθάγγελος, ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος·
μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ ἁ-
γίου κλήμεντος ὄντας ἁγίους ἐν ἀπο-
κλείστοις ἐν ῥώμῃ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ ἀγαθάγ-
γελος· πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσ-
ελθὼν καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου
κλήμεντος· ἀποδράσας δὲ καθ' ὃν και-
ρὸν ἀποτμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐ-
τῷ ἀποκλείστοι· μέλλοντος δὲ τοῦ ἁγίου
κλήμεντος, ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ μα-
ξιμιανοῦ, ἀπαχθῆναι καὶ ἐμβληθῆναι
τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς νικο-
μήδειαν, προλαβὼν ὁ ἀγαθάγγελος,
εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ περιέμενε
τὸν κλήμεντα· ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε,
καὶ προσπεσόντα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶ-
δεν, ἐχάρη· καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέ-
λειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ ἀγ-
γέλου παρουσίαν ἐνόμισε· καὶ ἦν συ-
ναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν φθάσαντες
εἰς ἄγκυραν, καὶ πρὸς λούκιον παρεγέ-
νοντο, κἀκεῖσε τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς,
προστάξει τοῦ λουκίου· μετὰ τῶν λοι-
πῶν τῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε, καὶ γυναι-
κῶν καὶ παιδίων τῷ χριστῷ προσελθόντων,
πρὸς τὰς οὐρανίους ἀπέπτη μονάς·
τὰ δὲ εἴδη τῶν βασάνων, εἰσὶ ταῦτα·
ὁ μὲν μακάριος κλήμης, ἰδίως πέπονθε
ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτᾶται καὶ ξέεται·
λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν πα-
ρειῶν τύπτεται· εἱρκτῇ βάλλεται· τρο-
χῷ δεσμεῖται· βάκλοις τύπτεται· μα-
χαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς στύλοις
τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συν-
τρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σι-
δηροῖς πεδεῖται· καὶ εἱρκτῇ ἐναπορρή-
πτεται· ταῦτα ὁ θεῖος κλήμης ἰδίως·
ἅμα δὲ ἀγαθαγγέλῳ, βουνεύροις ξηροῖς
τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμ-
πάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται·
θηρίοις ἐκδίδονται· σούβλας πεπυρω-
μένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χει-
ρῶν δέχονται· ἐν ἀσβέστῳ βληθέντες,
δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώ-
ρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων
ἀφαιροῦνται· βάκλοις αὖθις τύπτον-
ται· ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν, πυρω-
θέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάμινον πυ-
ρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ
τῶν ψοῶν σφοδρῶς ξέονται· ὀβελίσκοις
ὀξέσι κατὰ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἄνω τὰς ἀ-
θείας ἔχουσιν ἐπακοντίζονται, οἱ δήμιοι
αὐτοὺς κατεκέντησαν καὶ κατέτρωσαν·
μόλυβδον λυθέντα κατὰ κεφαλῆς μό-
νος ὁ ἅγιος ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται· μύ-
λοις μυλίταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶν-
ται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἑλ-
κόμενοι λίθοις βάλλονται· ἰδίως πά-
λιν ὁ ἅγιος κλήμης, περόνας σιδη-
ρᾶς πεπυρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχε-
ται· λαμπάσι πυρὸς αὖθις προσομι-
λεῖ· λίθῳ μεγάλῳ προσδεθεὶς, βά-
κλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κε-
φαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέ-
ρας, πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων
ἐκαρτέρει· τὸ δὲ τελευταῖον καρατο-
μοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν
ἀγκύρᾳ τῆς γαλατίας· τελεῖται δὲ ἡ
αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν
υ μαρτυρείῳ,

τοῦ σώματος· ἀθλητοὶ μάρτυρες.

Ἀπλωθεὶς εἰς κράββατον· καὶ ὁ ἀπτόμενος ἐν τῇ πυρᾷ· ἀγαθάγγελε ἀγγέλους ἐξέπληξας· ὁρῶντας τοὺς ἄθλους σου:

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φανῆθι· ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς· πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε:

ᾠδὴ ϛʹ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νομίμως ἀθλήσαντες· τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς· ζωαρχικῆς ἐδέξασθε· χαρισμάτων ποικίλων διανομήν· καὶ χάριν ἰάσεων· καὶ πιστῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος· τῶν ἀγώνων ἡ τριβή· τῶν αἰκισμῶν ἡ ἔνστασις· εὐπρεπείας στεφάνωμα μυστικόν· καὶ κάλλους διάδημα· καὶ στολὴ ἀφθαρσίας σοὶ γεγόνασιν:

Θεοτοκίον.

Ἡ πανύμνητος δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς· τὸν κυβερνήτην Χριστόν· τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν· κατεύνασον τάραχον· καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου:

ἄλλος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον θεῷ προσήξας· θεόφρον ἀθλητά· ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθείς, ὡς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες· καὶ δρόσον δεχόμενος, ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν:

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις· ταῖς δι' ἀγγέλων νευρούμενος τὸν νοῦν· τοὺς αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας· ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου· ῥαδίως ὑπήνεγκας· ἀγαθάγγελε γενναιόφρον:

Ἱερὰ ξυνωρίδα· ὑμᾶς ὁ πλάνος θεασάμενος σοφοί· δεσμοῖς συνθλίβει· καὶ ποιναῖς συγκόπτει· καὶ φρουραῖς κατακλείει· καὶ γέλωτα ὤφλησε· τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐν στάσει:

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίας ὕπνου· θανατηφόρου ἀπάλλαξον ἁγνή, καὶ πρὸς ἐνθέοις, γρηγορεῖν με ὕμνοις· καὶ καλὰς ἐργασίας· ἐνίσχυσον δέσποινα· ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε.

Ὁ εἱρμός.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου· ταῖς πράξεσί μου κατῆλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς οὕτως βοῶ σοι· ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, υἱὲ τοῦ θεοῦ καὶ λόγε:

Κοντάκιον. ἦχος δʹ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα· τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε· κλῆμα πολύαθλε ὀφθείς· σὺν τῷ συνάθλῳ ἐκκραυγάζων· σὺ τῶν μαρτύρων Χριστὲ φαιδρὸν ἀγαλλίαμα:

Ὁ οἶκος.

Υἱὸς φωτὸς ἀναδειχθείς, θεοῦ συγκληρονόμος· ὡς Ἠλιοὺ ὁ θεῖος τὸν Ἀχαὰβ ἔλεγξας· οὕτως καὶ σὺ Κλήμη σοφὲ βασιλεῖς ἀνόμοις καὶ τυράννοις ἀπηνεῖς· Ἑλλήνων τοὺς πρωτεύοντας· ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας· καὶ προσάγεις θῦμα τῷ κυρίῳ νῦν, τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων· διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας, ἀγαθάγγελον [illegible], σοὶ συνοδεύοντα· πόλεις τὰς ἐν σοὶ συνώδευσε φαιδρῶς, κραυγάζων· σὺ τῶν μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα:

Τῷ αὐτῷ μηνί, κγʹ. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας, καὶ Ἀγαθαγγέλου. στίχοι.

Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων· ὁ τοῦ ξίφους δίστομον ἐπλήσθη στόμα· Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτῃ Ἀγαθάγγελε Κλήμη.

Ὁ μακάριος οὗτος καὶ θεσπέσιος Κλήμης, ἐν ὅλῃ σχεδὸν ἀνθρωπίνῃ ζωῇ διήνυσε τὸ μαρτύριον· ἐν γὰρ ὅλοις τοῖς χρόνοις καὶ εἴκοσι αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγών· οὐ διακοπτόμενος ἐκεχειρίᾳ· οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτήν τινα λαμβάνων ἀνακωχήν, καὶ εἰρήνην ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἑκατέρωθεν νόμος, ἵν' αὖθις ἐπ' ἀλλήλοις νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντες· ἀλλὰ συντόμως καὶ ὀξέως, ὡς μὴ εἶναι

μᾶλλον

Digitized by Google

λων· καιομένης τῆς σαρκός· καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης· ὑπομονῆς ἀγαθάγγελε :~ θεοτοκίον

Ω παραδόξου μυστηρίου· πῶς ἡ παρθένος πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη· ἐν μήτρᾳ τὸν ἀπερίγραπτον, ἀστενοχωρήτως κυήσασα :~ κάθισμα· ἦχος δ΄·

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ·

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ· κατατεμνόμενος σοφὲ ἱεράρχα· ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἐξήνθησας· βότρυας περκάζοντας· καὶ σταλάζοντας γλεῦκος· θείας ἐπιγνώσεως καὶ ἀθλήσεως πέρ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς· καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια :~

δόξα· Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἀγαθὸν σε ἄγγελον γεγενημένον· θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς· ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου· κλέος μαρτύρων, σοφὲ ἀγαθάγγελε·

καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον·

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων· καὶ πρεσβεία ἑτοίμη, τῶν ἀπορουμένων ἐν δεινοῖς· ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μήμε παρίδῃς ἡ πάντων ἀντίληψις·

σταυροθεοτοκίον ὅμοιον·

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα· τὸν υἱόν σου πανάγνε· σπλάγχνα μητρῷα μερικῶς· σπαραττομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς ἔδυς τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον :~ ᾠδὴ δ΄· Χριστός μου δύναμις·

Κυκλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέκλινας· τῶν ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικῶς· στάζων ἀγαλλίασιν· καὶ εὐωδίας γλυκασμόν, ἀθλοφόρε παμμακάριστε :~

Λειμῶνα θέοντα· τῆς σῆς ἀθλήσεως· τῶν ταγμάτων τὰ ἄνθη, μάκαρ τῶν σῶν· ἐν δόξῃ δρεπόμεθα· καὶ ποικιλίᾳ θαυμάτων, τὰς αἰσθήσεις ἐμφορούμεθα :~

Ἡμέρας γέγονας· υἱὸς θαυμάσιε· τοῦ φωτὸς ἀνεσπέρου διηνεκῶς, περιαυγαζόμενος· τῷ τρισηλίῳ φωτισμῷ· καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος :~ θεοτοκίον

Μαρία πανάγνε· ἡ καθαρότητος· γενομένη χωρίον χωρητικόν· θείας ἐνοικήσεως· τὸν ψυχικόν μου μολυσμόν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξαφάνισον :~

ἄλλος· Εἰσακήκοα ὁ θεός·

Πολυώδυνα ἐνεγκὼν· βασάνων εἴδη γενναῖε μάρτυς· σὺν τῷ θείῳ χαίρων κλήμεντι· ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος· πᾶσαν τὴν γῆν θεόφρον ἡγίασας :~

Ἀνηρτήθης ὡς ὁ Χριστός· ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατεξάνθης· τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ἔνδοξε· καταπλήξας ἅπαντας· ὑπομονῇ σοφὲ ἀγαθάγγελε :~

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστόν, φρουρὰν κατῴκουν οἱ ἀθλοφόροι· ὡς φρουροὶ θείων προστάξεων· κλήμης ὁ πανάριστος· καὶ ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος :~ θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε ἀεί· θεοκυῆτορ εὐλογημένη· διὰ τῆς δόξης ἠξιώθημεν· καὶ τὸν πρὶν παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπολάβομεν :~

ᾠδὴ ε΄· Τῷ θείῳ φέγγει σου·

Ἀνικήτως πάνσοφε καρτερῶν· τὰς πολυχρονίοις καὶ μακροτάτας· πολύαθλος πέφηνας· νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος· τρυφὴν κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν :~

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ· ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην θεμέλιον θέμενος· τῇ σεπτῇ τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας· ναὸν ἡγιασμένον πάνολβε·

Θεοκόσμητος ξυνωρίς· ἡ διαφανὴς ἠγωνισμένη ἀθλήσεως στάδιον ἐπιλαβομένη τῆς αἰωνίου ζωῆς· ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συναγάλλεται :~ θεοτοκίον

Ἑνῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς· τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν· τῶν ἀνθρώπων ὁ κτίστης καὶ κύριος· μήτραν ἁγνισθεῖσαν ἁγίῳ πνεύματι· οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο :~ ἄλλος· Ὄρθρον φα·

Ἄνθραξι πυρούμενοι· ἀγαπήσεως τοῦ δημιουργοῦ· ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείσῃ ἐβλήθητε· καλλίνικοι μάρτυρες :~

Κόσμος ὡραιότατος ἀνεδείχθητε· τῶν ἀθλητῶν ἀφαιρούμενοι· δορὰν τὴν τοῦ

τοῦ

Καὶ νῦν. Θτ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας θεοκυῆτορ ἁγνή· τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ἀπέλασον ἐντεῦθεν· εἰρηνικῶς πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα· καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον:~

Σταυροθτ. Ὅμοιον·

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ· καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα· ἔλεγες θρηνοῦσα, μῆτερ ἁγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λόγε θεοῦ· ἵνα σώσῃς τὸν ἄνθρωπον:~

Τροπάριον· ἦχος πλ. δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος· καὶ στέλεχος ἀθλήσεως· ἄνθος ἱερώτατον· καὶ κάρπωσις θεόσδοτος· τοῖς πιστοῖς πανίερε ἀνεθαλὲς δὲ δώρησαι· ἀλλ' ὡς μαρτύρων συνάθλος· καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων δύο· ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Κλήμεντος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέλπω σε κλῆμα τῆς μονῆς ἀμπέλου·

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ·

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς ἱερεὺς· καὶ ὡς μάρτυς ἔνδοξος· τῷ Χριστῷ παρεστηκώς· ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν· τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς· διανύσας ὅσιε· βασιλείας οὐρανῶν· ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν· καὶ αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀκατάλυτον:~

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς· διὰ πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν· μιμητὴς γενόμενος παθῶν· θεοφόρε τῶν αὐτοῦ ἀγγέλων σύσκηνε:~

Θτ. Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν· θεομῆτορ ἄχραντε· τὸν θεὸν τὸν ἀληθῆ· ἀρετὴν συνέλαβες ἡμῖν· τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάζουσαν:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀγαθαγγέλου·

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ πατάξας·

Τὸν ἐκλογιμὸν ἐν μάρτυσι· τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα· τὸν ἄγγελον τῇ κλήσει· γεγενημένον καὶ τῇ πράξει· χαρμονικῶς σήμερον· τιμήσωμεν ἐν πίστει καὶ μακαρίσωμεν:~

Ἠξιώθης ἔνδοξε· τῆς τῶν μαρτύρων εὐκλείας· ἀθλοῦντα θεωρήσας μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ· τὸν ἱερὸν Κλήμεντα· μεθ' οὗ σε συνελθόντας πίστει γεραίρομεν:~

Νεκρωθεὶς μακάριε· πρὸς πάντα τῷ κόσμῳ ἔδραμες· τὴν νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ζωοδότου ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστὰς βάσανα· ζωῆς ἀϊδίου νῦν κατηξίωσαι:~

Θτ. Σαρκωθέντα κύριον· δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· ἐκύησας παρθένε· ὃν ἀγαθάγγελος ποθήσας· ἔξω σαρκὸς γέγονεν· ἀθλήσας παραδόξως, μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε:~ ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος·

Ὡραίους ἤνεγκας καρπούς· κλῆμα τῆς ζωηφόρου· χρηματίσας ἀμπέλου, καὶ τούτοις μαρτυρικοῖς, κοσμήσας, μαργαρίταις· τῷ σῷ πάντων καθιδρώσας·

Τοῦ Παύλου ὤφθης μιμητής· πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διατρέχων παμμάκαρ· βαπτίσματι θεουργῷ· καὶ ῥήματι ῥαντισμοῦ· ἁγιάζων τῆς ὁμολογίας σου:~

Θτ. Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ· πανάγνε θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος· τὸν θεὸν τὸν ἀληθῆ· καὶ πάντων δημιουργόν· θεὸν λόγον· πανάγνε ἐκύησας:~

Ἄλλος· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου·

Ὑμνολογῶ σου· τοὺς ἀπείρους παμμάκαρ πόνους· τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις· τὴν ἀνδρείαν· τοὺς ἐξεσμοὺς τὸν θάνατον· δι' ἧς ἠξιώθης ζωῆς ἀγαθάγγελε:~

Μετὰ μυρίους αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας· ῥαβδισμούς τε καὶ ξέσεις ἀθλοφόρε· ὑποβρύχιος θαλάσσῃ δέδοσαι δέδοσαι· ἐξ ἧς, ὁ τῶν ὅλων δημιουργός σε ἐρρύσατο:~

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε μάρτυς· πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἥλων·

πόνοις μὲν ἀσκήσεως· πάτερ τεμνόμε-
νος· τῷ δὲ ξίφει ψυχούμενον· τῷ τοῦ
μαρτυρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐ-
κέρασας· οὗ νῦν ἐμφορούμενοι πάν-
τες· πίστει τὴν πανίερον μνήμην· τὴν
σὴν ἑορτάζομεν μακάριε:~

Ὅτε, ἱερουργεῖς τὴν φρικτὴν· καὶ τελεσ-
τικὴν θυσίαν καὶ ὑπερκόσμιον· τότε
προσενήνεξαι ἱερουργούμενος· καὶ σὸν
αἷμα δὲ πανεύφρονι· προθύμῳ καρδίᾳ·
αἵματι προσέμιξας· τῷ τοῦ δεσπότου
σου· ὦ σύ, ῥαντιζόμενος μάκαρ· ὅλος
καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος
θεαρέστε:~

Θύων· τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ θεοῦ· τὸν τῆς ἁ-
μαρτίας τὸν κόσμον ἀποκαθαίροντα·
καὶ φθορὰν καὶ θάνατον, ἐξαφανί-
σαντα· ἱερεῖον ὡς ἄμωμον· ἐτύθης θεό-
φρον· σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώ-
ματι· μάκαρ, ζωηφόρου θανάτου· νῦν
δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάρι-
στε τετύχηκας:~

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου ἀγαθαγγέλου·
ἦχος δ'· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις σε· συνοδίτην καὶ σύ-
ναθλον· κλήμης ὁ πανάριστος κατε-
πλούτησεν· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διήνυ-
σας· τοὺς θείους στεφανούμενος· καὶ παν-
τοίοις ἄλγεσιν, ὁμιλῶν ἀγαθάγγελε·
ἕως τέλους· γεγονὼς στεφανίτης· πρὸς
τὰ ἄνω μεταβέβηκας ἀγγέλοις· συνε-
παγάλλεσθαι πάντοτε:~

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος· καὶ πυρὶ λι-
παινόμενος· καὶ λαμπάσι πάντοθεν
φλογιζόμενος· ἐπὶ κραββάτου ἁπλού-
μενος· σοφὲ ἀγαθάγγελε· καὶ ὡς ἄρτος
καθαρὸς· ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος·
προσενήνεξαι· ὅθεν νῦν τραπέζῃ· ἱκε-
τεύων· τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας· πά-
σης ῥυσθῆναι κολάσεως:~

Ῥαβδισμοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ
πειρώμενος· σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας
καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄ-
θλων σου· σοφὲ ἀγαθάγγελε· ἐκτμη-
θεὶς τὴν κεφαλὴν· ταῖς ῥανίσι τοῦ αἵ-
ματος· ὅθεν ἤρδευσας· τὴν σεπτὴν
ἐκκλησίαν· εὐφημοῦσαν· τὰς λαμ-
πράς σου ἀριστείας· κλέος μαρτύρων
πολύαθλε:~ Δόξα· ἦχος πλ. δ'·

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον,
θεόκλητε ἐπαπλασιάσας· τυπτόμε-
νος ξεόμενος· ἀμείβων πόλεις καὶ χώ-
ρας· φρουρούμενος ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε
πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, καὶ τῆς
ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· ἔθραυ-
σας δὲ δαιμόνων ἰσχὺν ἱερομάρτυς κλή-
μη· διὸ πρέσβευε χριστῷ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν θεοτοκίον· Οἱ μάρτυρές σου κύριε·

Ἐξάρπασόν με δέσποινα, χειρὸς τοῦ δρά-
κοντος τοῦ βροτοκτόνου· τοῦ πολεμοῦν-
τος με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλο-
τελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου
δέομαι· καὶ τὰ μηχανήματα διάλυ-
σον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου, ὀνύ-
χων μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου:~

σταυροθεοτοκίον· Ὅμοιον·

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε τὸν τὴν ἐ-
γρήγορσιν, πᾶσι διδόντα ξύλῳ ὑπνώ-
σαντα· ὅπως τοὺς πάλαι ἐν παραβά-
σεως καρπῷ· ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώ-
σαντας· θείαν καὶ σεπτὸν ἐγρήγορσιν·
παράσχῃς ἡ παρθένος, ἔλεγε θρηνῳ-
δοῦσα ἣν μεγαλύνομεν:~

ἀπόστιχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.
Δόξα· ἦχος α'· ἀνατολίου·

Τὸν θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσι μάρτυρα κλή-
μεντα· ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴ
τῶν αἰκισμῶν· τῆς εἰς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν
ἐπιτυχεῖν· ἠξίωσε τρυφῆς· καὶ πλου-
τεῖ τὰ θεῖα· ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας
ἀλείψας, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγμα-
τι· καὶ πείσας τὴν σάρκα ἀνωτέρω φέ-
ρειν τοῦ θανάτου· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοή-
σωμεν· μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε· ταῖς
πρὸς χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρονίοις
ἐν στάσεις λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν· καὶ
ῥῦσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου:~

καὶ

μεγαλείζομεν :~

Ὡς τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου· καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως· ἧς μετέσχηκας, ὡς νικητὴς ἀναστάσιε· τῷ δεσπότῃ Χριστῷ παριστάμενος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε·

Στ. Ὡς τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος· σὺ γὰρ παρθένε θεοτόκε μυστήριον· τὸ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον· ἐν θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι· τεκοῦσα θεὸν λόγον· ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας :~

Ὁ εἱρμός·

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου· πυρπολουμένη, βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν· κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν :~ Ἐξαποστειλάριον·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Λυχνὶς φωτοειδεστάτως, σήμερον ἀπαστράπτουσα· φαιδρότερον τοῦ ἡλίου· πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει· τιμόθεος ἀπόστολος· τῶν ἀποστόλων συνόθρονος· ὁ θεῖος ἀναστάσιος, τῶν μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν μαρτύρων ἡ δόξα :~

Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Παναμώμε μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν ἀποστόλων μαρτύρων· καὶ προφητῶν καὶ ὁσίων· τὸν σὸν υἱὸν καὶ κύριον· ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν θεογεννήτρια· ὅταν καθίσει τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ :~ Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου· εἶτα λέγομεν τὰ ἃ· ἦχος α'· Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς·

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν ἀναστάσιον· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον· δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ στερρὸς τῆς πίστεως πρόμαχος· κατὰ τοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους· χαίροις ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ· μιμησάμενος ἔργῳ τὸν παῦλον· χαίροις ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα :~

Δόξα· ἦχος πλ. α'·

Ὅσιε πάτερ· νικητὴς μήδων καὶ χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν· πᾶσαν βαβυλῶνος πλάνην καθελὼν τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ· οὐ τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης· οὐδὲ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας· διὸ Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, βραβείοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσεν· ὅθεν σὺν ἀγγέλοις παριστάμενος· πρὸς κύριον ἱκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον· Χαίροις ἀσκητικῶν·

Χαίροις περιστερὰ ἐκλεκτή· κεχρυσωμένη διανοίας ταῖς πτέρυξι· φυγὼν δὲ ὡραιοτάτη· καὶ χελιδὼν ἐκλεκτή· τὸ στρουθίον ὅλον καθαρώτατον· ἀμνὰς ἡ βαστάσασα, τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν· δάμαλις θεία· τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα· τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα· ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βαστάζουσα βότρυας· τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον· τοῦ μαρτυρίου αὐγάζοντα· αὐτὸν ἐκδυσώπει· τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος :~ Σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἑστῶσα ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ· ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο· βοῶσα, οὐ φέρω πάντα· προσηλωμένον ὁρᾶν· ἐν τῷ ξύλον ὅν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ καὶ διέφυγον· τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι· καὶ σπαράττομαι· τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος· ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται· τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ συμεὼν τῇ καρδίᾳ· ἐμοὶ ῥομφαία ἐλάσεται· ἀλλ' ὦ υἱέ μου· δόξασον ἀνάστηθι καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντας σε :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κγ'· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἀγκύρας· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαθαγγέλου, στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος β'· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου·

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς· ὤφθης μυστικῇ γεωργίᾳ, περισκαπτόμενον·

πόνοις

Digitized by Google

θος τὸ ἑκούσιον· ὑπὲρ ἡμῶν ὁ ὑπέμει-
νεν· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, θεὸς καὶ ὑπε-
ρένδοξος :~

Ἰσοσθενής, ἡ τριὰς πιστεύεται· τῆς εὐσε-
βείας ἐργασταῖς· οἱ γενναῖοι γὰρ ἀθλη-
ταί· ταύτης ὑπερήθλησαν· αἵματα
ἐκχέοντες· μαρτυρικῶς συμπλεκόμε-
νοι· καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες σα-
φῶς καὶ ἀναιρούμενοι :~ ※

Χαῖρε σεμνή, τοῦ ἀδὰμ τὸ κώδιον· ἐξ οὗ
προῆλθεν ὁ ποιμήν· ἐνδυσάμενος ἀ-
ληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν
ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον·
ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος·

ᾠδὴ η'· Θαύματος ὑπερφυοῦς·

Ἐποπτεύσεως ἀγγελικῆς ἠξιωμένος· ἀνεδεί-
χθης τιμόθεε μάκαρ· οὐρανῶν τὰ τάγμα-
τα· μυηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς· τὴν λαμ-
πρότητα τὴν τούτου ἐμιμήσω σοφέ·
μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· εὐ-
λογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον, καὶ ὑπε-
ρυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Δύναμιν ἐνδεδυμένος οὐρανόθεν· ὡς ἀπό-
στολος ὤφθης θεόφρον· τὴν ἐπιδημήσα-
σαν· ξενοτρόπως τοῖς μαθηταῖς· τοῖς
τοῦ λόγου αὐτόπταις ὦ τιμόθεε· μεθ' ὧν
ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· εὐλογείτω
ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἔστης τῆς ἐφέσεως σαφῶς παμμάκαρ· τὸ
ἀκρότατον οἷά περ φθάσας· τῶν κα-
λῶν τιμόθεε· θεοκῆρυξ διαπαντός· ἐλ-
λαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς τριάδος φα-
νῶς· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμε-
νος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον·
καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς :~

Ψοῦ μάρτυρος·

Γῆθεν σὺ πρὸς οὐρανοὺς στεφανηφόρος·
ἀναστάσιε μάρτυς ἀνέπτης· τὴν ἀπά-
την ἅπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυ-
γών· καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σε-
βάσματα· διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γη-
θόμενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν
κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας :~

Ἔβαψας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων·
τὴν σὴν χλαῖναν πανόλβιε μάρτυς·
τὸν σταυρὸν δὲ σύμβολον· σκῆπτρον φέ-
ρων σὺν τῷ χριστῷ· βασιλεύεις εἰς αἰῶνας
ἀναστάσιε ὧ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινό-
μενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον·
καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς :~

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξα-
ζόμενος πλούσιος λόγος· δι' ἡμᾶς ἐπτώ-
χευσε· σὲ μετὰ τὴν καλλονὴν, ἰακὼβ εὐ-
λογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυ-
μνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ
κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὁ εἱρμός·

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος· ἐ-
ξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
ξατο, φλέγει νέους ὡς οὐδὲ πῦρ· τῆς θεό-
τητος παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ
ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεί-
τω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψού-
τω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'· Ψύπον τῆς ἁγνῆς·

Ῥήσεις τοῦ δαβὶδ πεπλήρωται· ὡς ἀστραπὴ
τῇ οἰκουμένῃ γὰρ ἔφανας· τῷ κηρύγμα-
τι περιαυγάζων τὰ πέρατα· πανάοί-
διμε μάκαρ τιμόθεε· διό σε θεοφάντορ
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν :~

Αἴγλης ἀρχιφώτου πάνσοφε· θεαρχι-
κῆς τε καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως· ἐμπι-
πλώμενος καὶ καθαρῶς ἐμφορούμενος·
τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε·
ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων· ἱερομύστα
πανσεβάσμιε :~

Ἴσον τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι· μονογενὲς ὀρθὰ φρο-
νοῦντες δοξάζομεν· τοῖς διδάγμασι τῶν
ἀποστόλων σου δέσποτα· στηριζόμενοι
παύλου τοῦ κήρυκος· τῆς σῆς οἰκονομίας·
καὶ τιμοθέου τοῦ θεόφρονος :~

Ψοῦ μάρτυρος·

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἔνδοξε· τὴν τῶν εἰ-
δώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· τὸ
δὲ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας ἐφαίδρυ-
νας· ὑπὲρ ἧς ἱκετεύων πανάριστε· μὴ
παύσῃ τὸν δεσπότην· ἵνα σε πάντες
μακα-

Ξίφει Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δύο·
Τιμῶν ἀτμήτοις οὐσίαις Χριστοῦ δύο·
Γεώργιον καὶ Πέτρον οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ δεσπότου κοινοῦ χάριν·
Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων·
Ῥήσσοντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα·
Δέος ξίφους παθόντος ἐγγὺς αὐχένων·
Μακρὰν Γαβριὴλ καὶ μακρὰν Σιομίου·
Ὄντως στρατηγοὶ μὴ πτοούμενοι ξίφος·
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γεννάδαι·
Βληθεὶς Πάρδος χειροπλήθων ἐκ λίθων· Ὁδὸν παρῆλθεν ἡδέως τὴν τοῦ βίου·
Τρεῖς πενταρίθμοις εἰκάδας κτείναν ξίφος, Ἐνῆψεν αὐτάς, ἐν δέκα πλὴν ἑπτάδι·

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατῴκουν· Βούλγαροι δὲ οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἧκον Ῥωμαίους καταστρεψόμενοι· Θρᾷκας δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα πόλιν κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει παρεγένοντο· καὶ αὐτὴν τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἷλον· ἐπράττετο δὲ ταῦτα Λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος· καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ κατάρχοντος ἔθνους· ἐπεὶ δὲ Κροῦμος ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλον ἔξω πάντας χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον ἐκβαλών, κατὰ τοῦ αὐχένος ὑπὸ γῆν ῥιφέντα πεπάτηκε· Κρούμου δὲ τὴν ζωὴν ἀπορρήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Διτζέγος ἄρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται· ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος, ὅς, τὸν μέγαν ἀρχιερέα Μανουὴλ μέσον διχάσας· καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμών, βορρὰν τοῖς κυσὶ παρέθετο· καὶ ἀορασίᾳ πληγείς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρεῖται· Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς χριστιανοὺς τοὺς μὴ πειθομένους τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐξ αὐτῶν ποιεῖ· καὶ οὓς μὲν δεσμοῖς καὶ στρεβλώσεσιν ὑποβαλών· οὓς δέ, ἀπηνοῖς αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπορρήγνυε· τὸν δὲ ἐν ἁγίοις ἀρχιερέα Δεβελτοῦ Γεώργιον, καὶ Πέτρον ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπηνῶς κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος τριακοσίοις ἑβδομήκοντα ἑπτά, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλλε· καὶ ἑτέρους Λέοντα καὶ Ἰωάννην τοὺς τῶν χριστιανῶν στρατηγούς· Λέοντος δὲ τοῦ ἐν ἁγίοις ἐπισκόπου Νικαίας τῇ θέσει ἀμούχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γαβριὴλ καὶ Σιόμιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε· Πάρδον δὲ τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε· καὶ ἑτέρους πολλοὺς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος ἐθανάτωσεν· οὐ μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν:~

ᾠδὴ ζʹ. Εἱρ. νοητὴν θεοῦ κάμινον·

Εὐχοράτης, ὁσίων τάξεως· σὺ ἐπαξίως γεγονώς· σὺν εὐφραίνει χαρμονικῶς· αἴγλης φωτοδότιδος, μάκαρ ἐμφορούμενος· ἱερομύστα Τιμόθεε· τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον:~

Ἱερουργῶν, Χριστοῦ εὐαγγέλιον· ἐξ ἀρετῶν ὑπερκόπης· θεογράφους ἐπιστολάς· Παῦλος ὁ θειότατος· χαίρων ἐξαπέστειλεν· ὡς μαθητήν σε Τιμόθεε· τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον:~

Τὸ ἀσθενές, τῆς σαρκὸς ἐρρώννυεν· ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ· σὺ πολιτευσάμενος· μάρτυς ἐχρημάτισας· τὴν κεφαλὴν συντριβόμενος· ἱερουργὲ μυστηρίων θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ μάρτυρος·

Ὁ ἀθλητής, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται· σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνύς· τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πά-

θος

στρου, ἐν ᾧ ὁ κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν χριστιανῶν θεὸς ἧκεν ἐνταῦθα δέ· ὁ μαγουνδὰτ ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ νικώμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει περὶ τοῦ χριστοῦ· ὅθεν καὶ παρά τινος πιστοῦ τινὸς τὴν κατὰ τὸν σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθὼν, ἐπίστευσεν εἰς χριστόν· εἶτα περὶ τοῦ περσικοῦ στρατεύματος ἐν χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν τῶν περσῶν παρὰ ἡρακλείου καταστροφὴν, παρεγένετο εἰς ἱεράπολιν· ἔνθα ἐντυχὼν ἀργυροκόπῳ τινὶ, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεξεπόνει· ἐκεῖθεν δὲ τὰ ἱεροσόλυμα καταλαβὼν· καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ ἀναστάσιος ὀνομάζεται· καὶ γενόμενος ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα, τὸ ἱερὸν τῶν μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει· ἔνθα πᾶσαν ὁδὸν διελθὼν εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν, καὶ τὸ ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν· ὁρῶν γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφαῖς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγραφαῖς οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς ἁγίους μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν· ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν πλῆρες οἴνου λαβὼν ἐκπιεῖν· σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ διὰ χριστὸν μαρτυρίου, τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς μονῆς· καὶ ἐν καισαρείᾳ τῆς παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν μάγους καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας· καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν καὶ ἄγεται πρὸς μαρζαβανᾶν ἄρχοντα αὐτῶν· ὑφ' οὗ προσετάχθη λίθους κομίζειν· ἔνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι, οὐδὲ μιᾶς ἐφείδοντο παροινίας· ἐναλλόμενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες· ὕβριν γὰρ τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς χριστὸν πίστιν· εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς· ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν βασιλέα περσῶν, καὶ τὸν χριστὸν ὁμολογήσας· καὶ πρὸς τὴν τῶν περσῶν θρησκείαν αὖθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος· τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς· καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρός· κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρτημένου· εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν· καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλήν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ ἁγίου μάρτυρος φιλήμονος, ἐν τῷ στρατηγίῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος βικεντίου τοῦ διακόνου·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ, καὶ ἡγεμονίας δομετιανοῦ· ἀπὸ αὐγουστοπόλεως ὁρμώμενος· κρατηθεὶς δὲ μετὰ τοῦ ἐπισκόπου οὐαλλερίου, ἤχθη εἰς πόλιν λεγομένην βαλαντίαν, καὶ τῇ φυλακῇ παρεδόθη· εἶτα ἀχθεὶς πρὸς δομετιανὸν ῥάβδοις τύπτεται· καὶ σιδήροις ξέεται· καὶ κρεμασθεὶς λαμπᾶσι καταφλέγεται· καὶ σιδηραῖς σούβλαις ἐκπυρωθείσαις κατακεντᾶται· εἶτα τοῦ ἁγίου ἀβλαβοῦς μείναντος· τῶν δὲ δημίων παραλυθέντων, ὁ τύραννος ἀπαγορεύσας, κολακείαις ἐπειρᾶτο αὐτὸν μεταπεῖσαι· ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος τῷ θεῷ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐτάφη ἐκεῖσε παρὰ πιστῶν καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, μανουὴλ, γεωργίου, πέτρου, λέοντος, σιονίου, γαβριὴλ, ἰωάννου, λέοντος, παρέδου, καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτά· ἀγ·

Ὁ εἱρμός·

Ἐ σπλάγχνων ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν· ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ παρθένω δὲ· ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβὼν· διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως· τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον :~

Κοντάκιον· ἦχος ά·

Χορὸς ἀγγελικός·

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον παύλου· τιμόθεον πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες· σὺν τούτω γεραίροντες, τὸν σοφὸν ἀναστάσιον· τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ τῆς περσίδος ὡς ἄστρον· καὶ ἐλαύνοντα· τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος :~ ὁ οἶκος·

Ὡς ἁλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἀπέστειλε δίκτυα· παῦλος ὁ μέγας ἀπόστολος, καὶ τὸν θεηγόρον ὡς περ θήραμα ἅγιον, εἵλκυσε πρὶν τιμόθεον· καὶ σὺν τούτω τὰ πέρατα περιβορχόμενος· ἐκ τοῦ φάρυγγος εἵλκυσε τοῦ διαβόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς πίστεως τὸν λόγον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος ἀναστάσιος πιστεύσας, τῶν περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν· καὶ τοῦ χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ᾽ ὤμων ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι θεία ἀπελαύνει, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κβ'· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τιμοθέου· μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου· στίχ·

Ὁ φωτὶ θείων τιμόθεος στεμμάτων·
Πυθεὶς βάκλοις ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων·

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως λύστρας· πατρὸς ἕλληνος, μητρὸς δὲ ἰουδαίας, εὐνίκης καλουμένης· μαθητευθεὶς δὲ παύλω τῷ ἀποστόλω, καὶ συγγραφεὺς τοῦ θείου εὐαγγελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, ἰωάννη τῷ διαφερόντως ἠγαπημένω μαθητῇ συγγίνεται· καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου παύλου, ἐπίσκοπος ἐφέσου καθίσταται· μετὰ γὰρ τὸ ἐκ βεβαιωθῆναι τὸν ἰωάννην ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὡς τά τε ὑπὸ εἰρηναίου τοῦ λουγδουνίων ἐπισκόπου συγγεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει, καὶ τῇ ἐφέσω ἀποδοθῆναι· ὕστερον δὲ ὑπὸ δομετιανοῦ βασιλέως τρόπω ὑπερορίας τῇ πάτμω νήσω ἀπενεχθῆναι, ἕως ὁ μακάριος τιμόθεος· τῆς ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο· τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν κατά τινα πάτριον ἑορτὴν καταγώγιον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πόλει ἐφεσίων εἴδωλα διὰ χειρὸς ἐχόντων καί τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ λῃστρικῶς ἐπιόντων· καὶ πολλὴν φόνον ἐπ᾽ αὐτοῖς ὀργιαζομένων· ὁ μακάριος τιμόθεος μὴ φέρων τὸ ἄτοπον τούτων ὁρᾶν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖται ὑπ᾽ αὐτῶν· ῥοπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ· ὕστερον δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν κωνσταντινουπόλει· καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος ἀναστασίου τοῦ πέρσου· στίχ·

Ἀναστάσιος ἐν βρόχω τὸν βρόχον·
Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραΐζεται φέρων·
Εἰκάδι δευτερίῃ ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη·

Ὁ περιδόξος μάρτυς ἀναστάσιος, ἦν ἐκ περσίδος· βασιλεύοντος μὲν χοσρόου τῶν περσῶν, ῥωμαίων δὲ ἡρακλείου· ἐκ πατρίδος ῥαζὴχ· χώρας νουνή· ἦν δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα, μαγουνδάτ· υἱὸς μάγου τινὸς καλουμένου βαὺ, παρ᾽ οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη· αὐτῇ τῇ στρατεία τῶν τυράννων καταλεγείς· καταδραμόντων δὲ τῶν περσῶν τοὺς τῆς ἁγίας πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοποιοῦ

σταυροῦ,

Οὐδέν σε τῆς πρὸς χν̄ ἀγάπης ἐχώρισεν·
οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπή· οὐ τῶν βασά-
νων ἀπειλή· οὐ ξίφος οὐ θάνατος ἀλλ'
οὐδὲ πῦρ οὐδὲ λιμὸς ἀναστάσιε· τῆς οὐ-
ρανίου χορείας ὁμόσκηνε:~

Εὐτόνως ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου ἀράμε-
νος· κατηκολούθησας χῶ· ταῖς σωτη-
ρίοις ἐντολαῖς, καὶ τούτου γενόμενος,
ἐκμιμητὴς μέχρι θανάτου πανμάκαρ στε-
νῶ ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρό-
τητος:~ Θκίον·

Χαῖρέ σοι, σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμε-
νος· ὁ ἀρχιστράτηγος ἀνῃ· εὐηγγελίσα-
το εἰπών· ὁ θς̄ ἐλεύσεται μετὰ σαρ-
κὸς, ἐκ σοῦ παρθένε πανάχραντε· εἰς
σωτηρίαν τῶν πόθω ὑμνούντων σε:~

ᾠδὴ ε'· θς̄ ὢν εἰρήνης·

Τοῦ πρώτου καὶ πανάγνου αἰτίου φωτὸς·
ταῖς αὔλοις λαμπᾶσι πυρσούμενος·
τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας· κηρύ-
γματι σεπτῷ· φωστὴρ τῆς εὐσεβείας·
ζωῆς λόγον ἐπέχων· περιφανῶς δε-
δειγμένος· ἰσδρομύστα παμμακάριστε:~

Ὁ Παύλου τοῦ θείου στερρὸς μαθητής· διδα-
σκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται· τὰ τού-
του διασπείρων τὰ διδάγματα πιστοῖς·
διώκων τῆς εὐσεβείας· πρὸς φῶς ὁ δηγη-
θέντων· ἐμψυχτὸς ὀρθοδοξούντων, δοξολο-
γοῦμεν σε φιλάνθρωπε:~

Λαμπρότης ὁ Παῦλος δευτέρα φανεὶς·
λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι·
τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡ-
μᾶς· τούτου συστρατιώτης· τιμόθεος ἐ-
δείχθη· τῇ αὐτοῦ πανευχία· νικητι-
κῶς περιφραξάμενος:~

Ψοῦ μάρτυρος·

Ὁ πάλαι καυχώμενος ἄμετρα· καὶ τὴν
γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι· καὶ μά-
την φρυαττόμενος τὴν θάλασσαν σο-
φὲ· εἰς ἅπαν ἐξαλείφειν· ταῖς σαῖς
ἀνδραγαθίαις· ἀναστάσιε μάρτυς· κα-
ταπατεῖται ὁ ἀντίθεος:~

Νομίμως ἀθλήσας ὁ μάρτυς χῦ· καὶ νι-
κήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα· θαυ-
μάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σα-
φῶς· νόσοις γὰρ θεραπεύει· καὶ δαίμο-
νας ἐλαύνει· τοῦ χῦ τῇ δυνάμει· τε-
ρατουργῶν ὁ ἀναστάσιος:~ Θκ·

Κατάραν τῆς εὔας τῆς πανάγνου μητρός·
τῷ σῷ τόκῳ παρθένε κατήργησας· τῷ
κόσμῳ εὐλογίαν ἀνατείλασα χν̄· διό
σε γεννήτορα· καὶ στόματι καὶ γλώττῃ·
θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μα-
καρίζομεν:~

ᾠδὴ ς'· ἐσπλάγχνων ἰωνᾶν·

Ἅρμα τοῦ θῦ, ἐφάνης τιμόθεε· βαστά-
ζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα· κατενώ-
πιον, τῶν ἀθέων τυράννων θεόληπτε·
μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα·
σὺ γὰρ, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σωτῆ-
ρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο:~

Ἐστέφος εὐπρεπὲς, ἐδέξω τιμόθεε· πα-
νόλβιε θεόφρον ἀπόστολε· καὶ διάδη-
μα· βασιλείας ἀξίως περίκεισαι· καὶ
παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ δεσπότου σου·
παύλῳ, συναγαλλιώμενος· ἐν σκηναῖς
οὐρανίαις μακάριε:~

Μύρου νοητοῦ, τιμόθεε πανύτιμε· σαρ-
κὶ δι' ἡμᾶς, τοῦ κενωθέντος χῦ· ὀσ-
φραινόμενος· εὐωδίας τῆς τούτου με-
τείληφας· καὶ μετέδωκας τοῖς πί-
στει σοι προστρέχουσι· μύστα, τῶν ἀρ-
ρήτων ἅγιε· τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαθέ-
σεως:~

Αἴγλη τοῦ σταυροῦ· σαφῶς λαμπρυνό-
μενος· τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέ-
λυσας· καὶ νενίκηκας· συμπλακεὶς
τῷ τυράννῳ πανένδοξε· καὶ χαίρων
ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια· μάρτυς, χῦ
ἀναστάσιε· συγχορεύων μαρτύρων στρα-
τεύμασιν:~ Θκ·

Ἅπας ὁ χορὸς, θεόθεν μυούμενος· ὁ
τῶν προφητῶν σοῦ προηγόρευσε·
τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας
συλλήψεως· τῆς ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ λό-
γου μητροπάρθενε· σὺ γὰρ, τὴν ἀλη-
θεστάτην τε· καὶ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφα-
νέρωσας:~

καρ ὡραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερέχουσαν· εὐηγγελίσω εἰρήνην πάνσοφε· τὴν τὸν πάλαι λύσαντα, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον· τὸν σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ κν̄ :~

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκός· τῷ λόγῳ καθυπέταξας· τὴν τῶν χειρόνων μάκαρ τιμόθεε· ἡγεμονίαν διδοὺς τῷ κρείττονι· ἐκ παθῶν ἐκράτησας· καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας· ῥυθμιζόμενος παύλου διδάγμασιν :~

Τοῦ μάρτυρος·

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενὴν· ὁ πρὶν μὲν δι' ἀσκήσεως· πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας· διὰ βασάνων φυφὴν ἀνεράμενος· διὰ πόνων ἔνδοξε μάρτυς ἀναστάσιε· τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος :~

Ὁ δρόμος ἀθλήσεως τῆς σῆς· εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικατιστάμενος· νικηφόρος γέγονας· καὶ στέφανον τῆς νίκης κεκόσμησαι :~ Θτ̄·

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ ἄνθος τὸ ἀμάραντον· εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα· τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως· ὁ πρὶν συνάναρχος· καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος· ὑπὸ χρόνον παρθένε πανάμωμε :~ ὁ εἱρμός·

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν· καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος· περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν· τοῦ βοᾶν σοι ἅγιος, ὁ τῆς δόξης κς̄· ὁ ἀνέκφραστος ἐν ἀγαθότητι :~

κάθισμα· ἦχος δ'·

Ταχὺ προκατάλαβε·

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος· ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν ἐφεσίων λαμπρὰν· μητρόπολιν ἀπόστολε· κῆρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ παύλου τοῦ θείου· πᾶσι προκαταγγείλας τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου :~

Δόξα τοῦ μάρτυρος ὅμοιον·

Ἐν δόξῃ τελειότητος ὤφθης ὑπέρτιμος· ὡς θείαις λαμπόμενος φωταγωγίαις τὸν νοῦν· ὅσιος ἐν ἀσκήσει καὶ ἐν αἵματι μάρτυς· γέγονας θεοφρόνως· ἀναστάσιε μάρτυς· διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοί· βλύζει τὴν χάριν χς̄ :~

Δόξα καὶ νῦν θτ̄· ὅμοιον·

Ἐκαίνισας ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου· φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν· οὐσίαν καὶ ἤγειρας· πάντας ἐκ τοῦ θανάτου· πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος· μακαρίζομεν πάντοτε· παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας :~

στρ̄ θτ̄· ὅμοιον·

Παρθένε πανάμωμε, μήτηρ χῦ τοῦ θῦ· ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν· ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι :~

ᾠδὴ δ'· Ὄρος σε τῇ χάριτι·

Νομίμως παμμάκαρ ἐν ἀθλήσει ἐλόμενος· δι' ἐγκρατείας παντελοῦς· τὰς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας· τῆς ἀρετῆς καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα· μεγαλοκῆρυξ θεόφρον τιμόθεε :~

Ἀστράψας ὡς ἥλιος ὁ παῦλος ἐξέπεμψεν· ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινὴν· τὴν οἰκουμένην δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν· πυρσοφανῶς σὲ θεοφάντορ τιμόθεε· πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν :~

Ποθήσας ἐνθέρμως τῶν ἀρετῶν τὸ ἀκρότατον· καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεὶς· πόθῳ κατάλληλον ζωὴν, μετῆλθες θεόληπτε διὰ παντός· σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα· καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος :~

Τοῦ μάρτυρος·

οὐδὲν

βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ τὴν ζωοποιὸν τῆς ἀναστάσεως ἑορτήν· καὶ λέγομεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος ἐλάθορω τῆς εἰδωλομανίας· καὶ μάρτυς ἀπαρέγγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν, ἀνευφημούμενος ἀθλητὴς ἀναστάσεως ὁ ἔνδοξος· σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον·

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Μόνη τὸν ἀχώρητον θεὸν· ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρα ἐκυοφόρησας· ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα· πανάγια θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε· τῶν στενοχωρούντων με κακῶν ἀπάλλαξον· ὅπως, τὴν στενὴν ἀθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος:~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλάς· καὶ ἐν τῷ σταυρῷ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν· βλέψασα παρθένε πάναγνε, ἐστέναξε λέγουσα· ὑπεράγαθε κύριε, υἱὲ καὶ θεὲ μου· πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα δέσποτα· φορέσας, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε:~

τροπάριον· ἦχος δ'·

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος· ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, ἀπόστολε τιμόθεε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος· ὁ αὐτός·

Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄμα τῶν θείων· Τιμόθεον τὸν ἀπόστολον ᾄσμασι τοῖς δ' ἐγεραίρω· ᾠδὴ α'·

ἦχος α'· Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος·

Ταῖς ἐπαναστάσεσι τῶν παθῶν· καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, μάκαρ διασκέδασον· φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι· ὅπως θεοφάντορ· νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε:~

Ἰδὼν ὁ προεγνωκὼς καὶ θεὸς· σῆς διανοίας τὸ κάλλος τιμόθεε· θείοις ἀποστόλοις σε· συλλειτουργὸν καταξιώσας ἔνδοξε· ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος:~

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν· προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν· ἔλλην γὰρ ἀπόστολος· τῇ τοῦ χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι· νῦν τῷ θείῳ παύλῳ, συναριθμεῖται τιμόθεος:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος, ὅμοιος·

Ὄρθρῳ λαμπροτάτῳ σου χριστὲ· τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος· ταύτης ὁ ἐπώνυμος, ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος· νῦν τὴν ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασιν:~

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας· μάρτυς ἀναστάσιε· καὶ τῷ χριστῷ ἀσκητικῶς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσενήνεξας ἄδεως θῦμα πάναγνε:~

θεοτοκίον·

Ἵλεον γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ θεομῆτορ δυσώπησον· λόγον ὃν ἐγέννησας· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν· καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα:~

ᾠδὴ γ'· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς·

Ἐκχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς· ἡ χάρις σου τοῖς χείλεσι· καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε· τὴν ἐκκλησίαν χριστοῦ ἀρδεύοντας· καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν τιμόθεε· χρυσοκῆρυξ θεόφρον ἀπόστολε:~

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς· παμμάκαρ

λου τιμοθέου· καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, ἀναστασίου τοῦ πέρσου· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος α΄· τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος σαφῶς σὺ καταλαμπόμενος· ἱεροφάντα τιμόθεε· ἀειδηλότατος· ὡς φωστὴρ ἐδείχθης· διαπρέχων ἅπασαν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Θεόφρον τιμόθεε ῥυφῆς· τὸν χειμάρρουν ἐπιὼν· καὶ θεοφρόνως ἐπότισας· θεοῦ ἐπίγνωσιν· τοὺς θερμῶς ποθοῦντας· τὸν χριστὸν μιμούμενος· οὗ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας· δόξαν θεώμενος· τῆς τριάδος τὴν ὑπέρφωτον· καὶ εἰρήνην τὴν ἀπειροδύναμον:~

Θεόφρον τιμόθεε πυκναῖς· ἀρρωστίαις σώματος· καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος· τὸν νοῦν μακάριε· τὸ τῆς πλάνης κράτος· ἀνδρείως διέλυσας· χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος· καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ θειότατον· τῆς εἰρήνης ἡμῖν εὐαγγέλιον·

Ἕτερα τοῦ μάρτυρος· ὅμοια·

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σὰ· νῦν δοξάζει θαύματα· θαυματουργὲ ἀναστάσιε· θαυματουργίαις γάρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ χριστὸς ἐκόσμησε· βασάνους δι᾽ αὐτὸν ὑπομείναντα· καὶ μετὰ θάνατον· ἀθανάτου κατηξίωσεν, ἀϊδίου δοξίας καὶ μακαριότητος·

Μάρτυς ἀναστάσιε στερρὰ· ἀναστήσας τρόπαια· κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον· παμμάκαρ εὔκλειαν· τῇ σῇ κλήσει φέρεις· πανταχοῦ φερόμενος· στερρὸς ὡς νικητὴς ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον· ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως· τοὺς ἐν πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου:~

Μαρτύρων τὸ καύχημα λαμπρὰ· ἀναστήσας τρόπαια· κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας· διπλοῦν τὸν στέφανον· τῆς ἀσκήσεώς σου· καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως· καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν θαυμάτων σου, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν· ὁ δεσπότης χριστὸς ἐδωρήσατο:~

Δόξα· ἦχος πλ. δ΄·

Τῷ θεῷ προσῳκειωμένος· καὶ τῷ σοφῷ παύλῳ μαθητευμένος· ἐμυήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος· ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐνστερνισάμενος· καὶ πρὸς ἀρχιερεὺς, ἀνεδείχθης τιμόθεε ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις καὶ λίθοις καταικιζόμενος· ἔτυχες τοῦ μαρτυρίου τῶν στεφάνων· διὸ παμμάκαρ πρέσβευε· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν πανσέβαστον μνήμην σου:~ καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Χαῖρε παρθένε θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε παράδεισος· χαῖρε ἀντίληψις· τῶν προσκαλουμένων σε χαῖρε θεοῦ· θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον:~ σταυροθεοτοκίον ὅμοιον·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου φρικτοῦ· ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως· ἡ παρθένος ἔλεγεν· ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν· ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον· ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε κράζουσα· οἴμοι τέκνον φίλτατον· πῶς σε δῆμος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου·

Εἶτα λέγομεν ταῦτα· ἦχος α΄·

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν·

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ ἀπόστολον· τὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα τιμόθεον· δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τρόπιμος τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ θείου παύλου υἱοποιΐας· χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ λόγου· χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός· χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα· καὶ τῆς ἐκκλησίας τὸ στερέωμα:~ Δόξα· ἦχος β΄·

Ἐμεγάλυνας χριστὲ· ὡς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἐν

Digitized by Google

εἰ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ γὰρ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν· ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν:~

ἄλλος· Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή·

Ἵστατο οἷά περ ἀμνός· πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προσκείμενος· τοῖς ἀναιροῦσί σε· πικροῖς διώκταις μάρτυς νεόφυτε· καὶ κεντηθείς σου τὴν πλευρὰν· λόγχῃ γὰρ μακάριον τέλος ἀπείληφας· ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε:~

Ὡς θῦμα ὡς πάγκαλλες, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλλιέρημα· ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου καὶ καθαρὰ προσφορά· ὡς μόσχος πολύτιμος· ὡς νέον μάκαρ φυτὸν· παραδείσου, τῷ θεῷ προσενήνεξαι·

Σύμμορφος γέγονας παθῶν· τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι· καὶ τῇ ἰσότητι· τῆς λόγχης μάρτυς ὄντως δεδόξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, νίκης διαδήματι καλλωπιζόμενος· καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος:~

Ἡ μνήμη σου πλησιφαής· καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως μάρτυς ἀνέτειλεν· ἡλίου πλέον καταυγάζουσα· τὰς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ᾗ δυσωποῦμέν σε· σκότοις παντοίων παθῶν· καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι:~ θεοτοκίον·

Φέρουσα οἷά περ λαβίς· τὸν οὐράνιον θεόνυμφε ἄνθρακα· τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη κατάφλεξον· καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς· λύτρωσαί με δέομαι· ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν παναμώμητε:~ ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον·

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν·

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν τριάδος· καὶ μίαν περ θέλησιν· καὶ ἐνέργειαν μίαν· θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος· δύο φύσεις θελήσεις· καὶ ἐνεργείας μάξιμε· πάνσοφε θεοφάντορ· ὁμολογῶν, θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσαν τε, ἐκτμηθεὶς μάρτυς ὤφθης:~

Ἕτερον, τοῦ μάρτυρος· ὅμοιον·

Ἐπιφανεὶς νεόφυτε· ἤγειρας παραδόξως· νεκρὰν τὴν σὲ κυήσασαν· θαῦμα μέγιστον δείξας· Χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας· ὢ καὶ νῦν στεφηφόρος· θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων· ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων ἅγιε καὶ τελούντων· τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς:~ θεοτοκίον· ὅμοιον·

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον· τοῦ ἀχράντου σου τόκου· θεοπρεπὲς μυστήριον· καταπλήττει ἀγγέλους· καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μῆτερ παρθένε κόρη· καὶ γὰρ θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως· ἀνὰ ἀπορᾶς, ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι· ἑνώσας με θεότητι· τῇ αὐτοῦ παραδόξως:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα ἦχος πλ. β'· τοῦ μαλαξοῦ·

Φιλοσοφίᾳ κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφίᾳ σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφότερα, τρισόλβιε μάξιμε· παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν θεὸν· ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί· κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἁγνή, παρθένε θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν· καὶ λαμβάνει γὰρ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως:~

ἡ σταυροθεοτοκίον· πρὸς, Τριήμερος ἀνέστης·

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε· ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον· θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· υἱέ μου καὶ θεέ μου· γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβ'· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου

γὸς ἐν μέσῳ μάκαρ· ἡ γὰρ δρόσος θῦ· ἀνέψυξέ σε μάρτυς· ἀναβοῶντα κέ· ὁ θς εὐλογητὸς εἶ:~

Μέγιστον θαῦμα καταπληκτικόν· πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε θεόφρον· διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοὺς πυρὸς τοὺς κληρονόμους:~ θκίον·

Ὑφῆς ἀγγέλων ὑπερτέρα· βουλῆς ἀγγέλου μεγάλης τετοκυῖα· θκε ἁγνή, ὧ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ κέ ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ η΄· Νικηταὶ τυράννου·

Ὁλικῶς ποθήσας· τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνων· τὸν ςρὸν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεσταυρώθης· εὐλογεῖτε μέλποντα, τὰ ἔργα τὸν κν:~

Ζηλωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς μακάριε θανατηφόρου· σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κν:~

Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητος οὐ κατεπλάγης· ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας· εὐλογεῖτε κράζων τὰ ἔργα:~

Φωσφόρον αἴγλην· ἐκ μιᾶς θεότητος τρισυποστάτου δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος, καὶ πλανωμένοις· εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα:~ θκ.

Τοῦ ἀδὰμ παρθένε· τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ· τοῦ θῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς κν:~

ἄλλος· Ἑπταπλασίως κάμινον·

Νέῳ παμμάκαρ σώματι· καὶ τελείῳ φρονήματι· τὴν τοῦ ἀρχεκάκου πονηρίαν ὤλεσας· φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ δὲ ἰεσσαὶ ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾷς, ἀπαύστως· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἐν τῷ σταδίῳ θῆρές σε· ἀθλοφόρε ᾐδέσθησαν· ὥσπερ δανιὴλ τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον· χῦ γὰρ σε ἔγνωσαν· τῶν παθημάτων μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν ταῖς ἀνηκέστοις βασάνοις, ὑπέμεινας κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἐγνωκώς σε πρότερον· ἐν τῷ ὄρει νεόφυτε· λέων παμμεγέθης ἐν σταδίῳ δέσμιον· ἀχθεὶς ἐπαφίεται· εἰς τιμωρίαν σὴν ἀθλητά· καὶ ἀναγνωρίσας προσεκύνει σοι φόβῳ· αἰδοῖ συγκεκραμένος· καὶ πηγὰς καταμύξει· δακρύων ἀναισθήτως· προσχέων θεομάκαρ· θκ.

Νέον παιδίον τέτοκας· τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως· φῶντα ἐκ πρς ἀνερμηνεύτως πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε· παλαιωθέντα πταίσμασι· νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντα με σῶσον· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁ εἱρμός·

Ἑπταπλασίως κάμινον· τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανεῖς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ΄· Τὸν προδηλωθέντα·

Ἐπί σου ὡς ἄβελ τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας· τὰ θεόπνευστα δόγματα· φωνῇ διαπρυσίῳ· τῇ χῦ ἐκκλησίᾳ κηρύττει· μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε:~

Τέτμηται ἡ χείρ· γράφει δὲ τῷ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι· τῇ τετμημένῃ γλώττῃ· καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ· πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον·

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία· καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον· τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν· μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα:~

Ἵστασο πρὸ βήματος θείου μετὰ μαρτύρων· οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας πάτερ· καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ δεσπότῃ· καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος:~ θκ.

Σὺ εἶ θκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ

εἶ

θηλυμανεὶς ἵππος εἰσελθών, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους, προσπήδησε τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ· καὶ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνους, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε· πλείστης δὲ ὥρας διελθούσης, εἷς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε λέγων· μεγάλη ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν· εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, μεγάλη ἡ τοῦ χριστοῦ δύναμις, μιᾷ φωνῇ πάντες ἐβόησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησαν τὴν ἁγίαν, ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ φησί· λέγε πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας· καὶ ἡ ἁγία· ὅτε ἐκέλευσας ἐν ὑβρισθῆναί με ἔφη, ἀπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τὶς νεανίας λαχειμονῶν· καὶ εἰσελθὼν ἵστατο παρ' ἐμοί· ὃς καὶ τῶν νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλυνῶν διετέλει· καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ὃν νεκρὸν ὁρᾷς, ὕστερον προσελθόντα μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν ἅψασθαί μου, πρὶν ῥῖψαι φωνήν, τοιοῦτον εἰργάσατο οἷον βλέπεις ἄρτι· ὁ ἄρχων φησί· καὶ τὶς οὗτος· ἡ ἁγία εἶπεν· ὁ κύριος καὶ θεός μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα· καὶ ὁ ἄρχων· εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πεῖσαι ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν θεόν σου καὶ ἀνάστησον αὐτόν· τότε ἡ μάρτυς τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα καὶ προσευξαμένη, ἀνέστη παραυτίκα ὁ νεκρός· καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ ἄρχων καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· μεγάλη ἡ δύναμις τῶν χριστιανῶν· καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ θεὸς τῆς ἀνδρειοτάτης γυναικός· τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν πρὸς τὸν ἄρχοντα· ἆρον αὐτὴν ἐκ μέσου ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ ἃ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα· τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν ἁγίαν προσέταξε· ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογός, ἡ ἁγία κατασφραγισαμένη ἑαυτήν, εἰσῆλθε θαρσαλέως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν ἀγχίνοιαν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς κύριον, τὸ σῶμα καταλιποῦσα· μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυράν, φιλόχριστοί τινες ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκήδευσαν δοξάζοντες τὸν θεόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι τέσσαροι μάρτυρες ἡ ἐν τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται· στί.

Ἐ τορρῶν ἄθλη τῶν τεσσάρων φωνὴ μία· Ἡ μὴν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους ἄθυμα· Ἡ ἐν τῷ καινῷ πάσχα, κυριακὴ τοῦ ἀσώτου·

στί.

Ἄσωτος εἴ τις ὡς ἐγὼ θαρρῶν ἴθι·
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσιν ἤνοικται θύρα·

ᾠδὴ ζ΄· Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·

Μίαν φύσιν τριάδος· μίαν θέλησιν ἔφης· μίαν ἐνέργειαν· θεοῦ δὲ σαρκωθέντος· δύο φύσεις θελήσεις· ἐνεργείας ἐκήρυξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Οὐ θελήματα δύο· διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι· ποιότητι δὲ μᾶλλον ἀνεκήρυξας πάτερ· φυσικῇ διαφέροντα· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Στήλην ὀρθοδοξίας· τοὺς ἐνθέους σου λόγους πάτερ κατέχοντες· τὸν ἕνα τῆς τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις· καὶ θελήσεσι σέβομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Δύο πάτερ εἰδότες· ἐνεργείας τοῦ οἰκτρῶ σεσαρκωμένου θεοῦ· διπλᾶς αὐτεξουσίους· θελήσεις διδαχθέντες· ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ θεοτ.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος· σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν μητέρα, εἰδότες θεοτόκον· ἀχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

ἄλλος· παῖδες ἑβραίων·

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιῆσαι· ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει· ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως· ἀναβοῶν νεόφυτε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἠ δέ το ὕμνος παραδόξως· ἱσταμένου φλογὸς ἐν

λουκίας τῆς παρθένου, ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ ζώσιμος καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ ἁγίᾳ λουκίᾳ καὶ ἀγρὸς καὶ τὸ κτῆμα· ἐν τῇ μονῇ οὖν ἀναγραφεὶς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς ἁγίας· καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτοὺς, ἀλλ' εὐθὺς ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας· εἰπόντων αὐτοῦ τῶν γονέων, ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης· τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ μονῇ, ἐγένετο ἡγούμενος ἐν αὐτῇ· εἶτα γέγονε καὶ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως συρακούσης, ὑπὸ θεοδώρου πάπα ῥώμης· καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη· ζήσας ἔτη πεντήκοντα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, οὐαλλεριανοῦ· κανδίδου, καὶ ἀκύλα·

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ, καὶ λυσίου δουκός· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ λυσίου· καὶ ὁμολογήσαντες τὸν χν· ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς λαζικῆς χώρας, πιτυοὺς καλουμένῳ· ἐκεῖθεν τε εἰς τραπεζοῦντα ἄγονται· καὶ τῷ δουκὶ παραστάντες, βουνεύροις καταξαίνονται τὰς σάρκας· εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται· καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται· ὡς δὲ πρηνὴς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δήμιοι· ταραχθεὶς ὁ ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς ἁγίους προσέταξε· μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας κρατηθεὶς καὶ ὁ ἅγιος εὐγένιος· ἀνάρετος γὰρ ἦν ἔτι· καὶ τὸν χν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας· ἐτύφθη ἀνηλεῶς· ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ ἄρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κονιορτόν· διὸ καὶ σχοινίοις διαταθεὶς, ῥοπάλοις ἀδροῖς τύπτεται· εἶτα ἀναρτᾶται· καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν ἀποτόμως ξέεται· καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται· ἅλμῃ σὺν ὄξει δριμυτάτῳ ὑπεραντλούμενος· εἶτα καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας τοὺς ἁγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τελειοῦνται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς ἁγίας εἰρήνης ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν, καὶ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγνῆς·

Ἁγνὴν οἱ λάγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῇ προυξένησαν οἰκίαν·

Ἡ ἁγία μάρτυς ἁγνὴ ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως ῥώμης, γένους λαμπροῦ· αὕτη πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι· πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· καὶ τὸν χν θν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν· τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ ἄρχοντος, ἁρπάζεται εὐθέως· καὶ παραστᾶσα προετρέπετο θύειν· ἢ εἰ μὴ θύσασα, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι· ἡ δὲ, οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε ὑπὸ σοῦ πορνευθῆναι μέλλει μοι ἔλεγε· θαρρῶ γὰρ τῷ θεῷ μου ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτὸ, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ· ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον ἁγνὴν πομπεύειν μετὰ ἐνδύματος ἐμός, εἰς ἔνδειξιν προστάξας· ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσῄει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτῃ προσέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλύνοντο καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο· τότε τις οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων· ὥς τις

θηλυ-

ὑπὸ πυρὸς διαφθείς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε· καὶ πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτῖνον, τοπικὴν συναθροῖσαι σύνοδον, ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων παρέπεισεν· ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων λόγοις γράψας καὶ ἐπιστολαῖς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης διέπεμψεν· ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς Ἀθήνας παρὰ τῆς συγκλήτου καθίσταται· ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ βασιλέως αἱρέσει· καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ· ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς· ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκην· καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται· κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται· ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγών, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος· καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· καὶ κατετέθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν· λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομήν, αὖθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχεν· τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν· ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθείς, μακρὰν ἐξορίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἔν τινι τῶν κατὰ Θρᾴκην φρουρίων πεμφθείς, τὸν βίον κατέλυσεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου.

Τὸν νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ·
Νεοφύτου κάλλιστον οἷα περ θάλλος·

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν· παῖς εὐσεβῶν καὶ χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ· ἔνατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο· καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε, καὶ κατὰ πᾶσαν περιστερὰ τὴν κλίνην περιεῖχεν αὐτοῦ, ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς· ἐπεὶ ἡ τοῦ ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθαμβε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε· τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβών, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν· καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας· ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ ἀγγέλου τρεφόμενος· τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβάς, δι' ἀποκαλύψεως· ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε· καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι· καὶ πάλιν τὸ ὄρος καταλαβών, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ παρέστη τῷ ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον· ὅθεν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται· εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται· σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται· ἐπεὶ δὲ τῆς ἁπάντων ἀβλαβὴς διέμεινεν λύμης, ἐπιπεσόντος αὐτῷ βαρβάρου τινὸς ἀναιρεῖται ξίφει :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, ἐπισκόπου Συρακούσης Σικελῶν νήσου.

Μετάστασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου·
Ὡς πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος·

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας· υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων· οἵ τινα εἶχον κτῆμα πλησίον

λουκίας

βασιλέως ὁσίου παρθένε· ἐν ᾗ σαρκὶ ἀνεπαύσατο θέλων· καὶ τὸν πολλὴν ἡμῶν κόπον ἀφείλατο· καὶ ἵδρυσε τῷ πετρινῷ, ὡς ηὐδόκησε θρόνῳ τὸν αὐτοῦ·

Ὁ εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον· ἦχος πλ. δ'· Τῇ ὑπερμάχῳ·

Τὸν τῆς τριάδος ἐραστὴν τὸν μέγαν Μάξιμον· τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον· τοῦ πιστεύειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι· θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα· μεγαλοφώνως οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ἀνακράζοντες· χαῖρε κήρυξ τῆς πίστεως:~

ὁ οἶκος·

Ἀνοίξόν μου τὰ χείλη, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου· καὶ δός μοι θείαν χάριν ἑλκύσαι τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστὲ, τὸν ἐξόχως σου ὑπὲρ ἀπάντας, κηρύξαντα τὰς φύσεις· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούει ταῦτα· χαῖρε φωστὴρ καταυγάζων κόσμον· χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαῖρε μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος· χαῖρε τῶν μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα· χαῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα ἐκκλησίας καὶ στῦλος· χαῖρε ἔρεισμα τῆς πίστεως καὶ ἀσάλευτος βάσις· χαῖρε ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος· χαῖρε ὅτι προθύμως ὑπὲρ Χριστοῦ μέλη τέμνῃ· χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε· χαῖρε πολλοὺς τοῦ βελίαρ λυτρώσας· χαῖρε πιστοὺς τῷ θεῷ προσενέγκας· χαῖρε κήρυξ τῆς πίστεως:~

Ἕτερον κοντάκιον ἦχος δ'· Ἐπεφάνης·

Ἱεραῖς διέπρεψας, ὁμολογίαις, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἤρθης ἀπὸ γῆς· κατεστεμμένος ὦ Μάξιμε· τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε:~

Ὁ οἶκος·

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμά-

των, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, καὶ τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, κόσμῳ περιαυγάζει, Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς, διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον· τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν, ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ὡς ἀληθῶς, ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στερρῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν, βραβείοις νίκης ἐστέφθη· ὅθεν βοῶμεν αὐτῷ· Τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κα'· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· Στί.

Ἡ χειράγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύγε· Καὶ χερσὶ θεοῦ Μάξιμε ψυχὴν δίδως· Εἰκάδι πρώτῃ πότμος Μαξίμου δὺς ἐκάλυψεν·

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος Πωγωνάτου, ὄντος ἀπογόνου Ἡρακλείου· ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην βασιλέων δεξιωθεὶς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διηγήσεσι· τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ πρωτοασηκρήτης προεβιβάσθη ἀξίωμα· καὶ βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός· ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει· ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων· καὶ διατάγματά τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευσε· καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο ἐκκλησίας· οὐκ ἀναχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχὰς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν· καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσοπόλει μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν· εἶτα θείῳ ζήλῳ ὡς ὑπὲρ

ὑπὸ

Οὐδέν σε τῆς πρὸς χριστοῦ ἀγάπης ἐχώρισεν· οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπή· οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή· οὐ ξίφος οὐ θάνατος ἀλλ' οὐδὲ πῦρ οὐδὲ λιμὸς ἀναστάσιε· τῆς οὐρανίου χορείας ὁμόσκηνε :~

Εὐτόνως ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου ἀράμενος· κατηκολούθησας χριστῷ· ταῖς σωτηρίαις ἐντολαῖς, καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητὴς μέχρι θανάτου πανμάκαρ στενῶν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος :~ Θεοτοκίον·

Χαῖρε σοι, σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος· ὁ ἀρχιστράτηγος ἀγγελικῇ· εὐηγγελίσατο εἰπών· ὁ θεὸς ἐξελεύσεται μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ παρθένε πανάχραντε· εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε :~

ᾠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης·

Τοῦ πρώτου καὶ πάντων αἰτίου φωτός· ταῖς ἀΰλοις λαμπάσι πυρσούμενος· τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας· κηρύγματι σεπτῷ· φωστὴρ τῆς εὐσεβείας· ζωῆς λόγον ἐπέχων· περιφανῶς δεδειγμένος· ἱερομύστα παμμακάριστε :~

Ὁ παύλου τοῦ θείου στερρὸς μαθητής· διδασκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται· τὰ τούτου διασπείρων τὰ διδάγματα πιστοῖς· δι' ὧν τῆς εὐσεβείας· πρὸς φῶς ὁδηγηθέντων· ἐκψυχτὸς ὀρθρίζοντων, δοξολογοῦμεν σε φιλάνθρωπε :~

Λαμπρότης ὁ παῦλος δευτέρα φανείς· λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι· τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς· τούτου συστρατιώτης· τιμόθεος ἐδείχθη· τῇ αὐτοῦ πανευχίᾳ· νικητικῶς περιφραξάμενος :~

Τοῦ μάρτυρος·

Ὁ πάλαι καυχώμενος ἄμετρα· καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι· καὶ μάτην φρεατούμενος τὴν θάλασσαν σοφέ· εἰς ἅπαν ἐξαλείφειν· ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις· ἀναστάσιε μάρτυς· καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος :~

Νομίμως ἀθλήσας ὁ μάρτυς χριστοῦ· καὶ νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα· θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσοις γὰρ θεραπεύει· καὶ δαίμονας ἐλαύνει· τοῦ χριστοῦ τῇ δυνάμει· τερατουργῶν ὁ ἀναστάσιος :~ Θτ.

Κατάραν τῆς εὔας τῆς πάντων μητρός· τῷ σῷ τόκῳ παρθένε κατήργησας· τῷ κόσμῳ εὐλογίαν ἀνατείλασα χριστόν· διό σε γεγηθότων· καὶ στόματι καὶ γλώττῃ· θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντων μακαρίζομεν :~

ᾠδὴ ς'. Ἐσπλάγχνων ἰωνᾶν·

Ἅρμα τοῦ θεοῦ, ἐφάνης τιμόθεε· βαστάζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα· κατενώπιον, τῶν ἀθέων τυράννων θεόληπτε· μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα· σὺ γάρ, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο :~

Στέφος ἀπρεπές, ἐδέξω τιμόθεε· πανόλβιε θεόφρον ἀπόστολε· καὶ διάδημα· βασιλείας ἀξίως περίκεισαι· καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ δεσπότου σου· παύλῳ, συναγαλλιώμενος· ἐν σκηναῖς αἰωνίαις μακάριε :~

Μύρου νοητοῦ, τιμόθεε πάντιμε· σαρκὶ δι' ἡμᾶς, τοῦ κενωθέντος χριστοῦ· ὀσφραινόμενος· εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας· καὶ μετέδωκας τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι· μύστα, τῶν ἀρρήτων ἅγιε· τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαθέσεως :~

Αἴγλη τοῦ σταυροῦ· σαφῶς λαμπρυνόμενος· τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας· καὶ νενίκηκας· συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ πανένδοξε· καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια· μάρτυς, χριστοῦ ἀναστάσιε· συγχορεύων μαρτύρων στρατεύμασιν :~ Θτ.

Ἅπας ὁ χορός, θεόθεν μυούμενος· ὁ τῶν προφητῶν σοῦ προηγόρευσε· τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως· τῆς ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ λόγου μῆτερ παρθένε· σὺ γάρ, τὴν ἀληθεστάτην τε· καὶ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφανέρωσας :~

καρ ὡραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερέχουσαν· ἀνηγγελίσω εἰρήνην πάνσοφε· τὴν τὸν πάλαι λύσαντα, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον· τὸν σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ κύριον:~

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκός· τῷ λόγῳ καθυπέταξας· τὴν τῶν χειρόνων μάκαρ Τιμόθεε· ἡγεμονίαν διδοὺς τῷ κρείττονι· ὃ παθῶν ἐκράτησας· καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας· ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασιν:~

Τοῦ μάρτυρος·

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενήν· ὃ πρὶν μὲν δι' ἀσκήσεως· πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας· διὰ βασάνων συφὴν ἀνελόμενος· διὰ πόνων ἔνδοξε· μάρτυς Ἀναστάσιε· τὴν οὐράνιον τρόφην δρεπόμενος:~

Ὁ τόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς· εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικατασταμένος· νικηφόρος γέγονας· καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι:~

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ ἄνθος τὸ ἀμάραντον· εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα· τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως· ὁ πρὶν συνάναρχος· καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος· ὑπὸ χρόνον παρθένε πανάμωμε:~

ὁ εἱρμός·

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν· καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος· περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν· τοῦ βοᾶν σοι ἅγιος, ὁ τῆς δόξης κύριε· ὁ ἀνέσπερος ἐν ἀγαθότητι:~

κάθισμα· ἦχος δ'·

Ταχὺ προκατάλαβε·

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος· ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν ἐφεσίων λαμπρὰν μητρόπολιν ἀπόστολε· κῆρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου· πᾶσι προκαταγγείλας τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου:~

Δόξα τοῦ μάρτυρος ὅμοιον·

Ἐν δόξῃ τελειότητος ὤφθης ὑπέρτιμος· ὡς θείαις λαμπόμενος φωταγωγίαις τὸν νοῦν· ὅσιος ἐν ἀσκήσει καὶ ἐν αἵματι μάρτυς· γέγονας θεοφρόνως· Ἀναστάσιε μάρτυς· διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ· βλύζει τὴν χάριν Χριστός:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἐκαίνισας ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου· φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν· οὐσίαν καὶ ἤγειρας· πάντας ἐκ τοῦ θανάτου· πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος· μακαρίζομεν πάντες· παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας:~

Σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Παρθένε πανάμωμε, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν· ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι:~

ᾠδὴ δ'· Ὄρος σε τῇ χάριτι·

Νομίμως παμμάκαρ ἐν ἀθλήσει ἐλθόμενος· δι' ἐγκρατείας παντελοῦς· τὰς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας· τῆς ἀρετῆς καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα· μεγαλοκῆρυξ θεόφρον Τιμόθεε:~

Ἀστράψας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν· ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινήν· τὴν οἰκουμένην διαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν· πυρσοφανῶς σὲ θεόφαντορ Τιμόθεε· πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν:~

Πτηνώσας θερμῶς τῶν ἀρετῶν ὃ ἀκρότατον· καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεὶς· πόθῳ κατάλληλον ζωήν, μετῆλθες θεόληπτε διὰ παντός· σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα· καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος:~

Τοῦ μάρτυρος·

οὐδὲν

βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι᾽ αὐτοῦ τὴν ζωοποιὸν τῆς ἀναστάσεως ἑορτήν· καὶ λέγομεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας· καὶ μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν ἀνευφημούμενος ἀθλητὴς ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος· σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον·

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Μόνη τὸν ἀχώρητον θεὸν· ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ἄνθρωπον γενόμενον, δι᾽ ἀγαθότητα· παναγία θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε· τῶν στενοχωρούντων με κακῶν ἀπάλλαξον· ὅπως, τὴν στενὴν ἀνθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος :~

Σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλάς· καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν· βλέψασα πανάχραντε, ἐστέναζες λέγουσα· ὑπερύμνητε κύριε, υἱὲ καὶ θεέ μου· πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα δέσποτα· φορέσας ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε :~

Τροπάριον· ἦχος δ΄·

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος· ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, ἀπόστολε Τιμόθεε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος· ὁ αὐτός·

Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἅμα τῶν θεοτοκίων· Τιμόθεον τὸν ἀπόστολον ᾄσμασι τοῖς δ᾽ ἐγεραίρω· ᾠδὴ α΄·

ἦχος α΄· Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος·

Τῆς ἐπαναστάσεως τῶν παθῶν· καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, μάκαρ διασκέδασον· φωτισθῆναι τῆς ἀπαθείας χάριτι· ὅπως θεοφάντορ· νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε :~

Ἰδὼν ὁ προγνώστης καὶ θεὸς· σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε· θείοις ἀποστόλοις σε· συλλειτουργὸν καταξιώσας ἀνέδειξε· ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ᾽ ἡμᾶς προμηθούμενος :~

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχήν· προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν· ἕλλην γὰρ ἀπόστολος· τῇ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι· νῦν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος, ὅμοιος·

Ὄρθρῳ λαμπροτάτῳ σου Χριστὲ· τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος· ταύτης ὁ ἐπώνυμος, ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος· νῦν τὴν ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασιν :~

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας· μάρτυς ἀναστάσιε· ἐν τῷ Χριστῷ ἀσκητικῶς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θῦμα πανάρεστε :~ Θεοτοκίον·

Ἵλεον γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀμενῆ θεομῆτορ δυσώπησον· λόγον ὃν ἐγέννησας· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν· καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα :~

ᾠδὴ γ΄· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς·

Ἐχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς· ἡ χάρις σοῦ τοῖς χείλεσι· καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε· τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας· καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε· χρυσοκῆρυξ θεόφρον ἀπόστολε :~

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς· παμμά-

λου τιμοθέου· καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος,
ἀναστασίου τοῦ πέρσου· στιχηρὰ προσό-
μοια· ἦχος α΄· πανεύφημοι μάρτυρες·
Ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος σαφῶς· σὺ καταλαμπό-
μενος· ἱεροφάντα τιμόθεε· ἀειδηλό-
τατος· ὡς φωστὴρ ἐδείχθης· διαφέρων
ἅπαντας, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ
χάριτι· καὶ νῦν ἱκέτευε· δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος:~

Θεόφρον τιμόθεε ῥυφῆς· τὸν χειμάῤῥουν
ἐπιὼν· καὶ θεοφρόνως ἐπότισας· θεοῦ ἐ-
πίγνωσιν· τοὺς θερμῶς ποθοῦντας· τὸν
χριστὸν μιμούμενος· οὗ νῦν χαρμονικῶς προ-
σεχώρησας· δόξαν θεώμενος· τῆς τριά-
δος τὴν ὑπέρφωτον· καὶ εἰρήνην τὴν
ἀπειροδύναμον:~

Θεόφρον τιμόθεε πυκναῖς· ἀῤῥωστίαις σώ-
ματος· καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος· τὸν
νοῦν μακάριε· καὶ τὸ τῆς πλάνης κράτος· ἀν-
δρείως διέλυσας· χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φρα-
ξάμενος· καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ
θεϊότατον· τῆς εἰρήνης ἡμῶν εὐαγγέλιον·

Ἕτερα τοῦ μάρτυρος· ὅμοια·

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σὰ· νῦν δοξά-
ζει θαύματα· θαυματουργὲ ἀναστάσιε·
θαυματουργίαις γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ
χριστὸς ἐκόσμησε· βασάνοις δι' αὐτὸν ὑπομεί-
ναντα· καὶ μετὰ θάνατον· ἀθανάτου
κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος·

Μάρτυς ἀναστάσιε στεῤῥά· ἀναστήσας τρό-
παια· κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον·
παμμάκαρ εὔκλειαν· τῇ σῇ κλήσει φέ-
ρεις· πανταχοῦ φερόμενος· στεῤῥὸς ὡς
νικητὴς ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον·
ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως· τοὺς
ἐν πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου:~

Μαρτύρων τὸ καύχημα λαμπρά· ἀναστή-
σας τρόπαια· κατὰ τῆς πλάνης ἀπεί-
ληφας· διπλοῦν τὸν στέφανον· τῆς ἀ-
σκήσεώς σου· καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως· καὶ
τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν
θαυμάτων σου, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν·
ὁ δεσπότης χριστὸς ἐδωρήσατο:~

Δόξα· ἦχος πλ. δ΄·

Τῷ θεῷ προσωκειωμένος· καὶ τῷ σοφῷ παύ-
λῳ μαθητευόμενος· ἐμυήθης τὰ θεῖα,
καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν
μέχρις αἵματος· ἀνενδοιάστως σαφῶς
ἐνστερνισάμενος· καὶ πρὸς ἀρχιεράρχαις,
ἀνεδείχθης τιμόθεε ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς
εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις
καὶ λίθοις καταικιζόμενος· ἔτυχες τοῦ
μαρτυρίου τῶν στεφάνων· διὸ παμμά-
καρ πρέσβευε· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πί-
στει, τελούντων τὴν πανσέβαστον μνή-
μην σου:~ καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Χαῖρε παρθένε θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν
ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖ-
ρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου
σώζουσα· ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατά-
λυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε παράδεισος·
χαῖρε ἀντίληψις· τῶν προσκαλουμέ-
νων σε χαῖρε θεοῦ· θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ
ὄρος ἅγιον:~ σταυροθεοτοκίον ὅμοιον·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου
φρικτοῦ· ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως· ἡ
παρθένος ἔλεγεν· ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλε-
ψεν· ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον·
ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν· ἔ-
κλαιε κράζουσα· οἴμοι τέκνον φίλτα-
τον· πῶς σε δῆμος, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
σταυρῷ προσήλωσεν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου·

Εἶτα λέγομεν ταῦτα· ἦχος α΄·

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν·

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ ἀπόστολον·
τὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα τιμό-
θεον· δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγον-
τες· χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδα-
μνος, τῆς τοῦ θείου παύλου υἱοποιΐας·
χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν,
τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ λόγου· χαίροις
ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός· χαί-
ροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα· καὶ τῆς ἐκκλη-
σίας τὸ στερέωμα:~ Δόξα· ἦχος β΄·

Ἐμεγάλυνας χριστὲ· ὡς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἐν

βαβυ-

εἶ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ οὖν νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν· ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν:~

ἄλλος· Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή·

Ἵστατο οἷάπερ ἀμνός· πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος· τοῖς ἀναιροῦσι σε· πικροῖς διώκταις μάρτυς νεόφυτε· καὶ κεντηθεὶς σου τὴν πλευράν· λόγχῃ τὸ μακάριον τέλος ἀπείληφας· ἀθλοφόρε τοῦ χριστοῦ γενναιότατε:~

Ὡς θῦμα ὡς πανκαλλές, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλλιέρημα· ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου καὶ καθαρὰ προσφορά· ὡς μόσχος πολύτιμος· ὡς νέον μάκαρ φυτόν· παραδείσου, τῷ θεῷ προσενήνεξαι·

Ἐ ὑμμορφος γέγονας παθῶν· τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι· καὶ τῇ ἰσότητι· τῆς λόγχης μάρτυς ὄντως δεδόξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, νίκης διαδήματι καλλωπιζόμενος· καὶ χαρᾶς ἀιδίου πληρούμενος:~

Ἡ μνήμη ἡ πλησοφαής· καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως μάρτυς ἀνέτειλεν· ἡλίου πλέον καταυγάζουσα· τὰς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ᾗ δυσωποῦμεν σε· σκότους παντοίων παθῶν· καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι:~ θεοτ·

Φλογίζουσα οἷάπερ λαβίς· τὸν οὐράνιον θεόνυμφε ἄνθρακα· τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη καταφλέξον· καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρός· λύτρωσαί με δέομαι· ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν πανναμώμητε:~

ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον·

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν·

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν τριάδος· καὶ μίαν περ θέλησιν· καὶ ἐνέργειαν μίαν· θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος· δύο φύσεις θελήσεις· καὶ ἐνεργείας μάξιμε· πάνσοφε θεοφάντορ· ὁμολογῶν, θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσαν τε, ἐκτμηθεὶς μάρτυς ὤφθης:~

Ἕτερον, τοῦ μάρτυρος· ὅμοιον·

Ἐπιφανεὶς νεόφυτε· ἤγειρας παραδόξως· νεκρὰν τὴν σὲ κυήσασαν· θαῦμα μέγιστον δείξας· χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας· ὢ καὶ νῦν στεφηφόρος· θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων· ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων ἅγιε καὶ τελούντων· τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς:~ θεοτ· ὅμοιον·

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον· τοῦ ἀχράντου σου τόκου· θεοπρεπὲς μυστήριον· καταπλήττει ἀγγέλοις· καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μητροπάρθενε κόρη· καὶ γὰρ θεὸς ἐν μήτρα σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως· ἀνδρὸς ἀπορρᾶς, ὤφθη ὁ ἀπερίγραπτος περιγραπτός μοι· ἑνώσας με θεότητι· τῇ αὐτοῦ παραδόξως:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα ἦχος πλ β'· τοῦ μαλαξοῦ·

Φιλοσοφίᾳ κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφίᾳ σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφότερα, τρισόλβιε μάξιμε· παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς χριστὸν τὸν θεόν· ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ καὶ νῦν, θεοτ·

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί· κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἁγνή, παρθένε θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν· καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως:~

ἡ σταυροθεοτ· πρὸς, τριήμερος ἀνέστης·

Ἡ πάναγνος ὡς ἴδε σε· ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον· θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· υἱέ μου καὶ θεέ μου· γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβ'· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου

λου

Digitized by Google

γὸς ἐν μέσῳ μάκαρ· ἡ γὰρ δρόσος θεοῦ· ἀνέψυξέ σε μάρτυς· ἀναβοῶντα κύριε· ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Μέγιστον θαῦμα καταπληκτικὸν· πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε θεόφρον· διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους:~ Θεοτοκίον·

Ὠδῆς ἀγγέλων ὑπερτέρα· βουλῆς ἀγγέλου μεγάλης τετοκυῖα· θεοτόκε ἁγνή, ὢ πάντων μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ η΄· Νικηταὶ τυράννου·

Ὁλικῶς ποθήσας· τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων· τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μάκαρ συνεσταυρώθης· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς μακάριε θαυματηφόρου· σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητος οὐ κατεπλάγης· ἀλλ᾽ ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας· εὐλογεῖτε κράζων τὰ ἔργα:~

Ζωηφόρον αἴγλην· ἐκ μιᾶς θεότητος τρισυποστάτου· δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος, καὶ πλανωμένοις· εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα:~ Θεοτοκίον·

Τοῦ Ἀδὰμ παρθένε· τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ· τοῦ θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς κύριον:~

ἄλλος· Ἑπταπλασίως κάμινον·

Νέῳ παμμάκαρ σώματι· καὶ τελείῳ φρονήματι· τὴν τοῦ ἀρχεκάκου πονηρίαν ὤλεσας· φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ δὲ Ἰεσσαὶ ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾷς, ἀπαύστως· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἐν τῷ σταδίῳ θῆρές σε· ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν· ὡς ὑπὲρ Δανιὴλ τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον· Χριστοῦ γάρ σε ἔγνωσαν· τῶν παθημάτων μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν ταῖς ἀνηκέστοις βασάνοις, ὑπέμεινας κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ ἐγνωκώς σε πρότερον· ἐν τῷ ὄρει νεόφυτε· λέων παμμεγέθης ἐν σταδίῳ δέσμιον· ἀχθεὶς ἐπαφίεται· εἰς τιμωρίαν σὴν ἀθλητά· καὶ ἀναγνωρίσας προσεκύνει σοι φόβῳ· αἰδοῖ συγκεκραμένος· καὶ πηγὰς καταμύξει· δακρύων ἀπαυστήτως· προσχέων θεομάκαρ· Θεοτοκίον·

Νέον παιδίον τέτοκας· τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως· φῶτα ἐκ πατρὸς ἀνερμηράτως πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε· παλαιωθέντα πταίσμασι· νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σῶσον· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁ εἱρμός·

Ἑπταπλασίως κάμινον· τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ΄· Τὸν προδηλωθέντα·

Ἔτι σου ὡς Ἄβελ τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας· τὰ θεόπνευστα δόγματα· φωνῇ διαπρυσίῳ· τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ κηρύττει· μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε:~

Τέτμηται ἡ χείρ· γράφει δὲ τῷ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι· τῇ τετμημένῃ γλώττῃ· καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ· πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον·

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία· καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον· τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι᾽ ἣν ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν· μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα:~

Ἵστασο πρὸ βήματος θείου μετὰ μαρτύρων· οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας πάτερ· καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ δεσπότῃ· καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος:~ Θεοτοκίον·

Σὺ εἶ θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ

εἶ

Digitized by Google

θηλυμανεὶς ἵππος εἰσελθών, μετὰ πολ
λοῦ τοῦ θράσους, προσήγγισε τῇ ἁγίᾳ παρ
θένῳ· καὶ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνους,
καὶ εἰς γῆν κατέπεσε· πλείστης δὲ ὥρας
διελθούσης, εἷς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνε
βόησε λέγων· μεγάλη ἡ πίστις τῶν χρι
στιανῶν· εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοι
πῶν, μεγάλη ἡ τοῦ χριστοῦ δύναμις, μιᾷ φω
νῇ πάντες ἐβόησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ ἄρ
χων, παρέστησεν τὴν ἁγίαν, ἤγαγον δὲ
καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ φη
σί· λέγε πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεα
νίσκον ἀπέκτεινας· καὶ ἡ ἁγία· ὅτε ἐ
κέλευσας ἐν ὑβρισθῆναί με ἔφη, ἀπα
γομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τὶς νεα
νίας λαχειμονῶν· καὶ εἰσελθὼν ἵστατο
παρ' ἐμοί· ὃς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν
ἀμβλύνων διετέλει· καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ
τον ὃν νεκρὸν ὁρᾷς, ὕστερον προσελ
θόντα μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους,
πρὶν ἅψασθαί μου, πρὶν ῥῖψαι φωνήν,
τοιοῦτον εἰργάσατο οἷον βλέπεις ἄρτι· ὁ
ἄρχων φησί· καὶ τίς οὗτος· ἡ ἁγία εἶ
πεν· ὁ κύριος καὶ θεός μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγε
λον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ
κωλύοντα· καὶ ὁ ἄρχων· εἰ τοίνυν βού
λει ἡμᾶς πεῖσαι ὅτι ἀλήθειαν λέγεις,
παρακάλεσον τὸν θεόν σου καὶ ἀνάστησον
αὐτόν· τότε ἡ μάρτυς τὰς χεῖρας εἰς οὐ
ρανὸν ἄρασα καὶ προσευξαμένη, ἀνέ
στη παραυτίκα ὁ νεκρός· καὶ ἐξέστησαν
ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύ
ματι· καὶ αὐτὸς ὁ ἄρχων καὶ πολλοὶ
ἀνέκραξαν· μεγάλη ἡ δύναμις τῶν
χριστιανῶν· καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ θεὸς
τῆς ἀγνεστάτης γυναικός· τινὲς δὲ τῶν
δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν
πρὸς τὸν ἄρχοντα· ἆρον αὐτὴν ἐκ μέ
σου ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ ἃ δοκεῖ ποι
εῖν ἐξαίρετα· τότε πυρίκαυστον γενέ
σθαι τὴν ἁγίαν προσέταξε· ἀναφθεί
σης δὲ μεγάλης φλογός, ἡ ἁγία κατα
σφραγισαμένη ἑαυτήν, εἰσῆλθε θαρσα
λέως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ

στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς κύριον, τὸ
σῶμα καταλιποῦσα· μετὰ δὲ τὸ κατα
παῦσαι τὴν πυράν, φιλόχριστοί τινες
ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς
λείψανον, ἐντίμως ἐκήδευσαν δοξά
ζοντες τὸν θεόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι τέσσαρες μάρτυ
ρες οἱ ἐν τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται· στίχ.

Στοῤῥῶν ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ
μία· Ἡ μὲν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους ἄθυ
μία· Ἡ ἐν τῷ κῶ πάσχα, κυριακὴ τοῦ
ἀσώτου· στίχ.

Ἄσωτος εἴ τις ὡς ἐγὼ θαρρῶν ἴθι·
Θεοῦ γὰρ οἴκτου πᾶσιν ἤνοικται θύρα·

ᾠδὴ ζʹ· Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·

Μίαν φύσιν τριάδος· μίαν θέλησιν ἔ
φης· μίαν ἐνέργειαν· θεοῦ δὲ σαρκωθέν
τος· δύο φύσεις θελήσεις· ἐνεργείας ἐ
κήρυξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλο
γητὸς εἶ :~

Οὐ θελήματα δύο· διαιρούμενα γνώμης
ἐναντιότητι· ποιότητι δὲ μᾶλλον ἀνεκή
ρυξας πάτερ· φυσικῇ διαφέροντα· ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Στήλην ὀρθοδοξίας· τοὺς ἐνθέους σου λό
γους πάτερ κατέχοντες· τὸν ἕνα τῆς τριά
δος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις· καὶ θελήσεσι
σέβομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐ
λογητὸς εἶ :~

Δύο πάτερ εἰδότες· ἐνεργείας τοῦ οἴκτῳ σε
σαρκωμένου θεοῦ· διπλᾶς αὐτεξουσίους·
θελήσεις διδαχθέντες· ὑπὸ σοῦ ἀνα
μέλπομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς
εὐλογητὸς εἶ :~ Θεοτ.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος· σαρκωθεὶς ἐπεφά
νης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν μητέρα, εἰ
δότες θεοτόκον· εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

ἄλλος· Παῖδες ἑβραίων·

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιῆσαι· ὁ παράνο
μος ἐν τούτῳ κατακλείει· ἐν ἡμέραις
τρισίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως· ἀνα
βοῶν νεόφυτε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἤδετο ὕμνος παραδόξως· ἱσταμένου φλο
γὸς ἐν

λουκίας τῆς παρθένου, ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ ζώσιμος καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ ἁγίᾳ λουκίᾳ καὶ ὅλος καὶ τὸ κτῆμα· ἐν τῇ μονῇ οὖν ἀναγραφεὶς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς ἁγίας· καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτούς, ἀλλ' εὐθὺς ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας· εἰπόντων αὐτῷ τῶν γονέων, ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης· τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ μονῇ, ἐγένετο ἡγούμενος ἐν αὐτῇ· εἶτα γέγονε καὶ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως συρακούσης, ὑπὸ θεοδώρου πάπα ῥώμης· καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετήν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη· ζήσας ἔτη πεντήκοντα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, οὐαλλεριανοῦ· καν(δ)ίδου, καὶ ἀκύλα·

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ, καὶ λυσίου δουκός· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ λυσίου· καὶ ὁμολογήσαντες τὸν χν̄· ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς λαζικῆς χώρας, πιτυοῦς καλουμένῳ· ἐκεῖθεν τε εἰς τραπεζοῦντα ἄγονται· καὶ τῷ δουκὶ παραστάντες, βουνεύροις καταξαίνονται τὰς σάρκας· εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται· καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται· ὡς δὲ πρινὴς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δήμιοι· ταραχθεὶς ὁ ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς ἁγίους προσέταξε· μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας κρατηθεὶς καὶ ὁ ἅγιος εὐγένιος· ἀνάρετος γὰρ ἦν ἔτι· καὶ τὸν χν̄ καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας· ἐτύφθη ἀνηλεῶς· ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ ἄρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κονιορτόν· διὸ καὶ σχοινίοις διαταθεὶς, ῥοπάλοις ἀδροῖς τύπτεται· εἶτα ἀναρτᾶται· καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν εὐτόνως ξέεται· καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται· ἅλμῃ σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος· εἶτα καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας τοὺς ἁγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τελειοῦνται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς ἁγίας εἰρήνης ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν, καὶ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἁγνῆς· στί(χοι)·

Ἁγνὴν οἱ λάγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῇ προυξένησαν οἰκίαν·

Ἡ ἁγία μάρτυς ἁγνὴ ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως ῥώμης, γένους λαμπροῦ· αὕτη πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι· πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· καὶ τὸν χν̄ θν̄ γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν· τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ ἄρχοντος, ἁρπάζεται εὐθέως· καὶ παραστᾶσα προετρέπετο θύειν· ἢ εἰ μὴ θύσασα, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι· ἡ δὲ, οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε παρὰ τοῦ πορνεῦσαι μέλλει μοι ἔλεγε· θαρρῶ γὰρ τῷ θεῷ μου ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτό, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ· ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκόν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον ἁγνὴν πομπεύειν μετὰ ἐνδύματος ἐμός, εἰς ἔνδειξιν προστάξας· ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσῄει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μὴ δενὸς κωλύοντος· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων ἀδεῶς καὶ ἀπαρασκέπτως ταύτῃ προσέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλύνοντο καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο· τότε τις οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων· ὥς τις

θηλυ-

ὑπὸ πυρὸς διαφθείς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε· καὶ πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτῖνον, τοπικὴν συναθροῖσαι σύνοδον, ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων παρέπεισεν· ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης διέπεμψεν· ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς ἀθιώας παρὰ τῆς συγκλήτου καθίσταται· ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ βασιλέως αἱρέσει· καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ· ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς· ἐπὶ τούτω πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκην· καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξω πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται· κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται· ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγών, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος· καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίω· καὶ κατετέθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν· λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομήν, αὖθις ὑπὸ θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν τῷ βίω ὑπῆρχεν· τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν· ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος ἴσα τῷ διδασκάλω τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθείς, μακρὰν ἐξορίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἔν τινι τῶν κατὰ Θρᾴκην φρουρίων πεμφθείς, τὸν βίον κατέλυσεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου· Στίχ.

Τὸν νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ·
Νεοφύτου κάλλιστον οἷάπερ θάλλος·

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν· παῖς εὐσεβῶν καὶ χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης θεοῦ· ἔνατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῶν, προσηύχετο· καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε, καὶ καταπτᾶσα περιστερὰ τὴν κλίνην περιεῖχεν αὐτοῦ, ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς· ἐπεὶ ἡ τοῦ ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθαμε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγρε· τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβών, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν· καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας· ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ ἀγγέλου τρεφόμενος· τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβάς, δι' ἀποκαλύψεως· ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε· καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι· καὶ πάλιν τὸ ὄρος καταλαβών, τῷ πεντεκαιδεκάτω ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ παρέστη τῷ ἡγεμόνι Δεκίω, δι' ἐπικουρίας ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον· ὅθεν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παρρησίαν, πρῶτον μαστίζεται· εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται· σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται· ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀβλαβὴς διέμεινεν λύμης, ἐπιπεσόντος αὐτῷ βαρβάρου τινὸς ἀναιρεῖται ξίφει :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, ἐπισκόπου Συρακούσης Σικελῶν νήσου· Στίχ.

Μετάστασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου·
Ὡς καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος·

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας· υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων· οἵτινες εἶχον κτῆμα πλησίον

λουκίας

βασιλέως οὐρανίου παρθένε· ἐν ᾗ σαρκωθεὶς ἀνεπαύσατο θέλων· καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλατο· καὶ ἵδρυσε τῷ πατρικῷ, ὡς ηὐδόκησε θρόνῳ τὸν ἀνθρωπον·

Ὁ εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον· ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς τριάδος ἐραστὴν τὸν μέγαν Μάξιμον· τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον· τοῦ πιστεύειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι· θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα· μεγαλοφώνως οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ἀνακράζοντες· χαῖρε κῆρυξ τῆς πίστεως:~

ὁ οἶκος·

Ἀνοιξόν μου τὰ χείλη, ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου· καὶ δός μοι θείαν χάριν ἑλκύσαι τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστέ, τὸν ἐξόχως σου ὑπεραθλήσαντας, κηρύξαντα τὰς φύσεις· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούει ταῦτα· χαῖρε φωστὴρ καταυγάζων κόσμον· χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαῖρε μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος· χαῖρε τῶν μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα· χαῖρε ὄντως εἶ καλλώπισμα ἐκκλησίας καὶ στύλος· χαῖρε ἔρεισμα τῆς πίστεως καὶ ἀσάλευτος βάσις· χαῖρε ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος· χαῖρε ὅτι προθύμως ὑπὲρ Χριστοῦ μέλη τέμνῃ· χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε· χαῖρε πολλοὺς τοῦ Βελίαρ λυτρώσας· χαῖρε πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας· χαῖρε κῆρυξ τῆς πίστεως:~

ἕτερον κοντάκιον ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης·

Ἱεραῖς διέπρεψας, ὁμολογίαις, καὶ πρὸς φῶς ἀνέδραμες, καὶ δόξαν ἦρθης ἀπὸ γῆς· κατεστεμμένος ὦ Μάξιμε· τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε:~

Ὁ οἶκος·

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπίς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, καὶ τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, κόσμῳ προσανίσχει, Μάξιμος ὁ θαυμαστός, διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον· τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν, ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ὡς ἀληθῶς, ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στεῤῥῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν, βραβείοις νίκης ἐστέφθη· ὅθεν βοῶμεν αὐτῷ· Τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κα΄· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· στίχ.

Ἡ χεὶρ ἀγλώττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύει· Καὶ χερσὶ Θεοῦ Μάξιμε ψυχὴν δίδως· Εἰκάδι πρώτῃ πότμος Μαξίμου δος ἐκάλυψεν·

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος Πωγωνάτου, ὄντος ἀπογόνου Ἡρακλείου· ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην βασιλέων δεξιωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διηγήσεσι· τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ πρωτασηκρήτης προεβιβάσθη ἀξίωμα· καὶ βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός· ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει· ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων· καὶ διατάγματά τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευσε· καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο ἐκκλησίας· οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρεῤῥίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν· καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσοπόλει μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν· εἶτα θείῳ ζήλῳ ὡς παρ' ὑπὸ

Τὸ τοῦ βίου σου ἄμεμπτον· καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον· πλήθη πάμπολλα θεώμενα· τῷ θεῷ προσῆλθον, μάρτυς ἔνδοξε:~

Ὄρος φθάσας κατῴκησας· θείῳ ὁδηγούμενος μάκαρ πνεύματι· ὑπ᾽ ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος· τῶν ἀγγέλων ὤφθης ἰσοστάσιος:~

Νόμοις θείοις δεξάμενος· δέλτοις γεγραμμένας ἀξιοθαύμαστε· τούτοις ἀπάσας ἐκπεπλήρωκας· ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως:~

Συμπαθῶς διεσκόρπισας· ἔδωκας τοῖς πένησιν ὡς προσετάξω· ἀντικτώμενος μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα:~ Θεοτοκίον·

Ἑκουσίως πτωχεύσαντα· πλούτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον· θεὲ ἀπεκύησας· τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτείροντα·

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες·

Ὁ γνῶσιν τῶν γνησίων ἀθροίσας καὶ ὄντων· ἐνδίκως φιλόσοφος· κατονομάζεται μάξιμος:~

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι· τοῦ Χριστοῦ μιμητὴς πανάριστος· ὤφθης ἀοίδιμε μάξιμε:~

Μανίας ὑπέρτερος γέγονας· τοῦ τυράννου· εὗρες δὲ μακάριε· τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον·

Οἱ μὴ σὲ θεοτόκον γινώσκοντες· θεομῆτορ· φῶς οὐ μὴ θεάσονται· τὸν γεννηθέντα ἐκ σοῦ πάναγνε:~ Θεοτοκίον·

ἄλλος· Ἵνα τί με ἀπώσω·

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεος γενόμενος· ἀξιοθαύμαστε· πρὸς τοὺς προκειμένους· τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας· ἀνδρικοὺς ἀγῶνας· μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους, μὴ δὲ θάνατον μάρτυς νεόφυτε:~

Ἀπορρήτῳ προνοίᾳ· τοῦ τὰς σὰς ἰθύνοντος πορείας ἔνδοξε· ἐπιστάντες θεῖοι πρὸς τὸ στάδιον εἷλκον σε ἄγγελοι· ἀπὸ ὄρους ἄλλον· ὡς ποτὲ μωσῆν δεδοξασμένον· τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι:~

Ῥῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ· ἔχων παναοίδιμε μάρτυς νεόφυτε· θαρσαλέᾳ γνώμῃ τοῖς διώκταις ἐβόας αὐτόκλητος· μὴ ἐπιζητοῦσι· παρ᾽ ἐμοῦ νῦν· τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν:~ Θεοτοκίον·

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων· κόρη παναμώμητε θεῖον μυστήριον· ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ υἱὸς καὶ λόγος, ὁ τοῦ θεοῦ σὰρξ χρηματίσας· καὶ θεώσας παρθένε τὸν ἄνθρωπον:~

ᾠδὴ ϛ΄. Χιτῶνα μοι παρέχου·

Ἀνένδοτον προσφέρεις τῷ θεῷ· θεοφόρε δέησιν· ψυχῆς τε καὶ σώματος· τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι:~

Ζηραίνεται αἱρέσεων πηγή· βορβορώδης ἅπασα· ἀοίδιμε μάξιμε· φραττομένη τῇ ἰσχύϊ τῆς γλώττης σου:~

Ἱλάσθητί μοι μόνε ἀγαθέ· καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, χέε τῇ καρδίᾳ μου· ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ ὁσίου ἀνάβλυσον:~ Θεοτοκίον·

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ τὸν λόγον κυήσασα· ῥῦσαι δεόμεθα· τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ἄλλος· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου παμμάκαρ· τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς· καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχοις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας· προστάσσοντος θύειν θεοῖς· καὶ θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον:~

Στρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος μάρτυς· συνεπόδησας εἰς τέλος τὴν πλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ· τὰς ἀτάκτους πορείας· ἀπράκτους ἔδειξας σθένει τοῦ πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς ὃν πόθον· στεφηφόρος καὶ παρίστασθαι:~

Ἐθέλχθης ταῖς καλλοναῖς τοῦ δεσπότου· καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων· λόγε θεοῦ· διὰ σὲ τὸν τυθέντα· ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι· μιμούμενος προφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα:~ Θεοτοκίον·

Ὑπέρλαμπρος ἀνεδείχθης καθέδρα·

ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας:~

Θκ. Τεκοῦσα τὸν φύσει δημιουργόν· ἐθέωσας ὅλην τὴν οὐσίαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως θεοτόκον· ὁμολογοῦμεν παρθένε θεόνυμφε:~

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ μάξιμος· τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῶς· κῆρυξ τε καὶ μάρτυς· ἀνεδείχθη δι' αἵματος:~

Μάξιμε μακάριε· σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας· θεοπρεπὲς· τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἁγνὸν ἐνδιαίτημα:~

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου· ποταμοὺς Χριστοῦ δόγματα· παν ἀσεβῆ· μάξιμε πανμάκαρ· τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος:~

Θκ. Ἰματρίβον δέσποτα· πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν· δείξης ἡμῖν· μήτραν παναγίαν· παναγίως κατῴκησας:~

Ὁ αὐτός.

Ὅλον ἀνακείμενον τῷ πανοικτίρμονι λόγῳ σε· τὸ καθαρὸν· πνεῦμα διετήρει· ἀπαράτρωτον ἔνδοξε:~

Ὑμνήσαν τὸν Κύριον· πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα· τὴν διὰ σοῦ· μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν:~

Φῶς ἐναπαστράπτουσα· ὑπὲρ στερρὰ φωνὴ ζώσῃ σε· πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις· προσκαλεῖται νεόφυτε:~

Θκ. Ὕμνον χαριστήριον· γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει σοι· μῆτερ θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν· διὰ σοῦ κληρωσάμενον:~ ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου:~ κα'. ἦχος π. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Λωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀπεδίωξας πᾶσαν ἅπασαν αἵρεσιν· ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν μάξιμε· ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Δόξα, τοὺς μάρτυρας.

ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Νεοθαλὲς ὥσπερ φυτὸν ἐκβλαστήσας· ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ ἀθλοφόρων· καρποὺς ἐν θεοῦ γνώσεως προσήγαγες· οἷς περ διατρέφονται οἱ πιστῶς σε τιμῶντες· ἔνδοξε νεόφυτε, ἀθλητὰ γενναιόφρον· ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς· πάντοτε σῶζε· θεῷ παριστάμενος:~

καὶ νῦν Θκ. Ὅμοιον.

Μετὰ θεὸν σταυρῷ τὴν σὴν θεοῦ· προστρέφων ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην· παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησον ἁγνὴ, ὅτι ὑπερῆραν μου κεφαλὴν ἁμαρτίαι· καὶ πτοοῦμαι δέσποινα τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή· πρὸς τὸν υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με:~

σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα· ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα· σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ· οἴμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς θεὸς ὑπ' ἀγγέλων· ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ· θέλων σταυροῦσαι· ὑμνῶ σε μακρόθυμε:~

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσιν· καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ· ἀνεδείχθης πάτερ, ὡς περ ἄσαρκος:~

Ἰταμὸς μὲν ὁ τύραννος· ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι· ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται:~

Συναθλοῦσί σοι μάξιμε· ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος· σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον:~

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος· καταρδευομένη ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ· ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον· σοῦ τοῦ θείου σπόρου δόγμα ὅσιε:~ Θκ.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου· τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους πανάμωμε· χαριστήριον ἐφύμνιον· ἀναπέμπομέν σοι θεονύμφευτε:~ ὁ αὐτός.

καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε δέσποινα· ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος· πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων· κόρη ἐξάρπασον· τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα τὸ πέλαγος καὶ παύουσα· τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως· τὰς ἐπαναστάσεις· τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου ἁγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζωσε· τὴν ἀειμακάριστον:~

σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον· ἀδίκως καθηλοῦντά σε· σταυροῦ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα· ὡς Συμεὼν προέφη· τὰ σπλάγχνα σὲρ διετέτρωτο:~

Ἀπὸ στίχου, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος πλ. δ΄. τοῦ Μαλαξοῦ.

Τὸ πανάγιον πνεῦμα, τὸ τοῖς ἀποστόλοις ἐπιδημῆσαν, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τούτοις διδάξαν, λαλεῖν ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ, αὐτὸ τὴν ἐκτμηθεῖσάν σου γλῶσσαν, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας, παραδόξως νεουργῆσαν, κάλαμον γραμματέως ὀξυγράφου ἀνέδειξε· ῥητορεύουσαν τὸ μυστήριον, τῆς ἀπορρήτου ἑνώσεως, τῶν ἐν Χριστῷ συνελθουσῶν φύσεων· ἐν ᾧ πάντοτε στηρίζεσθαι, τὴν ἐκκλησίαν ἀκλόνητον, Μάξιμε πάτερ ἱκέτευε:~

καὶ νῦν θεοτοκίον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Ἐξάρπασόν με δέσποινα· χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου· τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει· καταπιεῖν ὁλοτελῶς, σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι· καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου:~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος· τὸν μόσχον βλέπουσα σταυροῦ τοῦ ξύλου· προσαναρτώμενον θελουσίως· ὀδυρομένη γοερῶς· οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν· ἀχάριστος ἑβραίων· θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε:~

τροπάριον. ἦχος πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ· εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος· τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστήρ· τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα· Μάξιμε σοφέ· ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ εἷς κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων δύο, τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· ἄνευ τῶν θεοτοκίων·

Ὁ παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνοιαν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης· θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ πνεύματος:~

Πῦρ καιόμενον ὤφθης· κατὰ τῶν αἱρέσεων μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας· κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ πνεύματος:~

Ἄλογον προετέθη· ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως· μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου πάτερ διήλεγκται:~

θεοτοκίον. Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου θεονύμφευτε· εὐδοκήσας τεχθῆναι· γλυκασμός ἐστι καὶ φῶς ἄδυτον:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χριστοῦ φυτόν σε μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄.

ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτόν· λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν μαρτύρων καὶ ἱδρούς, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθήσας· ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν νεόφυτε:~

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτής· δεικνύμενος μάκαρ· ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθήν· μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω· καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι:~

Σταλάζων θεόφρον τὸν γλυκασμόν· τῆς θεογνωσίας ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν·

Ἐκ χειροτονίας μηδ' ὅλως κατ' ἐπαγγελίαν τυχθείς, ὡς περ ὁ μέγας πρόδρομος πάτερ ἀνθύμε· ἡγιασμένος ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀνεδείχθης· οὐ μόνον γὰρ τὴν στείρωσιν τῆς τεκούσης σε, ἐν τῷ τίκτεσθαι διέλυσας· ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνοις μήτρας, δι' εὐχῆς εὐτέκνους ἀνέδειξας· ὡς Ἠλίας δὲ τὴν ἔρημον οἰκήσας, θύρας οὐρανοῦ ἠνέωξας· καὶ τὴν γῆν ἀκαρπίαν νοσοῦσαν ἰάσω· ἐκ βραχυτάτων δὲ ἄρτων, πλείστους διέθρεψας, τὸν σὸν δεσπότην Χριστὸν ἐκμιμούμενος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας σε:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ·

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ κανόνος· ᾠδὴ γ'· καὶ ς'·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κα'· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ'·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Ὃν δι' οἶκτον γενόμενον· ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον· ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε· καταγνοούμενον ὅσιε· ἐκήρυξας Μάξιμε· ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα· μονοθέλητον· μονενέργητον τὸν τὸ δοξαζόντων· ἐπηρείᾳ διαβόλου· τοῦ τὴν κακίαν τεκτείναντος·

Ταῖς ναυραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον περ ἀπέπνιξας· ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ θλίψεις ἀοίδιμε· μαστιζόμενος δεινῶς· καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος· καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς θεὸν αἰρομένην· θεῖαν χεῖρα· δι' ἧς γράφων διετέλεις· τὰ ὑψηλότατα δόγματα:~

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος· τεθηγμένη τῷ πνεύματι· ἡ ἁγία γέγονε περ γλῶσσά σου· καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι· πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν· νόμον θείων ἀρετῶν· καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν· καὶ τὴν σάρκωσιν· τοῦ ἐν δύο οὐσίαις· τοῖς ἀνθρώποις· καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος:~

Ἕτερα τοῦ μάρτυρος· ἦχος πλ. δ'·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· περιστερὰ ὁμιλεῖ· Νεοφύτῳ τῷ μάρτυρι· ἀνθρωπίνῳ φθέγματι· ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα· δι' ἧς ἀστράπτει βίον ἰσάγγελον· ὑφ' ἧς νεάζων ἀθλουργεῖ κράτιστα· ὢ θείων πράξεων· τοῦ πενταάθλου μάρτυρος· οὗ ταῖς εὐχαῖς· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος:~

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ· ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος· ἐκτελεῖ θαυμάσια· ἐνεργείᾳ τοῦ πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ εὐχαῖς ἀρρύεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὤφθη γέννημα· ὢ θείων πράξεων· τοῦ πενταάθλου μάρτυρος, οὗ ταῖς εὐχαῖς· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος:~

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος· τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν· ἐξαισίοις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμίζει τούτῳ βαλλόμενος· ἀγρίους θῆρας, πτήσσοντας δείκνυσιν· ὢ κράτος ἄμαχον· ἐν ᾧ τεθαυμάστωται, ὁ ἀθλητής· ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ θεός:~

Δόξα ἦχος πλ. β'· τοῦ Μαλαξοῦ·

Μεγίστην σοφίαν κτησάμενος, τῇ κλήσει κατάλληλον περ Μάξιμε· μεγίσταις ἀξίαις ἐν βασιλείοις διέπρεψας· ἀλλὰ ταύτας ἤμειψας πρὸς τὴν ἀγήρω δόξαν, δι' ἀγγελικῆς πολιτείας· ἐντεῦθεν ἀναγόμενος ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, μέγιστος ὁμολογητὴς τοῦ Χριστοῦ ἀναδέδειξαι· ὑφ' οὗ περ ἀξίως δοξαζόμενος, ἀπὸ δόξης τῆς ἐνταῦθα ὁμολογίας, εἰς τὴν δόξαν τῆς ἐν οὐρανοῖς, τρισαγίου δοξολογίας μετέσχηκας, ὡς ἀριστεὺς τετιμημένος· φωτίζων τοὺς εὐφημοῦντάς σε:~

καὶ

καὶ γὰρ φάλαγγες· ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν· ἡ χώρα ἰορδάνου· ἐξελώθησεν ὡς κρίνον· ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι :~

Μετέσχες ὡς ἠλίας ὁ ζηλωτὴς· ἀρετῶν ἐποχούμενος ἅρματι· πρὸς ὕψος· ὅπου σοῦ πολίτευμα ἐμφανῶς· σοῦ σὺν ἐγγραφῆ ὅσιε· καὶ νῦν τῷ δεσπότῃ παρεστηκὼς· μνημόνευε τῶν πίστει· τὴν μνήμην σου τελούντων· τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον :~

Ὁ βίος σου παμμάκαρ ἀγγελικός· ἡ ζωὴ δὲ θεόφρον ὑπέρλαμπρος· ἡ δὲ ψυχὴ φωτοειδεστάτη θεοφιλής· καὶ ἀσφαλὴς ἡ πίστις σου· θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητὴς· ἐγένου θεοφόρε· καὶ κῆρυξ ὀρθοδόξου διδασκαλίας ἐχρημάτισας·

Ἱκέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν θεὸν· πρεσβευσόμενον πάτερ συγχώρησιν· ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων μου καὶ χρεῶν· ἀποκοπὰς αἰτούμενον· θείους μιμησάμενον οἰκτιρμοὺς· προβάλλομαι προθύμως· ἐλπίδι τῆς πρεσβείας· τῆς σῆς θεόφρον στηριζόμενος :~ θεοτοκίον·

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος ἁγνή· τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας· καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν· καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον· πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν· διδοὺς ἐλευθερίαν· καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος :~

Ὁ εἱρμός·

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα· ὅτι θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν :~

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Ἐκ μήτρας καθηγίασε, θεὸς σε πάτερ ὅσιε· ἱερεμίαν ὡς πάλαι· καὶ σαμουὴλ θεοφόρε· προφήτην θεῖον δείξας σε· τερατουργὲ εὐθύμιε· τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων· τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων :~

Ἕτερον ὅμοιον·

Ὡς πάλαι τοῦ βλαστήματος, προδρόμου θεῖος ἄγγελος· ἐκ στειρευούσης μηδόλως, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκ μαγείου εὐθύμιε· βαπτιστὴς ὀρεσίτροφος· ἀκτήμων ἄοικος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων :~

Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι· καὶ φύσεσι πανάμωμε· μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει· τίκτεις θεὸν ἀπορρήτως· τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα· μέχρι σταυροῦ θελήματι· καὶ ἡμῖν χαρισάμενον· τὸν τῆς θεότητος πλοῦτον· θεοκυῆτορ παρθένε·

Εἰς τοὺς αἴνους· πᾶσα πνοὴ· ἱστῶμεν στίχους δ', στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος πλ. δ'·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Ὅσιε πάτερ εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ· τῷ χριστῷ ἠκολούθησας· μὴ προκρίνας ἔνδοξε· τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· ἐν τῇ ἐρήμῳ ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὤλεσας· ὢ τίς ἰσχύσειεν· ἐξειπεῖν ἀοίδιμε τῆς σῆς ψυχῆς· ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν χριστόν :~

Ὅσιε πάτερ εὐθύμιε· σὺ ἀνεδείχθης κανὼν· μοναζόντων καὶ καύχημα· ὀρθοδόξων ἥδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας· τὰς ἐκφοβήσεις ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν· ὢ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ μακάριε· δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὀφρύν :~

Ὅσιε πάτερ εὐθύμιε· σὺ ἀληθῶς πρὸς θεὸν· τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει ἅγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις εὐχαῖς πανόλβιε· τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσαι· ὢ ἐγκαλλώπισμα· ἀσκητῶν ἀοίδιμε· σὲ ὁ χριστὸς· χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αἰωνίους μονάς :~

Δόξα, ἦχος πλ. β'· τοῦ μαλαξοῦ·

ο ἐκ στειρωτικῆς

ϗ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσαν· εὐλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν (ὠδὴ) :~

Φωτὸς ἐμφορούμενος· τοῦ τρισηλίου· πατὴρ φῶς δεύτερον· τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου· μεμορφωμένος ὤφθης εὐθύμιε· τὰς λαμπηδόνας, ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσιν· εὐλογητὸς εἶ :~ θκ.

Ως ὄρθρος ἀνέτειλας· δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα· τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον· τῆς ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα· θεογνωσίας, ἀκτῖσιν ὦ ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~

ὠδὴ η'· Παῖδας εὐαγεῖς·

Θεῷ ἑαυτὸν καθιερώσας· καὶ ἅψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον· ὅλον σου εὐθύμιε· χαίρων ὡλοκαύτωσας· ὡς ἱερεῖον ἄμωμον· τὸν βίον μέλπων χω· τὸν κν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ· ὡς κλῆρον τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· φύσεως κρατήσας γάρ· φύσιν ὑπερβέβηκας· προγνωστικῶς πρὸς ἔκβασιν· ᾄδων εὐθύμιε· τὸν κν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ἄλλος· Ἑπταπλασίως κάμινον·

Ἐν νεωτάτῃ χρώμενος ἐγκρατείᾳ πανόλβιε· πρὸς ὑψηλοτάτην πολιτείαν ἔφθασας· δοχεῖον γενόμενος· χωρητικὸν τοῦ πνς· τοῦ ζωοποιοῦ καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως· βρυόντων χαρισμάτων· μελῳδῶν ἀνενδότως· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μεταναστεύων ἔφθασας· τῆς σιὼν τὴν ἀκρόπολιν· εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήντησας· καὶ κλῆρον ὅσιον· ἐκ τῶν ἱκεσίων πόνων εὑρών· ταῖς ἀγγελικαῖς χοροστασίαις συμψάλλεις· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε :~

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας· τοὺς σκοτεινομόρφους ἀπελάσας δαίμονας· καὶ στῦλος ὁλόφωτος· οὐρανομήκης γεγονὼς· θαυματοποιεῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων· ἀπαύστως ἀνακράζων· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε :~

Ἱερωτάταις πράξεσι· διὰ βίου κοσμούμενος· τὴν ἀρχικωτάτην ἀρετὴν κατώρθωσας· δογμάτων ὀρθότητι· διαπρεπὴς γενόμενος· καὶ θεολογίας ἀκριβοῦς ὑποφήτης· βοῶν ἀδιαλείπτως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε :~ θκ.

Νύμφη θῦ πανάμωμε· τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν δέσποινα· ταῖς τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίαις παρέχου· ταῖς πίστει μελῳδούσαις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε :~ ὁ εἱρμός·

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν· ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Μετὰ τόκον σε ἁγνή· καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε· πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέλλουσα· ὡς θκόν ἀληθῆ μεγαλύνει σε :~

Ἰαμάτων σε πηγήν· καὶ περὶ θαυμάτων καὶ ἐν θήκαις ὅσιε· κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντα· ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν :~

Ἐπιγείῳ βασιλεῖ· τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπεργάσασθαι· κατὰ βαρβάρων ϗ τῇ ποίμνῃ σου· κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ὑπὲρ ὅσιε :~ ἄλλος· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ·

Ἐγνώρισε χς σοι τὴν πρὸς αὐτὸν· πολυέραστον ὑπὲρ ἀνάλγησιν· ὡς περ μωσεῖ· πάλαι τῷ θεόπτῃ ὦ μιμητής, δι' ἀρετῆς γενόμενος· ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν· διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος·

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ· ἡ διψῶσα εἰς ἕλη ἐγένετο· ταῖς πρὸς σὲ εὐχαῖς· μετασκευασθεῖσα ὑπὲρ ταῖς σαῖς· ἀσκητι-

καὶ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμᾶ. στίχ.

Θάλψις δεχέσθω τοὺς ἀθλητὰς τοῦ κρύους. Ἰννᾶν Πιννᾶν Ῥιμμᾶν τε τοὺς κρυσταλλίνους.

Οὗτοι χώρας τινὸς τῆς κατ' ἄρκτον ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συσχεθέντες, τῷ τῆς χώρας παρέστησαν ἄρχοντι· ὃς ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι· δεσμοῦνται οὖν ξύλοις ὀρθίοις μέσον παγεῖσι τοῦ ποταμοῦ ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρον ἦν, οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σωμάτων πεπηγὸς, τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἀκίνητον μεῖναν· κἀν τούτῳ τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ τελώνου. στίχ.

Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου.
Πρὸς ἀρετὴν πρὶν, νῦν δὲ πρὸς τρυφὴν πόλου.

Οὗτος ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ πρεῖκιος χρηματίσας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπεπίστευτο· παντελῶς δὲ ἄσπλαγχνος ὢν καὶ ἀνελεήμων, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν τε καὶ ἐλογίζετο· διὸ τῶν πτωχῶν τὶς πείρας ἕνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ᾔτει ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ τῶν ἄρτων ἁρπάσας ἕνα· καὶ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἀρτοποιὸν τοὺς παρασκευασθέντας κομίζειν ἄρτους, μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος, ὡσεὶ λίθον ἠκόντισεν· οὔπω δύο παρῆλθον ἡμέραι· καὶ ὁ Πέτρος νόσῳ κατάσχετος γεγονὼς, ἑαυτὸν ἑώρα τῶν πρακτέων λόγοις ἐπέχοντα· εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρεῖναι διακρίνων ἑκάτερα, οὗ κατὰ μὲν τὴν λαιὰν πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε συναθροιζομένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας· κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν, λευχείμονας μὲν ἄνδρας καὶ φοβεροὺς τὴν μορφήν· μὴ δὲ ἓν ἀγαθόν τι σταθμίσαι παρεξευρίσκοντας πλὴν τοῦ ἄρτου ἐκείνου ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ἔβαλεν· αὐτίκα τοίνυν διαναστὰς, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δοὺς πτωχῷ τινὶ, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνους ταῦτα ἐνδεδυμένον· καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς· ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλων μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πυλωροῦ κωφεύοντος διανοίξας τὰ ὦτα· καὶ λαλεῖν παρασκευάσας τῷ ἐπιτάξαι ἀνοῖξαι αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα· εἶτα τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν ᾗ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· καὶ κατετέθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βοὸς, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι· πρόσταγμα τυραννικὸν· εἰς φληνάφον θέμενοι· ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὤφθης εἴσω τῆς νεφέλης· Πέτρε τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος· ὡς θεῖος βοῶν μυστηπόλος· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν· Πέτρε ὁ δημιουργὸς· ἀφθόνως τῆς φύσεως· ψυχῶν διαθέσεις προσφαίνων· τῶν μετεχόντων ὅσιε· τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου:~

Ἓν καὶ μετὰ τὴν θείαν· σάρκωσιν μονογενῆ· ἐν δύο ταῖς φύσεσιν· εὐθύμως σέβων ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀσκήσεως στάδιον· ἁγιοσύνης Πέτρε γυμνάσιον τὸν σὸν ἔδειξας βίον· δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἑνούμενος· τοῖς ἀσωμάτοις κραυγάζων εὐθύμως· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ῥομφαίαν σε δίστομον· ἠκονημένην Χριστὸς ἀνέδειξε· τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας· καὶ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας

καὶ

κατὰ λέγεται. γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος· καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλών, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ πρεσβυτερίου χειροτονίαν λαβεῖν· καὶ τῶν ἱερῶν ἀσκητηρίων καὶ μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. ἔνατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἔν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων, μετὰ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται. ἔνθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. λέγεται δὲ καὶ ποτὲ ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ διαθρέψαι. οὐ μόνον δὲ αὐτὸς ἐν δυνάμει θεοῦ στείρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι' εὐχῆς εὐτέκνους, καὶ γονίμους ἀπέδειξε. καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν καὶ ποτὲ θύρας ἀνέῳξεν οὐρανοῦ. καὶ τὴν γῆν ἀκαρπίαν νοσοῦσαν ἰάσατο. ἐδήλωσε δὲ τοῦ ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα, καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στῦλος, ὃν ἱερουργοῦντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, ὁπόθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα καὶ συμπαρεστῶτα τῷ ὁσίῳ μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρός. τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων θείας κοινωνίας μεταλαβεῖν νοερῶς καθορᾶν· καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνειδότος, τίς δὲ ἐσπιλωμένος πρόσεισι· τῆς παντελοῦς δήπου καθάρσεως καὶ ἁγνείας σημεῖον ἐστίν. ποτὲ ὁ μακάριος γενόμενος ἐτῶν ἐνενήκοντα ἑπτά, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου. ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπής. τὸν τρόπον ἁπλοῦς. τὸ χρῶμα λευκός. τὴν ἡλικίαν εὐσταλὴς καὶ σεμνός. πολιὸς τὴν τρίχα. τὴν ὑπήνην μέχρι τῶν μηρῶν καθηκώς. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν μοναχοῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων καὶ ἐγκρατής· οὐκ ἦν δέ· ἀλλὰ τοὐναντίον ἀκόλαστος, ἑώρα ὁ μακάριος ἄγγελον μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκοῦσαι τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ μοναχοῦ. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Βάσσου, Εὐσεβίου· Εὐτυχίου, καὶ Βασιλείδου· στίχ.

Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χειρῶν δημίων·
χαιρῶν βέβηλοι χεῖρας ἡγιασμένας·
Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος·
Τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἄτρωτος μένει·
Εὐτύχιον εἰς μέρη διεῖλον τρία,
Θεοῦ θεία πρόσωπα τιμῶντα τρία·
Ἀπορραγῆναι μὴ θέλων Βασιλείδης·
Μοίρας ἀθλητῶν ἐρράγη τὴν γαστέρα·

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· πλούτῳ βρίθοντες καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς· προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον βάπτισμα· τὸν ἐπίσκοπον Θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐνεργοῦντα δυνάμει· ὅθεν καὶ προσαχθέντες τῷ βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρως δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγάς· ὁ μὲν ἅγιος Βάσσος εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθείς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθείς, ὅλον τὸ σῶμα κατακοπείς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν· ὁ δὲ ἅγιος Εὐσέβιος κατὰ κεφαλῆς κρεμασθείς· κατὰ μέρος πελέκει διῃρέθη· ὁ δὲ ἅγιος Εὐτύχιος, τέσσαρσι πάλοις βιαίως ἐκταθείς, διαμερίσθη τριχῇ· ὁ δὲ ἅγιος Βασιλείδης, μαχαίρᾳ ἀναρρήγνυται τὴν γαστέρα· καὶ οὕτως τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Εὐγενίου· Κανδίδου· Οὐαλλεριανοῦ, καὶ Ἀκύλα· στίχ.

Τὸν Εὐγένιον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα·
Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος·

πεινώντων τροφέα παράδοξον· παι-
δευτὴν ἀφρόνων· σωφρονιστὴν ἀγνω-
μονούντων· ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀν-
τιλήπτορα:~

Συμπαθὴς ἐλεήμων· γνώμην ταπεινό-
φρονα φρόνων γεγένησαι· τῶν παθῶν
ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐν θέοις διδάγμα-
σι· καὶ σοφίζων πάτερ, καὶ νουθετῶν, τοὺς
φοιτητάς σου· καὶ ψυχῶν θεραπεύων
νοσήματα:~

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν
θαυμάτων σου· πάντας ἐφώτισας· καὶ
μαγνῆτις ὡς πάτερ· ἐφελκύσω πρὸς τὰ
σὰ παιδεύματα· διαπλάττων ἤθη· καὶ
τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις· ἐμβατεύων
ψυχῆς καθαρότητι:~ θκ.

Ἀληθῆ θεοτόκον· πάντες σε κηρύττομεν θεο-
χαρίτωτε· οἱ τῇ σῇ γεννήσει· τῆς φθαρ-
τῆς λυτρωθέντες γεννήσεως· καὶ πρὸς
τὴν ἀμείνω πάλιν ζωὴν ἀνακληθέν-
τες· διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν·

ᾠδὴ ς'· ὁ εἱρμός·

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς θεός, ἐκ φθορᾶς ἀ-
νάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Ὁμοίως ὡς πάτερ πάλαι τῆς παιδίσκης· τῆς
παλιγγενεσίας· τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἱοθε-
τήσας· ταῖς σαῖς λιταῖς θεοφόρε συνέτρι-
ψον· τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν·

Θεόσοφον σε οἰκονόμον· καὶ παιδευτὴν
ἀφρόνων· πορνείας πνευμάτων διώ-
κτην· ἡ τοῦ θεοῦ· θεοφόρε χάρις σοι· ἐνορ-
γῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα:~

ἄλλος· Ἱλάσθητί μοι σῶτερ·

Μεγίστην παρὰ θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμε-
νος· τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμό-
νων ἐδίωξας· τῆς τούτων στρεβλώσεως·
ἰώμενος πάντας· τοὺς ἐν πίστει σοι προ-
στρέχοντας:~

Μακάριος ἀληθῶς· ἐγένου πάτερ εὐθύμιε·
πτωχείαν πλουτοποιόν· καὶ πένθος
χαρμόσυνον· κτησάμενος ὅσιε· δι' ὧν
βασιλείαν· οὐρανῶν ἐκληρονόμησας:~

Ἀπώσω τὴν ἐπὶ γῆς· τιμὴν καὶ δόξαν εὐ-
μάραντον· ἀΐδιον δὲ ζωήν· καὶ κλῆρον
ἀκήρατον· παμμάκαρ ἀπείληφας·
σκηνὰς οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέ-
στατα:~ θκίον·

Κυρίαν σε τοῦ παντός· καὶ δέσποιναν ὀ-
νομάζομεν· τὸν ὄντως ὄντα θεόν· ἀρρή-
τως γὰρ τέτοκας· τὸν πάντα ποιήσαν-
τα· καὶ διακρατοῦντα· καὶ συνέχον-
τα πανάμωμε:~ Κοντάκιον·

ἦχος πλ. δ'· Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως·

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτί-
σις εὕρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅ-
σιε· τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν
σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλου-
σίως ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· καὶ ἀποκά-
θαρον ἁμαρτημάτων κηλῖδας, ὅπως
ψάλλωμεν, ἀλληλούϊα:~ ὁ οἶκος·

Ἐκ ῥαθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς
προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα· καὶ μνήσ-
σω τὸν μέγαν εὐθύμιον· ἀλλὰ τούτου
θαρρῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ
σπουδῇ πολλῇ τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσω· καὶ πᾶ-
σιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν
γέννησιν· καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλ-
λον, τὸ ἀλληλούϊα:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κ'· μνήμη τοῦ ὁσίου πρς
ἡμῶν εὐθυμίου τοῦ μεγάλου· στ.

Τί ἱ κοινὸν εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ·
Πρὸς ἀγγέλοις ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου·
Ἔληξε βίου εὐθύμιος εἰκάδι, ἠυγένειος·

Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας εὐθύ-
μιος· ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, ἐν
μελιτινῇ τῇ κατὰ ἀρμενίαν μητροπό-
λει· ἐκ παύλου καὶ διονυσίας, εὐγενῶν
τινῶν γεννηθεὶς κατὰ τὸν μέγαν ἰωάν-
νην, ἐκ στειρωτικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρός·
ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν
ἔσχεν· εὐθυμεῖν τοῖς γεννήτορσι ὑπὲρ
γονῆς δεομένοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνε-
χθείσης· ἔτος μετὰ τὴν τοῦ πρς τελευ-
τήν, προσάγεται παρὰ τῆς μρς, ὁ ἐπῶ
τῷ μεγάλῳ τῆς μελιτινῆς ἐπισκόπῳ,
καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν κληρικῶν
κατα-

καὶ νῦν. ἦχος δ΄. Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·
Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν ψυχικήν, ἐκπλη-
ρώσας λαμπάδα πνευματικῶς· ποθῶν
τὴν ἀείφωτον, τοῦ νυμφίου σου ἔλλαμψιν·
προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας ὅσιε
καὶ νυμφῶνι τούτου, Ἀφραὶμ μακά-
ριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν ῥυφὴν ἐκομί-
σω, ταύτην τὴν ἀείζωον· τῶν θαυμά-
των ἐνέργειαν· θεοφόρε ἀοίδιμε, πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ· τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ
τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα. ἦχος αὐτός. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὅμοιον.
Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινήν·
τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν· νῦν
ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύ-
δωνι· ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν
ὑπέραντλον· καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλ-
θεῖν κινδυνεύουσαν· φθάσον Θεοτόκε· τῇ
θερμῇ σου γαλήνῃ· παρέχουσα ἄφε-
σιν· σῷ λιμένι προσέδραμον· Θεοτόκε βοήθει
μοι, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ· τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔ-
χω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου. ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός·
Ἔκλινας Χριστέ, τῇ καταβάσει σου, οὐρανοὺς
ἐν συνέσει· καὶ ὤφθης σεσαρκωμένος
ἐπὶ γῆς· διὸ συμφώνως βοῶμεν· δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε :~
Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον· ἐκ σπαρ-
γάνων τὸν βίον· ἀνάβασιν ἐπεδείξω,
πρὸς Θεόν· ὦ προβαίνων ἐκράθης· ἐκ
δυνάμεως πάτερ εἰς δύναμιν :~
Ἠράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως· μετανά-
στης ἐντεῦθεν· πρὸς ἄστυ τὸ θεοδόχον γε-
γονώς· συστροῦσαι τῇ γνώμῃ· τῷ σταυρῷ διὰ
σὲ ὑπομείναντι :~
Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος· ἐξε-
δύσω τὸν βίον· γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπά-
λῳ προσπλακείς· τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει
ἐν ἐρήμῳ τρόπαιον ἔστησας :~

ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.
Ὅλον σαυτόν, πάτερ Θεῷ καθιερώσας· ἀθα-
νάτου δόξης ἐφιέμενος· καὶ πρὸς αὐ-
τὸν ἔδραμες θερμῶς· διὰ πολιτείας·
ἀμέμπτου καὶ διὰ ἀσκήσεως· καὶ βίου
λαμπροτάτου· ἀνενδότως κραυγάζων·
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~
Σὺ τὴν πηγήν· ὅσιε τῆς ἀγαθότητος· ἀ-
γαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως· τοῖς ἀσκη-
ταῖς γέγονας πηγή· θείων χαρισμά-
των· διψῶντας τούτοις ἰώμενος· πηγὰς
γὰρ ὥσπερ πάλαι· Μωσῆς ἐν ἐρήμῳ·
παραδόξως πανμάκαρ ἀνέβλυσας·
Ἐπιφανείς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ πνεύματος· τῆς
παιδίσκης, γόνοις κἀλευθερώσας· υἱοὺς
Θεοῦ ἀξιοπρεπῶς· τούτοις ἀναπλάσας·
υἱοθεσίας βαπτίσματι· τοῦ θείου γὰρ
προδρόμου, μιμησάμενος βίον· βαπτι-
στὴς ἀνεδείχθης ἀοίδιμε :~
Ὑπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν ἀοίδιμε· ἐπεγνώ-
σθης χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν
ἔδει ἀρετήν· ὄντως ἐν ἐρήμῳ· λαθεῖν καὶ κα-
τακαλύπτεσθαι· διό σε φωτοφόρον·
ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν· ὁ δεσπότης τῶν
ὅλων ἀνέδειξε :~ Θεοτοκίον.
Χαῖρε σεμνή· χαῖρε παρθένε πανάχραν-
τε· χαῖρε ὄρος· χάριτι κατάσκιον· χαῖ-
ρε σκηνή· χαῖρε κιβωτέ· χαῖρε καὶ λυ-
χνία· τὸ φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα· χα-
ρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου· καὶ ψυχῶν εὐ-
φροσύνης· τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέ-
γονας :~ ᾠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ.
Σεαυτὸν ὑπέταξας· τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ
γὰρ σοῦ σῶμα ὡς ψυχῆς· θεοφόρε ὄργα-
νον δουλαγωγήσας· τῆς σαρκὸς τὸ φρό-
νημα· καθυπέταξας τῷ πνεύματι :~
Γενναίως διανύσας· τὴν τρίβον τῆς ζωῆς·
καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβών, σωτηρίαν ἔτεκες
τοῖς πλανωμένοις· ἀναλάμψας ἥλιος·
τῇ ἐρήμῳ καλυπτόμενος :~

ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.
Ἀσκητῶν ἀσεβείας· ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρί-
βον ἀοίδιμε· προσηγήσω πάτερ· καὶ πρὸς
κληροδοσίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἀ-
γων· στῦλος πυρός τε καὶ νεφέλης· δε-
δεγμένος τὴν αἴγλην τοῦ πνεύματος :~
Ἰατρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστα-
τον· κόσμῳ δεδώρηται· ὁ Χριστός σε πάτερ· καὶ
πειρῶν·

Digitized by Google

σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς χν̄ τὸν θν̄· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ὁ κανὼν τῆς θκοῦ εἰς ϛʹ· καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο, εἰς ηʹ· ὁ πρῶτος ποίημα ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· μετὰ τῶν εἱρμῶν· Ὄλβος πέφηνας, γηγενῶν ἀθύμε· ᾠδὴ αʹ· ἦχος δʹ· ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε κε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ· ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε :~

Λύσις τῆς κατηφείας, τοῖς παραδόξως φύσασιν· ἐκ θῦ ἐπαγγελθείς· καὶ περὶ τοῦ τόκου σου δωρεὰ ἀθυμίας φερώνυμος·

Βοᾶ χαριστήριον· ἡ ἐκκλησία ὅσιε· δεξαμένη βλαστὸν· ἐκ θῦ εἰρηνικῆς, ἀθυμίας περιάγγελον :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου ποίημα θεοφάνους· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, παμμάκαρ φῶς μοι νέμοις·

ᾠδὴ αʹ· ἦχος πλ δʹ· Ἁρματηλάτην·

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκ δυσωπῶν τὸν θν̄· τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου· παμμάκαρ διασκέδασον, ἀθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως· τῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος :~

Ἄλλος τις σαμουὴλ θεόσδοτος· καὶ προσυλλήψεως· ἐπαγγελθεὶς πέρ· πάσαις ἐναπέφηνας· τῆς ἐκκλησίαις ὅσιε· φερωνύμως τὴν κλῆσιν· κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς ἀθυμίας φαιδρότητι·

Ἱκετηρίᾳ καὶ δεήσει χρώμενοι· οἱ σοὶ γεννήτορες· πρὸς τὸν θν̄ δῶρον, θεῖον σε κομίζουσι· καὶ φωτοφόρον βλάστημα· τῇ γεννήσει μηνύον· τῆς ἀσεβείας τὴν ἔλλαμψιν· καὶ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον·

Ὃ ἐκ παιδὸς κατιορθώθης ὅσιε· τῷ δεδωκότι θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων· καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προστάγμασι· τοῖς αὐτοῦ θεοφόρε· πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον· τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ πίστεως·

Ἐν θεομόρφῳ προστασίαν ἔχοντες· οὐ δειλιάσομεν· τὸ τῶν ἐχθρῶν ξίφος· τὸ ἀντιμαχόμενον· τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα· θν̄ τῶν ὅλων καὶ κν̄· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον :~

ᾠδὴ γʹ· ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πρς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θῦ· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε :~

Ἐὴ τεκοῦσα· τὸ τῆς ἄννης ζηλώσασα ὅσιον· ὡς τὸν πάλαι σαμουήλ· θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε· θεῷ τῷ δοξάσαντι· καὶ προσυλλήψεως :~

Περιουσίᾳ, τῆς πρὸς θν̄ ἀγάπης πυρούμενος· λογισμῷ τῷ εὐσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι ἐπαναπαύσατο :~

ἄλλος· Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς·

Ἀπὸ στειρώσεως τεχθείς· πνευματικῆς ἀκαρπίας· γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης· τὰς ἀκάνθας ἐκτεμών, τῆς ἀσεβείας ὅσιε· καὶ εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλλόμενος :~

Ἱερουργὸς ὑπὲρ φυῶν· καὶ μυστικῶν θεαμάτων· θεοφόρε γεγονώς, τοὺς ἀπίστοις προσενήνοχας χῷ θεοπρεπῶς πιστεύοντας· ταῖς διδαχαῖς σου πέρ· διδασκομένοις τὰ κρείττονα :~

Ἐωφερομεστάτῳ λογισμῷ· καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος· τῶν ῥᾳστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα· τὴν αἰώνιον ζωήν· καὶ τὴν φυφὴν προέκρινας· δι' ἐγκρατείας ἄκρας· σάρκα νεκρώσας ἀθύμε :~

Πυρπολουμένη τῇ ψυχῇ· καὶ τετρωμένη τῷ πόθῳ· τοῦ ἐχθροῦ τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας· τῶν δαιμόνων ἐκφυγών, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι· κατελαμπρύνθης πέρ· σημειοφόρος γενόμενος :~

θκ· Ῥήσεις τῶν θείων προφητῶν· καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας· ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν λόγον· τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν· καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα· θεονύμφε μόνη· εὐλογημένη ὑπερύμνητε·

κάθισμα

ρεὶ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου τριά-
δος, θεράπων γενόμενος· μεγαλοκήρυξ
ἀνθύμε· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν :~ καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε· καὶ δοξά-
ζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν πόλιν
τὴν ἄσειστον· τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον· τὴν
ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν :~ τροπάριον· ἦχος δ'·

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα· ἀνθύμη-
σον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι
τέκνα ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πνεύματος· εὐ-
σεβείᾳ φυτεύσας· ἐγκρατείᾳ ἐκθρέ-
ψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς αὐτοῦ
ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν :~ Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α',
στιχολογίαν, κάθισμα· ἦχος δ'· Ἐπεφάνης σήμερον·

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπορρήτῳ· ὡς
ἀστὴρ ἐξέλαμψας ἐν ταῖς ἐρήμοις διδα-
χαῖς, καταφωτίζων ἀνθύμε· τοὺς ἀδι-
στάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι :~

Δόξα ὅμοιον·

Ἐξ αἰγύπτου ἤστραψας ὡς ἑωσφόρος· καὶ
τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς
σου ἀρεταῖς· ἠγλαϊσμένε ἀνθύμε, πᾶσιν
ἐξέλαμψας τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως :~

καὶ νῦν, θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἐν τῇ σκέπῃ πανάγνε, τῇ σῇ παρθένε·
προσφυγόντων δέησιν· προσδεξαμέ-
νη παρ' ἡμῶν· μὴ διαλίπῃς πρεσβεύου-
σα· τῷ φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους
σου :~ Εἰς τὴν β' στιχολογίαν κάθισμα·
ἦχος πλ. α'· Τὸν συνάναρχον λόγον·

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος·
καὶ ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος·
ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυ-
νας· καὶ θαυμάτων ἐκ θεοῦ χάριν ἐδέξω
δαψιλῶς· ἀνθύμε θεοφόρε· ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἱκέτευον, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούν-
των σε :~ Δόξα τὸ αὐτό·

καὶ νῦν, θεοτοκίον· ὅμοιον·

Παναγία παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον· τοὺς
καταφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὔ-
σπλαγχνον· καὶ αἰτουμένοις τὴν θερ-
μήν σου ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ἀλη-
θῶς τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὖσα, μήτηρ θεοῦ
τοῦ ὑψίστου· ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις·
ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε :~

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα· ἦχος πλ. δ'·

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς· ἐκ
παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών· ἡγή-
σω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακά-
ριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμε-
νος ὅσιε· τῶν μοναζόντων ἐδείχθης· δι-
δάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον·
ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαν-
τας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς πίστεως· ση-
μειοφόρε ἀνθύμε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι·
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου :~

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν, θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί· σὲ
ἀσπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί· πᾶσαι
μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ
πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος· καὶ
ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ κύριον·
ὅθεν τῶν ἀγγέλων· καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος
ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον
σου· καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέ-
σβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ
δοῦλός σου :~

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α', ἀντίφωνον τοῦ τε-
τάρτου ἤχου· προκείμενον· ἦχος δ'·
Τίμιος ἐναντίον κυρίου· στίχος· Τί ἀνταπο-
δώσομεν τῷ κυρίῳ· Τὸ πᾶσα πνοή· τὸ
εὐαγγέλιον· καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστόν·

Τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·
ἦχος β'· Πρός, ἀναστὰς ὁ ἰησοῦς·

Εὐθυμίας καὶ ἡμᾶς· πνευματικῆς νῦν
καταξιώσοις, ὁ πληρώσας γῆν, εὐθυ-
μίας ἐν τῷ σῷ τόκῳ ἀνθύμε :~

ἢ τὸ ἰδιόμελον· ἦχος πλ. β'·

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου

Digitized by Google

ἦχος β'· τοῦ μαλαξοῦ·

Ε παγγελίας ὁ καρπός· ἐκ γεννητόρων
ἀνλαβῶν, ὡς ἐκ ῥίζης ἀγενοῦς, τῆς ἀ-
σεβείας εἰς μισθὸν, ἀνθύμως ἐβλάστησεν,
ἀνθύμιος ὁ ἀοίδιμος, καρποὺς ἐνθέων
ἀρετῶν, προσφόρων τῷ κτίσαντι· καὶ
ἡμῖν βραβεύων ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ, ἀν-
θυμίαν πνευματικὴν· καὶ εὐλογίαν ἐκ
θεοῦ καὶ μέγα ἔλεος:~

τοῦ αὐτοῦ· ἦχος δ'·

Ε γκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκήσεως, κατα-
λαμπρύνας σεαυτὸν πάτερ ἀνθύμε· ἄ-
ξιος ἱερουργὸς τοῦ ὑψίστου ἐχρημάτισας·
ἐφαιδρώσε γὰρ τοῖς πᾶσι τὴν σὴν ἔν-
δοθεν λαμπρότητα, ὁ συμπαρεστώς
σοι τοῦ πυρὸς στῦλος, ἐκτελοῦντι τὴν
ἀναίμακτον θυσίαν· τὸ διορατικὸν τοῦ
νοὸς ὑπεδείκνυεν, ἡ γνῶσις τῆς διαθέ-
σεως, τῶν προσιόντων τοῖς θείοις μυστη-
ρίοις· τῆς ψυχῆς δὲ τὸ καθαρὸν ἐπε-
γνώσθη σου, ἐν τῷ ὁρᾶν τὸν χωρίζοντα
ἄγγελον, τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος· διὸ
ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα· ἦχος δ'·

Ε λαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου ὡς ἥλιος
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπων
ἀνθύμε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡ-
μῖν τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ·
διὸ ἱκέτευε ὅσιε πάτερ· ἐν τῇ μνήμῃ σου
θεοφόρε· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔ-
λεος:~ καὶ νῦν θεοτοκίον·

Ν εῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν πα-
νάμωμε· παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπα-
ναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀ-
παλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφα-
λῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν· καὶ
τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ
αἰσχυνθῶμεν δέσποινα, σὲ προσκα-
λούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ
πιστῶς βοώντων· χαῖρε δέσποινα, ἡ
πάντων βοήθεια· χαρὰ καὶ σκέπη καὶ
σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά· ἦχος πλ. α'·
χαίρεις ἀσκητικῶν·

Χ αίρεις ὡς ἀνθυμίας ἀρχή· τῆς ἐκκλη-
σίας γενόμενος πάτερ ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ
γεννήσει πάσας αἱρετικῶν τὰς ὁρμὰς·
ἐκ θεοῦ γὰρ προγνοίας ἀπεκρούσατο·
διό σε φερώνυμον· ὀνομάζει ἀνθύμιον·
τῶν ὀπίσω, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα·
χαρᾶς ἔπλησας· τῇ τοῦ βίου λαμπρό-
τητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος· φωτός
τε πληρούμενος· καὶ παμολβίου καὶ
θείας· ἐναπολαύων ἐλλάμψεως· Χριστὸν
νῦν δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
θῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

στ. Τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ θάνατος·

Ρ άβδῳ τῇ τοῦ σταυροῦ στηριχθεὶς· τῆς ἀνο-
μίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χει-
μάρρουν· τρυφῆς δὲ θείας· καὶ παρα-
δείσου πηγὴν· νοερῶς παμμάκαρ πο-
τιζόμενος· πηγὰς στεροῖς· ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἀνέδειξας· ἐπιρροαῖς δέ· θείου πνεύματος
ὅσιε· παινόμενος· ὡς περ φοίνιξ ἀ-
νέδραμες· ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ
στῦλος πυρίμορφος· ὤφθης θεόφρον
καὶ πλήρης· φωτοειδοῦς ἐπιλάμψε-
ως· Χριστὸν ὃν δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος·

Ο ντως ἔως σκηνῆς θαυμαστῆς· ἕως τοῦ οἴ-
κου τοῦ θεοῦ παμμακάριστε· διῆλθες ἀ-
γαλλιάσει καὶ εὐφροσύνης ψυχῆς· ἔν-
θα ἦχος πάτερ ἑορτάζοντος· τερπνῆς
ἀκουσόμενος· καὶ γλυκείας ὑμνήσεως·
καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψε-
ως· γενησόμενος· ἐν μεθέξει ἀνθύμε·
ἧς μόνης ἐφιέμενος· τὴν σάρκα ἐνέ-
κρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία· δικαιο-
σύνῃ κοσμούμενος· Χριστὸν ἱκετεύων· τὸν
παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα· ἦχος πλ. α'·

Ο σιε πάτερ· οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀ-
φθαλμοῖς· οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου
νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ
σεαυτὸν ἡτοίμασας τοῦ πνεύματος καταγώγιον·
ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ πατρὶ, μονὴν πα-

κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν· καὶ βασιλεύσει κύριος αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ· καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσηται θώρακα δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως· καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία· καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν· καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου:~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα·

ἦχος β'· γερμανοῦ·

Εὐθυμεῖτε ἔλεγεν τοῖς γεννήτορσιν ἄγγελος κυρίου· ὅτι παιδίον γεννήσεται ὑμῖν, ἀθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης, δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· καὶ ἐκ σπαργάνων δι' εὐχῆς συνανεστράφης πάτερ εὔθυμιε:~

ὁ αὐτός· τοῦ στουδίτου·

Ὠχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θείᾳ πάτερ εὔθυμιε· τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μὴ δὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος· ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμίᾳ, ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατήντησας· Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός· τοῦ αὐτοῦ·

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, κατεφρόνησας πάτερ εὔθυμιε· ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν· τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ πάτερ ὅσιε μνημόνευε καὶ ἡμῶν ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς κύριον:~

ἦχος

Digitized by Google

μων ἄοικος· βαπτιστὴς καὶ ὀρεσίτροφος· ὑπερλάμψας τοῖς ἀπείροις θαύμασιν :~

Π ατὴρ εὐθύμιε καρπός· ἔφυς μὲν στειρώσεως· ἀλλ' ὤφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος· τοῦ πνευματικοῦ σου· μονασῶν πεπλήρωται· ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ νῦν ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Π ατὴρ εὐθύμιε ὁ σός· βίος ἀνυπέρβλητος· ἡ πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεως· πρὸς ὑψηλοτάτην· θεωρίαν ἤλασας· σοφίας γενόμενος ἐν διαιτήματι· ἐν δύο φύσεσιν· ἕνα σέβων τῆς τριάδος χριστόν· ὧ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ'·

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς·

Ο ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος· ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν· καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα· ἐπειγομένην· ἀμεταστρόφως σοῦ προεώρακε· τότε παμμακάριστε· δῶρον θεόσδοτον· τῆς εὐθυμίας φερώνυμον· μεμηνυκώς σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους· προσηγμένος τῷ εὐεργέτῃ θεῷ εὐηρέστησας· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος· σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον περιαθρῶν· χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων· λαμπρὰς οἰκείου· μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγή· διατρέφεις τε λιμώττοντας· καὶ τῶν διψώντων· δι' ἐπομβρείας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ· διαθέσεις ὁρῶν τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ο θεωρίᾳ καὶ πράξει διαλάμψας· σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς· ὁ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος· τῶν αἱρουμένων· τῶν λαθραίως ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος εὐθύμιε· τριάδα σέβειν ἐδίδασκε· χριστὸν δὲ ἕνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ τὰς συνόδους, ἰσαρίθμους τῇ τετρακτύϊ τῶν εὐαγγελίων χριστοῦ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα· ἦχος γ'·

Α φιερωθεὶς τῷ θεῷ· ἐκ κοιλίας μητρικῆς· ὡς ἄλλος σαμουὴλ πάτερ εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας· εὐθυμία τῶν πιστῶν· μοναζόντων βακτηρία, καὶ ἑδραίωμα τοῦ ἁγίου πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον· αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσι σε τὸ μέγα ἔλεος :~ καὶ νῦν θεοτοκίον·

Π ῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε· πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε· ἔτεκες ἀπάτορα υἱὸν ἐν σαρκί· τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα· μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν· ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σῶαν φυλάξαντα· διὸ μήτηρ παρθένε δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως θεοτόκον ὁμολογούντων σε :~

Εἴσοδος· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δ ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς· καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

μνήμη σου θεοφόρε· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ καὶ νῦν θεοτοκίον·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον· καὶ παράκλησιν ἔμπονον· κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν κύριον· τοὺς πειρασμοὺς κατάπραϋνον· τὰ κύματα κοίμισον· τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν· τὴν καρδίαν μου· παράκλησον κόρη, δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου· ὅπως ἀξίως δοξάζω σε:~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε· ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· υἱὲ ποθεινότατε· πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε· πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε· προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα· τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κ'· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν εὐθυμίου τοῦ μεγάλου· ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· ἱστῶμεν στίχους δ'· στιχηρά· ἦχος α'· Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Τῶν οὐρανίων ἁψίδων ὑπεριπτάμενος· δι' ἀρετῆς ἐνθέου· παμμακάριστε πάτερ· ὑπέδυς ἐν τῷ γνόφῳ· δι' ἧς ἀληθῶς· οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὅσιε· ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὤφθης τῇ τοῦ θεοῦ· τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος:~

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας ψυχὴν καὶ ἔννοιαν· πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς χριστοῦ βασιλείαν· εὐθύμιε τρισμάκαρ· προσφόρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· ἐν ἀσκηταῖς, σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς:~

Ἡ ὁμοούσιος ὄντως· τριὰς καὶ ἄναρχος· ἑαυτῆς κατοικίαν· ἀπειργάσατό σε παμμάκαρ· λαμπρότατον φωστῆρα· ἀνέδειξε σε, θεοφόρε εὐθύμιε· τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεὶς, οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας:~

Δόξα· ἦχος β'·

Ὅσιε πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν· ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος· φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, πάτερ εὐθύμιε:~

καὶ νῦν θεοτοκίον·

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες· χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις· ὁ πάλαι παράδεισος:~

ἀπόστιχα· ἦχος β'· Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Δόλοις τῶν πονηρῶν· δαιμόνων θριαμβεύσας· τῇ τοῦ σταυροῦ δυνάμει· ἐφαίδρυνας τὴν δόξαν· χριστοῦ πάτερ εὐθύμιε:~

στίχος· Τίμιος ἐναντίον κυρίου·

Ἡρέθης ὡς ἠλίου· ἐν ἅρματι πυρίνῳ· καὶ συνεκράθης μάκαρ· ἀμέσως τῇ τριάδι· εὐθύμιε πανόσιε:~

στίχος· Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος·

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ· σοῦ πάτερ τοῦ κυρίου σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων· φαντάσματα τελείως· εὐθύμιε ἠφάνισας:~

Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τῷ κόσμῳ δεξαμένη· χριστὸν τὸν ζωοδότην· καὶ παύσασα τὴν λύπην· παρθένε τῆς προμήτορος·

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὸ μακάριος ἀνήρ· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η', στιχηρά· ἦχος α'·

Πανεύφημοι μάρτυρες·

Πάτερ εὐθύμιε τὸν σὸν· τόκον προκατήγγειλε· σαφῶς οὐράνιος ἄγγελος· ὡς τοῦ βλαστήσαντος· ἐμφανῶς ἰωάννου τούτου γάρ· ἐδείχθης ζηλωτὴς καὶ ἐκμαγεῖον· ἀντιμ-

·μων

ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος κύριος· ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογημένος :~

ᾨδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος· σάρκα κατεμάρανας· κόσμῳ τεθανάτωσαι· καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος· τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἵλεων γενέσθαι θεοφόρε· τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε· τοῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἑορτάζουσιν· ἁμαρτημάτων ἄφεσιν· τούτοις αἰτούμενος· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Νεύσει πρὸς θεὸν ἀδιαλείπτῳ· προσέχων καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως· αἴγλην εἰσδεχόμενος· φῶς ἀνακλώμενον· διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον· μέλπεις τοῖς ψάλλουσιν· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην· ἐφ' ἧς ὑπὲρ ἐστηριγμένος ὤφθη κύριος· πάτερ ἀναβέβηκας· θείαις ἀναβάσεσιν· ἀεὶ προκόπτων ὅσιε· ἕως κατέλαβες· τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε κεχαριτωμένη· θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν· τὴν θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ· τὸν κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ· ὁ τόκος τῆς θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος· τὴν οἰκουμένην ἅπασαν· ἤγειρε ψάλλουσαν· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾨδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Δάκρυσι μὲν τοῖς ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν τῆς καρδίας σου κατήρδευσας· χαίρων δὲ πάτερ θεοφόρε· νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα· συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν :~

Ἀδύτως ἀνέτειλέ σοι φῶς· ἀΐδιος εὐφροσύνη ὑπεδέξατο· ἔνθα χορεύων σὺν ἀγγέλοις· περὶ τὸν βασιλέα καὶ κύριον· τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου· μέμνησο πάτερ παμμακάριστε :~

Νόμον πάτερ τὸν ἀθλητικόν· ἠγώνισαι προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ· ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε· καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε· καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων :~

Θεοτοκίον. Ὡς πάντων κτισμάτων ποιητήν· γεννήσασα θεομῆτορ ὑπερβέβηκας· πᾶσαν τὴν κτίσιν θείᾳ δόξῃ· καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ καὶ χάριτι· καὶ πᾶσι τοῖς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν·

Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, πόθῳ ἐμάκρυνας σαυτόν· ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη· καθυποτάξας τῆς σαρκός· ἰσάγγελος ἀνεδείχθης· πάτερ ἡμῶν ἀθλοφόρε :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ κραταιά σου, σκέπη ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· ἡμᾶς ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαξον πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπων μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἱκέτευε ὅσιε πάτερ· ἐν τῇ

θέλων μαθεῖν ἐμὸς ἑκάστου τὴν αὐτῶν ἐργασίαν· καὶ ὡς ἐπέστη ἡ τεσσαρακοστή, εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας· ὁ μὲν γὰρ ἤσθιεν ἐν ἑσπέρᾳ· ὁ δέ, διὰ δύο· ἄλλος διὰ τριῶν· ἕτερος διὰ πέντε, ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἑστῶτες, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο· ὁ δὲ μακάριος βρέξας ἑαυτῷ θαλλοὺς ἐκ φοινίκων, ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ πάσχα ἔφθασε, ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος· οὐ γόνυ ἔκαμψεν· οὐκ ἐκαθέσθη· οὐκ ἀνέπεσεν· οὐ τροφῆς ἑτέρας ἐγεύσατο ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην κυριακήν· τούτου ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὁμιλοῦντος· ὕαινα συμπαραλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ὄντα τυφλόν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὁ δὲ ἅγιος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε· καὶ τῇ ἕωθεν συλήσασα, κώδιον μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ μακαρίῳ· ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν· τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι· ἡ δὲ ὕαινα κλίνασα τὴν κεφαλήν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς· εἶδε καὶ ὕστερον τὸν διάβολον τὰ εἴδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διά τινος αἰσθήματος φωγλωτοῦ καὶ κολοκυνθίων αἰτούμενον· ἦν δὲ ὁ ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοβον· σπανός, ἐπὶ τοῦ χείλους μόνον ἔχων τρίχας· καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος· ὑπερβολῇ γὰρ ἀσκητικῶν πόνων, οὐδὲ τρίχες αὐτῷ ἐξέφυσαν· ὅθεν οὕτως ἀσκήσας καὶ ἐν βαθεῖ γήρᾳ καταντήσας πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀφερασίας· στί·

Ψ. ἀΐδη σοφῶν φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν·
Ἄθλεις ἀληθῶς ἐκ ξίφοις ἀφερασία·

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικομηδείας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως· γένους ἐπισήμου· τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ· μὴ πεισθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ ἐπιμένουσα τῇ ἐν στάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδοται, ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆ· ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχεῖν αὐτῷ φάρμακον ᾧ χρησάμενος ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοντίσεσι τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἔσται, καὶ πεῖραν λαβεῖν ἔλεγε τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνασα· ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἰηθείς, ἐνεγκὼν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλήν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θεολόγου· στί·

Ἔχει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία·
Καλῶ γὰρ ὡς σύ, τοὺς ἀποστόλους πέρ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Λουκιανοῦ· Παύλης· καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων· Κλαυδίου· ὑπάτου· Παύλου καὶ Διονυσίου· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ Ἀναστασίου πατριάρχου ἐν τῇ Ὀξείᾳ· καὶ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος· ὅτε ὁ μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς ὀρθοδόξοις:~ ᾠδὴ ζ΄· Ὁ διασώσας·

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς· καὶ τῆς θεοῦ βοηθείας· τοὺς δυσμενεῖς καταβαλών, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι· ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ·

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην· τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί· κατηυγάσθης μακάριε· ὑπερύμνητε κύριε· ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ·

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν· ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις· ὡραῖος κάλλει τῷ θεῷ· γεγονὼς ἐμελῴδεις γηθόμενος· ὑπερύμνητε κύριε· ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων:~

Θκ· Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας παρθένε· πρὸς ὅπερ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς·

ἐν γαστρὶ

σταδίου διήκουσαν· καὶ σπήλαιον αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας· εἴποτε πλείονες αὐτῷ παρέβαλλον καὶ διηνώχλουν· λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ηὕρισκεν· περὶ δὲ βρώσεως καὶ πόσεως, περιττόν ἐστι γράφειν καὶ λέγειν· τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θέας τὴν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυρούντων· οὗτος ἐπεὶ αἱρετικὸς εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν· ἀρχικὸν δαιμόνιον ἔχων καὶ λέγων μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνέστησεν ἵνα πείσῃ αὐτόν· ἔλεγε δὲ ὁ ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο· τὸ μὲν πολεμοῦν τοῖς ἁγίοις εἰς πάθη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἁγίοις· τοὺς δὲ τοιούτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ σατανᾶς τοῖς γόησι καὶ τοῖς αἱρεσιάρχαις· οὗτος ὁ ἅγιος νοσφιζομένῳ τῷ ἰδίῳ μαθητῇ τὰ τῶν πενήτων καὶ μὴ διορθουμένῳ· ὀργὴν κυρίου προεῖπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι· καὶ τὸν ἐπηρείᾳ δαίμονος καθ᾽ ἑκάστην ἐσθίοντα τρεῖς μοδίους ἄρτων καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα· τρεῖς λίτρας ἄρτου ἐσθίειν ἀπεκατέστησεν· καὶ τὸν διάβολον ἑώρακεν καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν λυκυθίοις ἐπιφερόμενον· καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ μοναχὸν θεόπεμπτον καλούμενον διωρθώσατο· καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου ἱερέως τῶν εἰδώλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοε, ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτοῦ ἀνίεσθαι τῆς βασάνου, ὅταν τύχοι ταύτας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν· προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς σκήσεως· καὶ ἕτερον νεκρὸν ἀνέστησεν, ὡς ἂν εἴπῃ ποῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἀνέκρυψεν· καὶ πάλιν προσέταξε κοιμηθῆναι· τοιούτοις οὖν θεαρέστοις ἔργοις κοσμούμενος· ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακαρίου τοῦ ἀλεξανδρέως·

Θανοῦσα θείων ἡ δυὰς μακαρίων,
ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης·
Τὴν μακάρων λάχον ἐννέα καὶ δεκάτῃ μακάριοι·

Οὗτος ὁ ἅγιος μακάριος ὁ ἀλεξανδρεύς, πρεσβύτερος ἐχρημάτισε τῶν λεγομένων κελλίων· ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδειξάμενος· καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς· τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγασθεὶς ὁ μέγας ἀντώνιος, ἔφη· ἰδοὺ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἔσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος· οὗτος ὁ μακάριος, εἴποτε ἤκουσε τινὰ πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου· ὅθεν ἀκούσας ὅτι οἱ ταβεννισιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν ἐπὶ ἔτη ἑπτά, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν· πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν· ἔτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγενέσθαι ἠγωνίσατο· καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυχθημέροις· τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος· ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας ἕξ, ἔνθα οἱ κώνωπες μέγιστοι ὄντες· ὡς σφῆκες αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλους καθόλου τοῦ σώματος ἐξενεγκεῖν· μετὰ γοῦν τοὺς ἓξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιῶσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐλεφαντιᾶσι παρεικάζεσθαι· τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος ἀσπὶς εὑρεθεῖσα, ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀναιρετικὸν δέ ἐστι τοῦτο τὸ θηρίον· ὁ δὲ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χελυνίων αὐτοῦ, διέσχισεν εἰπών· μὴ ἀποστείλαντός σε τοῦ θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας ἅψασθαί μου· εἰσῆλθέ ποτε ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν ταβεννισιωτῶν,

θέλων

σας· πεπτωκότας τούτοις, πρὸς διαφθορὰν ἐξαμαρτήσας· τὸν ζωοδότην τεκοῦσα· τὸν λυτρούμενον· τοὺς κραυγάζοντας· δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~

ᾠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου χριστέ·

Ἀναπετάσας ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν· καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας· γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ θεῷ καὶ ἀνιερὸς·

Σκολιωτάτου δράκοντος· ματαίας μηχανὰς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας· ἤμβλυνας ἀεί· τῷ θείῳ νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος:~

Κατακοσμήσας ὅσιε· ψυχῆς τὸ νοερὸν· καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας· ἔσχες τὸν χριστὸν ἡνιοχοῦντα· πρὸς πορείαν οὐράνιον:~ Θκ.

Ἡ παρθένος ἔτεκε· τὸν ἄχρονον υἱὸν· μοναδικοῦντα τοῖς πᾶσιν ἀγνείαν· καὶ τὸν καθαρὸν τῆς ἀσεβείας· τοῖς ἐν γῇ καταγγέλλοντα:~

ᾠδὴ ς΄. Ἐβόησε προτυπῶν·

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἠγάπησας· θεοφόρε· ἐν αὐτῇ τὸν θεὸν προσδεχόμενος· τὸν ῥυόμενόν σε· καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα:~

Ἀκλόνητος· ἐν ἀσκήσει θεόφρον διέμεινας· μέχρι τέλους· διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι᾽ ἧς τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως:~

Ἰσάγγελον· ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας καὶ ἰσαγγέλου· καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας· μετὰ τῶν ἀγγέλων· τῷ τῶν πάντων θεῷ παριστάμενος:~ Θκ.

Σὺ ἔλαβες· ἐν γαστρὶ θεομῆτορ τὸν ἄναρχον· θεὸν λόγον· δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον· καθ᾽ ἡμᾶς ἀτρέπτως· ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν:~ ὁ εἱρμός·

Ἐβόησε· προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον· ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων:~

Κοντάκιον· ἦχος α΄. χορὸς ἀγγελικός·

Μακάριον ζωὴν, ἐκτελέσας ἐν βίῳ· μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων, ἀξίως συναυλίζεσαι, θεοφόρε μακάριε· καὶ τὴν ἔρημον καθάπερ πόλιν οἰκήσας· χάριν εἴληφας παρὰ θεοῦ τῶν θαυμάτων· διό σε γεραίρομεν:~

Κοντάκιον ἕτερον· ἦχος δ΄·

Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου· τῆς ἐγκρατείας· ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα ἀπλανῆ· φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα· πάτερ πατέρων μακάριε ὅσιε:~ ὁ οἶκος·

Τὸν τοῦ χριστοῦ ἐραστὴν, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας, παθῶν καὶ ἁμαρτίας ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων, τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀνενδότως· διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοώντων, πάτερ πατέρων μακάριε ὅσιε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ΄· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητοῦ·

Οὗτος γέγονε τῆς ἐρήμου θρέμμα καὶ γέννημα· ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθών· καὶ ταύτην ἀγαπήσας καὶ περιλαβών· θεῖον τοῦ πνεύματος καταγώγιον ἐγένετο· τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἱδρῶσιν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν· ἐπήνθει δὲ αὐτῷ, καὶ τὸ τῆς διακρίσεως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προὔλεγε· καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γέγονε· τούτων οὖν ἕνεκεν πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε ἀρχιερέως, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται· μὴ ἀνασχομένου τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι· ἢ προσδοκῶντος ἐκ τῆς ἀφῆς αὐτοῦ χεῖρα ἁγιασθήσεσθαι, οὗ γενομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν ἑαυτὸν ὁ μακάριος δέδωκε· σπήλαια γὰρ ποιήσας ὑπόγειον ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτοῦ ὡς ἥμισυ

σταδίου

Digitized by Google

λιάσει βοῶντας· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασαι:~

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος· ἀμεταστρέπτως ταύτην παμμάκαρ διήνυσας· ἐκ ψυχῶν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διασκεδάσας· ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι:~

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα· ταῖς ἀσκητικαῖς σου παλαίστραις τῷ θείῳ πνεύματι· καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.~

Ἅπαντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες· τὴν δὲ ἀγαπήσας περ τερπνότητα· ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου· ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων· καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι:~

Θκ· Ἄχρονον υἱὸν, ἀνάρχου πατρὸς· σάρκα δι' ἡμᾶς τοὺς αὐτοὺς ἁγνὴ γενόμενον· ἐν σαρκὶ συλλαβοῦσα· ὑπὸ χρόνον τοῦτον τέτοκας ἀνερμηνεύτως· ᾧ καὶ γεννήτορι βοῶμεν· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι:~

ᾠδὴ γ'· Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν·

Ὁμοῦ ὑποκύψας πνεύματι· οὗ τὸν ἀνυπόστατον ἀπεζωσάμενος ὅσιε· οὐ τῷ μόνῳ τῆς ἁμαρτίας τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας·

Ἄνω, πρὸς θεὸν τὸ φρόνημα· ἔχων θεοφόρε· τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας· διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας· ἀνενδότως κουφιζόμενος:~

Ῥήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως· τῇ ὑπὲρ φύσιν καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου· θεοφόρε τὴν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν:~

Ἵνα τῷ θεῷ μακάριε· ἐν ἀπαραξίᾳ προσομιλήσῃς τὴν ἔρημον· κατοικῆσαι περ προείλω· τῶν θορύβων μακρυνόμενος·

Θκ· Ὤσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον· ὁ διαφερόντως, ὡς ἀνδραγαθὴς φιλάνθρωπος· τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, θεομῆτορ κατεσκήνωσεν:~ ὁ εἱρμός·

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν· καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου:~

κάθισμα ἦχος α'· Τὸν τάφον σου σῶτερ·

Ἀσκήσεως πυρὶ· ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· σοφὲ δοκιμασθεὶς, ἀδολώτερος ὤφθης· διὸ πρὸς οὐράνια· μετήνεγκας βασίλεια· ὅθεν πίστει σε· ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν περ αἴτησαι:~

Δόξα καὶ αὐτό· καὶ νῦν, θεοτ·

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας· ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας· καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας κύριον ἀπειρόγαμε, ἀλογημένη μαρία· καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, θεοῦ ἐν διαίτημα:~ σταυροθεοτ· ὅμοιον·

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα· θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου· τὴν ὑπὲρ λόγον υἱέ μου· συγκατάβασιν· καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, θεὲ ὑπεράγαθε:~

ᾠδὴ δ'· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ·

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα· παλαιότατον ἄνθρωπον· ἐξεδύσω περ· σαυτῷ τῆς ἁμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας ἀνδρείως ἐνεδύσω δέ· τὸν καινούμενον διὰ χριστὸν πανσεβάσμιε:~

Ὁ λαμπρότατος σου βίος· ὡς κανὼν ἀκριβέστατος· διὰ πάσης περ· θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται· ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἀγρυπνίαις τε· καὶ δεήσεσι ταῖς πρὸς χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον:~

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις· θεοφόρε οὐκ ἔδωκας· ἕως ὅτου περ· οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· τῷ παντεπόπτῃ δεσπότῃ ὡραιότατον· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~

Ἐν νεότητι τὸ σῶφρον· ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν· ἐν παντὶ δὲ βίῳ· τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον· καὶ τὴν πρὸς πάντων ἀγάπην ἐπεδείξω· τοὺς κραυγάζοντας, δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~ θεοτ·

Νεκρωθέντας παναγία, τοὺς αὐτοὺς ἐζώωσας·

τετέλεκας· καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον· ἐκομίσω πάτερ· τῆς δικαιοσύνης· ὃν σοι ἡτοίμασε Χ(ριστό)ς· ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα· καὶ γέρα κομιζόμενος· καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, θεοφόρε δυσώπησον:~

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν· ὑπωπιάζων τὸ σῶμά σου· ἀπηρνήσω θεόσοφε· πικραίνων τὴν αἴσθησιν· ἐγκρατείας πόνοις· καὶ σκληραγωγίαις· ὑπομονῇ τε πειρασμῶν· καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον· ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν· καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον· καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον:~

Δόξα· ἦχος πλ. δ'· ἀνατολίου·

Εὐφραίνου αἴγυπτος ἀνθήσασα, τοιοῦτον πολιοῦχον· τὸν ἐν μακαρίοις μακάριον· ὅλος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ ἁγίου πν(εύματο)ς καταγλαϊσθείς· πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ αὐτοῦ ὑπερηκόντισεν· αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες· αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τῷ Χ(ριστ)ῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, θεοτ.· Κ(ύρι)ε εἰ καὶ κριτηρίῳ·

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς θεονύμφευτε· πρόσδεξαι παρθένε μαρία· καὶ μὴ ἀπώσῃ παράμονε· τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνή, ἐπάρσεις δεχομένη ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν:~ σταυροθεοτ.· ὅμοιον·

Ἄρνα σε, ὅτε ἡ ἀμνὰς ἡ παρθένος· πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον· ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι λέγε· ἠκολούθει καὶ ἐκραύγαζε· ποῦ πορεύῃ τέκνον ἐμόν· συνέλθω σοι γλυκύτατε· οὐ γὰρ φέρω μὴ ὁρᾶν σε υἱὸν μου πολυέλεε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος β'· ψοῦ μαλαξοῦ·

Ὅσιε πάτερ· ἀγγελικὴν ζηλώσας διαγωγήν, ἀτροφίαν ἐξήσκησας· καὶ ὕμνον ἀκατάπαυστον τῷ δεσπότῃ προσενήνοχας· ἐντεῦθεν προσηκάμενος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, τῆς ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, χαρίτων σε θείων κατηξίωσεν· ἐναργῆ σοι παρέχων τὰ σύμβολα, τῆς ἐκεῖ μενούσης σε, ἀϊδίου μακαριότητος, παμμακάριε μακάριε· πρὸς ἣν ἤδη μεταστάς, καὶ ταῖς ἀΰλοις χορείαις συνδιαιτώμενος, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει μακαριζόντων σε:~

καὶ νῦν, θεοτ.·

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, μῆτερ τοῦ θ(εο)ῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου:~

ἡ σταυροθεοτ.· πρός, ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου·

Βόρῳ, τὸν παμπέπειρον ἁγνή· ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐνστάξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσι ὡς εὔσπλαγχνος:~

Ἀπολυτίκιον· ἦχος α'·

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος· καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν μακάριε· νηστείαν, ἀγρυπνίαν, προσευχήν· οὐράνια χαρίσματα λαβών· θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ δύο κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου εἷς· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· τὸν πατέρα ἐν ἀσκηταῖς μακάριον κυδαίνω· ᾠδὴ α'· ἦχος δ'· ὁ εἱρμός·

Χοροὶ ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί· πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες· ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους· ἐν ἀγαλλιάσει ἔλεγον· ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται·

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος· ὁ σὺν τοῖς ἀγγέλοις πάτερ νῦν συναυλιζόμενος· ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίερόν σου μνήμην· ἐν ἀγαλλιάσει

Digitized by Google

ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, ὡς παρεστῶτες ἡμῶν ἀκλινεῖς, τὸ πρέσβεις πρὸς κύριον ἀκοίμητοι:~ ἦχος πλ α'.

Μνημονεύουσα ὑμῶν ἡ ἐκκλησία χριστοῦ, καλῶς ἡγησαμένων αὐτῆς, θεοφόροι ἱεράρχαι, καὶ ἀναθεωροῦσα ὡς ἀρχέτυπον, τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς ὑμῶν, τὴν ἀκίβδηλον μιμεῖται πίστιν· τὸν ἔνθεον λόγον βεβαίως κρατοῦσα, ὃν ὡς ποιμένες καὶ διδάσκαλοι αὐτῇ ἐκηρύξατε· καὶ τὴν καλὴν ὁμολογοῦσα ὑμῶν ὁμολογίαν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀποστολικῶς ἐκβοᾷ· ἰησοῦς χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας:~ ἦχος πλ β'.

Ἀειλαμπεῖς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἀναδειχθῆτε, ἱεράρχαι χριστοῦ θεόφρονες, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, δι' οὗ τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας, ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, χειρονομήτως ἀπελάσαντες, τὸ φῶς τῶν θείων ἐντολῶν, αὐταῖς ἐνεφυτεύσατε· καὶ νυμφικῶς τῷ δεσπότῃ, λελαμπρυσμένας παρεστήσατε, τὸ δοθὲν ὑμῖν τάλαντον, θεαρέστως ἐπαυξήσαντες· εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου ὑμῶν· ἐκτενῶς πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ ἦχος πλ β'.

Ἄνδρες ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἱεράρχαι τρισόλβιοι χρηματίσαντες, τῶν γηΐνων τὸν πόθον, τελείως ἀπερρίψατε· καὶ πρὸς μόνον τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν, τὸν νοῦν ἀπερείσαντες, θείου φωτισμοῦ, ἐκεῖθεν ἐπλήσθητε· τὸ φωστῆρες νοητοὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε· διὰ τοῦτο δεόμεθα, φωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς, ταῖς πρὸς θεὸν ὑμῶν εὐχαῖς, ἀθανάσιε καὶ κύριλλε:~

Δόξα· ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων· ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα· ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων, συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος· τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης· ἀεὶ θμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα· καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος γ'· γερμανοῦ πατριάρχου·

Ἡ μεγάλη τῆς ἀληθείας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν ἐκκλησίαν· φαιδρῶς τοίνυν πιστοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν, τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνοις· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος:~

καὶ νῦν, θεοτοκίον· Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου·

Ἐλπίς μου καὶ προστάτις δέσποινα ὑπάρχουσα· τὰς σὰς ἀχράντους χεῖρας πρὸς τὸν υἱόν σου ἆρον· καὶ ἱκέτευσον αὐτὸν ἐν παρρησίᾳ· τὸν μόνον εὐεργέτην· τοῦ ἐλεῆσαί με ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης:~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα παναμώμητε· κρεμάμενον ἐν ξύλῳ· ἠλάλαζες βοῶσα· ποθεινότατόν μου τέκνον· ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον· τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ'· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ'· Ἔδωκας σημείωσιν·

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος· ἐλογίσω θεσπέσιε· τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν· τὴν πτωχείαν πλοῦτον· τὴν ἀκτημοσύνην· περιουσίαν ἀληθῆ· καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες· ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν ἁγίων μακάριε:~

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως· ἀπεριτρέπτως τετέλε-

Ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν· ἀρετὴν περιζωσάμενοι· οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~ ᾨδὴ θ΄· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ·

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· ἐξεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὡς ὑπὲρ βροντήν· ὑπὲρ οὓς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἐνήχηκας, ἄνωθεν τῇ ἐμπνεύσει ἀληθῶς· διὸ οὐκ ἔσβεσέ σου, ὁ περιέξεμος τῆς λήθης· τὴν μνήμην τάφος ἀθανάσιε :~

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τρισφεγγεῖ· τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος· τοῖς ὑμνηταῖς· σοῦ ἀνταναχλάσεις αὐγοειδεῖς· διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον· ἄνωθεν ἐκπέμποις ἡλιακάς, καὶ σοὶ συστήσαις μάκαρ, κἂν μέγα καὶ ἐξόχως· ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον :~

Ὑμνούντων δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς· ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ἱκέτευε· διὰ στρατοῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τε· κράτος καθ᾽ αἱρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν δὲ σωτηρίαν· εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ ἀθανάσιε :~ Θεοτοκίον·

Σερα· ὡς τεκοῦσα τὸν λυτρωτὴν· σωτηρίας με κόρη ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν· πανάγνε πταισμάτων μου τὰς σειράς· καὶ σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς· ὡς φέρουσα ἐν κόλποις· τὸν πάντων βασιλέα· τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον :~ Ἄλλος· Εὕα μὲν τῷ τῆς·

Ὕψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν· τῆς γνώσεως καὶ τῆς τούτου θεομήτορος· κύριλλε ἅπαν κατακράτος· καθεῖλον νεστορίου τὴν ἄθεον· υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν· τῶν ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων·

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ· τῆς χάριτος τὴν τριάδα ὁμοούσιον· τόν τε υἱὸν σεσαρκωμένον· θεὸν θεολογήσας μακάριε· ὀφθεὶς τε τῆς θεοῦ ὑπέρμαχος· ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι :~

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς· ἀοίδιμε ἐποπτεύοις· περιΐλεως ἄνακτι νίκας στεφηφόρῳ· βραβεύων καὶ ὕψων ταῖς πρεσβείαις σου· τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρυνόντων τε· τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας :~ Θεοτοκίον·

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν· πανάχραντε θεοτόκε τὴν καρδίαν μου· δεῖξον παρθένε καρποφόρον· ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι· τοῦ πάντα μεταποιοῦντος τῷ νεύματι· ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον :~ Ὁ εἱρμός·

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε· τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι· τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς μαθηταῖς·

Τῆς ὑπὲρ θεοῦ πάνσοφε· ἀνεδείχθητε μύσται· τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, ἀθανάσιε μάκαρ· καὶ κύριλλε θεοφάντορ· ἄρειον καθελόντες· καὶ σὺν αὐτῷ σαβέλλιον· καὶ νεστόριον αὖθις· τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλάνην· τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων· ἱεράρχαι κυρίου :~ Θεοτοκίον· Ὅμοιον·

Ὄρος θεοῦ πανάγιον· καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον· καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν· ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον· καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην· καὶ ναὸν καὶ παστάδα· ὑμνήσωμεν θεόφρονες· τὴν ἁγνὴν καὶ παρθένον· ἐξ ἧς θεός, σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν· ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ ἑνώσει :~

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τέσσαρα στιχηρὰ, ποιηθέντα ὑπὸ νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλίου·

Ἦχος α΄·

Ὡς ὀφθαλμοὶ ἐκκλησίας· καὶ στῦλοι εὐσεβείας χρηματίσαντες, ἀθανάσιε καὶ κύριλλε· κατεφωτίσατε στηρίξαντες αὐτήν· τοῖς ἐνθέοις δόγμασι καὶ ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν· ἣν καὶ νῦν μὴ ἐλλίποιτε φρουρεῖν καὶ περισώζειν, ἐξ ἐχθρῶν

ὁρατῶν

Ζ ευίζοντα δόγματα· ἀλλότριά τε τῆς ἐκκλησίας χῦ, ἐξορίσας, τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων· θεότητος δὲ μονάδα ἣ ἐνα ἄλλων· εὐλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ ☩

Μ ακαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ πανμακαρίαν ψυχὴν φημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις· ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν· ὡς ἐκ χειμάῤῥου, τῆς θείας χρηστότητος· ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίζομεν :~

ἄλλος· ἐν τῇ καμίνῳ ἀβρααμιαῖοι ποτέ.

Ε ν τῷ σιναίῳ· ἀκροτηρίῳ πάλαι μόνον εἰς δὺς· μόνον εἶδε μάκαρ κύριλλε ὁμωυσῆς· ἀναιρεθέντα τὸν τοῦ γράμματος· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, ὃ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ πνεύματος :~

Ν ομοθεσίας· δι᾽ αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις ὃ πρὶν· πατὴρ δεδομένοις κάλυξι καλυπτά· ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα· σὺ ἀπεκάλυψας· ὁρμαγνώσας τοὺς τύπους σαφέστατα :~

Θ εοκηρύκων καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη· προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεὶς· τοῦ ἐκείνοις ἐμφορήσαντος· πνεύματος κύριλλε· εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας :~ ☩

Ε ν ἀσυγχύτω, ἑνώσει θεία καὶ ἀτμήτω σαφῶς· πατὴρ διαιρέσει· τρεῖς μὲν θεολογῶν· ὑποστάσεις ἔφης κύριλλε· ἀπαραλλάκτοις δὲ, ἐν οὐσία μιᾷ καὶ θεότητι :~

ᾠδὴ η· ἑπταπλασίως κάμινον·

Ι εραρχῶν ἀγλάϊσμα· εὐκλεὲς ἀθάνασιε· στύλε τοῦ φωτὸς τῆς ἐκκλησίας ἔρεισμα· τριάδος ὑπέρμαχε· θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ· βίου τε μονήρεις ἀκριβὴς νομογράφε· ἡμῖν συνεορτάζοις· ἱερεῖς καταρτίζων· λαοὺς πιστοὺς προσάγων χῷ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Α θαυμασίας γέγονας· σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικοὺς τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμοις ἐν λόγῳ δὲ· δι᾽ ἀκριβείας βίου νικῶν· τοὺς ἐν ἀμφοτέροις ὑπερβέβηκας ἄκροις· διὸ ἀνυπέρβλητω· ἀρετῇ διαλάμψας· ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας :~

Ε ὐ λαμπροτέραν ἔδειξας· μυστηπόλε θεόληπτε· τὴν ἱεραρχίαν τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας· ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς· ὑπὲρ τῆς τριάδος ἣν κηρύττων ἐβόας· πρᾶ προσκυνεῖτε· υἱὸν θεολογεῖτε· ὃ πνᾶ ἀνυμνεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Φ ωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ γεγέννηκας· φωτίζον τὰ σύμπαντα· θεογνωσίας χάριτι· ὃ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

☩

ἄλλος· χεῖρας ἐκπετάσας δανιὴλ·

Ω ς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς· ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέναοι ἐρῥύησαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου· περ δογμάτων εὐσεβῶν· καθὼς προέφη χς· ὑπερβαίνει· ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα·

Ν ομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφὸς· τῆς ἐκκλησίας δειχθεὶς· τὰς δύο κύριλλε· σαφῶς ἀνέπτυξας ὅσιε· διαθήκας ἣ ὥσπερ ἄγκυραν· πνευματικοὺς κλήρους τοὺς σοὺς· ἔχουσα λόγοις βοᾷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν :~

Α ὁ γου σαρκωθέντος δι᾽ ἡμᾶς, τοῦ πάντεχνήμονος· σὺ τὴν ἀπόρρητον· διδάξας ἕνωσιν κύριλλε· ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἀμφοτέρων ῥοπάς· ἴσως ἐκκλίνας βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν :~ ☩

Μ αρία κυρία τοῦ παντὸς· κυριεύθεισαν μου τὴν πανάθλιαν ψυχήν· τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι· καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι· σὺ ἐλαθέρωσον τῇ σῇ· δυνάμει τῇ κραταιᾷ· καὶ παράσχου λύσιν πταισμάτων καὶ δόξαν ἀκήρατον :~

ὑπὸ Ξάνθος, μέξαι πόλιος, τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν μαρκιανοῦ · ἀπ·

Χοῦς μαρκιανὲ τυχὼν εἰς χοῦν λύη·
Τὸ δόγμα τοῦ πλάσαντος, οὐκ ἔχων λύειν·

Οὗτος πατρίδα μὲν εἶχε τὴν κύρον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον· καὶ ταύτην δὲ κἀκείνην λιπὼν, ἔχει τὸν οὐρανόν· τὴν γὰρ τοῦ γένους ὑπερφρονήσας περιφάνειαν, ἐξ εὐπατριδῶν γὰρ κατήγετο· καὶ τῶν ἐν βασιλείοις περιβλέπτων ἐτύγχανε, καταλαμβάνει τῆς ἐρήμου τὸν ὀμφαλόν· καὶ μικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον· καὶ θριγγίῳ περιβαλὼν, καθεῖρκτο διηνεκῶς· πάσης μὲν ἀνθρωπίνης οὐσίας κεχωρισμένος, τῷ δὲ τῶν ὅλων προσδιαλεγόμενος· καὶ τὴν μὲν προσευχὴν ἡ ψαλμῳδία διεδέχετο· καὶ ἀμφότερα πάλιν, ἡ τῶν γραφῶν ἀνάγνωσις· τροφὴ οὖν αὐτῷ ἄρτου μόνου, οὐγγίαι τρεῖς· ἐνεκρίνει γὰρ ἑσπέρας καθ᾽ ἑκάστην ἐσθίειν· κόρον δὲ μὴ λαβεῖν μηδέ ποτε· ἀληθὴς γὰρ ἔνδεια, ἡ διηνεκὴς ἔνδεια· χρόνου δέ τινος παρελθόντος, πολλοὺς ἐδέξατο φοιτητάς· καὶ ἐκ τούτων μυρία ἐφυτεύθη ἑτέρα καταγώγια· τοιαύτης δὲ χάριτος ἔμπλεως ἦν, ὅτι ὁσάκις ἂν ἐβούλετο βιβλίον ἀνοῖξαι πρὸς τῷ ἀναγνῶναι, οὐκ ἐδέετο λυχνιαίου φωτὸς, ἀλλ᾽ ἄνωθεν αὐτὸν περιήστραπτε φῶς, καὶ οὕτως τὴν ἀνάγνωσιν ἐποιεῖτο· δράκοντα δέ ποτε προσερπύσαντα τῷ κελλίῳ, καὶ μέγα κεχηνότα, ὡς ὑπὸ πυρὶ τῷ σταυρῷ κατεξήρανε· καὶ δίκην καλάμου καταφλέξας, διέλυσεν εἰς πολλά· ὁ δὲ σημειοφόρος πὴρ ἡμῶν, ἔτι τούτων πλείονα πράξας, καὶ πολλοὺς τὰ τῆς ἀρετῆς διδάξας, τὰ ἐπίγεια καταλιπὼν, μετέστη πρὸς οὐρανόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος θεοδούλης · ἀπ·

Τὴν θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι· Δοῦλοι θεῶν κρίνουσι τῶν ψευδωνύμων·

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἀναζαρβέων πόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς χν ὁμολογίαν, παρέστη τῷ ἄρχοντι πελαγίῳ· καὶ ἰσχυρῶς βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε· καὶ πολλοὺς ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς χν πίστιν· ἐξ ὧν ἦσαν ὁ κομενταρήσιος, καὶ ὁ βοηθὸς ἐλλάδιος· οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ἡ δὲ ἁγία ὑπὸ σουβλίων πυρωθέντων, διεφυτήθη τοὺς μαστούς· εἶτα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐκρεμάσθη ἐν κυπαρίσσῳ· καὶ τοὺς πόδας μεθ᾽ ἥλων σιδηρῶν καθηλώθη· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἑτέρων ἁγίων ἐμβληθεῖσα· καὶ ἐπὶ πολὺ προσευξαμένη· καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ξένη, πυρὶ τελειοῦται · ἀπ·

Ὁ χς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι· ξένη φέρουσα καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως·

ᾠδὴ ζ΄· θῦ συγκατάβασιν·

Ὁμότιμον σὺν θεῷ πρὶ τὸν λόγον· μονογενῆ τε υἱὸν· ὀρθοδόξως κηρύξας· ἀθανάσιε πὲρ ἐπώνυμε· αὖθις διδάσκεις τὸ πνα γεννήτορι· καὶ τῷ υἱῷ συμφυὲς, καὶ ὁμοούσιον :~

Διδάσκαλον κήρυκα· ἱεροφάντην· τοῦ τρισηλίου φωτός· διαστέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν· μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς· τῆς ἀσεβείας ὅρων ὁ γεννήτωρ σε· τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπανετείνετο :~

Οἱ κίνδυνοι ἄπειροι· οὓς ἔτλης μάκαρ ἀγωνιζόμενος· ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας, ὑπῆρχες τοῖς παίουσι· πρὸς δὲ σαυτὸν ὡς μαγνῆτις εἵλκες ἅπαντας·

ξενί-

Digitized by Google

τα· τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα· καὶ τὸ κράτος· τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας κύριλλε:~

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος· τὸ δυσμενὲς νεστορίου· χριστομάχον θράσος ὑπὲρ καθεῖλας· ζήλου πνέων· ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς θεομήτορος:~

θεοτοκίον·

Φωτίζεις, τῷ τόκῳ τῷ σου πάντα τὰ πέρατα· θεογεννῆτορ παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη· ἀπαιῶνος· δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα:~

ὁ εἱρμός·

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε· ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τὸ δι' οἴκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον· ἦχος δ'·

Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας· καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ· πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντας σε·

ὁ οἶκος·

Ἀκαταλήπτω σου χειρί, καὶ ἀφέμει ἀπορρήτω, τὴν σὴν νῦν ἐκκλησίαν, ὀχυρώσας οἰκτίρμον, δείξας ὄντως φαεινούς, τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τορπνούς, τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σὺν ἀθανασίω τῷ πανσόφω, κύριλλον τὸν θεῖον· ταῖς αὐτῶν οὖν ἱκεσίαις, αἱρέσεων ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ, τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι· σῶσον οἰκτίρμον τοὺς πίστει τιμῶντας σε:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιη'· μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, ἀθανασίου, καὶ κυρίλλου· στίχ.

Ἀθανάσιον καὶ θανόντα ζῆν λέγω·
Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες·
Ψυχῆς κυρίλλου σήμερον μνήμη ἄγε·
Ἀλλ' οὐ τελευτῆς τῆς ἀμέμπτου κτίσις·
Ψ ἀρχῦσαν ὀγδοάτη μέκιυν ἀθανασίου δεκάτη·

Τούτων ὁ μὲν ἅγιος ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως κωνσταντίνου· καὶ ἐν τῇ κατὰ νίκαιαν πρώτη συνόδω μήπω τεταγμένος ἐν ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι, τὸν ἄρειον κατήσχυνε· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπίσκοπος ἀλεξανδρείας καταστάς· παρὰ κωνσταντίου ἐν διαφόροις ὑπερορίαις ἐλαύνεται· καὶ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς κύριον ἐκδημεῖ· Ὁ δὲ ἅγιος κύριλλος, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· ἀδελφιδοῦς γενόμενος θεοφίλου τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας· καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος· γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν ἐφέσω ἁγίας συνόδου τῆς τρίτης· καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε νεστόριον, βλάσφημα πολλὰ κατὰ τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου δογματίσαντα· ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν· Ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν ἅγιος ἀθανάσιος, μέτριος τὴν ἡλικίαν· ἠρέμα πλατύς, ἔγκυφος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, εὔχροος· ἀναφαλαντίας· τὴν ῥῖνα ἐπίγρυπος· γενείω οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτω δέ, τὰς σιαγόνας πυκάζων· καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετμημένος· οὐ πολιὸς ἄγαν· οὐκ ἀκραιφνεῖ τῷ λευκῷ, ἀλλ' ὑποξανθίζοντι κεχρημένος· Ὁ δὲ ἅγιος κύριλλος, βραχύτι πρὸς τὸ ἀχρούστερον· τὴν πρόσοψιν ἀπομεμακώς· ὀφρύσι δασείαις τε καὶ μεγάλαις, εἰς ἁψῖδας κυκλουμέναις· ὑπογράφων τὸ μέτωπον· ἐπίρριν τὸ τῶν μυκτήρων διάφραγμα· φορῶν προσπεπτωκός, ἐντεταμένος τὰς παρειάς· χείλεσι παχυτόνοις· τὸ στόμα διεσταλμένος· φαλακρός, ἐπὶ μετώπω βραχεῖ· δασεῖ καὶ ἐπιμήκει τῷ πώγωνι, σεμνυνόμενος· οὖλος ἑκατέραν τὴν τρίχωσιν·

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα· καὶ λογισμῷ κρατήσαντα· σαρκὸς θεοφόρε· κύριλλε ἰδὼν ὁ χριστός· τῆς θείας σε πρόεδρον, πάτερ ἐκκλησίας καθίστησιν :~

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος· τὴν πατρικὴν τοῦ μάρκου ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος· τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν, εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος :~

Ὑπὸ χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης· ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας· τὸ ποίμνιον πὲρ· λόγοις ψυχοτρόφοις σου· ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι· δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος :~ θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου, τὴν τυραννίδα· μῆτερ θεοῦ κατέπαυσας· ζωὴν τὴν ἀγήρω· παρθένε κυήσασα· διό σοι κραυγάζομεν· χαῖρε θεοτόκε πανύμνητε :~

ᾠδὴ ε. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα· πάτερ ἐν ὀργάνῳ ἀνήχῳ τῆς γλώττης σου· ἐστηλίτευσας δέ· τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν· τοὺς πεπλανημένους· ἐποδηγῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως θεὸν ἀθανάσιε :~

Ὀλεθρίοις αἱρέσεις· πάτερ ἐθριάμβευσας, λόγοις καὶ γράμμασι· τὴν ποικίλην πλάνην· ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν· ἐκ τῆς οἰκουμένης διαφανῶν ἀναντιρρήτως· τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μακάριε :~

Σὲ διδάσκαλον ὄντως· μέγαν διδασκάλων σοφὲ ἀθανάσιε· ἀκομψάτῳ φράσει· μετὰ τοὺς ἀποστόλους ἀμοίρησεν· ἐκκλησία πάτερ ἡ τοῦ χριστοῦ, διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς πίστεως :~ θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου, κεκτημένη παρθένε· συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην, ἱλασμὸν ἀμεμπῆ προβαλλόμεθα :~

ἄλλος. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρόν· πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σός· ὦ κύριλλε ἐκμιμεῖται· λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα :~

Ἴσως τὴν βδελυρὰν· τοῦ ἀρείου διαίρεσιν· ὦ κύριλλε μιαράν τε· σαβελλίου ἐκ βάθρων· συναλοιφὴν καθῄρηκας :~

Λόγοις πλουτοποιούς· οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας· ὦ κύριλλε θησαυρούς τε· ὥσπερ λίθους τιμίους· τοὺς σοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ :~ θεοτοκίον.

Ὄντως ὁ χαρακτήρ· τῆς ἁγίας μορφῆς σου σεμνή· τοὺς δαίμονας φυγαδεύει· τοὺς πιστοὺς δ' ἁγιάζει καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ᾠδὴ ϛ. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ὀθνείου σπόρου σποράς, φανεὶς ὁ ἀπολινάριος· βροτείου λόγου κενοῦ· χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινον· στερρῶς ἐξελήλεγκται· ὑπὸ σοῦ παμμάκαρ· ὥσπερ ἄνους καὶ φρενόλειπτος :~

Ῥευμάτων τῶν λογικῶν· χυθέντων διὰ χειλέων σου· ἐξ ἀενάου πηγῆς, τῆς χάριτος ὅσιε· γλυκύτερα μέλιτος· ὡς ἐκ κρουνῆς ῥεῖθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα :~

Θαυμάσιέ τις τοῖς σοῖς· εἰκότως περὶ συγγράμμασι· σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν· μελλούσας φυήσεσθαι· αἱρέσεις θεώμενος· προαναρραπίσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα :~ θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, [illegible] ταῖς ἱκεσίαις σου· θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν παρθένε· τῆς θείας ἐλλάμψεως· τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ :~

ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δαβίδ, σεραφεὶμ τῷ προφήτῃ τὸν ἄνθρακα· τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ δὲ ταῖς χερσὶ προσενέγκας ἱερομύστα· τὸ ἐκ θείου πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον :~

Ὁμόρροις, ὡς σαμψὼν ἀλλοφύλοις οὐκ ἔθραυσας· τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα·

ἀνθροῦσα· διαδήλοις ἐν αὐτῇ· τὰς ἐνερ-
γείας δείκνυσι· καὶ τῇ αὐγῇ φωτίζει·
πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν :~

Ἱεραρχίας μὲν κανὼν· ὡς ἱεράρχης ἐδεί-
χθης· πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ
βίος· ὁ δὲ λόγος σου σοφὲ· τῆς θεωρίας
τύπος φανῶς· θεολογία δέ σου· ὄντως
ἡ δίδαξις πέφηνεν :~ ❧

Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ· ἐδείχθης ὑ-
ψηλοτέρα· θεοτόκε σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
ἀχώρητον θεὸν· ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε·
διό πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μα-
καρίζομεν :~

ἄλλος· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί·

Ρωννύμενος ἐν χριστῷ· τὰς μηχανὰς τοῦ σκο-
λιοῦ δράκοντος· γνώμῃ στερρᾷ κύριλλε·
ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας :~

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς· ἐξετίναξω καθε-
λὼν κύριλλε· πᾶν λογισμῶν ὕψωμα·
κατὰ τοῦ χριστοῦ ἐπαιρόμενον :~

Ως εὔστοχος ἀθλητὴς· πάτερ ἐξέκλινας στερ-
ρῶς ἅπασαν· τὴν τῆς σαρκὸς ἀπάθειαν·
ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον :~ ❧

Ὁ ἄγγελος γαβριὴλ· τὴν ὑπὲρ λόγον
σου χαρὰν ἔφησε· χαῖρε θεοῦ σκήνωμα,
ὃ κατασκηνῶσαι ηὐδόκησεν :~

Ὁ εἱρμός·

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου
χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς κύριε, καὶ κατα-
φυγὴ καὶ στερέωμα :~

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου ἀθανασίου·
ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου·

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα·
κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες· πλη-
θύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως· τῇ ἐπομ-
βρίᾳ τοῦ πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦ-
μεν ἀθανάσιε :~

Κάθισμα ἦχος γ'. Θείας πίστεως·

Θείοις δόγμασι τὴν ἐκκλησίαν· πάτερ ὥ-
πλισας ὀρθοδοξίας· ταῖς διδαχαῖς σου
τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες· τῆς ἀσεβείας
τὸν δρόμον τετέλεκας· καὶ σὺν τῷ παύ-
λῳ τὴν πίστιν τετήρηκας· λοιπὸν πε-
πλήρωται ὁ πόθος ὁ σὸς ἀοίδιμε· καὶ κλῆ-
ρον ἀγαθὸν κομίζῃ τῶν πόνων σου :~

Δόξα ὅμοιον·

Θεῖον ἔδρασμα τῆς ἐκκλησίας· πάτερ κύ-
ριλλε σὺ ἀνεδείχθης· τὴν δωδεκάδα
τοῦ λόγου περιέβαλλες· τὴν μεσορείου
κακόνοιαν ἤλεγξας· καὶ θεοτόκον κυρίως
ἐβραμώσας· ῥητόρων ἔξαρχε· χριστὸν τὸν
θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔ-
λεος :~ καὶ νῦν, ❧· ὅμοιον·

ᾠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς κύριε·

Ὅλη ἐν σοὶ ἐπηνάσεν ἡ ζωηφόρος πνοὴ,
ἡ ἐξ ὕψους· νῦν ἐπιφοιτήσασα· θεοπρε-
πῶς· πηγῆς χριστοῦ ἐν τῷ ὑπερῴῳ, καὶ μα-
θητὰς ἐμφορήσασα· ἀπόστολον δεικνύει·
τρισκαιδέκατον πάτερ· τὴν ὀρθόδοξον πί-
στιν κηρύττοντα :~

Σὺ θείῳ ζήλῳ σφοδρῶς πυρπολού-
μενος· τῇ συνόδῳ· συναγωνιζόμενος·
καὶ παρὰ τοῦ σε, προέδρου τελείου· ἐν
τῇ νικαέων· κηρύττεις τὸν ὁμοούσιον·
διὸ τῆς ἐκκλησίας· ὁ χριστὸς ποιμενάρ-
χην· καὶ διδάσκαλον σὲ προχειρί-
ζεται :~

Ἐγχειρισθεὶς, τῆς ἐκκλησίας τοὺς οἴα-
κας· ἐκ προνοίας· θείας ἀθανάσιε·
αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς· πάσας
γλωσσαλγίας· οἷά τις πέλυξ ἐξέτεμες·
προρρίζους ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν σπό-
ρον τοῦ λόγου· ἐπαρδεύων σοφῶς ἐ-
γεώργησας :~

Ὑπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πνεύματος ἐκκέκαυ-
ται, ἡ ἀρείου· ἔκφυλος διαίρεσις· σύγ-
χυσίς τε, σαβελλιανή· τὰ ἐκ διαμέ-
τρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν· ὁ-
μότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφη-
μία· αἱρετίζουσα ὦ ἀθανάσιε :~ ❧

Σὺ τῶν πιστῶν· καύχημα πέλεις ἀνύμ-
φευτε· σὺ προστάτις· σὺ καὶ καταφύ-
γιον· χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν·
πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου· ἐντεύξεις φέ-
ρεις πανάμωμε· καὶ σώζεις ἐκ κινδύ-
νων· τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ· θεοτόκον ἁγνὴν
σε γινώσκοντας :~

ἄλλος· Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα·

π μενικη

θεολογίας· τριάδος ἀδιαίρετον, κράτος
ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πελαγί-
ζων τὰ θεῖα διδάγματα· τῶν πιστῶν
κατάρδει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

καὶ νῦν θεοτοκίον· μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου·

Φ ωνὴν σοι τοῦ ἀγγέλου τάξεις ἀναμέλπου-
σι· τῶν ἀσωμάτων κόρη· πατριαρχῶν
χορεῖαι· προφῆται ἀπόστολοι, καὶ θεῖοι
ἱεράρχαι· καὶ οἱ σεπτοὶ μάρτυρες· στά-
σεις ὁσίων τε· καὶ δικαίων οἱ δῆμοι:~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ρ ομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε πάνα-
γνε· ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ σταυροῦ προ-
σέβλεψας· καὶ ἐβόας μὴ ἄτεκνόν με
δείξῃς, υἱέ μου καὶ θεέ μου· ὁ συντηρήσας
με μετὰ τόκον παρθένον:~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁ-
γίων, ψάλλομεν τὸ πεντηκοστάριον τοῦ
μαλαξοῦ· ἦχος β΄· πρὸς ἀναστάς ὁ ἱε-

Ι εράρχαι τοῦ χριστοῦ· φωστῆρες ἄδυτοι ἐκκλη-
σίας· σώσατε ἡμᾶς· ἀθαμάσιε ὑμῶν
εὐχαῖς καὶ κύριλλε:~

Κανὼν τῆς ὀκτωήχου, ὁ εἷς· καὶ τῶν
ἁγίων δύο· ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀθανα-
σίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνὰ τῶν θείων·
Ἀθανάσιος εὖχος ὀρθοδοξίας ἔφυ·
ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. δ΄· Ἁρματηλάτην·
ποίημα θεοφάνους·

Α θανασίω προσκομίζων ἔπαινον· ὡς
ἀρετὴν εὐφημῶν· πρὸς τὸν θεὸν φέ-
ρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον· παρ' οὗ τοῖς
βροτοῖς δέδοται· ἀξιέπαινον χρῆμα·
τῆς ἀρετῆς ἧς ὑπὲρ γέγονεν· ἔμψυχος
εἰκὼν καὶ ἐκμαγεῖον:~

Θ εοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως· καὶ ὑ-
πὲρ ἥλιον, πολιτευσάμενος· βίω ἀ-
παραγράπτω τινί· ὅσιε ὑπερβέβηκας· ἐγ-
κωμίων τοὺς νόμους· τοὺς παρ' ἡμῶν ἀλλ'
ἀνάγκοιο· περ παραξίαν ὑμνούμενος·

Α ξιοχρέως μὲν ᾠδὴν ὑφαίνομεν, τῇ εὐ-
κλεεῖ σου μνήμῃ· ἀλλὰ καὶ λειπόμε-
νοι πλεῖστον ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν
ὕμνων σου· ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην· ἡ-

μῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον· χάριν διὰ
σοῦ τὴν τοῦ πνεύματος:~

Ν εανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήργησας·
παθῶν σκιρτήματα· ἐν τῇ νεότητι· γη-
ραλαῖον φρόνημα· καὶ ἀσταθὲς κτησάμε-
νος· ἀθανάσιε μάκαρ· τῷ γὰρ σοφίας τῷ
ἔρωτι· πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμησας·

θεοτοκίον·

Δ εδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται,
ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν
γαστρὶ χωρήσασα· ἁγνὴ δὲ διαμείνασα
θεοτόκε μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν·
τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου κυρίλλου· οὗ ἡ
ἀκροστιχίς· ἀνὰ τῶν θείων· θεωρῶν
κύριλλος ἐν θέων λύρα· ᾠδὴ α΄·
ἦχος δ΄· θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον·

Θ εόθεν τὴν φωτοδότιν κύριλλε, χάριν
δεξάμενος· καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀνα-
δειχθείς· λογικαῖς ἐξαστράψαις ἡμῖν·
μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου· ὅπως ἀ-
ξίως ὑμνήσωμεν:~

Ε πλήσθης τῆς δαδουχίας κύριλλε· σο-
φὲ τοῦ πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς
φύλαξ τοῦ χριστοῦ· τῶν παθῶν καθηράμε-
νος· τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως
τριάδος ἐνδιαίτημα:~

Ω ς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως· κύ-
ριλλε ἔνδοξε· τὰς θεομάχους πάσας ἀ-
ψευδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας·
τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων· ὀρθοδοξίας
προϊστάμενος:~ θεοτοκίον·

Π ατήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ κτίσαντος· φύ-
σεως ἐκβέβληται· δελεασθεὶς ὁ πρῶ-
τος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα
δεινῶς· τὸν λυτρωτὴν κυήσασα· ἀνε-
καλέσω μητροπάρθενε:~

ᾠδὴ γ΄ Ὁ στερεώσας·

Α νακαθάρας μολυσμοῦ· πάντα τὸν ψυχήν
τε καὶ σῶμα· ἀθανάσιε ναὸς ἀνεδεί-
χθης· ἀξιόθεος διό· τὸ τῆς τριάδος πλή-
ρωμα· ἐν πᾶσι ἀναπαύσατό σοι· ἱερομύστα
πανόλβιε:~

Ε οὖ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχήν· τοῦ παρακλή-
του ἡ χάρις· ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην
εὑροῦσα

σαν ἀπεδίωξας· πρὸς κινδύνων τῆς
πίστεως· στερρὲ ἀθανάσιε· ὡς ποιμὴν ἀ-
ληθινός· ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον· παμμακά-
ριε· τῆς χριστοῦ ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο· συ-
νελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀ-
γαλλόμενοι :~

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας· ἐπιμόνως θεό-
πνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ πνεύματι· χρίσμα
ἅγιον· ἱερουργὸς ἱερώτατος· σαφῶς ἐ-
χρημάτισας· καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ
τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα·
ἐκκλησία δοξάζει· σοῦ τὴν μνήμην·
ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν σωτῆρα δο-
ξάζουσα :~

ἕτερα τοῦ ἁγίου κυρίλλου, ὅμοια·

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων
ἅπασα· φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη
πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι·
βυθίζεται στράτευμα· ἀπειθούντων δυσ-
σεβῶν, κύριλλε τοῖς σοῖς δόγμασι· τῆς
σοφίας σου· καλλωπίζεται μάκαρ· καὶ
θεράπευ· τῶν πιστῶν ἡ ἐκκλησία· μεγα-
λοφώνως τιμῶσά σε :~

Εὐφραδία τῶν λόγων σου· ἱερώτατε κύ-
ριλλε· ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται·
καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται· ὡραίοις ἐν
κάλλεσι· καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς· τὴν ἁγίαν
καὶ εὔσημον, μνήμην ἔνδοξε· ὀρθοδόξων
τὸ κλέος, τῶν πατέρων· κορυφαῖε τῆς συνό-
δου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε :~

Τῆς χριστοῦ ἀπεδίωξας· νοητοὺς λύκους κύ-
ριλλε· ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δο-
γμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτεί-
χισας· λόγων ὀχυρώμασι· παραστή-
σας τῷ χριστῷ· ἄσυλον καὶ ἀλώβητον· ὃν ἱκέ-
τευε· ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων· λυτρω-
θῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
ἀεισέβαστον μνήμην σου :~

Δόξα· ἦχος πλ. β΄· γερμανοῦ·

Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην ὑμνήσωμεν, ἅπαντες
ἀθανάσιον· ὅτι ἀρείου τὰ δόγματα πάν-
τα κατήργησε· καὶ τῆς ἁγίας τριάδος
τὸ κράτος, εἰς πάντα κόσμον σαφῶς κα-
τήγγελλεν· ἓν ἀθροῖν ἐν τρισὶ προσώποις
ἀμέριστον· ὧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ·

καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε παρ-
θένε· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν :~ σταυροθεοτοκίον·

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον χριστὲ· ἡ σὲ κυήσασα,
ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ
μου· πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ
κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια·
ἦχος δ΄· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι·
τοῦ μαλαξοῦ·

Ῥητορεύοντες πάνσοφοι· τὰ τοῦ πνεύματος λό-
για· καὶ στολὴν τὴν ἔνθεον, περικεί-
μενοι· ἱεραρχίας καὶ θέμεθλοι· ψυχὰς
προθυμότατα· ὑπὲρ ποίμνης τοῦ χριστοῦ·
προφανῶς ἀνεδείχθητε· χριστομίμητοι·
καὶ ὁμότροποι ὄντως, τῶν ἁγίων, καὶ
πανσέπτων ἀποστόλων, διὸ ὑμᾶς μα-
καρίζομεν· στίχος Οἱ ἱερεῖς σου·

Τοὺς προμάχους τῆς πίστεως· εὐσεβείας
τοὺς κήρυκας· τὰ τοῦ θείου πνεύματος οἰκητή-
ρια· ἱεραρχῶν τοὺς κοσμήτορας, πιστῶν
παρακλήτορας· τῶν πτωχῶν προστά-
τας· τῶν νοσούντων ἀκέστορας· τῶν
πασχόντων τε· ἐν θλίψεσι προμηθέας·
τοῦ ἐλέους· θησαυροὺς προχεομένους·
τοὺς ἱεράρχας τιμήσωμεν :~

στίχος, Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος·

Ὑψωθέντες ἐν πνεύματι· τῷ ἁγίῳ πανόλβιοι·
διὰ ταπεινώσεως ἀνυψώσατε· τὴν ἐκ-
κλησίαν διδάγμασιν· ἐνθέοις καὶ πρά-
ξεσι, θεαρέστοις τὸ δοθὲν, ἐπαυξήσαντες
τάλαντον· καὶ φαιδρύναντες, τὴν εὐ-
πρέπειαν ταύτης· ὑπερκάλλως, ἀθα-
νάσιε τρισμάκαρ, σὺν τῷ κυρίλλῳ θεό-
φρονες :~ Δόξα· ἦχος γ΄· γερμανοῦ·

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας νεῖλος, καὶ τῆς
ἀθανασίας ἐπώνυμος· διὰ τῆς ἐτησίου
μνήμης ἐπιδημῶν· ταῖς καλαῖς ἀναβά-
σεσι· πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρειθρα, τῆς
ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφὴν ἀμ-
βροσίας καρποδοτῶν διὰ τῆς ὑψηλῆς
θεολο-

χριστοῦ τῷ ἔρωτι· τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ὄρεσιν ἐζήτησας· αὐτὸν θορύβοις ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτῳ μόνῳ ὡμίλησας· νοϊ ἑνούμενος· καὶ φωτὸς πληρούμενος· ᾧ καὶ ἡμῶν τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε·

Δόξα· ἦχος πλ. δ΄· ἀνατολίου·

Ὀπισθοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι θεσπέσιε· τῶν ἀρετῶν κατέλαβες τὴν ἀκρόπολιν διὰ ἀσκήσεως· ἐκ τῆς ἐρήμου πολαιῶν, τῆς ἄνω ἱλῆμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων ἀξίως, τὰ γέρα κομισάμενος· ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ ταξιαρχίαις παμμακάριστε· τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος· καὶ τῆς βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος· ἀλλὰ πρέσβευε θεοφόρε ἀντώνιε, τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων· εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρά, ποιηθέντα ὑπὸ νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλοίου·

ἦχος πλ. δ΄· Πρός, τίς λαλήσει·

Τίς ἐξείποι, τὰ σὰ παλαίσματα σοφὲ· ἢ ἱκανῶς ὑμνήσει, τῶν ἀγώνων σου τὸ κλέος· διπλοῦς γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἐκ ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος· διπλᾶς καὶ τὰς ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων καθυπέστης· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος· ἐν πληγαῖς ἀντώνιε, ἅπαντας τούτοις ἐτροπώσω, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς· ὅθεν ὁσίων ἀνεδείχθης ὑποτύπωσις· καὶ φύλαξ ἀκοίμητος τῶν γεραιρόντων σε :~

ἦχος πλ. β΄· πρός, συγχάρητε ἡμῖν ἅπα·

Συγχάρητε μοναστῶν τάξεσιν, αἱ τῶν μοναδῶν ἄρτι χορεῖαι· ὁ προεξάρχων γὰρ αὐτῶν, καὶ ὑμῶν πατὴρ θεῖος πρέσβυς· ὁ μέγιστος ἀντώνιος· τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει ἀοράτως· ἐπιφοιτῶν ἡμᾶς ἁγιάζει· ὅθεν χαρμοσύνως ἀνευφημοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· φρούρησον ἡμᾶς, ταῖς πρὸς κύριον πρεσβείαις σου· μέγιστον ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα :~

ἦχος πλ. α΄· Σὲ τὸν ἀναβαλ·

Σὲ τὸν ἐπενδυσάμενον· χριστὸν τὸ φῶς τὸ ἄδυτον· καθορῶν ὁ πεσὼν, πρὶν ἑωσφόρος θεόφρον πάτερ· μέλλοντα τοῦτον, στερρῶς θριαμβεύσασθαι· γοερώτατον θρῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· οἴμοι ἀντώνιε καρτερέ· ὃν πρὸ μικροῦ ἐνόμισα· ταῖς πληγαῖς καὶ μάστιξι καὶ κακώσεσι· θηρίων τε μορφώσεσιν, ἰδδοναῖς τε σώματος ταῖς διὰ ἔθοις μοι· ὥσπερ ἀδὰμ ὑποσκελίσαι τὸν πρωτόπλαστον· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε· κατ' ἐμοῦ θαρσαλέως, ὑπελθόντα στάδιον· πῶς μου θριαμβεύσῃ τὴν ἧτταν· ἢ πῶς ὑποίσω τὸ πάθος· ποίας δ' αἰσχύνης ἐπλήσθην, σὺν τῇ ἰσχύϊ μου πάσῃ· ποίων δὲ πάλιν στεφάνων, νῦν ἐπέτυχες ὄντως· σὺ δ' ἐβόας πρὸς κύριον· σὲ μεγαλύνω θεέ μου· καὶ ἀχαρίστως σοι κράζω, κύριε δόξα σοι :~

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος· ᾠδὴ γ΄· καὶ ς΄·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιη΄· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων ἀρχιεπισκόπων ἀλεξανδρείας, ἀθανασίου καὶ κυρίλλου· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια·

ἦχος δ΄· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Δογματικοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ κινδύνοις ὑπέμεινας· θεορρῆμον ὅσιε ἀθανάσιε· ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας· ἀρείου τὴν ἄθεον· καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ· ἀσεβείας διέσωσας· ὁμοούσιον· τῷ πατρὶ δογματίζων· τὸν υἱόν τε· καὶ τὸ πνεῦμα ὀρθοδόξως· ἱερουργὲ παμμακάριστε :~

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος· τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας· καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν

Digitized by Google

Λαβὼν ἐπὶ τὸν ὦμον τὸν σὸν σταυρόν· τῷ Χριστῷ μέχρι τέλους Ἀντώνιε· θεοπειθῶς, πόθῳ ἠκολούθησας τὰ τερπνά, τοῦ βίου παρωσάμενος· διὸ ἠξιώθης εἰς τὴν χαρὰν· εἰσελθεῖν τοῦ Κυρίου, ἔνθα ἑορταζόντων, φωνὴ τερπνῆς ἀγαλλιάσεως:~

Ἀρθεὶς ὡς ἐπ' ὀχήματος φλογεροῦ· ἐν θερμότητι πίστεως ὅσιε· τῶν ἀρετῶν, νοητῷ τε θείππῳ ἐρημικός, ὡς ἄνθραξ παμφαέστατος· φλέξας πᾶσαν ὕλην τὴν τῶν παθῶν· κοῦφος οὐρανοδρόμος· Ἀντώνιε ἐδείχθης· διό σε σήμερον γεραίρομεν:~

Ξενούμενος ἡδέων τῶν κοσμικῶν, τῷ Χριστῷ ἐκολλήθης Ἀντώνιε· ὅθεν πηγήν, σὲ τῶν ἰαμάτων κόσμῳ παντί· ἀνέδειξε τρισόλβιε· πάθη θεραπεύοντα τῶν ψυχῶν, σωμάτων ἀλγηδόνας, παύοντα καὶ τὰς νόσους, χάριτι θείᾳ δραπετεύοντα:~

Ὁ θάνατος Ἀντώνιε ἀληθῶς· ὁσὸς τίμιος πέφηνεν ἔναντι τοῦ ποιητοῦ· μετὰ γὰρ ἀγγέλων πανευκλεῶς, ὁ κλῆρος ὁσὸς τέτακται· καὶ τῶν ἀσωμάτων συλλειτουργός· ἐγένου θεοφόρε· μεθ' ὧν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἀδιαλείπτως καθικέτευε:~

Εἰκὼν ἁγία ἔμψυχε κιβωτέ· Θεοῦ πόλις περὶ ἧς λελάληται· θεοπρεπῆ· καὶ δεδοξασμένα καὶ θαυμαστά· τῆς ἀδοξίας ῥῦσαί με· τῶν πλημμελημάτων μου τῶν πολλῶν· καὶ σῶσόν με δι' οἶκτον, τὸν σὲ δοξολογοῦντα· ὡς ἐφικτὸν θεογεννήτρια:~

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον· ἀνοῖς ἐκ νεότητος· ἀναλαβὼν θεοφόρε· ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὥδευσας· νόμῳ καινῷ πειθόμενος· Χριστοῦ καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ μοναζόντων ἀκρότης:~

Ἕτερον· Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ·

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας· μοναστῶν δὲ ἀλείπτης· καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος· διδάσκων οἷα γενναῖος· στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους· μὴ ὑποεῖσθαι ἀρρωγόν· κεκτημένος τὸν Χριστόν· τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην:~ ἕτερον· ὅμοιον·

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν ἀγγέλων τὸν βίον· ὑπῆλθες ὡς ὑπὲρ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης· φωστὴρ ἀειλαμπέστατος· καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε θεοφόρε· μοναζόντων τὸ κλέος· ἀσκητῶν ἡ καλλονή· καὶ τῶν πρώτων ἡ δόξα·

Θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή· Θεοτόκε παρθένε· τὴν σὴν ἄμαχον δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν· οἱ θλίψεσι συσχεθέντες· καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στῆσον αὔρας τῶν παθῶν· καὶ λιμένας πρὸς Θεοῦ· ἐμβίβασον θελημάτων·

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή· Ἱστῶμεν στίχους δ'· στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Ὅσιε πάτερ Ἀντώνιε· σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ· ἐπ' ὤμων ἀράμενος· τῷ σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν· τοῦ σατὰν καταβέβληκας· καὶ τὰς ἐρήμους πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου· ὦ παμμακάριστε· ἀσκητῶν τὸ καύχημα· διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς:~

Ὅσιε πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωήν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι· οὐ δόλως ὑποούμενος, τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ· τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου ταύτας ἠδάφισας· ὦ καρτερόψυχε· τῆς ἐρήμου πρωτάρχα· διὸ καὶ νῦν· πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν:~

Πίστει συνελθόντες ἅπαντες· ὡς ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ· σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γενναίως γὰρ ὥδευσας· ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πρώτως· ὅθεν σοι πάντες ἡμεῖς κραυγάζομεν· ὦ παμμακάριστε· μοναστῶν τὸ καύχημα· τῷ λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε· εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς:~

Πάτερ πρῶτον Ἀντώνιε· τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ

Χριστοῦ

ὡς ἄγγελος · πεπολιτευμένος τῷ θεῷ ἀνεβόας · οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἱκετηρίαις ὅσιε · καὶ δεήσεσι χρώμενος · σὺ διηνεκῶς πρὸς τὸν θεὸν ἀνέδραμες · πρὸς ὕψος μετάρσιον · τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών · ἐλευθερωθεὶς δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος · θεόφρον ἀνεμέλπεις · ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ·

Νέος Μωσῆς γενόμενος · ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον · κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἔστησας · λαοῦ προηγούμενος · τῶν ἀσκητῶν συστήματος · τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ καινῇ πολιτείᾳ · βοῶντος τῷ δεσπότῃ · ἱερεῖς εὐλογεῖτε :~ θεοτοκίον ·

Θεογεννήτορ πανάγνε · τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα · καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς σπίλους ἐξάλειψον · πηγαῖς ἀποσμήχουσα · ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ τόκου σου · καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις · πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω · καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν κεχαριτωμένην :~ εἱρμός, ὁ αὐτός ·

Ὑψοβάμων γέγονας · καθαρθεὶς δι' ἀσκήσεως · πάτερ θεοφόρε ὅθεν κατηξίωσαι, ὁρᾶν ἐναργέστατα, καὶ περιὼν ἐν σώματι, ψυχῶν μακαρίων ἱερῶς τὰς ἀνόδους, καὶ τοὺς ἀντικειμένους, καὶ ἀθυμοῦντας ταύτας, ἐχθροὺς λελαμπρυσμένον, ψυχῆς ἔχων τὸ ὄμμα :~

Σὺ πυρωθεὶς ὡς δόκιμον · τῇ χωνείᾳ ἀργύριον · τῇ τῶν πειρασμῶν ἑπταπλασίως ὅσιε · χρυσίου λαμπρότερον πνευματικῶς ἐξήστραψας, διὸ θησαυροῖς τοῖς οὐρανίοις θεόφρον, ἐναπεθησαυρίσθης, ὡς βασίλειος ὄλβος · πλουτίζων τῶν θαυμάτων, βολαῖς τὴν οἰκουμένην :~

Οἱ τῶν ἀγγέλων σήμερον · θεῖοι δῆμοι εὐφραίνονται, ἅμα τοῖς βροτοῖς φαιδρῶς πανηγυρίζοντες · ἐκ γῆς σε δεξάμενοι · ἀγγελικῶς ἐν σώματι · ὡς βεβιωκότα, καὶ σὺν σοὶ ἀνυμνοῦσιν, Ἀντώνιε τὸν κτίστην, ἐκβοῶντες ἀπαύστως · λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ δόξα ·

Μίαν ἀρχὴν θεότητος · μίαν φύσιν ἀσύγχυτον · ἐν τρισὶ προσώποις ἐπὶ γῆς Ἀντώνιε · δοξάσας ἀνέδραμες, εἰς οὐρανοὺς ὡς ἄγγελος, τῶν σωματικῶν ἤδη λυθέντων ἐσόπτρων · καὶ πόθῳ κατοπτεύεις, τὸ ἀμήχανον κάλλος · τὸν τρισάγιον ὕμνον, μέλπων εἰς τοὺς αἰῶνας :~ θεοτοκίον ·

Ἁγιωτέρα πέφηνας, τῶν ἀχράντων δυνάμεων, καὶ τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ βασίλισσα, ὑπάρχεις θεόνυμφε, ὡς τὸν δεσπότην τέξασα, τούτων καὶ θεόν, ᾧ κάμπτει ἅπαντα γόνυ, οὐρανίων, γηΐνων, καὶ τῶν καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα μέλπει, ὕμνον εἰς τοὺς αἰῶνας :~ ᾠδὴ θ'· ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ·

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου ἑορτή · παμμακάριστε πάτερ Ἀντώνιε · πλήρης χαρᾶς · πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς · πλήρης ἁγίου πνεύματος · πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ · ὃν νῦν σε κεκτημένοι · ἀσκήσεως κανόνα · καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα ·

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν λυτρωτήν · πανσεβάσμιε πάτερ δωρήσασθαι · τοῖς εὐλαβῶς · μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱλαράν · τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν · τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν · τὴν θείαν προστασίαν · ψυχῶν τὴν σεῖαν · τὴν αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν :~

Ἰσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς · τὴν ἰσάγγελον εὗρες φαιδρότητα · τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς · ἐν μετουσίᾳ γέγονας · οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς · ὡς ἔνθεος προφήτης · ὡς μάρτυς στεφηφόρος · ὡς μοναζόντων ἀκροθίνιον :~ θεοτοκίον ·

Συνέλαβες παρθένε δίχα σπορᾶς · τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα λόγον θεοῦ · ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός · ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας · ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν · διό σε θεοτόκον · καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν :~ εἱρμός, ὁ αὐτός ·

λαβὼν

Digitized by Google

λεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ναῷ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου ἐν τοῖς ἀρματίου :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ. στίχ.

Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος πρώην ἐν τῇ ὀσροηνῶν ὀνομαζομένῃ πρὸς τῷ ποταμῷ εὐφράτῃ τὴν καλύβην ἐπήξατο. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐσχατιὰν τῆς ἐρήμου καταλαβὼν, ἄντρον ὑπέδυ, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἄρτου μεταλαμβάνων. ὁ δὲ ἦν κεγχρίας καὶ αὐτὸς πιτυρίας. ἁλσὶ μόνοις ἡδυνόμενος. καὶ ὕδωρ προσίετο τὸ ἀρκοῦν. ῥυφὴν δὲ καὶ παμφαγίαν καὶ χλεύην, ἐποιεῖτο τὴν διηνεκῆ ὑμνῳδίαν. πρὸς αὐτὸν οὖν πάντες ἐφοίτων, συνεῖναι αὐτῷ γλιχόμενοι. ὅστις τὴν ἔρημον ποτὲ διερχόμενος, καὶ δράκοντι μεγίστῳ περιτυχὼν, τῷ τοῦ σταυροῦ σημείῳ διαρραγῆναι πεποίηκε. καὶ παῖδα ὑπὸ δίψης ἐκλείποντα, τοῦ θανάτου ἀπήλλαξε. δι᾽ εὐχῆς ὕδατος πηγὴν ἐξαγαγὼν, καὶ τῷ στόματι αὐτοῦ προσενέγκας. καὶ ἐκκλησίαν δειμάμενος ἐν τῇ πέτρᾳ ἐν ᾗ μωυσῆς τὸν θεὸν κατηξίωται ἰδεῖν, ὡς ἀνῶ δυνατὸν ἦν. τὸ θυσιαστήριον ἐπήξατο. ἐν ᾧ ποτὲ προσευχόμενος φωνῆς ἤκουσε λεγούσης. ὅτι ὁ δυσώνυμος ἀνῃρέθη χοῖρος ὁ ἀποστάτης ἰουλιανός. καὶ παιδίον τινὸς γυναικὸς, παρὰ τὴν αὐτοῦ διακονίαν ἀσχολουμένης, εἰς φρέαρ καταπεσὸν. διὰ προσευχῆς τοῦ ἁγίου σῶον ἀνηνέχθη καὶ ἀβλαβές. ἀστέριον δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν χειροτονηθέντα ἐπίσκοπον, ἐπ᾽ εὐγλωττίᾳ μεγαλαυχοῦντα, καὶ περὶ πίστεως αὐτῷ συζητῆσαι βουλόμενον, διὰ προσευχῆς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα καὶ μεγάλα πεποιηκὼς. εἰς τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον καὶ μακαρίαν μετέστη ζωήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἀχιλλᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ. Ὁ πολλοὺς ἀχιλλεὺς, τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις, Π ὁμοίως ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

ὠδὴ ζʹ. θεοῦ συγκατάβασιν.

Φιάλαι πεφύκασι. τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου. ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σεπτὰς ἀρωματίζουσαι. ὡς ἐκ λειμῶνος. τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ἡ χάρις τοῦ πατρὸς. τοῦ παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα. τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρείας περ εἰργάσατο. καὶ μοναζόντων, ἀλείπτην κραυγάζοντα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ θεοτοκ.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον. καὶ παναγίαν εὐφημήσωμεν. δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπερμέτρων δωρεῶν. ὡς ἐκ χειμάρρου, τῆς θείας χρηστότητος. ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίσωμεν :~

Ὁ αὐτός.

Ὀθνεῖον ἐξέτιλας, οἷα περ σπόρον, τὴν ἁμαρτίαν σοφέ. ἀρετῶν δ᾽ εὐκαρπίαν. τῷ φυτουργέτῃ ψυχῶν προσήγαγες. καὶ ἀποθήκαις, ἐναπεθησαύρισας, ταῖς οὐρανίαις ἐν αἷς νῦν ἀναπέπαυσαι :~

Καλλίστη ὑπόθεσις, ὤφθη ἡ μνήμη, ἡ σὴ ἡμῖν ἑορτῆς, παμμακάριστε πάτερ. ἣν συντελοῦντες. ἐκ πόθου γεραίρομεν, μετ᾽ ἐγκωμίων χριστῷ κραυγάζοντες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Λειμῶνι τερπνοτάτῳ μακάριε. τοῦ παραδείσου ἐναυλιζόμενος. ἀμοιβὰς τῶν σῶν πόνων, πλουσιωτάτως δέχῃ ἀντώνιε, μετ᾽ εὐφροσύνης κραυγάζων τῷ κτίστῃ σου. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ θεοτοκ.

Ἐτέχθη ὁ κύριος ἀνόρμην ἀνάρρητως ἐκ σοῦ θεόνυμφε. καὶ βροτοὺς φωτὸς τέκνα, διὰ βαπτίσματος καὶ ἀσκήσεως, τῆς ἐπιπόνου ὁδοῦ ἀνέδειξεν. ἧς ἀρχηγὸς ὁ σοφὸς ὤφθη ἀντώνιος :~

ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον. ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον. τὸ καρτερικὸν ἐν πειρασμοῖς ἀντώνιε. νοὸς καθαρότητι. ὑπὲρ τῆς γῆς

ὡς

λως ἐφερμήνευσας· διὸ ὑπὲρ τὸ σῶμα σου καὶ ψυχὴν ἀξίως, θεοῦ οἶκον ἀπετέλεσας·

Τῶν κοσμικῶν νουνεχῶς, τὸν νοῦν φροντίδων ὑπέρτερον· διατηρήσας παθῶν ἐφανής ὑπέρτερος· διὸ πρὸς ὑπέρτατον μεταβὰς νῦν χῶρον ὑπερτάτοις τιμαῖς εἴληφας:~

Ὡς ὄντως σου ἡ ζωὴ· διδασκαλίας ὑπόδειγμα· ὁ τρόπος δὲ ἀληθῶς, σοφίας εἰκόνισμα· ὁ λόγος ἐν εὔφημα· ὁ ὕμνος καὶ τὸ σχῆμα, τῶν ἀγγέλων ἀφομοίωμα:~

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς, γενναίως μέλη Ἀντώνιε· ἀσάρκους πάντας ἐχθρούς, τελείως κατῄσχυνας· ὅθεν ἀναδέδειξαι, ἀσκητῶν ἀκρότης, μοναζόντων ἀκροθίνιον:~

Θεοτοκίον·

Τὸν λόγον τὸν τοῦ θεοῦ, φωνῇ ἀγγέλου συνέλαβες· καὶ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν ἀπερινόητον· καὶ παρθένος ἔμεινας· καὶ μετὰ τὸν τόκον, ὡς πρὸ τόκου ἀειπάρθενε·

Κοντάκιον· ἦχος β΄· Τὰ ἄνω ζητῶν·

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος· ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας· τὸν βαπτιστὴν μιμούμενος· κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν· πατέρων πάτερ Ἀντώνιε:~

Ὁ οἶκος·

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας· ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν· γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος· καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας· τῶν χρημάτων κτημάτων καὶ οἰκετῶν σου· καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργὴν θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν τοῖς ἐρήμοις τῷ θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα· γνώσεως χάριν εἴληφας· ἣν μοι πέμψον ὑμνῆσαι σε μέλλοντι· πατέρων πάτερ Ἀντώνιε:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ΄· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου· Στίχοι·

Ἔχει τί μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν νόων·
Ἔξαρχον Ἀντώνιον ἀσκητῶν ἔχων·
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἀέραν·

Οὗτος τὸ μὲν γένος ἦν αἰγύπτιος· ἐκ πατέρων καὶ προγόνων, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένος· ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ· καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ· ἐπιδοὺς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ· τοσοῦτον ὑπερέβαλλε πάντας, ὡς ὑποτύπωσις εἶναι τῶν ἐφεξῆς, καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος ἢ κομιδῇ μετ᾽ ὀλίγους τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον ταύτης πολιτείας, γέγονεν ἀρχηγός· καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ὅρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι, περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι· τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίσατο· καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἑώρα· καὶ τοὺς ταύτας ἀνθιώοντας δαίμονας· ὃ τῆς νοερᾶς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον· ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· ὁ δὲ βίος αὐτοῦ, συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας τῆς Κύπρου· Στίχοι·

Κοίμησιν εἰδὼς τοῦ Θεοδότου γράφω,
Τοῦ πάντα κοιμήσαντος ἀπρεπῆ πάθη·

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως, καὶ Σαβίνου ἡγεμόνος τῆς Κυπρίων νήσου· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι Σαβίνῳ προσαχθείς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται· καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται· παραδόξως δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυσθεὶς τοῦ πυρός, ἥλοις ἐμπαρεὶς τοὺς πόδας καὶ ἠναγκάζετο τρέχειν· βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπεὶ παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς, ἔτους διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· τελεῖται

καρπὸν· ἐν διεξόδοις θείων πηγῶν· τὸ πεφυτευμένον· καρποὺς ἐνθέους ἐκδέδωκας· καιρῷ τῆς ἐγκρατείας· τῷ δεσπότῃ κραυγάζων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ὥσπερ ἀστὴρ· Ἀντώνιε παμφαέστατος· θείῳ φέγγει, νοητῶς ἀπήστραψας· ἐν ταῖς ἐρήμοις μέσον ἀνδρῶν, θεόφρον ὁσίων, καὶ τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας, θαυμάτων λαμπηδόσιν, ἀρετῶν τε ἀκτῖσι, τῶν σοφῶν φοιτητῶν σου πανόλβιε:~

Τὰ ἐμπαθῆ· τῆς τυραννούσης σκιρτήματα· σαρκὸς πάθη, ἐμφιλοσοφώτατα, ἐδουλαγώγησας καὶ ψυχῆς, πάτερ τὴν ἀξίαν, πρεπωδεστάτως ἀνύψωσας, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον, ὑποθεὶς ὡς ἐχέφρων, καὶ δουλώσας τὴν σάρκα τῷ πνεύματι:~ Θεο·

Ὤφθη ἐν γῇ· ἐκ τῆς παρθένου ὁ ὕψιστος· σαρκοφόρος, θεὸς ὑπὲρ ἔννοιαν· καὶ τοῖς βροτοῖς συναστραφείς, θείαν πολιτείαν, ὁσίαν πᾶσιν ἔδειξεν· ἐφάμιλλον ἀγγέλοις, ἧς ἡγήτωρ ἐδείχθη, ἀσκητῶν ἡ ἀκρότης Ἀντώνιος:~

ᾠδὴ ε΄· Ἵνα τί με ἀπώσω·

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων· τὸν τὰ πάντα βλέποντα· θεὸν μακάριον· ἐκδιδάσκοντά σε· καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα· τῶν ψυχῶν τρισμάκαρ· τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι:~

Ἰαμάτων σοι χάριν· κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται· καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν πάτερ· νενικηκὼς τῶν ὑπὲρ φύσιν· χαρισμάτων μετέσχες τοῦ πνεύματος·

Θεο·

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες· καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι· τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ· ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ παναγία· τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις· εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν:~ Ὁ αὐτός·

Νύκτα τῆς ἁμαρτίας· φέγγει ἐναρέτων Ἀντώνιε πράξεων· καὶ σταυροῦ τῷ ὅπλῳ, συμφραξάμενος πόρρω ἐδίωξας, ἀπὸ σοῦ καὶ οἶκον, τοῦ θείου πνεύματος εἰργάσω, σεαυτὸν εὐκλεῶς παμμακάριστε:~

Μάνδρας ἐπουρανίου, ὡς ἀμνὸς πρωτότοκος, ἔριον ἔνδυμα, εἶχες καὶ αὐχένι, αἰωρήσας σταυρὸν διωκτήριον, θηρῶν νοουμένων, καρποδοτεῖς τῷ ποιμενάρχῃ· ἀφθαρσίας καρποὺς παναοίδιμε:~

Οὐ τραχύτης τοῦ βίου· οὐχ ἡδέων στέρησις· οὐδὲ ἡ κάκωσις· τῶν δαιμόνων πάτερ, οὐκ ἀνένδοτοι πόνοι τοῦ σώματος· οὐ μελῶν ἡ τῆξις· οὐχ ἡ παράτασις τοῦ χρόνου, τὸν πρὸς κύριον τόνον σου ἤμβλυνεν·

Νοητοὺς πολεμίους, ὅπλοις θείας πίστεως, φρούδους ἀπέδειξας· καὶ ἐνέδρας τούτων· τῷ πυρὶ ἐγκρατείας ἐτέφρωσας· καὶ πυρσὸν ὡς μέγαν, τὰς ἀρετὰς ἅψας σοὺς μύστας, πρὸς ζωὴν ποδηγεῖς τὴν ἀΐδιον:~ Θεοτοκίον·

Ἀπολύτρωσις ὤφθη, καὶ πταισμάτων ἄφεσις, καὶ μέγα ἔλεος· θεοτόκε πᾶσιν, ὁ υἱὸς καὶ θεός σου τοῖς πίστει σε, καὶ ἀπλέτῳ πόθῳ, δοξολογοῦσι καὶ τὴν τούτου, προσκυνοῦσιν ἀνείκαστον κένωσιν:~

ᾠδὴ ϛ΄· Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων·

Νόμιμον ἀθλητικῶς· πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων· ἀναλαβὼν θεόφρον· μέχρι τέλους διέσωσας· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς· στέφανον εἴληφας τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων βασιλεύοντος·

Ἔχοντες πρὸς τὸν θεὸν· πρεσβευτήν σε δυνατώτατον μάκαρ· καὶ κοινωνὸν φροντίδων· καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον· καὶ μεσίτην εὐμενῆ· πάντων σῳζόμεθα τῶν κινδύνων· καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων:~ Θεο·

Ὑψώσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν· τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ· καὶ πατρὸς ἐν ἰσότητι· καθορώμενον υἱόν· τὸν ἀναλλοίωτον θεοτόκε, ἀλλ' ἀπορρήτως κυοφορήσασα:~

εἱρμὸς ἄλλος· Ἱλάσθητί μοι σῶτερ·

Σαρκὸς καὶ τῶν γεηρῶν, ὑπερφρονήσας Ἀντώνιε· τῆς εὐγενείας ψυχῆς, μεγά-

ζωὴν ὁδήγησον· ἣ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου:~

ἄλλος· εἱρμὸς ὁ αὐτός·

Στερεωθεὶς ἐν τῇ πέτρᾳ Χριστοῦ τῆς πίστεως πέτρα, ὥσπερ πύργος ἀρραγὴς θεοφόρε· τὰς ῥαγδαίας τοῦ ἐχθροῦ, ἐπιφορὰς ἀνέδειξας, πάσας ἀδρανεστάτους, ἐν τῇ ἰσχύϊ τοῦ πνεύματος:~

Γενναιοφρόνῳ λογισμῷ καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ· τὴν τραχεῖαν καὶ στενὴν ὁλοψύχως· τεθλιμμένην τε ὁδόν, ἀπεριτρέπτως ὥδευσας· ὅθεν πρὸς παραδείσου, πλάτος κατήντησας ὅσιε:~

Εὐαγγελίου τῶν σεπτῶν, ἐνωτισθεὶς περ λόγων· τὸν ζυγὸν τὸν ἐλαφρότατον ὄντως, καὶ χρηστὸν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐβάστασας ἐπ' ὤμων σου· γνοὺς τοῦτον ἐκ τῆς πείρας, ὄντως χρηστὸν καὶ σεπτόν.~

Ρύσαντα πάλαι τὸν Ἀδάμ, τῇ παραβάσεως γεύσει, πρὸς φθορὰν τε ὀλισθήσαντα τοῦτον, κατορθῶν περ σοφέ· ὑπακοῇ ἀντώνιε, Χριστοῦ καὶ ἐν νηστείᾳ, τῆς ἀφθαρσίας ἐπέτυχες:~ θεοτοκίον·

Ἀπὸ τῆς γῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγες τοὺς ἀνθρώποις· τῷ γὰρ τόκῳ σου ἠνοίγησαν κόρη· ἡμῖν πύλαι οὐρανῶν· ἃς ὁ Ἀδὰμ ἀπέκλεισε· καὶ θεὸς ἐν γῇ ὤφθη, εἰς οὐρανὸν δὲ ὁ ἄνθρωπος:~

κα· ἦχος πλ δ'· Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου ἄρας σοφέ· καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν· τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα· καὶ διώκειν τὰ πνεύματα· θεοφόρε ἀντώνιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα τοῦ αὐτοῦ· καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὡς πανάμωμος νύμφη τοῦ ποιητοῦ· ὡς ἀπείρανδρος μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ· δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα τοῦ παρακλήτου παναμώμητε· ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον· καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν γνώσει γενόμενον· σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον· δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν· καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον· καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου:~

ᾠδὴ δ'· Σύ μου ἰσχὺς κε·

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος· πρὸς τὸ ὕψος, περ ἀναβέβηκας· καὶ τὸν θεόν, εἶδες ἐπ' αὐτήν· ἐπεστηριγμένον· καὶ δωρεὰς διανέμοντα· χειρὶ πλουσιωτάτῃ· τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ὅλος θεῷ, καθιδρώθης ἀντώνιε· μόνος μόνῳ· πάνσοφε ἑνούμενος· δι' ἀρετῆς καὶ θεομιλῶν· καὶ θεοφανείας· ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γηΐνων ἀποστὰς γὰρ ἀξίως· τὴν οὐράνιον ἀδρὰν ἀπόλαυσιν:~

Νοῦν καὶ ψυχήν· κεκαθαρμένος ἀντώνιε· τὴν ἀπάτην· περ τὴν ψυχόλεθρον· καὶ μηχανάς· δόλους τε πικρούς· καὶ τὰς φαντασίας· τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθὼν γὰρ ἐδιδάχθης· καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις· μοναζόντων τὰ πλήθη πανόλβιε:~ θεοτοκίον·

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον· τὸν ἀτρέπτως· ὃ ἦν διαμείναντα· καὶ φυσικῶς· ἴσον τῷ πατρί· καὶ σοὶ τῇ τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον· συγχώρησιν πταισμάτων· καὶ ψυχῶν σωτηρίαν· τοῖς ὑμνοῦσι σε πίστει δωρήσασθαι:~

Ὁ αὐτός·

Ιμα τῆς γῆς, τὸν χοῦν σοφὲ ἀπορρίψειας, καὶ χιτῶνας, ὅλως τῆς νεκρώσεως, ἐναπεκδύσῃ περ σαυτόν, πάσῃ ἐγκρατείᾳ, καὶ κακουχίᾳ ἐξέδωκας· διὸ καὶ πρὸ θανάτου, πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἀπεφάνθης ἀντώνιε ἔκδημος:~

Ῥείθροις ζωῆς· καταρδευόμενος πάνσοφε· ὥσπερ δένδρον, παραδείσου ἀεὶ καρπόν·

γὴν αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

ἢ τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·

ἦχος β'· πρὸς, ἀνάστας ὁ ἰς·

Τῆς ἐρήμου πολιστὰ· τῶν ἀνδρομούντων ἀλείπτα πέρ· καμὼν ἀρετῆς, τὸ ἡμᾶς ἀθυδρομεῖν εὔχου ἀντώνιε :~

Καμὼν τῆς θκοῦ· καὶ τοῦ ὁσίου εἰς ἥ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἀντώνιον τὸν θεῖον, ἀνυμνεῖν θέμις· ᾠδὴ α'· ἦχος πλ. δ'·

Ἁρματηλάτην φαραὼ ἐβύθισε·

ποίημα θεοφάνους·

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος· τῆς αἰωνίου σαφῶς· καὶ τηλαμποῦς αἴγλης· πέρ ἐμφορούμενος· τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος· τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον· ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε :~

Νέος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος· καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς· ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὥδευσας· μόνῳ καινῷ πειθόμενος· τοῦ σωτῆρος τρισμάκαρ· καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ εὐαγγελίου ἑπόμενος :~

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε· καταλαμπόμενος· τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα· καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα· αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας· θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι :~

Ὡς μήτηρ θυ̃, παῤῥησίαν ἔχουσα· πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ· μονογενῆ λόγον· καὶ πρὶν συνάναρχον· τὸ συμφυῆ τῷ πνεύματι· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· κινδύνων σῶσαι πανάμωμε· τοὺς σὲ θεὸν δοξάζοντας :~

Ἕτερος κανὼν· ποίημα, νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλοίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὕμνοις γεραίρω τῶν μοναστῶν τὸ κλέος· ὁ μαλαξός· ᾠδὴ α'·

ἦχος καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός·

Ὑπὸ πολλῶν πεπολωμένον ὅσιε· παθῶν καὶ θλίψεων· τὸ ὀπτικὸν ὄμμα· τὸ τῆς διανοίας μου· ἀντώνιε καταύγασον· ἱκεσίαις σου ὅπως, γνῶ ἀπροσκόπως αἱ μέσῳ σου, μνήμην τὴν ἁγίαν ἐν ᾄσμασι :~

Μαρμαρυγαῖς τοῦ παναγίου πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν ψυχήν, τὴν κοσμικὴν πλάνην, ὅσιε ἀντώνιε, ἐμφρόνως διεξέφυγες, ὡς αἰγύπτιον σκότος· καὶ τῷ φωτὶ τῷ τῆς γνώσεως, ὁδὸν τὴν θεῖον εὕρηκας :~

Νοὶ τελείῳ, πρὸς τελείοις ὅσιε, θερμῶς ἐχώρησας, καὶ γενικωτάτοις, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, πρὸς πάλιν τοῦ ἀλάστορος, καὶ δυνῆς ξυμμορίας, τῆς τούτου τὸ ἐκπεπείκηκας, αὐτοὺς συμμαχίᾳ τοῦ πνς :~

Ὁ βίος ὄναρ, παρὰ σοὶ λελόγισται, καὶ τὰ τοῦ βίου τερπνὰ, ὡς ἱστὸς ἀράχνης, σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· κόνις καὶ τέφρα ὅσιε· ὅθεν ταῦτα καὶ ταῦτα, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, μόνον τὸν χν ἐπεπόθησας·

Ἰδοὺ ἡ κλίνη σολομῶν ἡ ἔνδοξος· ἡ λογικὴ κιβωτὸς· τοῦ παμβασιλέως, χυ̃ τοῦ θυ̃ ἡμῶν· δορυφορεῖται τάξεσιν, οὐρανίων ἀγγέλων, πάντων ἁγίων τοῖς δήμοις τε· ἡ μὴρ θυ̃ ὡς βασίλισσα :~

ᾠδὴ γ'· Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς·

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ· καὶ σαθρᾷ· τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα· ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν, καταστολὴν ἀντώνιε· περιεβάλλου πέρ· τὸ σωτηρίου ἱμάτιον :~

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς· δαιμόνων θρασυνομένων· καὶ θηρίων τὰς ὁρμὰς μιμουμένων· κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα :~

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς· τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας· θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ συντόνῳ· τροπαιοῦχος νικητὴς, ἀντώνιος ἐγένετο· τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα· καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα :~

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ· τῆς ἐκ σοῦ φαιδρωθείσης τῷ κόσμῳ· ἐξανάστησον ἁγνή· καὶ πρὸς

Digitized by Google

μούμενος· τῷ βαπτιστῇ ἀκολουθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος· πάτερ ἀντώνιε· τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, καθισμα· ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθῳ χριστοῦ· τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς· ἥλιε φαεινὲς πάτερ ὅσιε· ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε· ὡς δὲ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον· διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας· τῶν δαιμόνων μακάριε· μοναζόντων ὁ πρόκριτος· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, καὶ νῦν θεοτοκίον·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί· συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μήτηρ θεοῦ· ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε, ῥυσθῆναί με πταισμάτων μου· ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου· δέσποινα παρθένε ἁγνή· τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάχραντε:~

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, καθισμα· ἦχος πλ. α΄·

Τὸν συνάναρχον λόγον·

Τὸν ἀσκητὴν τοῦ κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν· ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν· δι᾽ ἐγκρατείας καὶ στεῤῥᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς· καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν· καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύει κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα τοῦ αὐτοῦ, καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· ἣν προεκήρυξαν πάντων οἱ δικαιότατοι· καὶ ὁ προφήτης δανιὴλ ὄρος ἀλάξευτον· καὶ δαβὶδ ὁ μελῳδός, σὺν μωυσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς· βάτον, καὶ στάμνον, καὶ ῥάβδον· νεφέλην, πύλην καὶ θρόνον· καὶ μέγα ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν:~

Μετὰ τὸν πολυέλεον· καθισμα· ἦχος πλ. δ΄·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών· τὸν σταυρόν σου ἐπ᾽ ὤμων ἀναλαβών· ὅλον ἀνατέθεικας σεαυτὸν τῷ κυρίῳ, καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος· τοῦ ἁγίου γέγονας, συνόμιλος πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας· τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε ἀντώνιε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα· ἦχος δ΄· Ἐπεφάνης σήμερον·

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ· ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας· ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς· καταφωτίζων ἀντώνιε· τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἐπελεύσει πνεύματος τοῦ παναγίου· τοῦ πατρὸς τὸν σύνθρονον· καὶ ὁμοούσιον φωνῇ· ἀρχαγγέλου συνέλαβες· θεογεννῆτορ ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις:~

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου· Προκείμενον· ἦχος δ΄· Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος· στίχος· Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυρίῳ· Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον ὁσιακόν·

μετὰ τὸν ν΄· ἰδιόμελον· ἦχος πλ. β΄·

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς κύριον· εἰρήνην

Digitized by Google

Νουνεχῶς καταμονήσας, τῆς ψυχῆς τὴν ἀνδρείαν, θεόφρον πατὴρ ἡμῶν Ἀντώνιε· τὸ πάχος τοῦ σώματος, ὑποτάξαι ταύτῃ, ὡς κρείττονι ἐσπούδασας· καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, ἀρρύπωτον διατηρῆσαι· ἐντεῦθεν ἀνενδότως πρὸς τὸ πρωτότυπον ἀνατεινόμενος· καὶ ταῖς πρὸς αὐτὸ ἀναβάσεσι καλλυνόμενος, ἀνέπτης πρὸς αἰωνίους σκηνάς· ἀμέσως ἐντυγχάνων τῷ ποθουμένῳ σοι· καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα· ἦχος πλ. α΄·

Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες· τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὑρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων· οὗ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε· καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον· τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον· τὴν ἀρραγῆ προστασίαν· καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά, προσόμοια·

ἦχος πλ. α΄· χαίροις ἀσκητικῶν·

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός· γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας· καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριαμβάσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν· καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ σταυροῦ δέ, τοῦ σωτῆρος ἐνέργειαν· καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας· τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν· Χριστὸν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον·

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος καὶ νεφέλη σκιάζουσα· ἐρήμου, τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς ὁδὸν ἀπὸ γῆς· Θεὸν τῶν ὁρώντων προηγούμενος· σταυροῦ βακτηρίᾳ· τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος· ἀνεμπόδιστον· τὴν οὐράνιον ἄνοδον· εὗρες θεομακάριστε· καὶ κλῆρον ἀκήρατον· σὺν ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ· περιχαρῶς παριστάμενος· Χριστὸν δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος·

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν· χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς· ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι· φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον· ἀκτινοβόλοις, ἀστραπαῖς εἰσδεχόμενον· τὰς τοῦ πνεύματος· τοῦ ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος· ἑώρας τὰ μέλλοντα· πάντα προλέγων ἐκ θείας· φωτοφανείας μυούμενος· Χριστὸν δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα· ἦχος πλ. δ΄· συκεώτου·

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη· τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβάσας τὴν δύναμιν· ἀγγέλων συνόμιλε· τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Ἀνύμφευτε παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί· μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων· νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς:~

Ἀπολυτίκιον· ἦχος δ΄·

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, τοῖς τρόποις μι-

ο μούμε-

παύσῃ ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~ Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ, ἰδιόμελα· ἦχος α'· τοῦ μαλαξοῦ·

Ο καμὼν ἀσκητῶν ἀντώνιος, ἐν τῇ φαιδρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, τὰς τῶν μοναζόντων ἀγέλας, συγκαλούμενος προτίθησι νῦν, οὐρανίου πολιτείας ἀποτύπωσιν, τοὺς πνευματικοὺς αὐτοῦ ἀγῶνας, καὶ τῆς βιοτῆς τῶν ἀγγέλων, καὶ ὑμνῳδίας τὴν μίμησιν· διὸ ἐπαξίως τοῦτον εὐφημήσωμεν· πρεσβεύοντα σὺν αὐτοῖς τῷ χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

ἦχος β'· τοῦ στουδίτου·

Ασκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς ὅσιε ἀντώνιε· καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου πάσας ἀπήμβλυνας· κλῖμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα· τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρποὺς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος· ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· χαίροις τῆς ἑώας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε· καὶ τῶν μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν· χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα· χαίροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα :~

ὁ αὐτός·

Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον θεοῦ· τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν· τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν· τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐξήνθησε δικαίως· καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια χριστοῦ τῶν λογικῶν προβάτων· ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ :~ ὁ αὐτός·

Οσιε πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας· ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν· ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νυνὶ δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος· φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας πάτερ ἀντώνιε :~

ἦχος β'· τοῦ μαλαξοῦ·

Οσιε πάτερ· ἀγγελικὴν ζηλώσας διαγωγὴν, ἀτροφίαν ἐξήσκησας· καὶ ὕμνον ἀκατάπαυστον, τῷ δεσπότῃ προσενήνοχας· ἐντεῦθεν προσηκάμενος ὁ βλέπων τὰ κρύφια, τῆς ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, χαρίτων σε θείων κατηξίωσεν· ἐναργῆ σοι παρέχων τὰ σύμβολα, τῆς ἐκεῖ μενούσης σε, ἀϊδίου μακαριότητος· πρὸς ἣν ἤδη μεταστὰς, καὶ ταῖς ἀΰλοις χορείαις συνδιαιτώμενος· μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε·

ἦχος γ'· ἀνατολίου·

Οσιε ἀντώνιε, τῆς στερροτάτης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὔψυχον διατριβὴν, ὡς ἐν ἀδύτοις ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημωτέροις γὰρ, ἑαυτὸν συνάψας πνευματικῶς· τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας, καὶ ὑποδραμὼν πάσης ἀρετῆς γεγονὼς· συναυλίζῃ ἀγγέλοις ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· διὸ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ἦχος δ'· τοῦ μαλαξοῦ·

μουμεχῶς

Digitized by Google

ἀγγέλων τὸν σύσκηνον· τὸν ὄντως χριστοῦ
θεράποντα :~

Δόξα· ἦχος πλ. β'· συκεώτου·
Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον· νοῦν
ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων· ἀσκη-
τικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν·
ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς
γάρ, τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος· ἔσπευ-
σας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττο-
νι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνι· ὅ-
θεν μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης·
πολιστὴς τῆς ἐρήμου· ἀλειπτὴς τῶν καλῶς τρεχόντων, ἀ-
λείπτης· κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος·
καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τῶν ἐσόπτρων λυθέν-
των ἀνύπτων· καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν
ἁγίαν τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως·
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε·

καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Τίς μὴ μακαρίσει σε παναγία παρθένε·
τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον
τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμ-
ψας υἱὸς μονογενής· ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς
ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκω-
θείς· φύσει θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γε-
νόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος· ἀλλ' ἐν δυά-
δι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος·
αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐ-
λεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἴσοδος· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·
Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅ-
ψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀ-
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐ-
λογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ
ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν
ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κο-
λασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας
πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγά-
λα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρα-
σεν αὐτούς· καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυ-
τοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμα-
σεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας
προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐ-
πισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς
σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν·
καὶ βασιλεύσει κύριος αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσου-
σιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προ-
σμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·
Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μι-
σθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν πα-
ρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασί-
λειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκε-
πάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερα-
σπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν
τὸν ζῆλον αὐτοῦ· καὶ ὁπλοποιήσει τὴν
κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται
θώρακα δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται
κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται
ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυ-
νεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν·
συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ
τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστο-
χοι βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐ-
κύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν
ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανα-
κτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης·
ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως·
ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως· καὶ
ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐ-
ρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία· καὶ ἡ
κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυνα-
στῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνε-
τε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνω-
τίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γε-
γαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδό-
θη παρὰ κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν· καὶ ἡ δυ-
ναστεία παρὰ ὑψίστου :~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·
Δίκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι, ἐν ἀνα-
παύσει

εὐλογημένη θεοτόκε· δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν· καὶ προσάγαγε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ· ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, ἦχος β'·

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ·

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος· Ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ παναγίου πνεύματος :~

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος·

Δόλοις τῶν πονηρῶν· δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ σταυροῦ δυνάμει· ἐφανώσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ πάτερ Ἀντώνιε :~

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος·

Ἤρθης ὡς Ἠλιοὺ· ἐν ἅρματι πυρίνῳ· καὶ συνεκράθης μάκαρ· ἀμέσως τῇ τριάδι· Ἀντώνιε παγκόσμιε :~

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἄνω σε οἱ χοροί, θεοτόκε παρθένε· ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω· δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν τόκον σου τὸν ἄχραντον :~

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὸ μακάριος ἀνήρ· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η'· στιχηρὰ ἦχος δ'· Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς·

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ πνεύματος ἀκτῖσι· ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε· καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν· αὐτὸ ποθῆσαι· τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε καταφρονήσας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι· πολλῇ ἀσκήσει· καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἑνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας· τῶν ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας· ὡς ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε :~

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη· συντρίψας τῇ χάριτι· τοῦ θείου πνεύματος· καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν· αὐτῶν τοῖς πᾶσι· δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι· ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος· τῶν μοναστῶν διαυγέστατος· φωστὴρ ἐγένου· καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος· καὶ τῶν νοσούντων, ἐμπειρότατος· καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος· χαρακτὴρ γῆ ἐναρέτου, ἀγωγῆς πάτερ Ἀντώνιε :~

Ὁ καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν· ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος· τῆς παρθενίας διδάσκαλος· τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· σὺν ὢν τῷ δεσπότῃ σου· καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε· σὺν τοῖς ἀγγέλοις, καὶ τοῖς ὁσίοις πᾶσι καὶ μάρτυσι· τούτῳ προσάγων· τοὺς τελοῦντάς σου τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε· χαλεπῶν ἐκκινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον :~ ἕτερα προσόμοια εἰς τὸν μέγαν Ἀντώνιον, ποιηθέντα παρὰ Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου· ἦχος β'·

Ποίοις εὐφημιῶν·

Ποίοις εὐφημιῶν ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν θεοφόρον· τὸν τῆς ἐγκρατείας διδάσκαλον· καὶ τῆς ἀκρασίας ἀντίπαλον· τὸν ὀρθὸν ἀσκήσεως κανόνα· τὸν τύπον, τῶν μοναζόντων τὸ ἀκρότατον· τὴν στάθμην, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀπαράγραπτον· τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην· τὸν οὐράνιον μὲν βροτόν· ἐπὶ γῆς δὲ ἄγγελον· ὀφθέντα μέγαν Ἀντώνιον :~

Ποίοις, ὑμνῳδιῶν ἄνθεσι· καταστέψωμεν τὸν θεοφόρον· τὸν τῆς καρτερίας ἀδάμαντα· τὸν ἐρημικὸν ὄντως ἄνθρακα· τὸ τοῦ δυνατοῦ ἄνακτος βέλος· τῆς πάλαι τῆς νοσουμένης τὸ ὑπόδειγμα· τῆς νίκης τῆς κατ' ἐχθρῶν θεῖον ἐκτύπωμα· ἀγωνιστῶν τὴν βαλβίδα· τὸν ἀλείπτην τῶν ἀθλητῶν· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα· Ἀντώνιον τὸν ἀοίδιμον :~

Ποίοις, πνευματικοῖς ᾄσμασιν· εὐφημήσωμεν τὸν θεοφόρον· τὸ σεπτὸν δοχεῖον τοῦ πνεύματος· καὶ θεῖον ταμεῖον τῆς χάριτος· πονηρῶν πνευμάτων τὸν διώκτην· ἐρήμου, καθηγεμόνα τὸν παμμέγιστον· τοῦ κόσμου, φαιδρὸν λαμπτῆρα τὸν πανθαύμαστον· τῶν μοναζόντων τὸ κλέος· τῶν πασχόντων τὸν βοηθόν·

ἀγγέλων

σιν ἔμμονον κεκτημένη παρθένε πρὸς τὸν κύριον· τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμησον· τὰ κύματα πράϋνον τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον κόρη· δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου· ὅπως ἀξίως δοξάζω σε :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· υἱὲ ποθεινότατε· πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε· πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε· προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος δ'. ἀνατολίου.

Ἀξίως ἀνέλαβες ἐκ θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ ἀπόστολε πέτρα τῆς πίστεως· ἀνθ' ὧν τὸ αἷμά σου τῷ κτίστῃ ὡς γλυκεῖον ἔδεσμα προσήγαγες παναοίδιμε· καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι τοῖς πίστει ἀνευφημοῦσί σε:

καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου θεόνυμφε· τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν· ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἁγνή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου· παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ πρὸς λιμένα σεπτόν· καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἁγίων κατάταξον :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα· χριστὸν ἡ παμμάκαρος δέσποινα· καὶ νεκροῦντα τὸν διάβολον· ἠλάλαζε κράζουσα· πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο· τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ'. τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν, ἀντωνίου τοῦ μεγάλου· ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους, δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας πάτερ, ὑπὸ τῆς ἀγάπης χριστοῦ, ἐφέρου στερρότατα, τὰς τῶν δαιμόνων πείρας· προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι· ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα τὰ βουλεύματα· τότε, ἐπεκρότησαν τάξεις· τῶν ἀγγέλων κράζουσαι δόξα· τῷ ἐν δυναμώσαντί σε ἀντώνιε :~

πάλιν τὸ αὐτό.

Ἄλλος, ἀνεδείχθης ἠλιοὺ ἔχων τοὺς κλημοὺς φοιτητάς σου· ὡς ἐλισσαῖον σοφέ· οἷς πάτερ καὶ τὴν χάριν σου, διπλῆν κατέλιπες· ἁρπαγεὶς ὡς ἐν ἅρματι· αἰθέριος πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι· νῦν συναγάλλῃ αὐτοῖς· πάντων, μνημονεύων παμμάκαρ· τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ· τὴν σεπτὴν πανήγυριν ἀντώνιε·

Ὡς πάτερ, ὁ θεόπτης μωυσῆς· γνόφῳ μονωτῷ ὑπεισῆλθες· θεωρίων ἀληθῶς· αὖθις δὲ κατοπτεύσας, ὃν πάτερ ἐπόθεις σαφῶς· δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον· τῇ αἴγλῃ ἐκείνου· πάτερ καθωδήγησας, εἰς σωτηρίους νομάς· ὅθεν· συνελθόντες θεόφρον· χαίροντες κραυγάζομεν δόξα· τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ ἡμῶν :~

Δόξα. ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον θεοῦ· τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν· τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀρετῶν· τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γάρ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐξήνθησε δικαίως· καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων· ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ :~

καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη·

εὐλογη-

κίλα ἐργάζεται θαύματα :~

Ὕψιστε πάτερ· υἱὲ καὶ παράκλητε· τριὰς ὁμότιμε· ταῖς τοῦ κορυφαίου σου, τῶν ἀποστόλων πέτρου δεήσεσι· τῷ βασιλεῖ συμμάχησον· ἐν τοῖς πολέμοις ἀεί· τῇ δὲ πόλει, ἄσειστον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν :~ Θεοτοκίον·

Ἅπαντες βροτοί· ὑμνεῖν ἀπορρήτως σου τὸ ξένον λόχευμα· τὸν τοῦ καταπτάντος σοι· ἀγγέλου λόγον· χαίρειν τῷ ἄδομεν· χαίροις βροτῶν ἡ λύτρωσις· τῶν πενομένων τροφή· τῶν δαιμόνων χαίροις ἀμυντήριον· χαίροις σπίλων ἐμῶν καθαρτήριον :~

ἄλλος· Ὁ τόκος σου ἄφθορος·

Ἰδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν· πιστῶς ἐλπιζόμενά σοι πέτρε· καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζῃ· οὗ τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεικόνισας :~

Ὡς θεῖος κλειδοῦχος βασιλείας· τὰς ταύτης ὑπανοίξον εἰσόδους· τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς· καὶ τὴν σεπτήν σου ἀσπαζομένοις, ἅλυσιν πέτρε· ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας :~

Συνὼν τῷ υἱῷ ἐν θαβωρείῳ· φωνῆς πατρικῆς αὐτῷ δηλούσης· ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ πνεύματος πέτρε· σοῦ τὴν καρδίαν κεκαθαρμένην· παραδόξως καταυγάσαντος :~

Ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν ἅλυσιν ἀσπαζομένοις· μεθ' ἧς πέτρε ἐδέθης· ἱλασμὸν καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν· καὶ βασιλείας οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν :~ Θεοτοκίον·

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου· διὸ φωταγώγησόν με κόρη· ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπηρείαις· ὅπως ἐν πίστει σε· παναγία μεγαλύνω μητροπάρθενε :~ ὁ εἱρμός·

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε· σαρκοφόρος ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ θεοτόκε διὸ πάντες μεγαλύνομεν·

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα πέτρε σοι· ἀλλ' ὁ πατὴρ ἐνέπνευσε· θεολογῆσαι τὸν χριστὸν· υἱὸς θεοῦ πατρὸς ζῶντος· διό σε καὶ μακάριον αὐτὸς προσεμαρτύρατο· καὶ φερωνύμως κέκληκε· πέτρον ὡς πέτραν καὶ βάσιν· ἀρραγῆ τῆς ἐκκλησίας :~

θεοτοκίον ὅμοιον·

Παρθένος πανάμωμος· σὺ ἐγνώσθης καὶ μήτηρ· ὡς θεόν τε καὶ ἄνθρωπον ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα· καὶ σεπτὰ γέγονεν ἡ κυοφορία σου· τοῖς μελῳδοῦσιν ἐκ πόθου· δόξα πρέπει τιμή τε, καὶ προσκύνησις τριάδι· τῇ ἀστέκτῳ καὶ θείᾳ :~

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια·

ἦχος πλ. β'· Τριήμερος ἀνέστης·

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος· τιμῶντές σου πανεύφημε· κορυφαῖε· καὶ τὴν ἅλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν· χριστὸν τὸν ζωοδότην· τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ πάλιν τὸ αὐτό·

Ὡς ἐκ τῆς ἀληθείας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύφημε, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ κηρύγματος βροτούς· καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις· πέτρε ταῖς σαῖς· πόθῳ ὑμνοῦντας σε :~

Πρεσβείαις σου ταῖς θείαις κλειδοῦχε· πανεύφημε εὐτρέπισον, οὐρανίους τὰς εἰσόδους ἡμῖν· τὰς πύλας διανοίξας· ὡς ἔχων παρρησίαν, τοῖς κορυφαῖον σε δοξάζουσιν :~ Δόξα ἦχος δ'·

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως τὸ πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως ὁ χριστὸς διορθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ σωτήρ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν· αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε ἀπόστολε· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον· καὶ παράκλη

σιν

τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με·
ἄλλος· Ἀβραμιαῖοι ποτέ·
Πεῖρον ἱερμήσω χῦ· ἐστερωτίσει ὅθεν·
σειτῆ ἰᾶται σου τὸ ἔγκλημα· πέτρε παν-
ναοίδιμε· τὸν στεναγμὸν δεκτικῆ, πολλῶν
σαλευομένων :~
Ὡς δεσμωθεὶς τοῦ χῦ· τῷ γλυκυτάτῳ πό-
θῳ· δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας·
διό σου τὴν ἅλυσιν· λύουσαν πάθη πέ-
τρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν :~
Δόξα χῦ ἐγένου· τοῦτον τοῖς μέλεσί σου δο-
ξάσας πέτρε πανναοίδιμε· διό σε δοξά-
ζομεν· καὶ τὴν δεσμώσασάν σε ἅλυσιν
προσκυνοῦμεν :~ Θεοτ.
Ὁ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετὸς παρθέ-
νε· θεογνωσίαν πᾶσαν ἤρδευσε· τὴν
γῆν καὶ ἀνέδειξε· σὲ τῶν ἀγγέλων πάν-
των ἁγνὴ τιμιωτέραν :~
ᾠδὴ η'· Λυτρωτὰ τοῦ παντός·
Νομοθέτα ποιμὴν καὶ διδάσκαλε· τῶν
θρεμμάτων χῦ πέτρε ἔνδοξε· τοὺς εὐσε-
βῶς ὑμνοῦντάς σε· καὶ πιστῶς προσκυ-
νοῦντάς σου τὰς ἁλύσεις· ἁμαρτίας δε-
σμῶν ἀπολύτρωσαι :~
Ἐνοχλήσεις δαιμόνων ἀπέλασον· ἁμαρ-
τίας χειμῶνα κατεύνασον· νόσοις κιν-
δύνοις θλίψεις τε· καὶ βαρβάρων ἐφό-
δοις· διώκων πέτρε ἀπὸ τῶν τὰς ἁλύ-
σεις τιμώντων σου :~
Κεχαρίτωται πᾶς προσψαυόμενος· τῆς
τιμίας σειρᾶς σου ἀπόστολε· ἁγιασμοῦ
πληρούμενος· καὶ χαρᾷ ἅμα μέλπει·
πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν κν :~
Πανδαισίας ἁπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς
τῶν σεπτῶν σου ἁλύσεων· ἡ εὐλαβὴς
προσκύνησις· σὺ γὰρ ὁ ἐραστὴς τῆς εὐ-
φροσύνης τῆς τοιαύτης ἐνθέν ἀπόστολε·
Φορτίσας ψυχῆς ἐξορίζει με· δυσβου-
λίαις ὁ ὄφις ὁ δόλιος· βουλῆς δ' ὁ μέγας
Θεοτ. ἄγγελος· βρωθεὶς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ
παραδείσου, οἰκήτορα καὶ πάλιν εἰργά-
σατο :~ εἱρμὸς ὁ αὐτός·
Γεωργῶν καρδιῶν πέτρε λῆτα· ἀφορῶν-
τα ταῦτα ἐτέλεσας· τῷ γεωργῷ τῆς

κτίσεως· τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας
παρεσχημένῳ· τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν
ἐγκλήματα :~
Μακαρίζομέν σε πέτρε πάντοτε· καὶ τὴν
σὴν ἀσπαζόμεθα ἅλυσιν· ἣν ὡς κακοῦρ-
γος ἐφόρεις· ἀμαυρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέ-
την· καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σε ἀπόστολε·
Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· τοῦ
δεσμώσαντος ᾅδην καὶ θάνατον· πε-
ριφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τοῦτο παμμά-
καρ τὴν ἅλυσίν σου, ἀσπαζόμενοι ἁ-
γιαζόμεθα :~
Ὡς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα· τρισα-
γίοις φωναῖς τὸν παναίτιον· πρα νῦν
δοξάσωμεν· καὶ υἱὸν καὶ τὸ πνα· μίαν οὐ-
σίαν· μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν :~
Ἡ ὄντως σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ προ-
φήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον· θεογεννή-
Θεοτ. τορ φέρουσαν· τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην
ἐσκοτισμένους· τῶν κακῶν ταῖς πολ-
λαῖς ἀμαυρώσεσι :~ ὁ εἱρμός·
Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε· τοὺς
ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας· συγ-
καταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλ-
πειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖ-
τε τὸν κν :~ ᾠδὴ θ'· Ἅπας γηγενεῖς·
Ὅλος γλυκασμός, ὑπάρχεις ἀπόστολε· ἀ-
νευφημούμενος· πάσης θυμηδίας τε·
πεπληρωμέναι αἱ πανηγύρεις σου· διὸ
καὶ νῦν τοῖς δούλοις σου, τοῖς προσκυ-
νοῦσι πιστῶς, τὰ δεσμά σου· εὔφρανον
ἁγίασον καὶ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον·
Θραῦσον τὴν ἰσχύν, τῶν ἐθνῶν ἀπόστολε·
τῶν πολεμούντων ἡμᾶς· καὶ τῷ βασι-
λεῖ ἡμῶν, ἀμάχως ὑπέρμαχε σου καθυπότα-
ξον· ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας· αὐτῶν
τῇ πόλει σου· θεία μνεία· ἔνθα σου ἡ
ἅλυσις, τῶν ἀχράντων χειρῶν, νῦν τε-
τίμηται :~
Ὄντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου δέσποτα· οὓς
ἀπεφθέγξω εἰπών· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ
μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ
ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιᾶς, ἐξιᾶ-
το· καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ· τὰ ποι-
κίλα

ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν προτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν· πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιϛʹ. ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου. στίχ.

Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε σειρὰν τιμίαν· Σειρὰς μακρὰς λῦσόν μου τῶν ἐγκλημάτων. Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτῃ ἐνὶ ἕκτῃ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου Πέτρου, τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιέθηκεν ὡς ὁ ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης Ἡρώδης· λυθεῖσαν δὲ ταύτην διὰ ἐπιφανείας ἀγγέλου· τινὲς τῶν πιστῶν αἴροντες κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν· ἥτις ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν, εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνεκομίσθη· καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἔνδον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἔνθα καὶ ἡ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων· Πευσίππου· Ἐλασίππου, καὶ Μελασίππου· καὶ Νεονίλλας τῆς μάμμης αὐτῶν. στίχ.

Καὶ νῦν ὤσιν ἱππεῖς κλήσεων σημασία·
Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα·
Νεονίλλα γραῦς ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον·
Ὥσπερ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ μέγα·

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι· πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν· καί ποτε πάτριον ἑορτὴν ἄγοντες Νεμεσίου Διὸς, τὴν μάμμην αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἑστίασιν· ἡ δὲ καὶ γὰρ ἤδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμυεῖτο, τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν· καὶ τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν κατεχλεύαζεν· ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις εὐθὺς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο· ἕκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη, ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσαντο, ἃ δὲ ἦν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς· καὶ εὐθέως τῶν εἰδώλων καθαιρέται γενόμενοι· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δάνακτος. στίχ.

Συναφορέθης τὸ δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ· Μηθεὶς γὰρ ὤφθης ὁ ὑποκράτωρ ἄναξ·

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἀπὸ Αὐλῶνος οὕτω καλουμένου τόπου· κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας· λαβὼν δὲ τὰ τῆς ἐκκλησίας σκεύη, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς· καταληφθεὶς ἔν τινι τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διονύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται :~

ᾠδὴ ζʹ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί·

Ὁ βασιλεύειν μὲν δοκῶν· βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον· ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν Ἰουδαίοις ποιῶν, χειροπέδαις σε· σιδηραῖς κατεδίκασεν· ἃς ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες :~

Ὑποχωρεῖ σοι μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἡ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορευτά· τὰ κλοιὰ ὡς στυππεῖα· πυλῶνες δὲ σιδηροῖ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλήτου :~

Μάγοις ψευδεῖς συναναιρῶν· νεκροὺς ἐγείρων χωλούς τε· καὶ παρειμένους ὑγιῶν· καὶ νοσοῦντας σκιᾷ σου ἰώμενος· κεκλεισμένων διῆλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων διέδυς Πέτρε :~

Ὡς παλαιστὴς ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ ἀπόστολος Πέτρος· ὡς ἐκ βαλβῖδος προελθὼν· καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν· τῇ πρεσβυτέρᾳ κατέπαυσε· τοῖς τῇ ἕω δοὺς τὴν ἅλυσιν προσκυνεῖσθαι :~ θκ.

Τῆς σῆς λοχείας τὸν καιρὸν· ἡ χαλδαϊκὴ φλὸξ ἐδήλου· τοὺς παῖδας βλάπτουσα μηδέν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι· φλογιζόμενον δέομαι·

Digitized by Google

ξίαν πανεύφημε :~ στ.

Ἔδει μὲν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ· σὲ διαφέρουσαν πολλῷ πανύμνητε· δι' ἧς ὤφθη ὁ θεός, ἐν ἀνθρωπίσας· τοὺς τιμῶντας σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ θεότητος :~

ἄλλος. Τὸν φόβον σου κύριε.

Τὸν τοῦ πατρὸς συνάναρχον ἐκήρυξας υἱόν· ἀποκαλύψει πανεύφημε θεία· καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος :~

Ἡνίκα φῶς ἑώρακας ἐκλάμψαν ἐν θαβώρ· τὰς τοῦ ἡλίου καλύπτων ἀκτῖνας· φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡγιάσθης πέτρε· καὶ χριστὸν θεὸν ἔγνωκας :~

Νεκρὸν τριημερεύσαντα ἐκήρυξας χριστόν· δι' ὃν ἀλύσεις ἐφόρεσας πέτρε· ἃς ὑπὲρ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες εὐσεβῶς σὲ γεραίρομεν :~ στ.

Βεβαρυμένον ἄγραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν· ἁμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν· φορεῖν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον :~

ᾠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εἡμερον οὐράνιαι δυνάμεις· καὶ ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις· πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες· προσκυνούμενα τὰ σύμβολα :~

Κροτοῦσιν ἁγίων αἱ χορεῖαι· καὶ ὀλολύζει φάλαγξ ἡ δαιμόνιος δειματουμένη· πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα :~

Ὕπνωσαν ἀγγέλου παρουσίᾳ· οἱ στρατιῶται πέτρε· οἱ φρουροῦντές σε ἐκ τῶν χειρῶν δέ· ἄφνω τῶν σῶν· αἱ ἀλύσεις ἐξέπεσον, ἃς αἰσίως ἀσπαζόμεθα :~

Νεκρὰν ταβηθὰν ἐξαναστήσας· τοὺς δὲ φρουροὺς νεκρώσας· τῶν ἀλύσεων ἐξ ἐπιμάχης· πάντα τὰ σά· ὑπὲρ νοῦν ἀπόστολε· ὅθεν πίστει σε γεραίρομεν :~

Ἦλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας· καὶ συνετάραξάν με ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοί· σπλαγχνι-
στ.
σθεῖσα δέσποινα· πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον :~

ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἀντίστροφον παραδόξως ὑπέμεινας στρῶσιν· ἑτοιμάσας πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου· ὧν ἡμᾶς βαδίζειν· μαθητὰ τοῦ χριστοῦ ἐνδυνάμωσον :~

Ἐκοινώνησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος· ὑπὲρ ταύτης τὰ δεσμὰ τοῦ βελίαρ συνέτριψας· τὴν δεσμεύσασάν σε· διὰ τοῦτο σεβόμεθα ἅλυσιν :~

Ἱκέτευε· τὸν δεσπότην παμμάκαρ τῆς κτίσεως· καταπέμψαι, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον· τοῖς δοξάζουσί σε· ὡς αὐτοῦ μαθητὴν γνησιώτατον :~ στ.

Νεκρώσεως· δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται· ὁ προπάτωρ· ὁ γὰρ κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται· ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων· σαρκωθεὶς ὑπὲρ λόγον πανάμωμε·

Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον· ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα χριστός· τὴν πέτραν τῆς πίστεως· δοξάσας φαιδρῶς· αὐτοῦ τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖται ἅπαντας· ἑορτάσαι πίστει τῷ θαύματι, τῆς τιμίας ἀλύσεως, καὶ δοῦναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν ἀποστόλων· τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην· πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν· καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει ἀσπασώμεθα ἅλυσιν· πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι :~ ὁ οἶκος.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν κυρίου μαθητήν· ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν ἐγκωμιάσαι δυνήσεται· ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ θεῖος λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει· ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει θεῷ προσφέρειν, τοῦτο δεῖ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι

Δόξα· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ·

Ὡς κορυφαῖον τῶν σοφῶν ἀποστόλων· καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε ἀπόστολε· καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾷ συνειδήσει· Πέτρε ἃς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος ἁλύσεις· τὰς κακουργείας λύων τοῦ ἐχθροῦ· ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε:~

καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον·

Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ ὑπερτέρα· τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτου κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς· ὤφθης ὑπερέχουσα ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει· ὃν εὐρυχωρίαι γὰρ οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν· ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας ἁγνή· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου:~

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Τὸν ἐξ ἀνάρχου πατρὸς γεννηθέντα· ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα· ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ· οἴμοι ποθεινότατα Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς θεὸς ὑπ' ἀγγέλων· ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ, θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ τε μακρόθυμε:~

ᾠδὴ δ'· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ·

Διαζώννυταί σου πίστει· νοητῶς ἡ βασιλειος· ἁλουργὶς ἡ πόλις· Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον· ἣν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα, κατασπάζεται· καὶ γεραίρει σου καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα:~

Ἐν φρουρᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο· τοῦ ἀναγαγεῖν σε δήμῳ θεοκτόνῳ ἀπόστολε· διασωθεὶς δὲ θεόθεν· καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν· τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου:~

Ἐτιμωθεῖσα τῇ προσψαύσει· τοῦ ἀχράντου σου σώματος· καὶ χαριτωθεῖσα· ἡ περιτεθεῖσα σοι ἅλυσις· ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι, μεταδίδωσι· προσκυνοῦντας αὐτὴν· διὰ σὲ Πέτρε πανσέβαστε:~

Μετὰ δέους τε καὶ πόθῳ· προσελθόντες προσπέσωμεν· τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου· διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες· τῷ ἀποστόλῳ τὴν πίστιν, βεβαιούμενοι· τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν:~ θεοτοκίον·

Θεὸν ὡς τεκοῦσαν· σὲ θεοτόκον μετὰ σώματος· ἀνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποστρέφοντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος· ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἔμψυχον, ζωοπλαστήσας ἐπέφανεν:~

ἄλλος· Δι' ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν·

Ῥητορεύων τοῦ δεσπότου τὰ μεγαλεῖα· τῶν ἀπειθῶν ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἔνθεον, ὡς ἕδρα τῆς πίστεως:~

Αἱ πορεῖαι σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα· Πέτρε καὶ τὰς τρίβους σοι τὰς θείας γνωρίσαντος:~

Ἰατρεῖον κεκτημένοι ἀρρωστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν· ἅλυσίν σου μάκαρ· ταύτην ἀσπαζόμεθα· πιστῶς σε γεραίροντες:~ θεοτοκίον·

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὴν ἁγίαν σου μήτραν· ὤφθη σωματούμενος πανάμωμε δέσποινα:~

ᾠδὴ ε'· Νῦν ἀναστήσομαι·

Αἶρον ἀπόστολε, τὰ τῆς ἁμαρτίας μου τὰ κλοιά· τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια· καὶ ὠθοῦντα πρὸς φθορὰν, ὡς ἐξουσίαν, τοῦ σταυροῦ εἰληφὼς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα:~

Παῦσον πανεύφημε· τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς ἐκκλησίας δέ· τὴν ὁμόνοιαν διδούς· ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν ἁλύσει δεσμευθείς· ἣν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα:~

Ῥῦσαι ἀπόστολε· αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς· τοὺς προσκυνοῦντας σου πιστῶς τὴν ἅλυσιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς πρὸς οὐρανίους, ἃς πεπίστευσαι κλεῖς· ὡς ποιμὴν ἡμῶν καὶ διδάσκαλος:~

Οὓς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ· Πέτρε ἀπόστολε· ὁ σὸς διδάσκαλος βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς ὀρθοδοξοῦντας, διαφύλαττε τῇ σῇ· κραταιᾷ δε-

ξιᾷ

Digitized by Google

Πεὶ τὸν ἀρνησάμενος· τοῖς θεοκτόνοις τὸν κῦ· βροτὸν ὡς ψιλώτατον· οὐδὲν διήμαρτον· τῆς προτόρας σου θεολογίας πέτρε· ἐκήρυξας τοῦτον γὰρ, υἱὸν θῦ καὶ θν:~

Ῥῆξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας ἀπόστολε· πιστῶς προσκυνούντων σου τὴν θείαν ἅλυσιν· καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν· τῆς ἄνω βασιλείας· σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον ὡς συμπαθέστατος:~ Ξτ·

Ἀχρειώσας τὸ πάμπαν· ὁ ῥυπαρός τε καὶ ἄναγνος, ἐγὼ ἐν διαίτημα· μέλπειν οὐ σθένω σου, ἀπειργασμε· διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ τιμίου κάθαρον· ἵνα δοξάζω σε·

ἕτερος κανών· ᾠδὴ α΄· ἦχος δ΄·

χοροὶ ἰῆλ ἀνίκμοις·

Πανηγυρίζει χορεύουσα· πᾶσα ἡ χῦ ἐκκλησία ἐν πνι· εὐφημοῦσα σε πιστῶς· καὶ τὴν σὴν ἀπόστολε πρωτόθρονε ἀσπαζομένη, ἅλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου· δέσμιος ἣν φορέσας· δεσμῶν τὸν τύραννον:~

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν· πέτρε τοὺς βροτοὺς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες· τῷ σὲ ἐκλεξαμένῳ· ἀπὸ ἁλιέων ἀληθῶς εἰς κορυφαῖον πάντων μαθητῶν· διὰ τοῦτο ἅλυσιν ἣν ἐφόρεσας, κατασπαζόμεθα:~

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως· πάντων τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν ᾠκοδόμησας· καὶ τεμένη τῆς πλάνης· πέτρε καταστρέψας ἐδομήσω ἐκκλησίας· σὲ μεγαλοφώνως τιμώσας· πάντας καὶ τὴν ἅλυσιν, ἣν ὑπὲρ ἐφόρεσας:~ Ξτ·

Ῥομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ· ἄχραντε παρθένε· τελείως ἐξέλιπον ἀφ' οὗ λόγχῃ ἐτρώθη· ὁ τὴν σὴν γαστέρα τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας λόγος· οὗ τῷ γλυκυτάτῳ νῦν τρῶσαι· ἔρωτι τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε:~

ᾠδὴ γ΄· Οὐκ ἐν σοφίᾳ·

Οἷς σε ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν· ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ ἐκκλησία πανεύφημε· πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνοῦσα πιστῶς:~

Ὑπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται· ταῖς ἁλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ ἐκκλησία ἀπόστολε· ἃς καὶ κατασπάζεται σεμνυνομένη ἐν σοί:~

Τετραδίοις, παραδοὺς ὁ τετράρχης ἐν τέσσαρσιν, καὶ ἁλύσει ὑποβληθείς· ἐφρούρει πέτρε τοῦ κτεῖναι σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, χς ἀγγέλου χειρί:~

Ἀπὸ τοῦ θείου· καὶ πανσέπτου χρωτός σου ἀπόστολε· μετασχόντα τὰ κλοιά· τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος· πάντας ἁγιάζουσι, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά:~ Θκίον·

Ἰδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον· καὶ κατήργηται σατάν· ἁγνὴ τοῦ πτώματος αἴτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας τὴν εὐλογίαν αὐτήν:~

ἄλλος· Τόξον δυνατῶν·

Ὅλος τῷ φωτὶ ἑνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ· αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὤφθης δεύτερον· πέτρε καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Νόμοις τοῦ χῦ ἐκράτυνας· καὶ παρανομοῦντας τὴν ἀνομίαν ἐδίδαξας· ἀποστόλων ὡς κορυφαῖος· ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος:~

Γλώσσῃ ἱερᾷ ἐκήρυξας· θν τὸν παθόντα καὶ σρῷ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε ἅλυσιν·

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος τῆς ἀκατασχέτου
Ξτ. ὁρμῆς· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, θκε μήτηρ παρθένε:~

Ὁ εἱρμός·

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν· καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν κῷ ἡ καρδία μου:~

κάθισμα, ἦχος δ΄· ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σρῷ·

Τετράδος γενόμενος, τῆς ὑπὸ θεοῦ ναός· ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου· τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς· ἁγίασον φώτισον· πλήρωσον τὰς αἰτήσεις· καὶ παράσχου τὰς λύσεις· πάντων τῶν σκοπόντων, τοῦ βελίαρ σκανδάλων· χν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς πέτρε ἀπόστολε:~

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ ἀποστόλου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ σταυροθεοτοκίον. Ψελιμερος αμέσης·

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν· ὁρῶσα ἡ παναμώμητος, θεὸς κρεμαμένην μητρικῶς· ὠδύρετο βοῶσα· υἱέ μου καὶ θεέ μου· σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν·

Ἅλυσιν τὴν πάντιμον· ἐν ᾗ παθῶν διαλέλυται, τὰ δεσμὰ προσκυνήσωμεν· σὲ ταύταις γὰρ ἡγίασαι· δωρεαῖς ἀρρήτοις· Πέτρου τοῦ πανσόφου· καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς· εἰς δεδεγμένη χάριν ἀέναον· στερρὰς καὶ αὕτη θλίψεων· καθὼς αὐτὸς περιστάσεων, θεοσδότως συντέμνουσα· τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν :~

στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν·

Λάμπει σου ἡ ἅλυσις· ὦ κορυφαῖε ἀοίδιμε· ὡς στερρὰ ἐπουράνιος· δι' ἧς ἀναγόμεθα· ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος· πυλῶν οὐρανίων· καὶ ὡς κλειδούχῳ σοι σοφέ· καὶ ὑπὲρ λάμπρων πιστῶς πελάζομεν· τὰς κλεῖς ὧν ἀξιάγαστε· τῆς βασιλείας ἀγόμενος· συμπαθῶν ἡμῖν ἄνοιξον τὴν θείαν εἴσοδον :~

στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται·

Σύμφωνον τὸν αἶνον σοι· ἀγγελικαὶ τάξεις σήμερον· σὺν βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν· ἀγγέλου εἰσόδῳ γάρ· τὴν πλάραν μυγείς σου· καὶ φρουρὰς προστρέχων, τὴν ἐν ἁλύσει συνοχήν· τοῖς σὲ δεσμοῦσι δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος· τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα :~

Δόξα· ἦχος πλ. β'·

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συνεγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν· Πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως· τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον· εἰς θλιβομένων παραμυθίαν· εἰς λιμένα χειμαζομένων· δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα· τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ νῦν, θεοτ. Ὅλην ἀποθέμενοι·

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα· καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ· ἀπάτῃ θεόνυμφε· πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου· καὶ θερμὴν δέησιν· παναγία κόρη· καταφεύγω ὁ παναθλιος· δεσμοῦ με λύτρωσαι· τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων· καὶ σῶσον με παναμώμε· τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ· καὶ μεγαλύνω σε δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον·

σταυροθεοτ. ὅμοιον·

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον Χριστέ· ἡ σὲ κυήσασα ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου· πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~

τετραπάριον· ἦχος δ'·

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας· δι' ὧν ἐφόρεσας, τιμίων ἁλύσεων· τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου· δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ ἀποστόλου δύο· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν θεοτοκίων· Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου·

ὠδὴ α'· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·

Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου· πρωτόθρονε καύχημα· τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ· προσκυνοῦμεν σου ἐν πίστει τὰς ἁλύσεις· ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι χεῖρες ἐδέθησαν :~

Ἔθετό σε Χριστός· τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως· ἀπόστολε μάρτυρα, παναληθέστατον· διηγούμενον αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν :~

τρίτον

πάνσοφε· ἀλλ' ἄρου νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' ἀγγέλων σκήνωσιν· καὶ τῶν ἁγίων ἁπάντων· ἐν ὁσίοις Ἰωάννη:~

Ἕτερον ὅμοιον·

Γονέων τὴν προσπάθειαν· λιπὼν καὶ πλοῦτον ῥέοντα· τὸν σὸν σταυρὸν ἦρας πάτερ· καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη· προθύμως ἠκολούθησας· ἀσκητικῶς νεκρώσας δέ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν· ἀνέδραμες καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε:~

Θεῖον, ὅμοιον·

Βουλῆς μεγάλης ἄγγελον· τὸν τοῦ πατρὸς γεγέννηκας· Χριστὸν πανύμνητε κόρη· τὸν βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τὸν σταυρὸν οἱ ὅσιοι, καὶ ἀσκηταὶ ἀράμενοι· ὀπίσω τούτου ἔδραμον, μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοτόκε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος πλ. δ'·

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν πάτερ Ἰωάννη· διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν· ἀγγέλων συνόμιλε· ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον·

Ἁγνὴ παρθένε τοῦ λόγου· πύλη τοῦ θεοῦ ἡμῶν· μῆτερ ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Σταυροθεοτοκίον· Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ δέσποτα· ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι· καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν· ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν· ὅτε ἑώρακεν, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, θεὸν καὶ ἄνθρωπον·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'· ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Πέτρου· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς', στιχηρά, ἦχος δ'·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας· ἐν κυρίῳ δεσμούμενος· καὶ εἱρκτῇ ἀπόστολε συγκλειόμενος· διό σε πόθῳ γεραίρομεν· καὶ πίστει τὴν ἅλυσιν· ἀσπαζόμεθα τὴν σήν· ἐξ αὐτῆς ἀρρυόμενοι· ῥῶσιν σώματος· καὶ ψυχῆς σωτηρίαν· καταχρέος, εὐφημοῦμέν σε θεόπτα· τῶν ἀσωμάτων ἐφάμιλλε:~

Διὰ σοῦ γνῶσιν δέχεται· ἀγνωσίᾳ κρατούμενα, τῶν ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον· σκεῦος ἔνδοθεν χωροῦν· ἅπαν ζῶον ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε· ἡλικία δοξάζει· προσκυνοῦσα· ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα:~

Ὃν ἠρνήσω κρινόμενον· ἐγειρόμενον ὕμνησας· ἐκ νεκρῶν ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας· εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα· θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· ἀγαθότητι πολλῇ· τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὅθεν πόθῳ σε· μακαρίζομεν Πέτρε· προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ πανοίδιμε:~

Δόξα· ἦχος πλ. β'· Βύζαντος·

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς ἐκκλησίας· Πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως· προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν· δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι· ἐν εὐφημίαις ᾠδαῖς αὐτὸν καταστέψωμεν· χαίροις ὁ θερμὸς τῆς πίστεως πρόμαχος· ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ υἱὸν θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλῇ· χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα· καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας κλειδοῦχε· χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι· καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον ἅλυσιν προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου· ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος θεοῦ· πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπαινούντων:~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον·

προσβολὴν περιΐσχων· ἐν εἴδει πτω-
χοῦ σὺ ἐνδέδυσαι· τοῖς τῶν γεννητό-
ρων προσκαρτερῶν πυλῶσιν:~

Ἀμίμητος ἄλλος ὡς Ἰώβ, πρὸ θυρῶν κα-
κοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ· ὑποφέρων ὀ-
νείδη τῶν οἰκετῶν σου σοφέ· λιμῷ τε
δίψει πιεζόμενος· ὅθεν ἐκληρώσω τὴν
ἄνω βασιλείαν:~

Κατηκολούθησας σαφῶς· ὦ πάτερ εἰλη-
φὼς χερσὶν εὐαγγέλιον· καὶ ἐπτώχευσας
μάκαρ πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος
γεγονὼς καὶ ἄκακος· καὶ τῆς βασιλείας
τῆς ἄνω κληρονόμος:~

Ἄλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν τριάδα ξε-
νίζων τῇ σῇ καλύβῃ· ἀναβάσεσι θείαις,
καὶ λογισμοῖς καθαροῖς· καὶ ἄκρᾳ, πτω-
χείᾳ μακάριε· ταύτην θεραπεύσας,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θεοτ.

Ῥεῖθρον ἀέναον ἡμῖν· τοῖς προστρέχου-
σιν εἰς σὲ ἁγνὴ πηγάζεις· οὗ τὴν ἄφθο-
νον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ· ὑμνοῦ-
μεν τὸν τόκον πανάχραντε· καὶ ὑπερ-
υψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς· τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλό-
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα, Θεόν· ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θʹ· ὁ εἱρμός·

Τὴν ἀόρατον μορφὴν· θεϊκῶς δεξαμέ-
νη, ἀπειρόγαμε παρθένε καὶ μήτηρ· ὕμνοις
τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν:~

Ὡς θησαυρόν σε νοητόν, κεκρυμμένον ὅ-
σιε· ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς Ἀντωνίῳ· ἡμῖν
δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν:~

Εἰς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ· ἑαυτὸν καθηλώσας
πάτερ ὅσιε· τῇ τοῦ θανάτου μελέτῃ· τὸν
βίον τελέσας ζωῆς ἀξίωσαι:~

Ὡς παρρησίαν πρὸς Θεόν, κεκτημένος πρέ-
σβευε· ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν
μνήμην σου ταύτην, Παῦλε μακάριε·

Θεοτ. Ἡ τὸν συνάναρχον Πατρὶ· καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· συλ-
λαβοῦσα Χριστόν· καὶ τεκοῦσα ἀφράστως·
παρθένε ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

ἄλλος· Ἀνάρχου γεννήτορος·

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ὁ Κύριος ἐκραυγάζων·
τὸν πρωτοστάτην τοῦ σκότους ἐν τούτῳ τρέ-
πομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας τὰς
παρ' αὐτοῦ, οὐδ' ὅλως πτοοῦμαι· μόνον
φανταζόμενος, κάλλος θεῖον καὶ ἀ-
πρόσιτον:~

Ὡς γῆ πίων ὅσιε· ἡ σὴ καρδία δέδεκται·
τὸν οὐράνιον σπόρον νόος ταῖς αὔλαξι·
καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν καρποφορεῖ·
ἐκτρέφοντα πάντων· πιστῶς τῶν τι-
μώντων σε· τὰς ψυχὰς θεομακάριστε:~

Ἐνώπιον τῷ δεσπότῃ σου· καὶ τὰς ἐκεῖθεν
ὅσιε, φανωτάταις λαμπάσι καταυγα-
ζόμενος· θεῖον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει
τὴν φωταυγῆ, τελοῦντων σου μνήμην·
δοθῆναι ἱκέτευε, Ἰωάννη ἀξιάγαστε:~

Ἡγίασέ σε Κύριος ἐκ μήτρας σε μακάριε· καὶ πρὸς
τοῦτον πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν· ὅ-
θεν, ἠριθμήθης ὁσίως τοῖς εὐσεβῶς, πε-
πολιτευμένοις· μεθ' ὧν τῆς θεώσεως,
ἀπολαύεις πανναοίδιμε:~ Θεοτ.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται·
δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει εἶδον καθήμενοι·
ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις μῆτερ Θεοῦ· ἀεὶ
ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ ὁ εἱρμός·

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος· σαρ-
κωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανεν·
τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
τὰ ἐσκορπισμένα· καὶ σὲ τὴν πανύ-
μνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτί-

Μεθέξεσι θεούμενος· ταῖς πρὸς τὸν θεῖον
ὅσιε· Θεός, θετὸς χρηματίζεις· σὺν Ἀντω-
νίῳ πάνσοφε· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε·
τῶν ἐκτελούντων ἅγιε· τὴν φωτοφό-
ρον μνήμην σου· καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πό-
θου· Παῦλε φωστὴρ μοναζόντων:~

ἕτερον ὅμοιον·

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος, προσεκαρ-
τέρεις ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι·
στενοχωρούμενος πάτερ· μικρᾷ καλύβῃ

πάν-

Digitized by Google

καὶ δόξῃ, καὶ τῇ ἄλλῃ περιφανείᾳ κοσμούμενος· καὶ τὴν οἴκησιν ἔχων ἐν Δαμασκῷ τῇ περιφανεστάτῃ· προσελάβετό τινα τῶν ἀσικρητῶν ἄνδρα πολυμαθῆ καὶ σοφόν· ὃς καὶ τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἰωάννην ἐξεπαίδευσεν εἰς τὸ ἀκρότατον· τήν τε ἔξωθεν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς· καὶ τοῦτο δῆλον ὑπάρχει, ἀπὸ τῶν φιλοπονηθέντων αὐτῷ συγγραμμάτων καὶ κανόνων· ὁ αὐτὸς δὲ πατὴρ τοῦ εἰρημένου πανσόφου Ἰωάννου, προσελάβετο καὶ Κοσμᾶν τὸν μακαριώτατον κομιδῇ νήπιον ὄντα, ὀρφανίᾳ ὁμοῦ καὶ πενίᾳ πιεζόμενον ἐσχάτῃ· καὶ ἀναθρεψάμενος τοῦτον ἐπιμελῶς, ὡς υἱὸν ὠνόμαζε· καὶ διὰ πάσης παιδεύσεως θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης διελθεῖν αὐτὸν ἐποίησε· διὸ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο ὁ μακάριος Κοσμᾶς· πεῖραν δὲ μαθεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὁ ποῖος τῷ λόγῳ καὶ τῇ γνώσει γέγονεν· τοῖς αὐτῷ πονηθεῖσι κανόσι τε καὶ τετραῳδίοις, καὶ ἑτέροις συγγράμμασιν, ἐπιμελῶς ἐντυχοῦσιν· ἐπεὶ δὲ τῆς ὑψηλοτέρας ἀγωγῆς ἱμείρετο, τὸν μοναδικὸν ὑπέδυ ζυγόν· καὶ ἀστέρος δίκην ἐκλάμψας, ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ χειροτονεῖται παρὰ τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων προέδρου· καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως αὐτὸς πολιτευσάμενος· καὶ τὸ ποίμνιον ὁδηγήσας ἐπὶ νομαῖς σωτηρίοις, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἓξ πατέρες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται· στί·

Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ διαπᾶσαι βίον·
Ἓξ ἀπορρύξει συμπαρίστανται νόοις·

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας·

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ὑποτάξας τῷ πνι· ὁ ὅσιος ἐβόα· εὐλογητὸς εἶ Κε, ὁ Θς τῶν πρων ἡμῶν:~

Διασωθεὶς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων· ὁ ὅσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· εὐλογητὸς εἶ Κε, ὁ Θς τῶν πρων ἡμῶν:~

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν· ἀσκητικῶς ὁ ὅσιος ἐβόα· εὐλογητὸς εἶ Κε· ὁ Θς τῶν πρων ἡμῶν:~ Θτ·

Ὁ ναὸν ποιήσας τὴν παρθένον· καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας· εὐλογητὸς εἶ Κε· ὁ Θς τῶν πρων ἡμῶν:~

ἄλλος· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Στενὴν προετίμησας εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε· καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σου ὀνειδιζόμενος· καὶ καταψυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις θεομακάριστε:~

Σαυτὸν κατεκάλλυνας ὡραιοτάταις· σοφὲ ἀναβάσεσι σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὸ προσεχώρησας, πρὸς τὰ οὐράνια· δήμοις ἀριθμούμενος ἀεί, σεπτῶν πρων ἀξιοθαύμαστε:~

Ὁδοὺς πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν· ἐξέκλινας τὰ βάραθρα· δαιμόνων μακάριε· θείᾳ σκεπόμενος, χάριτι κραυγάζων τε ὁ ὤν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~ Θτ·

Ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου εὐλογημένη· δι' οὗ ἐλυτρώθημεν τῆς πάλαι κατακρίσεως· καὶ σὲ μακαρίζομεν θεομακάριστε· μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

ᾠδὴ η´· Τὸν ἄναρχον βασιλέα·

Ἐζήλωσας Ἰωάννην θεόφρον τὸν πρόδρομον· ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως ἀϊδίου:~

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους, πὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ· βοῶν πανευσεβῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Παραδείσου ἀληθῶς ἀπειργάσω τὴν ἔρημον· ἐν αὐτῇ διαπρέψας ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ παραδείσου τρυφῆς κατηξιώθης:~ Θκίον·

Ὡς ἔχουσα πρὸς Θν παρρησίαν· πανύμνητε θεομῆτορ Μαρία· ἱκέτευε αὐτόν· κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας:~ ἄλλος· Τὸν ἐν καμίνῳ·

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον· ἐξυφαίνων χιτῶνα·

περ

ραξία, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε· τοῦτον ὡς φασὶν ὁ μέγας Ἀντώνιος καταλαβὼν, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος· καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε· καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προσελθεῖν ἐτόλμησε· καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἐπεβίω ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη· Στίχ. Ἀρνησίκοσμος παῖς λιπὼν γῆς καλύβας·
Ἐν οἷς ἔπηξε καὶ μίαν καλύβαν·
Πέμπτῃ ἰω̄ καλύβην μετέπηξεν·

Οὗτος ἦν ἐν Κωνσταντίνου πόλει· υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικοῦ καὶ Θεοδώρας· ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς· καὶ συμμίξας τινὶ μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν τῶν ἀκοιμήτων καταλαμβάνει μονήν· καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον· καὶ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς· ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυττε, κἀν τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον· γνωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, καὶ παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβὼν ἐν σχήματι πενιχρῷ ῥακίοις ἠμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει· ἔνθα ἐπὶ χρόνοις τισὶ, μικρᾷ καλύβῃ στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος· ὁρῶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος· ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν μητέρα· καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνώριμον· καὶ εἰς χεῖρας θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πανσοφίου· Στίχ.

Καὶ Πανσόφιον πλήξατε πλάνοι πλέον· Οὕτως γὰρ αὐτῷ πλέξετε πλείω στέφη·

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, πατρὸς Νείλου τῇ τοῦ ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ· διὰ δὲ πλούτου περιουσίαν καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη· τῆς τε καθ' Ἕλληνας καὶ ὅση κατὰ Χριστόν· ὕστερος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε· τῇ τῶν γηΐνων ἀποθέσει τὸν κύριον ἐκζητῶν· ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ τοῖς ἐρήμοις ἐναυλισθεὶς, καὶ κατὰ μόνας προσλαλήσας θεῷ· καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανούς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Αὐγουσταλίῳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον· παραστὰς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας· καὶ τοῦ τυράννου τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ τοῦ ἁγιοπολίτου· Στίχ.

Ἀπῆλθε Κοσμᾶς ἔνθα πᾶσα τερπνότης· Μέλη λιπὼν τέρποντα τὴν ἐκκλησίαν·

Περὶ τούτου, οὗτος ὁ λόγος ἐκ πρῴην εἰς ἡμᾶς ἀφίκετο· ὁ γὰρ πατὴρ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐξ εὐγενῶν καταγόμενος· πλούτῳ τε πολλῷ περιρρεόμενος

καὶ

ἀξίωμα· οὐδὲ τῆς σαρκός, ἡ δόμη κατεχαύνωσεν :~ Θτ.

Ἐμμανουὴλ τῶν ἁπάντων δεσπότην, τίκτεις ἀφθόρως· μείνασα παρθένος καὶ μετὰ τόκον· παρθενομῆτορ ὃν ἀπαύστως δυσώπει· ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν σὴν καταφεύγοντας :~

ᾠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου·

Τὰς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς θεὸν· τὴν ψυχήν σου ὅσιε, αὐτῷ παρατέθηκας· ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ διαρεστήσας αὐτῷ :~

Ἐδέξαντο τὴν κοίμησιν τὴν σήν, ἀγγέλων στρατεύματα· προφητῶν τε τάγματα· καὶ ἁγίων ἀποστόλων πάτερ ὅσιε :~

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγὼν· τῷ ἔρω ὅσιε· τῆς ἄκρας ἀσκήσεως· εἰς ἀχείμαστον λιμένα προσωρμίσθης Χριστοῦ :~

Θτ. Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν λόγον κυήσασα· ῥῦσαι δεόμεθα τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων·

Ὑπερήφανον ὄφιν κατέβαλας· ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις μακάριε· καὶ ὑψωθεὶς ἐν πνεύματι· εἰς σκηνὰς ἀειζώοις ἐσκήνωσας :~

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ πνεύματος· καὶ τῆς πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα· ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος· καὶ θεῷ ὁλικῶς ἀνακείμενος :~

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι· πάτερ Ἰωάννη καλύβῃ στενούμενος· καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος· ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος :~ Θτ.

Ἰσουργὸν τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον· λόγον ἐκ γαστρός σου ἁγνὴ ἐσωμάτωσας· δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· τὸ ἡμέτερον ὅλον φορέσαντα :~ ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν·

Τῶν ἄνω τυχεῖν, πανσόφως ἐφιέμενος· τῶν κάτω τερπνῶν, ἐμφρόνως κατεφρόνησας· καὶ Χριστῷ πτωχεύσαντι· συμπτωχεύσας χαίρων ἠκολούθησας· Ἰωάννη πρὸς ὃν ἐκτενῶς, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

ἕτερον· ὅμοιον τοῦ αὐτοῦ·

Ποθήσας σοφὲ πτωχείαν τὴν ἄσυλον· γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας· καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἐν χερσί σου κρατῶν· ἠκολούθησας Χριστῷ τῷ θεῷ Ἰωάννη· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~ Ὁ οἶκος·

Τίς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι τῶν σῶν κόπων καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν, τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος· ἀλλὰ λιταῖς σου ταῖς πρὸς θεὸν εὐπροσδέκτοις· τοῦ πατρὸς χάριν μοι νῦν χορήγησον· ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἐκφράσω πιστῶς· καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον καρτερόν σου· καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομονὴν παμμακάριστε· δι' ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατῄσχυνας· μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιε΄· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου· Στί.

Εἰ θαῦμα Θήβαις ταῖς παρ' Αἴγυπτον· πύλαι· Πόσον γε Παῦλος κἂν βίου λίπῃ πύλας· Βλαστὸς Θηβαΐδος πέμπτῃ θάνε Παῦλος ἀμύμων·

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν· ὁρμώμενος ἐξ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαΐδος· αἰσθόμενος δὲ τὸν γαμβρὸν τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα διὰ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν κατασχεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων· ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους· ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατέστη· προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί· αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδὺς τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον μακρὸν γενόμενον διαγαγὼν, ἐν εἰρήνῃ καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀπραξίᾳ,

λιπὼν· οὐράνιον ὄλβον ἀπείληφας·
καὶ κλέος περ ἀληθῶς, αἰώνιον μακά-
ριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου
κοίμησιν· καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐ-
τῇ ἐκβοῶμέν σοι· πρὸς κύριον μνημόνευε
ἡμῶν, ὡς ἔχων ἰωάννη παῤῥησίαν:~

καὶ νῦν θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὡς ἀγεώργητος παρθένε ἄμπελος, τὸν
ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας· ἀνα-
πηγάζοντα ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν θεῖον·
τὸν πάντων εὐφραίνοντα, τὰς ψυ-
χὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν
σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες· ἀεὶ σὺν
τῷ ἀγγέλῳ βοῶμεν· χαῖρε ἡ κεχαριτω-
μένη:~ σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ἡ ἀπειρόγαμος ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου· Χριστὲ ὁρῶ-
σά σε νεκρὸν κρεμάμενον· ἐπὶ τοῦ ξύ-
λου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε·
τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν ἑβραίων ὁ ἄ-
νομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος· ὁ πολλῶν ἐκ
μεγάλων σου, υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύ-
σας· ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν·

ᾠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Μουσικῶς ὁ προφήτης προορῶν ἐκ παρ-
θένου σε λόγε σαρκούμενον· μελῳδι-
κῶς ἀνεβόα, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε·

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἀρε-
τῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας· καὶ τῆς
σαρκὸς ἐμάρανας· τὰς ἐπαναστάσεις
ἀσκήσει τῇ σῇ:~

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· τῶν πα-
θῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας· καὶ
ἑαυτὸν τοῦ πνεύματος· περ καταγώ-
γιον ἔδειξας:~

Βακτηρία τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς· ὥσπερ
θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας· διό σου καὶ
ὁ θάνατος θῆρας· πρὸς ταφὴν σοὶ συ-
νήθροισεν:~ θεοτοκίον·

Ἁλουργὶς ἐξυφάνθη μυστική· ἐξ ἁγνῶν
σου αἱμάτων τῷ πάντων θεῷ· ἣν στολι-
σθεὶς θεοτόκε· ἥνωσεν ἡμᾶς τῷ θεῷ καὶ πατρί:~

ἄλλος· Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου·

Ἐν ῥάκεσι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυ-
πτόμενος· ὤφθης θεόπνευστε· θείαν
στολὴν γὰρ ἠγάπησας· καὶ ἀμφιασά-
μενος· εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω, εἰ-
σελήλυθας:~

Δεξάμενος, τὸν ὅσιον πόθον θεόπνευ-
στε· καρδίας τοῖς αὔλαξι, στάχυν τὸν
πυρὸν ἐγεώργησας· νόας διαφέροντα·
τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε·

Ἐπέμεινας, στενοτάτῃ καλύβῃ θεσπέσιε·
πτωχὸς ἄλλος λάζαρος, ἐθελουσίως
γενόμενος· ὅθεν ἀναπέπαυσαι· τοῦ ἀ-
βραὰμ νῦν ἐν κόλποις, περ ὅσιε:~

θεοτοκίον·

Ἰθυνόμενος, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις πα-
νάμωμε· πρὸς θεῖα προστάγματα,
τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐκλάμψαντος· ζά-
λης λυτρουμένη με· τῶν ἐν τῷ βίῳ
σκανδάλων μεσιτείαις σου:~

ᾠδὴ ε'· Ὀρθρίζοντες·

Ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ προσευχαῖς
ἀγρυπνίαις· διαπρέψας ὅσιε· πρὸς
θεὸν κατεσκήνωσας:~

Ὁ βίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν κα-
παῦλε παμμακάριστε· καὶ ἡ ταφή σου
παράδοξος:~

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ὅσιε, ἐκτελέ-
σας· ταῖς ἄνω δυνάμεσι· περ ἐφάμιλ-
λος γέγονας:~ θεοτοκίον·

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε θεοτόκε·
σὺ γὰρ τὸν θεὸν λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας:~ ἄλλος· Ὁ φωτισμός·

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἰδίων ἐγένου· ξένος
οἰκείων· ξένος γεννητόρων οἰκείᾳ γνώ-
μῃ· καὶ ἐγκρατείᾳ ἑαυτὸν ἐκκαθάρας·
ᾠκειώθης τῷ παντοκράτορι, περ ἰωάν-
νη πτωχεύσας τῷ πνεύματι:~

Ὅλον σαυτὸν· τῆς ἁγίας τριάδος, ἀπο-
τελέσας· ἔστερξας στενούμενος τῇ κα-
λύβῃ· θείαις μελέταις, τὴν ψυχὴν
ἐκκαθαίρων· καὶ τὸ κάλλος τοῦ θεοῦ τὸ
ἄῤῥητον· πάτερ ἰωάννη, ἀεὶ φαντα-
ζόμενος:~

Νόμων θεοῦ, πληρωτὴς ἀνεδείχθης· μη-
δὲν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης θεό-
φρον περ· οὐκ ἀδελφῶν γὰρ, οὐ γο-
νέων σε φίλτρον, οὐδὲ πλοῦτος, οὐδὲ
ἀξίωμα·

Digitized by Google

τὰ τερπνά· καὶ ἤσκησας ἄριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν τῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ· διό σε ἰωάννη, χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον· ὁ εἷς κανὼν τῆς ὀκτωήχου· καὶ τῶν ἁγίων δύο· Ο κανὼν τοῦ ἁγίου παύλου· ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. δ΄·

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ·

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα· οἱ πιστοὶ συνελθόντες· ἐν ᾠδαῖς κατὰ χρέος τιμήσωμεν :~

Γέγονας τῆς ἐρήμου πρῶτος πολιστὴς παῦλε ἀοίδιμε· οὐρανῶν βασιλείας· κληρονόμος δειχθεὶς δι᾽ ἀσκήσεως :~

Ὅλον δι᾽ ἐγκρατείας· σεαυτὸν καθάρας παμμακάριστε· οἰκητήριον ὤφθης· τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγέλων ὁμόσκηνος :~ Θκ.

Ἄχραντε θεοτόκε· ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον καὶ ὑπέρθεον λόγον· ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Πτωχὸν παθῶν δεῖξόν με εὐχαῖς σου μάκαρ· Ἰωσήφ·

ᾠδὴ α΄· ἦχος β΄· Ἐν βυθῷ κατέστρωσε·

Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς· πλούτου κατεφρόνησας· τοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανίου ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως καταπλούτισον χάριτι· ὅπως σε ὑμνήσω, τὴν πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον·

Τὸν ζυγὸν τοῦ κυρίου τὸν χρηστόν· μάκαρ ἐκ νεότητος· σὺ ἐπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασιν· ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τοῦ χριστοῦ ὁπλισάμενος· δι᾽ ἧς ἀνυψώθης, ὕψος ἰωάννη πρὸς οὐράνιον :~

Ὡς ὁδεύσας τρίβον τὴν στενήν· θλίψεσι καὶ δάκρυσι· καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις ὅσιε· πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας· οὐρανὸν τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων· πάτερ ἰωάννη ἀξιάγαστε·

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς· κόρη χειμαζόμενος· καὶ προσβολαῖς ἁμαρτιῶν κλονούμενος· σοῦ πρὸς τὴν ἀκοίμητον, προστασίαν πανύμνητε· πόθῳ καταφεύγω· οἰκτείρησόν με σῶσόν με ἀειπάρθενε·

ᾠδὴ γ΄· Ο στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς·

Πρὸς τὸν θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς· ἀτενίζων πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας· μισήσας τὰ ἐπίγεια· καὶ ἀγγελικὴν διανύσας ζωήν·

Ἐν ταῖς ἀκτῖσι πάτερ τῶν ἀρετῶν· παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς· τὸν φωτισμὸν τοῦ πνεύματος· ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος :~

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφείς· ὡς ἡλίας πάλαι διὰ τοῦ κόρακος· τὴν νοητὴν ἐξέφυγες, πάτερ ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ χριστοῦ :~

Ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ ποιητής· ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς θεομήτορος· τὴν ἑαυτοῦ ἁλουργίδα· βάψας μυστικῶς ἐπορφύρωσεν :~ Θκ. ἄλλος· Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος·

Θυμίαμα εὐῶδες τῷ πάντων ποιητῇ ὅσιε· τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες· ἃς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο· ἀσκητῶν ὁμηγύρει κατατάττων σε :~

Ὡς ἀληθὲς θαῦμα μέγιστον· τὰς καρδίας ὅσιε· τῶν εὐσεβῶν ἐκπλήττον πῶς, πυλῶσι προσεκαρτέρησας· γεννητόρων πτωχεύων καὶ θλιβόμενος :~

Ἡ νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις ὅσιε προσκαρτερῶν ἀπάθειαν· ἐστόλισαι σαρκὸς φρονήματα· ταπεινώσας ἰσχύϊ θείου πνεύματος :~ Θκ.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον ἀπὸ κοιλάδων ἄχραντε· ὁ καθαρός σε εὕρατο· καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν· εὐωδίας πληρώσας τὸ ἀνθρώπινον :~ ὁ εἱρμός·

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον κύριε· ἡ τῶν ἐθνῶν στεῖρα ἐκκλησία, τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου·

καθίσμα ἦχος α΄· Τὸν τάφον σου σωτήρ·

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνά, ἐκ καρδίας μισήσας· καὶ μόνον τὸν θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας· τὴν ἔρημον ὡς ἔννοικον, πόλιν παῦλε κατέλαβες· ἐπιμόνοις δέ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας· ὤφθης ἄγγελος μετὰ σαρκὸς βιοτεύων, διό σε γεραίρομεν·

Δόξα· Τὴν ὡραιότητα·

Πλοῦτον ἐπίγειον, καὶ δόξαν ῥέουσαν λιπών·

πεπλησμένος τὸν παρ' αὐτοῦ· καὶ πρεσβεύειν
μονὴν καὶ δεσπότην· ὡς θεὸν ἀπαύστως
ἐμεγάλυνεν:~

ἕτερα τοῦ ἁγίου ἰωάννου· ὅμοια·

Ὅτε, ἐπιγνώσει θεϊκῇ· κόσμου τὴν τερπνό-
τητα πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες· τότε προε-
τίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ· τὴν στενὴν
καὶ ἐπώδυνον· καὶ λίαν τραχεῖαν· ὅ-
θεν φερωνυμώτερον, ψυχῶν κατέλαβες
θεῖον, ἐνδυσάμενος σχῆμα· τῇ ἀπο-
φυγῇ καὶ γυμνώσει· παρ' αὐτῶν τῶν πα-
θῶν θεομακάριστε:~

Ξένην, ἐπενόησας ζωήν, ξένον ἐπιτήδευ-
μα φίλτρῳ χριστοῦ νυττόμενος· οὗ πτωχείαν τὴν
ἄφατον, πτωχείαν ἔστερξας· καὶ πυ-
λῶσιν ἀφέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων,
πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων θλιβόμενος·
ὅθεν, χαρισμάτων ἐπλήσθης· καὶ τὸν
ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐ-
κληρονόμησας:~

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερόν· πάτερ εὐαγγέλιον
τούτου, πληρωτὴς γέγονας· ὕπαρξιν
γεννήτορας, ἀπαρνησάμενος· ἰωάννη
καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ· ὅλον δια-
νύσας σου, τὸν βίον ὅσιε· ὅθεν, παρα-
κλήσεως θείας· καὶ διηνεκοῦς εὐφρο-
σύνης· νῦν ἐναπολαύεις θεομακάριστε·

Δόξα ἦχος β'.

Ἀρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὅ-
σιε· εὐαγγέλιον λαβών, εὐαγγελικῶς αὐ-
τῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διαι-
τώμενος, ὡς ἐν παραδείσῳ μυστικῶς· τῇ
ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκός· τὸν
βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας·
διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος ἰωάννη μακά-
ριε· αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

καὶ νῦν, θεοτοκίον· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου·

Χαῖρε, ἡλιόμορφος ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία
ἀπ' αἰώνων, καλῶν παναμώμητε· χαῖρε ἡ
χωρήσασα θεὸν ἀχώρητον· ἡ τὸν στάχυν
βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θεῖον
ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀ-
ρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προπατορικῆς ἡμῶν κό-
ρη· ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα·

σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς· ἔβλεψε τὸν ἴ-
διον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν· θέ-
λοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν·
ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, χριστὲ τὴν τε-
κοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρω-
τὴς τοῦ παντός, ὅμως· ἀνυμνῶ καὶ δοξά-
ζω· σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον·
ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φά-
λαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τά-
γματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλω-
σας· παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν κύριον, εἰ-
ρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, θεοτοκίον· Ὅλην ἀποθέμενοι·

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε· ἡλιακῶν λαμ-
πηδόνων· λαμπροτέρα δέσποινα, χαῖ-
ρε λύσις ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς·
ἡ ἐλπὶς δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων,
ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν· χαῖρε πα-
λάτιον, τοῦ παμβασιλέως λαμπρό-
τατον· τὸ ὄρος τὸ ἅγιον· ἐξ οὗ λυ-
τρωτὴς προελήλυθε· χαῖρε θείου λόγου·
λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν· χαῖρε
λυχνία ὁλόφωτε, χαῖρε θρόνε πυρί-
μορφε:~ σταυροθεοτοκίον· ὅμοιον·

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ συμεὼν τὴν καρ-
δίαν, τὴν σὴν διελήλυθεν· παναγία
δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας· τὸν ἐκ σοῦ ἐκ-
λάμψαντα· ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνό-
μων ὡς κατάκριτον· σταυρῷ ὑψούμενον·
ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον· πλευ-
ρὰν δὲ ὀρυττόμενον· χεῖρας τε καὶ πό-
δας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ἠλά-
λαζες μητρικῶς· τί τοῦτο τέκνον γλυ-
κύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον:~

Προσόμοιον, ἦχος δ'.

Ἐκ βρέφους τὸν κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς·
τὸν κόσμον κατέλιπες καὶ τὰ ἐν κόσμῳ
τερπνά·

τῷ περὶ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ· καὶ ὁ μὲν εἷς ἔφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντων, τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ τοῦ ἄστρου κρυβέντος· οὐκ ἔσφαξαν τὸν θεόδουλον· βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύο μόνον χρυσίνους ἐλάμβανον· καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος ὁ εἷς, ἦλθε σφάξαι αὐτόν· τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος καὶ ἀπέλυσε· καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη· τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων ἁγίων πατέρων ἡ σύναξις, ἅμα ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου, τοῦ ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν μονὴν τοῦ χηνολάκκου· στί.

Τῷ χηνολάκκου τὴν μονὴν δειμαμένῳ· θείῳ στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου·

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν· εὐγενὴς κατὰ τὸν μέγαν ἰώβ· ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας· καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν μοναστήρια τὰ κατὰ τὸν ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον· καὶ τοῦ ἁγίου εὐθυμίου καὶ σάββα καὶ θεοδοσίου καταφοιτήσας· καὶ ἑκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθὼν, ὕστερον κατέλαβε τὴν κωνσταντινούπολιν· ἐπὶ τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ ἰσαύρου· ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ γερμανῷ· καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τινὰ καταμείνας, καὶ πλεῖστα παρ' αὐτοῦ καταμαθὼν, καὶ εἰς ὠφέλειαν περιλαβὼν, ὃς ἐν τοῖς πρακτέοις χειρὸς αὐτῷ σύμβολος γενόμενος, ἔνθα νῦν ἐστιν ἡ τοῦ χηνολάκκου λεγομένη μονὴ, συστᾶσα παρ' αὐτοῦ κατεβίωσε· πλῆθος μοναχῶν συναθροίσας· οὓς παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ ἐξέθρεψε τοῦ κυ· ὃ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ χυ· καλῶς δὲ διανύσας τὸν βίον· καὶ τῆς ἐντεύξεως τῆς ἐκεῖθεν ἐνθένδε τὰς ἀποδείξεις λαβὼν· ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης· ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαντο, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέπτη :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ἁγνὴ, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα τελειοῦται· στί.

Ἁγνὴν ἀναγνοι θέντων εἰς οἶκον σκότους· Πάμφωτον αὐτῇ προὐξένησαν οἰκίαν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα, κυριακὴ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου· στί.

Φαρισαΐζων ἴδρου μακρὰν γίνου·
χς γὰρ ἔνδον, ὦ ταπεινοὶ δεκτέοι·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιε· τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν παύλου τοῦ θηβαίου· καὶ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ καλυβίτου·

Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα στιχηρὰ, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε·

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ· ὑπὲρ τὰς τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες· καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας· τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτοις ἐρήμοις, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ κυ στοργῆς· ὅθεν, ἐρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας :~

Πάσης· ἀνθρωπίνης σεαυτὸν· πάτερ συνουσίας χωρίσας ἀπὸ νεότητος· πρῶτος τὴν πανέρημον παῦλε κατέλαβες· ὑπὲρ πάντα μονάζοντα· καὶ βίου δι' ὅλου· ὤφθης ἀγνοούμενος· ὅθεν ἀντώνιος· εὗρεν, ἐπινεύσει θεία· ὥσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον· καὶ τῇ οἰκουμένῃ ἐφανέρωσε :~

Ξένην, ἐπὶ γῆς διαγωγὴν· ἐπιτηδευσάμενος παῦλε· θηρσὶ συνῴκισας· δι' ὀρνέου ὅσιε, διακονούμενος· θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι· καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν· ὅτε σε ὁ μέγιστος εὗρεν ἀντώνιος· θάμβους,

Οὗτοι τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες· πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν εἰπόντες· κατῴκουν τὴν ἔρημον· μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος· ἔπαρχος γεγονὼς Κωνσταντινουπόλεως· ὁ καὶ δυνάμει λόγου καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι κάλλιστα συγγράμματα ἐκθείς, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντα· καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ ἀναίρεσιν τῶν ὁσίων πατέρων τούτων διαγράψας· οὗτοι γὰρ ἀνῃρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων· οὕτω λεγομένων Βλεμμύων· ἀπὸ Ἀρραβίας ἕως Αἰγύπτου καὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων· πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀνῃρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει· ἐπελθόντες γὰρ οἱ κατοικοῦντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοί, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν ἀσκητῶν· τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλὸξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος· ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν· καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον· οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες, ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ· ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν· ἐξ αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν δύο ζῶντες· Σάββας καὶ Ἡσαΐας· οἱ δὲ φονευθέντες οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως· τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα· ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν, οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων, λγʹ· πατέρων τῶν ἐν τῇ Ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων·

Στί. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα νῦν τοὺς ἀββάδας· Κλαίει Ῥαϊθὼ συγκεκομμένους σπάθαις·

Οὗτοι οἱ μακάριοι πατέρες τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυον, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων· καὶ οἱ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων· Βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις· καὶ περασάντων τὸ πέλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον τινὰ καὶ εὑρόντων πλοῖον καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν· ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων· καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαρακονταεπτά· οἱ δὲ Βλέμμυες ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ κάστρον ὅπου εἶχον τὴν ἐκκλησίαν οἱ ἅγιοι πατέρες· οἳ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον· ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι καὶ μὴ εὑρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν· καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγκαρευθέντες ἐβύθισαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ὑπ' ἀλλήλων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου τοῦ σοφοῦ·

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νείλου τοῦ σοφοῦ· τοῦ γεγονότος μὲν ὑπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς ἁγίους πατέρας· ὁ μὲν Νεῖλος, ἠδυνήθη φυγεῖν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντες ἐσύροντο· κατασκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς νέους καὶ θῦσαι

τῷ

γοῦ καὶ θείου πνεύματος :~ Στ·
Φ εἰ τὰ χερουβὶμ καθορῶντα · τὸν ἐν ἀν
τοῖς ἀῤῥήτω λόγω, ἐπικαθεζόμενον λό
γον · μρς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμε
νον · σοῦ πανραγία δέσποινα, ὑψηλοτέ
ρα πάσης κτίσεως :~ ὁ εἱρμός·
Λ ίθος ἀχειρότμητος ὄρους · ἐξ ἀλαξεύτου
σου παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη · χς
συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις · διὸ ἐ
παγαλλόμενοι · σὲ θκε μεγαλύνομεν ·
δόξα ποσειλάειον · Ἐν πνι τῷ ἱερῷ·
Τ οῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκα
κον ὄφιν · εἰς τέλος ἀπεκτείνατε · ἐ
πὶ τέλοις δὲ στέφει · τοῦ μαρτυρίου ἤρα
σθε · τῶν πρῶν καύχημα, καὶ τῶν μαρ
τύρων ἡ δόξα · ῥαϊθοῦ καὶ σιναίου, ἡ
πανέορτος πληθὺς τῶν θαυμασίων
πατέρων :~ ὅμοιον·
Φ ωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέ
ρα · χς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπε
φάνη · ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ὠ
δαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς πλάστην τε καὶ δε
σπότην, ὢ καινοῦ μυστηρίου · τοῦ ἀδὰμ ὁ
ποιητὴς, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη :~
Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρά·
ἦχος πλ β´· Αἱ ἀγγελικαί·
Δ εῦτε καὶ ἡμεῖς · ἐν αἰσθήσει τῆς καρδί
ας · δράμωμεν πιστοὶ ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορ
δάνου · καὶ τὸν χν ἴδωμεν, σαρκικῶς
βαπτιζόμενον · ὑπὸ ἰωάννου τοῦ προ
δρόμου · νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦν
τες, αὐτῷ κράξωμεν · εὐλογημένος ὁ
φανεὶς θς ἡμῶν δόξα σοι :~
στ· Ἡ θάλασσα εἶδε καί·
Ν ῦν τοῦ ἰεσσαὶ, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥά
βδος · θείαν κιβωτόν · καὶ τοῦ μάννα
θεοδόχον · ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος, τῆς
ζωῆς τὸ ἀκήρατον · ὃν ὁ ἰορδάνης κατα
πλήξας καὶ ἰωάννης χεῖρα πλήξας, χῶ
ἔκραζεν · εὐλογημένος ὁ φανεὶς θς
ἡμῶν δόξα σοι :~
στ· Τί σοι ἐστὶ θάλασσα·
Α σατε ᾠδὰς, αἱ οὐράνιαι δυνάμεις · ψά
λατε βροτοὶ · καὶ ἀγάλλεσθε συμφώ
νως · ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης, τοῦ πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα · ἔρχεται ἐν ῥείθροις ἰορ
δάνου · ἵνα βαπτισθῆ ὑπὸ τοῦ δού
λου · λαοὶ κράξωμεν · εὐλογημένος
ὁ φανεὶς, θς ἡμῶν δόξα σοι :~
Δόξα ἦχος πλ δ´·
Μ ακάριοι ἐστὲ ὅσιοι, καὶ μάρτυρες χυ τοῦ
θυ · ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐ
διώχθητε · μάρτυρες δὲ, ὅτι μάχαιρα ὑ
μᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ χυ · καὶ
διὰ τοῦτο χαίρετε · ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς
ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς :~
καὶ νῦν, ὁ αὐτός·
Σ ήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται · σήμερον
τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐρά
νια πάντα καὶ τὰ ἐπίγεια · ἄγγελοι καὶ
ἄνθρωποι συμμίγνυνται · ὅπου γὰρ βα
σιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παρα
γίνεται · δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν
ἰορδάνην · ἴδωμεν πάντες τὸν ἰωάν
νην · πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειρο
ποίητον καὶ ἀναμάρτητον · διὸ, ἀπο
στολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμ
φώνως βοήσωμεν · ἐπεφάνη ἡ χάρις
τοῦ θυ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις ·
καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς
τὸ μέγα ἔλεος :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ´· τῶν ἁγίων ἀβ
βάδων · ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρα ἀποδίδο
μεν τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων θεοφανίων·
καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν ἀκολου
θίαν ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρω·
καθὼς καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ · ἄνευ τῶν ἀνα
γνωσμάτων :~
Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ´· τῶν ἁγίων ἀββά
δων, τῶν ἐν σινᾶ ὄρει ἀναιρεθέντων·
στ· Σ πάθαι τὸ πρᾶξαν ὧδε τοὺς πολ
λοὺς φόνους · τὸ δ᾽ αὖ πεπονθὸς, ἄν
δρες ἀρετῆς φίλοι·
Ἀβάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ,
κτάνε χαλκός·

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος· καὶ τῇ φύσει ἀπερίγραπτος· ὤφθη περίγραπτός μοι σάρκα περικείμενος, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε· τῶν ἀνομιῶν μου τὸ φορτίον σκορπίσαι· καὶ σῶσαι μελῳδοῦντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θκ.

ἄλλος· χεῖρας ἐκπετάσας δανιὴλ·

Νένικας χερσὶν ἀσκητικαῖς, ἀνδραγαθήμασιν ὡραϊζόμενος· ὁσίων σήμερον ἅπαντας· χορεύοντας ἐν θείοις δείκνυσιν· ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτόν· χῶ δὲ ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

Ἐτύθητε οἷα πρόβατα ἄμνοι, βαρβάρων ξίφεσι κατακοπτόμενοι· καὶ προσηνέχθητε τέλεια· τῷ τυθέντι λόγῳ σφάγια· καὶ προτοτόκων ἐν σκηναῖς κατεσκηνώσατε· μελῳδοῦντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς· τὸν τοὺς προπάτορας ἀπογυμνώσαντα· πατέρες ὅσιοι· κάκιστον δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· καταστολὴν δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλησάντων εἰληφότων· τοῦτον αἰσχύνην σοφοὶ ἐνεδύσατε :~

Ἀνοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν παράδεισος· καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος· καὶ θεοῦται ἀληθέστατα· θεοχαρίτωτε ἁγνή, βροτῶν ἀνάπλασις, τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν· ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

ᾠδὴ θʹ· Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή·

Ἱερῶν μαρτύρων χῦ· τῶν βασάνων διελθόντων τὸ πέλαγος· ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· ὅπου μαρτύρων οἱ χοροί· δικαίων ὁμήγυρις· ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς· καὶ χαρᾷ ἑορταζόντων ἐν πνεύματι :~

Ὠρθρίσαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες μάρτυρες· πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα· πρὸ ἑωσφόρου ἄδυτον ἥλιον· παραδραμόντα τὸ βαθύ· σκότος τῶν κολάσεων· καὶ νῦν αὐγάζουσι· σέλας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Σήμερον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν παμμακάριστοι· ἡ ἐκκλησία χῦ, ἐπιτελοῦσα ἀγάλλεται χαρμοσύνως· καὶ φωτοφόρον ἑορτήν, θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφανοδότην ὑμῶν· μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας :~

Ἤρθητε πρὸς περιφανές, μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος ἅγιοι· καὶ κατειλήφατε· τοῦ πόθου πέρας ὄντως μακάριοι· τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ, λαβόντες ἀσάλευτον· μάρτυς στρατόνικε· σὺν ὁμίλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι :~

Θκ.

Φεῖσαί μου σῶτερ ὁ τεχθείς· καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν· ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου· τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος· ἐλεήμων ὡς θς καὶ φιλάνθρωπος :~

ἄλλος· Λίθος ἀχειρότμητος·

Ἱερολογίαις ἱεραῖς τοὺς ὁσίους δεῦτε πατέρας· τοὺς ἐν ῥαϊθῷ καὶ σιναίῳ βεβιωκότας· ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας· μεγαλοφώνως μεγαλύνομεν :~

Ὡς πανευκλεεῖς ἀθλοφόροι· οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι, ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες· ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε· ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις· διὸ καὶ νομίμως κατεστέφθητε :~

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ κῶ· καθιερώσατε ὁσίως· τοῖς δι᾽ ἐγκρατείας ἱδρῶσιν· ἁγιασθέντες καὶ ταῖς τοῦ σώματος, ἀπορροαῖς ξηράναντες· βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν :~

Ἡ θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη· ἀνατολαῖς λαμπρυνομένη· τῶν διὰ χν ὑμῶν πόνων, τὰς διανοίας πάντων μακάριοι· περιαυγάζει χάριτι, τοῦ πάντων ῥύστου

συνόδῳ παρῆν. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτόν, αὖθις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔσπευδεν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἣ τοῦτον ἀμεῖλεν ὁ μέγας ἰάκωβος, τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ διαλυθέντων. καὶ σαβωρίου τοῦ περσῶν βασιλέως πολιορκῆσαι νίσιβιν ἀπιόντος. καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὀφθεὶς μόνος ὁ ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς πέρσας ἐτρέψατο. σκνιπῶν καὶ κωνώπων νέφη, τούτοις ἐπιστρατεύσας. δι' ὧν οἵ, τε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσκόμενοι καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήσσοντες ἐδραπέτευον. ὅπερ ὁ βασιλεὺς θεασάμενος καὶ ἀπορίᾳ καταχεθείς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος. ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, μακαρίως ἀνεπαύσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς ἀθαμάσιος, ῥαβδιζόμενος τελειοῦται. στίχ.

Ῥάβδοις ἀθαμάσιε σαυτὸν ἐκδίδως.
Σπεύδων θανεῖν μέν, ζῆν δὲ πολλῷ κρειττόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος παχώμιος, καὶ παπύριμος, ἐν ποταμῷ τελειοῦνται. στίχ.
Τοιοῦτον εὗρε καὶ παπύριμος τέλος.
Ὅσον σὺ παχώμιε βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίνια τοῦ προφήτου ἠλιοῦ, τῆς μονῆς, τοῦ βαθέος ῥύακος. ᾠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων.

Ἐρρει μελίρρυτός σου γλῶσσα. ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν ἀμελείας, στρατονίκου τοῦ σοῦ, συνάθλου κατευνάζων. ἀναβοῶντος ἕρμυλε. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων. τὸν σεπτὸν σταυρὸν γενναῖε μάρτυς. ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, προθύμως ἀναμέλπεις. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Κήτους γαστρὸς ὁ διασώσας. συνεχόμενον προφήτην παραδόξως. ποταμίων ὑμῶν, ὑδάτων διασώζει. τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος ἀθλοφόροι:~ στίχ.

Λύων τῆς εὔας τὴν κατάραν. τὴν παρθένον κατῴκησας γαστέραν. εὐλογίας πηγήν, βλυστάνων τοῖς βοῶσιν. εὐλογημένος πάντων ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Λελαμπρυσμένοι τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν. ἄθλοις ἱερεῖς τε μαρτύρων περιφανῶς. φωτιζόμενοι μετέβητε. πρὸς φέγγος ἄδυτον. καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε:~

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι. ξένως, τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκὸς ὠκειώθητε. τὰ μένοντα καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι ὅσιοι.

Ὁ θεῖος παῦλος. καὶ ἰωάννης καὶ θεόδουλος. νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντων πανμάκλεως. καὶ θανόντων καὶ βιωσάντων. μακαριζέσθωσαν. ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι μαρτύρων:~ στίχ.

Ἐν τίνι τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ φέρουσαν. πάλαι, μαννοδόχος στάμνος ἦς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, παναμώμε δέσποινα:~ ᾠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κά.

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος. καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος. καὶ τοῖς μιαροῖς τῶν ἀγγέλων κυκλούμενος. ἀοίδιμε ἕρμυλε. τοῦ στρατονίκου δὲ ποδηγός. πρὸς τῆς εὐσεβείας τοὺς ἀγῶνας ἐγένου. μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα. καὶ γενναῖοι τὴν ἄθλησιν. καὶ τῶν οὐρανίων δωρεῶν ἐπάξιοι. οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι. τὰ τῶν πιστῶν προπύργια. λίθοις κελευσθέντων, οὐ προσένειμαν σέβας. θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων ἀνεβόων δεσπότῃ. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς:~

Ἐσοῦ τὰς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν. ἀνορύττων ὁ τύραννος. καὶ τοῖς σπαθισμοῖς ἀνηλεῶς συγκόπτων σε. τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν, ὀχυρωμένον θείᾳ στοργῇ. καὶ τοῦ λυτρωτοῦ καταμοσσοῦντα τὸ κάλλος. ὧν νῦν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθὼς ἀνακράζεις. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς:~

Digitized by Google

κεκαθαρμένη τῷ διοίκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥάνσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε· καὶ πρὸς γαληνὴν κατάστασιν μετέστητε· μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, μαρτύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι:~

Ὁ οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει· τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει· καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει· ὅθεν αὐτός, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν παντοκράτωρ· ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον· καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, μαρτύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου. Στίχ.

Ἡ σαργάνη ναῦς Ἑρμύλῳ Στρατονίκῳ·
Κοινὸν κατάπλουν εἰς βυθὸν ποιουμένοις.
Ἑρμύλον ἠδ' ἑταῖρον δεκάτῃ πνῖξε τρίτῃ Ἴστρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ ἅγιος Ἑρμύλος, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν διάκονος· παραστὰς δὲ τῷ βασιλεῖ· καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας· πρῶτον μὲν χαλκοῖς πισὶ τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται· εἶτα νιφάσι πληγῶν καταξαίνεται· καὶ τὸν Στρατόνικον ἐκκαλεῖται πρὸς παρρησίαν, φίλον ὄντα· καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἀλγυνόμενον· ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν ἅγιον Ἑρμύλον ῥάβδοις ξιφῶν ὑφ' ὧν ἐρράγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν· στραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατόνικος ἐδάκρυσε· παραυθὺς δὲ γέγονε δῆλος ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ κατέστηκε προαιρέσεως· ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ βασιλέως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολόγησεν· ὅθεν τύπτεται· καὶ ἅμα τῷ Ἑρμύλῳ τῷ ποταμῷ Ἴστρῳ ἐμβάλλεται· ἔνθα τὸ μαρτύριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὀξείᾳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στίχ. Τὸν Ἰάκωβον θνητὸν ὄντα τῇ φύσει· θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα τῆς μεγαλοπόλεως Νισίβεως ἦν· καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατέλαβε· καὶ ταῖς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκαις γενναίως ἐγκαρτερῶν· θέρει μέν, ἐκφλογούμενος· χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ ταλαιπωρούμενος· τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἡ αὐτομάτως βλαστάνουσα, καὶ τὸ ποτὸν ὕδωρ μέτριον· χιτὼν δὲ ἦν αὐτῷ, ἁπλοῦν περιβόλαιον· καὶ ἁπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνα· τὴν πνευματικὴν τροφὴν διηνεκῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ· ἐντεῦθεν ἡ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παρρησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα· καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν, ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐδέξατο χάριτος· ποτὲ μὲν γὰρ ἔν τινι τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχυντοῦντα γύναια κατά τινα πηγὴν θεασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανεν· αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας, λευκανθῆναι πεποίηκε· καὶ τὸ μὲν ὕδωρ παρακληθείς, αὖθις ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν· αὐτὰ δὲ τὰ γύναια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἴασε· καὶ δικαστὴν [illegible] ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον θεασάμενος λίθῳ τινὶ μεγίστῳ αὐτοῦ που κειμένῳ ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε· καὶ ἐμπαικτικῶν τινων ἕνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καί τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἱκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε· καὶ αὖθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν· ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρείαν Νισίβεως ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν

συνόδῳ

Digitized by Google

λύκων ἀνῃρέθητε· ζωὴν πρὸς αἰώνιον, ὅσιοι Χριστοῦ παρεσημειώθητε:~

Ἱερεῖς τε καὶ πρεσβύται, καὶ νεανίσκοι, οἱ Ῥαϊθῶ καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντες· μάρτυρες γεγόνασιν· ὁσίως βιώσαντες· καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες:~ Θτ.

Νεουργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων κύριος· ὀφθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος· αὐτῷ μελῳδήσωμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε·

ᾠδὴ ε΄· Ἵνα τί με ἀπώσω·

Τῶν βασάνων τὰ νέφη· μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν· τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, ὑπὲρ ἥλιον γὰρ πεφαιδρῶνται· εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα· καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα:~

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος θεομακάριστοι· καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν· ἑνωθέντες τελείαις καθάρσεσι· τὰς πικρὰς βασάνους καὶ τοὺς ξεσμούς, καὶ τὰς αἰκίσεις· ὑπηνέγκατε γνώμης στερρότητι:~

Ῥωμαλαίως ἀντέστης, μάρτυς τῷ δικάζοντι· ἔνδοξε Ἔρμυλε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι· οὐρανόθεν παμμάκαρ ἠξίωσαι· τῷ καλοῦντι πόθῳ προσομιλεῖν, ὡς ἀθλοθέτῃ· καὶ τοὺς τούτου ῥωννύοντι μάρτυρας:~

Θτ. Ὡς καλὴ ὡς ὡραία· ὡς τῇ καθαρότητι περιαστράπτουσα· τὸν ὡραῖον κάλλει· ἐσωμάτωσας λόγον καὶ τέτοκας· τὸν ὄντα εἶναι πᾶσι θεουργικῶς· παρθενομῆτορ· παρεχόμενον πλούτῳ χρηστότητος:~

ἄλλος· Σὺ κύριέ μου φῶς·

Παραδόξως φυτῆς· ζωῆς ξύλον τὸν κύριον· ἐδείχθητε μέσον ἔχων· τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον:~

Αἱμάτων τοὺς κρουνούς· τῶν δακρύων συνάψαντες· τοῖς ῥεύμασι θεοφόροι· τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε·

Τὴν ὁμοιότητα θεοῦ· καθορᾶν ἠξιώθητε· αἰώνιον εὐφροσύνην· ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, μακάριοι εἰλήφατε:~ Θτ.

Ἐκύησας θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου παρθένος, ἁγνὴ θεοχαρίτωτε:~

ᾠδὴ ϛ΄· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες· ποταμίοις ἀπερρίφητε ῥείθροις· καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας παραστάτην ἐπνίξατε· πανεύφημοι, καὶ νῦν ἡμῖν· ἰαμάτων κρουνοὺς ἀναβλύζετε:~

Σαργάνῃ, ὑποβληθέντες προθύμως· παρεδόθητε βυθῷ ἀθλοφόροι· καὶ πρὸς ζωήν, ἀνηνέχθητε θείαν· τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα· εὑράμενοι χαρμονικῶς· μεγαλόφρονες ἅγιοι μάρτυρες:~

Ὡραίθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι· καὶ ῥαβδίζεσθαι στρατόνικε μάρτυς· ὑπομονῆς, ἀπερρίπετος στύλος· ἐπερειδόμενος βάσει τῆς πίστεως· τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν ἀφανίζων, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν:~ Θκίον·

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου· καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας παρθένε· καὶ τοῦ νοός· ἐκ τροπαῖς πολυτρόποις· ὡς συμπαθὴς θεοτόκε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸν χαλεπόν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι:~ ἄλλος· Θύσω σοι μετά·

Ῥήξαντες, προσπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως· βιαιοτάτῳ θανάτῳ· τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε· καὶ ἀλύτῳ· ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ κτίσαντος:~

Ὡς ὄρη, ὑψηλῇ πολιτείᾳ δεικνύμενοι· τὸν καταλύεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστείᾳ· τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε:~

Νάμασιν· ἀρδευθέντες δακρύων μακάριοι· γῆ ὡς καλή τε καὶ πίων· μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε· ἀποθήκαις· αἰωνίαις Χριστοῦ συντηρούμενον:~ Θτ.

Κοίμησον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα· τῇ ἀκοιμήτῳ σου κόρῃ· ἱκεσίᾳ δέομαι, καὶ μὴ δῴης· ἁμαρτίας· ἀφυπνῶσαι με ὕπνον βαρύτατον:~ ὁ εἱρμός·

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε· ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου

κεκα-

τος· ἐν σοὶ χωρεῖται δέσποινα βροτός· ἀσπλαγχνίᾳ γενόμενος· ἵνα βροτοὺς δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν διασώσηται:~ ᾠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου κε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελλόντων ἐποθήσατε ἀδιάρρηκτον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι στρατιῶται τοῦ παμβασιλέως:~

Ἀνδρείως ἀντέστητε θεόφρονες· παρανόμως τῷ προστάσσοντι· ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι· καὶ νίκης οὐρανόθεν εὕρατε στεφάνους:~

Ἰνδάλματα πλάνης ἠδαφήσατε· ἀπλανεῖς χειρομάρτυρες· ἑαυτοὺς δὲ ἀνεστήσατε, ναοὺς σεπτοὺς, καὶ στήλας τῆς θεογνωσίας:~ Θεοτοκίον.

Ρομφαία ἡ πρὶν ἐστρεφομένη· τὰς εἰσόδους μοι δίδουσα· αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, παρθενομῆτορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα:~

ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καί.

Ἐυωτετειμμένη, διανοίᾳ θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν μακάριοι· ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι:~

Ἀποσκοποῦντες, τῶν μενόντων σοφοὶ τὸ ἀΐδιον· τῶν ἀστάτων καὶ ῥᾳστῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε, ὅθεν μακαρίζεσθε ὁσιομάρτυρες:~

Νόμῳ τῷ θείῳ· εὐσεβεῖ διανοίᾳ πεισθέντες· τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε· καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε:~ Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία· ὑπεράγιον λόγον κυήσασα· καθαγίασον ἡμῶν, καὶ ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε τὴν πανάμωμον:~ ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε:~ κάθισμα τῶν μαρτύρων, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἐν ὕδασιν ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος· ἐδέξασθε σοφοί· ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ· βυθίσαντες χάριτι, τοῦ θεοῦ ἡμῶν μάρτυρες· ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν ἀγγέλων χορείαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε:~

Δόξα τῶν ὁσίων· ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς· ἠσκήσατε ὅσιοι· γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν:~ καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος· τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ ἰορδάνια· Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· ἄνωθεν μαρτυροῦντος τοῦ πατρὸς τῷ συνθρόνῳ· κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ πατρὸς δόξης· αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς:~

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Ὡς τοῦ λόγου διάκονος· λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας· μάρτυς Ἑρμύλε ἀπόνοιαν· τῶν παρανομούντων προθυμότατα:~

Μίαν φύσιν θεότητος· μίαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα· οἱ θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν:~

Ἀμαρτίσει ξεόμενος· καὶ ταῖς ἀλγηδόσι περιοδυνούμενος· ἀπερίτρεπτος διέμεινας· ἀθλητὰ θεόφρον μάρτυς Ἑρμύλε:~

Ῥαθυμίᾳ καθεύδοντα· καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον· πρὸς μετάνοιαν με πάναγνε, ὡς τοῦ λόγου μήτηρ ἀνακάλεσαι:~ ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες· τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε· καὶ θανατωθέντες, ξίφει παμμακάριστοι· ζωὴν πρὸς ἀΐδιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε:~

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως ὅσιοι· τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, διπλῶς τεθανάτωσθε· ζῆν μετὰ θανῆς πιστευόμενοι:~

Ἐπανθῆτε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ· καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι· χερσὶν αἱμοβόρων,

λύκων

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς πρὲς ὅσιοι· ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ πνι· ὄργανα γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ κῦ· τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε· καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες· ἐκτενῶς τὸν σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς :~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ἰδόντα σε ὁρώμενον σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· γυμνὸν ἑστῶτα σε σῶτερ ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη κε δόξα σοι :~

τροπάριον· Ὁ θε̄ τῶν πρων ἡμῶν·

καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον·

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ δεσπότης σήμερον· ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη· βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου· ἄνωθεν ὁ πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ἐν ᾧ ηὐδόκησα· καὶ τὸ πνα ἐπεφαίνη ξένη θέα, ὡς περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν :~

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε·

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ θῦ· τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς· ὡς φοίνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτερφεῖς· ἀρετῶν θεοφόροι φέροντες τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνια· τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, χε̄ ὁ θε̄ ἡμῶν· ὑποκλίνας τῇ παλάμῃ σεαυτὸν τοῦ προδρόμου· καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο εἰς η'· ᾠδὴ α'· ἦχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ κῶ·

Τίμιοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς· τῷ στερεώματι σοφοί· τῆς ἐκκλησίας ὤφθητε· καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι μάρτυρες :~

Ὤφθητε ὡς ὑπὲρ ἄνθρακες νοητοί· προσαπτόμενοι πυρί· τοῦ πνς ἀοίδιμοι· καὶ εἰδώλων τὴν πυράν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε :~

Αἵμασι προσκλυζόμενοι τοῦ χῦ· τοῦ ἐν τοῖς ῥείθροις τὴν ἡμῶν ἀσέβειαν, βυθίσαντος, ἀθείας ποταμούς, μάρτυρες ἀπεξηράνατε :~ Θτ·

Ἔπισον μου ἁμαρτίας τοὺς ὀχετούς· ἡ τοῦ θέματος τὴν φθοράν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα· καὶ κατάνυξίν μοι δός, θεοκυῆτορ πανάμωμε :~

Ἕτερος κανὼν τῶν ὁσίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἄθλοις ἀνυμνεῖν πρέπον μέγα κλέος· Ἰωσήφ· ᾠδὴ α'· ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον·

Ἀσκήσει φωτοειδεῖς γενόμενοι, μακαριότατοι· θεοφανείας ἐδείχθητε σαφῶς· τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς ἀσκηταῖς χῦ καὶ μάρτυσι :~

Θαλάσσῃ τῇ τῶν δακρύων προσέτι μέν, ἐναπεπνίξατε· τὸν φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων εἰς ὕστερον· τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε· καὶ ἀφανείᾳ παρεπέμψατε :~

Λαμπρύνων ὁ φωτοδότης χς, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν· ὑπομονῇ θεράποντες χῦ· φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν· ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου λάμπουσαν :~

Οὐ θλίψις οὐκ ἀλγημῶν ἐπίτασις· οὐ μακρυσμὸς παντελής· τῶν κοσμικῶν φερόντων ἀθληταί· οὐ βαρβάρων ἀνήμερος ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπήγαγε :~

Ὑπάρχων ὁ κατὰ φύσιν χς, πᾶσιν ἀχώρητος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν εἰς τὰς ιδ′. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ′. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἕρμυλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων στρατόνικος. ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος. τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες. πολύθεον πλάνην. μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς. καὶ τοὺς βασάνοις κατετροπώσαντο. καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι. δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος:~

Τοῦ λόγου γενόμενος. μάρτυς διάκονος ἕρμυλε. ἐκλογῇ θείου πνς. τῷ λύτρῳ τοῦ αἵματος. τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας. καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας. πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότατος:~

Ζεσμοὺς καρτερήσαντες. ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος. ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε. καὶ τέλος μακάριον. τὸν πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι. τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν. τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε. καὶ νῦν περιπολεύετε. περιχαρῶς τὰ οὐράνια. ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Ἕτερα στιχηρὰ τῶν ἀββάδων ἦχος πλ. δ′.
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε ἅγιοι. τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες τὴν ἔφοδον. γενναίως τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. μαρτύρων ἀνεδύσασθε στεφάνοις. ἀγγέλοις, συναυλίζεσθε ἀξίως. πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὅσιοι χυ ἠγωνίσασθε. τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες τοῦ βίου ἑκουσίως. τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε τὸ φρόνημα γενναίως. καὶ ξίφει ἐν χω τελειωθέντες. ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα. σεμνύνοντες ἱκετεύομεν. πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καλῶς πολιτευσάμενοι ἅγιοι. τῶν μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως. τὰ βραβεῖα ὅθεν ἐκομίσασθε νομίμως. μαχαίρας, ὑμεῖς κατεφρονήσατε, ὡς χόρτοι, βασάνους ὑπεμείνατε. ἵνα ὁμοῦ ἀναδύσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα ἦχος πλ. δ′. τοῦ στουδίτου.

Ὅσιοι πρες. μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ κυ. ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι. καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν ἀθλήσεως στεφάνοις ἐξιώθησεν. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην θν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται. τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν ἰωάννην. πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θυ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν στίχον ἦχος β′. Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης. ἐν ἰορδάνου ῥείθροις. βαπτίσματι καθαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
στ. Ἡ θάλασσα.

Δέχου δουλοπρεπῶς, προφῆτα ἰωάννη. τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν κτίστην. βροτῶν εἰς ἄνω γέννησιν.
στ. Τί σοί ἐστι θάλασσα.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν ἰορδάνου ῥείθροις. συνέλθωμεν ῥιφθῆναι. καὶ ἆσαι τὸν φιλάνθρωπον:~

δόξα

θαυμάτων ἡμῶν ἀναδειχθεῖσα :~ Θεοτοκίον·

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς· τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν σεμνή· ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα· πυρκαϊᾶς λογισμῶν· παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα· σοῦ ταῖς ἱκεσίαις· ἁγνὴ παρθενομῆτορ :~ ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός· τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'· Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον·

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῇ τοῦ ξίφους σε δίκῃ· δῆμος καθυποβάλλει δικαστής· ἧς τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, αἱ ὄντως τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν·

Εὐαγγελίζῃ μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις· φανοτέρως ἐγγίζουσα Θεῷ· βλέπεις ἃ βλέπουσιν ἄγγελοι· ὡς παρθένος νυμφῶνι, αὐλίζῃ τοῦ νυμφίου σου σεμνή· δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας :~

Ἐσφραγισμένην πηγήν σε· κεκλεισμένον τε κῆπον· ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱερόν· νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον· ἱερεῖον καὶ θῦμα· ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστεράν· τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων· Τατιανὴ κηρύττομεν :~ Θεοτοκίον·

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη· τῶν πιστῶς σε αἰτούντων· ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή· σῶσον οἰκτείρησον δέσποινα· διατήρησον βλάβης· καὶ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς· τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ σὲ μεγαλύνοντας :~ ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, εἰκότα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ· βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς· ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον· Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ·

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ· βασάνοις ἐκαρτέρησας· Τατιανὴ γενναιόφρον· καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἰσχὺν γενναίως ἐξηφάνισας· διὰ τοῦτό σε πάντες· πιστῶς μακαρίζομεν :~

καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς·

Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια· ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Ἀποστιχηρὰ ἦχος πλ. β'· Αἱ ἀγγελικαί·

Ἐκλάμψας ἐκ φωτός· φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου· ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀρρήτῳ σου ἐκλάμψει· τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδὲμ ἐκ τοῦ ὄφεως· ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἀρτιφαοῦς, πάντων τῷ φωτί σου καθορώντων, πιστῶς ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε·

Μύστα καὶ φρικτῶν, οἰκονόμε μυστηρίων· πρόδρομε χαρᾶς· καὶ τοῦ πρὸς αὐτόπτα· τὸν βαπτισθέντα λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν· αἴτησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων, λύτρωσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~ στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα·

Ἀνθρώπων πιστοί, ἐν συνέσει τὰς καρδίας, δράμωμεν σπουδῇ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου· καὶ ἴδωμεν τὸν κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον· ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς οἰκονομίας, πῶς ὁ ποιητής, τῷ ποιήματι παρέστη· καὶ κλίνει τούτῳ κάραν· ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζομένοις, ἐν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'· τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἑρμύλου· καὶ Στρατονίκου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσαλαμίτου. στίχ.

Ἀνθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ, ἐπ᾽ ἀνθράκων ἥδιστα Πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος τῇ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησεν· ὁ γοῦν ἄρχων Ἐλευθερουπόλεως συλλαβὼν αὐτόν, καὶ μήτε κολακείαις χαυνώσας, μήτε ἀπειλαῖς καταπτήξας, πυρὶ τελειοῦται· ἐν ᾧ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ὁ ἅγιος ἐκομίσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μερτίου. στίχ.

Θεὸν ποθῶν ὕψιστον ἰσχυρὸν μόνον· Μαστίζεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν μαύρων· καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν καὶ μὴ πεισθείς, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τοῦ ἀξιώματος· καὶ καταξαίνεται τὸ σῶμα ταῖς μάστιξιν· ἐγκαρτερήσας δὲ ταῖς βασάνοις ὡς μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι· θάμβος καὶ ἔκπληξιν παρέσχε τῷ τυράννῳ· διὸ ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὑρίσκετο ἐν τῷ τοῦ μάρτυρος σώματι, μωλώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθεῖναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορριφῆναι· ὀκτὼ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν καὶ πολλοῦ ἰχῶρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀπορρυέντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης· λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκάμνων ὁ ἀοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαφίησιν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ὀκτὼ μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Μικαίας, ξίφει τελειοῦνται. στίχ. Θνήσκει χορός τις ὀκτάριθμος ἐκ ξίφους· Ἀνώνυμος εὑρεῖν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἀθανασία ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Ἃ τῷ Θεῷ σε τοῦ κόσμου προσφορεῖ· Ἡ τὴν κεφαλὴν ἐκ ξίφους Ἀθανασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἡλιοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου Ἀχαΐτου· καὶ τῆς ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, πλησίον τῶν ἁγίων ἀποστόλων:~

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως ἀήττητε σπαθιζομένη· μαθὼν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ ὀπτωμένη δέ· μάρτυς κατέφλεξας· σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεόν· ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα:~

Ἐγκάρδιον φέρουσα, τὸ πῦρ τὸ θεῖον· σοῦ τῆς ἀγαπήσεως· Χριστὲ ἡ πανοίδιμος· τὸ πῦρ τὸ ὁμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε· παίδων εἰκονίζουσα τὸ πρίν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν στερρότητα:~

Θηρῶν ἀγριότης σοι καθυπετάγη· λεόντων τὰ χάσματα· ἀπήμαντος παρέδραμες· Θεοῦ σε δοξάσαντος· τοῦτον δοξάσασαν· τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀναπληροῦσαν σαρκὶ πανεύφημε:~

Φωνὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα· θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίζουσα· τὰ πάθη θανάτωσον τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν· πίστει τῶν τιμώντων σε ἁγνή· ὡς θεὸν καὶ ὑπερένδοξον:~

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς ὡραιώθης καλλοναῖς τοῦ μαρτυρίου· καὶ νυμφίῳ ἡρμόσθης· τῷ ὑπὲρ πάντας βροτούς· ὡραίῳ κάλλει διαλάμπουσα· τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμε θεόφρον:~

Σὺν ἀσωμάτοις λειτουργοῖς· ἐν εἱρκτῇ τὸν ποιητὴν ἐδοξολόγεις· διαλάμπουσα δόξῃ· τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς· καὶ πᾶσιν ἀπρόσιτος μένουσα· τοῖς κεκρατημένοις τῷ ζόφῳ τῆς ἀπάτης:~

Ἡ συντριβή σου τῶν μελῶν· ἐξελέπτυνεν ἐχθροῦ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις τῆς ἀθεΐας δεινοὺς χειμάρρους σεμνὴ ἀπεξήρανε· πέλαγος

θαυμάτων

δεξιᾶν σου χαρὰν· ἣν φέρει τὰ σύμπαντα :~ ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶσε ἀκοή·

Ὡραῖον τῆς ψυχῆς κατάστημα· ἀμορφίαν τῆς ἀσεβείας· ταπιανὴ φέρουσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ· παραδόξως διαλάμπουσα· τῷ καθαρῷ νυμφίῳ εἰσοικίζεται :~

Σιδήρῳ, σοῦ τὰς ὄψεις ξέοντας παρανόμοις ἀορασία· οὐράνιοι ἄγγελοι, ἐκάκιζον τὸ ἀποσταλέντων πρὸς σὴν, ἐκ θεοῦ μάρτυς βοήθειαν· οἵ, σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν :~

Νομίμως, τὸν χριστὸν κηρύττουσα· ἐτεροτρόπως παρανομοῦντας· θυσία δὲ ἄμωμος, ἀπρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης ἀνακράζουσα, σὲ ἀγαπῶσα σῶτερ· σφαγιάζομαι :~ ἄλλο.

Πρὸς ὅρμον, γαληνόν με ἴθυνον· θεονύμφευτε παναγία· χειμάζει γάρ κλύδων με, καὶ τάραχος τῆς ἁμαρτίας δεινῶς· τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος· τῶν πονηρῶν πνευμάτων τῶν θλιβόντων με :~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός·

Φόβον θεοῦ· ἐν γαστρὶ διανοίας, εἰς δεξαμένη· πνεῦμα σωτηρίας ὁμολογίας καὶ μαρτυρίας· ἔτεκες γενναιόφρον· παραδόξως, στερρῶς ἀθλήσασα· καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα :~

Σοῦ τὸ σεπτὸν καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη· ἡ διὰ ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα· τάχει προθύμως· μελῳδὸν τεμνομένη· ζωοδότα χριστὲ κραυγάζουσα· ἕτερον ἐκτός σου θεὸν οὐ γινώσκομεν :~

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι· φαιδρυνομένη, πυρὸς ἁγίου λαμπαδουχία· καὶ καταυγάζεις τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· ἁμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα· μάρτυς ἀθληφόρε χριστοῦ πανσεβάσμιε :~ ἄλλο.

Ἡ φωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη· λάμψον μοι αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον μου τῶν παθημάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην· ἁμαρτίας ἔλεον κείμενον· μόνη τοῦ πεσόντος, ἀδὰμ ἐπανόρθωσις :~

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ·

Ἐπὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθεῖσάν σε· μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν· καὶ τοὺς ξεσμοὺς τοῦ σώματος· διὰ πόθον τὸν σὸν παντοδύναμε :~

Ἀγριώτατοι θῆρες ἐδέθησαν· μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλοῦσάν σε· θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρωτάθλον· ἧς τὸν ζῆλον ἐκτίσω ἀοίδιμε :~

Ἐπιφανέντες οὐράνιοι ἄγγελοι· μέσον τῆς φρουρᾶς σε φωτὶ κατελάμπρυναν· τῶν ἀλγεινῶν ἐξαίροντες· καὶ θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες :~ ἄλλο.

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο· σὲ τὴν καλλονὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν· ὁ ποιητὴς πανάμωμε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν :~ ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ΄. μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ταπιανῆς· ἦχ·

Τῆς πάντα λαμπρᾶς, ταπιανῆς τὴν κάραν· Λαμπρὸν προεξέμισε τὸ ξίφος σέβος·

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ, ταπιανῆς αὐχένα κέρσαν·

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀλεξάνδρου· ἐκ πατρὸς ὑπατεύσαντος τρίς· κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας τάξιν διάκονος· διὰ δὲ τὸ τὸν χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναόν· τὸ ἐν αὐτῷ ξόανον διὰ προσευχῆς κατέσεισε καὶ εἰς γῆν κατέρραξε· διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον· καὶ ὀγκίνοις τὰ βλέφαρα διαρρήγνυται· εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν· μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀνάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται :~

τὸν σωτείνας ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ΄·

Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Ἰορδάνη ποταμὲ· τί ἐθαμβήθης θεωρῶν, τὸν ἀθεώρητον γυμνόν· εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι· οἱ ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανὸς καὶ γῆ ἐτρόμαξεν· καὶ συνεστάλη θάλασσα· καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα· χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα:~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό·

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος πλ. δ΄·

Αὐλῶν ποιμενικῶν·

Βαπτίζεται χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν κόσμον· ἐξ ὕψους ὁ πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ἐν ᾧ ηὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε· οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ· ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων:~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό·

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας· ᾠδὴ α΄· ἦχος β΄· Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν·

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι· τῷ καθαρῷ παρίστασαι, μάρτυς νυμφίῳ σου· ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Πλούτου φθαρτοῦ· μάρτυς τελείως ἠλόγησας· ἐν οὐρανοῖς τὴν ἄφθαρτον, καὶ διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως· καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες μαρτύρων στάδιον:~

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας· πολυειδεῖς ἀπτόητος, μάρτυς ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες· τὴν χάριν τοῦ σταυροῦ καὶ δυναμοῦσάν σε:~

Θτ. Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα· τραυματισθέντα πάθεσι, κόρη θεράπευσον· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη θεοχαρίτωτε:~

ᾠδὴ γ΄· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως·

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας· συῤῥάξασα βασάνων ἡ τρικυμία· ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, χριστοῦ πανεύφημε· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε:~

Ἀνθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας· ἐστόρωσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου· ἀνῄρεν τὸν δράκοντα, ὅθεν μάρτυς, εἰς γῆν κατέῤῥαξας· πιστῶς κραυγάζουσα· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε:~

Χειμάῤῥοις ἀπεξήρανας ἀνομίας· τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου μακαρία· τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάῤῥου νῦν ἀπολαύεις· καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζουσα· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ κύριε:~

Ἡ σύλληψις· ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον· αἰῶνας γὰρ τὸν κτίσαντα διὰ λόγου·
Θτ. ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας· κόσμου τὰ πέρατα· κόρη ἀπειρόγαμε· ὃν δυσώπει πάντοτε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

ὁ εἱρμός·

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κύριε:~

Κάθισμα ἦχος α΄· Τὸν τάφον σου σωτήρ·

Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ, ἐραστοῦ ἑπομένη· σεμνὴ ταπεινή· τὸν ἐκείνου προθύμως, ἐζήλωσας θάνατον· καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐρανίου παστάδος· στέφος ἄφθαρτον, ἀναδησαμένη ἀξίως· καὶ δόξαν ἀθάνατον:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Ὁ μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα· ἐπέφανε σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε· ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μου, τὴν

δεξιάν

Digitized by Google

με· θέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου·
φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλάνθρωπος:~
Τρόμω λειτουργοῦσι σε χε· πᾶσαι τῶν
ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς βασιλεῖ καὶ θεῷ·
ὅλως ἀτενίσαι σοι, τὰ χερουβὶμ οὐ τολ-
μῶσι· κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου· κελεύεις
μοι ψαῦσαι· χόρτω ὄντι δέσποτα· ὁ
ἰωάννης φησί· φόβω, συνεχόμενος ὅ-
λος, μήμε πῦρ τὸ ἄσεκτον φλέξη, τῆς
φρικτῆς σου κε θεότητος:~
Ἦλθον ἐκ παρθένου σαρκωθείς· ῥείθροις
τοῦ ἀδὰμ ἀναπλάσαι· τοῦ ἰορδάνου φη-
σίν· αὖθις πρὸς τὸν πρόδρομον, ὁ λυ-
τρωτὴς καὶ θε· ὡς χω οὖν μοι πρόσελθε·
καὶ γὰρ ἰωάννη· τοῦτο φύσει πέφυκα
καὶ βάπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρα-
κόντων συντρίψω· κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ
κόσμου· πᾶσαν ἁμαρτίαν αἴρων κε:~

Ἕτερα τῆς ἁγίας ὅμοια·

Ὅτε, τῷ τοῦ πνς φωτί· καταλαμπομένη
πλουσίως· πλοῦτον ἐμίσησας· μόνον
ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον· τὴν μαρτύ-
ρων στερρότητα, σαφῶς ἐνεδύσω· καὶ
πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόνοις ἐχώρη-
σας· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης
ἀνεπλέξω στεφάνοις, μάρτυς ὦ ταπια-
νὴ θεομακάριστε.~
Ὅτε, τὸ δυσωδὲς τῆς σαρκός· καὶ τῆς ἁ-
μαρτίας τὴν φλόγα, ἀγνὴ κατέσβεσας·
δρόσω θείου πνς, τοῦ συνεργοῦντος σοι·
τότε θῆρας ἐφίμωσας· σταδίου ἐν μέσω·
σῶμα παραδοῦσα σου, πρὸς αἰκισμοὺς
ἀνδρικῶς· ὅθεν, τὸν ἐχθρὸν καθελοῦ-
σα· νίκης ἀνεπλέξω στεφάνοις, ὦ τα-
πιανὴ θεομακάριστε:~
Ξίφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί· θλίψεις
οὐ λιμὸς οὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως·
σοῦ τὸν πρὸς τὸν κν, ἠμβλυνεν ἔρω-
τα· διαπύρω καρδία γάρ, αὐτὸν ἐκζη-
τοῦσα, πάντα τὰ ὁρώμενα ὑφ᾽ ἓν διέ-
πτυσας· μάρτυς, ἡ παστάδος τῆς θείας·
ἔνδον κατεσκήνωσας νύμφη, τοῦ παμ-
βασιλέως χρηματίσασα:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ α·

Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα, τὸν γηγενῶν
γυμνὸν ἐν ὕδασι· τὸν δημιουργὸν τὸ βάπτι-
σμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβω καὶ ἐ-
ξεπλήττετο· ὁ πρόδρομος δὲ· τρόμω
συνείχετο μὴ τολμῶν προσεγγίσαι σοι·
ἡ θάλασσα ἔφυγεν, ἰορδάνης τὸ ῥεῖ-
θρον ἀνεχαίτισε· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν
θεωροῦντά σε· καὶ ἀγγέλων, αἱ δυνά-
μεις ἐξίσταντο λέγουσαι· ὢ τοῦ θαύμα-
τος· ὁ σωτὴρ γυμνοῦται· ἐνδύσαι θέλων
στέραν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, ἦχος πλ β·
Αἱ ἀγγελικαί·

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν κω· ἐπε-
φάνης ἡμῖν, ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ κτίστης· συ-
νέτριψας δὲ λόγε· τῶν δρακόντων
τὰ στόματα· ἐν τῷ ἰορδάνη ὡς οἰκτίρ-
μων· καὶ τοὺς τυφλωθέντας τῷ φωτί
σου χε ἐφώτισας· εὐλογημένος ὁ φα-
νείς, θε ἡμῶν δόξα σοι:~

Στ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

Κραταιὸς κατ᾽ ἐχθρῶν, τῷ βαπτίσματί σου
λόγε· ἔδωκας ἡμῖν· τοῖς ἐκ πόθου σε-
βομένοις· τὴν σὴν οἰκονομίαν· ἣν ἑκὼν
ἐξεπλήρωσας· λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ
τῆς κατάρας· τῆς ἐκ τῆς ἐδὲμ διαδρα-
μούσης· ἐφ᾽ ᾧ ψάλλομεν· εὐλογημένος
ὁ φανείς, θε ἡμῶν δόξα σοι:~

Στ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα·

Οἱ ἐν τῷ ἀδάμ, τοὺς χιτῶνας δερματί-
νους· ἔχοντες ποτέ, ἐνδυσάμενοι τῇ
πτώσει· ἐν ῥείθροις ἰορδάνου, ἐκδυσά-
μενοι σήμερον· ἐν τῷ βαπτισμῷ τῷ τοῦ
κυ· θεολογοῦντες σὺν ἀγγέλοις, αὐτῷ
κράξωμεν· εὐλογημένος ὁ φανείς θε
ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ β·

Ἀναμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς
τοῦ θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ
τῷ ἡμῶν παραπτώματι γενόμενος ἄν-
θρωπος· τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαί-
ρεται ἐν τῷ ἰορδάνη, ὁ μόνος καθαρὸς
καὶ ἀκήρατος· ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕ-
δατα· καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόν-

Digitized by Google

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή· ἱστῶμεν στίχους δ΄. στιχηρά. ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν·

Οἶκον τῶν ἱδρώων ἀρετῶν, προκατασκευάσας σεαυτὸν Θεοδόσιε· τὸν θεῖον, τῆς θηκοῦ κατηξιώθης ναόν· κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι· Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δὲ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν· καὶ τὴν ἄφθαρτον· καθορᾷς ὡραιότητα· ἥνπερ ἐθεμελίωσεν, ὁ ὕψιστος ὅσιε· καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀναβαίνοντας· αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος:~

Πόνοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν· ἀνακαθάρας μιμητὴς ἐχρημάτισας· παμμάκαρ τοῦ σοῦ δεσπότου· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἁψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῷ τηκομένοις, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας· ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος· Θεοῦ δόσις γενόμενος· πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας ὅσιε· τὴν τοῦ τυράννου μανίαν· ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος· Χριστὸν ἱκετεύων· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς· καὶ διαπύρου σου θερμῆς ἀγαπήσεως· ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν· ἀντεκομίσω πυρσόν· εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα· ναὸν ἁγιώτατον· ἀρετῆς παιδευτήριον· οἰκοδομῆσαι· καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν δεξάμενος· εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἔνθα καὶ τὸ πολύαθλον· κατάκειται σῶμά σου· θήκαις ὁσίαις παμμάκαρ· διαφερόντως τιμώμενον· Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος·

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς· ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε· διῆλθες ἀγαλλιάσει· καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς· ἔνθα ἦχος πὲρ ἑορτάζοντος· τερπνῆς ἀκουσόμενος· καὶ γλυκείας ὑμνήσεως· καὶ τῆς ἀφθάρτου· θυμηδίας καὶ τέρψεως· γενησόμενος· ἐν μεθέξει μακάριε· ἧς μόνης ἐφιέμενος· τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία· δικαιοσύνῃ κοσμούμενος· Χριστὸν ἱκετεύων· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος β΄.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ· ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς γῆς· τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὥσπερ ὁ μέγας Ἀντώνιος· ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος· καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς· εἰς μάνδραν ἁγίαν ἐνήλασεν· οὗ ὁ χορὸς τῶν ἁγίων καθέστηκεν· ἐκτενῶς βοῶμεν σοι· μὴ ἐπιλάθῃ σου νῦν τῆς ποίμνης σου παμμάκαρ Θεοδόσιε· ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα:~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται κορυφῆς τοῦ δεσπότου· αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα τῷ φανέντι Θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ΄ καὶ ἕκτη·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ΄. τῆς ἁγίας μάρτυρος Τατιανῆς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε·

Ὕμνον νῦν μεθέορτον πιστοί· οἴσωμεν Χριστοῦ τῇ βαπτίσει, καθαρωτάτῳ νοΐ· ἤδη γὰρ ἐφέστηκε πρὸς Ἰορδάνην σαρκί· ὁ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι· ἀεὶ συνυπάρχων· φύσει τῆς θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· δεῦρο βάπτισαι βάπτισόν με·

Digitized by Google

νον πιστῶν, εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν·

ᾠδὴ η´· Κάμινος ποτέ·

Κάμινος ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι ῥεῖθρα· τοῦ Ἰορδάνου ἐξεικόνισε· τῷ θείῳ βαπτίσματι· ἐναντίοις καταφλέγουσα· τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, κράζοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~

Τῶν σωματικῶν παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκκλησίας Θεοδόσιος· ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος· τῷ νεανίᾳ δείκνυται, κράζοντι· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον·

Γέγονε τῶν σῶν χειρῶν ἡ εὐλογία· τοῦ ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ· θειότατον πρόσταγμα· τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο:~

Γνόφον νοητόν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου· σὺ ὑπεισδύνας Θεοδόσιε· καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου· τὰ εὐσεβείας δόγματα ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε:~

Ἡίσην ἀρραγῆ, τὴν τῆς αἱμόρρου πίστιν· ἐκμιμησάμενον τὸν γενναῖον· τοῖς ῥάκκοις ἀψάμενον· ὡς ὑπὸ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γὰρ· σκεῦος τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ:~ δόξα·

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότων· σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ· ἀρρήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον πατέρα σου· καὶ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον κραζόντων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~ Καὶ νῦν.

Σὺ τὸν τοῦ πατρὸς ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ· θεανδρικῶς πολιτευσάμενον· ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφθάρτως ἀπεκύησας· Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον· ὅθεν σε σωτηρίαν πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα:~

ᾠδὴ θ´· Ἀνάρχου γεννήτορος·

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε· τῶν σεπτῶν ἰσαρίθμοις εὐαγγελίων Χριστοῦ· καὶ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῷ, προθέμενος ζήλῳ· καὶ μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας ἀναδέδειξαι:~

Ἡ δίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε· τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα· καὶ διὰ βλασφήμων χειλέων, τὴν δυσσεβῆ ψυχὴν ἐξελοῦσα· ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν ὅσιε:~

Τῶν σῶν μεμνημένοι διδαγμάτων Θεοδόσιε· ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν· δύο τὰς θελήσεις εἰδότων, τὰς ψυχικάς, καὶ τὰς ἐνεργείας· καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί:~

Φερώνυμος δόσις ἀγαθή, ἐκ τοῦ τῶν φώτων πατρός· τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας· βρῶσις εὐθηνοῦσα καὶ πόσις τῶν ἐν λιμῷ, τακέντων καὶ δίψει· γυμνῶν περιβόλαιον· καὶ πεπτωκότων ἐπανόρθωσις:~

Μὴ παύσῃ τὴν ποίμνην σου, ἐφορῶν πάτερ ὅσιε· καὶ τῆς σῆς μεμνημένος, καθυποσχέσεως· ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας ὡς ἀρραγοῦς, ἐξήψαμεν πέτρας· πρὸς Χριστὸν μεσίτην τε, κεκτημένοι Θεοδόσιε:~ Θεοτοκίον·

Ὡς ὄρθρος ἀρέθης πρώϊμος, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί· παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα· τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης· ἡμῖν φανερώσασα, θεομῆτορ πανσεβάσμιε:~

Ἐξαποστειλάριον· γυναῖκα ἀκουτισ·

Τὸν νοῦν καθάρας ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως· φανῶς ἐδέξω τὰς θείας ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου· καὶ τρισλαμποῦς θεότητος· παμμάκαρ Θεοδόσιε· τῶν ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ· ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε:~ Ἕτερον τῆς ἑορτῆς· ὅμοιον·

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου· σωτήρ μου παντοδύναμε· Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων· παρθένου μήτραν ὑπέδυς· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας· καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας· τοῦ Ἰορδάνου δέσποτα· βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου· τῶν ψυχικῶν ἁμαρτάδων.~

μενος, ἠσπάζετο τὸν μονήρη βίον· τριχοσιῶδη τὰ ἄμφια ἐνδεδυμένος, καὶ βαρέα σίδηρα ἔνδον φορῶν· ἓν μὲν ἐν τῷ αὐχένι, καὶ ἕτερον ἐν τῇ ὀσφύϊ, καὶ δύο ἐν ἑκατέραις ταῖς χερσί· προσανέχων δὲ τῇ εὐχῇ καὶ τῷ ἐργοχείρῳ, ἐπιθυμίαν καὶ τῦφον, καὶ τὰ λοιπὰ πάθη τῆς σαρκὸς κατεκοίμιζεν, ἡ κόμη δὲ ἦν αὐτῷ αὐχμηρά, καὶ μέχρις αὐτῶν φθάνουσα τῶν ποδῶν· εἰργάζετο δὲ ποτὲ μὲν σπυρίδας· ποτὲ δὲ μικρὰς ἀρούρας, ἐν τῇ νάπῃ καὶ σπέρματα ἐν αὐταῖς καταβάλλων, καὶ τὴν ἀπογεννῶσαν ἐκεῖθεν συλλέγων τροφήν, ἣν εἶχεν εἰς βρῶσιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀπὸ ξένης παρεμπιπτόντων· καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος προέκοπτε, καὶ τὸ τούτου κλέος περιέτρεχε, καὶ πολλοὶ συνέτρεχον πρὸς αὐτόν, ἐπιζητοῦντες τὸν αὐτὸν ἀσπάσασθαι βίον· οὓς καὶ δεχόμενος, τὴν ἔρημον ἐκείνην, ἄλλην πόλιν οὐράνιον πεποίηκεν· ἐκεῖσε δέ ποτε ἀγαρηνῶν καταδραμόντων, οὐδὲν ἐναντίον πεποιήκασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν μακάριον αἰδεσθέντες, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησαν· διὰ γοῦν τὴν τῶν ἀγαρηνῶν ἔφοδον καταλιπὼν ὁ μακάριος τὴν ἔρημον, ἦλθε πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα· καὶ μικρὰν καλύβην πηξάμενος, σὺν αὐτῷ καὶ ἕτεροι τινές, εἰργάζοντο τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν· ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ· ὅτι εἰ καὶ ἠδέσθησαν ἡμᾶς οἱ ἀγαρηνοί, ἀλλ' οὖν γέγραπταί που δι' ἡμᾶς διδόναι τόπον τῇ ὀργῇ· καὶ ὁ Χριστὸς φεύγων ἀπὸ ἡρώδου, ἡμᾶς παιδεύων τοῦτο ἐποίει· ἀλλὰ καὶ ἐδιδάχθημεν, μὴ ἐπιρρίπτειν ἑαυτοὺς τοῖς πειρασμοῖς· τί γὰρ κωλύει ἡμᾶς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν ἡ πατρὶς ἐὰν θέλομεν· καὶ μικρόν τι ἐπιβιούς, ἐκεῖθεν ἀπῆλθε πρὸς κύριον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῶν μυρίων ἁγίων ἀγγέλων· τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ μαρτυρείου τῆς ἁγίας ἀναστάσεως ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου μάρκου, πλησίον τοῦ ταύρου· καὶ τοῦ ἁγίου στεφάνου τοῦ ἐν πλακιδιαναῖς· καὶ τοῦ ἁγίου θεοδώρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου ἀγαπίου, καὶ μνήμη τῆς ἁγίας εὐπραξίας·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς αἰκιζόμενος τελειοῦται· Στ.

Μάρτυς ἐκραύγαζεν ὢν ἐν αἰκίαις·
Μὴ δειλιᾶς μάρτυρ πλήττου καὶ στέφου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· Στ.

Καὶ πνεῦμα δόντα βιτάλιε κυρίῳ·
Τὰ πνεύματα φρίττουσί σε τῆς πονηρίας·

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Ὁ ῥεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν· καὶ φλόγα δροσίζοντα ἀνθρώπων γένος κύριε· ἐν τῷ σῷ βαπτίσματι, συνάψας λόγε θεοῦ· ὁ ὑπερυψούμενος θεὸς εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

Τὴν κάμινον τεύξαντι τὴν ἰορδάνην· σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὡλοκαύτωσας ὅσιε· καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον· θείας ἐπινεύσεως λαβών· σκηνὸν ἱδρύσω ψυχῶν σεῖον:~

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι, τὰ τοῦ μωσέως, ὑπείκει τῆς χάριτος· ἐπιφανείσης ὅσιε· ἐχθροὺς ἀοράτους γάρ, καταστρεψάμενος· πόλιν ἐπουράνιον ὁ σὸς κληροδοτεῖται λαὸς πανεύφημε:~

Τῷ ῥείθροις ἐνθάψαντι, τὴν ἁμαρτίαν· σαυτὸν ἐν διαίτημα, ἑδράσας θεοδόσιε· θεάρεστον τέμενος· ἐποικοδομήσας φέρειν ἀκατάπαυστον ᾠδήν· νομοθετήσας, ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς:~

Τῶν παίδων μιμούμενος, τὴν παρρησίαν· τυράννου πυρίπνοον· ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας· σοφῶς περιϊστάμενος, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ, πάτερ θεοδόσιε· δι' ὃν, ἑκὼν ὤφθη, σαρκὶ σταυρούμενος:~

Θεοτ. Παράγραπτον σύλληψιν· ἄφθορον τόκον· σὺ μόνη ὑπέδειξας, παρθένος διαμείνασα· θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων ἀρχήν· ἄνθρωπον γενόμε-

νον

ροις τῆς ἐρήμου πολιστὴς παγκόσμιος, χαί-
ροις οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος·
χαίροις ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας χριστῷ,
χαίροις ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς
ἡδονάς· χαίροις τῶν μοναζόντων πρό-
ξενος σεῖας· χαίροις τῶν ῥαθυμούντων
τρόπος παρηγορίας· χαίροις πολλοὺς
ἐκ πλάνης ῥυσάμενος, χαίροις κρου-
νοὺς θαυμάτων δωρούμενος· χαίροις
πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας, χαί-
ροις ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης· χαί-
ροις πάτερ θεοδόσιε :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιά· μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου,
καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου· στί.

Κοινοῦ θεοδόσιος ἡγεμὼν βίου·
Κοινὴ μοναστῶν ἐκ βιώσας ζημία·
Ενδεκάτῃ ὅλοον βίοτον λίπε κοινο-
βιάρχης·

Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν θεοδόσιος ὑπῆρ-
χεν ἐκ κώμης μωγαρισσοῦ, τῆς καππα-
δοκῶν ἐπαρχίας· πατρὸς προαιρεσίου καὶ
μητρὸς εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ
πιστῶν· ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ
τὸ τούτου ἱερὸν ἔνδυμα· καταλαβὼν
δὲ τὰ ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς ἀντιό-
χειαν παρεγένετο πρὸς τὸν μέγαν συ-
μεὼν τὸν στυλίτην· παρ᾽ οὗ τὴν ἐσομέ-
νην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμυή-
θη, ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμ-
μάτων ποιμήν· εἶτα ἡσυχάζει παρὰ
λογγίνῳ τινὶ ἀοιδίμῳ ἀνδρί· τὴν ἄ-
κραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθών, ὡς τῆς
ἑβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι· καὶ ἐπὶ
τριάκοντα χρόνοις ἄρτου ὅλως μὴ γευ-
σάμενος· καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκή-
σας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλ-
θεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύματα ἐκτε-
λεῖν· τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου βα-
σίλειον μοναχὸν καὶ τὸν τάφον ἐγκαι-
νίσαντα, συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν καὶ συμψάλλοντα, καὶ τοῖς λοι-
ποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ ὅσιος μόνος μεθ᾽ ἑ-
τέρου ἑώρα μοναχοῦ· καὶ μὴ προϋποτε-
θέντος πυρός, τοὺς ἐσβεσμένους ἄνθρα-
κας ἀνῆψεν, ἔνθα ἱδρύσασθαι τὸ μονα-
στήριον ἔμελλε· καὶ γυναῖκα τινὰ προ-
σελθοῦσαν, τῆς αἱμοῤῥοίας ἀπήλλαξε·
καὶ διὰ ξένου κόκκου, ὃν εὐλογήσας ἐπέ-
δωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τὰς σιτῶνας
πεποίηκε· καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πε-
σὸν παιδίον, ἀοράτως ἐπιφανεὶς, τοῦ
λάκκου ἀνήγαγε· καὶ τὴν θραῦσιν
τῶν τικτομένων παιδίων ἀνέστειλεν,
ἃ μήπω φθάσαντα τῷ βίῳ προσελ-
θεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνον-
το· τὴν οὖν αὐτῶν μητέρα, οὐδέν τι στείρας
ἄμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ
προσευχῆς εὔτεκνον ἔδειξεν· ἀλλὰ καὶ
νέφος ἀκρίδων ἐσόβησε δι᾽ ἐπιτιμήσε-
ως μόνης· καὶ κιλίκιον τὸν τῆς ἀνατολῆς κό-
μητα, ἄτρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν·
ἀντὶ θώρακος, ἡ τῆς τριχίνης ἐσθῆτος
τοῦ ἁγίου περιβολή· καὶ περὶ τὰς γο-
νάς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀδικουμένην
τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι᾽ εὐ-
χῆς ὑετὸν καταγαγών· προεῖπε δὲ καὶ
τὴν διὰ σεισμοῦ μέλλουσαν καταπτω-
σιν, καταλαμβάνειν τὴν ἀντιόχειαν·
καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος
ἐῤῥύσατο κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφα-
νείς, καὶ πολλῶν μαθητῶν καθηγητὴς
γεγονώς, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε· τελεῖ-
ται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ ἀ-
ποστολείῳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν θεοδοσίου τοῦ ἐξ ἀντιοχείας· στί.

Στενὴν ὁδεύσας θεοδόσιος τρίβον·
Τὴν εὐρύχωρον τὴν ἐδὲμ πατεῖ τρίβον·

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν θεοδόσιος ἀ-
σκητὴς ἕτερος ὢν ἐκ τῆς ἀντιόχου πό-
λεως ὁρμώμενος, διὰ ἐπισήμων γονέων·
καὶ τῆς δεσποτικῆς φωνῆς νουνεχέστε-
ρον ποτὲ ἀκηκοώς, καταλιπὼν οἰκείαν,
καὶ πλοῦτον καὶ συγγένειαν, καὶ τἄλλα
πάντα, ἀπῆλθεν ἐν τοῖς δασυτέροις τό-
ποις τοῖς πρὸς τὴν θάλασσαν ἀποκλί-
νουσι· καὶ βραχυτάτην κέλλαν δειμά-
μενος,

Digitized by Google

Θεοδόσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς·

Ἰορδάνης τῷ ῥείθρῳ σοι ὑπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτήν· φανέντος σου ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὖθις ἐκράτει ἐν τρόμῳ σε τὸν ἄφθαρτον. ὄντως ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ πηγὴ ἡ ἀείζωος· πηγάς τε καὶ θάλασσαν καὶ ἀμνοὺς ἡγίασας· ἡ τριὰς γὰρ ἐπέλαμψεν, ἄνωθεν υἱόν σε ὀνομάζει ὁ γεννήτωρ· καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα συγκατέρχεται :~

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου·

Ἐν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέτριψας· καὶ διὰ τοῦ πατρὸς λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζωσοι· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε·

Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ προδρόμῳ μιμούμενος· Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον· καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν· πάτερ Θεοδόσιε· πρὸς ἀρετῶν ἀνῳκοδόμησας πύργον ἄσειστον :~

Τῇ παρθένῳ, καὶ μετ' αὐτὴν λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ πνεύματος· πάτερ Θεοδόσιε· καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας :~

Τῶν μάγων σε· τὸ ἀοίδιμον ἄντρον δεξάμενον· δωροφόρον ἔδειξε· τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ· πίστει Θεοδόσιε· καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην, προσκομίζοντα :~

Τοῖς πάθεσι, τοῦ δεσπότου Χριστοῦ δυναμούμενος· τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον· πάτερ Θεοδόσιε· τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι :~ Θεοτοκίον·

Συνέλαβες, ἐν γαστρί σου ἀπορρήτως τὸν κύριον· καὶ τοῦτον ἐκύησας· σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διὸ σοι κράζομεν, χαῖρε ἀειπάρθενε·

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ καὶ·

Ἐξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ῥείθροις καινουργήσαντος· σοφῶς ὑπεστήριξας· καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως· κρεμαστῆρσι τὸ σῶμα παμμάκαρ Θεοδόσιε :~

Τὸν βίον ἀεί, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα· ἐκ δημοσίου σπουδῶν τε· πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί· σεαυτῷ ἐδομήσω· τὸν τάφον Θεοδόσιε :~

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἑκούσιον ὁ σὸς φοιτητής· ὁ κλεινὸς Βασίλειος· πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος· τὸν καινὸν ἐγκαινίζει· τάφον ἀγαλλιώμενος :~ Θεοτοκίον·

Ἰδοὺ ἐν γαστρί, θεόκλητε παρθένε Χριστὸν τὸν Θεὸν· ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας· ὡς περ Ἡσαΐας προηγόρευσεν· ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, θεογεννήτορ τέτοκας :~

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων·

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστέ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου· ὅθεν Βασίλειος· ὁ κλεινὸς θεράπων σου· καὶ θανὼν ὥσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται :~

Ὁ καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται· δι' ἐμὲ βροτὸς ὁ Θεὸς κατ' ἐμὲ γεγονώς· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι· Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας·

Γλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ· τῷ τῶν μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι· εἰς χαρὰν Θεοδόσιε· οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ἔσταξαν :~ Θεοτοκίον·

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον· ἡ τὸν συμπαθέστατον λόγον κυήσασα· τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι· ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον :~

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ·

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ κυρίου σου, τὰς σὰς ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας· καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ· τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα· ἀγελάρχα τῶν θείων ἐπαύλεων· ὅθεν κράζομεν· χαίροις πάτερ Θεοδόσιε :~

ὁ οἶκος·

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας πάτερ· ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφέ· τῆς σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας, διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις· χαίροις πατέρων εὐλαβοὺς ὁ γόνος, χαίροις μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος· χαί

ροις

καὶ τῶν ἀῤῥήτων γενόμενος μέτοχος· ὅλος ἤστραψας, χν̄ τὸν θν̄ αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς·

Ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν ἰορδάνῃ ἐπέστη· βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου· ἄνωθεν ὁ πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει, οὗτός ἐστιν υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, καὶ τὸ πνα ἐφάνη ἐν ξένῃ θέᾳ περιστερᾶς ἐπ᾽ αὐτόν :~

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου· προκείμενον ἦχος δ´·

Τίμιος ἐναντίον κῦ ὁ θάνατος·

στ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κῶ·

πᾶσα πνοή· εὐαγγέλιον, ὁ πεντηκοστός·

Ἰδιόμελον ἦχος πλ β´·

Ὅσιε πτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐνοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς χν̄ τὸν θν̄· εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Ἡ τοῦ παρόντος πεντηκοστάριον τοῦ μακαρίου· ἦχος β´· πρὸς τὸ, ἀναστὰς ὁ ἰς·

Θεοδόσιε σοφὲ· κοινοβιάρχα πτερ ὁδήγει· τὰ τέκνα τὰ σά· πρὸς τὴν μάνδραν σαῖς εὐχαῖς τὴν ἐπουράνιον :~

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η´· καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς´· ᾠδὴ α´· ἦχος β´·

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ·

Ὡς σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, πτερ θεοδόσιε· θεοπρεπῶς τὴν ᾠδὴν προσανάκρουσον· τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς πανκόσμιον σωτηρίαν χῶ τῷ θῶ· καὶ τὴν πανάγιαν μνήμην σου σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι :~

Ἐξ ἐρήμου πρόδρομος χῦ· τῆς ἀκρογωνιαίτιδος· ἐλισάβετ ὁ βλαστὸς προεληλύθει· ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δέ· θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ πνς· ἐρημοπολίτης γέγονε· τῷ ἰῦ ἑπόμενος :~

Βαπτισθέντος ῥείθροις τοῦ χῦ· τῆς ἱεραρχικῆς λίτιδος· συναγωγῆς καθαιρεῖται, τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δέ· ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται· ἣν ἀνεπιστρόφως· ἤνυσας παμμάκαρ θεοδόσιε·

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γενόμενος· πτερ δι᾽ ἀσκήσεως· τοῦ δι᾽ ἡμᾶς τῷ σταυρῷ ὁμιλήσαντος· ἐπαξίως σύμμορφος· ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως· καὶ συγκληρονόμος, γέγονας τῆς δόξης θεοδόσιε :~ Θκ.

Νεανίδων θεῖος ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα· ἐν γυναιξί σε καλὴν ἀσματίζουσι· θκε δέσποινα· καλλοναῖς ὡραϊζομένην θεότητος· τῇ καλλωποιὸν γάρ· λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας :~

Καταβασία· Βυθοῦ ἀνεκάλυψε·

ᾠδὴ γ´· Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος·

Ὁ ὕδασι στενάζων τὰ ὑπόγεια κάτω· σωματικῶς τὰ ῥεῖθρα τοῦ ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου :~

Ὁ φῶς ἐν ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας βλάστημα· τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον εὐλογίας καὶ προαιρέσεως· ἀγαθῆς σε προφαίνει θεοδόσιε :~

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὅσιε· τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ δεσπότου ἐκμιμησάμενος· ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου θεοδόσιε :~

Τὸν σταυρὸν τοῦ σρς ἐπ᾽ ὤμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον· ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγάς· σεπτοῖς παμμάκαρ θεοδόσιε :~ Θκ.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν τῶν ἀγγέλων παρθένε· καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε θκον πίστει σέβομεν :~

Κάθισμα ἦχος πλ δ´· Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς· τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν ὁσίων ἀοίδιμε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες· τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα· τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι· θεοφόρε θεοδόσιε·

Digitized by Google

γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~ Ἀπόστιχα στιχηρά. ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν·

Ἴδε πῶς περίκειμαι, τὴν σὴν εἰκόνα ἣν ἔπλασα· ὑπὸ μόνου ταπεινούμενος· ὁ κύριος ἔφησεν· τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω τῇ δεξιᾷ σου ὡς πρὸς εἷς τῶν σῶν συνδούλων· καὶ περιβάλλομαι· γυμνούμενος τὰ ὕδατα· τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι· ἐπενδῦσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον·

ὅμοιον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

Ὤφθης σωματούμενος· ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο· ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πόρρωθεν· ταύτην εἰκονίζει· μὴ φλέξασα παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρί, πῶς ἐπιθήσω χεῖρας σοι δέσποτα· ὃν φρίττει τὰ οὐράνια· καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα· ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

ὅμοιον. Τί σοι ἔστι θάλασσα·

Εὔμε ἐν τοῖς ὕδασι· τοῦ ἰορδάνου ἀπόπλυνον· ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα· ὁ κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων· τῇ παραβάσει τοῦ ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γεννήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ· ἡ ἀναγέννησις ἅπασα· τοῖς πιστοῖς δι᾽ ὕδατος, καὶ τοῦ πνεύματος γίνεται:~

Δόξα ἦχος πλ. δ'. τοῦ στουδίτου·

Τῶν μοναχῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν πατὴρ ἡμῶν· διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἶ τῷ χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν· ἀγγέλων συνόμιλε· ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, ἐξίσταντο ἐπὶ τὸ ὁρώμενον σήμερον ἐν ἰορδάνῃ· γυμνὸν ἐστῶτα σωτῆρα ἐν τοῖς ὕδασιν· καὶ τὴν ἄχραντον κορυφὴν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη, κύριε δόξα σοι:~

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς· τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι· θεόδοσιε πατὴρ ἡμῶν· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ καὶ τῆς ἑορτῆς·

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν κάθισμα ἦχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Τὸ ὁ τοῦ ναυῆ, ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν· καὶ τοῦ θεοῦ τὴν κιβωτόν· ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν ἀδρογεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀληθῆ ἀναγεννήσεως· ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, ἐσκιαγράφει ἐν πνεύματι· χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα:~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὴν β', στιχολογίαν κάθισμα· ὅμοιον·

Θεοφανείας ὁ καιρός· χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν· ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνδρῶν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα· αὐτὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν:~ Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ὁσίου·

ἦχος γ'. Θείας πίστεως·

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος· στῦλος ὅσιε φωσφόρος ὤφθης· τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος· πρὸς ὅπον γὰρ πορώσας διάνοιαν·

καὶ

καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις, χριστὸν ἀπαύστως
δοξολογῶν, τὸν ἐκ παρθένου ἀφράστως
σάρκα λαβόντα· καὶ καταδύσαντα
τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ βαπτίσματι,
ἐν ῥείθροις ἰορδάνου· αὐτὸν ἱκέτευε αὐ-
τὸν δυσώπει ὅσιε· δωρηθῆναι τῇ οἰκουμέ-
νῃ, ὁμονοίας εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος:~

Δόξα ἦχος β'.

Ὅσιε πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος θεοῦ, εὔφραναν
τὴν ἱεράν σου ψυχήν, τοῦ ποταμοῦ τὰ
ὁρμήματα· τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ
διελθόντος τὸν ἰορδάνην· καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασι τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγά-
σαντος, χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε παμ-
μάκαρ θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν:~ Καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Ὑπέκλινας κάραν τῷ προδρόμῳ· συνέ-
θλασας κάρας τῶν δρακόντων· ἐπέστης
ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαν-
τα· τοῦ δοξάζειν σε σῶτερ, τὸν φωτισμὸν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἴσοδος· φῶς ἱλαρόν· καὶ προκείμενον
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δικαίων ψυχαὶ, ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅ-
ψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξεν ἐν ὀ-
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλο-
γίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ'
ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν
εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολα-
σθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλή-
ρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν
αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·
ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν
αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προ-
σεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκο-
πῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν· καὶ ὡς σπιν-
θῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρι-
νοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν·
καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσου-
σιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-
μενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐ-
κλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μι-
σθὸς αὐτῶν· καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν πα-
ρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βα-
σίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα
τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ
σκεπάσει αὐτούς· καὶ τῷ βραχίονι ὑ-
περασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανο-
πλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει
τὴν κτίσιν, εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύ-
σεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθή-
σεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον·
λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιό-
τητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομ-
φαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος
ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται
εὔστοχοι, βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ
εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκο-
πὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυ-
μοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀ-
γανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσ-
σης· ποταμοὶ δὲ, συγκλύσουσιν ἀποτό-
μως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνά-
μεως· καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐ-
τούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀ-
νομία· καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει
θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βασι-
λεῖς καὶ συνέτε· μάθετε δικασταὶ περά-
των γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλή-
θους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐ-
θνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ κυρίου ἡ κράτησις
ἡμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου:~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀνα-
παύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
λυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρη-
ται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ
ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρε-
στος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν με-
ταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη,
μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ· ἢ δό-
λος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία

γὰρ

Digitized by Google

Ἴθι, βοηθὸς γενέσθαι μοι· ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι· καὶ κατεύνασον, τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα· κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν, καὶ γαλήνιον ὅρμισον πρὸς λιμένα· τῇ αὔρᾳ πάτερ τῆς πρεσβείας σου:~ ᾠδὴ ζ'.

Ἔστη, μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ὑπερούσιε, υἱὲ θεοῦ εὐδοκήσαντος· τοῦ ἐξ ἀνάνδρου μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασι· ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ βαπτίσματος:~

ὁ εἱρμός·

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου· πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτον· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν· κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον·

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς·

Τὸν ποιμένα τὸν καλὸν· Γρηγόριον τὸν πάνσοφον· τῶν μυσταέων πρόεδρον· τοῦ βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα· ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, δοξάσωμεν ἀπαύστως:~ καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ· Εἰς τὸν στίχον στιχηρά· ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ·

Νῦν ξένην ὁ σωτήρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύψιν· χωρὶς ἀναχωνεύων, πυρὸς καὶ ἀναπλάττων, ψυχὰς δίχα συντρίψεως·

στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ·

Ὕδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης· ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν:~

στίχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα·

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ χάρις ἐπεφάνη· ἡ λύτρωσις ἐπέστη· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε:~

Δόξα ἦχος α'. Ἀνατολίου·

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής· ὡς συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας· ἀγωνίζου καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας· τὸν καλὸν ἀγῶνα διατηρῶν αὐτῆς· τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον τὴν κρηπῖδα Γρηγόριε:~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας· τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος· μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ια'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου· εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τό, μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα· ἱστῶμεν στίχους ἕξ·

καὶ ψάλλομεν στιχηρά, ἦχος πλ. α'· ὅσιε πάτερ· Θεοφανίοις τοῦ ὁμολογητοῦ·

Ὅσιε πάτερ, θεοφόρε Θεοδόσιε· μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις· τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῶν ἀσωμάτων· Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον καὶ ἄνθρωπον· τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ προδρόμῳ· καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων· αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ὅσιε· δωρηθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ· ὁμονοίας εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος:~

Ὅσιε πάτερ, θεοφόρε Θεοδόσιε· αἴρουσα ὡς ἐν πόθῳ τὴν καθαρὰν σου ψυχήν, τοῦ πνεύματος ἡ χάρις τοῦ παναγίου· σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὗ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα υἱόν· τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ προδρόμου· καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῴᾳ· αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ὅσιε· δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμονοίας εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος:~

Ὅσιε πάτερ, θεοφόρε Θεοδόσιε· εἰκότως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς· ἁγνείᾳ καὶ ἀσκήσει ταύτην αἴρων· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζωήν· πᾶσι χαίρειν εἰπών·

καὶ

Digitized by Google

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως· ὁ θεῖος δομετιανός· τοῦ σεβήρου τὰς διδαχάς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, πίστιν τῆς ὀρθοδόξου θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε· τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον·

Τῆς πατρικῆς οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ θεῖος λόγος σαρκωθεὶς· ἐκ παρθένου, τὴν γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκεν· μένουσαν ἀμείωτον· ἐν τῷ σαρκοῦσθαι καὶ δέχεται· καὶ ἐκ πατρὸς μαρτυρίαν χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος:~

Στ.

ᾠδὴ η´· Σοὶ τῷ παντουργῷ·

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ παρακλήτου μάκαρ· ἐδέξω φωτίζουσαν κραυγάζων ὅσιε· πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας:~

Βρύουσιν ὑμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον· χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου· ποταμοὶ γνώσεως· ὄντως πηγὴν γάρ· ἀέναον ἡ χάρις, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ περ εἰς αἰῶνας:~

Ὢ τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁ μάξιμος· τὰ θεῖα σύμφερνος· ταύτην τιμῶντες· βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας:~

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν θεανδρικῶς τῷ λόγῳ· τεκοῦσαν τὸν κύριον καὶ παρθενεύουσαν· πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν· καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Στ.

ἄλλος· Ἐν καμίνῳ παῖδες·

Ὑπερέβης ἅπαντα θεσμόν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων· τῷ δὲ προσεπελάσθης· θεορρήμον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἐπακούσας θείων ἐντολῶν· ἐσκόρπισας ἀφθόνως· τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις· εὐπειθείας λογισμῷ· βοῶν ἀξιάγαστε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἰαμάτων δομετιανὲ· ἀνελλιπὴς ἐγένου· βλυστάνουσα πόμα κρήνη· καὶ χειμάρροις τῆς ψυχῆς· ποταμοὺς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Στ.

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς· προέγραψαν οἱ παῖδες· παρθένε καὶ ἐν τῇ βάτῳ προετύπωσε μωσῆς· καὶ δαβὶδ ἑώρασε τεξομένην, βρέφος ἀνάνδρως τὸν κύριον τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·

Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραὴλ· ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ´· Ἡσαΐα χόρευε·

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων· σοῦ τὰς ἀρετάς· γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν· σαφῶς ὁ ἡμέτερος ὁμολογεῖ· ἧτταν εὐκλεῆ, σοῦ καταγγέλλει δὲ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον:~

Μυστηπόλων ἄριστε, τῇ τριάδι νῦν παρεστηκὼς· σὺν ἀποστόλων χορῷ· καὶ τῶν προφητῶν· μαρτύρων δικαίων τε πατριαρχῶν μέμνησο ἡμῶν· τῶν ἀνυμνούντων σου, καὶ μνημόσυνον γρηγόριε:~

Ἐποπτικοῖς ἄνωθεν, περιαστράπτων νῦν ἀρχιερεῦ, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ· νίκας τῷ πιστῷ, δωρούμενος ἄνακτι· καὶ δουλικὸν, συντρίψον ζυγόν, τοὺς σώζων προσφύγας, ταῖς πρεσβείαις σου γρηγόριε·

Ὡς τεκοῦσα πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν δημιουργόν· κατὰ πάντας γεννητοὺς, φορεῖς τὴν ἀρχήν· ἀσύγκριτον ἔχουσα ὑπεροχήν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν τὸν τόκον σου· προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν:~ ἄλλος· Τύπον τῆς ἁγνῆς·

Ἔστης, ὑπὲρ τῆς ἐφέσεως· τῶν ὀρεκτῶν κρατίστης καὶ τελειότατον· καὶ ἐδέξατο, πατριαρχῶν σε σκηνώματα· καὶ δικαίων ὁσίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τὸν παντοκράτορα:~

Ἔσχεν, ὡς ὑπὲρ χρῆμα τίμιον ἡ σὴ πατρίς· καὶ σῶμά σου καὶ πολύαθλον· κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτοῖς κόλποις ἔνδοξε· μητρικοῖς ὁρμωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠνέσχετο·

Digitized by Google

χοσρώη· Βαρὰμ ἐπαναστάντος αὐτῷ καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους· ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν ῥωμαίοις πεποίηκε· φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν ῥωμαίων βασιλεῖ μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ· καὶ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτοῦ κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν· ἐν δὲ τῇ βασιλίδι πόλει γενόμενος, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν· ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς βασιλικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα· καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθεὶς· καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν καταλαμβάνει· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν ἐπιδειξάμενος· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις καὶ τοῦ ἁγίου γρηγορίου νύσσης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·

Στίχ. Ἄπηρεν ἔνθεν, πρὸς πόλου μέγα κλέος· Ὁ μαρκιανὸς οὗ κλέος καὶ γῆ μέγα·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, καὶ πουλχερίας· τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐληλυθότων· ἐδείματο δὲ ναὸν τῆς ἁγίας εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν· ἐπισυνάψας αὐτῷ τὸν εὐκτήριον οἶκον τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου· ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς ἁγίας ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ· τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλῳ κατανεμηθέντος, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἑστὼς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας καὶ προσευχόμενος· τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τῆς κινστέρνης τῆς μωκησίας ἐν τοῖς δανιήλ·

Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις διὰ τὸν γενόμενον μέγαν σεισμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας βασιλείου· ὅτε καὶ ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ὁ ἐν τῷ σίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀμμώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· Στίχ.

Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος· Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν ἀμμωνίου·

ᾨδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος·

Ἔρωτι ἑνούμενος, τρισηλίου θεότητος· τῷ φέγγει γρηγόριε· τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον· ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις· τοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις:~

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πρακτικῶς κατέλιπες· ἡ τῶν ψυχῆς κάθαρσιν· καὶ γνώσεως πλήρωσιν· τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Πρῶτον νοῦν καὶ αἴτιον, πατέρα κατήγγειλας· λόγου μὲν γεννήτορα· ὁμοῦ προβολέα τε· τοῦ πνεύματος τριάδα μελῳδῶν εὐλογητὸς εἶ:~ Θτ.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν· ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν· πανάμωμε τέτοκας· τὸν σεσαρκωμένον θεόν· ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἄλλος· Σὲ νοητὴν θεοῦ κάμινον·

Ἡ ἀψευδής, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς· ὁ γὰρ θεῖος δομετιανός, χάριτος ἠξίωται· λύειν τὰ νοσήματα· καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια· τὸν αἰνετὸν, καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον:~

Ἐπὶ τῆς γῆς μεθ' ἡμῶν γενόμενος· καὶ σαρκικῶς ἀναστραφείς· μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι· καὶ τοῖς ἀγαπήσασι· θαυματουργίας χαρίσματα· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:~

Κοντάκιον· ἦχος α΄· χορὸς ἀγγελικός·

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν ἱεράρχα, ἐγρήγορσις ποιμήν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ· καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, πάντας ἤλασας· τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους· ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, Γρηγόριε πάνσοφε:~

Ὁ οἶκος·

Ἐξ ἀμελείας ὁ δείλαιος ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὕπνωσα· ἀλλ᾽ ὡς ποιμὴν γρηγορώτατος ἔγειρόν με πάτερ· καὶ τὰ πάθη μου κοίμησον τὰ κακῶς τυραννοῦντά με· ὅπως ἐξαναστάμενος, καθαρῶς ᾄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς ἱκέτου πιστοτάτου· ὡς δογματιστοῦ πανσόφου· ὡς φίλου καὶ μύστου· καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον· Γρηγόριε πάνσοφε:~ Ἕτερον κοντάκιον· ἦχος β΄· τὴν ἐν πρεσβείαις·

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱεράρχης· καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος· μύστης ὁ Γρηγόριος νοῦς· σὺν ἀγγέλοις χορεύων καὶ ἐν φυσμοῖς τοῦ θείου φωτός, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·

ὁ οἶκος·

Αἴγλη φρικτῇ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ ἥλιον Λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς φαιδρύνας σὲ περὶ τὰ σύμπαντα, σὺ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλῦνόν μου τοὺς ῥύποις ἅμα καὶ σπίλοις τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν ἱεράρχην καὶ μύστην σου· μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι· καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεί· πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ι΄· μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· στίχοι·

Ἡ μοῦσα Γρηγόριος οὐ Νύσσῃ θέρμος·
Ὃ νῦν περιὰν, ἀλλ᾽ Ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει·
Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν·

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής· διά τοι τοῦτο καὶ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ προέστη· καὶ μετὰ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν σύνοδον κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων ἐλθών, ὑπέρμαχος ᾑρέθη· τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγων καὶ ἀρετῆς εὐδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐδέξατο· καὶ φθάσας ἐν γήρει καλῷ, ἐκοιμήθη καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· ἦν δὲ κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον, κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσεοικώς· πλὴν τοῦ πολιοῦ τε καὶ χαριεστάτου ἐπὶ βραχύ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς· στίχοι·

Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·
Εἰ τὴν ὑπὲρ φθορὰν χρὴ τὸν δὲ τὸν βίον λέγειν·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ· Θεοδώρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς· εὐσεβεία κομώντων καὶ χρημάτων περιουσίᾳ· παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς· καὶ γάμῳ προσομιλήσας· ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικούσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης· ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ ἁγίας ἐκκλησίας ἀρχιερεὺς καθίσταται· τριακονταέτης ἤδη γεγονώς, συγκεράσας δὲ καὶ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν σύνεσιν· οὐ μόνον τῆς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει παντί· μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν τῷ

των τὸν χν̄· συφαῖς ἀποδείξεσι· πα-
ναισέβως, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον· αὐτῷ
κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου κέ·

Κακίας ἁπάσης ἀποῤῥάγης καὶ αἱρέσεως
προσήλου περ ἐν σπουδῇ· καὶ κατε-
λάμπρυνας φωτί· πατρίδος πληρώ-
ματα· τῆς σῆς σοφέ· καὶ τούτοις πλοῦ-
τον ἐπόμβρισας· ἀφθονωτέρα χρυ-
σίου ποσότητι:~ Θεοτ.

Ο λόγος καθὸ θς̄, ὑπάρχων ἀόρατος· προ-
σειληφὼς ἐκ γυναικὸς ἀμοῦ φύσιν ὁ-
ρατός, τελεῖται καὶ καθαίρεται· ἐν πο-
ταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος· τὸν πε-
πτωκότα καθαίρων τοῦ πταίσματος:~

ᾠδὴ έ· Ο ἀναβαλλόμενος·

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας· τὰς τῶν αἱρέ-
σεων ἀκανθηφόρους· πλοκὰς τῶν λό-
γων· τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ· ἐφώ-
τισας μάκαρ· μυσταγωγὲ γρηγόριε:~

Σὺ νομίου ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον· καὶ
τούτου λόγοις, δυσδιαφεύκτοις· τῶν ἀρ-
κύων βρόχοις δὲ· σφοδροὺς ὡς ἀρά-
χνης, ὑφάσματα διέλυσας:~

Ηλεγξας παμμάκαρ· τὸ ἀθεώτατον μα-
κεδονίου· τὸ θεῖον πνᾶ ἀδεῶς ὑβρί-
σαντος, ὡς ἀμοιρον τούτου, ὑπάρχον-
τα γρηγόριε:~ Θεοτ.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡ-
μῖν τεκοῦσα, χν̄ ἀσπόρως· ἐλευθέραν
ἔδρασας, ἁγνὴ θκε̄, τὴν φύσιν τοῦ προ-
πάτορος:~

ἄλλος· ὁ φωτίσας τῇ ἐλάμψει·

Σὲ βλέψεν, ἐπὶ γῆς ὁ δεσπότης τῆς κτί-
σεως· καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη τοῦ κό-
σμου θεμέλια· καὶ δῆμος ἐτάραξε·
σὺ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία πέρ, τῆς προσευ-
χῆς οὐ παρέκλινεν:~

Ουκ ἠνέσχου· βλασφημούντων ἀκούειν
ἀοίδιμε· εἰς τὸ ὕψος, καὶ λαλεῖν ἀδικίαν
τοὺς ἄφρονας· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας,
ποιμαντικὴ σου βακτηρία· καὶ τὸ νοσοῦν
ἐθεράπευσας:~

Μίαν φύσιν· ἐν χῷ προσαγέχειν κηρύτ-
τεσθαι· θεοῤῥῆμον· οὐδαμῶς συγκεχώρη-
κας συνθετον· ἀλλ' αὐτὸς ἐζώγρησας·
τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς
τὸ φῶς ἐπανήγαγες:~ Θεοτ.

Εγλύκανε· τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἄλα-
τι· ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς θεονόρ υἱὸς καὶ θς̄,
βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι· τῆς ἁμαρτίας τὴν
πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο:~

ᾠδὴ ς'· Μαινομένῳ κλύδωνι·

Τὰ πειρὸν τὸ φρόνημα κεκτημένος· πᾶ-
σι τε πραΰς· μαχητὴς ἐδείκνυσο γρηγό-
ριε· πρὸς τοὺς χῦ, μειοῦν τὴν δόξαν
σπουδάζοντας:~

Τὴν ἀρείου ἔκφυλον τῆς τριάδος, λόγῳ
διαψιλεῖ· τολμηρὰν διαίρεσιν γρηγό-
ριε· σὺ παντελῶς καθῄρηκας τῇ σο-
φίᾳ σου.~

Αμαθῶς τὴν ἕνωσιν τῆς τριάδος· σύγχυσιν
φρενῶν· ὑπὸ σοῦ σαβέλλιος ἐλήλεγκται·
θεομαχῶν, γρηγόριε παμμάκαρ:~

Η παρθένος ἔτεκε· καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν
ἁγνή· ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμ-
παντα· ὡς ἀληθῶς· παρθένος μήτηρ
βαστάσασα:~ Θεοτ.

ἄλλος· Εκύκλωσεν ἡμᾶς·

Εῤῥύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος ὅσιε· θανάτου
κινδυνεύοντες· οἱ λαοὶ καὶ παθημά-
των ὁ ἑσμός· πόῤῥω ταῖς εὐχαῖς σου ἀ-
πελήλατο· καὶ γὰρ αὐτοί, πρῶτον σε
ἔσχον συλλήπτορα:~

Ανέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ πάνσοφε· τὴν ῥύ-
μην τοῦ νοσήματος· τῇ παρθένῳ καὶ μετὰ
τοῦ λυτρωτοῦ· θάττον προσδραμών, οὐ
γὰρ ὑπήνεγκας· ποιμὴν ὡς ὤν· κινδυ-
νευούσης ποίμνης ἀνέχεσθαι:~ Θεοτ.

Εξέστησαν τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα·
ὁρῶντα τὸν ἀόρατον· ἐκ παρθένου γεν-
νηθέντα ἐν σαρκί· καὶ τὸν ἄϋλα δοξα-
ζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι
καταδυόμενον:~ ὁ εἱρμός·

Εκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβα-
τα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ θς̄
ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων
καὶ ἐπανόρθωσις:~

κοντά-

ἄειστος παμμάκαρ γρηγόριε:~

Ηερβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει γρηγόριε· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου· σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς· ἤρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸς τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου:~ Θεοτοκίον.

Εὐ μήτηρ θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι· τοῦ ἐκ ἀκηράτου πατρὸς ἐκλάμψαντος· ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε θεοτόκον· σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν:~

ἄλλος· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν·

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος· τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὔφολον, παρασαλεῦσαι καθυποκλίνεται· ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλισιν, τῆς σῆς καρτερότητος· μυστηρίων πιλωῶν τὸ φαυλότατον:~

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθένωται· παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος· καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέφαπται· ἀσθενείᾳ πλείονι, καὶ ποσὶν ὑπόκειται· τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος:~ Θεοτοκίον·

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς, υἱὸς ὁ προαιώνιος· παρθενομῆτορ κόσμον ἀνέπλασε· τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας χριστὲ· καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος:~

Ὁ εἱρμός·

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν· καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος· περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν· τοῦ βοᾶν σοι ἅγιος· ὁ τῆς δόξης κύριε· ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι:~

Κάθισμα ἦχος γ'· Θείας πίστεως ὁμολογία·

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος· βίον ἄϋλον ἐξησκημένος· ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ φανώσας τὰ δόγματα· ὀρθοδοξίας τὸν κόσμον ἐστήριξας· πάτερ ὅσιε· χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα τοῦ ὁσίου· ἦχος α'·

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Τὸ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος πάτερ· χρίσματι θεοδότῳ· κατελάμπρυνας τοῦτο· ἐνθέοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν· καὶ θείᾳ πρὸς χριστὸν ἀποταγῇ· καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾷς μετὰ ἀγγέλων· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου σωτὴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε:~

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον·

Τοῦ ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ παρθένου μαρίας· καὶ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου· τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης, σὺν ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χριστὲ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

ᾠδὴ δ'· Τὴν θείαν ἐννοήσας σου·

Ως στῦλος καθωράθης ὁλόφωτος· βίῳ καὶ λόγῳ τε θερμῷ· ὀρθοδοξίας γρηγόριε· πεπυρσευμένος τῷ ζήλῳ, τοῦ νέου ἰσραὴλ προηγούμενος:~

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ πνεύματος· τὸ ἀτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἔνδυμα γράμματος· καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος· ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας:~

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον ἀρχὴν, συντετμημένως γρηγόριε· ὡς μυστιπόλος τῶν θείων, σαφῶς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας:~ Θεοτοκίον·

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες· ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί· καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες· καὶ μετὰ τόκον παρθένος· θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι:~

ἄλλος· Ὄρος σε τῇ χάριτι·

Τὸν νόμον τῆς χάριτος, ἔδειξας εἶναι σκιὰν· τοῖς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ, ἑβραίοις σέβουσι σοφέ· καὶ τὸ εὐαγγέλιον· τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας μυστήριον· χριστῷ κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ἀστράψας ἀστὴρ ὡς ἐξ ἑώας πολύφωτος· τὴν ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττ-

ἀποστάξας· ἀεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· διὸ ἐν οὐρανοῖς ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος· ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου:~

Καὶ νῦν, ὅμοιον, ὁ αὐτός·

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καθορῶν ὁ βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον δέσποτα τῇ θεοφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

Τροπάριον ἦχος δ΄. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον·

Εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος γ΄.

Ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη· βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου· ἄνωθεν ὁ πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ πνεῦμα ἐπεφάνη ἐν ξένῃ θέᾳ· περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν:~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Θεοφανείας ὁ καιρός, χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνάρων εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος· εἰς τὸν παράδεισον αὖθις νῦν· χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν:~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο·

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου·

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ·

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην·

Ἄβυσσος ὢν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυρός· καὶ αὐτοαγαθότης· πηγὴ ὑπάρχων νέμεις μοι χριστέ· τῆς ἐνδόξου σου ἐκκλησίας ἄσμασι τὸν φωστῆρα, ὑμνῶν Γρηγόριον:~

Δέχοιο διδασκάλων Γρηγόριε, ἐγκαλλώπισμα πάτερ· τὸ περιχαρὲς ἐφύμνιον· τῇ σῇ προσφερόμενον, δέξαι ἀγάπης μνήμην· ἐν ᾗ χριστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι:~

Λόγῳ ἱερουργίας πλουσίῳ τε καὶ σοφῷ· τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν· θεολογεῖν ἐδίδαξας· μονάδα τρισάριθμον καὶ τριάδα· σύνθρονον καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε:~

Θτ. Πίστις ἡγείσθω μόνη καὶ μὴ ἀπόδειξις· τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων· θεογεννῆτορ κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον θεὸν λόγον· τέτοκας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα:~ Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Δομετιανοῦ· ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά·

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε· καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον· εἰρηναίᾳ πάτερ· ἐν καταστάσει συντήρησον:~

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ· τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος· σάρκα καθυπέταξας· καὶ τῶν τῆς γῆς ἀπετινάχθης ὅσιε· καὶ θεὸς ὄντι· ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι:~

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός· κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος· ἧκεν ἐκ δυνάμεως, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο:~ Θτ.

Ὕδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκός· ὃ προσελάβετο κατὰ φύραμα· ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο· παρθενικῶν αἱμάτων τὸ θεῖον· πρὸς τὰς παρατάξεις τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον:~

ᾠδὴ γ΄. ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός·

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σκιρτήματα· τῷ παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑποτάξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδόν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας· σὺ τῆς τριάδος ἐνδιαίτημα· γέγονας εἰκότως Γρηγόριε·

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς ἐκκλησίας σοι· φέρων ἐγχειρίζει σοι χριστός· ἣν ὑπὲρ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας·

ἄριστος

Digitized by Google

λεκως ὁ κόπτων, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς· ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους ἀπορίας· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον, ὄντως γεωργικόν, ὧ τὸ βαρύ τε καὶ κοῦφον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα πρὸς τελείους θείας· χριστὸν ἱκέτευε· χριστὸν δυσώπει πάντοτε· τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου ἀναπλάσαντα κόσμον, καὶ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν :~

Ὅσιε πάτερ, παμμακάριστε γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς· ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ θείου, ἀπαρρυόμενον καὶ θείων πηγῶν· λόγοις προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεῦον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετήν· ὁ θεωρίαις ἐν θεοις λελαμπρυσμένος· αἴγλη λαμπόμενος τριάδος τῆς ἀκτίστου· ἧς καὶ ὑπέρμαχος ἀήττητος ἐγένου· χριστὸν ἱκέτευε· χριστὸν δυσώπει ὅσιε· τὸν ἐν ῥείθροις ἰορδάνου ἀναπλάσαντα τὸν κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν :~

Ἕτερα στιχηρά, τοῦ ἁγίου δομετιανοῦ·

ἦχος α´· πανεύφημοι μάρτυρες·

Ὁ γῆν καταλείψασθαι τὸ πρίν, ἀπειλήσας ἅπασαν· καὶ ἐξαλεῖψαι τὴν θάλασσαν· κατακαυχώμενος· τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον· καὶ καταγελαστότερον κώνωπος, οὗ ὑπέκειμετο, τὴν ἰδέαν ὥς τι φοβητερόν· ὑπεισδύσας τῷ χριστῷ θεράποντι :~

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί· συγκαλεῖται σήμερον· πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον· τούτῳ συνέλθωμεν· ἀθυμίας γνώμῃ, καὶ συνεορτάσωμεν· αὐτῷ τὰ ἑαυτοῦ κατορθώματα· καθικετεύοντι· τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι :~

Ηὔξησας τὸ τάλαντον χριστοῦ, τὸ δοθέν σοι πανεύφημε· τῇ διπλασίονι χάριτι· ὡς δοῦλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούεις· εὖ σοι δοῦλε γένοιτο· ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἤδη εἴσελθε· εἰς χαρὰν τὴν τοῦ κυρίου σου· τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος :~

Δόξα ἦχος δ´·

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ· περικαλλὴς ἀμφοτέρωθεν γενόμενος, νυσσαέων γρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὡραΐζων τοὺς τρόπους τοῦ λαοῦ γνωστικῶς· τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν, καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασιν, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας· τὸ κράτος τὸ τῆς πίστεως ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας· χριστῷ παριστάμενος, σὺν τοῖς ἀΰλοις λειτουργοῖς· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιάσαι οὐκ εἶχεν· ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν σῶτερ ἡμῶν· ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, τῇ ἐπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε :~

Ἀπόστιχον στιχηρὰ ἦχος β´·

Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ·

Ἆσμα καινοπρεπές, ᾀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ παρθένου φωτί· χριστῷ καὶ βαπτισθέντι· ἐν ἰορδάνῃ σήμερον :~

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε·

Σάλπιγξ προφητική· ὁ πρόδρομος βοάτω· ποιήσατε κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων :~

Στίχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα·

Λάμψαν τὸ συγγενές, ἐξ ὕψους θεῖον πνεῦμα· περιστερᾶς ἐν εἴδει· ὁρώμενον ἀφράστως· νῦν τῷ χριστῷ προσέδραμεν :~

Δόξα ἦχος δ´·

Βίον ἔνθεον κατορθώσας· θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ· ἐκ στόματος τοῦ πνεύματος τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων

ἀπο-

Ἴθι μοι μάρτυς ἀῤῥωγός· πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἱρέσεως· καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ πανἀοίδιμε:~ Θεοτ.

Νόμου τε καὶ προφητῶν· τὸ κεφάλαιον Χριστοῦ καὶ τὸ πλήρωμα, πανάγνε τέτοκας· δι' εὐσπλαγχνίας ἄπειρον πέλαγος· ἐνανθρωπίσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα· καὶ διασώσαντα· τοὺς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνοντας:~ Ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή· τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον· Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον·

Ἐν πνί τῷ ἱερῷ·

Πολύαθλον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυάθλου· τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὦ πολύαθλε μάκαρ· καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ ὑψίστου· σὺν μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας:~

Ἕτερον τῆς ἑορτῆς· Ὅμοιον·

Ἐν δουλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας λόγε, καὶ βάπτισμα ὁ ἄχραντος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις· ἔφριξε γῆ καὶ οὐρανός· καὶ ἀγγέλων τάγματα· καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ πρόδρομος πτήξας ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει:~ Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἦχος πλ. β'·

Αἱ ἀγγελικαί·

Φράσον καὶ εἰπέ, ὦ προφῆτα Ἠσαΐα· τίς ὁ κεκραγὼς ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει· ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον· πρόδρομος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων· ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καί·

Ὢ τῆς ὑπομονῆς· καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας· πῶς ὁ ποιητής, τῷ ποιήματι προσκλίνει τὴν ἄχραντον καὶ θείαν· κορυφὴν τῷ βαπτίσματι, δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα·

Ὡς ἐπιβλαβῶν, τῶν γηΐνων ἀπαχθέντες· δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον· ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες· πιστῶς κράζωμεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Τρυφὴ ζωτική, ἐκ χειμάρρου Ἰορδάνου· ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν· ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ βαπτίσματι λέγομεν· δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι'· τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτηνῆς· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος πλ. α'· Ὅσιε πάτερ·

Ὅσιε πάτερ, ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς παρακλήτου φωνῆς· καὶ γλῶσσα ῥαμωτάτη τῆς ἀσεβείας· λύχνος πολύφωτος τῆς θείας αὐγῆς· κῆρυξ ἀληθείας, κρηπὶς θεολογίας· πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδαγμάτων χειμάρροις τῶν μελιρρύτων· λύρα θεόφθογγος ᾀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας· Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάνσοφε· τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὅσιε πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πό-

λεκως

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως· ὁ θεῖος δομετιανός· τοῦ σεβήρου τὰς διδαχάς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε· τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον·

Τῆς πατρικῆς οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ θεῖος λόγος σαρκωθείς· ἐκ παρθένου, τὴν γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκεν· μένουσαν ἀμείωτον· ἐν τῷ σαρκοῦσθαι καὶ δέχεται· καὶ ἐκ πατρὸς μαρτυρίαν χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος:~

ᾠδὴ η'· Σοὶ τῷ παντουργῷ·

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ παρακλήτου μάκαρ· ἐδέξω φωτίζουσαν κραυγάζων ὅσιε· πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας:~

Βρύουσιν ὑμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον· χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου· ποταμοὶ γνώσεως· ὄντως πηγὴν γὰρ· ἀέναον ἡ χάρις, ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σέ περ εἰς αἰῶνας:~

Ὢ τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁ μαίμομος· τὰ θεῖα σύμφερνος· ταύτην τιμῶντες· βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας:~

Ἐ τὴν ὑπὲρ νοῦν θεανδρικῶς τῷ λόγῳ· τεκοῦσαν τὸν κύριον καὶ παρθενεύουσαν· πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν· καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ἄλλος· Ἐν καμίνῳ παῖδες·

Ὑπερέβης ἅπαντα θεσμὸν, τῆς φύσεως αἰνῶν· θεῷ δὲ προσεπελάσθης· θεορρήμον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἐπακούσας θείων ἐντολῶν· ἐσκόρπισας ἀφθόνως· τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις· εὐπειθείας λογισμῷ· βοῶν ἀξιάγαστε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἰαμάτων δομετιανὲ· ἀνέλλιπης ἐγένου· βλυστάνουσα πόμα κρήνη· καὶ χειμάρροις τῆς ῥυφῆς· ποταμοὺς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς· προδιέγραψαν οἱ παῖδες· παρθένε καὶ ἐν τῇ βάτῳ προδιετύπωσε μωσῆς· καὶ δαδ ἑώρασε τεξομένην, βρέφος ἀνάνδρως τὸν κύριον τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·

Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραὴλ· ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'· Ἡσαΐα χόρευε·

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων· σοῦ τὰς ἀρετάς· γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν· σαφῶς ὁ ἡμέτερος ὁμολογεῖ· ἧτταν εὐκλεῆ, σοῦ καταγγέλλει δὲ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον:~

Μυστηπόλων ἄριστε, τῇ τριάδι νῦν παρεστηκώς· σὺν ἀποστόλων χορῷ· καὶ τῶν προφητῶν· μαρτύρων δικαίων τε πατριαρχῶν μέμνησο ἡμῶν· τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον γρηγόριε:~

Ἐπουρανίοις ἄνωθεν, προσασπίζων νῦν ἀρχιερεῦ, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ· νίκας τῷ πιστῷ, δωρούμενος ἄνακτι· καὶ δουλικὸν, συντρίψον ζυγὸν, τοὺς σώζων προσφυγὰς, ταῖς πρεσβείαις σου γρηγόριε·

Ὡς τεκοῦσα πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν δημιουργὸν· κατὰ πάντος γεννητοῦ, φορεῖς τὴν ἀρχὴν· ἀσύγκριτον ἔχουσα ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν τὸν τόκον σου· προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν:~ ἄλλος· Τύπον τῆς ἁγνῆς·

Ἔστης, πέρ τῆς ἐφέσεως· τῶν ὀρεκτῶν κρατήσας τὸ τελειότατον· καὶ ἐδέξαντο, πατριαρχῶν σε σκηνώματα· καὶ δικαίων ὁσίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικέτευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν παντοκράτορα:~

Ἔσχεν, ὥσπερ χρῆμα τίμιον ἡ σὴ πατρὶς· τὸ σῶμα σου τὸ πολύαθλον· κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτοῖς κόλποις ἔνδοξε· μητρικοῖς ὁρμωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠνέσχετο·

χοσρώη· βαράμ ἐπαναστάντος αὐτῷ καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους· ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν ῥωμαίοις πεποίηκε· φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν ῥωμαίων βασιλεῖ μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ· καὶ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν· ἐν δὲ τῇ βασιλίδι πόλει γενόμενος, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν· ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς βασιλικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα· καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθεὶς· καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν καταλαμβάνει· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν ἐπιδειξάμενος· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις καὶ τοῦ ἁγίου γρηγορίου νύσσης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας·

στίχ. Ἄπηρεν ἔνθεν, πρὸς πόλου μέγα κλέος· Ὁ μαρκιανὸς οὗ κλέος καὶ γῇ μέγα·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, καὶ πουλχερίας· τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐληλυθότων· ἐδείματο δὲ ναὸν τῆς ἁγίας εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν· ἐπισυνάψας αὐτῷ τὸν εὐκτήριον οἶκον τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου· ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς ἁγίας ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ· τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλῳ κατενεμηθέντος, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἑστὼς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας καὶ προσευχόμενος· τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τῆς κινστέρνης τῆς μωκησίας ἐν τοῖς δανιὴλ·

Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις διὰ τὸν γενόμενον μέγαν σεισμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας βασιλείου· ὅτε καὶ ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ὁ ἐν τῷ σίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀμμώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· στίχ.

Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος· Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν ἀμμωνίου·

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος·

Ἔρωτι ἐνούμενος, τρισηλίου θεότητος· τῷ φέγγει γρηγόριε· τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον· ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις· τοῦ φωτὸς ἀνταυγάσεις :~

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατὴρ ἡμῶν καταλέλοιπες· ἡ τῶν ψυχῆς κάθαρσιν· καὶ γνώσεως πλήρωσιν· τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Πρῶτον νοῦν καὶ αἴτιον, πατέρα κατήγγειλας· λόγου μὲν γεννήτορα· ὁμοῦ προβολέα τε· τοῦ πνεύματος τριάδα μελῳδῶν εὐλογητὸς εἶ :~ θεοτ.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν· ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν· παρθένε τέτοκας· τὸν σεσαρκωμένον θεόν· ὦ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

ἄλλος· Σὲ νοητὴν θεοῦ κάμινον·

Ἡ ἀψευδὴς, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς· ὁ γὰρ θεῖος δομετιανὸς, χάριτος ἠξίωται· λύειν τὰ νοσήματα· καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια· τὸν αἰνετὸν, καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~

Ἐπὶ τῆς γῆς μεθ' ἡμῶν γενόμενος· καὶ σαρκικῶς ἀναστραφεὶς· μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι· καὶ τοῖς ἀγαπήσασι· θαυματουργίας χαρίσματα· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :~

τῆς

Κοντάκιον· ἦχος α'· χορὸς ἀγγελικός·

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν ἱεράρχα· ἐγρήγορος ποιμήν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ· καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, πάντας ἤλασας· τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους· ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, γρηγόριε πάνσοφε:~

Ὁ οἶκος·

Ἐξ ἀμελείας ὁ δείλαιος ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὕπνωσα· ἀλλ' ὡς ποιμὴν γρηγορώτατος ἔγειρόν με πάτερ· καὶ τὰ πάθη μου κοίμησον τὰ κακῶς τυραννοῦντά με· ὅπως ἐξαναστάμενος, καθαρῶς ᾄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς ἱκέτου πιστοτάτου· ὡς δογματιστοῦ πανσόφου· ὡς φίλου καὶ μύστου· καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον· γρηγόριε πάνσοφε:~ Ἕτερον κοντάκιον·

ἦχος β'· τὴν ἐν πρεσβείαις·

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱεράρχης· καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος· μύστης ὁ γρήγορος νοῦς· σὺν ἀγγέλοις χορεύων καὶ ἐν ῥυφῶν τοῦ θείου φωτός, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·

ὁ οἶκος·

Αἴγλη φρικτῇ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ ἥλιον λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς φαιδρύνας πέρ τὰ σύμπαντα, σὺ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ ἰορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλῦνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπίλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν ἱεράρχην καὶ μύστην σου· μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι· καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεί· πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ι'. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης· στίχ.

Ἡ μοῦσα γρηγόριος οὐ νύσσης θερμος·
Οὐ πτερίαν, ἀλλ' ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει·
Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν·

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής· διά τοι τοῦτο καὶ τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ προέστη· καὶ μετὰ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐν κωνσταντίνου πόλει δευτέραν σύνοδον κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων ἐλθών, ὑπέρμαχος ᾑρέθη· τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγων καὶ ἀρετῆς εὐδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐδέξατο· καὶ φθάσας ἐν γήρει καλῷ, ἐκοιμήθη καὶ πρὸς χριστὸν ἐξεδήμησεν· ἦν δὲ κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον, κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ βασιλείῳ προσεοικώς· πλὴν τοῦ πολιοῦ τε καὶ χαριεστάτου ἐπὶ βραχύ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, δομετιανοῦ ἐπισκόπου μελιτινῆς· στίχ.

Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·
Εἰ ὑπὲρ φθορὰν χρὴ τὸν δὲ τὸν βίον λέγειν·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰουστίνου τοῦ μικροῦ· θεοδώρου καὶ εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς· εὐσεβείᾳ κομώντων καὶ χρημάτων περιουσίᾳ· παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς· καὶ γάμῳ προσομιλήσας· ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικούσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης· ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν μελιτινῇ ἁγίας ἐκκλησίας ἀρχιερεὺς καθίσταται· τριακονταέτης ἤδη γεγονώς, συγκεράσας δὲ καὶ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν σύνεσιν· οὐ μόνον τῆς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σέβας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει παντί· μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν περσῶν ἀρχὴν τῷ

των τὸν χν̄· σοφαῖς ἀποδείξεσι· πα-
ναίσεβῶς, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον· αὐτῷ
κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου κε·

Κακίας ἁπάσης ἀπορράγης καὶ αἱρέσεως·
προσήλου περ ἐν σπουδῇ· καὶ κατε-
λάμπρυνας φωτὶ· πατρίδος πληρώ-
ματα· τῆς σῆς σοφέ· καὶ τούτοις πλοῦ
τον ἐπόμβρισας· ἀφθονοτέρα χρυ-
σίου ποσότητι :~ Στ.

Ὁ λόγος καθὸ θς, ὑπάρχων ἀόρατος· προ
σειληφὼς ἐκ γυναικὸς αὐτοῦ φύσιν ὁ-
ρατὸς, τελεῖται καὶ καθαίρεται· ἐν πο-
ταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος· τὸν πε-
πτωκότα καθαίρων τοῦ πταίσματος :~

ᾠδὴ ε· Ὁ ἀναβαλλόμενος·

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας· τὰς τῶν αἱρέ-
σεων ἀκανθηφόρους· πλοκὰς τῶν λό-
γων· τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ· ἐφώ-
τισας μάκαρ· μυσταγωγὲ γρηγόριε :~

Εὐνομίου ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον· καὶ
τούτου λόγοις, δυσδιαφέκτοις· τῶν ἀρ-
κύων βρόχοις δὲ· σφοδροὺς ὡς ἀρά-
χνης, ὑφάσματα διέλυσας :~

Ἤλεγξας παράφορε· τὸ ἀθεότατον μα-
κεδονίου· τὸ θεῖον πνα ἀθλίως ὑβρί-
σαντος, ὡς ἀνόμοιον τούτου, ὑπάρχον-
τα γρηγόριε :~ Στ.

Σὺ δικαιοσύνην τε τὴν ἀπολύτρωσιν, ἣν
μὴν τεκοῦσα, χν̄ ἀσπόρως· ἐλευθέραν
ἔδρασας, ἀρᾶς θκε, τὴν φύσιν τῶν προ-
πατόρων :~

ἄλλος· Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει·

Ἐπέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ δεσπότης τῆς κτί-
σεως· καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη τοῦ κό-
σμου θεμέλια· καὶ δῆμως ἐτρόμαξε·
σὺ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία περ, τῆς προσευ-
χῆς οὐ παρέκλινεν :~

Οὐκ ἠνέσχου· βλασφημούντων ἀκούειν
ἀοίδιμε· εἰς τὸ ὕψος, τὴν λαλεῖν ἀδικίαν
τοὺς ἄφρονας· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας,
ποιμαντικῇ σου βακτηρίᾳ· καὶ τὸ νοσοῦν
ἐθεράπευσας :~

Μίαν φύσιν· ἐν χῶ προσαγορεύειν κηρύτ
τεσθαι· θεορρήμον· οὐδαμῶς συγκεχώρη
κας σύνθετον· ἀλλ' αὐτὸς ἐξώρισας·
τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς
τὸ φῶς ἐπανήγαγες :~ Στ.

Ἐγλύκανε· τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἅλα
τι· ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς θεομῆτορ υἱὸς τοῦ θῦ,
βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι· τῆς ἁμαρτίας τὴν
πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο :~

ᾠδὴ ς· Μαινομένην κλύδωνι·

Ἄπειρον τὸ φρόνημα κεκτημένος· πᾶ-
σι τε πραῢς· μαχητὴς ἐδείκνυσο γρηγό-
ριε· πρὸς τοὺς χν̄, μειοῦν τὴν δόξαν
σπουδάζοντας :~

Τὴν ἀρείου ἔκφυλον τῆς τριάδος, λόγῳ
διαιρεῖ· τολμηρὰν διαίρεσιν γρηγό-
ριε· σὺ παντελῶς καθῄρηκας τῇ σο-
φίᾳ σου :~

Ἀμαθῶς τὴν ἕνωσιν τῆς τριάδος· σύγχυσιν
φρενῶν· ὑπὸ σοῦ σαβέλλιος ἐλήλεγκται·
θεομάχων, γρηγόριε παμμακάριστε :~

Στ. Παρθένος ἔτεκε· καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν
ἁγνή· ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμ-
παντα· ὡς ἀληθῶς· παρθένος μήτηρ
βαστάσασα :~

ἄλλος· Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς·

Ἐρρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος ὅσιε· θανάτου
κινδυνεύοντες· οἱ λαοὶ καὶ παθημά-
των ὁ ἐσμός· πόρρω ταῖς εὐχαῖς σου ἀ-
πελήλατο· καὶ γὰρ αὐτοὶ, πρῶτον σε
ἔσχον συλλήπτορα :~

Ἀνέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ πάνσοφε· τὴν ῥύ-
μην τοῦ νοσήματος· τῇ παρθένῳ καὶ μετὰ
τοῦ λυτρωτοῦ· θᾶττον προσδραμὼν, οὐ
γὰρ ὑπήνεγκας· ποιμὴν ὡς ὤν· κινδυ-
νευούσης ποίμνης ἀπέχεσθαι :~ Στ.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα·
ὁρῶντα τὸν ἀόρατον· ἐκ παρθένου γεν
νηθέντα ἐν σαρκί· καὶ τὸν ἄϋλον δοξα
ζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι
καταδυόμενον :~ ὁ εἱρμός·

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβα
τα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ θς
ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων
καὶ ἐπανόρθωσις :~

κοντά-

Digitized by Google

ἄειστος παμμάκαρ Γρηγόριε:~

Ἡ εὐδαίμων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου· σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς· ἤρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸς τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου:~ Θεοτοκίον·

Εὺ μήτηρ Θεοῦ· ἀσυνδυάστως γεγέννησαι· τοῦ ἐξ ἀκηράτου πατρὸς ἐκλάμψαντος· ἄνανδρον ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε θεοτόκον· σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν:~

ἄλλος· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν·

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος· τῆς σῆς ψυχῆς οὐ στέρρων τὸ εὔφολον, παρασαλεῦσαι καθυποκείμεται· ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλισιν, τῆς σῆς καρτερότητος· μυστηρίων σπιλώων τὸ φαυλότατον:~

Τὴ μεγαλαυχία τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθένωται· παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος· καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τετέφρωται· ἀσθενεία πλείονι, καὶ ποσὶν ὑπόκειται· τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος:~ Θεοτοκίον·

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς, υἱὸς ὁ προαιώνιος· παρθενομῆτορ κόσμον ἀνέπλασε· τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας κύριε· καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος:~

Ὁ εἱρμός·

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν· καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος· περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν· τοῦ βοᾶν σοι ἅγιος· ὁ τῆς δόξης κύριε· ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι:~

καὶ τοῦ ὁσίου ἦχος γ'· Θείας πίστεως ὁμολογία·

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος· βίον ἄϋλον ἐξησκημένος· ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ ῥαμώσας τὰ δόγματα· ὀρθοδοξίας τὸν κόσμον ἐστήριξας· πάτερ ὅσιε· Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα τοῦ ὁσίου· ἦχος α'·

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Τὸ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος πάτερ· χρίσματι θεοδότῳ· κατελάμπρυνας τοῦτο· ἐνθέοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν· καὶ θεία πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾷς μετὰ ἀγγέλων· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου σωτὴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε:~

καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον·

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ παρθένου Μαρίας· καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου· τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης, σὺν ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

ᾠδὴ δ'· Τὴν θείαν ἐννοήσας σου·

Ὡς στῦλος καθωράθης ὁλόφωτος· βίῳ καὶ λόγῳ τε θερμῷ· ὀρθοδοξίας Γρηγόριε· πεπυρσευμένος τῷ ζήλῳ, τοῦ νέου Ἰσραὴλ προηγούμενος:~

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ πνεύματος· τὸ ἀτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἔνδυμα γράμματος· καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος· ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας:~

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον ἀρχὴν, συντετμημένως Γρηγόριε· ὡς μυστιπόλος τῶν θείων, σαφῶς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας:~ Θεοτοκίον·

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες· ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί· καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες· καὶ μετὰ τόκον παρθένος· Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι:~

ἄλλος· Ὅρος σε τῇ χάριτι·

Τὸν νόμον τῆς χάριτος, ἔδειξας εἶναι σκιὰν· τοῖς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ, ἑβραίοις σέβουσι σοφέ· καὶ τὸ εὐαγγέλιον· τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας μυστήριον· Χριστῷ κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ἀστράψας ἀστὴρ ὡς ἐξ ἑῴας πολύφωτος· τὴν ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων

ἀποστάξας· ἀεὶ δ᾽ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ· διὸ ἐν οὐρανοῖς ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος· ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου:~

καὶ νῦν, ὅμοιον, ὁ αὐτός·

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καθορῶν ὁ βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

τροπάριον ἦχος δ΄. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον·

Εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος γ΄·

Ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη· βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου· ἄνωθεν ὁ πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ πνεῦμα ἐπεφάνη ἐν ξένῃ θέᾳ· περιστερᾶς ἐπ᾽ αὐτόν:~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ΄·

Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Θεοφανείας ὁ καιρός, Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνάρων εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος· εἰς τὸν παράδεισον αὖθις νῦν· Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν:~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο·

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου·

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ·

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην·

Ἄβυσσος ὢν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυρός· καὶ αὐτοαγαθότης· πηγὴ ὑπάρχων νέμεις μοι Χριστέ· τῆς ἐνδόξου σου ἐκκλησίας ᾄσμασι τὸν φωστῆρα, ὑμνῶν Γρηγόριον:~

Δέχοιο διδασκάλων Γρηγόριε, ἐγκαλλώπισμα πάτερ· τὸ πενιχρὸν ἐφύμνιον· τῇ σῇ προσφερόμενον, δι᾽ ἀγάπης μνήμῃ· ἐν ᾗ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλεώσαι:~

Λόγῳ ἱερομύστα πλουσίῳ τε καὶ σοφῷ· τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν· θεολογεῖν ἐδίδαξας· μονάδα τρισάριθμον καὶ τριάδα σύνθρονον καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε:~

Πίστις ἡγείσθω μόνη καὶ μὴ ἀπόδειξις· τῶν
θκ. ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων· θεογεννῆτορ κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον θεὸν λόγον· τέτοκας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα:~

ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Δομετιανοῦ· ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά·

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε· καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον· εἰρηναία πάτερ· ἐν καταστάσει συντήρησον:~

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ· τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος· σάρκα καθυπέταξας· καὶ τῶν τῆς γῆς ἀπετινάχθης ὅσιε· καὶ θεὸς ὄντι· ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι:~

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός· κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος· ἧκεν ἐκ δυνάμεως, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο:~ θκ.

Ὕδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκός· ὃ προσέλαβε κατὰ φύραμα· ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο· παρθενικῶν αἱμάτων τὸ [illegible]· πρὸς τὰς παρατάξεις τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον:~

ᾠδὴ γ΄. ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενός·

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σκιρτήματα· τῷ παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑποτάξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδόν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας· σὺ τῆς τριάδος ἐνδιαίτημα· γέγονας εἰκότως Γρηγόριε·

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς ἐκκλησίας σοι· φέρων ἐγχειρίζει σοι Χριστός· ἣν ὑπὲρ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας·

ἄριστος

λεκχος ὁ κόπτων, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς· ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους ἀπορίας· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον, ὄντως γεωργικόν, ᾧ τὸ βαρύ τε καὶ κοῦφον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα πρὸς τελείους θείας· Χριστὸν ἱκέτευε· Χριστὸν δυσώπει πάντοτε· τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου ἀναπλάσαντα κόσμον, καὶ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν :~

Ὅσιε πάτερ, παμμακάριστε γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς· ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ θείου, ἀπαρρυόμενον καὶ θείων πηγῶν· λόγοις προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεῦον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετήν· ὁ θεωρίαις ἐν θεοῖς λελαμπρυσμένος· αἴγλη λαμπόμενος τριάδος τῆς ἀκτίστου· ἧς καὶ ὑπέρμαχος ἀήττητος ἐγένου· Χριστὸν ἱκέτευε· Χριστὸν δυσώπει ὅσιε· τὸν ἐν ῥείθροις ἰορδάνου ἀναπλάσαντα τὸν κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν :~

Ἕτερα στιχηρά, τοῦ ἁγίου δομετιανοῦ·
ἦχος α'· πανεύφημοι μάρτυρες·

Ὁ γῆν καταλεῖψασθαι τὸ πρίν, ἀπειλήσας ἅπασαν· καὶ ἐξαλεῖψαι τὴν θάλασσαν· καταυχώμενος· τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον· καὶ καταγελαστότερον κώνωπος, οὗ ὑπέκειμεν τὸ, τὴν ἰδέαν ὥς τι φοβητερόν· ὑπεισδύσας τῷ Χριστῷ θεράποντι :~

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί· συγκαλεῖται σήμερον· πρὸς εὐωχίαν θεαρεστόν· τούτῳ συνέλθωμεν· εὐθυμίας γνώμῃ, καὶ συνεορτάσωμεν· αὐτῷ τὰ ἑαυτοῦ κατορθώματα· καθικετεύοντα· τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι :~

Ηὔξησας τὸ τάλαντον Χριστοῦ, τὸ δοθέν σοι πανύμνε· τῇ διπλασίονι χάριτι· ὡς δοῦλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούσῃς· εὖ σοι δοῦλε γένοιτο· ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἤδη εἴσελθε· εἰς χαρὰν τὴν τοῦ κυρίου σου· τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος :~ Δόξα ἦχος δ'·

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀπερισίτῳ· πανόλβε κλῆς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, μυστηρίων γρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὡραΐζων τὸ τρόπων τὸν λαὸν γνωστικῶς· τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν, καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασιν, τὰς ἀλλοφύλοις αἱρέσεις ἐκπολεμήσας· τὸ κράτος τὸ τῆς πίστεως ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας· Χριστῷ παριστάμενος, σὺν τοῖς ἀΰλοις λειτουργοῖς· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ, δουλιάσαι οὐκ εἶχεν· ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν σῶτερ ἡμῶν· ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, τῇ ἐπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε :~ Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἦχος β'·

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Ἆσμα καινοπρεπές, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ παρθένου φωτί· Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι· ἐν ἰορδάνῃ σήμερον :~

στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε·

Σάλπιγξ προφητική· ὁ πρόδρομος βοᾷ τῷ· ποιήσατε κῶ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις, καρποὺς ἀξίους πράξεων :~

στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα·

Λάμψαν τὸ συγγενές, τῆς ὕψεις θεῖον πνεῦμα· περιστερᾶς ἐν εἴδει· ὁρώμενον ἀφράστως· νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμεν :~

Δόξα ἦχος δ'·

Βίον ἔνθεον κατορθώσας· θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ· ἐκ στόματος τοῦ πνς τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων

ἀπο-

Ι θημοι μάρτυς ἀρρωγός· πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἱρέσεως· καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παμμακάριστε:~ Θκ.

Η ὁμοῦ τε καὶ προφητῶν· τὸ κεφάλαιον χριστοῦ καὶ τὸ πλήρωμα, παρθένε τέτοκας· δι᾽ εὐσπλαγχνίας ἄπειρον πέλαγος· ἐνανθρωπῆσαι δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα· καὶ διασώσαντα· τοὺς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνοντας:~ Ὁ εἱρμός·

Ε φριξε πᾶσα ἀκοή· τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον· θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον·

Ἐν πνι τῷ ἱερῷ·

Π ολυάθλητον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυάθλου· τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὦ πολύαθλε μάκαρ· καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ ὑψίστου· σὺν μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας:~

ἕτερον τῆς ἑορτῆς· ὅμοιον·

Ε ν δουλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας λόγε, καὶ βάπτισμα ὁ ἄχραντος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός· καὶ ἀγγέλων τάγματα· καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ πρόδρομος τὴν ἐξ ἄσης ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει:~ Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἦχος πλ. β΄·

Αἱ ἀγγελικαί·

Φ ρασον καὶ εἰπέ, ὦ προφῆτα ἡσαΐα· τίς ὁ κεκραγὼς ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει· ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον· πρόδρομος ἰωάννης ὁ βαπτίζων· ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· χριστὸς ἔρχεται· εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Στ. Ἡ θάλασσα εἶδε καί·

Ω τῆς ὑπερβαίνουσης καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας· πῶς ὁ ποιητής, τῷ ποιήματι προσκλίνει τὴν ἄχραντον καὶ θείαν· κορυφὴν τῷ βαπτίσματι, δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Τί σοι ἐστι θάλασσα·

Ω ς ἐπιβλαβῶν, τῶν γηΐνων ἀπαχθέντες· δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον· ὑπὸ ἰωάννου τοῦ προδρόμου· πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες· πιστῶς κράζωμεν· εὐλογημένος ὁ φανείς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Τ ρυφὴ ζωτική, ἐκ χειμάρρου ἰορδάνου· ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν· ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ βαπτίσματι λέγομεν· δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανείς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι· τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν γρηγορίου νύσσης· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ δομετιανοῦ ἐπισκόπου μελιτινῆς· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος πλ. α΄· ὅσιε πάτερ·

Ο σιε πάτερ, ἱερώτατε γρηγόριε· ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς παρακλήτου φωνῆς· καὶ γλῶσσα ῥανωτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος τῆς θείας αὐγῆς· κῆρυξ ἀληθείας, κρηπὶς θεολογίας· πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδαγμάτων χειμάρροις τῶν μελιρρύτων· λύρα θεόφθογγος ᾀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας· χριστὸν ἱκέτευε, χριστὸν δυσώπει πάνσοφε· τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ο σιε πάτερ, πανσεβάσμιε γρηγόριε· ὁ πόλεμος

κραυγῇ· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἀπὸ τῆς πρὸς θεὸν αὐτοῦ εὐαρεστήσεως, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο· ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἔφη· ἀδελφοί· ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴληφε· λοιπὸν τέκνα ἀγαπητά· ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε· γινώσκοντες ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα· σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι· ταῦτα εἰπὼν καὶ προσευξάμενος καὶ σφραγίσας αὐτούς, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα, εἰς χεῖράς σου κύριε ἔφη τὸ πνεῦμά μου παρατίθημι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε· ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐνενήκοντα πέντε· ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀμήν :~ ᾠδὴ ζ΄. θεοῦ συγκατάβασιν·

Ὑπέδειξας δέσποτα· τῷ σῷ οἰκέτῃ τὴν δυναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως· πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἦλθεν αὐτόκλητος· καὶ νικηφόρος· γενόμενος ἔψαλλεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Κλητὴ καὶ πανεύσημος· ἡ ἑορτή σου μάρτυς ἀνέτειλεν· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σοῦ δεσπότου φῶς ἐπιφέρεται· καὶ καταυγάζει τοὺς πίστει κράζοντας· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον· τὸ διαμένον εὗρες ἀξίωμα· καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς αἰῶνας ἀϊδιούμενον, εἴληφας κλέος· κραυγάζων θεσπέσιε· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ θεοτοκίον.

Ἀνάρχῳ γεννήτορι· τὸν συνημμένως ἀεὶ νοούμενον, συλλαβοῦσα παρθένε σεσαρκωμένον υἱὸν γεγέννηκας· διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η΄. ἑπταπλασίως·

Ἱερουργεῖται σήμερον, ἡ πολύαθλος μνήμη σου· μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρε πολύαθλε· Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας· τῷ σφαγιασθέντι διὰ σὲ καὶ τυθέντι· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν εἰς πάντας τούς :~

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν· ἀθλητὰ μέχρις αἵματος· ἐπιδεδειγμένος ἐπὶ γῆς πολύαθλε· παστάδα πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας· τῇ τῶν σῶν αἱμάτων βαπτισθεὶς κολυμβήθρᾳ· καὶ μέλπων τῷ δεσπότῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε :~

Νενεκρωμένην πταίσμασι· τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον· τῇ μαρτυρικῇ σου παρρησίᾳ χρώμενος· τοῖς θείοις προστάγμασι, διαρρυθμίζων ἔνδοξε· ἀξιοπρεπῶς πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων· βοῶσαν τῷ δεσπότῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε :~ θεοτοκίον.

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον· χαῖρε τὸ τῆς Εὔας σκυθρωπὸν ἡ λύσασα· Ἀδὰμ τὴν κατήφειαν πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα· χαῖρε ἡ θεὸν σωματωθέντα τεκοῦσα, παρθένε θεοτόκε· τῶν πιστῶν ἡ προστάτις· τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέντας τούτους ἰδών· τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ΄. ἔφριξε πᾶσα ἀκοή·

Ἄδε δὴ τὸν θεοσεβῆ· φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν μάρτυρα· ὃν συνεδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐπιφανείᾳ καὶ σεπτῇ· ἡμέρᾳ τετίμηκε· καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησεν·

Ῥεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον· τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, θεομακάριστε· τὴν ἐν πίστει ἀεὶ μακαρίζουσαν :~

ἴθιμοι

κε σοι εὖχος·

Οὗτος ἦν ἐπὶ δεκίου καὶ βαλεριανοῦ τῶν βασιλέων· ἐν μελιτινῇ τῆς ἀρμενίας στρατευόμενος· πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς δεῖν ἐξομνύσθαι χριστόν· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν· ὁ δὲ μηδὲν καταπτήξας, παῤῥησίᾳ τὸν χριστὸν ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι τοῦ θάρσους, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν· ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθείς· μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς, καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθείς, τῷ δὲ μάρτυρι νεάρχῳ φίλῳ ὄντι τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδιὼς ὅτι τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως τοῦ χριστοῦ ἔκκλησιν· ἄρρεπτος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν εὐστρατίου τοῦ θαυματουργοῦ· στίχ·

Κἂν εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνῃ πόλος·
τὸ σῶμα τῇ γῇ θαυμάτων βλύζει χάριν·

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας ταρσίας οὕτω λεγομένης· τελούσης ὑπὸ τὸ θέμα τῶν ὀπτιμάτων· κώμης ὀνομαζομένης βιτζιανῆς· γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, γεωργίου καὶ μεγεθοῦς· καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεὶς καὶ παιδευθείς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θείῳ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπών, φυγὰς ᾤχετο, πρὸς τὰ τοῦ ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ αὐγάρου· ἐν ᾗ διέλαμψαν γρηγόριος καὶ βασίλειος· οἱ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι· ἔν τε ἀσκήσει, καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ· ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθείς, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ μοναχοῖς ἁρμόδιον ὑπέδυ βίον· ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, προθύμῳ καρδίᾳ καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι, τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε· μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μὴ δὲ κεκτημένος τι· πλὴν ἑνὸς τειχίου καὶ μαλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἐλάμβανεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος εἰς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος· λέγεται δέ, μηδέποτε ὕπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφ' οὗ ἀπετάξατο· μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηνύσθη· τῶν δὲ προηγησαμένων ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται· πεισθεὶς τῇ αὐτῶν παρακλήσει· ἐπεὶ δὲ λέων ὁ θηριώνυμος ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ πολέμου ἐπανέστη τῇ βασιλείᾳ μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου· καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτόν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας· εἶτα δεσμήσας καὶ ἀποκείρας· ἐξόριστον πρὸς τῇ ἀπέναντι νήσῳ ἀπέστειλε· καὶ τὴν πάλαι σβεσθεῖσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγεῖραι πάλιν ἐσπούδασε· τότε πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων· ὁμοίως καὶ οὗτος, τοῦ μεγάλου ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο· ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναστηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις· καὶ ὁ θεῖος εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν μονὴν παρεγένετο· πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν· τὴν δὲ νύκτα, στάσεσιν ἀΰπνοις καὶ γονυκλισίαις διατελῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ κανόνος ψαλμῳδίᾳ ἔνδον τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου ἱστάμενος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς τὸ κύριε ἐλέησον καθ' ἑαυτὸν ἐκέκραγε·

Digitized by Google

χηθεὶς· πρὸς τὴν ἀσεβῆ, πίστιν τῆς τριάδος· θεόφρον μάρτυς πολύευκτε· τῆς ὄντως πολυεύκτου, καὶ τῆς πεποθημένης, ἠξιώθης μαρτύρων φαιδρότητος·

Μαρτυρικοῖς, συγκριθμήθης στρατεύμασι· βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον· μαοσφαγῆς, ταύτης ἐπιβὰς, ἐπὶ τῶν αἱμάτων, σταζόντων ἤρθης δὲ πάνσοφε· χαρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευξόμενος :~

Ὁμοιωθεὶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ οὐράνιος· οὐρανίους τούτοις ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῇ· θείας ἀπαθείας· τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο· τὴν τοῦτον οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον κόρην· θεοτόκον εἰδότες δοξάζομεν :~

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω·

Ἵνα τῆς ἀϊδίου, τύχῃς ἀπολαύσεως μακαριώτατε· τὰ τερπνὰ τοῦ βίου· καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα· καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν· καὶ τὴν ζωήν, αὐτὴν παρεῖδες· καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες :~

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὄψεως θεῖα μυστήρια· στερρᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεὶς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων πολύευκτε :~

Ἀθεώτατον σέβας· φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα· ἀσεβῶς ἀπώσω καὶ θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας· ἀσεβείας ζήλω, πυρποληθεὶς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεὶς παναοίδιμε·

Ῥήσει τῶν χειλέων· πανάγνε ἑπόμενοι σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως· μεγαλεῖα ποιήσας ὁ κύριος· ἐμεγάλυνέ σε, καὶ ἀληθῆ θεοῦ μητέρα· γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν :~

ᾠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν·

Τάξεως ἀγγελικῆς· ἠξιώθης ἀξιάγαστε μάρτυς· ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον προφανῶς ἐνδειξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς μάκαρ ἱκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :~

Ὑπνώσας ἀγαπητοῖς· ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον· ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν· διὰ ξίφους πολύαθλε· καὶ τὰ νῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω· μετὰ μαρτύρων αὐλιζόμενος :~

Σύμμορφος καὶ κοινωνὸς· παθημάτων τοῦ σωτῆρος ἐγένου· τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ σταυροῦ ὁμιλήσαντος· καὶ νῦν μάκαρ σὺν αὐτῷ· ὡς ἐπηγγείλατο, βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον :~ Θεοτ.

Ἔχουσα τὸ συμπαθὲς· ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάνθρωπον λόγον· σῶσον ἡμᾶς βιαίας καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοί· πανάγνε δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα :~

ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει· καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιάν· χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ πέτρῳ· καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε·

κοντάκιον ἦχος δ΄. ἐπεφάνης σήμερον·

Τοῦ σωτῆρος κλίναντος ἐν ἰορδάνῃ· κεφαλὴν συνέτριψε· τὰς τῶν δρακόντων κεφαλάς· τοῦ ἀθλοφόρου ἡ κάρα δὲ· ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ᾔσχυνεν :~

ὁ οἶκος·

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ ὁ κτίστης τῶν ἁπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ βάπτισμα λαμβάνει· καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας· ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τοῦ μεγαλόφρονος· τοῦ πρὶν ἐν παραδείσῳ πτερνίσαντος τὸν ἀδάμ, ἐν βρώσει τῇ τοῦ ξύλου· καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα· διὸ ὁ ἀθλητὴς νῦν πολύευκτος· κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας· ἤθλησε στερρῶς προτείνας τὴν κάραν· ἥπερ ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ᾔσχυνεν :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυεύκτου· Στίχ.

Ὁ πολύευκτος οὐ πάθος τομὴ λόγε·
Πολλῆς δι' εὐχῆς εἶχε σοῦ παθεῖν λόγε·
Ἀμφ' ἐνάτῃ πολύευκτε τομὴ μέγα δῶ

κε σοι

τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας· διὰ σπλάγχνα ἐλέους φιλάνθρωπε· ὅθεν παραγέγονας ἐπὶ τὸν ἰορδάνην· γνωρίσαι τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας τριάδος· καὶ ἀνυμνούντων κραζόντων πιστῶς· ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό· Εἰς τὴν β΄ χορὸν, κανὼν ἦχος πλ. δ΄· Ἀΰλων ποιμενικῶν·

Ἐπεφάνης ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων δεσπότης· ἐν ῥείθροις μυστικῶς, ἰορδάνου χορεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· πᾶσα κτίσις σκιρτάτω· ὅτι βαπτίζεται χριστὸς ὁ κύριος· ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς θεὸς, τὸ γένος τῶν αἰώνων :~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό· Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ψὴν σὴν δίδου μοι μάρτυς δικαίαν χάριν· Θεοφανείοις· ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. δ΄·

Ἡ κεκομμένη·

Τῆς πολυάθλου ψυχῆς ἐμφορούμενος· καὶ μακαρίας αἴγλης· ἔνδοξε πληρούμενος· καὶ τῆς ἀγγελικῆς χορείας ἀξιούμενος· τοὺς τὴν σὴν εὐφημοῦντας ἑορτὴν, πολύαθλε περίσωζε· τῷ κυρίῳ ψάλλοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἡ φωτοφόρος, καὶ εὔσημος μνήμη σου· φωτὸς τοῦ θειοτάτου πλήρης ἀνατέταλκε· φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε· γενναῖε στρατιῶτα τοῦ χριστοῦ· πολύαθλε πανόλβιε· τῷ κυρίῳ ψάλλοντας ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Νευρούμενος, ἰσχύϊ τοῦ πνεύματος· καὶ θείαν δυναστείαν μάκαρ ἐνδυσάμενος· ἐχώρησας στεῤῥῶς, πρὸς πάλην τοῦ ἀλάστορος· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγαζες· τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~ Θεοτοκίον·

Ἐσαρκωμένον τὸν πρότερον ἄσαρκον· παρθένε θεοτόκε· τέτοκας ὑπὲρ λόγον τε· καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον σαφῶς, παρθένος διαμείνασα· τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι᾽ ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~ ᾠδὴ γ΄· Σὺ εἶ τὸ στερέωμα·

Ἠμείψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄνωθεν· ἀξιωθεὶς, θείας ὀπτασίας, τοῦ σωτῆρος πολύαθλε :~

Νίκης ἐφιέμενος· τῶν ὑπὲρ τῶν κατέπτυσας ἔνδοξε· τῶν ἐπὶ γῆς· καὶ τῆς οὐρανίου, κληρουχίας ἠξίωσαι :~

Δόξης ὀρεγόμενος· τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὥρμησας· καρτερικῶς· καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες :~ Θεοτοκίον·

Ἰθυνόν μοι δέσποινα· τὰ διαβήματα ἵνα σου, πρὸς τὸν υἱὸν, δι᾽ ἐπαινουμένης πολιτείας πορεύσωμαι :~ ὁ εἱρμός·

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα· τῶν προστρεχόντων σοι κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς· τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :~

Κάθισμα ἦχος πλ. α΄· Τὸν συνάναρχον λόγον·

Ὡς καλὸς στρατιώτης χριστοῦ τοῦ παντῶν θεοῦ· ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος· ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ· διὰ μεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ· διὸ νομίμως ἀξίως, ἀθλήσας ἐστεφανώθης, ὑπὸ κυρίου μάρτυς πολύαθλε :~ Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον ὑπερβαλλόμενος· ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος· ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἀδὰμ φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ λόγε θεοῦ· διό σε ἀνευφημοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου πάντων, δοξολογοῦμεν ἐπιφάνειαν :~ ᾠδὴ δ΄· Σύ μου ἰσχὺς κύριε·

Δι᾽ εὐσεβοῦς, ὁμολογίας ὑπὲρ ἀρετῆς· τῷ δεσπότῃ· σαυτὸν προσενήνοχας· τὴν δι᾽ αὐτὸν, ἔνδοξε σφαγὴν· πόθῳ δεδεγμένος· καὶ μώμου παντὸς ἐλεύθερος· γενόμενος ἐντεῦθεν· τῷ ἀεὶ κραυγάζεις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ὁ γλυκασμὸς, τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοι· ἐπιποθῶν ὡς, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος· καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος· τῆς ἄνω βασιλείας· μελῳδεῖς τῷ δεσπότῃ· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ὑπερφυεῖ, ὁμοφροσύνῃ συνδούμενος· τῷ μεάρχῳ· τούτου τε τοῖς ῥήμασιν, ἐνηχηθείς·

δὲ ὑψοις, τῇ καταβάσει τοῦ πνεύματος· καὶ ἡ φωνὴ τοῦ πατρὸς· υἱόν σε ἐμαρτύρησεν· ἀλλ' ἐμφανεὶς ὤφθης καὶ παρέχου· ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Κ ε, σὺ ἐκ τοῦ πατρὸς προαιώνιον, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφὴν δούλου ἀνέλαβες· καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς κτίσας ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἐδωρήσω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Ἕτερα τοῦ ἁγίου, ἦχος α'·

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Λ αβιτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, παλαιπωρίας Χριστὸς· καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος· τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου· τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Ο ὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή· οὐ κηδεστοῦ ἀξία· οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων· σοῦ τὸ στερρόν· τῆς ψυχῆς παρεσάλευσεν, ἀπὸ τῆς πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστὸν· παμμακάριστε πολυάθλητε:~

Κ αὶ περὶ τῆς χάριτος μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα· μάρτυς πιστὸς· ἠξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ· ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθείς· εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀσεβῶς:~

Δόξα ἦχος α'· Βυζάντιος·

Τ ὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μάρτυρος πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς πανηγυρίζει· καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ· χαίροις περίφημε· ὁ τοῦ πολυπλόκου βελίαρ τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος· χαίροις στρατιῶτα τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ σωτῆρος ἡμῶν· ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος· χαίροις μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου:~

Καὶ νῦν· ἦχος β'·

Σ ήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ· βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου ὁ δεσπότης τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος· τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἦχος πλ. β'·

Τριήμερος ἀνέστης·

Σ πεύδεις ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος· τῷ προδρόμῳ ὑποκλίνας κεφαλὴν, τὸν κόσμον ἁγιάσας· δουλείας ἐλυτρώσω· τῷ βαπτισμῷ σου ἀναμάρτητε:~ Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καί·

Υ ἱὸν ἀγαπητὸν ὁ πατὴρ· ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ τὸ πνεῦμα· ἐμαρτύρησε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς τριάδος· μυστήριον ἐγνώσθη· ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου:~

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα·

Ἡ γίασας τὰ ῥεῖθρα σῶτερ· τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα· καὶ τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ὡς Θεὸς, διό σου καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀνυμνεῖ τὴν ἐπιφάνειαν·

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'·

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσεν· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια· οὐκ αὐτὸς τούτου πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν· ὢ τοῦ θαύματος· δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Τροπάριον ἦχος δ'· Ὁ μάρτυς σου Κύριε· Καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν κάθισμα· ἦχος δ'·

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ·

Τ οῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος·

φωτισμὸν καὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν:~

Ἤρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον ἔνδοξε· σκότους βορείου ῥυσθεὶς· καὶ τῷ παντοκράτορι· καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παρίστασαι· μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῇ ἐκεῖθεν ψυχὰς, πεμπομένῃ, ἐλλάμψει μακάριε· καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~ Θεοτοκίον.

Ὅλον με Θεὲ· θεῶσαι βουλόμενος· ὅλος ἑνοῦταί σοι· καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι μυστήριον· τίκτει παρθένος ἄφθορος· καὶ σὰρξ ὁρᾶται Θεὸς· ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν μακαρίαν ὡς αὐτὴ προεφήτευσας:~

ἄλλος· Φῶς ἐκ Θεοῦ Θεὸς λόγος·

Ἱερώταται χορεῖαι· τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς· τοῖς καθορῶσιν ἐφάνησαν· ἱεραῖς μελῳδίαις· εἰς τόπον ὁδηγοῦσαί σε σκηνῆς, θαυμαστῆς ἔνθα ἦχος· ἑορταζόντων ἔνδοξε:~

Ὡς τῆς ἀμπέλου σε θείου· εὐφορώτατον κλῆμα· φανεῖσαν κατανύξεως ἡμῖν· θείοις ἐξήνθησας βότρυας· ἀναβλύζοντας οἶνον· ἰάσεων Δομνίκα καὶ ψυχῶν· καὶ καρδίας τῶν πίστει τιμώντων σε εὐφραίνοντα:~

Σωματικῶν παθημάτων· ψυχικῶν τε κηλίδων· καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς· ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου· τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ· προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σὴν· ἑορτὴν ἐκτελοῦντας· τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον:~

Ἡλιακὴν ὡς ἀκτῖνα καταυγάζουσαν πάντας· ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ παρθενικαλλῆ· καὶ ὡς τρυγόνα φιλόσεμνον· ὡς ἐλαίαν ὡς κέδρον· ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν περιστερὰν, εὐφημοῦμέν σε πάντοτε· Δομνίκα κυριώνυμε:~ Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι· ὅταν μέλλῃς με κρῖναι· καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ· τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη· καὶ τῶν ὁσίων τάγματα:~ ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον· τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ· ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ· βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς· ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως· ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον·

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς·

Τῶν γηΐνων καὶ φθαρτῶν· καταφρονήσασα σεμνή· τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν· ζήλῳ σου, τῶν ἐν οὐρανοῖς· ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· Χριστὸς ὅθεν σε στέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασιν:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀπόστιχα στιχηρὰ ἦχος β΄·

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ·

Μέγα καὶ φοβερὸν· μυστήριον τελεῖται· δεσπότης γὰρ τῶν ὅλων· βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων· χειρὶ δούλου βαπτίζεται:~ Στίχος. Ἡ θάλασσα εἶδε·

Ἄνωθεν ὁ πατὴρ· ἐβόα οὗτός ἐστιν· υἱὸς ἀγαπητός μου· ὁ ῥείθροις Ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτιζόμενος:~ Στίχος. Τί σοί ἐστι·

Τάξεις ἀγγελικαί· ἰδοῦσαι τὸν δεσπότην· ὁμοιωθέντα δούλοις· καὶ ῥείθροις βαπτισθέντα· ἰδοῦσαι ἐξεπλήττοντο:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι· φαιδρῶς συνεορτάζοντες:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ΄· τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πολυεύκτου· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα· στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς·

ἦχος πλ. δ΄. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ·

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννῃ παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος:~

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, περιεβάλλου ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐμαρτυρήθης

ἐξ

θῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, λόγον γινώσκοντας· κόρη κράζοισιν· ὁ τῶν πρῶν κς̄, καὶ θς̄ εὐλογητὸς εἶ :~

ἄλλος· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Ομοῦς σου ταῖς νεύσεσι τῆς πρὸς τὸ θεῖον· θεούμενος πάντοτε· φωτοειδὴς γεγένηται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς τῆς σαρκὸς, μέλπουσα θεόσοφε· ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος :~

Μυστήρια θεῖα σοι ἀποκαλύπτει· θς̄ ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὅθεν γὰρ φοιτήσαντα ἅγιον ἄγγελον· καὶ καθαγιάσαντα σεμνὴ, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν πνεύματι :~

Ναὸς θείου πνς̄ γεγενημένος· ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας· φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα μυστήρια· καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος· σεμνὴ ἀποδημίαν τοῦ βασιλεύοντος :~ Θτ·

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ἡ σεπτὴ· ὑπάρχει ὁ κς̄· ὁ σὲ μητέρα πανάγιον· ἡ νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου· ἀεὶ μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ἄχραντε :~

ᾠδὴ η´· Παῖδας εὐαγεῖς·

Ολως γλυκασμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις· οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πὲρ ἔδωκας· ἕως ἐπιτήδειον· σαυτὸν εἰργάσω σκήνωμα, τοῦ παντοκράτορος· ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Εὕρηκας ἀνάπαυλαν τῶν πόνων· πανμάκαρ τῶν ἀμεθήτων τὸν παράδεισον· ὅνπερ προητοίμασε· τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν· ἀπὸ ψυχῆς ὁ κς̄· κοινὸν βασίλειον· κραυγάζοισιν ἀπαύστως ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Εὗρεν ἡ μονὴ τοῦ χοζεβᾶ σε· κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα· ἅπαν μετερχόμενον· ἐναρέτων πράξεων· εἶδος ὁσίων καύχημα· σοφὲ γεώργιε· διὸ βεβιωκότας ἐνθέως· μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θτ·

Ωφθη ὁ ἁπλοῦς τῇ θεία φύσει· ἐκ σοῦ θεοκυῆτορ ὄντως σύνθετος· ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ θεότητι· σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου, ὑποστησάμενος· διό σε θκὸν εἰδότες· ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς·

Κοσμημένη ἀρεταῖς· ἡ θαυμάτων ἐκκροσσωτοῖς πεποικιλμένη· πρὸς ὡραῖον νυμφῶνα· τοῦ βασιλέως χυ̅· δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα· καὶ ὑπερυψοῦσα αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ακολουθήσασα χω̅· ὡς ποιμένι καθαρῶ ἀμνὰς ἁγίω· πρὸς οὐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ὧ· προβάτων συναυλία πέφυκεν· ἐν ἀγαλλιάσει ἐσκήνωσας ἁγία :~

Νεύσει θυ̅ παντουργικῇ· τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ μαθοῦσα σκήνους· χαριστήριον αἶνον· καθαρωτάτῃ ψυχῇ· τῷ πάντων αἰτίῳ προσέφερες· οὗ τὸ σὸν εἰς χεῖρας· σεμνὴ παρέθου πνᾶ :~ Θτ·

Ο ὑπερούσιος θς̄· οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς ἐκ τῶν σῶν σπλάγχνων· τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν· ἀνακαινίσαι ζητῶν· δι' οἶκτον παρθένε καὶ ἔλεον· ὁ δεδοξασμένος ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας :~ ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θν̅· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κν̅· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ´· Ἅπας γηγενής·

Απασαν φυγὴν· τοῦ βίου κατέπτυσας· διὰ τὴν οὐράνιον, φυγὴν σκληραγωγία γάρ· σὺ τῶν παθῶν ἐσπούδασας σβέσαι τὴν κάμινον· τοῖς πολλοῖς σου, δάκρυσι γεώργιε· μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα :~

Νῦν ὡς ἀληθῶς· θυ̅ κατενώπιον· ἵστασαι πάνσοφε· ὥσπερ διασκήσεως, οἰκειῶσαι πρότερον ἐσπούδασας· καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, κατὰ φυγὰς ἐμφανῶς· ὅθεν πᾶσι, δίδου τοῖς τιμῶσι σε·

φη· ἀλλὰ καὶ πάλιν κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος κατενεχθεὶς, φυπᾶται σιδήρω τοὺς ἀστραγάλους· καὶ ὕψιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους· μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεσθῆναι ἐν τηγάνω σιδηρῷ λίαν ἐκ πυρωθέντι, καὶ σούβλαις πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατετρηθῆναι, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορριφῆναι· ὀψίας δὲ γενομένης, φανεὶς πάλιν ὁ σωτὴρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν καὶ ἀνακτᾶται· καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἔξωθεν ἀγαγὼν ἵστησι· διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο· καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο· μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται λίθοις μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραινόμενος τέφρον, καὶ πίσσαν· καὶ τὰς πληγὰς διορχομένας· καὶ αὖθις μόλιβδον καχλάζοντα, κατὰ τοῦ στόματος δέχεται· καὶ κασίδα σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ, ἐπιδέχεται· τὸ δὲ τελευταῖον πυρὶ ἐμβάλλεται· ὕμνοις εὐχαριστίας τῷ θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέμεινεν· ἰουδαῖος δέ τις τῶν παρεστώτων λίαν μανεὶς, καὶ δόρυ ἀνασπάμενος, καὶ κατὰ τῆς τοῦ ἁγίου πλευρᾶς διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκατο· καὶ πρῶτον μὲν ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὡς καὶ αὐτὴν σβεσθῆναι τὴν κάμινον· ὕστερον δὲ αἵματος ἐξελθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας θεοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κύρου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς χώρας, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ· στί.

Ὁ σὴν μελίζων σάρκα χθές μου κύρε·
Σαρκὸς διαστὰς σοὶ παρίσταται θεῷ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀττικὸς πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· στί.

Ὅλην ὑπερβὰς τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου·
Ἥκεις ὅλος νοῦς ἀττικὲ πρὸς τοὺς νόας·.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος προφήτης σαμέας ὁ ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· στί. Ἐν γῇ τὸ μέλλον, οὐκ ἔτι χρᾷ σαμέας· Ἄνω γὰρ ἔστιν ὁ προφητικὸς τρίπους·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀγάθων καὶ θεόκτιστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται· στί.

Ὡς ἠγαθύνθη ἀγάθων τὴν καρδίαν·
Εἰρηνικοῦ σου καὶ μόνου μνησθεὶς τέλους· ἐν γῇ χλοαυγεῖ τῆς ἐδὲμ θεοκτίστῳ· Μοῖραν δίδως ἄκτιστε τοῦ θεοῦ λόγου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων τοῦ χριστοῦ μαρτύρων, θεοφίλου διακόνου, καὶ ἑλλαδίου λαϊκοῦ·

Οὗτοι ὑπῆρχον λίβυες· διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, ἤχθησαν τῷ ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξέονται σφοδρῶς· εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρένων κατακαίονται· καὶ ὀστράκοις ὀξέσι κατακεντοῦνται· ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς:~

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν·

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως· σατανικοῖς λογισμοῖς· τὸν νοῦν γὰρ ἀρέμβαστον· πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν κύριε· σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετινάξω:~

Χαμευνίαις ἀγρυπνίαις· καὶ νηστείαις σου πάντα ἐνέκρωσας, μέλη τὰ ἐπὶ γῆς· καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον· καὶ ἄπονον βιοτὴν, ζῇς μακάριε· ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος· τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ:~

Ποῦ ἀεὶ ὄντως τὸν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι· καὶ προσκυνῆσαι σοφέ· κἂν τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὅσιον· δι' ἀσκήσεως συννεκρωθῆναι ὅσιε· τῷ δι' οἶκτον νεκρωθέντι:~ θεοτ.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ τὸν κτίστην σε γνόντες κινήσασαν· ἀλλὰ θῦμ' ἀλη-

θῆ,

Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇδε τὴν Ἀντωνίου·

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Ἀντινόου πόλει τῆς Αἰγύπτου· ὃς, τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα Βασίλισσαν ὀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἁγνείᾳ διαμένειν· ἣν ἐν μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε· καὶ ἡγεῖτο ἀνδρῶν, ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα· καταχθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν ἡγεμόνα κινεῖ· ὃς παραυτίκα τὸ μοναστήριον πυρπολεῖ· ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ κληρικοὶ τῆς χώρας· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία· ὁ δὲ ἅγιος Ἰουλιανὸς ἁπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους τύπτεται· καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθεὶς, συντρίβεται τὰ ὀστᾶ· ὅτε καὶ εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεὶς τὸν ὀφθαλμὸν πιστεύσας καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται· καὶ Κέλσιος ὁ τοῦ ἡγεμόνος παῖς μετὰ εἴκοσι στρατιωτῶν ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ ἁγίου· διὰ τοῦτο κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται· εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις ῥίπτονται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ ἄρχοντος ἤδη πιστεύσασι· καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ, καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Ἀναστασίῳ· ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ μητρὶ Κελσίου· παραστάντων δὲ τῶν ἁγίων ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα συνετρίβησαν· καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν· ἀχθέντες δὲ οἱ ἅγιοι, φακέλοις παπύρων διαβρόχων ἐλαίῳ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες ἀνήφθησαν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσυραν· τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ πρεσβυτέρου Ἀντωνίου, ὀγκίνοις ἐξώρυξαν· τὴν δὲ μητέρα Κελσίου, ἀπηώρησαν· μετὰ δὲ ταῦτα θηρίοις τοὺς ἁγίους παρέδωκαν· ἀφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπήμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ φόρου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καρτερίου·

Πάλαι Καρτέριε πρὸς πῦρ καὶ δόρυ·
Τὸ καρτερόν σου πρὸς πάλας δεικνὺς δύο·

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας· ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος τῶν χριστιανῶν· οἶκον δὲ εὐκτήριον δειμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν χριστιανῶν συναγαγὼν, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινόν· καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἰδέναι ἕτερον· διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν· ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ· καὶ φησίν· ἄπελθε Καρτέριε καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε· ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ· δεῖ γάρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου· καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται· ὁ δὲ ἅγιος χαρᾶς πλησθεὶς καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε· καὶ πρῶτον μὲν, τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ Σάραπι· ὁ δὲ δι' εὐχῆς τοῦτον καταβαλὼν, ὑπὸ ἓξ καὶ δέκα στρατιωτῶν, βάκλοις τύπτεται· ἑτέρων τεσσάρων δημίων ἐπικειμένων αὐτῷ· εἶτα κρεμμᾶται ἐπὶ ξύλου· καὶ ξυρῷ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται· καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν καταξέεται τὸ σῶμα· αὐτὸς δὲ δι' ἐπιφανείας ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀποκατέ-

πλήρωμα· σὺ γὰρ ἀμεδείχθης πλατυτέρα· τοῦ οὐρανίου κύτους τεκοῦσα θεὸν· λόγον ὡσεὶ δὲ ῥῖμ οὐρανούς· κόρη τὸν ἐκτείναντα, καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα :~

ἄλλος· Ο τοῦ φωτὸς χορηγός·

Γεηπονήσαντα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν ἀγώνων τέμνουσα· τὴν ψυχικὴν, αὔλακα πολύχουν· ἐδρέψω τὸν καρπὸν· θείαις ἀποθήκαις· ἁγνὴ συντηρούμενον :~

Επιφωτίζουσα· τὸν καθαρὸν σου λογισμὸν ἔλαμψας· τοῦ φωτουργοῦ· πνεύματος δυνάμει τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς· καὶ τῶν ἐσομένων, προλέγεις τὴν ἔκβασιν :~

Ρώμη τοῦ πνεύματος· ἱερουργός σε τελειοῖ χείρισματι· θεουργικῷ· τῆς διακονίας ποιμαίνειν ἱεράς· ψυχὰς ἐγκελάδων, δομνίκα θεόσοφε :~ Θκ.

Αγιον κύριον· κυριοτόκε τοῦ φωτὸς τέτοκας· ὃν ψυχῆς· δομνίκα ποθοῦσα· παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει· παρθένε ὑμνοῦσά σε :~

ᾠδὴ ϛʹ· Ἐβόησε, προτυπῶν·

Εβόησας, πρὸς θεὸν ἀενάοις σὺν δάκρυσι· καὶ τοῦ βίου· ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε· πρὸς τὰς ἀκυμάντους· καὶ ἀειρρόους πηγὰς τῆς θεώσεως :~

Τετράγωνον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησεν· τεῖχος μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον· τὰς ἀκροβολίσεις· ὡς στερρὸς γὰρ νικᾷς τὸν πειράζοντα :~

Ως πρόβατον· χορεβᾶ τῷ σημείῳ προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει· βακτηρίᾳ καθάπερ χρησάμενος· πρὸς ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ προσοικούμενα πρόβατα·

Εσκήνωσεν· ὡς βροτὸς ἐν νηδύϊ σου κύριος· τὸν βροτόν με· τῶν αὐθαίρετων σκηνῶν ἀξιούμενος· παρορῶν μου πράξεις· τὰς ἀθεσμίας ἁγνὴ καὶ τὰ πταίσματα :~ Θκ.

ἄλλος· ἐν ἀβύσσῳ πταισ[illegible]των·

Ιερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας· θείου ζαχαρίου προφήτου θεόφρον· μεθ᾽ οὗ ναὸν εἰς ἅγιον· συγχορεύεις δομνίκα θεόσοφε :~

Ρεῖθρον ὤφθης ἰάσεων ἄφθονον· πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα· ἁγιασμὸν σωτήριον· κυριώνυμε κόρη θεόνυμφε :~

Ως καλὴν ὡς ὡραίαν ὡς ἔντιμον· ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν· σὲ ὁ νυμφίος κύριος· ἑαυτῷ συνῆψε σὰς ἀοίδιμε :~

Λιέμε κατ᾽ ἐμὲ ἐχρημάτισε· βρέφος ὁ παντέλειος ἀνακαινίζων με· παλαιωθέντα πάθεσι· διὰ σοῦ παναγία θεόνυμφε :~ Θκ.

ὁ εἱρμός·

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς·

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ηʹ· μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν δομνίκας· Στίχ.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων δομνίκα·
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν ὡς πρὸς ἣν ἀγαπᾷ·
Δομνίκαν ὀγδοάτη πότμου λάβε νὺξ ἐρεβεννή·

Αὕτη ἦν ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως· παρέτεινε δὲ ἕως λέοντος καὶ ζήνωνος· ὑπῆρχε δὲ ἐκ πόλεως καθαργένης, τῆς πρὸς καρχηδόνα· κατά τινα δὲ οἰκονομίαν μεθ᾽ ἑτέρων τεσσάρων παρθένων ἐν κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· νεκτάριος δὲ ὁ τηνικαῦτα ἀρχιεπίσκοπος διὰ ἀποκαλύψεως θείας αὐτὰς ἐδέξατο· καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος κατηξίωσεν· ὑπελθοῦσα δὲ τὸν μονήρη βίον ἡ ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασαμένη, καὶ εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιωθεῖσα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσασα, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἰουλιανοῦ, καὶ βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· Στίχ.

Ιουλιανῷ πολλὰ καὶ βασιλίσσῃ·
Επαθλα κεῖνται κειμένοις ἐκ τοῦ ξίφους·
Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν κελσίου·

καὶ

ἄγγελος, φωτοειδὴς ἐμήνυσεν· ἰσραὴλ ἐπιδημήσασαν· βασιλίδα πρὸς πόλιν θείῳ νεύματι:~

Ἰσίῳ πορουμένη τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας, τῆς ἀπαθείας ἔνδοξε· τοὺς λιμένας λιμήν τε γέγονας· τοῖς εἰς βάθη κακίας ὀλισθήσασιν:~ Θεοτοκίον.

Δυνάμωσον παρθένε τὸ ἀσθενές μου· δύναμιν τὴν τοῦ ὑψίστου τέξασα· τὴν τὸ εἶναι γνῶσιν παρέχουσαν· καὶ δομνίκας τὴν μνήμην μεγαλύνασαν:~

ὁ εἱρμός·

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος· ὡσεὶ κρίνον Χριστὲ· ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα· ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου:~ κάθισμα ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε·

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι· καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας· δομνίκα νυμφίον τὸν σόν· ἄφθαρτον διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος· καὶ ἀγγέλων χορείαις, ἠριθμήθης ὁσία· πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ ἰορδάνια· τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ προδρόμου· καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε σὲ ἱκετεύομεν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ·

Ταῖς νηστείαις ὡς αἰτίαις, φιλοτίμως φερόμενος· τὴν ψυχήν σου μάκαρ, νῦν εὐφραινομένην παρέστησας· τῷ ποιητῇ τῶν ἁπάντων συγκαλέσαντι· πρὸς τὴν ἄνω σε θείαν τρυφὴν ἀγαλλόμενον:~

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι· κατηγλαϊσμένος, φέρων ὡς φωσφόρον τὸν κύριον· τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην καταυγάζοντα· καὶ δεικνύοντα· τῆς παρ' αὐτῷ δόξης μέτοχον:~

Ὁ δεσπότης ὁ ἄνωθεν· δι' ἡμᾶς κατερχόμενος· τὴν σὴν εὑρίσκει· θεῖον ἀληθῶς ἐναστήριον· ᾗ ἐν σκηνώσας σὺ πόθῳ ὡς ἀπὸ κλίμακι· πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, σὺν ταύτῃ χρώμενος:~ Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις· ἀϊδίως τοῦ φύσαντος· ταῖς ὠλέναις ὤφθη· νῦν ἀπεριγράπτως καθήμενος· τὴν τετοκυῖάν σε δείξας μετὰ γέννησιν· ἀειπάρθενον, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον:~

ἄλλος· Ἐλήλυθας·

Ἀπήστραψας, φωτισμὸν ἰαμάτων διώκουσα· παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· πάντας δὲ ἐφώτισας· τοὺς εὐσεβῶς σοι δομνίκα προσπελάζοντας:~

Νυμφίος σε· βασιλεὺς ἐπουράνιος ἔνδοξε· δοξάζει ἐνώπιον· τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος· καταπληττομένου σου, τὸν ἀκηλίδωτον βίον, καὶ τὰ θαύματα:~

Ὑπήκοος, τῶν εὐχῶν σου ὑπάρχων ὁ κύριος· σαφῶς προσημαίνει σου, τόπον ἐν ᾧ φροντιστήριον· ἤγειρας τὰ πήγματα, τῆς πορνείας δομνίκα ἀπελάσασα:~ Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἀδὰμ ἐξεδύσατο· τῇ θείᾳ γεννήσει σου· καὶ τὴν στολὴν ἠμφιάσατο· μόνος ἣν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρί σου ὁ λόγος σωματούμενος:~

ᾠδὴ ε΄· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα·

Ἐξέστησαν ἄγγελοι· καὶ πᾶς ὁσίων σύλλογος· ὄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὁρῶντες καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· ὡς ὑπὲρ σὺ γὰρ ἀψυχοπονῶν, λίθος διετέλεσας· ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν:~

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν· ἰδοὺ ψυχῆς ὁ μέγιστος· πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας· καὶ σκοτομήνης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν· ὡς ὑπὲρ καθαρώτατος καὶ νῦν ἥλιος κινούμενος, τὴν σεπτὴν κίνησιν:~

Πατρίδος ἐξένωσαι· τῆς σῆς σοφὲ γεώργιε· ὑπὲρ τοὺς προσήκοντας τῷ βίῳ· Χριστὸν φιλήσας τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῷ· ἀξίως τῆς ἄνωθεν, ἀξιούμενος χάριτος:~ Θεοτοκίον.

Ὡραίωσας ἄχραντε· σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα·

Digitized by Google

βάζων τὸν λαόν· καὶ τοῦ θυ τὴν κιβωτόν, ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν ἀνάρρησιν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως· ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, σκιογραφεῖ ἐν τῷ πνεύματι· χς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Εἰς τὴν β' στιχο, καὶ ἦχος πλ δ'·

Αὐλῶν ποιμενικῶν·

Βαπτίζεται χς· ὁ τὸν κόσμον φωτίζων· ἐξ ὕψους ὁ πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ἐν ᾧ ηὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε· χριστὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ· ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :~ Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Ο κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου·

ᾠδὴ α'· ἦχος δ'· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·

Ἀνοίξει τοῦ στόματος· δοῦναί μοι χάριν ἱκέτευσον, σοφίας γεώργιε· τὴν ἀπαρχὴν ἰυ· ὅπως ᾄσω σου τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν· ὁ ἄμουσος ᾄσμασιν· θείοις γηθόμενος :~

Ἐν γῇ πεπολίτευσαι· ὡς ὑπὲρ ἀσώματος μέγιστε· συνήφθης ἐντεῦθεν δὲ· τῶν ἀσωμάτων χοροῖς· τῷ ποιήσαντι· ᾠδαῖς ἐν τρισαγίοις· μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν :~

Τοῦ κόσμου ἠλόγησας· ταῖς ὑπερκοσμίοις ἐννοίαις σου· ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δὲ, ὅπου ἐγράφη χς· ἐξεδήμησας ἀκήρατον· πρὸς κόσμον· χοροῖς συναπτόμενος· τῶν περὶ τὸ τόκων σοφέ :~ Θκ·

Ἀνοίξας τὸ στόμα μου· ἁγνὴ παρείρημαι μέλψαι σε· σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον· ἀλλ' ὡς ἄναγνος, τὴν πάναγνον ὡς θέμις, ὑμνῆσαι μὴ σθένων σε· αἰτῶ βοήθειαν :~

ἕτερος κανὼν τῆς ὁσίας·

ᾠδὴ α'· ἦχος β'· Ἐν βυθῷ κατέστρωσε·

Τῷ ἐν θείῳ πόθῳ τὴν ψυχήν· ἔνδοξε πτερώσασα· τῶν σαρκικῶν θελήτρων ὑπερείπτασο· διὸ ἱκετεύω σε, θηραθέντα με ταῖς παγίσι τοῦ ὄφεως σοῦ ταῖς ἱκεσίαις· πανύμνητε δομνίκα ἀπολύτρωσαι :~

Ἠκολούθησας χαίρουσα χω· τούτου ἀνιχνεύουσα· τὴν ἱερὰν νομοθεσίαν πανσέμνε· καὶ παρθένων τάγμασι συνηρίθμησαι· ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες ἀξιάγαστε :~

Ἠ νυσταγμὸν κακίας οὐδαμῶς· ἔνδοξε μυστάζουσα· ἐπαγρυπνοῖς ταῖς φωταυγέσι πράξεσιν· καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον ἐξεδήμησας· ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι· περιχεομένη· καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~ Θκ·

Καὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἁγνή· καὶ μετὰ τὴν κύησιν· μήτηρ θυ ὑπερφυῶς διέμεινας· ὅθεν σε ποθήσασα, θείῳ πνι· ἡ δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη τῷ παμβασιλεῖ υἱῷ σου ἄχραντε :~

ᾠδὴ γ'· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θκε·

Λουόμενος δάκρυσιν οἰκείοις· ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ῥάμασιν, ὡς ποταμίοις τούτοις δὲ· τὴν τῶν δαιμόνων σύρροιαν· ἀσκητικῶς κατεπόντισας :~

Ὁσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως· τὸν βίον διέπρεψας σοφέ· πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος· ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον· διαγωγὴν κεκλήρωσαι· θεομακάριστε γεώργιε.~

Ἀλοὺς θείῳ ἔρωτι παμμάκαρ· τῶν τόπων κατ' ἄκρας τῆς σιών· πρὸς τούτοις ἐπεδήμησας, κἀκεῖ διαμεμένηκας, ἕως θανάτου πάνσοφε· τρέζων πόνοις τὴν σάρκα σου :~ Θκ·

Τὸν σὸν ὑμνολόγον ἐπταικότα, ἀσύγκριτα κόρη πρὸς ὁδὸν· τῆς μετανοίας ἴθυνον· τὸν λόγον ἡ κυήσασα· τοῦ κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἁμαρτίας θεόνυμφε :~ ἄλλος· Ἐξηλώθησεν ἡ ἔρημος·

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας, διέσωσεν ἔλαιον, μετ' εὐλογίας πέμπουσα· τῇ θαλάσσῃ καὶ μεταβάλλουσα· εἰς γαλήνην δομνίκα τὸν κλυδώνιον :~

Ἀΰλοις λαμπομένην σε φρυκτωρίαις· ἄγγελος,

Οἱ πάντων· νικητικῶς στεφανούμενος·
οὐχ ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν· οὐδὲ τόπων δυ-
σχέρεια· παραλῦσαι ὅσιε τὸ διάπυρον,
τῆς πρὸς θεὸν ἐκδημίας σου· κἀκεῖ γὰρ
γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς·
οὗ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ θεοῦ ἡμῶν· οὐκ
ἠμέλησας ὅλως· εἰ μὴ φθάσῃς, δι' ἀ-
σκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς σιὼν τὴν
οὐράνιον:~

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα· ἀποφαίνων τοῖς
δάκρυσι· καταμύξει ἔνδοξε γῆν κατέ-
βρεχες· καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπεμάξω·
Χριστοῦ ὑποπόδιον· ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς
παρόντα καὶ βλέποντα· ὃν ἐπόθη-
σας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου· διανοίας·
θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν
αὐγαζόμενος:~

Ἕτερα τῆς ἁγίας· Ἔδωκας σημείωσιν·

Ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν ἑῴαν
πανόλβιε· ὡς ἀστὴρ φαεινότατος· ἀ-
κτῖσιν ἀστράπτουσα· τῶν σῶν ἐναρέ-
των, πράξεων ὁσία· καὶ κατεφώτισας
πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων
σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν
μνήμην γεραίρομεν· τὸν Χριστὸν μεγαλύ-
νοντες· τὸν σὲ πιστῶς σε δοξάσαντα:~

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι· τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπή-
σεως· ὦ δομνίκα πανεύφημε· αὐτῷ ἠ-
κολούθησας, ἀπαρνησαμένη, ἐπίγειον
δόξαν· καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, καὶ
πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διό σε
εἰσῳκίσατο, εἰς φωτεινότατον θάλα-
μον· Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν:~

Πάθη τοῦ κυρίου σου· καὶ ποιητοῦ ἀναπλάττου-
σα· ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι· τοῦ λόγου ὡς
ποίημα· λογικὸν παρθένε· καὶ διὰ τοῦ
λόγου, παιδαγωγοῦσα τῶν παθῶν, τῆς
ἀλογίας τὰ παρεγκλήματα· διὸ καὶ
καθ' ὁμοίωσιν· εὐθυποροῦσα ἀοίδιμε·
ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ θεοῦ ὤφθης ἄ-
γαλμα:~ Δόξα καὶ νῦν· ἦχος α΄·

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορ-
δάνια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρ-
σιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν·
καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖ-
ται πνεύματος· υἱὸς μονογενὴς ὑπάρ-
χων τοῦ ὑψίστου πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν
ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς· Χριστὲ ὁ θεὸς ἡ-
μῶν δόξα σοι:~

Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἦχος πλ. β΄· Αἱ ἀγγελικαί·

Τὸ φωτιστικὸν, καὶ φωτίζον τοὺς ἀνθρώ-
πους· φῶς αὐτολαμπὲς, σὺ ὑπάρχων
Ἰησοῦ μου· ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου· βαπτισθεὶς
ὅλως ἔλαμψας· φῶς τὸ ὁμοούσιον πατρί
σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα· Χριστὲ
κράζει σοι· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡ-
μῶν δόξα σοι:~ Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε·

Ὡς διὰ σαρκὸς, κορεσθῆναι θείας δόξης·
δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθή-
σεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βα-
πτιζόμενον· τήν τε τοῦ δούλου διαθλῶν-
τα, κάραν εὐφυῶς ὑμνολογοῦντες· αὐ-
τῷ κράζομεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς,
θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα·

Νάμα ζωτικὸν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου· ἐν τῷ
ποταμῷ Ἰορδάνῃ εὐσπλαγχνία· ἡμᾶς
τοὺς ἐκκαέντας, τοὺς ἐν δίψει φιλάν-
θρωπε· ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου
τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου· Χριστὲ ψάλ-
λομεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡ-
μῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. β΄·

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης
πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε· Χριστὲ ὁ θεὸς· τί
πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον
μὴ ἔχων κύριε· εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βα-
πτίσω· πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φορεῖς ἐν
ἑαυτῷ· υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρ-
κωθείς· πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶ-
δας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος· ὁ
ἐπιφανεὶς θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς:~

Τροπάριον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον·
Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ΄·
Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ διαβι-
βάζων

τῶν ὑπέρτερον· ἐν γεννητοῖς ὁ δεσπό
της γυναικῶν μεῖζον ἀπάντων· ὃν
γὰρ προεφήτευσαν ἅπαντες· καὶ νόμος προ
κατήγγειλαν· Χριστοῦ σαρκὶ ἑώρακας·
ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώ-
τερος πάντων :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐπεσκέψατο·

Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια· ἐν
ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλ-
θεν ἐφάνη τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν
στίχους ϛ΄· στιχηρὰ ἰδιόμελα· ἦχος α΄·

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς ὁ
θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐπιφανεὶς θεός, τοῦτον
λαοὶ προσκυνήσωμεν :~

Πάλιν τὸ αὐτό·

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν δεσπότην ἀξίως τι-
μήσωμεν· ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡ-
μᾶς ἀνεκαίνισας :~

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας· τῇ παλάμῃ τοῦ
δούλου χειροθετούμενος· καὶ τὰ πά-
θη τοῦ κόσμου ἰώμενος· μέγα τὸ μυστήριον,
τῆς οἰκονομίας σου φιλάνθρωπε :~

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη· καὶ πᾶσι
τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται
Χριστὸς μεθ᾽ ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα κα-
θαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕ-
δατι· καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνε-
ται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ
τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ
σωτηρία· δι᾽ ὕδατος τὸ πνεῦμα· διὰ καταδύ-
σεως ἡ πρὸς θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται·
θαυμάσια τὰ ἔργα σου, κύριε δόξα σοι :~

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις·
ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορ-
δάνια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κά-
θαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρ-
τίαν· καὶ ἀπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρ-
τυρεῖται πνεύματος· υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων
τοῦ ὑψίστου πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἐ-
πιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς· Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι :~ Δόξα ἦχος πλ. β΄·

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προελη-
λυθὼς βαπτιστά· ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργά-
νων τὴν ἔρημον οἰκήσας· σφραγίς τε
πάντων τῶν προφητῶν ἐδείχθης· ὃν
γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο,
καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦ-
τον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης·
φωνῆς τε ἀκήκοας, πατρικῆς οὐρανό-
θεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἱότητα·
καὶ τὸ πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἴ-
δει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βα-
πτιζόμενον· ἀλλ᾽ ὦ πάντων τῶν προ-
φητῶν ὑπέρτερε· μὴ διαλείποις πρε-
σβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τε-
λούντων τὰ μνημόσυνα :~

Καὶ νῦν· ἦχος β΄·

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτι-
σθῆναι· σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται κο-
ρυφῆς τοῦ δεσπότου· αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι
μυστήριον· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυ-
γεν· Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· ἡ-
μεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα
ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·
Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ
κανόνος τοῦ ἁγίου· ᾠδὴ γ΄· καὶ ἕκτη·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η΄· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου· καὶ τῆς ὁσίας
μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας, καὶ Αἰμιλιανοῦ,
τοῦ ὁμολογητοῦ· Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου· ἦχος δ΄·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ
κατέσεισαν· προσβολαὶ μακάριε σὺ
γὰρ ἔπαλξιν· ὡς περ τὸν σὴν περιβαλ-
λόμενος· στερέμνιον ἄσκησιν· διετήρη-
σας σαυτόν, τοῦ δαίμονος πολεμήτορος· ἀ-
παράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως· καὶ
παρέστης, τῷ δεσπότῃ τῶν ἁπάντων·

νικητικῶς

Digitized by Google

Ἱερουργήσας τὸ βάπτισμα· καὶ τελειώσας πρόδρομε τὰ πρὸς θεόν· σαφῶς δοθέντα σοι μυστήρια· ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱερουργούμενος· προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Νέος Ἠλίας γενόμενος· σὺν παρρησίᾳ πρόδρομε, καὶ βασιλεῖς σαφῶς ἐλέγχων ἀνομήσαντας· καὶ τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδεικνύμενος ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ προφῆτα ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὁ προφητῶν ὑψηλότερος· καὶ ἀποστόλων πρόδρομε τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος· σὺ τοῦ νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς νέας χάριτος ὤφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων :~

Θκ. Ὑμνολογίαις τὴν πανάγνον, καὶ θεοδόχον δέσποιναν πανευσεβῶς· ἀξίως ἀνυμνήσωμεν ἡμεῖς· τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η′· Κάμινός ποτε·

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φανέντα· παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι· καὶ πάντων ἀνώτερον· Ἰωάννην παμμακάριστε· χαρμονικῶς γεραίροντες κράζομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον·

Μίαν ἐν τρισὶ θεότητος οὐσίαν· ὁμοουσίοις ὑποστάσεσι, προφῆτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ πνεύματος· ἔγνως τὸν βαπτισθέντα, λόγον θεοῦ τὸν ἀΐδιον :~

Ὄρθρος νοητὸς τὸν ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ παρθένου ἀνατείλαντα· ἐκ στείρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε· καὶ τὸν ἀμνὸν ἐκήρυξας· κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπίᾳ τὸν αἴροντα :~

Ὑπὲρ ἡμᾶς νῦν μάκαρ ἐποπτεύων· ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον· τῷ θείῳ κηρύγματι ἑπομένοις σου πανόλβιε· καὶ διδαχαῖς ἐμβαίνοντας πρόδρομε ταῖς ἐνθέοις· καὶ σωτηρίοις σου δόγμασιν :~

Θκ. Δόξαν τοῦ πατρός, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα· καὶ λόγον τὸν ἄναρχον· ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον· καὶ νῦν ἐκ σοῦ πρωτότοκον, πανάγνε γενόμενον· ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως :~

ὁ εἱρμός·

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τὰς ἐνεργείας διεμέρισε, τῷ θείῳ προστάγματι· τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα· τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα· ψάλλοντας εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ′· Ἡ τὸν προηλίου·

Ἐκ τῆς ἐρημίας ὁ πρόδρομος, φωνὴ τὸν λόγον δείκνυσι· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· καὶ παρόντα ὑπερχαρῶς· βαπτίζειν εὐτρεπίζεται· τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα· τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως :~

Χάρις τε καὶ νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν σαφῶς προβάλλεται· ὁ μὲν σφραγίζοντα· ἡ δὲ ἀρχόμενον· τῶν ἁπάντων τῶν προφητῶν, τῷ λόγῳ προτιμώμενον· τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα βεβηκότα πανσεβάσμιε :~

Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος· ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται· καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκώς, τοῦ δεσπότου ἀγάλλεται· τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος :~

Θκ. Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων λυτρωτὴς ἄνθρωπος γίνεται· καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν· φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων ὁ λίαν φιλάνθρωπος· παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου· θεογεννῆτορ παμμακάριστε :~ ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸν προηλίου φωστῆρα, τὸν θεὸν ἐξανατείλαντα· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα· εὐλογημένη πανάγνε· σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν :~

ἐξαποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτί·

Προφήτην σε προέφησε· καὶ προφη-

τῶν

Digitized by Google

ἔφθασε πρὸς ὄρθρον, τὸν φανέντα καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ΄. Ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ χειρὸς πρὸς τὴν βασιλεύουσαν μετένεξις. Στίχ.

Ἐμήσε γλῶσσα κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσει·
Ὃν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει.
Μνήμη ἑβδομάτῃ προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῶν ἁγίων θεοφανίων, τὴν σύναξιν τοῦ πανενδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ὡς τῷ μυστηρίῳ τοῦ θείου βαπτίσματος ὑπουργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν ἑορτάζειν, συνταττομένην καὶ αὐτὴν, ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδέν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν· συνέφθασε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ χειρὸς, πρὸς τὴν βασιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιουτοτρόπως. Ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ ἐν ᾗ λέγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ προδρόμου σῶμα· Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος· καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν· πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, ἐν οἷς καὶ δράκων ἦν τις ἔν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων ὀρέων· ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες καὶ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας θεοποιούμενοι, θυσίᾳ ἐνιαυσιαίᾳ ἐτίμων· καιροῦ δὲ προβάντος, ἐκληρώσατό τις τῶν χριστιανῶν, τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος τοῦ φωλεοῦ ἐξορπίζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θέαμα, καὶ μέγιστον κεχηνὼς, τὸ θῦμα ἐδέχετο καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε· διά τοι τοῦτο ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ θεῖον, καὶ τὸν πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι· καὶ σοφίζεταί τι τοιοῦτον· ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ προδρόμου χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθάνοντος, τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ, τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει· καὶ τοῦ ποθουμένου τυχὼν, ἔξεισι τοῦ ναοῦ· καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφειστήκει ἡμέρα καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θέατρον παρῆν, πρόσεισιν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεὶ τοῦτον εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ, παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε· τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψεν· τὴν παράδοξον λύτρωσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι· εὐχαριστηρίους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ θεῷ καὶ τῷ προδρόμῳ· μέγιστον οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενοι· λέγεται δὲ κατὰ τὴν τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ἑορτὴν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν χεῖρα ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι· ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίας δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν· διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασιλευόντων, δι' ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι· ἐξαιρέτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς πορφυρογεννήτοις· ὅθεν καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπό τινος διακόνου τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας Ἰὼβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ προδρόμου χειρὸς ἐξαγωγὴ καὶ ἀνάκλισις ἐγένετο κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν ἁγιασμὸν ἔθος τελεῖν χριστιανοῖς παραδέδωται· ἣν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπέθετο· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς Φορακίου:~

ᾠδὴ ζ΄. Βάτος ἐν ὄρει πυρίφλεκτος.
ἱρμ.

χεσθαι· τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστοῦ· καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα· θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε:~

Ἰοῦ με δρακοντίου δείγματος· ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει· ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου ἐν ᾧ· τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσαν, τὴν πονηρίαν, ὁ σωτὴρ συνέθλασεν:~

Σοφία τοῦ θεοῦ κοσμούμενος· προελήλυθας χειροκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας· κραυγάζουσα μετανοεῖτε φωνή· ὡς προφήτης προηγορεύσας· τὸν σωτῆρα πάντας ἀνθρώποις, σὲ δεικνύοντα:~

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον· ἐπαγόμενος πολιτείαν· ἐπέστης τοῖς ὕδασι· πανάριστε τοῦ Ἰορδάνου· φωνῆς τοῦ πατρὸς ἀκροασάμενος· καὶ παρουσίαν πνεύματος ὀψόμενος:~

Ὁ πάντα πλαστουργήσας Κύριος· καθ᾽ ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται· ὑποδὺς γὰρ πάναγνε τὴν μήτραν σου· τὴν παναγίαν μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο· καὶ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα διεσώσατο:~

ᾠδὴ ε´. ὁ φωτισμός.

Ὑπερφυοῦς ἀρετῆς λαμπηδόσιν, ἠγλαϊσμένος· ὡς ἐξ ὁσίου μυσταγωγίας· ῥείθροις ἐπέστης· Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος· πρόδρομε τοὺς πίστει· ψυχῆς προσιόντας σοι:~

Τὸ καθαρὸν καὶ ἀκήρατον φέγγος· μέλλων βαπτίζειν· σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης· μεῖζον γὰρ πάντων, ὑπ᾽ αὐτοῦ προεκρίθης· προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα, ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι:~

Ὁ προσταλεὶς, πρὸ προσώπου Κυρίου· καὶ τὰς εὐθείας τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων· ἅπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ δεσπότου· καὶ βαπτίζειν λέγων ὁ πρόδρομος· ἕτερον ἐκτός σου θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι:~ Θεοτοκίον.

Υἱὸς θεοῦ, ὁ υἱός σου παρθένε, σαφῶς ἐδείχθη· ἔργα ὡς θεὸς τελῶν βουλήσει μόνῃ· ὅθεν σε πάντες, ἀληθῶς θεοτόκον· καὶ κυρίως ἐπονομάζουσιν· ἄλλην γὰρ μητέρα θεοῦ, οὐ γινώσκομεν:~

ᾠδὴ ς´. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σὺ τοῦ λόγου φωνὴ προελήλυθας· καὶ ὡς ἑωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας· προκαταγγέλλων πρόδρομε· σὺ τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον:~

Στειρείους φροντίδας ἠγνόησας· καὶ τὰς ὁσίους ἐλπίδας ἐπλούτησας· ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄγγελος· τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε:~

Προφητῶν σε σφραγῖδα γινώσκομεν· ὡς τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον, τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν:~ Θεοτοκίον.

Ἀνερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις· ἄφραστος ὁ τόκος σου· καὶ ἀκατάληπτος· πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται· καὶ πιστεύεται μόνη θεόνυμφε:~ ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε:~

κοντάκιον ἰδιόμελον ἦχος πλ. β´.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαι σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα:~ ὁ οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδὲμ ἐφάνη ἥλιος ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα, ὃ πρὸς πρωΐ, πρωΐ, δι᾽ αὐτὸν ἐγεννήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρίβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγήν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσών, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου· καὶ

Εἰς τὴν β΄, στιχο. κάθισμα ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τοῦ ἰορδάνου βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας πρόδρομος χε̄· ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Ὁ πεντηκοστός· καὶ ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς·
Ψό, βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ς΄·
Καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς΄. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Βαπτιστὰ χῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου θεοφάνοις· ᾠδὴ α΄. ἦχος β΄.

Ψῶ τὴν ἄβατον·

Βαπτιζόμενον τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι· πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον. ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον· καὶ ἄνωθεν ἐκ βρέφους ἀνακείμενος :~

Ἀγαλλόμενος· ὁ θεῷ παριστάμενος· ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον εὐηγγελίσατο· ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ· σοῦ ἱεράρχου ὄντι πρὶ· σὲ παμμακάριστε κυ πρόδρομον· καὶ φίλον γεννησόμενον :~

Πλήρης γέγονας τοῦ παναγίου πνς· ἔτι κοιλίᾳ τῆς μρς· ἔνδον φερόμενος· καὶ σκιρτήματι τὸν πνῶ, τὸν τῆς παρθενίας καρπὸν χαίρων ἐμήνυσας· καὶ προσεκύνησας, προφῆτα πανσεβάσμιε·

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνοῖς πρότερον ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον· καὶ βαπτίσαντα χν̄· ἐν ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς· ἀνευφημήσωμεν κυ πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα :~ Θκ.

Ἱερώτατον, τῆς παρθενίας τέμενος· ἡ ἐν γαστρὶ θν λόγον, κυοφορήσασα· τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένοις ἁγνή· σῶζε πρεσβείαις σου· κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον παναμώμε :~

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως·

Ἐπειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας· ἐπέγνως τῆς παρθένου τὸν θεῖον τόκον· σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, μρς πανεύφημε· ἀγγέλων σύσκηνε· τοῦ κυ πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος :~

Ταῖς τρίβοις προητοίμασας τοῦ κυ· βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ προφῆτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι· δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων προέκριτε :~

Ἀνέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σέλας γὰρ σὺ ἐγένου· κῆρυξ καὶ πρόδρομος· καὶ πᾶσιν ἔλεγες· τῷ χῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε :~ Θκ.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη· συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν δεσπότην· τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον θεομῆτορ, ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ κε :~

Ὁ εἱρμός·

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνα μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κε :~

κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σῶτερ·

Ὁ μέγας ὑετός· πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα· προσέρχεται σαρκί· βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος· ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μου· τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν· ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα :~

ἕτερον· ἦχος δ΄. κατεπλάγη ἰωσὴφ·

Ἑκὼν προσῆλθεν ἐπὶ γῆς· καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς· ὡς ηὐδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος θς· καὶ βαπτισθῆναι ἠνέχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο· ὁ πρόδρομος βοῶν· οὐ τολμῶ σῶτερ· τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι ὁρῶν σου· τὸ ἀκατάληπτον κε· ὁ πάντα λόγε πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομήσας δόξα σοι :~

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ κε·

Ῥυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι· ἀπεστάλης πρὸς τοῦ δεσπότου· εὐτρεπίζων δέχεσθαι

Digitized by Google

Θεὲ λόγος ἐπιφανεὶς ἐν σαρκὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν ἰορδάνῃ· καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ πρόδρομος· πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα· εἰ καὶ ἐκ μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ᾽ οἶδα σε θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· καὶ δοῦλος δεσπότην βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα· ἀκατάληπτε κύριε δόξα σοι:~

Εἴσοδος προκείμενον· ἦχος βαρύς·

Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· στί.

Ἐν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου· στί.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε· στί.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες·

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια·

ἦχος δ᾽· Ἔδωκας σημείωσιν·

Ὡς εἶδέ σε δέσποτα, ὁ ἰωάννης ὁ πρόδρομος πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον· ἔκθαμβος γενόμενος· ὡς ἀγνώμων δοῦλος σὺν φόβῳ ἐβόα· τίς ἡ ταπείνωσις σωτήρ· τίς ἡ πτωχεία ἣν περιβέβλησαι· ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος· ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον· ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος· ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος·

στί. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

Δεῦρο δῆμοι σήμερον· ἐπιτελοῦντι μυστήριον· τῷ προδρόμῳ ἀντέφησε· φρικτῶς διακόνησον· ὁ σωτὴρ τῶν ὅλων· καὶ μὴ δειλάσῃς· τὸν συντριβέντα γὰρ ἀδάμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καινοποιούμενος· βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος· ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με:~

στί. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες·

Ἥλιον ῥυπτόμενον· τίς γηγενῶν ἐθεάσατο· ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις· γυμνούμενον ὅλον· καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμοὺς· δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα· ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου δέσποτα· μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλον σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν:~

Δόξα ἦχος δ᾽· βυζάντος·

Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδών· φαιδρῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ ἀγγελικῆς φαιδρῶς ἀνατείλασαν, εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας πρόδρομε· τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ τόρμα· καὶ ζωῆς ἀϊδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων· τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων μάκαρ θεόληπτε:~ καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι δεσπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν ἰωάννην· ὁ ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτυξε καὶ ἔμεινεν· ὁ ἰωάννης ἐβόα· οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ πνεῦμα κατείρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον· σῶσαι γένος ἀνθρώπων, κύριε δόξα σοι:~

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· Ἐν ἰορδάνῃ·

Καὶ τοῦ ἁγίου· ἦχος β᾽·

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος· ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαίρων· εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί· τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α᾽ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος α᾽·

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Τοῦ ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ παρθένου μαρίας· καὶ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου· τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ᾽ αὐτόν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό·

Digitized by Google

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίν·
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἐν ἰορδάνῃ·
Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς·
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ ὁ ἐν ἰορδάνῃ·
Δόξα καὶ νῦν·
Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ·
Ἀντίφωνον τρίτον·
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε·
Εἰπάτω δὴ οἶκος ἰσραήλ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε·
Εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρών, ὅτι ἀγαθός·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε·
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε·
Εἰσοδικόν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε·
Δόξα καὶ νῦν τὸ κοντάκιον·
Ἐπεφάνης σήμερον·
Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου·
Ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε·
Κοινωνικόν· ἦχος γ´·
Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλληλούϊα·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ´· ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου· Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς´· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς τρία· ἦχος β´·

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον· ἰδὼν ὁ πρόδρομος βαπτισθῆναι παραγενόμενον· χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρί· δεικνύει αὐτὸν καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς· ὢ ἀναμάρτητε· χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο· καὶ ὁ παράκλητος ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ πηλὸς τῷ πλάσαντι· τί μοι ἐπιτάσσεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ· ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ· ὢ ἀναμάρτητε· χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου· καὶ τῇ τοῦ πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου· ἔφριξαν ὁρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ πατρός· οὗτος ὃν ὁ πρόδρομος χειροθετεῖ, υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός· ἐν ᾧ ηὐδόκησα· χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἕτερα τοῦ προδρόμου· ἦχος α´·
Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς·

Πανεύφημε πρόδρομε χριστοῦ· βαπτιστὰ θεόληπτε· σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες· χριστὸν δοξάζομεν· τὸν ἐν ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι· καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιάσαντα· αὐτῷ οὖν πρέσβευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὑψόθεν προέβλεψας σοφέ, ἰωάννη πρόδρομε· πρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον· υἱὸν ἐν ὕδασι· καὶ τὸ πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὸν ὡς πέλειαν· καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ τελάδος σε· μυστιπόλον ἀναμέλποντες· σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν:~

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι χριστοῦ· βαπτιστὰ καὶ πρόδρομε· σὺ τὸν ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας· τὸν κόσμου αἴροντα· ἁμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμωσας δυάδα μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος πλ. β´·

Ἐμύσαρχε λύχνε, πρόδρομε τοῦ σωτῆρος, βλάστημα στείρας· φίλε τοῦ ἐκ παρθένου· ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας· καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ ἰορδάνου· τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα προφῆτα· τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τιμωρίας:~

Καὶ νῦν ὁ αὐτός·

θεός

οἰκονομίας σου, φιλάνθρωπε κύριε δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός·

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη· καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι· καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρίας, δι' ὕδατος τὸ πνεῦμα· διὰ καταδύσεως ἡ πρὸς θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου κύριε δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός·

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ῥεέθροις περιβάλλεται σήμερον τοῖς ἰορδανίοις· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται πνεύματος· υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς· Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα, ἦχος πλ. β'. ἀνατολίου·

Νάματα ἰορδάνια περιεβάλλου σῶτερ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, ἦχος β'. ἀνατολίου·

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· σήμερον ἰωάννης ἅπτεται κορυφῆς τοῦ δεσπότου· αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξίσταντο, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα τῷ φανέντι θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

Εἶτα τοῦ ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον ξύλον ἀνὰ χεῖρας· προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ τροπάρια ἦχος πλ. δ'. τό, Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀκολουθία· ἤγουν αἱ προφητεῖαι, καὶ ὁ ἀπόστολος, καὶ αἱ εὐχαὶ ὡς προείρηνται· Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος· ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον· ὑποστρέφοντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ· Καὶ δοξάζοντες ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς, ἡ τῶν· Τριάδος ἡ φανέρωσις· Εἶτα γινομένης ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ ἱερέως· Ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον ξύλον τοῦ σταυροῦ· καὶ γίνεται ἀπόλυσις:~

Χρὴ οὖν γινώσκειν· ὅτι ἐὰν τῶν φώτων ἡ ἡμέρα τύχῃ ἐν κυριακῇ, οὐδὲν τὸ σύνολον τῶν ἀναστασίμων λέγε· ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῇ λειτουργίᾳ:~ Εἰς τὴν λειτουργίαν· σημαίνει τάχιον διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας· καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν τυπικῶν, τὰ ἀντίφωνα:~

Ἀντίφωνον α'. ἦχος α'.

Ἐν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, οἴκου ἰα·

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου·

Ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ ἰσλ·

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θκου·

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδα·

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θκου·

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ·

Ταῖς πρεσβείαις τῆς θκου·

Δόξα καὶ νῦν, ταῖς πρεσβείαις·

Ἀντίφωνον β'. ἦχος β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλλη·

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν·

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθείς· ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια:~

Digitized by Google

πλάσου αὐτοῦ· τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· ἁγίασόν με· σὺ γὰρ θεέ μου· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τριάδος ἡ φανέρωσις ἐν ἰορδάνῃ γέγονεν· αὐτὴ γὰρ ὑπέρθεος φύσις, ὁ πατὴρ ἐφώνησεν· οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· τὸ πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι λαοί· καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης·
νῦν εὐλογείτω συντόμως τὸν αἴτιον·
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία·

Τριστοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι· αἴγλῃ λῦται τριτταῖς παμφαῶς αἰτίαις· σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν· Μίξει βροτεία πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ· ἀνακτὸς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην :~

Ἀνυμνείτω πᾶσα γήϊνος φύσις· ἐκ πτώσεως νῦν ὅλων ἐπηρμένη· Ὧ γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται λόγῳ· μόνοισι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων· Τῶν πρὶν πέφυκε παμφαῶς λελουμένη :~ ᾠδὴ θ΄· ὁ εἱρμός·

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις σὲ μεγαλύνομεν :~

Ἀδὰμ παρέστω σὺν τοῖς φωτιζομένοις· νῦν προσέλθετε ἅδε πρὸς θεὸν ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε κύριος ἐλθὼν· ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν :~

Ὁ ἡσαΐας λούσασθε καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι ἀφέλεσθε κυρίου· οἱ διψῶντες ὕδωρ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ· καινοποιῶν χριστὸς τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ, πίστει· καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω βαπτίζει πνεύματι :~

Συντηρώμεθα χάριτι πίστει καὶ σφραγῖδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον φλιᾶς ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς τριάδος ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον :~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων· νύμφη πάναγνε μῆτερ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας· ἐπάξιον κρατοῦμεν ὡς εὐεργέτην· Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστείας·

Ἴδμεν τὰ μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα·
Δεῦρο ξένοις θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται πυρφοροῦσα παρθένος·
Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην·
Ἰορδάνου τε ῥεῖθρα προσδεδεγμένα·

Χεὶς τελείων τὴν βρότειον οὐσίαν· ἅπαξ ἄναρχε τῆς κοινωνίας· Ῥοαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας καὶ σκότους· Ἰσχὺν θριαμβεύσας δὲ τὴν ἐπηρμένην· νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεαι βίον :~

Ἐξαποστειλάριον· ἐπεσκέψατο ἡμᾶς· λέγεται ἐκ τρίτου·

Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ· ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια· ἐν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου· καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Εἰς τοὺς αἴνους· τὸ πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους, ς΄· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τὰ ἰδιόμελα ἦχος α΄·

Γερμανοῦ πατριάρχου·

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐπιφανεὶς θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν :~

πάλιν τὸ αὐτό· ὁ αὐτός·

Πῶς σε χριστέ, δοῦλοι τὸν δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν· ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας :~ ὁ αὐτός·

Σὺ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας· τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος· καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος· μέγα τὸ μυστήριον τῆς

οἰκονο·

ἐκκλησίαις τὴν παννυχίδα ἀφ᾽ ἑσπέρας ἐπιτελούντων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς γὰρ ὁ θεὸς λόγος τὸν παλαιὸν ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν ἰωάννην τὸν προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος· ὅς, καὶ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἐπεὶ δέ, τὸ ἄφες ἄρτι πρὸς τοῦ κυρίου ἀκήκοε· καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς ὁ χριστός, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ´. ὁ εἱρμός.

Νέοις εὐσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας· διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ὑπὲρ οὐρανῶν, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν ἰορδάνῃ αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπερῴων τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν· ἐν τοῖς ὕδασι σωματοφόρος ἕστηκεν, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Νεφέλη ποτὲ καὶ θάλασσα, θείου προεικόνιζε βαπτίσματος τὸ θαῦμα· ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ νομοθέτῃ λαός· θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ πνεύματος· οἷς τελούμενοι· εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ἅπαντες τῷ πατρὶ ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν· θεολογοῦντες ἀσιγήτως σὺν ἀγγέλοις δοξάσωμεν· πατέρα υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον· τοῦτο γὰρ τριὰς ὑποστάσεσιν· ὁμοούσιος δὲ θεότητι, ᾧ καὶ ψάλλομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν· ἄλλος.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας· Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα· Νέοις φθοροῦσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας· Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν δὲ ἁμαρτίας· Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος :~

Ἐζωγραφοῦσαν, τὴν ἄσβεστον φλόγα· Ἐκστῶσαν ἴσης, εἰς δρόσον μετηγμένην· Ὕδωρ ὅθεν νῦν ἀμφιέσασαν φλέγων· Εἰρήνην κάθαρον χριστὲ προσκεκευθμένον· Πρὸς τὸν ὄλισθον, ἐκκαλούμενον τρίβον·

Ἀπορραγέντος τοῦ ἰορδάνου πάλαι· Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς ἰσραηλίτης· Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τῇ κτίσει· Ἠπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων· πρὸς τὴν ἄρραστον, καὶ ἀμείνονα τρίβον :~

Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλῆσιν· Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν· Ὡ τελουμένη χρήματι ζώων καὶ ξένα· Νῦν δὲ κλύσαντα χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν· Δι᾽ εὐ[illegible]θειαν, καὶ βροτῶν [illegible] :~

ᾠδὴ η´. ὁ εἱρμός.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ ἰορδάνης, καὶ στέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα· ὁ λυτρωτὴς τῷ προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· ἐμῷ προστάγματι εἶξον· καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν ὁ βαπτιστὴς τοῦ δεσπότου, σὺν τρόμῳ τὴν παλάμην ἐκτείνει· χεῖρα πιέσας ὅμως δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ

πλάστου

προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι· τίς ἔδει-
ξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι
τὴν μέλλουσαν· καρποὺς ἀξίους χῷ ἐκ-
τελεῖτε· παρὼν γὰρ νῦν, εἰρήνην χα-
ρίζεται:~

Γεωργὸς ὁ καὶ δημιουργός, μέσος ἑστηκὼς
ὡς εἷς ἁπάντων· καρδίαις ἐμβατεύει·
καθαρτήριον δέ, πτύον χειρισάμενος·
τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πάνσοφος διΐ-
στησι· τὴν ἀκαρπίαν φλέγων· ἀκαρ-
ποῦσιν αἰώνιον ζωὴν χαριζόμενος:~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου·
Ἰὸν καθάρσει πνς λελουμένοι· Νέαν
προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον·
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν·
Μόνοις προσιτήν, οἷς θς κατηλλάγη·

Ἀθρῶν ὁ πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμά-
των· Ἐδραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δα-
κτύλοις· Ἴσχησιν ἀμφ' ὤμοισιν ἐξάρας
αὐτῷ· Νῦν ἐν πολυρρύτοισι δίναις ἐκ-
πλύνων· Αἴσχους παλαιοῦ, τῆς Ἀδὰμ
κακεξίας:~

Μετ' εὐσεβείας προσδράμωμεν ἐντόνως·
Πηγαῖς ἀενάοις ῥάσεως σωτηρίου·
Λόγον κατοπτεύοντας ἐξ ἀκηράτου·
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου·
Κόσμου προσηνῶς ἐξανευθέμενον μό-
νον:~ ᾠδὴ ϛ΄. ὁ εἱρμός·

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς
ὁ ἑωσφόρος· ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος· ἐν
τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε βοᾷ τοῖς λαοῖς,
καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι χς
ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος:~

Γεννηθεὶς ἀρρεύστως ἐκ θῦ καὶ πρς· ἐκ τῆς
παρθένου δίχα σαρκοῦται ῥύπου χς· οὗ
τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ λόγου συ-
νάφειαν, λύειν ἀμήχανον, διδάσκει ὁ
πρόδρομος, γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυ-
τρούμενος:~

Ἐν πυρὶ βαπτίζει τελευταῖον χς, τοὺς
ἀπειθοῦντας καὶ μὴ θν φρονοῦντας αὐτόν·
ἐν πνι δὲ καινοποιεῖ δι' ὕδατος χάριτι,
τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς θεότητος·
τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος:~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν παμολβίῳ·
Ἠχώ, τὴν ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο· Ναὶ
φησὶν ἐξ ἕδρας συμφυὴς γόνος πέλων·
Φωταυγός, ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένοις·
Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ·

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος· Ξέ-
νως προφήτης ἐσχάτοις φλοιδουμένοις·
Αὖθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας· Σω-
τηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου·
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐ-
σχάτων:~

Ἀνοιγμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν·
Μύστης ὁρᾷ πρὸς πρς ἐξικνούμενον·
Μένον τε πνα τῷ παναχράντῳ λόγῳ·
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ·
Δήμοις τε φαίνει προσδραμεῖν τῷ δε-
σπότῃ:~ Κοντάκιον· ἦχος δ΄·

Ἐπεφάνης σήμερον, τῇ οἰκουμένῃ· καὶ τὸ
φῶς σου κε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς· ἐν ἐπι-
γνώσει ὑμνοῦντων σε· ἦλθες ἐφάνης
τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~ ὁ οἶκος·

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβου-
λὼν χώρᾳ· καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ,
ὡς εἶπεν ὁ προφήτης· φῶς μέγα ἔλαμ-
ψε χς, τοῖς ἐσκοτισμένοις· φαεινὴ ὤ-
φθη αὐγή, ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα·
μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ κς, πάσῃ τῇ οἰ-
κουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας ὁ ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης· διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ
γυμνοὶ δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐ-
τὸν ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυ-
μνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων· ἦλθες
ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ϛ΄· τὰ ἅγια θεοφάνια
τοῦ κυ καὶ θυ καὶ σρς ἡμῶν ιυ χυ· στί·
Τοὺς οὐρανοὺς βάπτισμα τοῦ χυ σχίσαν·
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει·
Βάπτισεν ἐν ποταμῷ χν πρόδρομος
κατὰ ἕκτην·

Τὰ ἅγια θεοφάνια ἑορτάζομεν τοῦ κυ καὶ
θυ καὶ σρς ἡμῶν ιυ χυ· ἐν τῇ μεγάλῃ
ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον ἁγίαις
ἐκκλη-

Μεγάλη φωνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ ὁ πρόδρομος· χῦ ἑτοιμάσατε ὁδούς, καὶ τρίβους τοῦ θῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε· οἱ πιστοὶ ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς̄ ἡμῶν:~ εἱρμὸς ἄλλος·

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων· Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας· Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα· Λόγον πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίας· Ὧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων:~

Νέκρωσιν ὁ πρὶν ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει· Θὴρ ὁ κακούργου σχηματισθεὶς εἰς φύσιν· Ἐπισκοτεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ· Ὄρθρῳ φανέντι προσβαλὼν τῷ δεσπότῃ· Φλὰν τ' ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν· Ἕλκει πρὸς αὐτόν, τὴν θεόδμητον φύσιν· Γαστρὸς τυράννου συγκεχωσμένην ὅροις· Γεννᾶται αὖθις γηγενῶν ἀναπλάσει· ἔργον φέριστον ἐκτελῶν ὁ δεσπότης· Ἵκται γὰρ αὐτὴν ἐξαλεξῆσαι θέλων:~

Ἡ ὑπακοή· ἦχος πλ̄ α΄·

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα· τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε· καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη· πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου συντήρησον χε̄ ὁ θς̄, πρεσβείαις τῆς θκου̅, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς:~

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν θεολόγον, δ,

Πάλιν ἰστέον ὁ ἐμός· ᾠδὴ δ΄· ὁ εἱρμός·

Ἀκήκοε κε̄ φωνῆς σου ὃν εἶπας, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ· ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ εἶ χς̄ θῦ σοφία καὶ δύναμις:~

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν ὁ κῆρυξ βοᾷ· τὸν ἐκλάμποντα τῇ φύσει· ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης· πρς̄ χαρακτὴρ ἀϊδίου, ἐκπλύνω· καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς θεότητος· σὺ γὰρ χς̄ θῦ σοφία καὶ δύναμις:~

Ὑπέφηνεν ἔνθεον, ἣν εἶχεν εὐλάβειαν Μωσῆς προστυχὼν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾔσθετο, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε φανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε· σὺ γὰρ χς̄ θῦ σοφία καὶ δύναμις:~

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος καὶ λόγῳ τιμώμενος· ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κατήγορον μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος· φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ· καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς· σὺ γὰρ χς̄ θῦ σοφία καὶ δύναμις:~

εἱρμὸς ἄλλος·

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας· Ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν· Ῥήγνυσι γῆρυν πνῖ κροτουμένην· Σάρκωσιν ἐμφαίνουσα ἀρρήτου Λόγου· Ὧ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη:~

Πεμφθεὶς ὁ πρς̄ παμφαέστατος λόγος· Νυκτὸς διώσαι τὴν κακέσπερον σχέσιν· Ἔκριζον ἥκεις καὶ βροτῶν ἁμαρτίας· Υἷας συνελκύσαι τε τῇ σῇ βαπτίσει· Μάκαρ φαεινούς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου:~

Αὐτὸν προσιδὼν τὸν περίκλυτον λόγον· Τρανῶς ὁ κῆρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει· Οὗτος πρὸ ὢν μου δεύτερος τῷ σαρκίῳ· Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει· ἐχθρὸν ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν·

Νομὴν πρὸς αὐτήν, τὴν φερέσβιον φέρων· Θηρῶν δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων· Ἄπληκτα κύκλα καββαλὼν θς̄ λόγος· Πτόρνῃ τε τὸν πλήκτοντα παμπήδην γένους· Τοῦτον καθεργνὺς ἐκσαώζει τὴν κτίσιν:~

ᾠδὴ ε΄· ὁ εἱρμός·

Ἰς̄ ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δὲ ὡς θς̄ μὴ δεόμενος· τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται:~

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη·

πρὸς σε·

τος συνέτριψας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ προδρόμου· καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν σῶσον τὸν κόσμον σου:~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό· Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α΄· ἀντίφωνον, τοῦ τετάρτου ἤχου·

προκείμενον ἦχος δ΄·

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες·

Τὸ πᾶσα πνοή· Τὸ εὐαγγέλιον·

Ὁ πεντηκοστός· καὶ τὸ τροπάριον·

Δόξα ἦχος β΄·

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ:~

καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὸ ἐλέησόν με ὁ θεός, τὸ ἰδιόμελον· ἦχος πλάγιος β΄·

Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ· καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ πρόδρομος· πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα· εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδα σε θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· καὶ δοῦλος δεσπότην βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα· ἀκατάληπτε κύριε δόξα σοι:~

Εἰ δὲ βούλει εἰπὲ τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ· ἦχος β΄· πρός, τὸ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς·

Βαπτισθέντος Ἰησοῦ· ἐν Ἰορδάνῃ τὸ φῶς ἐφάνη· τὸ τρισολαμπές· ἀναπλάττον τὸν Ἀδὰμ λαιαθὰν δὲ συνθλῶν:~

εἶθ' οὕτως οἱ κανόνες· τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο· καὶ τὰ τροπάρια εἰς ιβ΄· ὁ κανὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος·

ᾠδὴ α΄· ἦχος β΄· ὁ εἱρμός·

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα· καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει· ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους· ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος ὅτι δεδόξασται:~

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει· ῥείθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων· κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει· ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κύριος, ὅτι δεδόξασται·

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀΰλῳ· σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος· Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου κύριος, ὅτι δεδόξασται:~

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων· τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ· οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὃ ἦν μείνας· τοὺς ἐν σκότει φωτίζει κύριος, ὅτι δεδόξασται:~

Ἕτερος κανὼν ἰαμβικὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· διὰ στίχων ἡρωελεγείων·

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν θεοφεγγέι πυρσῷ πνεύματος ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην· φλέξας παμμεδέοντος ἐῢς πάις, ἠπιόων δέ, ὑμνητῶν μελέων τῶν δε, δίδωσι χάριν:~ ᾠδὴ α΄· ἦχος β΄· ὁ εἱρμός·

Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον· Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον· Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας αἰγυπτίους· Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος· Ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ δεσπότου·

Ὄρθρου φανέντος τοῖς βροτοῖς σελασφόρου· Νῦν ἐξ ἐρήμου πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου· Ἄναξ ὑπέσχες ἡλίου σὸν αὐχένα· χώρου ζοφώδους τὸν γενάρχην ἁρπάσαι· Ῥύπου τε παντὸς ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν:~

Ἄναρχε ῥείθροις συνταφέντα σοι λόγε· Νέον τελεσφορεῖς τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ· Ταύτην ἀφράστως πατρόθεν δεδεγμένος· Ὁ παγκρατιστὴν ὑπάρχε ἠγαπημένος· Ἶσός τέ μοι παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν:~ ᾠδὴ γ΄· ὁ εἱρμός·

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριος· καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ, ὑψῶν παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν:~

Στειρεύουσα πρίν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ πνεύματος υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν:~

ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια· ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται· δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον· διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἰδιόμελα·
ἦχος β΄. ἀνατολίου·

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε· Χριστὲ ὁ θεός· τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων κύριε· εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω· πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ· υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς· πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος· ὁ ἐπιφανεὶς θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς:~ ὁ αὐτός·

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀντοφθαλμῆσαι τὰ χερουβὶμ οὐ δύνανται· οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα· τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου· μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀνυμνοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· ὁ ἐπιφανεὶς θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς:~ ὁ αὐτός·

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες·

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ δεσπότης τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. β΄. θεοφάνειον·

Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας λύχνος φαεινός, ἐν ἰορδάνῃ αἰτούμενον βάπτισμα· ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:~

Τροπάριον· ἦχος α΄·

Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε· ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι· ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ θεός· καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι·

Λέγεται δὲ ἐκ τρίτου·

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος· ἡ συνήθως εὐλόγησις τῶν ἄρτων, ὃν μεταλαμβάνομεν δὲ αὐτοῦ πάντες οἱ ἀδελφοί, εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη· καὶ ἐκ τῶν ὑπομνηματικῶν λόγων τῆς ἑορτῆς· καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ ἑξάψαλμος· τὸ θεὸς κύριος· τροπάριον· Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε· εἶτα στιχολογοῦμεν· μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν κάθισμα ἦχος γ΄· Τὴν ὡραιότητα·

Ἐπιφανέντος σου ἐν ἰορδάνῃ σωτὴρ· καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ προδρόμου Χριστέ· υἱὸς ἀγαπημένος υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος τῷ πατρὶ πεφανέρωσαι· πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ἐπὶ σὲ κατήρχετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα θεῷ τῷ ἐν τριάδι:~ Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα· ἦχος δ΄·
Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Ἰορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν, τὸν ἀθεώρητον γυμνόν· εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι· οἱ ἄγγελοι αὐτὸν ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θάλασσα· καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα· Χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα·

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·
Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα ἦχος δ΄·
Ταχὺ προκατάλαβε·

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ ἰορδάνια· τὸ κράτος

Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἰωάννου ἐπισκόπου κίτρους· πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον δυρραχίου τὸν καβάσιλαν :~

Καταλύομεν καὶ τὸ δωδεκαήμερον, εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν ἀρμενίων νηστείας· ὥσπερ γὰρ τὸ πρὸ τῶν φώτων δωδεκαήμερον νηστευόντων, οὕτω τὰς τρεῖς ἑορτὰς, τῇ πέμπτῃ τοῦ ἰαννουαρίου μηνὸς, ἐκτελοῦσι· τὸν εὐαγγελισμὸν φημὶ, τὴν τοῦ χριστοῦ γέννησιν, καὶ τὴν βάπτισιν· μᾶλλον γε μὴν, ἀμυδρῶς καὶ σκιωδῶς τῇ ὀλεθρείῳ, καὶ μιαρᾷ δόξῃ τοῦ σφῶν αἱρεσιάρχου, ἀχράνιος αὐτῷ ὄνομα· ἐντεῦθεν τιθέμενοι φαντασίᾳ, καὶ οὐκ ἀληθείᾳ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου οἰκονομίαν λέγοντες γεγενῆσθαι :~

Ἡμεῖς φιλοπόνως ὦ βέλτιστε προεστῶτα, τὰ ἄνωθεν διάφορα κεφάλαια τῶν θεοφόρων πατρῶν ἐνταῦθα, ἐθέμεθα· σὺ δὲ ὦ ἱερὰ κεφαλὴ, ἔκλεξον τὸ κρεῖττον :~

Περὶ δὲ ὥραν β' τῆς νυκτὸς, σημαίνει καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀρχόμεθα, τῶν ἀποδείπνων· Μετὰ δὲ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα· ἦχος δ'·

Κοσμᾶ μοναχοῦ·

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνια· οὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν· ὢ τοῦ θαύματος· δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως· καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους· χριστὸς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ ὁ αὐτός·

Σὲ τὸν ἐν πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καθορῶν ὁ βαπτιστὴς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν· δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

Ὁ αὐτός·

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι δεσπότῃ· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν ἰωάννην· ὁ ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ ἰωάννης ἐβόα· οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ ἄνωθεν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι γένος ἀνθρώπων· κύριε δόξα σοι :~ Ὁ αὐτός·

Βαπτίζεται χριστὸς, καὶ ἄνεισιν ἐκ τοῦ ὕδατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον· καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, οὓς ὁ ἀδὰμ ἔκλεισεν, ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· καὶ τὸ πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ θεότητι· τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὁ αὐτός·

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ δειλιᾶσαι οὐκ εἶχεν· ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας, οἰκονομίαν σωτὴρ ἡμῶν· ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

Δόξα· ἦχος πλ. δ'· ἰωάννου μοναχοῦ·

Κύριε τὸ πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος· ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν ἀγγέλων τὸν γαβριὴλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν παρθένον· ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν ἀστέρα· καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι :~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός· ἀνατολίου·

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται· τὰ οὐράνια

ἅμα

Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τινῶν ἱερέων πρὸς Τιμόθεον ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας. Ἐρώτησις εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν :~

Ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν τοιαύτη συνήθεια κεκράτηκεν, ὥστε ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καταλάβῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· ἢ τῶν ἁγίων θεοφανίων· ἐν κυριακῇ καὶ σαββάτῳ, μὴ καταλύεσθαι ταύτας, ἀλλὰ ποιεῖν μὲν τὴν προσφορὰν τῇ κυριακῇ πρωΐ, καὶ κοινωνεῖν καὶ διακλύεσθαι τὴν προσφορὰν τῆς παννυχίδος· καὶ πάλιν κοινωνεῖν, ἢ πρεπόντως γίνεται ἢ οὔ :~ ἀπόκρισις Τιμοθέου·

Περὶ μὲν τῶν ἁγίων γενεθλίων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νενόμισται μὲν οὐδαμῶς νηστεύειν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὔτε μὴν σύναξιν ἐπιτελεῖν· περὶ δὲ τῶν ἁγίων θεοφανείων, μόνον τουτὶ παραδέδοται· φημὶ δὴ τὸ τῆς νηστείας καὶ συνάξεως· ἥτις ἐν κυριακῇ πολλάκις ἐπικυκλουμένη, λύεται μὲν κατὰ τὴν ἐπίκρισιν τῶν πατέρων· τῇ μετὰ τὴν ἁγίαν σύναξιν ἐπικλήσει τῶν ὑδάτων· φυλάττεσθαι δ' αὖθις διὰ τὸ νενομισμένον· ἐκ τοῦ μηδένος ἕτερον μεταλαμβάνειν· ἢ μόνον τοῦ ὕδατος· καὶ οὕτως συμβαίνει λύεσθαι τὴν νηστείαν διὰ τὴν κυριακήν· καὶ φυλάττεσθαι διὰ τὸ νενομισμένον ὡς εἴρηται τῆς ἑορτῆς· κατὰ τὴν σοφὴν οἰκονομίαν τῶν φερωνύμων ὄντων καὶ πιστῶν οἰκονόμων τῆς ἐκκλησίας :~

Τοῦ ἱερομονάχου Νείλου· περὶ τῆς παραμονῆς τῶν φώτων· εἰ τύχῃ ἐν σαββάτῳ ἢ ἐν κυριακῇ· ἐρωτηθεὶς παρά τινων ἱερέων·

Οὐκ ἐσθίομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ παρασκευῇ δηλονότι, καὶ τῇ ἐπαύριον τοῦ σαββάτου ἢ κυριακῇ τύχῃ ἡ παραμονή, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐλαίου καὶ οἴνου :~

Ἕτερον·

Ἐὰν γὰρ ὁποίᾳ ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ παραμονὴ τῶν φώτων, οὐκ ἐσθίομεν εἰ μὴ ἔλαιον καὶ πίνομεν καὶ οἶνον, μοναχοί τε, καὶ κοσμικοὶ ἐξ ἴσου :~

Τῷ πρωῒ δέ, ἤγουν εἰς τὴν αὔριον· οἵᾳ ἡμέρᾳ τύχῃ· τοὺς μὲν κοσμικούς, κρέα· ἡμᾶς δὲ τυρόν, καὶ ἰχθύας, ἐσθίειν, συγκεχώρηται :~ Τοῦ αὐτοῦ·

Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παραμονὴ τῶν φώτων, σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ, διότι οὐ γίνεται ἐν ταύταις νηστεία, ἕως ἐννάτας ποιοῦμεν τῇ πρὸ παρασκευῇ, ἐννάτῃ· καὶ ψάλλομεν, τὰ τροπάρια τῶν ὡρῶν τῆς παραμονῆς, μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον, καὶ οἶνον, καθὰ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παραμονῆς· καὶ γὰρ τὰ δίκαια τῆς παραμονῆς, ἐπιφέρεται ἡ παρασκευὴ αὕτη· καὶ διὰ τοῦτο φυλάττομεν καὶ αὐτήν, καθὰ καὶ τῇ παραμονῇ :~

Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου κυροῦ Μάρκου Ἐφέσου· περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν φώτων· ἤτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν·

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν φώτων, οὕτω φαμέν· ὅτι καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν· ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαις· ἵνα καταλύομεν, τὸ δωδεκαήμερον ὅλον· πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν ἡ παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν· κἂν ἐν σαββάτῳ τύχει, ἢ κυριακῇ, κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Θεοφίλου· ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν, καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς· κἂν ἐν τετράδι τύχῃ, ἢ παρασκευῇ· τὴν δὲ παρασκευὴν ἐν ᾗ τὰ τροπάρια καὶ ἡ ἐννάτη σὺν τῷ ἑσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐντὸς τῶν δώδεκα, ἡμερῶν οὖσαν· εἰ δέ τις προὐβάλλοιτο τὴν ἐννάτην, καὶ τὸν ἑσπερινόν· ἐνθυμηθήτω ὅτι καὶ τῇ τετάρτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ τῆς τυρινῆς, ἐννάτην καὶ ἑσπερινὸν ψάλλομεν· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τυρὸν καὶ ὠὰ ἐσθίομεν :~

Οὐκ ὀφείλομεν οὖν προσέχειν τῷ ἱερομονάχῳ Νείλῳ· κρητικῷ τε ὄντι, καὶ σαβουροκεφάλῳ τυχόν :~

ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, παντὸς τοῦ πρε-
σβυτερίου, τῆς ἐν χῷ διακονίας, καὶ
παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ· καὶ τῶν δι' εὐλό-
γους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελ-
φῶν ἡμῶν· καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡ-
μᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· ἵνα καὶ
διὰ στοιχείων, καὶ δι' ἀγγέλων, καὶ δι' ἀν-
θρώπων· καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀο-
ράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄ-
νομα, τοῦ πρς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
πνς· νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν:~

Εἰρήνη πᾶσι· Ψ Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν·
καὶ ἡ εὐχὴ μυστικῶς·

Κλῖνον κε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου·
ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξά-
μενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλό-
γησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλί-
σεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων, σημαίνον-
τας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ κα-
ταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγια-
σμοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μετα-
λήψεως· καὶ γενέσθω ἡμῖν κε, εἰς ὑ-
γείαν ψυχῆς καὶ σώματος:~

Ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
σου πρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου πνι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:~

Καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυρο-
ειδῶς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ ὄρθιον αὐ-
τὸν καταδύων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπᾴδων
τετράριον εἰς ἦχον ά· Ἐν ἰορδάνῃ
βαπτιζομένου σου κε, ἐκ τρίτου·
Καὶ πάντων ἁγιαζομένων ἐκ τῆς τῶν
ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται τό, ἐν ἰορ-
δάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε· καὶ εἰ-
σελθόντων ἐν τῷ ναῷ δοξάζομεν, καὶ
ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν τοῦτο, ἰδιόμε-
λον· εἰς ἦχον πλ β'·

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς
τοῦ θῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ
ἡμῶν παραπτώματι γενόμενος ἄν-
θρωπος· τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαί-
ρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς
καὶ ἀκήρατος· ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕ-
δατα· καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόν-
των συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἀν-
τλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης
ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος,
τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν· ἀοράτως ἐπι-
δίδοται· παρὰ χῦ τοῦ θῦ, καὶ σωτῆρος
τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἶτα ὁ ψαλμός· Ψ Ὁ, εὐλογήσω τὸν
κν· καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ
γίνεται τελεία ἀπόλυσις·

Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν
δὲ ἢ ἰχθύας, οὐκ ἐσθίομεν· εἰ μὴ ψω-
μὸν μετὰ μέλιτος, καὶ οἶνον· οὕτως
γίνεται ἡ ἀκολουθία, νηστείας οὔσης ἐν
τῇ παραμονῇ:~

Ἀπὸ τοῦ νομίμου, τοῦ ἁγίου θεοφίλου
ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, κανὼν
ζ'· προσφώνησις τῶν ἁγίων θεοφανεί-
ων ἐμπεσόντων ἐν κυριακῇ:~

Καὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον ἡμᾶς ἀπαιτεῖ, πᾶ-
σαν κυριακὴν τιμᾶν· καὶ ἐν ταύτῃ πα-
νηγυρίζειν· ἐπειδὴ περ ἐν ταύτῃ ὁ κς
ἡμῶν ἰς χς, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν
ἡμῖν ἐπρυτάνευσεν· διὸ καὶ ἐν ταῖς ἱε-
ραῖς γραφαῖς, καὶ πρώτη κέκληται·
ὡς ἀρχὴ ἡμῖν ζωῆς ὑπάρχουσα, καὶ ὀγ-
δόη· ἅτε δή, ὑπεραναβεβηκυῖα τὸν
τῶν ἰουδαίων σαββατισμόν· ἐπεὶ οὖν
ἐν ταύτῃ συνέβη, τὴν τῶν ἁγίων θεο-
φανείων νήστιμον ἡμέραν εἶναι, ταύτην
οἰκονομήσωμεν, καὶ πρὸς ἑκάτερον ἐπι-
στημόνως χωρήσωμεν· ἵνα μεταλαμ-
βάνοντες, ὀλίγων φοινίκων· ἐκκλί-
νωμεν ἅμα καὶ τὰς αἱρέσεις, τὰς μὴ τι-
μώσας, τὴν ἀναστάσιμον τοῦ κυ ἰυ χυ
ἡμέραν· καὶ τὸ ὀφειλόμενον τῇ νηστεί-
μῳ ἡμέρᾳ ἀποδώσωμεν· περιμένοντες,
τὴν ἑσπερινὴν σύναξιν· ἥτις ἐνταῦθα
θῦ θέλοντος τελεῖται· συναχθῶμεν
τοίνυν, ἀπὸ ὥρας ἐννάτης:~

ἐκ τῶν

ζωοποιῷ σου πνεύματι· νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:~

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν·

λέγει μεγαλοφώνως·

Μέγας εἶ κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου· σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον· σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμώσας· τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας· σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί· σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας· ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν ἀρχαγγέλων χοροί, σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα σεραφίμ, κύκλῳ ἱστάμενα, καὶ περιιπτάμενα φόβῳ, τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται· σὺ γὰρ θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος· ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς· ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν· κηρύττομεν τὸν ἔλεον· οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα· σὺ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης· σὺ καὶ τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα· καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων· αὐτὸς φιλάνθρωπε βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο· καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ ἰορδάνου· ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγήν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξητήριον· δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον· ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον· ἵνα πάντες οἱ ἀρρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων· πρὸς ἰατρείαν παθῶν· πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων· πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον· σὺ γὰρ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δι᾽ ὕδατος καὶ πνεύματος, ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δι᾽ ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ νῶε τὴν ἁμαρτίαν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας φαραὼ διὰ μωυσέως τὸ γένος τῶν ἑβραίων· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλείσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δι᾽ ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ ἠλία ἀπαλλάξας τὸν ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ βαάλ· αὐτὸς καὶ νῦν δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ· δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἁπτομένοις· τοῖς τε χριομένοις· τὸν ἁγιασμόν· τὴν εὐλογίαν· τὴν κάθαρσιν· τὴν ὑγείαν· καὶ σῶσον κύριε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν· καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· μνήσθητι κύριε τοῦ ἀρ-

Digitized by Google

τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός:~

Ἀλληλούϊα. Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς· καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα:~

Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ δυνάμει καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι ἡμῖν λύτρωσιν πταισμάτων τῇ μεθέξει τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὰ πηγὴν ἀφθαρσίας καὶ ἁγιασμοῦ δῶρον, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ, πᾶσι τοῖς χριομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν, καθαρισμὸν μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης δεσποίνης. Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις· καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ· ὁ μονογενὴς υἱός· ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς· ὁ ἀληθινὸς θεὸς· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας· τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός· ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν· καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι· καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς, μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι· καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ, ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιὼν, ὁ τῶν ἁπάντων βασιλεύς· ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν, τὴν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν· καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν· οὗ τινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες· δεόμεθά σου φιλάνθρωπε δέσποτα, ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν· ὕδωρ καθαρὸν, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν· εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ, τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι· καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ· εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος· σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ· καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ

ζωοποιῷ

Digitized by Google

ται δι' αὐτῆς· οὐδ' οὐ μὴ πλανηθῶσι· καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν· οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι διὰ κυρίου· καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα· εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ λύπη καὶ στεναγμός:~

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κύριος· οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχοντες ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε καὶ πορεύεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς· οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις· καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν· ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια δαβὶδ τὰ πιστά· ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐτόν· ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν· ἰδοὺ ἔθνη ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε· καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται· ἕνεκεν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε· ζητήσατε τὸν θεόν, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν ὑμᾶς αὐτὸν ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστραφήτω πρὸς κύριον καὶ ἐλεηθήσεται, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· οὐδὲ αἱ ὁδοί μου, ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν λέγει κύριος, ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν· καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς διανοίας μου· ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖθεν ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ· καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμα μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα· καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου· ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις· καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει:~

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κύριος· ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὑμνεῖτε τὸν κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς:~

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον·

Κε φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου·

στί. Κε ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·

Πρὸς κορινθίους ἐπιστολῆς παύλου·

Ἀδελφοί· οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν μωυσὴν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν

Digitized by Google

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· στίχος.
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·

Πρὸς κορινθίους ἐπιστολῆς παύλου·

Ἀδελφοί· ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος, ἵνα ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεῷ ἀλλ' ἔννομος χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους· καὶ ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω· τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε· πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον· ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι:~

Ἀλληλούια· στίχος· Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου· στίχος· Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱούς· εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν·

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ·

καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου· κοινωνικόν·

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ προπορευομένου τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα, ἐκ τρίτου· ἦχος πλ. δ'·

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· δεῦτε λάβετε πάντες πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως· πνεῦμα φόβου θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος χριστοῦ:~

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ ἰορδάνης· καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, δεσπότην ὁρῶν ῥυπτούμενον:~

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες χριστὲ βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε:~ Δόξα ὅμοιον·

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου· ἦλθες κύριε μορφὴν δούλου λαβών, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ πρόδρομος καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς· πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην· ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα σωτήρ· ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν:~ Καὶ νῦν τὸ αὐτό·

Καὶ εὐθὺς τὰ ἀναγνώσματα·

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κύριος· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· καὶ ἐξανθήσει καὶ ὑλοχαρίσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου, καὶ τὸ ὕψος θεοῦ· ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε· εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν· αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς· τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται· τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ· καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη· καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν, πηγὴ ὕδατος ἔσται· καὶ ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων· ἐπαύλεις σειρήνων καὶ κάλαμοι καὶ ἕλη· καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οὐδὲ δέσμιοι πορεύσονται

ται

ἐκείνη· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα· ια´·

Εἶπεν ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· καὶ ἔλαβεν ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ ἰηλ, ὡς ἐλάλησε κς πρὸς αὐτὸν λέγων· ἰηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου· καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο θυσιαστήριον κῦ, τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν ἀνὰ δύο μετρητὰς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας· καὶ διεστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ εἶπεν ἠλίας· λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ἐπί τε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας· καὶ εἶπε, δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε, τρισσεύσατε, καὶ ἐτρίσσευσαν· καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν ἠλίας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· ὁ θς ἀβραάμ, καὶ ὁ θς ἰσαάκ, καὶ ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί· καὶ γνώτω πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ μόνος κς ὁ θς ἰηλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός· καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου· καὶ ἔπεσε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ· καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· ἀληθῶς κς ὁ θς, αὐτός ἐστιν ὁ θς :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα· ιβ´·

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἱεριχὼ πρὸς ἐλισσαιέ· ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ κε ὁρᾷς· καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἀτεκνοῦντα· καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ· λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινήν, καὶ ἐμβάλετε ἐκεῖ ἅλας· καὶ ἔλαβον αὐτῷ· καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων· καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας καὶ εἶπε, τάδε λέγει κς, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν, ἀποθνήσκων· οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά· καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐλισσαιέ :~

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα· ιγ´·

Τάδε λέγει κς· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου· καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε· καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν· τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν· καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου, λέγοντα, τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς· καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων, ἄξει αὐτούς· καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν· καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς· ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξουσιν· οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης· ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς περσῶν· εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσε· εἶπε δὲ σιών, ἐγκατέλιπέ με κς, καὶ ὁ θς ἐπελάθετό μου· μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου λέγει κς παντοκράτωρ :~

εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως· καὶ ψάλλομεν τὸν τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ ἀπόστολος· προκείμενον ἦχος γ´·

κς

ρον· κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσα-
τε χήραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν
λέγει κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑ-
μῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ·
ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευ-
κανῶ· καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούση-
τέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε·
ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου,
μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα
κυρίου ἐλάλησε ταῦτα:~

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα· η·

Ἀναβλέψας ἰακὼβ, εἶδε παρεμβολὴν
θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν
αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ· εἶπε δὲ ἰακὼβ ἡ-
νίκα εἶδεν αὐτούς· παρεμβολὴ θεοῦ αὕ-
τη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐ-
κείνου παρεμβολή· ἀπέστειλε δὲ ἰακὼβ
ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς ἠσαῦ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· εἰς γῆν σηείρ, εἰς
χώραν ἐδώμ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς
λέγων· οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου ἠσαῦ·
οὕτως λέγει ὁ παῖς σου ἰακὼβ· μετὰ λα-
βὰν παρῴκησα· καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ
νῦν· καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα καὶ
βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδί-
σκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ
μου ἠσαῦ, ἵνα εὕρῃ χάριν ὁ παῖς σου ἐ-
ναντίον σου· καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι
πρὸς ἰακὼβ λέγοντες· ἤλθομεν πρὸς
ἠσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἔρχεται εἰς
συνάντησίν σου· καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες
μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη δὲ ἰακὼβ σφόδρα,
καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν
μετ' αὐτοῦ· καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρό-
βατα εἰς δύο παρεμβολάς· καὶ εἶπεν
ἰακὼβ· ἐὰν ἔλθῃ ἠσαῦ εἰς παρεμβο-
λὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ πα-
ρεμβολὴ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι· καὶ
εἶπεν ἰακὼβ· ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου ἀβραάμ,
καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου ἰσαάκ· κύριε ὁ εἰπών μοι
ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ
εὖ σε ποιήσω, ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης
δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας,
ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥά-
βδῳ μου ταύτῃ, διέβην τὸν ἰορδάνην τοῦτον:~

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα· θ·

Κατέβη ἡ θυγάτηρ φαραώ, λούσασθαι
ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ αἱ ἅβραι παρε-
πορεύοντο ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦ-
σα θῖβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν
ἅβραν ἀνείλετο αὐτήν· ἀνοίξασα δέ,
ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐ-
φείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ φαραὼ καὶ
εἶπεν· ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν ἑβραίων
τοῦτο· καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυ-
γατρὶ φαραώ· θέλεις καλέσω σοι γυ-
ναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν ἑβραίων
καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν
αὐτῇ ἡ θυγάτηρ φαραώ, πορεύου· ἐλ-
θοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ
παιδίου· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγά-
τηρ φαραώ· διατήρησόν μοι τὸ παιδίον
τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώ-
σω σοι τὸν μισθόν· ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ
παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό· ἀνδρυν-
θέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ
πρὸς τὴν θυγατέρα φαραώ, καὶ ἐγεν-
νήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ μωσῆν· λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος
αὐτὸν ἀνειλόμην:~

Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα· ι·

Εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν· εἰ σώζεις ἐν τῇ
χειρί μου τὸν ἰσραὴλ ὃν τρόπον ἐλάλησας·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν
ἐρίων ἐν τῇ ἅλωνι· καὶ ἐὰν γένηται
δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώ-
ζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰσραήλ, ὃν τρόπον
ἐλάλησας· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὀρ-
θρίσας γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπία-
σε τὸν πόκον, καὶ ἀπερρύη δρόσος ἐκ
τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος· καὶ
εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν· μὴ ὀργισθή-
τω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι
ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πό-
κῳ· γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πό-
κον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρό-
σος· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ·

κρώθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς· καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισσαιέ· αἴτησον τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ διπλῶς ἐπ᾽ ἐμοί· καὶ εἶπεν ἠλίας· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται· καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων· καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς, καὶ ἵπποι πυρός· καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων· καὶ ἀνελήφθη ἠλίας ἐν συσσεισμῷ εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· πάτερ πάτερ, ἅρμα ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι· καὶ ἐκράτησεν ἐλισσαιὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ· καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο· καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν ἠλιοῦ ἐλισσαιὲ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστρεψεν ἐλισσαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν ἠλιοῦ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη· καὶ ἐπάταξεν ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου· καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς:~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνά· ς´

Παρεγένετο νεεμὰν, ἄρχων βασιλέως ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ· καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐλισσαιέ· καὶ ἀπέστειλεν ἐλισσαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων· πορευθεὶς λοῦσαι ἐν τῷ ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ· καὶ ἐθυμώθη νεεμὰν, καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἔλεγον ὅτι ἐξελεύσεται πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λεπρὸν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου· οὐκ ἀγαθὸς ἀρβανὰ καὶ φαρφὰ ποταμοὶ δαμασκοῦ ὑπὲρ τὸν ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ· καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καθ᾽ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι· καὶ κατέβη νεεμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη:~ τετράηχον, ἦχος πλ. β´.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις· διὰ πλῆθος ἐλέους σου ἐπεφάνης σῶτερ ἡμῶν· ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι· εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις δόξα σοι· στί·

Ο κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ· Π οὐ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου· στί· Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν· Π οὐ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου· στί· Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν· Π οὐ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰ μή· Δόξα καὶ νῦν·

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις·

Προφητείας ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα· ζ´.

Τάδε λέγει κύριος· λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον·

τῶν οὐδὲ εἷς· οἱ δὲ υἱοὶ ἰηλ ἐπορεύθησαν
διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης :~
τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα· γ΄·
Ἐξῆρε μωσῆς τοὺς υἱοὺς ἰηλ, ἀπὸ θαλάσ-
σης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν
ἔρημον σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέ-
ρας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ
ὥστε πιεῖν· ἦλθον δὲ εἰς μερρᾶν· καὶ
οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ μερρᾶς, πι-
κρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ
ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία· καὶ
διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ μωσῆ λέγον-
τες· τί πιώμεθα· ἐβόησε δὲ μωσῆς πρὸς
κν, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κς ξύλον, καὶ ἐνέβα-
λεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ
ἔθετο αὐτῷ ὁ θς δικαιώματα καὶ κρίσεις·
καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, καὶ εἶπεν· ἐὰν ἀ-
κοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς κῦ τοῦ θῦ σου, καὶ
τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ
ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλά-
ξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶ-
σαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς αἰγυπτίοις,
οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι κς ὁ ἰώ-
μενός σε· καὶ ἦλθον εἰς ἐλείμ, καὶ ἦσαν
ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομή-
κοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβα-
λον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα· ἀπῆραν
δὲ ἐξ ἐλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ
υἱῶν ἰηλ, εἰς τὴν ἔρημον σίμ· ὅ ἐστιν ἀνὰ
μέσον ἐλείμ, καὶ ἀνὰ μέσον σινᾶ :~
τροπάριον· ἦχος πλ α΄·
Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον
ποιήσας· ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει
καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι :~
στίχ. Ὁ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογή-
σαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·
Ἵνα φωτίσῃς, τοὺς ἐν σκότει καθημέ-
νους, φιλάνθρωπε δόξα σοι·
στίχ. τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου·
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου·
Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους·
στίχ. ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θς·
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες·
γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει· στίχ.
Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θς, ὁ θς ἡμῶν, εὐλο-
γήσαι ἡμᾶς ὁ θς· καὶ φοβηθήτωσαν αὐ-
τὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Ἵνα φωτίσῃς· Δόξα καὶ νῦν·
Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ·
Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα· δ΄·
Εἶπε κς πρὸς ἰησοῦν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε, κατενώπιον πάν-
των τῶν υἱῶν ἰηλ· ἵνα γνῶσιν ὅτι καθὼς
ἤμην μετὰ μωσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ
σοῦ· καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέ-
γων· ὡσὰν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕ-
δατος τοῦ ἰορδάνου, καὶ στήσεσθε ἐν τῷ ἰορ-
δάνῃ· ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴ-
ροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης εἰς τὸν
ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν
αἰρόντων τὴν κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς
μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ ἰορδάνου· ὁ δὲ ἰορ-
δάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖ-
δα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυ-
ρῶν· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίνοντα
ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἕν, ἀφεστηκὸς μα-
κρὰν σφόδρα· ἀπὸ δαμὴν τῆς πό-
λεως, ἕως μέρους καριαθιαρείμ· τὸ δὲ
καταβαῖνον, κατέβη εἰς τὴν θάλασ-
σαν ἀραβά, θάλασσαν τῶν ἁλῶν··
ἕως τέλους ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει
ἀπέναντι ἱεριχῶ· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς
οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κῦ, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ ἰορδάνου ἕτοι-
μοι· καὶ πάντες υἱοὶ ἰηλ, διέβησαν διὰ
ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς δια-
βαίνων ἐν τῇ ἐρήμῳ :~
Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγ· ε΄·
Εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισσαιέ, κάθου δὴ ἐν
ταῦθα· ὅτι κς ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ ἰορ-
δάνου· καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ· ζῇ κς καὶ
ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐ-
πορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκον-
τα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφη-
τῶν· ἦλθον καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μα-
κρόθεν,

Digitized by Google

Ὑπέκλινας κάραν τῷ προδρόμῳ· συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων· ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα· τοῦ δοξάζειν σε σῶτερ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἴσοδος· τὸ φῶς ἱλαρόν· εἶτα τὰ ἀναγνώσματα· γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα· α'·

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπεν ὁ θεός· γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν· καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία· καὶ εἶπεν ὁ θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος· καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὸν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα· καὶ εἶπεν ὁ θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ, καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων, ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν, καὶ εἶπεν ὁ θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα· καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν· οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη :~

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα· β'·

Εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν, τί βοᾷς πρός με· λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν· καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν· καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν αἰγυπτίων πάντων· καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ· καὶ γνώσονται πάντες οἱ αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ· ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν· καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ, καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων· κατεδίωξαν δὲ οἱ αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραὼ, καὶ τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης· ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε κύριος τοὺς αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν

τῶν

ρόν· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τῶν τροπαρίων, καὶ τῶν στίχων, καθὼς γέγραπται· Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν προφητειῶν, εὐθὺς τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου· κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· στίχος· κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· Οὐδὲ γὰρ λέγεται τρισάγιον· εἶτα ὁ ἀπόστολος· πρὸς κορινθίους· ἀδελφοὶ ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων· ἀλληλούια· στίχος· ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου· στίχος· Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱούς· εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν· Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτω· εἶθ' οὕτως ἐκτενή, αἱ συνήθως αἰτήσεις· καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ἐξελθόντων ἡμῶν ἐν τῷ νάρθηκι, γίνεται ὁ ἁγιασμὸς ἀπαραλλάκτως ὡς προδεδήλωται· εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ ναῷ· ψάλλομεν τὸ προγραφὲν ἰδιόμελον· Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί· καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἐκτενή, καὶ ἀπόλυσις· τὸ δὲ εὐλογήσω τὸν κύριον, οὐ λέγομεν, διὰ τὸ προλεχθῆναι ἐν τῇ λειτουργίᾳ·

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἴτε λειτουργία γίνεται, εἴτε οὔ, ἀνάψαντες μανουάλια ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ στοιχηδὸν οἱ ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον· ἔπειτα, ἵσταταί τις μοναχὸς εἰς τὸ μέσον, ἢ ὁ διάκονος ἠλλαγμένος, καὶ μετὰ τὸ κοντάκιον, φημίζει τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὸν ἀρχιερέα τῆς ἐνορίας τῆς μονῆς· Εἰς δὲ τὸν προεστῶτα λέγει:~

Σῶσαι ὁ θεὸς τὸν πανοσιώτατον πατέρα ἡμῶν καὶ καθηγούμενον, σὺν πάσῃ τῇ ἐν χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι· ἐκ τρίτου·

Καὶ οὕτως πληροῦται ὁ πολυχρονισμός· καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν· τυρὸν, ἢ ὠὸν, οὐκ ἐσθίομεν· εἰ μὴ ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ εἰ δόξει τῷ προεστῶτι, μεταλαμβάνομεν καὶ ἰχθύος· δοξάζοντες τὸν θεόν:~

Ἰστέον ὅτι ἐὰν τύχῃ, ἡ παραμονὴ ἐν σαββάτω ἢ κυριακῇ, ἡ λειτουργία τοῦ χρυσοστόμου τελεῖται ὡς εἴρηται εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς· ἡ δὲ τοῦ μεγάλου βασιλείου, τελεῖται τῇ ἐπαύριον, ἤτοι, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ΄· τὰ ἅγια θεοφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα· ἱστῶμεν στίχους η΄· στιχηρὰ ἰδιόμελα·

ἦχος β΄· ἰωάννου μοναχοῦ·

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον· ἰδὼν ὁ πρόδρομος βαπτισθῆναι παραγενόμενον· χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτὸν καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν ἰσραήλ· ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς· ὦ ἀναμάρτητε· χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~ δίς·

Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου· καὶ τῇ τοῦ πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου· ἔφριξαν ὁρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ πατρός· οὗτος ὃν ὁ πρόδρομος χειροθετεῖ, υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα· χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~ δίς·

Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο· καὶ ὁ παράκλητος ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ· ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ· ὦ ἀναμάρτητε· χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~ δίς·

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον· οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γάρ σοι τῷ δεσπότῃ καὶ θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σοῦ γὰρ βαπτισθέντος σαρκί, λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· δίς· Δόξα καὶ νῦν· Ὁ αὐτός·

βύζαντος·

ὑπέκλινας

τοῦ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, προπορευομέ-
νου τοῦ ἱερέως, μετὰ λαμπάδων, καὶ
θυμιατοῦ· ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ πα-
ρόντα τὸ ἰδιόμελον, ἐκ β΄· ἦχος πλ. δ΄· φωνὴ κυρίου
ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Σήμε-
ρον τῶν ὑδάτων· Ὡς ἄνθρωπος ἐν πο-
ταμῷ· Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄·
πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ· Καὶ τὰ ἀναγνώσματα· τὸ α΄·
προφητείας ἡσαΐου· Τάδε λέγει κύριος,
εὐφράνθητι ἔρημος· τὸ β΄· προφη-
τείας ἡσαΐου· Τάδε λέγει κύριος· οἱ δι-
ψῶντες, πορεύεσθε· τὸ γ΄· προφητείας
ἡσαΐου· Τάδε λέγει κύριος, ἀντλήσατε ὕ-
δωρ μετ᾽ εὐφροσύνης· καὶ εὐθὺς τὸ προ-
κείμενον· Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ
μου· στίχος· κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·
Ὁ ἀπόστολος· πρὸς κορινθίους· Ἀδελ-
φοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες·
Ἀλληλούϊα, ἦχος δ΄· φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν
ὑδάτων· εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ να-
ζαρὲτ τῆς γαλιλαίας· Καὶ λεγομένου,
δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς· ὁ δὲ ἱε-
ρεὺς λέγει τό, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν,
καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρω-
σιν τούτων, λέγει ὁ ἱερεύς· τὴν εὐχὴν
μυστικῶς· τοῦ κυρίου δεηθῶμεν· κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ
μονογενὴς υἱός· καὶ μετὰ τὴν τελείω-
σιν τῆς εὐχῆς, λέγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώ-
νως· Μέγας εἶ κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔρ-
γα σου· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν
τῆς εὐχῆς· ὁ ἱερεὺς λέγει· εἰρήνη πᾶσι·
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· καὶ ἡ εὐχὴ μυ-
στικῶς· κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου· καὶ ἐκφώ-
νησις· Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν·
καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροει-
δῶς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ, ὄρθιον αὐτὸν
κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπάδων τὸ τρο-
πάριον εἰς ἦχον α΄· Ἐν ἰορδάνῃ βαπτι-
ζομένου σου κύριε, ἐκ γ΄· καὶ πάντων ἁγια-
ζομένων, ἐκ τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως,
ψάλλεται τό, ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου
σου κύριε· καὶ εἰσελθόντων ἐν τῷ ναῷ,
δοξάζομεν, καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον ἦχος β΄·
ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί· Εἶτα ὁ ψαλ-
μός· Εὐλογήσω τὸν κύριον· καὶ δίδοται
τὸ κατακλαστόν, καὶ γίνεται τελεία ἀ-
πόλυσις· εἶθ᾽ οὕτως ψάλλομεν τὸ κοντά-
κιον τῆς ἑορτῆς· ἐπεφάνης σήμερον·
καὶ πολυχρονίζομεν τὸν προεστῶτα·
καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν· τυρὸν
δὲ ἢ ἰχθύας, οὐκ ἐσθίομεν, εἰ μὴ ἔλαιον,
πίνομεν δὲ καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες
χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν :~

Εἰ δὲ ἐν σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ φθάσῃ λα-
χεῖν ἡ παραμονή, τελεῖται λειτουργία συ-
νήθως τοῦ χρυσοστόμου· λέγεται δὲ ἐν ταύ-
τῃ τῇ λειτουργίᾳ, ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμό-
θεον· Τέκνον τιμόθεε· οἱ καλῶς διακονή-
σαντες· ζήτει εἰς τὸ ὕφος, σαββάτῳ,
λδ΄· ἢ σάββατον πρὸ τῶν φώτων· εὐαγγέ-
λιον κατὰ ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ, παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστής·
ζήτει εἰς τὸ μηνολόγιον· εἰ δὲ ἐστι κυρια-
κή, λέγεται ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον·
Τέκνον τιμόθεε νῆφε ἐν πᾶσι· εὐαγγέλι-
ον ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον· Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγε-
λίου ἰησοῦ χριστοῦ· Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λει-
τουργίας, οὐ ποιοῦμεν τράπεζαν, ἀλλ᾽ ἐν
τῷ νάρθηκι καθεσθέντων, ἐπιδίδοται ἡ-
μῖν παρὰ τοῦ κελλαρίτου, ἀνὰ κλάσμα-
τος ἄρτου, μετὰ ὀλίγων σταφίδων, ἢ φοι-
νίκων, καὶ ἀπὸ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου·
εἶθ᾽ οὕτως ἀπελθόντων ἐν τοῖς κελλίοις
ἡμῶν, ἰδιάζομεν μέχρι τοῦ ἑσπερινοῦ·

Περὶ δὲ ὥραν, ι΄· ἀρχόμεθα τοῦ λυχνι-
κοῦ· ἐὰν οὖν τύχῃ ἡ παραμονὴ ἐν
σαββάτῳ, στιχολογεῖται τὸ πρῶτον κά-
θισμα ὅλον· εἰ δὲ ἐν κυριακῇ, τὸ πρῶ-
τον ἀντίφωνον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέ-
ρᾳ, στιχολογία οὐ γίνεται· Εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκρα-
ξα οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν,
ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς· ἱστῶμεν δέ, στίχους
η΄· καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄, δευτέρους,
ποιοῦντες τὰ δ΄, η΄· Δόξα καὶ νῦν, ἦχος
ὁ αὐτός· αὐγούστου μοναρχήσαντος·
εἴσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου· Φῶς ἱλα-
ρόν·

Εἶτα ψάλλομεν τὰ τυπικὰ χῦμα·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
εἶτα· Δόξα τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ πνεύματι·
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύ-
ριον ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ λόγος τοῦ θεοῦ·
Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν κύριε·
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι·
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες·
Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοί·
Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες·
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοί·
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ·
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοί·
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι·
Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν·
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Δόξα καὶ νῦν·
Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ὅταν·
Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς·
Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε·
Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαὼθ, πλήρης
ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· στίχος·
Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε·
Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
ἅγιος ἅγιος· Δόξα·
Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων
ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
κύριος σαβαὼθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ :~
καὶ νῦν· Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν·
Ἄνες ἄφες· συγχώρησον ὁ θεὸς τὰ παρα-
πτώματα ἡμῶν· τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ
ἀκούσια· τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ· τὰ ἐν
γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν νυκτὶ, καὶ ἡ-
μέρᾳ· τὰ ἐν παραβάσει, καὶ παρα-
κοῇ· τὰ κατὰ νοῦν, καὶ διάνοιαν· τὰ
πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος :~ Πάτερ ἡμῶν·
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία. Τὸ κοντά-
κιον· ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον·
Ἐκτενὴ καὶ ἀπόλυσις·

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀπερχόμεθα
ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσευχῇ καὶ ἀ-
ναγνώσει σχολάζοντες, ἄχρι τῆς ὥρας
τοῦ λυχνικοῦ·
Περὶ δὲ ὥραν, ι· σημαίνει τὸ μέγα· καὶ
συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσαφε-
ρεθέντος τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου, εἰ-
σέρχονται· καὶ ποιήσαντος τὴν εὐλόγη-
σιν, ἤγουν· εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
πατρὸς καὶ· ψάλλομεν τὸν προοιμιακὸν
ψαλμόν· μεθ' ὃν γίνεται συναπτὴ με-
γάλη παρὰ τοῦ διακόνου, ἢ παρὰ τοῦ
ἱερέως· καὶ μετὰ τὴν συναπτὴν, ψάλ-
λομεν τὸ κύριε ἐκέκραξα εἰς ἦχον β΄· καὶ
θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ὡς ἔθος, ἢ ὁ διάκονος· ἱστῶ-
μεν δὲ στίχους η΄· καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄,
δευτέρους· Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν· Τοῦ
λυτρωτοῦ ἡμῶν· Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα·
Σῶσαι βουλόμενος· ποιοῦντες τὰ τέσ-
σαρα, ἤ· ψαλλομένων δὲ τούτων, ἀ-
πέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου,
καὶ ποιεῖ τὴν προσκομιδήν· Δόξα καὶ
νῦν, ἦχος β΄· Ὑπέκλινας κάραν· εἴ-
σοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου, φῶς ἱλαρόν·
τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀ-
ναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὴν τά-
ξιν αὐτῶν· ὡσαύτως καὶ τὰ τροπάρια
τῶν προφητειῶν, εἰς τὸν καιρὸν αὐ-
τῶν, μετὰ τῶν στίχων· μετὰ δὲ τὴν
συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων, γί-
νεται συναπτὴ μικρά· καὶ μετὰ τὴν
ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸν τρισάγιον
ὕμνον· εἶτα προκείμενον ἦχος, γ΄·
Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· στίχος· Κύριος
ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· Ὁ ἀπόστολος·
πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοὶ ἐλάθε-
ρος ὢν ἐκ πάντων· Ἀλληλούϊα ἦχος γ΄·
Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου· στίχος· Ὡραῖος
κάλλει παρὰ τοὺς υἱούς· εὐαγγέλιον κα-
τὰ λουκᾶν· Ἐν ἔτει πέμπτε καὶ δεκάτῳ
τῆς ἡγεμονίας· καὶ καθεξῆς ἡ θεία λει-
τουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου· κοινω-
νικόν· Αἰνεῖται τὸν κύριον· Μετὰ δὲ τὴν
ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάν-
τες

ἐλεῶν αὐτούς, παρακαλέσει αὐτούς,
καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς· καὶ
θήσω πᾶν ὄρος, εἰς ὁδόν· καὶ πᾶσαν
τρίβον, εἰς βόσκημα αὐτοῖς· ἰδοὺ οὗτοι
πόῤῥωθεν ἥξουσιν· οὗτοι ἀπὸ βοῤῥᾶ καὶ
θαλάσσης· ἄλλοι δὲ, ἐκ γῆς περσῶν·
εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιά-
σθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύ-
νην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠ-
λέησεν ὁ θς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς τα-
πεινοὺς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσε· εἶπε δὲ
σιών, ἐγκατέλιπέ με κς, καὶ ὁ θς ἐπελά-
θετό μου· μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παι-
δίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγο-
να τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα
ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλή-
σομαί σου λέγει κς παντοκράτωρ:~

πρὸς τίτον ἐπιστολῆς, παύλου·
τὸ ἀνάγνωσμα·

Τέκνον τίτε· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θυ,
ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνοις· παιδεύουσα ἡ-
μᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν
καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας· σωφρό-
νως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς
δόξης τοῦ μεγάλου θυ καὶ σωτῆρος ἡ-
μῶν ιυ χυ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πά-
σης ἀνομίας· καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ, λα-
ὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔρ-
γων· ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλαν-
θρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
θυ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ,
ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν
αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς· διὰ λου-
τροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινίσεως
πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
πλουσίως, διὰ ιυ χυ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·
ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι,
κληρονόμοι γενώμεθα, κατ' ἐλπίδα ζω-
ῆς αἰωνίου:~ εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν
ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ· καὶ εὐθύς·
Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ
ὄνομά σου· Τρισάγιον· παναγία
τριάς· Πάτερ ἡμῶν· κοντάκιον·
Ἐν τοῖς ῥεέθροις· Κύριε ἐλέησον μ'·
Καὶ ἡ εὐχή· Ο ἐν παντὶ καιρῷ·
Ψ ὁ κε ἐλέησον γ'· Δόξα καὶ νῦν·
Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι κυ·
ὁ θς οἰκτειρήσαι· Καὶ ἡ εὐχή·

Δέσποτα κε ιυ χε ὁ θς ἡμῶν, ὁ μακρο-
θυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμα-
σι· καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγα-
γὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου
κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ, τὴν
εἰς τὸν παράδεισον ὡδοποιήσας εἴσο-
δον· καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὠλέ-
σας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς,
καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις
σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ
οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα, καὶ
βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κα-
τελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης
σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι
τῶν καρδιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἱκετεύομεν
τὴν σὴν ἀγαθότητα, φεῖσαι ἡμῶν κε,
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ σῶ-
σον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· ὅτι
ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡ-
μῶν· ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς τοῦ ἀντικειμέ-
νου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτή-
ματα· καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν
φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄν-
θρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδυσώ-
μεθα· καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ δε-
σπότῃ καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς
ἐξακολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς
τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσω-
μεν· ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομέ-
νων ἡ κατοικία· σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀλη-
θινὴ εὐφροσύνη ἀνάπαυσις, καὶ ἀγαλ-
λίασις, τῶν ἀγαπώντων σε χε ὁ θς ἡ-
μῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
μεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πρὶ, καὶ τῷ πα-
ναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν·

ἐνώπιόν σου κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου· οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου· πάντα τὰ ἔθνη ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ θεὸς μόνος· ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου, ἐξ ᾅδου κατωτάτου· ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν, ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προσέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου· ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με:~

Δόξα· ἀπεστρέφετό ποτε· καὶ νῦν· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου·

εἶτα τὰ ἰδιόμελα· ἦχος βαρύς·

Θάμβος ἦν κατιδεῖν τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητήν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα· βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν δεχόμενον ὡς δοῦλον· καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ· μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς:~

ἦχος β'· στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου· Τὸν πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ πρόδρομος· τὸν κύριον τῆς δόξης ἐβόα θεωρῶν· ἰδοὺ ὁ λυτρούμενος, τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἰδοὺ ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδοὺ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς· ἐκ παρθένου ἁγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον· καὶ αὐτὴ δούλων, υἱοὺς θεοῦ ἐργάζεται· αὐτὴ δὲ σκότους, φωτίζει τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ· λοιπόν, δεῦτε συμφώνως, αὐτὸν δοξολογήσωμεν σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι:~

στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός· πάλιν τὸ αὐτό· Δόξα ἦχος πλ. α'·

Ἰστέον ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον, ἀναγινώσκεται πρότερον ἀλλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ κανονάρχου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν, εἰς ἦχον πλ. α':~

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἁψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ δεσπότου, μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν ἡμῖν καθυπέδειξας· ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἁπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι· τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν· ἀνάπετασον πρὸς αὐτὸν βαπτιστά· ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος· καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως:~

Προκείμενον, ἦχος γ'·

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου·

στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε· καὶ ἔδωκά σε καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου· λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύφθητε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις, ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ

ἐλεῶν

Digitized by Google

γνῶσιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν :~

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ·

Τὸ τρισάγιον· τὸ παναγία τριὰς· πάτερ ἡμῶν· τὸ κύριε ἐλέησον· ιβ΄·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν· γ΄·

Καὶ τοὺς ψαλμούς· ψαλμὸς· ϙβ΄·

Ο κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν· ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν· θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν :~ ψαλμὸς· ριγ΄·

Εν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, οἴκου ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοί, ὡς ἀρνία προβάτων· τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων· ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἀπὸ προσώπου θεοῦ ἰακώβ· τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων· μὴ ἡμῖν κύριε, μὴ ἡμῖν· ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν· ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε· τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν, ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς· οἶκος ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν· οἶκος ἀαρών, ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι· κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον ἰσραήλ· εὐλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών· εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων· προσθείη κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς· ἐφ᾽ ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν· εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου· ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εὐλογήσομεν τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος :~

ψαλμὸς πε΄·

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ· φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιος εἰμί· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ· ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι, ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὅτι σὺ κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε·

 ἐνώτισε

βαίμειν τὴν κατὰ φύσιν πορείαν· οὐ δύ-
ναμαι φθάνειν φησὶ, πῦρ καταναλίσκον·
ἐξίσταμαι καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκα-
τάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν
ἀποπλύναι· οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρ-
τητον ἀποσμήχειν· ἀλλὰ τὰ ῥερυπω-
μένα σκεύη ἐκκαθαίρειν· ἀκάνθας φλέ-
γειν μὲν ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐ-
μοὶ βαπτιζόμενος χς· ὁ ἰωάννης συμ-
μαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ λόγου βοᾷ· ἴ-
δε ὁ ἀμνὸς τοῦ θυ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· ὁ ἐπι-
φανεὶς θς, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν δόξα σοι·
Καὶ νῦν τὸ αὐτό· προκείμενον ἦχος δ΄·
Φωνὴ κυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ςί· ἐνέγκα-
τε τῷ κω υἱοὶ θυ· εἶτα ἡ προφητεία·
Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κς· ἀντλήσατε ὕδωρ μετ᾽ εὐ-
φροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ
ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε τὸν
κν· βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνή-
σκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὑμνή-
σατε τὸ ὄνομα κυ, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν·
ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἀ-
γαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦν-
τες σιὼν· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ ιηλ ἐν μέ-
σῳ αὐτῆς:~ Ὁ ἀπόστολος·
Πρὸς ἑβραίους ἐπιστολῆς·

Ἀδελφοί· ὅσοι εἰς χν ἐβαπτίσθημεν, εἰς
τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συ-
νετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτί-
σματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠ-
γέρθη χς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ
πρς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς πε-
ριπατήσωμεν· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόνα-
μεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλ-
λὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο
γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄν-
θρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δου-
λεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθα-
νὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας·
εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χῷ, πιστεύομεν
ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι χς
ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει·
θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀ-
πέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ᾽ ἅ-
παξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς
λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ
ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θῷ· ἐν χῷ ιυ τῷ
κω ἡμῶν:~

Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ ις ἀπὸ
ναζαρὲτ εἰς τὴν γαλιλαίαν·
Καὶ εὐθύς· ταχὺ προκαταλαβέτω-
σαν· εἶτα τὸ τρισάγιον· τὰ μεγαλεῖα ὑ-
πὲρ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία·
Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον· Τὸ κε ἐλέη-
σον μ΄· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κε ἐλέη-
σον τρεῖς· Δόξα καὶ νῦν· Τὴν τιμιω-
τέραν· Ἐν ὀνόματι κυ, εὐλόγησον περ·
ὁ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς· Εἶτα ἡ εὐχή·

Θεὲ καὶ κε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτί-
σεως δημιουργέ· ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνει-
κάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου υἱὸν,
τὸν κν ἡμῶν ιν χν· καταπέμψας ἐπὶ
σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τι-
μίου αὐτοῦ στρου, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁ-
μαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας· καὶ θριαμβεύ-
σας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξου-
σίας τοῦ σκότους· αὐτὸς δέσποτα φιλάν-
θρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρ-
τωλῶν, τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ
ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ
παραπτώματος· καὶ πάντων τῶν κα-
κῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀο-
ράτων ἐχθρῶν· καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
βου σου, τὰς σάρκας ἡμῶν· καὶ μὴ ἐ-
κκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ
εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πό-
θῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς· ἵνα
πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ
τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ
ἀΐδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες
φῶς, ἀκατάπαυστον σοι τὴν ἐξομολό-
γησιν

γενεάν, μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω· ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου· τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλῆθος ἤχους ὑδάτων· φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς· καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται· ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου· ἐν χειρὶ μωυσῆ καὶ ἀαρών:~ ψαλμὸς ϛ'·

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, αὐλισθήσεται· ἐρεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου· ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρατῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους· ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ, ἐπισκιάσει σοι· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου· πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου· οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά· καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα· ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου· κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν· μακρότητα ἡμερῶν, ἐμπλήσω αὐτόν· καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:~

Δόξα· Ἡ περιέφετο ποτέ· καὶ νῦν·
Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν·

εἶτα τὰ ἰδιόμελα· ἦχος πλ. δ'·

Τάδε λέγει κύριος πρὸς ἰωάννην· προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἅψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσῃς· προφῆτα ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πᾶσαν· σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους· ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν· παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον:~ ἦχος πλ. β'·

στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γάρ φησιν εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ· ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ:~ στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα·

Δόξα ἦχος πλ. α'·

Τί ἀναχαιτίζῃ σου τὰ ὕδατα ὦ ἰορδάνη· τί ἀναποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ οὐ προ-

βαίνεις

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς·

Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ, κύριε υἱὲ μο-
νογενὲς Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ ἅγιον πνεῦμα· μία θεό-
της· μία δύναμις· ἐλέησόν με τὸν ἁμαρ-
τωλὸν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶ-
σόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐ-
λογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων ἀμήν :~

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ἕκτην ὥ-
ραν· λέγοντες εὐθύς· δεῦτε προσκυ-
νήσωμεν γ΄· καὶ τοὺς ψαλμούς·

ψαλμός, ογ΄.

Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ
θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου·
μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ᾽ ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονο-
μίας σου· ὄρος σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνω-
σας ἐν αὐτῷ· ἔπαρον τὰς χεῖράς σου,
ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέ-
λος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ
ἁγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦν-
τές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ
σημεῖα αὐτῶν, σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν·
ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυ-
μῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύ-
ρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέκει καὶ
λαξευτηρίῳ, κατέρραξαν αὐτήν· ἐνε-
πύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα
τοῦ ὀνόματός σου· εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό·
δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς
ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· τὰ σημεῖα
αὐτῶν οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προ-
φήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι· ἕως
πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παροξυνεῖ
ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος·
ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν
δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς
τέλος· ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς
γῆς· σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει
σου τὴν θάλασσαν· σὺ συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδα-
τος· σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ
δράκοντος· ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς
τοῖς αἰθίοψι· σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χει-
μάρρους· σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ·
σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κα-
τηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον· σὺ ἐποίη-
σας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ
ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά, μνήσθητι ταύ-
της· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον, καὶ λαὸς
ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου· μὴ πα-
ραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογου-
μένην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων
σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος· ἐπίβλεψον
εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν
οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν·
μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κα-
τῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσου-
σι τὸ ὄνομά σου· ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν
δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου
τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν·
μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου·
ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέ-
βη διὰ παντός :~ ψαλμὸς ος΄.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· φωνῇ
μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι· ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν θεὸν ἐξεζήτησα·
ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρα-
κληθῆναι ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ
καὶ ηὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλι-
γοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· προκατελάβον-
το φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταρά-
χθην καὶ οὐκ ἐλάλησα· διελογισάμην
ἡμέρας ἀρχαίας· καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνή-
σθην καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς
καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε
τὸ πνεῦμά μου· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσε-
ται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει;
συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γε-
νεάν,

ποταμός· Καὶ νῦν· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπε-
λος ἡ ἀληθινή· Καὶ τὰ ἰδιόμελα·
ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ· τοῦ προ-
φήτου καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος
τοὺς προφήτας· ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ
δεξιά· ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ
θεοῦ τὸν καθαίροντα, κόσμου ἁμαρτήμα-
τα· καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα· οὐ τολ-
μῶ προσψαῦσαι λόγε τῆς κορυφῆς σου·
αὐτός, ἁγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρ-
μον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ
ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου:~ ἦχος δ'.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ἡ τελειὰς ὁ θεὸς ἡμῶν· ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον,
ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ
πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπε-
φώνηκε· τὸ πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι
κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ υἱὸς τὴν ἄχραντον,
κορυφὴν τῷ προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ
βαπτισθείς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας
ἐρρύσατο ὡς φιλάνθρωπος:~ Στίχ. Εἴδοσάν
σε ὕδατα· Δόξα ἦχος πλ. α'.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην
κύριε· βαπτισθῆναι θέλων ἐν σχήματι ἀν-
θρώπου ζωοδότα· ἵνα τοὺς πλανηθέν-
τας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μη-
χανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσά-
μενος φωτίσῃς· ἐκ πατρὸς μεμαρτύρησαι·
τὸ δὲ θεῖον πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδεσι
ἐπέστη· ἀλλ' οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις
σαυτὸν φιλάνθρωπε:~

Καὶ νῦν τὸ αὐτό· Προκείμενον ἦχος δ'·
Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός· Στίχ. Φωνὴ κυρίου
ἐπὶ τῶν ὑδάτων· Καὶ εὐθὺς ἡ προ-
φητεία· προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνά-
γνωσμα·

Τάδε λέγει κύριος· λούσασθε καὶ καθαροὶ γί-
νεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν,
ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν
πονηριῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν ποιεῖν·
ἐκζητήσατε κρίσιν· ῥύσασθε ἀδικούμε-
νον· κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσα-
τε χήραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν
λέγει κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑ-
μῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ·
ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευ-
κανῶ· καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούση-
τέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε·
ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ
μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ
στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα:~

Εἶτα ὁ ἀπόστολος·
Πράξεων τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγνω-
σμα·

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ἐγένετο ἐν τῷ
τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον
διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν
εἰς Ἔφεσον, καὶ εὑρών τινας μαθητὰς εἶ-
πε πρὸς αὐτούς· εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβε-
τε, πιστεύσαντες· οἱ δὲ εἶπον· ἀλλ' οὐδὲ
εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐστὶν ἠκούσαμεν· εἶπε δὲ
πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε·
οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα· εἶ-
πε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε,
βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ, λέγων·
εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν, ἵνα πιστεύ-
σωσι· τουτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν· ἀκούσαν-
τες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ· καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς
χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς·
ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφή-
τευον· ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες, ὡσεὶ
δεκαδύο· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγω-
γὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς·
διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ:~ Εὐαγγέλιον, κα-
τὰ Μάρκον· Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός· εὐλογητὸς κύριος, ἡμέ-
ραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ
θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ
θεὸς τοῦ σώζειν:~

Τὸ τρισάγιον· τὸ παναγία τριάς· τὸ
πάτερ ἡμῶν· εἶτα τὸ κοντάκιον· Ἐν τοῖς
ῥείθροις σήμερον· τὸ κύριε ἐλέησον μ'· ὁ ἐν
παντὶ καιρῷ· τὸ κύριε ἐλέησον τρεῖς·
Δόξα καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν·
Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ·

ὁ θεός

τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν· κύριος
τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ κα-
θιεῖται· κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα·
κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· κύριος εὐλο-
γήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ:~

ψαλμὸς μα·

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς
πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ
ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θς· ἐδίψησεν ἡ ψυ-
χή μου πρὸς τὸν θν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶν-
τα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προ-
σώπῳ τοῦ θυ· ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου
ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν τῷ
λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐ-
στιν ὁ θς σου· ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέ-
χεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου· ὅτι διελεύ-
σομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως
τοῦ οἴκου τοῦ θυ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως
καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος·
ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ
ἵνα τί συνταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ
τὸν θν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον
τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θς μου· πρὸς
ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ
τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς ἰορδάνου,
καὶ ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ· ἄβυσ-
σος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν
τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ με-
τεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐ-
μὲ διῆλθον· ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ
ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ'
ἐμοί· προσευχὴ τῷ θῷ τῆς ζωῆς μου· ἐ-
ρῶ τῷ θῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διατί μου
ἐπελάθου· καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πο-
ρεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν·
ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδι-
ζόν με οἱ ἐχθροί μου· ἐν τῷ λέγειν αὐ-
τούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ
θς σου· ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή
μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με· ἔλπι-
σον ἐπὶ τὸν θν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐ-
τῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θς μου·

ψαλμὸς ν·

Ἐλέησόν με ὁ θς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου·
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με·
ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαν-
τός· σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιω-
θῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε· ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ
με ἡ μήτηρ μου· ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγά-
πησας τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι· ῥαντιεῖς με
ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι· ἀ-
κουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ-
νην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινω-
μένα· ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου, ἐξάλειψον· καρδίαν κα-
θαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θς, καὶ πνεῦμα εὐ-
θὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· μὴ
ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀνταν έ-
λῃς ἀπ' ἐμοῦ· ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλία-
σιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στή-
ριξόν με· διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι· ῥῦσαί
με ἐξ αἱμάτων ὁ θς, ὁ θς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιο-
σύνην σου· κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου·
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλο-
καυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις· θυσία τῷ
θῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συν-
τετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θς
οὐκ ἐξουδενώσει· ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐ-
δοκίᾳ σου τὴν σιών· καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη ἱλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυ-
τώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους:~

Δόξα· ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ ἰορδάνης

ποτα-

βῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ ἀγρεθῇ ἐκεῖ· ἀλ-
λὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμέ-
νοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ κυ· καὶ ἀπο-
στραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς σιὼν μετ'
εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος· ἡ εὐ-
φροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐ-
τῶν· αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα εὐφροσύ-
νης καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀ-
δύνη λύπη καὶ στεναγμός :~

Καὶ εὐθὺς ὁ ἀπόστολος·

πράξεων τῶν ἀποστόλων·

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ὡς ἐπλήρου
ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγε· τίνα με ὑ-
πονοεῖτε εἶναι· οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ
ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑ-
πόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι· ἄνδρες ἀ-
δελφοί, υἱοὶ γένους ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν
ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θν· ὑμῖν ὁ λό-
γος τῆς σωτηρίας ἀπεστάλη· οἱ γὰρ κατοι-
κοῦντες ἱλμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς
τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν σάβ-
βατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες
ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θα-
νάτου εὑρόντες, ἠτήσαντο πιλάτον ἀ-
ναιρεθῆναι αὐτόν· ὡς δὲ ἐτελέσθησαν
πάντα τὰ γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ,
καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς
μνημεῖον· ὁ δὲ θς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νε-
κρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους,
τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλι-
λαίας εἰς ἱλμ· οἵτινες νῦν εἰσι μάρτυ-
ρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡμεῖς ὑ-
μᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πα-
τέρας ἐπαγγελίαν γενομένην· ὅτι ταύ-
την ὁ θς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡ-
μῶν, ἀναστήσας ἰν :~

Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ ἰς ἀ-
πὸ τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἰορδάνην :~
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον·
Τὸ τρισάγιον· τὸ, Παναγία τριάς·
Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν·
Καὶ εὐθὺς τὸ κοντάκιον· ἦχος δ'·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ ἰορδάνου, γε-
γονὼς ὁ κς τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δει-
λιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω,
ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~
Τὸ, κε ἐλέησον μ'· ἡ εὐχή· Ὁ ἐν παν-
τὶ καιρῷ καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ· κε ἐλέη-
σον τρεῖς· δόξα καὶ νῦν· τὴν τιμιω-
τέραν· ἐν ὀνόματι κυ εὐλόγησον πάτερ·
Ὁ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογή-
σαι ἡμᾶς·

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ
ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀ-
ψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύ-
θυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐρ-
γασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις,
τῆς παναχράντου σου μρς, καὶ πάν-
των τῶν ἁγίων ἀμήν :~

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ·

Τὸ τρισάγιον· τὸ, παναγία τριάς·
πάτερ ἡμῶν· τὸ, κε ἐλέησον ιβ'· τὸ, δεῦ-
τε προσκυνήσωμεν τρεῖς· καὶ τοὺς ψαλ-
μούς· ψαλμὸς, κη·

Ἐνέγκατε τῷ κω υἱοὶ θυ· ἐνέγκατε τῷ κω
υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ κω, δόξαν καὶ
τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κω, δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ κω ἐν αὐλῇ
ἁγίᾳ αὐτοῦ· φωνὴ κυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
ὁ θς τῆς δόξης ἐβρόντησε· κς ἐπὶ ὑδά-
των πολλῶν· φωνὴ κυ ἐν ἰσχύϊ· φω-
νὴ κυ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ· φωνὴ κυ
συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει
κς, τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου· καὶ λε-
πτυνεῖ αὐτάς, ὡς τὸν μόσχον τὸν λί-
βανον· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονο-
κερώτων· φωνὴ κυ, διακόπτοντος
φλόγα πυρός· φωνὴ κυ συσσείοντος
ἔρημον· καὶ συσσείσει κς, τὴν ἔρημον
καδής· φωνὴ κυ καταρτιζομένη ἐλά-
φους· καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν
τῷ

μης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με· καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου· ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με· νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με· ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ· πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ ἐν γῇ ζώντων· ὑπόμεινον τὸν κύριον· ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον :~

Δόξα, καὶ νῦν· ἀλληλούϊα τρεῖς·

εἶτα τὸ τροπάριον· ἦχος δ'·

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός· τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ· ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ· καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν· Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι :~

καὶ νῦν·

Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη· οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος, ἁγνὴν μητέρα, ὅτι ἔσχες ἐν ἀγκάλαις υἱὸν τὸν πάντων θεόν· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα· ἦχος πλ. δ'·

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα· δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον :~

πάλιν τὸ αὐτό, ἀνὰ στίχον· στίχ.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου· ὁ αὐτός·

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε :~ ὁ αὐτός·

στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα· Δόξα ὁ αὐτός·

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου· ἦλθες κύριε μορφὴν δούλου λαβών· βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς· πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην· ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν :~

Καὶ νῦν τὸ αὐτό· προκείμενον ἦχος δ'·

Ἐβρόντησεν κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν·

στίχ. Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου·

Εἶτα ἡ προφητεία·

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κύριος· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· ἀγαλλιάσθω καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον· ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρίσει· καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ· ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε· καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ, ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς· τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται· τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος· καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ· καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη· καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν, πηγὴ ὕδατος ἔσται· καὶ ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων· ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ κάλαμοι καὶ ἕλη· καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά· καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος· οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οὐδὲ δέσμιοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, οὐδ' οὐ μὴ πλανηθῶσι· καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν, οὐ μὴ ἀνα-

βῆ

λουθίαν τῶν ὡρῶν τῇ παρασκευῇ, γινομένης ἐννάτης:~

Περὶ ὥραν α΄ τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πάντες· καὶ εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ τρισάγιον· εἶτα τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρεῖς· καὶ στιχολογοῦμεν καὶ τοὺς παρόντας τρεῖς ψαλμούς:~

ψαλμὸς ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κε· σύνες τῆς κραυγῆς μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θς μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κε· τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ θς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κς· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω, πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· ἐν φόβῳ σου κε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ θς· ἀποπεσάτωσαν, ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε κε· καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοί, οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς:~

ψαλμὸς κβ΄.

Κε ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψε· ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾿ ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται με παρεκάλεσαν· ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον· καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυ, εἰς μακρότητα ἡμερῶν:~

ψαλμὸς κϛ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι· κς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω· ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ᾿ ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον· ἐὰν παρατάξηται ἐπ᾿ ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ᾿ ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω· μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυ ταύτην ζητήσω· τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυ. πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυ, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ· ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με· ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ᾿ ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ κω· εἰσάκουσον κε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου· σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου κν ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου κε ζητήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλί-

μὴν τεκοῦσα· ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ὁ εἱρμός·

Τὴν ὑπὲρ φύσιν μετὰ· καὶ κατὰ φύσιν
παρθένον· τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐ-
λογημένην· ᾄσμασιν οἱ πιστοὶ κατα-
ξίως μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον· Τῶν ἁγίων·
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι πα-
ρὰ θεοῦ· θεόπεμπτε ἱεράρχα· ἐν ᾗ πρὸς
πίστιν θεωρῶν· σὺν ἀθλητὴν ἐπεσπά-
σω· μεθ' οὗ σε νῦν εὐφημοῦμεν :~

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον·

Ὁ ἐκ παρθένου λάμψας, ἐν βηθλεὲμ σω-
ματικῶς· πρὸς ἰορδάνην νῦν ἀπέρ-
χῃ· ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν· φω-
ταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτί-
σματος θείου :~

Εἰς τοὺς αἴνους· ἱστῶμεν στίχ. δ'·
ἦχος πλ. β'· αἱ ἀγγελικαί·

Τὴν ἀμφιγυρεῖς· βαπτιστὰ οἰκονομίαν·
ἣν προεκτελῶ, διὰ πάντων σεαυτὸν·
τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι· καὶ λογίζου τὰ
πρόσφατα· πίστευε τῷ συγκαταβαίνον-
τι καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει· θεὸς ἦλ-
θε γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τοῦ ἀδάμ, κα-
θᾶραι τοῦ πτώματος :~

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας ἐπὶ ὤμων·
ἦλθες ἰησοῦ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου·
ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐ-
λεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σὲ βα-
πτίσαι, αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἥκεις· καὶ
πῶς βάπτισμα τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς,
τὸ πάντων καθάρσιον :~

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος·
δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προσ-
ῆλθον, ἐπὶ τὸν ἰορδάνην· μηδαμῶς
μοι ἀμφίβαλλε· δεῦρο μὴ φοβοῦ, προσ-
πέλασόν μοι· τὴν δεξιὰν σου κορυφῇ μου,
ἐπιθεὶς βόησον· εὐλογημένος ὁ φανεὶς,
θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα, ὅμοιον·

Τερπνῶς λειτουργῶν, ἰωάννης τῷ δεσπό-
τῃ· χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐ-
φροσύνης· συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γε-
νεαὶ τοῦ προπάτορος· ἦλθε γὰρ ἡμῶν
ἡ προσδοκία· ἐλήλυθεν ἐν ἰορδάνῃ
χριστὸς ἀπολύτας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀδάμ,
καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος :~

Καὶ νῦν ὅμοιον·

Ἄσωμεν λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ παρθένου,
καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι ἰορδά-
νου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· βασι-
λεῦ πάσης κτίσεως· δώρησαι ἡμῖν ἀ-
κατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει·
πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ
νεκρῶν, τριήμερον ἔγερσιν :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά· ἦχος β'·
Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Ἴδε ὁ βασιλεύς· ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ
ἰσραὴλ ἐπέστη· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς
γὰρ ἐπιφαίνεται :~

στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὁ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον·
νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει· ἐπέφανε
καὶ πᾶσιν· ἡ χάρις ἐξανέτειλεν :~

στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα·

Ὁ λύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ ἡλίῳ· ὁ
πρόδρομος τῷ λόγῳ· ὁ φίλος τῷ νυμ-
φίῳ· προφῆτα καθυπούργησον :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. δ'·

Ἰωάννη βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας
με τὸν ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακό-
νησον· μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργη-
σον· ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρί σου, τῆς
κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν
ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν ἰορδά-
νην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόη-
σον· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, εἰς ἡ-
μῶν σωτηρίαν κύριε δόξα σοι :~

Ἀρχὴ τῆς ἀκολουθίας τῶν ὡρῶν τῶν ἁ-
γίων θεοφανείων·

Δεῖ γινώσκειν· ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν σαββά-
τῳ, ἢ ἐν κυριακῇ, ἡ παραμονὴ τῶν ἁ-
γίων θεοφανείων, ποιοῦμεν τὴν ἀκο-
λουθίαν

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ετόῤῥως ἀντέστησαν, οἱ χριστοῦ ἀθλοφόροι, πρὸς τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως· νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην· βοῶντες ἀθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ωσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὁπλῖται· τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς καὶ βασάνοις νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων· ὑμνεῖτε ἱερεῖς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, προαιώνιον λόγον· τὸν ἐκ παρθένου ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα· καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ο εἱρμός·

Τὸν μόνον ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης· ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· καὶ φρίττουσιν τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'· πρός, μυστήριον ξένον·

Απόῤῥητον τὸ τῆς παρθένου μυστήριον· οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος χερουβικός· καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη παστάς, τοῦ θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς ὡς θεοτόκον μεγαλύνομεν :~

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· ἰησοῦς ἐφίσταται· θέλων πρὸς ποταμὸν ἰορδάνην· βοῶν ἰωάννη· τὴν σὴν, δεξιάν μοι φίλε δάνεισον· φρικτὰ ἐκτελοῦντι εἰς λαοῦ μου περιποίησιν :~

Τὰ ἔρημα τοῦ ἰορδάνου ἀνθείτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν φέγγος· ἰδόντες σκιρτήσατε· χριστὸς, γαλιλαίᾳ ἀφικόμενος σαρκί· βαπτισθῆναι ὑπὸ δούλου καταδέχεται :~

Ευφράνθητι νῦν ἰορδάνη καὶ χόρευε· ὦ ἰωάννη σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου· ἰδοὺ ἐπεφάνη, χριστὸς· καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται· στολὴν περιβάλλων· ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον :~

Ενυμέλαβον δίχα φθορᾶς παναμώμητε· τὸν ἀπερινόητον, τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· τὸν λόγῳ τὰ πάντα, σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι· αὐτὸν, ὡς θεὸν ἀεὶ δυσώπει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~ Θκ.

ἄλλος· Αναρχου γεννήτορος·

Λαμπρυνθεῖσα κάλλεσι· τῆς παρθενίας ἔνδοξε· σεαυτὴν ὡραΐζεις τοῖς διαδήμασι· τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῶ· στέφει καταστέφει, ὁ ξένος νυμφίος σου· οὗ ἐτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι :~

Ελπὶς οὐ κατῄσχυνε· συγκλητικὴ σὲ πάνσεμνε· τῶν μελλόντων ἣν εἶχες, ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπειλήφεις τῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ σωτῆρος· ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως· ἅπαν εἶδος ἐπιτήδευσας :~

Ισχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ χριστὸν ἐνδέδυσαι· καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας· τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος· σὺ τὴν ὀφρύν· ὅθεν σε στεφανῶ· τῆς νίκης ἐκόσμησεν· ὁ τῆς νίκης βραβευτὴς ἰησοῦς :~

Εν σοὶ τοῦ προπάτορος, ἡ πτῶσις στάσιν ἔλαβε· προχωρεῖν παρὰ τὸν ὅρον ἀθέμος μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ βαπτισμῷ τοῦ υἱοῦ σου ἅπαν κακὸν· νῦν κατεβαπτίσθη· οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε· τῆς καθάρσεως γεραίρομεν :~ Θκ.

ἄλλος· Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα·

Καταπατήσαντες πάντας εἰδωλολάτρας τῇ πίστει· οἱ ἀθλοφόροι χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον· ἐτέλεσαν εὐσεβῶς· καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν :~

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες πίστει· ἀθλοφόροι χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως· ἀθλήσαντες ἐκ θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα :~

Οἱ ἀθλοφόροι ἀνδρείως· θωρακισάμενοι πίστει· τὸν τοῦ κυρίου σταυρὸν· τὰς παρατάξεις καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ· καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο :~ Θκ.

Ην γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον λόγον· καὶ τοῦτον ἀνάνδρως σαρκωθέν-

βρίθουσα· καλλίστων ἀνθέων τε· τῶν ἀγωνισαμένων σοφή· ἔνθα προητοίμασαι τῶν σῶν· τληπαθειῶν πολλῶν ἡ ἀνάπαυλα:~

Τὸ φῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ· τὸν τόπον τυγχάνουσα μὴ μεταλαχεῖν πώποτε· μεγάλης γὰρ πρόξενος, ἀπονομῆς ἀμοιβῆς· λόγοις καὶ πράξεσιν ὁμοῦ· τὰς μοναζούσας ὅπως οὐκ ὤκνησας:~

Ὑδάτων ἡ φύσις μετὰ τῆς ἁμαρτίας· ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νάματι· θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ παιδὸς τοῦ φωτός· ῥύπτεται θεονυμφάντε πολλοῖς· τοὺς ῥυπωθέντας κόρη ἐν πταίσμασιν·

ἄλλος· Κάμινον καιομένην·

Τέλος τοῦ μαρτυρίου ἐδέξασθε ὁμοῦ· τῷ ξίφει θανατούμεναι· σὺν γυναιξὶ καὶ παισί· Χριστῷ βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἠγάλλοντο οἱ ἅγιοι ὁρῶντες· ἑαυτοὺς τῷ ξίφει τελειουμένους, καὶ πίστει ἀνέκραυγαζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα· ἠφάνισαν ἐκ γῆς, καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν· εἰς γῆν καὶ συνετρίβησαν· τῇ τῶν μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ στέφος ἐδέξαντο:~ Θεοτ.

Περίσωζε τὴν ποίμνην σου, παμμάκαρ τε ἁγνή· ἐκ πάσης περιστάσεως· ὡς μόνη προστασία τοῦ γένους ἡμῶν· εὐλογημένη θεοτόκε παναμώμητε:~

ᾠδὴ η· ὁ εἱρμός·

Πρὸς, θαύματος ὑπερφυοῦς·

Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον· ἡ πυρίδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε, νέους παῖδας, Χριστοῦ προδηλῶν, τὴν ἀσπόρως ἐκ παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ δεσπότῃ· ἀναπέμψωμεν ἦλθεν ἐφάνη· ἐπιβαίνει ὕδασι· καὶ γυμνοῦται ὁ σῶν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται· καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Δεῦτε νοεροῖς πρὸς Ἰορδάνην· ἀφικόμεθα θέαμα μέγα· ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται καὶ δούλου ὑποκλίνεται· παλάμῃ σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας· ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου· ἀναφθεὶς συμφλέξειεν· ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν· καὶ παρέξαι συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός·

Γῆν παριοῦσα πρὸς τὴν γῆν· τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις· ἔνθα τάξεις ἀγγέλων ὁσίων καὶ ἀσκητῶν· παρθένων οἰκοῦντες αἰώνια· ἀνυμνολογοῦσιν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Κάλλη τῆς φύσεως παθῶν· διαφοροῦσα ψυχῆς ἐπεμελήθης· ὡς τὸ εἶδος τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς· νικῶσα· διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας· ἀσκήσει τὴν ψυχήν σου:~

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν θεόν· προθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη· μεθοδείας τοῦ πλάνου, τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν· εἰς τέλος ἐκοίμισας ἔνδοξε καὶ νῦν κοιμηθεῖσα· βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἀναγεννῆσαι τοὺς βροτούς· ὁ υἱός σου βληθεὶς πρὸς Ἰορδάνην· ὡς ὑπὲρ ἄνθρωπος παιδί· ἁγνὴ δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύπως, βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων:~

ἄλλος· Τὸν μόνον ἄναρχον·

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, βασιλέα τῆς δόξης· ὁμολογοῦντες οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης· βοῶντες ἀθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε

εἰς

τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐφύ-
λαττεν· ὅτε δὲ θείαν μάνδραν θεοῦ χά-
ριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστους μοναχοὺς
ἐν αὐτῇ ἀφιδρύωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς
ἄρτους ἐδέχετο ὡς τὸ πρώην, ἀλλ' ἐκ
τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς
τὴν χρείαν· οὐ τοῦ θεοῦ ἀτονήσαντος ἄ-
παγε τῆς βλασφημίας· πῶς γὰρ ὁ τὰς
τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰου-
δαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύ-
νατο καὶ τοὺς αὐτῷ ἀεὶ εὐχαριστοῦντας
διατρέφειν; τοῦτο πάντη που δῆλον· οὔτε πά-
λιν τοῦ ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐ-
χήν, μὴ γένοιτο· ἀλλ' οὐδὲ ηὔξατο ποτὲ
περὶ ἀπολλυμένου βρώματος· ζητεῖτε
γὰρ ὁ Χριστὸς ἔφη τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν·
ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτρο-
φεῖν· καὶ διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ θεὸς
τῷ θεράποντι αὐτοῦ φωστῆρι, μὴ λαμ-
βάνειν παρά τινος τί· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργο-
χείρου αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ
γὰρ ἔλαβε παρά τινος τί· ὡς ἐκ τούτου
μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους μα-
θητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ καὶ τῇ
εὐχῇ καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ
ὑποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα· αἱρέσεως
δὲ τότε ἀναφυείσης εἰς τὴν τοῦ θεοῦ ἐκ-
κλησίαν· καὶ πολλῶν πατέρων συναθροι-
σθέντων, προσκληθεὶς καὶ οὗτος ὁ μα-
κάριος, οὐ παρῃτήσατο, ἀλλὰ καὶ συ-
νῆλθε καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαυμαστώ-
θη· καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ δια-
φόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν· ἄλ-
λοι δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέ-
σεσι, μοναχοὶ γεγόνασι· καὶ πολλαὶ θαυ-
ματουργίαι δι' αὐτοῦ ἐγένοντο· οὐ μόνον
ἔτι αὐτοῦ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν
ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις καὶ γέγονε
κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ ἰαννουαρίου μη-
νὸς πρὸς ἑσπέραν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Σάϊς ἐν
θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται· στίχ.

Ἦλθον θαλάσσης εἰς βάθη λέγει Σάϊς,
φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης
βάθη·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεοείδης
ὑπὸ δημίων πατούμενος τελειοῦται· στίχ.

Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόνου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία Δόμνα, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται· στίχ.

Χαρίζεταί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα σαρκὸς ἡ κάτω κακουχία·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία Τατιανή, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται· στίχ.

Τατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι·
Ἥκων ἀγγέλοις συνέστη νηστείας φίλοις·

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Πρός, οἱ παῖδες εὐσέβεια·

Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
φλόγα τὴν ἄσβεστον· οἱ δι' εὐσέβειαν
ποτέ, παῖδες ἅγιοι δειχθέντες θεοῦ· καὶ
συμφώνως μελῳδοῦντες, ὕμνον ἔψαλ-
λον· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Χαιρέτω ἡ σεία· ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρού-
μενος· ἀγαλλιάσθω οὐρανός, αἱ νεφέλαι
δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην
τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν
θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε Γεδεὼν πλήρης λεκά-
νης ὕδατος· ἐναποστάξαντα σαφῶς·
τὸ σὸν βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ· ὃ παρέξεις
βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἀλσὶ τὰ ἀτεκνοῦντα· Ἐλισσαῖος θερα-
πεύων ὕδατα· τῆς ἀτεκνίας τὸ σεπτῆς
κολυμβήθρας προεκόμισεν· ἐσομένην
μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ἄλλος· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος· ψυ-
χῆς σου τὸ εὔτονον μαλάξαι νόσοις ᾤε-
το· Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε καρτερικῷ καὶ σο-
φῷ· πόνων ἀπεκρούσθη δὲ τῶν σῶν· ὑ-
πομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος:~

Ἐν σοὶ νῦν προσώκειλεν, ἐκ τρικυμίας
τοῦ βίου πρὸς εὔδιον ψυχὴ λιμένα

ζ βείθουσα·

Οὗτος εἷλκε τὸ γένος ἐκ τῆς ὑποβοήτου τῶν Κρητῶν νήσου· πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, Θεοφάνης, καὶ Ἰουλιανὴ προσαγορευόμενοι· διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο· καί ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθείς, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται· κἀκεῖσε χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη· τῷ δὲ εἰκοστῷ ἕκτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ Λέων ὁ εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρριξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαρρησιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει· πάντα τόπον ἅγιον προσκυνῆσαι γλιχόμενος· ὁπόσα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ' ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι χρωμένοις τῇ συντομίᾳ· εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην, καὶ τοῦ ἀγγελικοῦ τυχὼν σχήματος, ἣν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ· ἐπεὶ δὲ τὴν βασιλείαν μετὰ τὴν τελευτὴν τὴν Σταυρακίου Μιχαὴλ ὑπεζώσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν ἁγίοις, τὰ τῆς ἐκκλησίας πηδάλια ἰθύνοντος, ἀποστέλλει Μιχαὴλ ὁ ὁμολογητὴς ἐπίσκοπος Συνάδων, πρὸς τὸν ἁγιώτατον πάπαν, καὶ τῷ μακαρίῳ Γρηγορίῳ ἐντυχὼν ἐν Κωνσταντίνου πόλει ὑποστρέφων μεθ' ἑαυτοῦ συνήγαγε, καὶ τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτα φόρων δίδωσι τοῖς ἐκεῖσε συναριθμήσας, καὶ διῆγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος ἐπὶ ψιαθίου ἀνακλινόμενος· ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν γενόμενος· καὶ λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συχνῷ χρόνῳ ἐναπεθρήνησεν· ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθών, στενοτάτῳ πάνυ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει· ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος καὶ πίθον παρὰ τῷ κήπῳ ἑστῶτα πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὀψίας ἀποδυόμενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ· καὶ τελειῶν τὸ ψαλτήριον αὖθις ἐξήρχετο· καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖν χερσὶ τοῦ κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου·

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Φωστήριος ἐξ ἀνατολῶν ἐκλάμψας ὥσπερ ἥλιος, τὰ ἑσπέρια κατελάμπρυνεν· ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ θεῷ ἀΰλως προσευχόμενος· νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ χαμευνίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστήρ· καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ λάμπων τῇ οἰκουμένῃ· τὴν σάρκα δὲ καθαρίσας καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάσας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ὡς ἦν χωρητὸν φυλάξας, γέγονε καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καταγώγιον· τοῖς θαύμασι γὰρ καταπλουτίσας αὐτὸν ὁ θεός, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, προσευχομένου αὐτοῦ· καὶ ἄρτοις ὁπόθεν ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὥσπερ πάλαι Ἠλίου ὁ προφήτης· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν διὰ κόρακος, οὗτος δὲ εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς ἀγγέλου, τούτους ἐλάμβανεν· ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς δι' οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι· εἰ δέ που καὶ εἷς ἀδελφὸς ἀπήντησε πρὸς αὐτόν, εἴτε καὶ δύο καὶ τρεῖς ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οἱ ἄρτοι, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι εὑρίσκοντο· τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαίσιον θαῦμα ἑώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ χωρὶς θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διεφυλάχθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ προφήτῃ· ἀλλ' ἐν τῷ προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινάς· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως

τὴν

Digitized by Google

τα· τοῦτον, ὡς θν̄ δοξάσωμεν· τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἀναπλάσαντα:~

ἄλλος· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων·

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ πνς̄· πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκορακίσας· τῶν σαρκικῶν ὡς νυκτερινῶν· τῶν καλῶν γὰρ ἐῤῥώθης τῷ ἔρωτι:~

Ἠστράψε σου φωσφόρον τὴν σήμερον· μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν· μοναχῶν ἀσκούντων ἐγκαλλώπισμα:~

Τὸ σεμνὸν τῆς ἁγνείας ἐτήρησας· στέργουσα τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ χῦ τῷ ἔρωτι· ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου:~ Θκ.

Ἵνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν· ἄδοξον εἰς ἀν̄ον δόξης ὁ κς̄· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος· σὸς υἱὸς τοὺς ἀν̄ους ἐδόξασεν:~ ἄλλος· Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας·

Κατήργησαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ μάρτυρες· ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες· καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν:~

Ἠρέθισεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης· τῆς πίστεως αὐτοῦ ὑπηρέτας ξιφήρεις ὡς πρὸς ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς· πικρῶς μάρτυρες ἔνδοξοι:~

Ὡς ἴδετε, ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει· ἀδιλάνδρως ἐβοᾶτε· στρατιῶται τοῦ χῦ πέλομεν ὦ δικαστά:~ Θκ.

Ὃν ἔτεκες θκε̄ ἀνερμηνεύτως θν̄ ἡμῶν· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἁγνὴ ἀειπάρθενε:~ ὁ εἱρμός·

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν· παντοδύναμε σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς:~ Κοντάκιον ἦχος δ'·

Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ ἰορδάνου· γενόμενος ὁ κς̄ τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~ ὁ οἶκος·

Βάθος ἀπείρου σοφίας λόγε, καὶ πηγὴ χαρισμάτων σὺ ἀέναος ὤν, βλυστάνεις τῷ κόσμῳ τὴν ἄφεσιν, ἄβυσσος ὅλως ζωὴν πηγάζων, ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις αὐτῶν ἐπείγῃ, βάπτισμα μνῶ, μολισμοῦ ὁ ἐκτὸς μόνος ἄνωθεν ὑπάρχων, ἀποκαθαίρεις τῶν βροτῶν ἁμαρτίας ὡς εὔσπλαγχνος· ἐν ᾧ τὴν λύσιν τοῦ πταίσματος, ἐξειργάσω χε̄ τῷ προσλήμματι· σῶσαι γὰρ ἥκεις ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε'· μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοπέμπτου ἐπισκόπου, καὶ θεωνᾶ μάρτυρος· Στ.

Ὅπως τελευτᾷ θεόπεμπτος, εἰπάτω·
Ἄθλων τελευτῷ τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει· Ἄλ.

Ἔθεντό μ' ἐκραύγαζε τὸ ψαλτήριον,
Λάκκῳ θεωνᾶς μάρτυς ἐν κατωτάτῳ·

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς θεόπεμπτος, ἐπίσκοπος ἦν ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κινηθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν χν̄ θν̄ ὁμολογήσας, καὶ τὸ στέφος ἀναδησάμενος· συλληφθεὶς γὰρ καὶ προσαχθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται· εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται· καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκὼς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς χν̄ πίστιν, τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον οὕτω καλούμενον θεωνᾶν· καὶ ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθὼν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν· ὁ δὲ θεωνᾶς ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς, καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς κν̄ ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πρς̄ ἡμῶν γρηγορίου τοῦ ἐν τῷ ἀκρείτᾳ· Στ.

Ὁ γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστὰς καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος·

ἦχος

Digitized by Google

Θωρακισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι χριστοῦ τῷ ὅπλῳ· τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα· ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλλον:~ Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε· εὐλογημένη ἁγνὴ παρθένε· τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε· ἀπὸ πάσης περιστάσεως:~

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

Πρὸς σὲ, θεὲ ὢν εἰρήνης πατὴρ οἰκτιρμῶν·
Τ ὁ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον χριστὲ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε· εἰρήνην σου δωρούμενος· ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν· τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες· δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε:~

Εἰρήνης ὑπάρχων χριστὲ βασιλεὺς· τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας· σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου· ἰδὼν ὁ ἰωάννης κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος·

Δεχόντων τὰς κάρας συντρῖψαι χριστὲ· ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται· τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ βαπτιστῇ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἅψαι κορυφῆς μου καὶ δειλίαν ἀπόθου· ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον:~

Ἐδήλου προφήτης τὴν χάριν ποτέ· τοῦ βαπτίσματος θείῳ ἐν πνεύματι· πατάξας ἰορδάνια τὰ ῥεῖθρα μηλωτῇ· ἄτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα· ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος χριστοῦ:~

ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἁγνοῖς πράξεσι· λόγου σοφή· ἐφαίδρυνας σὺ γὰρ ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε:~

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένη φυσικῇ χάριτι· πόνοις πολλοῖς· φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν· ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν:~

Ὕλῃ τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς χριστὸν ἔρωτι· φλέξασα σύ· τανῦν τοῖς ἀΰλοις, ἀΰλως ἀληθῶς, ἀγγέλοις συγχαίρεις· θεὸν κατοπτεύουσα:~

Κάραν συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν ἀν-

σεβῶν πανάγνε· ῥεῖθρος τὰ νῦν· τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεὶς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ἀπορρήτως ὄντως ἄνωθεν:~ ἄλλος. Ὀρθρίζοντες λόγε.

Οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι· τῆς πίστεως ὁπλῖται· τὰς βασάνους γενναίως· ἐχθρῶν τῶν παρανόμων νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνοις ἐδέξαντο:~

Οὐ θωπεία οὐ πλάνη· οὐ δόξα τῶν γηΐνων· ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον· ὑμῶν τῶν ἀθλητῶν, διὸ καὶ ἀγάλλεσθε:~

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ· τῆς δόξης τοῦ κυρίου· μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἱλασμόν· τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς:~ Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε· ἡ κεχαριτωμένη· ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ· τὸν λόγον ὑπὲρ λόγον· δυσώπησον αὐτὸν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ ᾠδὴ ϛ΄. ὁ εἱρμός.

Ο πρὸς, σπλάγχνων ἰωνᾶν· ἄλλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι· καὶ κήτει κακῶν, συγκαταπέμπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ὡς πρὶν ἰωνᾶν· καὶ πίστει τὴν ἀπάθειαν μοι δωρῆσαι· ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως· ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι:~

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χριστὸς ἐνδεδυμένος· ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος βάπτισμα· τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· οὗπερ, ἐκπλαγεὶς τὴν ἔλευσιν· δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται:~

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον· πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέπουσιν ἄγγελοι· πῶς τὴν χεῖρα ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι· λόγε, τοῦ θεοῦ προανάρχε· τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι:~

Θάλασσα δίχῃ, φυγοῦσα ἐδήλωσε· τοῦ νέου λαοῦ, θείαν διάβασιν· ἣν εἰργάσηται· ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος· ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα·

Digitized by Google

ἁγίων γεγόνασιν ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν :~

Ζηλοῦντες τούτων· τὴν ἐνάρετον πολιτείαν· οἱ μάρτυρες ὁμοθυμαδὸν ἔστωτι τοῦ βήματος· παρεστῶτες ἐκραύγαζον· χειραμοὶ ἐσμὲν ἀπάντων :~ Δξ·

Ἐτέχθης ἐκ παρθένου ἀνερμηνεύτως· ἐφάνης ὡς ηὐδόκησας φιλάνθρωπε· καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας κύριε :~

Ὁ εἱρμός·

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου· καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου :~

Κάθισμα ἦχος πλ. α'· Τὸν συνάναρχον λόγον·

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φρόνημα· ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις· διαφερούσης μονῆς· καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδεύσασα ὁδόν· νενίκηκας τὰ παρόντα· καὶ ἀγγέλοις καθωμοιώθης· καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν·

Δόξα κάθισμα ἦχος α'· Τὸν τάφον σου σωτὴρ·

Θεόπεμπτος ὀφθεὶς ἱεράρχης τῶν κάτω ἐφάνη ταῖς ποιμαῖς, ἱεράρχης τῶν ἀνωτυράννων τὴν ἔνστασιν, μὴ μεῖν αὐτῶν αἰκίζεται· ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν σέβω μόνον, τὸν ἐμβάψαντα, τοῦ ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, βροτῶν παραπτώματα :~ καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ὁ μέγας ὑετός· πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα· προσέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα :~

ᾨδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Πρὸς τὸ, ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης·

Ἀκήκοε πάλαι ἀββακούμ· χριστὲ σου ὁ θαυμάσιος· τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· ἀπὸ θαιμὰν ὁ θεός· ἥξει καὶ ὁ ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέως κατασκίου· τοῦ σῶσαι σου τοὺς χριστούς, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε·

Ὕδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν· ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς ἀληθῶς· ξηράναι τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα· καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελῳδοῦσιν αὐτῷ, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Εὐφράνθητι ἔρημος ἡ πρίν· διψῶσα φύσις ἅπασα· ἡ τῶν ἀνθρώπων νῦν ἐπέφανε, χειμάρροις ὁ τῆς τρυφῆς· ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας· ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς· ἐρήμοις ὑπερήχησε· ταῖς διανοίαις ἑτοιμάσατε· ὁδοὺς εὐθείας χριστῷ· ἐρχομένῳ λέγουσα· ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς· λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν :~

ἄλλος· Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου·

Ἐν σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας· τοῖς πολλοῖς παραίτιος· οὐκ ἀτυχούσης ἐράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα, σαυτὴν μετέσχες τῆς θείας ὡραιότητος·

Ὑπέμεινας, ὡς ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· οὐ προῆκας λόγιον, τὴν τελατὴν ἐπιστώμενον· χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δὲ, εἴξασα θείαν ἄπειρας πρὸς κατοίκησιν :~

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν χριστὸν μονώτατον ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον· πλοῦτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης, ὤφθης μέτοχος :~ θεοτοκίον·

Ὁ τόκος σου, τὸν ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτὸν ἀγάπιδος· ἄνα καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, κόρη λύτρωσαι :~

ἄλλος· Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν·

Πᾶσαν ἤρδευσαν τὴν οἰκουμένην· λόγοις ἐνθέοις οἱ χριστοῦ μεγαλομάρτυρες· καὶ τὴν πλάνην κατήργησαν :~

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ ἀθλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα· τῶν ἐπιγείων κατέπτυσαν·

θωρακι-

Digitized by Google

χεται· νάμασιν ἰορδάνου τοὺς ποταμούς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμόν, πᾶσι δωρούμενος:~

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἀναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ σωτὴρ ἐφίσταται· λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει θείας αὐγάς· τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα:~

ἕτερος κανὼν τῆς ὁσίας· ἦχος β′·

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν·

Στέψαι τὴν σήν, ᾄσμασι μνήμην προῄρημαι· σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος· καὶ ὅλος ἄναγνος· ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας σαῖς παρακλήσεσιν·

Ὅλον τὸν νοῦν· πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα· καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων· ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπεράτων ἀπεμέσης, τῶν προσηκόντων σοι:~

Νοῦν πρὸς θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον· σῶμα δὲ σὸν ἠλούμενον εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὔκλειαν:~

Μένων ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου·
Θκ. ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο· ἡμῖν δὲ προσέτερον· ἐκ χοὸς γεγονόσι· ῥυσάμενος πταισμάτων θεογεννήτρια:~

ἕτερος κανὼν τῶν μαρτύρων·

ἦχος βαρύς· Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ·

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν, τὴν ὑπέρενδοξον μνήμην τῶν ἀθλοφόρων· ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς· δοξολογοῦντες χριστόν:~

Οἱ ἀθλοφόροι χριστοῦ· καὶ τῆς πίστεως στερροὶ ὑπέρμαχοι· κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὁπλισάμενοι στερρῶς· ἐχθροὺς ἐνίκησαν:~

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης· καὶ τῆς πίστεως χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν ἀθλοφόρων, ἐκμανεὶς ὁ δυσσεβής, πίστει κατήργηται:~

Τὴν ποίμνην ἣν ἐκτήσω, θεογεννήτρια·
Θκ. ταύτην περίσωζε· ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα, τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν·

ᾠδὴ γ′· Πρὸς τό, τῷ πρὸ τῶν αἰώνων·

Ὁ εἱρμός·

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ κυρίου· ὀρθοδόξως βοάτω· χριστῷ, τῷ θεῷ ἡμῶν· καὶ μέλπων ἀεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν, στήριξόν με δέσποτα:~

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδριάζων πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι· νῦν ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ παρθένου· σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε· χριστός, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος:~

Ὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος· τοῦ ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις· διὰ σπλάγχνα ἐλέους· χριστός, ὁ θεὸς προσέρχεται· καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ βαπτίσματος:~

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων ἀδὰμ τοῦ προπάτορος· ἀπογυμνοῦσαι ἑκουσίως· καὶ ῥοαῖς ἰορδάνου· σαυτόν, περιστέλλεις ὕδατι· τὰ ὑπερῷα στεγάζων χριστέ, μόνε πολυέλεε:~

ἄλλος· Στερέωσον ἡμᾶς·

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς τραύμασιν· οὐδ᾽ ὅλως ἀφέτως πιεζομένης· πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως· ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο:~

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς πρόξενον· ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ᾑρετίσω· τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα· ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως, τῷ νοῦν ἔχοντι:~

Ζεούσης παρειὰς τὸ ἄνθος πέφαγες· τῇ τήξει, καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου· τῶν δακρύων θεσμοῖς ἐναπεσβέννυτο:~ Θκ.

Ὁ λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ πανάγνε· τὴν σάρκα τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρυπώτου, τοῖς ὕδασι ξενίζεται:~

ἄλλος· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου·

Τῆς ἀσεβείας, καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας· τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν· θεόπεμπτον καὶ θεωνᾶν τὸν ἀοίδιμον:~

Καινῶν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα· φανέντων οἱ χριστοῦ μεγαλομάρτυρες· τῶν

ἁγίων

ζει ἀνυμνήσατε· καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προσετάχθη· φάραγξ καὶ ταπεινὴ γάρ· φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ βουνὸς δέ, δυσμενῶν ταπεινοῦται:~

Ὢ παραδόξων δωρεῶν· ὢ θείας χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀνοχῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με· καὶ πνεύματι θείῳ τελειοῖ με· ὁ πλάστης καὶ δεσπότης· νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· τὴν ἐμὴν φορέσας φύσιν ἀναμαρτήτως:~

ᾨδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην· ἀπογνώσεως βρόχοις· ἀποπνιγόμενοι βροτοὶ ὑπεύθυνοι κακῶν· ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν· τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ· καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ βαπτίσματος:~

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τῷ πρὶν ἐκ τῆς παρθένου· ὑπερφυῶς ἐθαυμάσθης λόγε θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνει μέγα μυστήριον· ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ,

Ι κολυμβήθραν πολύτεκνον θείῳ πυρὶ· ἣ καὶ ἡγιάσθη γεννήσει· τῇ ἁγίᾳ σου λόγε, διηγουμένων οὐρανῶν· σὺν ἄστροις δόξαν σήν· νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλογεῖται· σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος· τὸ γένος γηγενῶν· πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν αὐτῆς ἀναγέννησιν:~

Ἀγαλλιάσθω γῆ πᾶσα· οὐρανὸς εὐφραινέσθω· κόσμος σκιρτάτω· ποταμοὶ κροτείτωσαν χειρί· αἱ πηγαὶ καὶ λίμναι ἄβυσσοι θάλασσαι· συγχαιρέτωσαν ἥκει· Χριστὸς γὰρ τὸν Ἀδάμ· ἐκκαθᾶραι καὶ σῶσαι θείῳ βαπτίσματι:~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν.

ἦχος α'. χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου ποταμὲ Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γὰρ ὁ πάντων ποιητής, παραγίνεται θέλων· τὸ βάπτισμα εἰσδέξασθαι· ὑπὸ δούλου ὡς εὔσπλαγχνος· τὸν ποῦ χόρευε· Ἀδὰμ καὶ Εὔα προμήτωρ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων· θεὸς ὁ ὑπεράγαθος:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ δεσπότης ὑπάρχων· προσέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι· ποθήσει βουλόμενος, καὶ θαρσίας με μάγματα· ὃν θεώμενος· ὁ Ἰωάννης ἐβόα· πῶς τὴν χεῖρά μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω· ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα:~

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν κάθισμα.

ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον σάρκα πτωχεύσαντα· καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα παραγενόμενον· καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον· ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς θεὸν πολυέλεον· καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνομεν· βοῶντες ἀσιγήτῳ καρδίᾳ· δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν ἐνδύων εὔσπλαγχνε· καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί· ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· ὢ θαύματος παραδόξου· πῶς σε ὑποδέξεται ὕδωρ δέσποτα Χριστέ· ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῷα ὡς γέγραπται· ὑμνοῦμεν σοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν:~

Κανόνας φέρει ὁ προεόρτιος, εἰς ς'· τῆς ὁσίας καὶ τῶν μαρτύρων εἰς η'· κανὼν ὁ προεόρτιος· ᾠδὴ α'. ἦχος α'.

Πρὸς τό, Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

ὁ εἱρμός.

Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραήλ· τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὁρῶν ποντούμενον· ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ᾄδει θεῷ· τῷ τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται:~

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται· Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδατι· θάπτει νῦν ἁμαρτίας ὡς ἀγαθός· ἐν ἀγαλλιάσει· ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται:~

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι· νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προσέρχεται.

Digitized by Google

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς· νέος Ἀδὰμ χρηματίσας ὁ πλάστης· ἐν πνεύματι καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι· ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν· καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστήν· δίχα συντρίψεως καὶ χωνευτηρίων· βαπτίσματι θεουργῷ καινοποιούμενος:~

Διὰ τοῦ πνεύματος ψυχάς, καινοποιεῖς· διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἁγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον· ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ διπλῷ γὰρ τῷ συγγενεῖ χρησίμως φάρμακα· σοφῇ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἰατρός, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν:~

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών· ὁ γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων· πρὸς τὸν ἐκ στείρας παραγέγονας· δέξαι τῶν ὡς ἄνθρωπος βάπτισμα· ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ πνεύματος· ἀπειργάσω σὲ πολύτεκνον ἐκκλησίαν τὴν πρὶν ἄγονον:~

ᾠδὴ ϛ'. ὁ εἱρμός.

Ἐνεσχέθη· ἀλλ' οὐ κατεσχέθη· φόβῳ ὁ θεῖος βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος· ἀλλ' ἀκούσας, ἀφῶν ἀντέδραμε· τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος· θείας τε ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν υἱὸν τὸν προαιώνιον:~

Ἀπεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης· καίσαρος θεσμοὺς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων· ἑκὼν ὑπείκεις· ἐτέλεις τὸ δίδραχμον· ἀλλὰ μόνον τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπραγμένους ἡμᾶς· ἠλευθέρωσας νῦν· καὶ υἱοθεσίας κατηξίωσας:~

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον· φύσει πεφυκὼς βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασιλείας· σὺ ἐπὶ τούτου ἔλαβον· ἀλλ' ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος· συμβασιλεύων, πατρί, προαιώνιον ἀεί· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ πνεύματι:~

Βασιλεὺς μὲν ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάλαι προσηγορεύθη· ἀλλ' ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει· καὶ καθαιρεῖται, ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν λεγεών· τῶν χειρῶν δέ σου τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ· κραταιᾷ σου χειρί, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας:~

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Ἄφραστον θαῦμα· ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός· κλίνει κορυφήν· καὶ αἰτεῖ τὸ βάπτισμα ἀπὸ τοῦ δούλου· καθαίρων τοὺς βοῶντας· λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Τέμνεται ῥεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνιον· προτυπούσῃ· βάπτισμα τὸ σόν· δι' οὗ τῶν παθῶν ῥήγνυται χιτώνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ:~

Ὄλβιον ῥεῖθρον, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον· βαπτισθέντα τὸν δημιουργόν· δέδεικται πηγή· ζωηφόρου νάματος· εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Νέκρωσιν θείαν· συμβολικῶς εἰκονίζοντες· καταδύσει ὕδατος τριττῇ· ἐν τῷ βαπτισμῷ Χριστῷ συναπτόμεθα· τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες· καὶ βοῶντες Χριστῷ εὐλογητὸς εἶ:~

Μία ἡ χάρις πατρός, υἱοῦ τε καὶ πνεύματος· τελειοῦσα τοὺς τὴν δωρεάν, στέργοντας πιστῶς· τοῦ θείου βαπτίσματος· υἱοθεσίας λαβόντας ἐξουσίαν· τοῦ βοᾶν ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ· καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ περιβάλλεται· ὁ φλέξας ὕδασι πρίν· δικαίου θυσίαν παραδόξως· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Λύτρωσιν ἔρχεται Χριστός· διὰ βαπτίσματος παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γάρ· τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ· τὸν ῥίψαντα τύραννον αἰσχύνει· τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει· πνεῦμα θεῖον καθέλκει· καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν μέθεξιν δωρεῖται:~

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδὸν· κυρίου· κρά-

ζει

σταθμῷ καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς θεὸς, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος· ἤκουσεν εὔα, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ παρθένος· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Τροπάριον ἦχος δ'.

Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ ἐλισσαιὲ ἀναληφθέντος ἠλιοῦ· καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά· εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου διαπορθμεύομεν διάβασιν· χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα:~

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Καὶ σήμερον δὲ σάββατον μέλπω μέγα, τοὺς εἱρμοὺς καὶ τὰ τροπάρια ἀνὰ δευτέρου·

ᾠδὴ α'· ἦχος πλ. β'· Ὁ εἱρμός·

Κύματι θαλάσσης τὸν κρύψαντα πάλαι· διώκτην τύραννον, τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Κύριε θέ μου, φωτώνυμον ὕμνον, καὶ προεόρτιον ᾠδήν σοι ᾄσωμεν· τῷ θείοις θεοφανίοις μυστικῶς ἀναγεννῶντί με· καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα· τὴν θείαν ἐπανάγοντι:~

Ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια σέβει· κατεπλήττοντο θεώμενα· καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου ἀνώνυμον συγκατάβασιν:~

Ἴνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς· σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς· νῦν δὲ παλάμῃ τοῦ δούλου· ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς· τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν δωρούμενος:~

ᾠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἑδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀρρήτως· ἡ κτίσις κατιδοῦσα σαρκὶ κρυπτόμενον νάμασι· θάμβει πολλῷ συνείχετο· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου κύριε κραυγάζουσα:~

Σύμβολα πρὶν προφήταις· παρέδειξας τῆς σῆς θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας· ἐπιφανεὶς μυστήρια· αὐτοῖς σήμερον, μένων νέαν ἀναγέννησιν:~

Ἠπλωσεν ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ τρόμου· τοῦ δέξασθαι τὸν κτίστην· σωματικῶς βαπτιζόμενον· καὶ πάντας ἁγιάζοντα· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου κύριε φιλάνθρωπε:~

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ βάπτισμα παρέχει· χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως· ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντας· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου κύριε φιλάνθρωπε:~

ᾠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Τὴν πρὸς τὸ βάπτισμά σου ἔλευσιν, προορῶν ἀββακούμ· ἐξεστηκὼς ἐβόα· εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου ὕδατα πολλά· ἐπιβιβάσας σωτὴρ διαταράσσοντας·

Ἐπιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἡ γῆ, ὕδατα εὐλογήθη· ὁ οὐρανὸς πεφώτισται· γένος δὲ βροτῶν· τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται:~

Ῥήματι θείῳ νῦν πρόδρομος· ἐξ ἐρήμου μολεῖ, πρὸς ἰορδάνην λέγων· μετανοεῖτε ἤγγικεν· ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν θεοῦ:~

Ὁ μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας· ἐπαισμάτων χωνευτήριον νῦν ἀποτελεῖ, ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον πυρὶ τοῦ πνεύματος:~

ᾠδὴ ε'· ὁ εἱρμός·

Θεοφανείας σου χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης· ἠσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον· ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· οἱ πεφωτισμένοι ἥκατε λούσασθε· καὶ δι' ὕδατος θείου καὶ πνεύματος σαφῶς· καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε· προεόρτια τῶν φώτων· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, θεοπέμπτου καὶ θεωνᾶ· καὶ τῆς ὁσίας συγκλητικῆς· στιχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων· ἦχος δ'· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐσωνᾶν καὶ θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι· λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον· λαμπρῶς καταργήσαντες· τὴν ἁγίαν καὶ σεπτὴν, ἀθαρσῶς ὡμολόγησαν, ἕνα κύριον· καὶ θεὸν πρὸ προσώπου· τῶν τυράννων, ἀπειθῶς λελακηκότες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν :~

ὅμοιον·

Τὸ τοῦ βίου χαμαίζηλον· καὶ φυσικὴν τὴν ἀπάθειαν· καὶ τὴν ἀπερχομένην δόξαν παναοίδιμοι· καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον· Χριστῷ ἐκολλήθητε· τῷ αὐτοῦ κάλλει τὸ ἐνθέως, ὡς ὡραίῳ φλεγόμενοι· καὶ προσηνέχθητε, ὡς ἡ δύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ στέφει· τῆς ἀφθάρτου βασιλείας, θεοπρεπῶς συνεστέφθητε :~

ὅμοιον·

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες· ὑπερκόσμιοι ὤφθητε· πρωτοτόκων ἐκκλησία συνήφθητε· καὶ τοῖς ἀγγέλοις συνᾴδετε, ᾠδὴν τὴν ἀκήρατον· ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· παρεστῶτες ἐνώπιοι· οἱ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, καθελόντες, τῶν τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε :~

Ἕτερα τῆς ὁσίας· ἦχος α'·

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Τὸ ἀνεκλειπὲς τῶν πρὸς ὄντως ποθήσασα· εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου· ἐπεθύμησας ὅθεν· ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων· σῶμα τὸ σὸν· πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς· τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα :~

Ὁ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας, τῷ ἐξαιτήσαντι· καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε· τὸ σῶμα πάσχειν βίᾳ, τοῦ πονηροῦ· ὅθεν σὺ καταισχύνασα· τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστὴν τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψε :~

Τὸ τοῦ νυμφίου ὡραῖον, κάλλος ποθήσασα· Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι· τούτῳ σὺ βουληθεῖσα· πάσαις ταῖς ἰδέαις· τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως· σαυτὴν ἐκόσμησας ὅθεν, νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. β'·

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς· ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε ἐν εὐφροσύνῃ· ἥκει γὰρ αἰώνιος ζωὴ ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ· φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη πρόδρομε· ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ κυρίου· καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ εὐθείας ἀπεργάσασθε :~

Ἀπόστιχα ἦχος πλ. β'·

Τριήμερος ἀνέστης·

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια σκιρτήσατε· ἀγάλλεσθε, ὁ χειμάρρους, τῆς φύσεως ἐν ποταμῷ· βαπτίζεται τὴν χύσιν· ξηραίνων τῆς κακίας· καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν :~ στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα· ὁ τοὺς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς· μὴ χρήζων βαπτισθῆναι σαρκί· ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει· βουλόμενος ἐν πίστει· τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν :~

στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν· προέρχῃ βαπτισθῆναι Χριστέ· ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· λυτρούμενος δουλείας· τῆς πάλαι ἁμαρτίας· καὶ ἁγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. β'·

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας

σταθμῷ

φωσιν· νεκρωθεῖσαν παρθένε τοῖς παραπτώμασι· ζώωσον ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ὡς συμπαθὴς· ὡς μόνη προστάτις· τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ παναμώμητε:~ ὁ εἱρμός·

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος· σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε· τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, θεοτόκον μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Καταλιπόντα τὸν κόσμον, οἱ ἑβδομήκοντα λόγε· μαθητεύωσι σοι πόθῳ τῷ λόγῳ καὶ διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα πίστει:~

ὅμοιον·

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας· ὑπερφυῶς ἐκ γυναικὸς, προέρχεται βαπτισθῆναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου:~

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ· ἦχος πλ. β'·
Αἱ ἀγγελικαί·

Ὃν ὑπὲρ ἡ φωνὴ, τοῦ βοῶντος προφήτου· ἦλθεν ὁ χριστὸς, ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορδάνου· καὶ τῷ προδρόμῳ ἔφη, δεῦρο πλῦνόν με ὕδασι· βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· τὸν γὰρ ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον· τοῦ πρὶν πτώματος· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ὕψος οὐρανοῦ, οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· ἄστρων ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ δεσπότῃ ὁ πρόδρομος, ἅψωμαι χειρί, πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακὶ τὴν κτίσιν· διὸ κράζω σοι· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἔκλυσας ποτέ· ἁμαρτίας ἐπὶ νῶε· λόγῳ διαχέων, καταρράκτας οὐρανίοις· καὶ πᾶσι ἰορδάνης κατιδὼν ἀποστήσεται· ἤδη γὰρ καὶ ῥεῖθρον ἀναστρέφει· ἐπέγνωσε ἡ κτίσις πᾶσα· κἀγὼ κράζω σοι· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἔφθασε χριστὸς· πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου· βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας· πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ ἐκκλησία, τῷ βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα:~

Δόξα, ὅμοιον·

Ἵνα πληρωθῇ, τοῦ πατρὸς ἡ εὐδοκία· ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω, ἐν τούτῳ γὰρ παραγενόμενον, ἐμὲ βάπτισον· καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν καθαίρων πταίσματα:~

Καὶ νῦν θεοτ. ὅμοιον·

Ὃ τὸν ἰσραὴλ, διὰ στύλου καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν· καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ· σὺ ὁ δεσπόζων πάντων· ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος· δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω· οὐ φλαύσω σοι πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτός με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρῄζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δέξασθαι:~

Ἀπόστιχου, ἦχος β'·
Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Ὤφθη καὶ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης· ἐν ἰορδάνου ῥείθροις· βαπτίσματι καθαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Δέχου δουλοπρεπῶς, προφῆτα ἰωάννη· τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὴν κτίσιν, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν:~

Στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα·

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾄσαι προεόρτια:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Ἐ ἡμερον ὁ χριστὸς· σεπτὸν ἀνθρώποις· λουτήριον δωρεῖται· ψυχῶν καθαίρων ῥεῖπον, πυρὶ τῷ τοῦ βαπτίσματος:~

κατοικίαν ἑαυτῷ θεέ· ἀνακαινίζων ἡμᾶς φθαρέντας, ἑνώσει τῇ κρείττονι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς· τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεόν· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ΄· ὁ εἱρμός·

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε ὤφθη βροτοῖς· λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες· σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν :~

Χερσὶν ὁ πλάσας χριστὲ τὸν ἄνθρωπον· ἐν τῇ χειρὶ· προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄνθρωπος· ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσῃς με· πάλαι ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον· δόξα τῇ ἐνδόξῳ καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου :~

Ψυχῶν ἡ κάθαρσις εὐτρεπίζεται· ὁ φωτισμός· ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν· ἰορδάνη ποταμὲ εὐφράνθητι· χόρευσον πᾶσα κτίσις· γῆ τε καὶ θάλασσα· κρότησον δοξάζουσα χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον :~ δόξα.

Ὡς ὢν ἁπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα· ἔρχῃ βοῶν· τῷ πλήρης ἁγιότητος δούλῳ σου· ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν· ἐπὶ σοῦ βάπτισόν με· θέλω πληρῶσαι γάρ· φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος :~

ἄλλος· Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω·

Ἴασαι ἡμῶν, χριστὲ τὰ παθήματα· τῶν καρδιῶν προσευχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε· καὶ κηρυξάντων σε πᾶσιν ἔθνεσιν· θεὸν ὁμοῦ καὶ κύριον· δημιουργὸν τοῦ παντὸς· καὶ εἰδώλων, πᾶσαν ἀμαυρότητα· διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος :~

Ὥσπερ ἀστραπαὶ· τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν· λουκᾶς ὁμοῦ καὶ ἑρμῆς· μάρκος ἀμπλίας τε· καὶ σὺν ματθίᾳ ὁ ἱερὸς ὀλυμπᾶς· καὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· οὓς φῶς ἐφώτισαν· οὓς ἐν πίστει· σήμερον τιμήσωμεν· ὕμνοις καὶ σεπτοῖς μελῳδήμασιν :~

Ἑστιῶμεν εὐσεβῶς· ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν· καὶ μακαρίσωμεν· τοὺς ἱεροκήρυκας· καὶ διδασκάλοις καὶ ἀγγελόφρονας· καὶ πλουτιστὰς σωτῆρας τε, καὶ ἀντιλήπτορας· καὶ πρεσβευτὰς· πάντων χρηματίζοντας· τῶν τιμώντων αὐτῶν τὰ μνημόσυνα :~

Ἤστραψαν φωτὶ· ἀΰλῳ τοῦ πνεύματος· ἀκύλας ἀχαϊκὸς· κάρπος τε ὁ ἔνδοξος· καὶ φορτουνάτος σὺν τοῖς ἑξήκοντα· καὶ τοῦ χριστοῦ θεράπουσι· καὶ ὕμνοις μαθηταῖς· καὶ καρδίας, πάντων καταυγάζουσα· τῇ φωσφόρῳ αὐτῶν μνήμῃ σήμερον :~ δόξα.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε· καὶ κατεφαίδρυνε· πᾶσαν τὴν ὑφήλιον· καὶ τὸν πρεσβευτὴν τοῦ σκότους ὤλεσε· θεογεννῆτορ πάναγνε, ἀγγέλων καύχημα· καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα· τῶν ἀπαύστως φωναῖς εὐφημούντων σε :~

ἄλλος· Ἀνάρχου γεν·

Θεοῦ κτίσις πέφυκας· θεόκτιστε ἀνόθευτος· μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος ὅσιε· τῶν ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν· ἀλλὰ σαυτὸν ἄλλον ὡραΐσας· καλλῶν ἐπιδόσεσι· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν :~

Ἀρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπῃ λαμπρυνόμενος· τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος· πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης κτήτορας παρὰ σοφέ· ἐν πίονι γήρει· σῖτος ὡς ὑπερώριμος· θησαυροῖς θείοις τηρούμενος :~

Ἡ ποίμνη σου σήμερον· χορεύει ἑορτάζουσα· φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως· ἣν ἐπ' εὐλογεῖν οὐρανόθεν καὶ μεταστάς· μὴ λίπῃς τρισμάκαρ, θεῷ παριστάμενος· σὺν ἀγγέλοις παμμακάριστε :~ δόξα.

Ζωὴν ἡ κυήσασα· βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν·

Digitized by Google

καὶ τυχικὸν καὶ κηφᾶν· ἰοῦστον καὶ ἀρ-
τεμᾶν· ζηνᾶν τε τὸν ἔνδοξον· ὡς τοῦ
χριστοῦ μαθητὰς, ἀνυμέλποντες· ὁ τῶν
πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~
Ἀστραπόμορφοι τῷ πνεύματι γενόμενοι χριστοῦ ἀ-
πόστολοι· τοὺς κρατουμένους νυκτὶ, ἀ-
γνοίας ἐρρύσασθε· καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς
ζωῆς, ὡδηγήσατε· ἀναβοῶντας πάν-
τοτε· ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ Θεοτοκίον.
Ἱλαστήριον πανάμωμε γεγένησαι· ἁ-
μαρτανόντων ἀεί· τεκοῦσα ὑπερφυ-
ῶς· τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρ-
τίαν χριστόν· ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν πατέρων
κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~
ἄλλος· Ἀντίθεον πρόσταγμα·
Δακρύων προχύσεσιν ἐναποσβέσας·
παθῶν ὑπεκκαύματα· θεόκτιστε μακά-
ριε· θαυμάτων ἀνέβλυσας, ῥεῖθρα
ἀείζωα· οἷσπερ ἀποπλύνονται ψυ-
χῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι ἀοίδιμε:~
Δαβὶδ τὴν πραότητα πάτερ ζηλώσας· ἐκτή-
σω τὸ ἄμεμπτον· ἰὼβ καὶ τὴν ἀπάθει-
αν· ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον· καὶ πίστιν τοῦ
ἀβραάμ· πάτερ οὗ τὴν θερμότητα μεθ'
ὧν· κατασκηνώσας ἡμῶν μνημόνευε·
Θεοτοκίον. Ὢ τὴν ἐνυπόστατον, ἡμῖν τεκοῦσα· θα-
νάτου τὸν θάνατον, παρθένε καταργή-
σασαν, δεινῶν ἐπικλύσεσι· θανατωθέν-
τα με· ζώωσον πρεσβείαις σου ἁγνή·
εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε:~
ᾠδὴ η'· ὁ εἱρμός·
Ἐκφλογοῖς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγα-
σας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς χριστὲ μόνῳ τῷ
βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:~
Τὰ ποτάμια ῥεῖθρα μηλωτῇ ἔτεμεν· ἐ-
λισσαῖος τὴν χάριν τὴν τοῦ βαπτί-
σματος, προσκιογραφῶν· ἣν χριστὸς ἀ-
πειργάσατο· τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μό-
νος εὐεργέτης:~
Ὑπεσήμανε πάλαι, προφήτης ἔνδο-
ξος· τοῦ βαπτίσματος χάριν ἅλσι τὰ
ὕδατα, ἄγονα τὸ πρὶν, ἐκτελέσας πο-
λύγονα· τοῦ ἐπιφανέντος θεοῦ ἡμῶν
δυνάμει:~
Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλη-
ρωθήσεται· καὶ βουνὸς ἐναντίος, ταπει-
νωθήσεται· καὶ τὰ σκολιά, εἰς εὐθεῖαν
τραπήσεται· τῇ σαρκωθέντος θεοῦ ἐπι-
φανείᾳ:~ ἄλλος· παῖδας εὐαγεῖς·
Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας· ἀρό-
τρῳ τοῦ λόγου πανἀοίδιμοι· ταύταις τὰ
θεῖα, σπέρματα ἐσπείρατε· καὶ δυσσε-
βείας ἄσταχυν· ἐκκατοστεύοντα· ἐδρέ-
ψασθε τῶν ἀνασωθέντων· τὴν πλη-
θὺν κυρίου· ἀπόστολοι πανσόφως:~
Ἐπαίνοις ἰάκωβον ἐνθέοις· κλεόπαν
βαρνάβαν τε καὶ στέφανον· νάρκισσον
τὸν πάνσοφον· μάρκον ἀριστόβουλον·
καὶ ἀπελλὴν τιμήσωμεν, ὡς ἀποστόλους
χριστοῦ· τὸν κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας· καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~
Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες·
πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε·
φάλαγγας τοῦ δράκοντος· πάνσοφοι
ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες·
οὓς ᾐχμαλώτευσεν· ἀνθρώποις συνε-
λάβεσθε πίστει· καὶ τῷ ζωοδότῃ προσ-
ήξατε δεσπότῃ:~ Θεοτοκίον.
Ὢ θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων· πῶς τί-
κτεις καὶ μένεις παρθενεύουσα· πάνα-
γνε θεόνυμφε· λόγον γὰρ ἐγέννησας·
τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον· ᾧ πάντες
ψάλλομεν· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·
ἄλλος· Τὸν ἐν καμίνῳ·
Ἐν ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν· διανύσας ἀληθῶς
θεόφρον πάτερ· τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν
τελειοτάτῳ νοΐ, καθεῖλες· ὑμνεῖτε
τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε θεόκτιστε κραυ-
γάζων:~
Ηὼ ἡ ἀξίνη τῶν πιστῶν· ἀπειλεῖ τὴν
ἐκτομήν, ψυχή μου σπεῦσον· καὶ πα-
θῶν τὰς ἀκάνθας· ἀποτεκοῦσα καρ-
πούς· ὡραίους κυρίῳ προσάγαγε· ταῖς τοῦ
θεοφόρου εὐχαῖς διασωθεῖσα:~ Θεοτοκίον.
Ἀπὸ πασῶν σε γενεῶν· ἐξελέξατο χριστὸς εἰς

γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν ἱεροσολύμοις· οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσκας παραλαβοῦσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμένη, καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρήζουσι· καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, ἀπέλυσεν· ἕνα πρεσβύτην καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχοῦσα παρ' ἑαυτῇ· οὓς καὶ παραλαβοῦσα ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐπορεύθη· καί τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθήσασθαι διέγνω. ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτράπησαν, ἡ μακαρία τῇ παρακειμένῃ ὕλῃ τοῦ τόπου ὑπεισέρχεται, πάντων καταφρονήσασα· χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἕλει διαρκέσασα· καὶ τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα, ὡς δέρμα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἕλος κωνώπων γενόμενον, ἐν τῇ σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας ἔρχεται· δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη· ὁ δὲ θαυμαστὸς μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα, τὰς εὐχὰς τῷ θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ὁ δὲ ταύτης πατὴρ ἀνθέμιος, καὶ ἑτέραν μὲν θυγατέρα ἔχων δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν σκήτῃ μοναχοὺς θεραπευσομένην· ἀπειρήκει γὰρ πάντων τά γε κατὰ τὴν μακαρίαν· οἱ δὲ, πρὸς τὸν ἀββᾶν δωρόθεον, τὴν δαιμονῶσαν ἀπήγαγον· καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον· καὶ παρὰ τῶν πατέρων ὑγιὲς παραπέμπεται· μετὰ δέ τινας ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ κόρη ἔγκυος καταφαίνεσθαι· ὁ δὲ ταύτης πατὴρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ ἀββᾶ δωροθέου, ταχυδρόμους ἐκπέμψας, τὸν δωρόθεον ἔμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο· ἡ δὲ μακαρία ὅστις εἴη αὐτὴν, διά τινων σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλλε· καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς· μετὰ δὲ ταῦτα ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι συνδιατρίψασα, αὖθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε· μηδενὸς τῶν ἐν σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντος· ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν ἅπαντας· καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ θεοῦ συνεκάλεσεν :~

ᾠδὴ ζ´. ὁ εἱρμός·

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί· τοὺς χαλδαίους δὲ, καταφλέγον πρόσταγμα θεοῦ· τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Πῶς σε ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια· ῥυφῆς ὄντα χειμάρρου χριστέ· πῶς ὁ πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα τὸν σὲ χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτόν· καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ λυτρωσαμένου ἡμᾶς·

Ρεῖθρον κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος· πρὸς ῥεῖθρα ἰορδάνια πῶς ἐφίστασαι· ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν· ποτίσαι τοὺς γεύσει πονηρᾷ· καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τοῦ ὄφεως :~

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν· καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι· ποταμοὶ κροτείτωσαν χειρί· ἐπέφανεν ἥκει ὁ χριστός· ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν ἐνθάψαι πταίσματα :~

ἄλλος· Οὐκ ἐλάφυσαν·

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνειλκύσατε· τῆς ἀθείας βυθοῦ· ἔθνη πολύσπορα· σημείοις καὶ τέρασιν, ἐπιστηρίξαντες· τὰ φρονήματα, τούτων σοφοὶ ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων :~

Ἐμβιβάσαντες πρὸς ὅρμον γαληνότατον· τοὺς θαλαττεύοντας, τῇ ἅλμῃ τῶν δυσχερῶν· σωτῆρες ἐδείχθητε· καὶ κυβερνῆται σοφοί· ἀναμέλποντες, ὁ τῶν πατέρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Πάντες εὔοδον καὶ κάρπον μακαρίσωμεν·

καὶ

του· ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνήγαγε :~

Κοντάκιον, τῶν ἀποστόλων· ἦχος β'·

Τὰ ἄνω ζητῶν·

Χορὸν μαθητῶν, χορὸν ἑβδομήκοντα ἐνθέως πιστοί· ὑμνήσωμεν σήμερον· καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑπάρχουσι λύχνοι θείας πίστεως :~

Ὁ οἶκος·

Τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοὶ· ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελῳδίαις· στέφανον προέχοντά τε καὶ σίλαν· καὶ νικάνορα τίμωνα, καὶ ἀμπλίαν καὶ παρμενᾶν· ἀπελλῆν τε ἰάκωβον φίλιππον· ἀρίσταρχον καὶ ματθίαν· ἡρωδίωνα κρίσκην καὶ φλέγοντα· βαρνάβαν λῖνον καὶ ὀλυμπᾶν· ἀνανίαν λουκᾶν καὶ ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὑπάρχουσι λύχνοι θείας χάριτος :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ'· μνήμη καὶ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων ἑβδομήκοντα ἀποστόλων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας συγκλητικῆς· στί·

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου·
Κλῆτοῖς θεοῦ σύνεστι δούλη ἐν πόλῳ·

Αὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανοῦς· πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος· διὰ δὲ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀναγκάζοντων πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων· τῷ πρὸς χριστὸν μᾶλλον πόθῳ ἐπέτεινεν ἑαυτήν· ὅθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται· καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει· καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον· καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως, τὸν νοῦν πρὸς θεὸν ἐκδημήσασα· ἐπὶ τέλει τοῦ βίου, παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐξαιτεῖται· κατὰ γὰρ τὸν μέγαν ἰὼβ δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὁμιλήσασα· καὶ πληγαῖς καὶ μώλωψιν, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀγδοήκοντα ἔτη ἤδη γενομένη, καὶ τοῦ πόνου τῆς ἀρετῆς μὴ διόλου καθυφεῖσα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς χριστὸν ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἓξ μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται· στί·

Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ διαπτᾶσαι βίου,
Ἓξ αὐτοῦ φύξει συμπαρίστανται νόοις·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ζωσίμου μοναχοῦ, καὶ ἀθανασίου κομενταρησίου· στί·

Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ ζωσίμῳ,
Ἔνδον πέρας ἤδυστα καὶ συζῆν ἔχει·

Οὗτος ὁ ἅγιος ζώσιμος ἦν ἐν κιλικίᾳ· τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν· καὶ συλληφθεὶς δομετιανῷ τῷ ἄρχοντι τὸν χριστὸν θεὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ ὦτα καταφλέγεται· καὶ εἰς λέβητα πλήρη βορβόρου καχλάζοντος ἐμβάλλεται· εἶτα κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθεὶς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θεάτρῳ λέοντος· καὶ ἀνθρωπίνην φωνὴν περὶ τοῦ χριστοῦ φθεγξαμένου, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν πίστιν τὸν κομενταρήσιον ἀθανάσιον· ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔνθα διέτριβε γενόμενος, κατηχεῖ καὶ βαπτίζει τὸν ἀθανάσιον· ἔνθα πέρας διαιρεθείσης ἅμα ὑπεισελθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας ἀπολιναρίας τῆς συγκλητικῆς· στί·

Ἀνέρχοιτο ἐκ γῆς τὴν ἀπολιναρίαν·
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία·

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν διαφέρουσα· ἀνθεμίου τοῦ ὑπὸ λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος καὶ τὴν ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, θυγάτηρ ὑπῆρχεν· ἐξαιτεῖ λῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρθενίαν ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου· καὶ λοιπὸν ἱκέτις

γίνεται

πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν· πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας· γνῶσιν θεϊκὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι ἀπόστολοι· πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ θεοτοκίον·

Τὰ ὄμματα φώτισον παρθένε τῆς καρδίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας, σκότους με ῥῦσαι, διαιωνίζοντος· πύλη τοῦ φωτὸς χρυσαυγῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε :~

ἄλλος· Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει·

Ταῖς τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ νεώσας, γῆν τῆς καρδίας· ταύτῃ κατεβάλλου τοῦ λόγου σπόρον· πάτερ θεόφρον· καὶ πολύχουν ἐδρέψω, εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούντων σε· πάντων εὐσεβῶν· τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν :~

Ἄγρυπνον νοῦν· ἀενάως προσφόρων πάτερ θεόφρον· πάθη κατεκοίμησας ψυχοφθόρα· ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα, τῶν εὐφραινομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις :~

Ὡς θεαυγὴς· καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, πνεύματος τοῦ θείου ὑπάρχων πάτερ· τῆς ἀκακίας, τὸ ἀνόθευτον ἦθος· ἀποφαίνων πᾶσιν ἐδείκνυς· ἄγγελος καθάπερ, βιῶν μετὰ σώματος :~ θεοτοκίον·

Ἀνατολῆς· τῆς ἐξ ὕψους φανείσης· ἐδείχθης πύλη· θρόνος ἐπηρμένος τοῦ βασιλέως· οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος κλίμαξ· ἣ ἐπέβη χριστὸς παραμάχζαντε· καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν :~ ᾠδὴ ϛʹ. ὁ εἱρμός·

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν· τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν· βοῶ σοι ἀνάγαγε· ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε :~

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως· μυστικῶν ὡς ποταμὸς· εἰρήνης μόνε κύριε· πρὸς ποταμὸν ἐφίσταται ἐκ μικρᾶς· σταγόνος αὐξανόμενος· βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος :~

Ξενίζεται ἄνωθεν· τῶν ἀγγέλων ὁ χορὸς· κατανοῶν γυμνούμενον· τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν· καὶ κράζει· τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώποις συγκατάβασις :~

Ὁ πλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδού· σωματωθεὶς ἐπέφανεν· ἰορδάνη εὐφράνθητι ποταμέ· τὰ ῥεῖθρα σου πλήρωσον· ὅπως λύσης τὴν πάντων ἀναγέννησιν :~

ἄλλος· Τὴν θείαν ταύτην·

Εἰς πάντα κόσμον ἐρράνατε· τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ θεῖον· νεφέλαι ἔμψυχοι· ἀναδειχθέντες ἀπόστολοι· καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε :~

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις· ἡ ὑμῶν τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε· πολλὴν δεινότητα· καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε· μωραινομένοις γνώσει τῆς πλάνης πάνσοφοι :~

Ὁ θεῖος πούδης καὶ τρόφιμος· φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ ἀρίσταρχος· ὀνησιφόρος τε· καὶ τυχικὸς ὁ πανάριστος· ὡς μαθηταὶ τοῦ λόγου μεγαλυνέσθωσαν :~

θεοτοκίον· Ὑμνῶ σε μόνη πανύμνητε· δοξάζω σε ἀεὶ θεοδόξαστε· καὶ μακαρίζω σε· ἣν γενεαὶ μακαρίζουσι· τῶν γενεῶν παρθένε θεομακάριστε :~

ἄλλος· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων·

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα· πνεύματος ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα· τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος· θεοφόρε παμμάκαρ θεόκτιστε :~

Λογικῇ βακτηρίᾳ σου ὅσιε· πόα τῆς ἀσκήσεως πάτερ διέθρεψας· τὸ λογικόν σου ποίμνιον· καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας :~ θεοτοκίον·

Ὃν οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι· ἄλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε· θεογεννῆτορ ἄμωμε· καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν :~ ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας

σου

κλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα· ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν κῷ ἑορτάζουσα :~

Η γῆ κατεῖδέ σε, τὸ ῥεῖθρον κε· ἰορδάνου ἐστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς πάθεσι καταῤῥυπος· φύσις ἡμῶν πρὸς ὀπίσω, ἀνεστράφη προσκυνοῦσά σε :~

Θαμβεῖται ἥλιος· ὁρῶν σε ἥλιε· σαρκικῶς γυμνωθέντα· καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα· τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινὴν παραβάσει φύσιν δέσποτα :~

Ιδοὺ ἡ κάθαρσις· ἰδοὺ ἡ λύτρωσις· ἡ ἀνάπλασις πάντων ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητα :~

ἄλλος· τὴν ἀνεξιχνίαστον·

Θάλασσαν ἐτάραξαν· τὴν τῶν ἐθνῶν· ταύτην ἐπιβάντες οἱ πάνσοφοι· καθάπερ ἵπποι, τοῦ σρς μαθηταί· καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν· ὕδατι ἁγίω καὶ πνι :~

Ηστραψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς· πούδης ἀπελλῆς καὶ φιλόλογος· καὶ ἡρωδίων· ῥοῦφος τε καὶ πατρόβας· καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν· σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι :~

Τραύματα ἐξαπέστειλε βέλη ἡμᾶς· ὡς ἠκονημένα ὁ εὔσπλαγχνος· βέλη συνθλῶντα· τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοὺς δι' ἡμᾶς· τραυματισθέντας ἔνδοξοι· χάριτι θυ θεραπεύοντες :~

Λίνεσιν προσάξωμεν τῷ λυτρωτῇ· ἀνυμνολογοῦντες ῥοδίωνα, τὸν θεηγόρον· καὶ ἑρμῆν τὸν εὐκλεῆ· καὶ τὸν σοφὸν ἀσύγκριτον· λῖνον τε τὸν θεῖον καὶ γάϊον :~ θκίον·

Ε μακαριώτατος πάλαι χορὸς τῶν προφητευόντων ἐν πνι· θεηγορίαις, ἰορδάνης θεοπρεπῶς· κατονομάζει πάναγνε· πύλην τε καὶ ὄρος κατάσκιον :~

ἄλλος· Ελήλυθας ἐκ παρθένου·

Εστάλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου· πικρίαν ἐξαίροντες· τὴν τῶν δαιμόνων ἀοίδιμε· νόσων φυγαδεύοντες τὰς ἁλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε :~

Θεούμενος· ἀνενδότοις καθάρσεσιν ὅσιε· φωστὴρ ἐχρημάτισας· τῶν μοναστῶν φαιδρότατος· τύπος ἀκριβέστατος· καὶ ποδηγέτης καὶ πύργος ἀδιάσειστος :~

Διέῤῥηξας· τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας θεόκτιστε· τῇ ῥάβδω τῆς πίστεως· καὶ φαραὼ τὸν ἀόρατον· περ κατεπόντισας· ἐπαγγελίας πρὸς χθόνα φθάσας ὅσιε·

Κεκράξομαι· ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα παμμάκαρ· πρός σε καὶ σωθήσομαι· καὶ ἐχθρῶν ὑποδυσήσομαι (?)· τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι· πειρατηρίων δαιμόνων μεσιτεία σου :~ ὠδὴ ε· ὁ εἱρμός·

Τῷ θείω φέγγει σου ἀγαθέ· τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθω καταύγασον δέομαι· σὲ εἰδέναι λόγε θυ τὸν ὄντως θν· ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος :~

Καρποφορήσωμεν τῷ χῶ· βίον καθαρόν· ἔρχεται γάρ· ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι· τῶν ἁμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι· ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος :~

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν· πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς· ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον· βλέψον καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι· καὶ τοῦ ἐπιφανέντος· τὴν χάριν ὕμνησον :~

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν· μέγιστον προφήτα πρόδρομον τὸν σόν· ὦ μεγαλόδωρε κε· ἔρχῃ συμμορφωθεῖσαν τὴν ἀνότητα· ἀῤῥήτως μεγαλύνων διὰ βαπτίσματος·

ἄλλος· Εξέστη τὰ σύμπαντα·

Λαμπρῶς τε παμμάκαρες· καὶ λύειν ὡς ἀπόστολοι· λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν· τοὺς δεδεμένους κακοπιστείας δεσμῷ· ἐλύσατε ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν· πιστῶς πανδοξολογοῦντες·

Εμφανῶς ἀριστάρχος, τιμόθεω μελωδήμασι· τόρτιος ἰάσων καὶ σωσθένης· καῖσαρ καὶ μάρκος, λουκᾶς σωσίπατρος· κοίαρτος καὶ θεῖος ἀπελλῆς· κλήμης ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος ἔραστος :~

Υμᾶς ὡς τοὺς δώδεκα· ἀπέστειλεν ὁ κς·

πᾶσαν

στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου:~

Δεσπόζων πάντων ὡς θς· δούλου μορφῆς εἰκόνα· καὶ περὶ δοῦλον οἰκτίρμον· παραγίνῃ σαρκικῶς· βαπτίσματι δεῦρο γοῦν· τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς:~

Ἐπέστης ῥεῖθρον διατί· ποίαν κάθαρσιν θέλων· ποῖον ῥύπον ἐκπλύνων· ὑπεράγαθε ζητῶν· ὑμνῶ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν διὰ σπλάγχνα, λόγε συγκατάβασιν:~

Ζητῶν τὸ πρόβατον χε ὅπερ ἄγριος λύκος· κατεσπάραξε δόλῳ· ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· ἐφίστασαι ἐκβοῶν, τῷ προδρόμῳ· δεῦρο σύ με βάπτισον:~

εἱρμὸς ἄλλος· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους·

Οἷα ποταμοὺς ἡμᾶς ὁ λόγος· εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην πάνσοφοι· ἀρδείαις θείου πίστεως· καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας· τῆς ἀθεΐας ἐν χάριτι:~

Ὑμνήσωμεν τίμωνα τὸν θεῖον· τὸν σίλαν τε καὶ σιλουανόν· καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν· ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον· καὶ οὐρβανὸν καὶ ἄγαβον· τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκας:~

Μακάριοι ἤδη γενόμενοι· ὡς ὄντως μακάριον θν· διδάσκαλον πλουτήσαντες· τοὺς πρὶν ἀθλίους πάνσοφοι· μετόχους ἀπεδείξατε, ἐν θείου μακαριότητος:~

Θκ. Ἁγνὴ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ· καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς· παρθενομήτορ πέφηνας· θν γὰρ ἀπεκύησας· ὃν ἀποστόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν:~ ἄλλος· Ἐν πέτρᾳ με τῆς·

Ἀβύσσοις τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας· ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα· ἐν ὕδασι προσέρχεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον· παθῶν καθάρτητι· ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα:~

Ἡδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ· τοῦ πνς ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι· ἐξηνθήσας θεόκτιστε εὐωδίας· πληρῶν τοὺς ψάλλοντας θείας ἑκάστοτε· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου κε:~

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ· κυ ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ· τῶν πόνων σου θεόκτιστε ἱλαρύνων· ἡμῶν τὰ πρόσωπα ψαλλόντων ὅσιε· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου κε:~ Θκ.

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους· ἐν ὀδύνῃ ἐξέλιπεν ἡ ζωή μου· κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων· σῶσόν με δέσποινα, μὴ ὑπερίδῃς με· προστασίαν ἄμαχον σὲ γὰρ κέκτημαι:~ ὁ εἱρμός·

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνα μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κε:~ κα τῶν ἀποστόλων· ἦχος γ΄· Θείας πίστεως·

Στῦλοι ἄσειστοι τῆς ἐκκλησίας· ἑδραιώματα τῆς εὐσεβείας· γεγενημένοι μαθηταὶ τοῦ θυ ἡμῶν· διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον· ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα· καὶ αἰτούμενοι, χν τὸν θν ἑκάστοτε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ ἕτερον τοῦ ὁσίου·

ἦχος α΄· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Ποιμάνας θεαρέστως τοῦ κυ τὸ ποίμνιον· τῇ συνέσει τοῦ λόγου, θεοφόρε θεόκτιστε· εἰς χλόην ἀπαθείας· καὶ ζωῆς προσήγαγες σωζόμενον θεῷ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπάξιον· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα:~

τῆς ἑορτῆς ὅμοιον·

Τοῦ ἰυ γεννηθέντος ἐκ παρθένου μαρίας· καὶ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου· τὸ πνα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χε· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

ᾠδὴ δ΄· ὁ εἱρμός·

Χς μου δύναμις θς καὶ κς· ἡ σεπτὴ ἐκκλησία

μεν πόθῳ· ἀσπίλοις ἀποπλυνόντων, τῶν ἀνθρώπων ἐγκλημάτων· ἰδοὺ γὰρ σῶσαι τὸ γένος τῶν βροτῶν· ἐν ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται:~

Εἰς τὴν β΄, στιχολογίαν· κάθισμα· ἦχος πλ. δ΄.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν·

Ὁ μέγας βαπτιστὴς· τοῦ Χριστοῦ ἀγάλλου· ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· φρένεις ὡς ὑπηρέτης· ὁ γὰρ δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι· ἅψαι τῆς θείας κάρας· τοῦ ἁπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σώζοντος θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων:~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό·

Οἱ κανόνες· ὁ προεόρτιος εἰς ς΄· τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς δ΄· καὶ τοῦ ὁσίου εἰς δ΄· ὁ προεόρτιος οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Κατὰ ἀλφάβητον· Ἰωσήφ·

ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. β΄· ὁ εἱρμός·

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ ἰσραὴλ· ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην φαραὼ· καθορῶν ποντούμενον θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ᾄσωμεν:~

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ πατριαί· τῶν ἐθνῶν ἀδέτωσαν· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς· πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς· ἰορδάνου τὴν ἡμῶν ποιῆσαι κάθαρσιν:~

Βασιλικὴν ἁλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Χριστέ· ἐνδυσάμενος σαρκὶ· προδρόμου πρὸς ῥεύματα γυμνὸς· ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν ἐνδύων γύμνωσιν:~

Γόνος πατρὸς προανάρχου σὺ πεφυκὼς· πρὸς τὸν γόνον εὔσπλαγχνε· ζαχαρίου αὐτελῶς· παραγίνῃ βάπτισμα αἰτῶν· ὅπως χάριτι υἱοὺς θεοῦ ποιήσεις ἡμᾶς·

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χριστοῦ μαθητὰς δευτέροις ἐπαινέσω· Ἰωσήφ· ᾠδὴ α΄· ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·

Χριστοῦ μαθητεύσαντες· τῷ δι᾽ ὑμᾶς ὕλη σώματος· φανέντι πανεύφημοι· κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα· ἀκτῖσιν εὐσεβείας· τὸ σκότος μειώσαντες, τῆς ἀθεότητος:~

Ῥεόντων ἀφέμενοι· τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον· Χριστῷ ἠκολουθήσατε· κήρυκες ὦ πρόχορος· καὶ ἀνδρόνικος· θαδδαῖος καὶ νικάνωρ· φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι:~

Ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος· κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι· ἰσχύϊ τοῦ πνεύματος· τούς τῇ μανίᾳ τε, τῆς ἀθεΐας· τελείως παρεθέντας· ἐγχρόος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως:~

Σαρκὸς ὁμοιώματι· ἐπιφανέντα τὸν κύριον· ἀμπλίας ἐκήρυξε· στάχυς καὶ φίλιππος· ὡς ἀπόστολοι· ὡς θεῖοι ἱεράρχαι· ὡς ὄντως διάκονοι τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν:~

Τὸ θεῖον παλάτιον· τοῦ βασιλέως τιμήσωμεν· ἐν ᾧ κατεσκήνωσεν καθὼς ἠθέλησε· τὴν ἀπείρανδρον καὶ μόνην θεοτόκον· δι᾽ ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου· ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ·

Ταῖς φυφῆς χειμάρροις ὁ Χριστὸς· νάματα προέρχεται· δουλοπρεπῶς τοῦ ἰορδάνου λούσασθαι· τὰ ὄρη σκιρτήσατε· ἀγαλλίασιν, οἱ βουνοὶ περιζώσασθε· οἱ ῥερυπωμένοι· κάθαρσιν πρὸς θείαν ἀναρριπίσθητε:~

Ἡ φωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν· σήμερον ἐξέλαμψεν, ἤλια καὶ μαρμαρυγὰς θεόκτιστε· τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν· ἐλαύνουσας κατήφειαν· ἣν ἐπιτελοῦντες, πίστει σε καὶ πόθῳ μακαρίζομεν:~

Τρωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ· γέγονας μετάρσιος· τῆς κοσμικῆς ἐπαναστὰς συγχύσεως· ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως· τὰ ἐπίπονα σκάμματα· καὶ δι᾽ ἐγκρατείας· ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας:~ Θεοτόκιον·

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι νοΐ· δεῦτε μακαρίσωμεν· τὴν καλλονὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησε· θεὸς ἐκλεξάμενος· ἣν κατῴκησεν· ὡς σκηνὴν ἁγιάσματος· ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν:~ ᾠδὴ γ΄· ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κύριε ὁ θεός μου· ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ· καὶ

στερεώσας

Digitized by Google

ᾠδὴ ζ′. ὁ εἱρμός.

Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι· καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ᾿ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ κύριε· ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν·

Ἡ ἀσπαίρων κάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε· τῷ πλησίον κακόν, ἀποδοῦναι κακῶς ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ᾿ ἐν ἀγάπῃ κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν:~

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκαταπαθήσωμεν· τούτῳ μορφωθέντι, καὶ φανέντι καθ᾿ ἡμᾶς καὶ τὸ βάπτισμα· ἐπειγομένῳ δέξασθαι· τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν:~

Μεθ᾿ ὅσα τις ἐμοῦ κατέλθῃ· καὶ συνταφῇ τῷ βαπτίσματι· μετ᾿ ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει καὶ τῆς ἀναστάσεως· Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλλεται, ὦ πιστῶς ὑπαντήσωμεν·

ᾠδὴ η′. ὁ εἱρμός.

Νόμων πατρῴων οἱ μακάριοι· ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες· βασιλεύοντος κατέπτυσαν προστάγματος ἀλόγου· καὶ συνημμένοι ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί· τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Οἱ δ᾿ ἀτιμῶντες τῆς θεοῦ τροφῆς· τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ καταρρυφήσαντες· σὺν ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ ποιμέσι καὶ μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς· πορευθῶμεν ὀψόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα· ὅπερ ἥκει Χριστὸς ἐκτελέσαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Νόμου περιοῦντες τὸ κεφάλαιον· καὶ προφητῶν ἀγάπην ἐν στερνιζόμενοι· μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα· δι᾿ ἀγάπησιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ πατρὶ καταλλάξαντος· καὶ διδάξαντος μέλπειν· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἐδεξιοῦτο τὸν ἐρχόμενον· τὰς ἁμαρτίας πάντων καθᾶραι νάμασι· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε συστελλόμενος φόβῳ· ἐγὼ χρείαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ νυμφίῳ ἀντέφησεν ὁ φίλος δὲ τῷ λόγῳ· φωνὴ καὶ τῷ ἡλίῳ ὁ λύχνος, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ′. ὁ εἱρμός.

Ξενίας δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου τραπέζεις· ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύσαντες· νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν· μυστήριον θεώμενοι ξένον· τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος προξενοῦν:~

Ἄπιτε τῆς Βηθλεέμ, οἱ ῥυφηταὶ τῶν θαυμάτων· πρὸς χώραν Ἰορδάνου· κἀκεῖ δὲ ὄψεσθε· ἔργα μυστικῶς τελούμενα· βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι καὶ γὰρ σεσάρκωται:~

Δημιουργὸς γεννηθείς, ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων· ἐτέχθη ἐπ᾿ ἐσχάτων· ἀνερμηνεύτως σαρκωθείς· κόρης ἐξ ἁγνῆς θεόπαιδος· διπλοῦς θεὸς καὶ ἄνθρωπος μένων· τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι διὰ βαπτίσματος·

Ὡς ἄνθρωπος ἐπέστης· οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ· ὡς εἷς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ βάπτισμα· ὁ μόνος φύσει ἀναίτιος· ἀνθάψαι γὰρ ἀνθρώπους ἦλθες· τῶν ἀνθρώπων ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος:~

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὴν α′ στιχολογίαν· κάθισμα ἦχος δ′.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰδοὺ παραγίνεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστός· φωνεῖ τῷ προδρόμῳ τε δεῦρο βάπτισον πιστῶς· τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, ποταμίοις ἐν ῥεέθροις· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφήν μου πρὸς θείαν· χειρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι:~

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ δεσπότην· ἐπὶ τὸ βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες· θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν· τρίβοις καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν

οἴκου ἑαυτῆς· ἀγνῆς δὲ ἀπειράνδρου μρς· πρὸς ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοὰς ἔρχεται· αἰτοῦσα τὸ βάπτισμα· βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν:~

Μυσταγωγοῦσα πάντας συγκαλεῖ τοὺς τῶν ἐθνῶν· ἡ τοῦ θυ σοφία πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεδοῦς· κειμένοις εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας· ἀνάγουσα πρὸς τὸ φῶς, τῷ βαπτίσματι, καρδίας καθαίρουσα, καὶ κτίζουσα πνι:~

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν ἐκπληρουμένων· διὰ τῆς φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν πνεύματι πυρί· ἐπείγεται χς πρὸς ἰορδάνην· προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα οὐ καταισχυνθήσονται:~

ᾠδὴ γʹ. ὁ εἱρμός·

Κύριος ὢν πάντων καὶ κτίστης θς· τὸ κτίσμα ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας· ἑαυτῷ ἥνωσας· καὶ τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλες ἐλθεῖν· αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις· ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε:~

Ῥύσιον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἅμα· τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν σῶτερ, ἔρχη χαρίσασθαι· διὰ τοῦτο βεβαιοῖς νῦν λέγων· καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων· ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε:~

Ἄφρων ἀνήρ, ὁ μὴ γινώσκων θν· διαφθείρεται καὶ γὰρ ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν· ἐλαττοῦται πάντως δὲ ἀγαθοῦ καὶ πάσης ἐκπίπτει σεβείας· οὗτος τῆς μερίδος ἀπόντων, οἱ χν γινώσκοντες ῥυσθείημεν:~

ᾠδὴ δʹ. ὁ εἱρμός·

Προκατειδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον· χε προανεφώνησεν· ἔθου κραταιὰν, βαπτίσματος τὴν χάριν τοῖς πίστει· τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν· εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων κε δόξα σοι:~

Ἐπὶ τὸ βάπτισμα σπεύδων· τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζων τὴν ἄφεσιν· πεφορτισμένους ἅπαντας, πταίσμασι κακοῖς· κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦντας· τὸν κατὰ ψυχὴν ἀναπαύσειν αὐτοῖς· ὡς οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγελλόμενος:~

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου· τῆς σῆς θεότητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τοῦ σοῦ πατρὸς· χωρεῖς ἄνευ χειρῶν σου σῶτερ τὸ πλάσμα· πλὴν τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπος φανείς· τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, λόγε τὸ ὅμοιον:~

Πόμα καὶ χρίσμα τὸ πνα· τῆς σῆς σφραγῖδος σῶτερ γνωρίσματα· καὶ μυστικὰ χαρίσματα· καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων ἀξιέραστα γέρα· τὸν μονογενῆ γὰρ σε ἱλασμόν· ὁ πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν:~

ᾠδὴ εʹ. ὁ εἱρμός·

Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας συνεχόμενος νῦν ὁ πρόδρομος· παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν· ἀλλ' ἀβῶς χν θεασάμενος· γυμνὸν ἐρῶτα ἄνευ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα τὰ ὑπερῷα:~

Ἡ τὸ ἄνετον κρατοῦσα καὶ ὑπερῷον, ἐν αἰθέρι ὕδωρ· καὶ ἀβύσσοις χαλινοῦσα· καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα· θυ σοφία· μολεῖ πρὸς ἰορδάνην· βάπτισμα δέχεται, χειρὸς ἐκδούλου:~

Μορφωθεὶς ἀδὰμ τὸν πρῶτον· βαπτισμῷ ἥκει καθᾶραι χς· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων ἀναβαλλόμενος φῶς· γυμνὸς ὁρᾶται ἐν ἰορδάνου ῥείθροις· καὶ χειρὶ κατέχεται ὁ πάντα φέρων:~

ᾠδὴ ςʹ. ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων· ὡς ἰωνᾶς τῷ δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε:~

Κύριόν σε γινώσκοντες οὗτοι δεικνύουσι τὴν σήν, σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν δὲ πατὴρ σε κηρύττει· υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον:~

Ῥύπου πᾶς, ὁ φέρων ἀπορρυφθήτω δακρύων κρουνοῖς· τῷ χῷ ἐν τρόμῳ· προσερχέσθω, πυρὶ καὶ πνι θείῳ· καθᾶραι προσιόντι φύσιν τὴν ἡμῶν:~

σοφοὶ πατέρων· ἰάσωνα καὶ γάϊον· καὶ τυχικὸν καὶ φιλήμονα· ἱεροῖς μελῳδήμασιν· οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν:~

Νάρκισσος καὶ τρόφιμος· καῖσαρ ζηνᾶς τε ἀρίσταρχος· μάρκος σίλας καὶ γάϊος· ἑρμῆς καὶ ἀσύγκριτος· ἀπολλὼς κηφᾶς τε· κλήμης καὶ ἰοῦστος· κούαρτος ἔραστος λουκᾶς· ὀνησιφόρος κάρπος καὶ εὔοδος· ματθίας καὶ ἰάκωβος· καὶ οὐρβανὸς ἀριστόβουλος· τυχικὸς καὶ ἀρίσταρχος· ἐπαξίως τιμάσθωσαν:~

Πούδην ἡρωδίωνα· καὶ ἀρτεμᾶν καὶ φιλόλογον· ὀλυμπᾶν τε καὶ ῥόδιον· ἀμπελίων ἀμπλίαν· πατρόβαν καὶ τίτον· τέρτιον θαδδαῖον· ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν· ἀχαϊκόν τε ἀκύλλαν λούκιον· βαρνάβαν φουρτουνάτον τε καὶ ἀπολλὼ τὸν ἀοίδιμον· καὶ τὸν κρήσκην τιμήσωμεν· τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας·

Ἕτερα τοῦ ὁσίου· ἦχος β'·

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Ὅτε, κατετρώθης τὴν ψυχήν· ἔρωτι τῷ θείῳ παμμάκαρ, χαίρων ἀνέλαβες· καὶ κατηκολούθησας· τὸν σὸν σταυρὸν τῷ χῷ· καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα· σαρκὸς ἐγκρατείᾳ· τὴν ἐν ἀγγέλοις ζῶσαν εἰς δόξαν· λύπην, νοσημάτων χειμῶνα· θόρυβον πρεσβειῶν ἀπροσδέκτων· ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν:~

Ὅτε, ἐπιμόνοις προσευχαῖς· καὶ συντονωτάτῃ νηστείᾳ· τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς· περ ἀπεκάθηρας· ναὸς γεγένησαι· τρισηλίου θεότητος· καὶ ἱερωσύνης· χρίσμα θεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος· ἔνδον· τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες· θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα· διὰ συγκατάβασιν ἀπόρρητον:~

Πρᾶος, ἀνεξίκακος ὀφθείς· ἐν ἀκεραιότητι γνώμης περ θεόκτιστε· κατεκληρονόμησας, πραέων ὄντως τὴν γῆν· καὶ μεθέξει θεούμενος· φυφῆς ἀπολαύεις· καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς· ἔνθα, μνημονεύων μὴ παύσῃ· τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων· καὶ τὴν σὴν τελούντων θείαν κοίμησιν:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος γ'·

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτή, ἐνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνῃ τὸν σωτῆρα μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν δεσπότην δοῦλος κλιτὸς ἐβάπτισεν· ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες εἶδον καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνὴ τοῦ πρς, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια· ἦχ β'·

Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ·

Ὁ λύχνος τοῦ φωτός· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου· ὁ φίλος τοῦ νυμφίου· ὁ πρόδρομος τοῦ λόγου, προφῆτα καθυπούργησον:~

στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι προεόρτια:~

στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θς·

Πάντα μοι διὰ σοῦ· τὰ καλὰ θῆκε· ὁ θς ἐν ἀνθρώποις· τὸ φῶς ἐν ἰορδάνῃ· κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ β'·

Ἔρχεται πρὸς ἰορδάνην χς ἡ ἀλήθεια· τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:~

Τροπάριον, ἦχος γ'· Ἀπόστολοι ἅγιοι καὶ προεόρτιον· Ἑτοιμάζου ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις κανών· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῇ μακρᾷ [illegible], μακρὸν ὕμνον προσᾴδω·

ᾠδὴ α'· ἦχος πλ β'· ὁ εἱρμός·

Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρός· κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονώς, βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος· ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· ἐνδόξως δεδόξασται χς ὁ θς ἡμῶν:~

Ἡ παναιτία· καὶ παρεκτικὴ ζωῆς· ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ θυ· ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον

Digitized by Google

ἐκτελέσωμεν· Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθλησε· διαμαρτῶμεν προθύμως· πρὸς ἀρετῶν ἀνακαρπίαν :~

Τῆς ἑορτῆς· Ἐν πνι῀ τῷ ἰορδ῀·

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι· τὸ καινότατον θαῦμα· πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν· ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης· κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη· γυμνωθεὶς ὁ Χριστός μου· ἐπενδύων με στολήν, τῆς οὐρανῶν βασιλείας :~

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄, στιχηρά·

ἦχος πλ. β΄· Αἱ ἀγγελικαί·

Θρόνον οὐρανὸν· κεκτημένος ὁ δεσπότης· ἦλθεν ἐπὶ γῆς· σαρκωθεὶς ἐκ τῆς παρθένου· καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην· ἐπιστὰς τὸ καθάρσιον· τῶν ῥύπων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην· αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἁπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἔφθασε Χριστὸς· πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου· βάπτισμα αἰτῶν· ὁ καθαίρων ἁμαρτίας· πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν· χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ ἐκκλησία τῷ βασιλεῖ νυμφευομένη· πιστῶς βόησον· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ὄρη γλυκασμόν, εὐφροσύνης σταλαξάτω· χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ ἔθνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι· δεῦρο βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ· τοῦ λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων· λαοὶ μέλψωμεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν· τοῖς ἐν τῇ νυκτί, καθημένοις ἐπεφάνη· καὶ σκότος ἁμαρτίας· ἐκκαθάρας ἐφώτισε· χόρευσον Ἀδάμ, εὐφραίνου Εὕα· ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέστη· διὸ βόησον· εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.~

Δόξα ὅμοιον·

Ἄστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ· καὶ τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν· ἀναλαβὼν ἐν θάπτει Ἰορδάνου τοῖς νάμασι· λάμπων τῆς θεότητος φέγγει· καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδοὺς ἔθνεσιν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

καὶ νῦν ὅμοιον·

Νόμου πληρωτής, κατὰ σάρκα χρηματίσας· ἦλθεν ὁ Χριστὸς· ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας· ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ τῷ βαπτιστῇ καθυποκλίνει· τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντα, λαοὶ κράξωμεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἀπόστιχου στιχηρά, ἦχος β΄·

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ·

Ἀπὸ τῆς Βηθλεέμ· ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· μεταβῶμεν ἐκεῖ γάρ· τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει· αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται :~

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθή·

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλών· οἱ πέραν Ἰορδάνου· ἀκούσατε ἐγγίζει· Χριστὸς ἡ σωτηρία· τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις :~

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα·

Εὐτρέπιζε καὶ σύ· Ἰορδάνη τὸ ῥεῖθρον· ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων· ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ὤφθη τὸ πατρικὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης· ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου· βαπτίσματι καθαίρων· τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ΄· προεόρτια τῶν φώτων, καὶ ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα ἀποστόλων, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοκτίστου·

Εἰς τὸ ἐκέκραξα στιχηρά, ἦχος δ΄·

Ἔδωκας σημείωσιν·

Κλεόπαν ἀνδρόνικον· σιλουανόν τε καὶ ἄγαβον· ἀνανίαν καὶ φίλιππον· πρόχορον νικάνορα· ῥοῦφον καὶ σωσθένην· λῖνον τε καὶ στάχυν· στέφανον τίμωνα ἑρμᾶν· φλέγοντα μάρκον λουκᾶν

δ ιι σωσί-

πάλαι ἀνέβρεψας· εὐλογίαν παρθένε κόσμῳ κυήσασα :~ ὁ εἱρμός·

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ· συνὼν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην· καταπατοῦντα ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον :~ ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός·

Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα· τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς θεομήτορος· καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε· θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε :~

Ἰδὲ ὁ ἀμνός, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα, τῆς ἀνθρωπότητος· ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ παρὰ τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ βάπτισμα· δουλοπρεπῶς ἐφίσταται· ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι· καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας :~

Ὤφθη ἐμφανῶς, θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ ἰορδάνια, συμβαλέσθαι ἔρχεται νάματα· ὁ συμβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· τούτου πανήγυριν νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ ἐπιφάνειαν :~

Ἐκίρτησον χαρᾷ· καὶ προετοιμάσθητι καθ' ὑποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον· ὦ ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωήν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε· βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ῥείθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα :~

Ηὔγασεν ἡμῖν, ἡμέρα θεῖος· τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη χριστὸς ὁ κύριος· δικαιοσύνης ἥλιος· ὃν καὶ μονούμενος· ὑποκλῖναι δούλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι :~

Φρίττει χερουβίμ· καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις πανάμωμε· τὴν ὑπὲρ κατάληψιν· ἐς τόν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν· δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· καὶ βαπτισθέντα σαρκί· οὗ τὴν θείαν, πάντες ἐπιφάνειαν· ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι·

ἄλλος· Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή·

Ἐπέστη ἡ θεοφεγγὴς· τοῦ προφήτου ἑορτὴ καὶ σεβάσμιος, περιαυγάζουσα τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας· προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα· ψυχῶν ἰάματα· καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας :~

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ σου κραταιᾷ δεξιᾷ πολυέλεε, τὴν ἐκκλησίαν σου· ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ θεράποντος· τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῶν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν· δι' ἧς ἀνέτειλε· σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις :~ Θεοτοκίον·

Ὡραῖον δρέπομαι ζωήν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ πανάμωμε· ζωῆς τὸ ξύλον χριστὸν ἐβλάστησας· τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διό σε πανάγνε θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν :~

ἄλλος· Τὸν προδηλωθέντα·

Ἵλεον γενέσθαι δυσώπησον τὸν δεσπότην· τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι· καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ἑορτὴν ἐκτελοῦσι· γόρδιε μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα :~

Νῦν τῆς ἀκηράτου τρυφῆς, καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος γόρδιε· καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου· ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κομίζῃ τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου :~

Αὕτη ἡμέρα τὴν σὴν ἄθλησιν ἐπεῖδεν, ἣν οὐκ ἠμαύρωσεν ὁ χρόνιος· οὐκ ἠμαύρωσε λήθη· ἀλλ' ἀεὶ τοῖς ὑμνοῦσιν ἐν πίστει· μάρτυς ἀνατέλλει ὥσπερ ἥλιος :~

Θεοτοκίον· Ὡς διασωθέντες παρθένε τῆς πρὶν κατάρας· διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου· ἐπαξίως ὑμνοῦμεν· χαῖρε θεοῦ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν :~

ὁ εἱρμός·

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ· ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου· εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν :~

ἐξαποστειλάριον· τοῦ μάρτυρος·

Γορδίου τοῦ θεόφρονος· καὶ πανευδόξου μάρτυρος· αὕτη ἐπεῖδεν ἡμέρα, τῆς πανηγύρεως ἡμῶν· λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν

Digitized by Google

σμιον προεῖπες παρουσίαν· μαλαχία προφῆτα· ἔνδοξε κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Δέχου πρεσβεύοντα οἰκτίρμον· τὸν ἀοίδιμον προφήτην μαλαχίαν· ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων καὶ βοώντων, εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὅλω μοι ὅλως ἀσυγχύτως· καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης θεοῦ λόγε· ἐκ παρθένου σεπτῆς φορέσας με οἰκτίρμον· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας·

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος· μετ' ἀγγέλων χορεύεις στεφανηφόρος· χριστῷ κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ο εὐσεβῆ παῤῥησίαν κεκτημένος· δυσσεβεῖς θριαμβεύεις ἀναμέλπων μεγαλοφώνως· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Πυρωθῆναι προστάγματι νῦν δυσωπεῖ· τοὺς ἐν πίστει βοῶντας τὴν σὴν μνήμην μεγαλοφώνως· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἰοβόλοις ἀκάνθας ἁμαρτίας· ἰαμάτων πλημμύρα τῶν σῶν ἀμβλύνεις, θεοκυῆτορ, εὐλογημένη πάναγνε, ἣ θεὸν ἀσπόρως τέξασα:~ ᾠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν, τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Φωνὴ τοῦ γεννήτορος ἐξ ὕψους· υἱὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον· βαίνοντα ἐν ὕδασι· καὶ τὴν εὐλογίαν σοι, τούτοις προσεπιπέμποντα· εὐλογημένε χριστὲ· καὶ πνεῦμα σε τὸ ἅγιον πᾶσιν ἐπανακηρύξει θεὸν σεσαρκωμένον·

Χορεύει ἡ κτίσις αἰσθομένη· θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν· ἄγγελοι ὑμνήσατε, θάλασσα εὐφράνθητι· λίμναι πηγαὶ σκιρτήσατε· καὶ ποταμοὶ μυστικῶς· κροτήσατε ἐν ὕμνοις ἐπέστη· ὁ τῆς εὐλογίας, ὑμᾶς χριστὸς λαμπρύνων:~

Ψάλλωμεν καὶ ἐν αἰνέσει· τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι· καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν· καὶ κράξωμεν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ω θαῦμα θαυμάτων πῶς ὁ πάσης· ἐπέκεινα κτίσεως θεὸς ἡμῶν· κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς θεομήτορος· καὶ καινουργεῖται θελήματι· καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς· δι' ὕδατος καὶ πυρὸς πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης:~

ἄλλος· Νικηταὶ τυράννου·

Ξενωθεὶς ἁπάσης ὑλικῆς ἐμφάσεως ἱεροφάντα· θεϊκῆς ἀκτῖνος· ὤφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Πόῤῥη τοῦ δόξης, θεατὴς σὺ γέγονας· καὶ μυστηρίων ὁσίων μάκαρ κῆρυξ ἐχρημάτισας, μέλπων ἀπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ὡς σε μητέρα· καὶ θεοῦ γεννήτειαν ἐπεγνωκότες· ὀρθοδόξῳ πίστει πάντες μακαρίζομεν παρθενομήτορ· εὐλογοῦντες ἅμα, τὸν τόκον σου ἄχραντε· καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες·

Ἡ ἑπομένη σοι χάρις ἀοράτως· καταλαμπρύνουσα μάρτυς· ἀνθρακιᾶς ἐνέπλησεν· εὐλογεῖτε βοῶντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Δρόμῳ συντόμῳ χρησάμενος ἀθλοφόρε· πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος τῆς βασιλείας κατήντησας· εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει· ἡ τῶν μαρτύρων σου δόξα καὶ ἡ ἀθάνατος εὔκλεια· εὐλογοῦμέν σε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ἐσαρκωμένον τὸν λόγον συλλαβοῦσα· τὸν πρὶν ἀσώματον εὔας· ἀρὰν τὴν

δ πάλαι

Digitized by Google

διάρχην τῶν ἀθλοφόρων· ἀληθείας
τὸν μάρτυρα, τὸν δεσπότην πάσης πνοῆς,
προσκαλοῦμαι τὸν ὕμνον δοθῆναί μοι,
ὡς θέμις καὶ κατ᾽ ἀξίαν, ἀριστείας ὑμνῆ-
σαι τοῦ μάρτυρος· τοῦ δὲ ἑῴας ἀναλάμ-
ψαντος, καὶ τυράννων μανίαν ἐλέγ-
ξαντος· Τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν μαρ-
τύρων χριστοῦ:~
Μηνὶ τῷ αὐτῷ, γ´· τοῦ ἁγίου προφή-
του μαλαχίου· στίχ.
Ὁ κλῆσιν αὐχῶν ἀγγέλου μαλαχίας·
Ἡ ψυχεῖ μάλιστα τὴν μετ᾽ ἀγγέλων στάσιν·
Ἐκ ῥεθέων μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τεί-
τῃ ἦτορ·
Οὗτος μετὰ τὴν ὑποστροφὴν τῆς αἰχμα-
λωσίας, τίκτεται ἐν σοφαῖς· ἐκ φυλῆς
λευί· ἔτι δὲ νέος ὤν, πολιτείαν ἀρίστην
ἐκτήσατο· καὶ ὁ μαλαχίας ἐπώνυμον
ἔσχεν· ὃ καὶ ἑρμηνεύεται ἄγγελος· ἦν
γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα
αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητείᾳ, εὐθὺς δι᾽
ἀγγέλου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον,
ἐπιφθεγγομένου ταῦτα αὐτῷ· τῆς δὲ
τῆς τοῦ ἀγγέλου φωνῆς, ἤκουον μόνης οἱ
ἀνάξιοι· τοῖς δὲ ἀξίοις, καὶ κατ᾽ εἶδος ἐ-
φαίνετο· ἤκμασε δὲ ὁ προφήτης ἐν
ταῖς ἡμέραις τῆς ἀναρχίας ὡς γέγρα-
πται ἐν βίβλῳ κριτῶν· καὶ κοιμηθεὶς
ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀ-
γρῷ· ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ἡλικίας, τὴν
ὄψιν εὐπρεπής· οὐκ ἐπιμήκης, ἀλλὰ
στρογγύλον ἔχων τὸ πρόσωπον· οὖλος
τὴν τρίχα· καὶ κεκαρμένην ὑποφαί-
νων· πλατὺ τὸ κρανίον:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορ-
δίου· στίχ.
Καί τις παρέλθῃ γόρδιον τὸν ὁπλίτην·
Πρὸς φρικτὸν ὅπλον στερρὸν ἄνδρα
τὸ ξίφος· Τῇ μηθεὶς ἀμφιτρίτῃ γόρ-
διος πέσεν ἐν κονίησιν·
Οὗτος ἦν ἐκ καισαρείας τῆς καππαδο-
κίας, ἐπὶ λικινίου τοῦ βασιλέως· κόμης
τὴν τάξιν· στρατιωτῶν ἡγούμενος ἑκα-
τόν· τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παρρησίαν
καὶ τὰς εἰς χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων
ὁρᾶν, ἐμακρόθυμε φυγαδεύων, καὶ μετὰ
τῶν θηρίων ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν δίαιταν
εἶχεν· ἀναφλέξας οὖν αὐτοῦ τὸν εἰς
χριστὸν πόθον καὶ κατὰ τῆς πλάνης θάρ-
σος λαβών, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐ-
ρήμου ὡς ὑπὲρ λέων ὥρμησε· τὸν προ-
στάτην τῆς ἀπάτης διασπαράξαι, ζη-
τῶν· ἐντὸς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρου,
τὸν χριστὸν ἀνεφήμησε· καὶ ἐπιστρέψας τὸ
πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὸν ἄρχοντα
προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παρρη-
σίᾳ καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν
διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν πέτρου τοῦ σημειοφόρου, ἐν τῷ ἁ-
γίῳ ζαχαρίᾳ τῆς ἀβροάς κειμένου·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυς μήτηρ καὶ
δύο τέκνα πυρὶ τελειοῦνται· στίχ.
Μητρὸς φλεγείσης καὶ τὰ τέκνα πρὸς
φλόγα· Τετελεκότα τρέχουσιν ὡς στρου-
θοῦ τέκνα· ᾠδὴ ζ´· ὁ εἱρμός·
Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρο-
νες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυ-
ρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔ-
χαιρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε ὁ τῶν
πατέρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~
Συντριβέντα με τοῖς πταίσμασι καὶ κεί-
μενον· ἐν σκότει κύριε, τῆς παραβάσεως,
ἐλεήσας ᾤκτειρας δι᾽ ἀγαθότητα· καὶ
ἐν ὕδασι τοῦ ἰορδάνου κύριε· παραγίνῃ βα-
πτισθῆναι:~
Τὸ ξένον τοῦτο θέαμα ἐβόησαν ἀγγέλων
τάγματα· ὁ λίμνας ποταμούς, ποιή-
σας προστάγμασι· τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα
ἔρχεται· περιβαλέσθαι τούτοις γὰρ
τὸν ἀδὰμ ἀνακαινίζει:~
Ὕψος ἄφατον· καὶ βάθος μὴ μετρούμε-
νον· ὑπάρχει δέσποτα οἰκονομία ἡ σή·
πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάλη-
ψιν· πῶς δι᾽ ὕδατος καὶ παναγίου πνεύματος,
τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις:~
ἄλλος· Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ·
Σοῦ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων· τὴν σεβά-
σμιον

πόνου διέλυσας· παμμακαρία παρθένε· καὶ
ζωὴν ἐπήγασας ἄλυτον :~ ὁ αὐτός·
Υπεισελθὼν ἀτρέμως· καὶ ῥωμαλαίως,
ὡς λέων τὸ θέατρον· πέτρας ὡς πρὸ ἀ-
ψύχους, μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας·
Μεμνημένος μάρτυς· τῆς θεοτιμήτου γρα-
φῆς τὰ διδάγματα· πάντα πρὸς σω-
τηρίαν· εὗρον ἐπαλείφοντα γόρδιε :~
Νενοηκὼς θεόφρον· τὴν στερρότητά σου ὁ
τύραννος ἔνστασιν· πεῖραν καθ᾽ ὑπο-
κόμα· τῇ σῇ διαῤῥάγῃ στερρότητι :~
Ο ἐκ τῆς σῆς νηδύος· ὑπερουσίως παρθέ-
Θτ. νε σαρκούμενος· θεογνωσίας, αἴγλῃ
κατελάμπρυνε [illegible] :~

ᾠδὴ ς'· ὁ εἱρμός·

Την θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
τὴν ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς θεομήτο-
ρος· δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν· τὸν
ἐξ αὐτῆς τεχθέντα θεὸν δοξάζοντες :~
Οἱ ἐν σκότει πάλαι καθήμενοι· τὸ φῶς ἐπι-
δημῆσαν θεώμενοι· χαρᾶς ἐμπλήσθη-
τε· ἰδοὺ ἐπέφανε κύριος· τὰ ἰορδάνου ῥεῖ-
θρα περιβαλλόμενος :~
Πῶς βλέψει σε ἀφικόμενον· ὁ πρόδρο-
μος σῶτερ καὶ αἰτούμενον· τὸ θεῖον βάπτι-
σμα· πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται· τοῦ ἰορ-
δάνου ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως :~
Ρανάτωσαν εὐφραινόμεναι· νεφέλαι
νοητὴν ἀγαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ
βαπτισθῆναι ὁ κύριος· διασκεδάζων νέφη
τῶν καρδιῶν ἡμῶν :~

ἄλλος· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Λαμφθεῖσα σου ἡ σοφὴ διάνοια· ὑπ᾽ αὐτῆς
τῆς θεϊκῆς φωταυγίας· καὶ τῶν χαμαὶ
χωρισθεῖσα πραγμάτων· τῆς τῶν μελ-
λόντων ἠξίωται γνώσεως· τὴν κλῆσιν
γὰρ τὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ τοῦ νόμου τὴν
παῦσιν προείρηκας :~
Εληλυθεν ἀληθῶς ὁ κύριος· ὃν ἡμεῖς προσδο-
κῶντες ἐζητοῦμεν· εἰς τὸν ναόν· ὃν αὐ-
τὸς ἐκ παρθένου εὐλογημένης σοφῶς
Θτ. ᾠκοδόμησεν· ὡς ἔφησεν ὑπὸ θεοῦ, ἐλ-
λαμφθεὶς μαλαχίας ὁ ἔνδοξος :~
Ο ἄναρχος τοῦ πατρὸς μονογενής· ὁ αὐτὸς
μονογενὴς ἐκ παρθένου· σωματωθείς,
ἀπορρήτως ἐτέχθη· καὶ τὴν τεκοῦσαν
παρθένον ἐφύλαξεν· θεὸς γὰρ ἦν ἀλη-
θινός· εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν :~

ἄλλος· Ως τὸν προφήτην·

Ιερουργεῖται θυσία· καὶ δεκτὴ προσφο-
ρά σοι προσάγεται· σταζόμενος αἵμα-
τι· ὁ γόρδιος δέσποτα· τὸ ἑκούσιον πά-
θος σου μιμούμενος :~
Σεσοβημένων τὰς φρένας· καὶ φθαρτὴν
ὑπ᾽ ἰσχνοῖ τὸ δοξάριον· τὴν δόξαν ἀκήρα-
τον· γόρδιε πλουτήσαντι· καὶ ἀθάνα-
τον θησαυρίσαντι :~
Ιθυτενεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς θεὸν κεκτη-
μένος παρέδραμες· τοῦ βίου τὸ ἄστατον·
καὶ ξίφει τεμνόμενος· πρὸς εὐρύχω-
ρον πλάτος μεταβέβηκας :~ Θτ.
Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου· τῶν παθῶν
τρικυμίαις ἀνάστησον· ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον, Χριστὸν κυήσασα· τὸν παρέχοντα
πᾶσι τὰ ἰάματα :~ ὁ εἱρμός·
Ως τὸν προφήτην ἐῤῥύσω· ἐκ βυθοῦ κα-
τωτάτου Χριστὲ ὁ θεός· κἀμὲ τῶν πταισμά-
των μου· ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος· καὶ
κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι :~

κοντάκιον τοῦ προφήτου· ἦχος γ'·

Η παρθένος σήμερον·

Της σοφίας ἔμπλεος· τῆς ὑπερσόφου
καὶ θείας· μαλαχία μέγιστε· σὺ πεφυ-
κὼς ὡς προφήτης· ἄνωθεν αὐτὸν τὸν
ὄντα, θεοῦ σοφίαν· ἐδίδαξας τοῖς πᾶσι κά-
τω ἀναστραφέντα· διὰ τοῦτο μακαρίζο-
μεν, τελοῦντες ἐν πίστει τὴν θείαν μνή-
μην σου :~ ἕτερον τοῦ μάρτυρος·
ἦχος β'· πρὸς, τὴν ἐν πρεσβείαις·
Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην· τὸν
ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην· γόρ-
διον πάντες εὐφημήσωμεν· τὸν δὲ ἑῴας
μέγαν ἀστέρα ὄντως ἐκλάμψαντα· τὸ
ἀγλάϊσμα τῶν μαρτύρων Χριστοῦ :~

Ο οἶκος·

Τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον λόγον· τὴν σο-
φίαν τὴν ὄντως· τὴν τοῦ λόγου πηγήν·
τὴν ἄβυσσόν τε τῆς γνώσεως, τὸν στα-
διάρχην

Χορὸς προφητικὸς· προκηρύξας ἡμῖν χαίρει· τὸ βάπτισμα χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον· κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον· γράφει ὁ θεοπάτωρ· πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ ἀδδωνίσαντος σώζειν συμπαθῶς· τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων:—

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός·

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν· τὴν ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου· ὁ προφήτης Ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:—

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός· ὅτι τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα· δουλοπρεπῶς σε· ἀφικνούμενον χριστέ· πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντα· καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ βάπτισμα:—

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γάρ· πάντας ὁ λυτρούμενος καὶ ὑποκλιθῆναι τῇ χειρί σου ταπεινῶς· ὅπως ταπεινωθέντα με· θείῳ ἀνυψώσῃ βαπτίσματι:—

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανοὺς· εἰς τὴν παρθένον φιλάνθρωπε· καὶ Ἰωάννη, ὑποκλίνεις κορυφήν· ἐπιζητῶν τὸ βάπτισμα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίας σου:—

Λύων τὰς ἀμέτρους μου λόγε σειράς· τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι· τοῦ Ἰορδάνου ἐπεπόθησας προσελθεῖν· καὶ βαπτισθῆναι δέσποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:—

ἄλλος· Εἰσακήκοα κύριε·

Ὑποφήτης γενόμενος· τῆς θεαρχικῆς μάκαρ ἀγαθότητος· πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυξας· τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν·

Μυηθεὶς διὰ πυρὸς· τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ λόγου σαρκώσεως· τὸ ἀπόρρητον μυστήριον· Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας:—

Θεοτοκίον. Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθημι· πᾶσαν προσδοκίαν· τῆς σωτηρίας μου· καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν· κεχαριτωμένη μῆτερ παρθένε:—

ἄλλος· Ἐξ ὄρους κατασκίου·

Ῥήσεων χριστοῦ· παμμάκαρ ὑπακούσας· καὶ ῥων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρατείαν· καὶ βασιλεῖ, ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ· στεφανηφόρε μάρτυς Γόρδιε:—

Λεθρύνθησαν μάρτυς· ὄρη τῶν τυράννων ἐτάκησαν δέ· βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων τῇ καρτερίᾳ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα:—

Ὅλην κατὰ σοῦ θεόφρον τοῦ τυράννου· ἤγειρας σοφέ· τὴν ἄθετον μανίαν· καταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα:—

Θεοτοκίον. Νύμφη τοῦ θεοῦ· Μαρία θεοτόκε· ῥῦσαι με δεινῶν· πταισμάτων καὶ κινδύνων· καὶ πρὸς γαληνῆς λιμένα καὶ σωτηρίας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον:—

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός·

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ συλλήψει σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε· ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων θεόν· καὶ τέτοκας, ἄχρονον υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, σωτηρίαν βραβεύουσα:—

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον· ἀπὸ θεοῦ γενόμενον· ὁ λόγος θεοῦ νῦν κατοικτειρήσας· ἄνθρωπος ὤφθη· καὶ βαπτισμῷ θεουργῷ, τοῦτο οἰκειοῖ θεοπρεπῶς· καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα:—

Νεκροὺς χρηματίσαντας· ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν· ἔρχῃ ζωοδότα πανοικτίρμον· ἀναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς· νῦν τὴν ἐπιφάνειαν· καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος:—

Ζεμίζεται ἅπασα· ψυχὴ ἐννοουμένη σου, λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν· πῶς ἀναπλάσαι πάντας βουλόμενος· ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ· ῥεύματι γυμνούμενος· ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος:—

εἱρμὸς ἄλλος· Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας·

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν· τῆς τοῦ χριστοῦ παρουσίας προηγγειλας· Μαλαχία θεόφρον· θείῳ φωτιζόμενος πυρί:—

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον· ἀναχωννύων καὶ πλύνων τῇ χάριτι· ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων· οὕτως σε θεόφρον ἐδόξασε:—

Θεοτοκίον. Κρείττονος θανάτου κόρη· τῷ ζωηφόρῳ σου τόκῳ

καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, παμμάκαρ σεμνυνό-
μενος· προφήτης ἀληθείας ἀσεβὴς
κραυγάζων ἐναπέφηνας· τῷ κυρίῳ ᾄσω-
μεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~ Στί.
Ἄχραντε μῆτερ θεοῦ παντοκράτορος· ἡ βα-
σιλίδος φυλῆς· δέσποινα βλαστήσα-
σα· καὶ μόνη τὸν θεὸν· τὸν πάντων βασι-
λεύοντα γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς·
κινδύνων με διάσωσον· τῷ υἱῷ σου ψάλ-
λοντα ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἕτερος κανὼν τῶν μαρτύρων·

ᾠδὴ α΄· ἦχος πλ. δ΄· Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ·

Μάρτυς τῆς ἀληθείας· Γόρδιε παμμάκαρ
γνωριζόμενος· φωτοφόρον μοι χάριν,
ὅθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου·
Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ· τῷ τὸν ἀθλοφόρον ἐνι-
σχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ
στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι:~
Ῥώμῃ καὶ πανοπλίᾳ· τοῦ παμβασιλέως
κρατυνόμενος· τῶν τυράννων καθεῖ-
λες, τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε:~
Ὕδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὤ-
φθης σκήνωμα· τοῦ πηγάζοντος πᾶσι·
Θκ. τὴν ζωὴν τοῖς πιστοῖς θεόνυμφε:~

ᾠδὴ γ΄· ὁ εἱρμός·

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε· ὡς ζῶσα καὶ
ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ
συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον·
Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· βροτῶν φύ-
σις ἅπασα ἰδού, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται,
τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦόν σε· γονιμωτάτως
χάριτι· Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις:~
Ζήτησαι με γνώμῃ πλανηθέντα· προσφό-
ρως ἐν ὕδασι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος,
βυθίζεις μου τὰ πταίσματα· καὶ ἐκ βυ-
θοῦ ἀνάγεις με· πίστεως καινῆς ὡς εὔ-
σπλαγχνος:~
Ἥλιος ὁρῶν σε μέλλων Λόγε· γυμνούμενον
κρύπτει τὰς αὐγάς· ἔρχῃ γὰρ γυμνωθέν-
τα με, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως· διὰ τοῦ σοῦ
βαπτίσματος, στολὴν ἐνδῦσαι θεῖον·

ἄλλος· Εὖ εἶ τὸ στερέωμα·

Χαίροις νῦν θεώμενος· τὴν τῶν προῤῥή-
σεων ἔκβασιν· μάκαρ τῶν σῶν· τετε-
λεσμένην· Μαλαχία θεόληπτε:~
Ἰασιν ἐν πτέρυξιν· ἔχων ἀνέτειλεν ἥ-
λιος· ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης· ὡς προέ-
φης θεόπνευστε:~ Στί.
Ὅλην τὴν ἐλπίδα μου· ἐν σοὶ πανάμω-
με τίθημι· ὅλην πρὸς σὲ χαίρων ἀνα-
τείνω· καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν:~

ἄλλος· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος·

Ῥέοντα τὰ ἄστατα λογιζόμενος· καὶ μέ-
νοντα τὴν σύστασιν μάρτυς ἀοίδιμε· ἐν-
θυμούμενος μάκαρ ἀτρέμως τὸ στάδιον
ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως:~
Ἀπέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα·
καὶ συνέθου πανόλβιε· τοῖς ἀεὶ διαμέ-
νουσι· καὶ φυγὼν τοὺς πιστούς, ἀγγέλων
ὁμόσκηνος· θεόφρον ἐχρημάτισας:~
Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας· πο-
λιτείαν οὐράνιον, μάρτυς ἀνελόμενος· καὶ
θηρῶν γὰρ μὴ φθορῶν, τῆς πλάνης τὸ
φρύαγμα· εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας:~
Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ δέσποινα· καὶ
οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου πανάμω-
Θκ. με· ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν κτίστην, τὸν πάν-
των ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον·

Ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις·
οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε·

κάθισμα· τοῦ προφήτου· ἦχος πλ. δ΄·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς·
ἐσομένων τὴν γνῶσιν θεοπρεπῶς· με-
μύησαι ἐν πνεύματι, Μαλαχία θεόπνευστε·
καὶ προλέγεις ἅπασι, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευ-
σιν· καὶ ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν
ἀνάκλησιν· ὅθεν τὴν σεπτήν σου, ἑορ-
τάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμεν
σε· καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶν-
τές σε ἔνδοξε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ· τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς
ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην
σου:~ Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Ἀπόλων ποιμενικῶν·

χορὸς

σκοτισμένοις. θεϊκὴν ἀνέτειλεν αὐγὴν τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι θανάτου καθημένοις. ὁ ἥλιος τῆς δόξης χριστὲ ἀνέτειλεν.

Ἐκύκλουν ἀγγέλων αἱ στρατιαί. τὸν ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζόμενον λυτρωτήν. καὶ τρόμῳ τὸ μέγα μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς τούτου ἀπορρήτου συγκαταβάσεως:~

Εἶτα τὸν εἱρμόν. Τὴν τιμιωτέραν:

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ἀπερίγραπτος ὢν τῇ θεότητι. περιγραφόμενος ὕλῃ τοῦ σώματος. μέλλει περιβρέχεσθαι ῥοαῖς, ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. τοῦ τὸν καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα. πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται. πρὸς ὃν βοήσωμεν φόβῳ. δόξα χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου:~ Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Ἐπιφανέντος σου ἐν ἰορδάνῃ σῶτερ. ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί. αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι. δούλῳ παριστάμενον, τὸν δεσπότην τῆς κτίσεως. ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ πατὴρ ὁ προάναρχος. διὸ μετ᾽ εὐφροσύνης βοῶμέν σοι. δόξα χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου:~

Εἰς τὴν β', στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸν ὁμότιμον λόγῳ πατρὶ καὶ πνεύματι. σαρκωθέντα δι᾽ οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον. τῶν ἀγγέλων οἱ χοροί, βλέποντες ἔφριττον. καὶ ἰορδάνης ποταμὸς ἀγαλλιαθεὶς καὶ φοβηθείς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος τῆς σωτηρίας. πάθεσι ῥανθέντας:~

Δόξα καὶ νῦν. ὅμοιον.

Ὁ συνάναρχος λόγος πατρὶ καὶ πνεύματι. μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον. βαπτισθῆναι δι᾽ ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται. ὑπαντήσωμεν αὐτῷ διανοίᾳ καθαρᾷ. εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, χριστὲ σωτὴρ ὁ ἐρχόμενος, ὁ ἁγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος:~

Κανόνες δύο. ὁ προεόρτιος εἰς ς', τοῦ προφήτου εἰς δ', Καὶ τοῦ μάρτυρος εἰς δ'. Ὁ προεόρτιος οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. ὁ εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ πληρωθήσεται πνεύματος. καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι μητρί. καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα:~

Ἀβύσσου προστάγματι. δημιουργήσας φιλάνθρωπε. τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι κρεμάσας κύριε. ταπεινούμενος. προσέρχῃ βαπτισθῆναι. ποταμίοις ῥεύμασιν. πλῦνον με ῥύπου παθῶν:~

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἑκουσίως πτωχεύσαντα. κακῶν ἐπιδόσεσιν. ἐμὲ πλουτίζων χριστέ. καὶ ἐν ὕδασι. προσέρχῃ ἰορδάνου, βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος:~

Γηράσαντα πταίσμασι. κόσμον καινίζων φιλάνθρωπε. ξένην ἀναγέννησιν ἔρχῃ ποιήσασθαι. διὰ ὕδατος, καὶ πνεύματος, ἀνθρώποις. ὅθεν σου δοξάζομεν τὴν ἐπιφάνειαν:~

Δαδὶ θείῳ πατρί. προσκελαδῶν ἀπεφθέγγετο. τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες. καὶ τί ὅτι σύ, ἐστράφης ἰορδάνη. χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐν σοί:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ προφήτου.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χοροστασίας γηθόμενος. καὶ ταύτῃ συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος. καὶ θείου φωτισμοῦ ἀξίως ἐμφορούμενος. θεόπνευστε τοὺς πίστει τὴν σεπτήν. σοῦ μνήμην ἑορτάζοντας. τῷ κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφύλαττε:~

Ἀγγελομόρφῳ ψυχῆς ὡραιότητι. καὶ κάλλει διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος. τὴν ἄνωθεν αὐγήν, τῆς θείας ἐπιλάμψεως. ἐδέξω θεηγόρε τηλαυγῶς. καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἠγλοισμένως ἀνύων τὸν βίον σου. καὶ τερπνῶν εὐκοσμίᾳ, καθωραϊζόμενος.

καὶ

τον ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελειότερον ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ᾧ πατὴρ μαρτυρήσει τὴν οὐρανόθεν· καὶ πνεύματος ἁγίου λάμψει παρουσία, προσφέρομεν ἐν ᾠδῇ :~

Δαιμόνων ἁπάντων· Χριστὸς ἀφαιρούμενος· ἀπὸ παντὸς προσώπου προέρχεται· ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα· ἀνωδύνως, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἱερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος· τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πνεύματος· πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοῶν ἐν κατανύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ἐπήλυν κακίας·

Ἀπὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· περὶ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· δεκταὶ τοῦ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τὸν Χριστὸν δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βέβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐν νοημάτων, μὴ προενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν, τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βάθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· θεοῦ κριμάτων, νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται· θεοῦ μετὰ σαρκός, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀπαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι· ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ἐπήλυν κακίας, τοῦ δήμου Ἡρώδου πάντων ἐκμυκτηρισάντων· πρὸς Ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πιστοὶ ἵν' ὀψώμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν, ὑπὸ προδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ· δι' αὐτῆς δὲ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες τῷ θυσίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ἀγνώμων μηδεὶς, ἔστω πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω δὲ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ· καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ἔλεγε τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ πρόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθαι ἀξίους βοῶντας· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ὢ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν προσεκύνησαν, ἐν δώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Σὲ τὴν τιμιωτέραν·

Ὀλέθριον πτῶμα δὲ τοῦ Ἀδάμ· νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Νόμον καὶ προφήτας ἀποπληρῶν· ἔστι δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων σωτήρ· νῦν ὑπὸ παλάμης χειροθετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τοὺς ἀνθρώπους :~

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν

σκοτει-

συναΐδιον :~

Ζίφει κεφαλὴν τεμνόμενος· ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωήν· ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον· καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον· προφανῶς μεταβέβηκας· μὴ ἀναμείψας φύσεως νέκρωσιν· ἀλλ᾽ αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος· ὦ τῶν ἀγώνων σου ἀθλοφόρε Γόρδιε, δι᾽ ὧν Χριστὸν· μάρτυς ἐμεγάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ᾽.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐν πυρὶ ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πνεύματι· ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός· ἀλλ᾽ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς Θεὸς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀπόστιχου, στιχηρά· ἦχος πλ. β᾽.

Τριήμερος ἀνέστης·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει· κακίας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς :~

στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου Κύριε· καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέ μου πλαστουργέ μου· πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός·

Ἐπέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου πιστῶς· θαῦμα μέγα· ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡράθη· καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. α᾽.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Τροπάριον προεόρτιον· Ἑτοιμάζου Ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τετραώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδι ψαλῶ· ᾠδὴ γ᾽· ἦχος β᾽· ὁ εἱρμός·

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε :~

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου· τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἀληθείας· ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· Χριστὸς γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται· πᾶσι τὴν ἀνόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου· νηπίων νῦν ἀπέκτεινε νεολαίαν· τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δέ, τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται· τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι :~

Ἕτερον τετραώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Προσάββατόν τε· ἦχος πλ. β᾽.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ δούλου χειρί· βαπτισθῆναι θελήσαντα Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντων φρένας, καὶ προκαθαρθέντων· μυστηρίου μεθέξει φρικτῆς οἰκονομίας· ἀπαντῶν πιστοὶ ἐρχομένῳ Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου· τοῦ ἡλίου τὸν λύχνον· τὸν φίλον τοῦ νυμφίου μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς· ἐκβοῶντα καὶ ἀσπάσατε· καθαρθῆναι τοῦ κτίστου εἰς ὑπάντησιν :~

ᾠδὴ η᾽· ὁ εἱρμός·

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν· ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα· ἀλλ᾽ ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Ἀ[illegible]οῦντες, δακρύων πηγαῖς οἱ πιστοί· ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον

πον ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελοῦντες ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι χριστοῦ ἐρχομένου· ὢ προσώπου μαρτυρήσει πῦρ ὅπου ὅθεν· καὶ πυρὸς ἁγίου λάμψει παρουσία, προερχομένης ἐν ᾠδῇ:~

Δαίφυσον ἅπαντων· χριστὸς ἀφαιρούμενος· ἀπὸ παντὸς προσώπου προσέρχεται· ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα· ἀνωδύνως, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώποις καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἱερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος· τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πυρὸς· πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοῶν ἐν κατανύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ἐπήλυν κακίας·

Ἀπὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· τῶν καρδιῶν ἡμῶν· καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· δεξάμενοι τοῦ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τὸν χριστὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βέβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐν νοημάτων μὴ προενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν, τῷ λόγῳ, δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βάθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· θεοῦ κριμάτων, νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται· θεοῦ μετὰ σαρκός, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἀπαγορεύεις, ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκουσι· ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ὁ εἱρμός·

Ἐπήλυν κακίας, τοῦ δήμου ἡρώδου προφητῶν ἐκμυκτηρισάντων· πρὸς ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πιστοὶ ἵν᾽ ὀψώμεθα, χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ προδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ΄· ὁ εἱρμός·

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ ἐμμανουήλ· δι᾽ αὐτῆς τὸν ἐξ αὐτῆς προσφέροντες θυσίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ἀγνώμων μὴ δείς, τὸ πρὸς χριστὸν ἀχάριστος, ἔσω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ· καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ᾽ ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ἀνέκραγε τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ πρόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθαι ἀξίοις βοῶντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ὦ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χριστὸν προσεκύνησαν, ἐν δώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

ἄλλος· Τὴν τιμιωτέραν·

Ὀλέθριον πτῶμα τὸ τοῦ ἀδάμ· νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος ἀδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Νόμων καὶ προφήτας ἀναπληρῶν· καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων σωτὴρ· νῦν ὑπὸ παλάμης χειροθετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον:~

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν σκοτει-

συναΐδιον :~

Ξίφει κεφαλὴν τεμνόμενος· ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν· ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον· καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον· προφανῶς μεταβέβηκας· μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν· ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος· ὦ τῶν ἀγώνων σου· ἀθλοφόρε γόρδιε, δι' ὧν χ(ριστό)ν· μάρτυς ἐμεγάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'·

ἰωάννου μοναχοῦ·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί· ἐν ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· θ(εὸ)ς οὐ γυμνὸς, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός· ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς θ(εὸ)ς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀπόστιχον, στιχηρά· ἦχος πλ. β'·

Τριήμερος ἀνέστης·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει· κακίας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς :~

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου κ(ύρι)ε· καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα· θεέ μου πλαστουργέ μου· πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θ(εό)ς·

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ ἰορδάνου πηγάς· θαῦμα μέγα· ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡράθη· καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. α'·

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· χ(ριστὸ)ς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Τροπάριον προεόρτιον· Ἑτοιμάζου ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδι ψαλῶ· ᾠδὴ γ'· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πν(εῦ)μά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κ(ύρι)ε :~

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ ἡρώδου· τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας· ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· χ(ριστὸ)ς γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται· πᾶσι τὴν ἀνόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ ἡρώδου· νηπίων νῦν ἀπέκτεινε νεολαίαν· τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν νῦν δὲ, τῇ ἐκκλησίᾳ χ(ριστὸ)ς ἔρχεται· τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι :~

Ἕτερον τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Πρὸ σάββατόν τε· ἦχος πλ. β'·

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ δούλου χειρί· βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θ(εο)ῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντα φρένας, καὶ προκαθαρθέντα· μυστηρίου μεθέξει φρικτῆς οἰκονομίας· ἅπαντα πιστοὶ ἐρχομένῳ χ(ριστ)ῷ, ὑπαντήσωμεν ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου· τοῦ ἡλίου τὸν λύχνον· τὸν φίλον τοῦ νυμφίου μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς· ἐκβοῶντα καὶ σπεύσατε· καθαρθῆναι τοῦ κτίστου εἰς ὑπάντησιν :~

ᾠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν· ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα· ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν :~

Ἀ[illegible]μοῦντες, δακρύων πηγαῖς οἱ πιστοὶ· ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον

τῶν ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελειοτέρῳ ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ᾧ πατὴρ μαρτυρήσει τὴν οὐρανόθεν· καὶ πνεύματος ἁγίου λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει :~

Δαιμόνων ἄπαντα· Χριστὸς ἀφαιρούμενος· ἀπὸ παντὸς προσώπου προέρχεται· ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα· ἀνωδύνως, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἱερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος· τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πνεύματος· πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοᾷ ἐν κατανύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ἐπήλυν κακίας·

Ἀπὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· περὶ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τὸν Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βέβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐννοημάτων μὴ προενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν, τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βάθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· θεοῦ κριμάτων, νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται· θεοῦ μετὰ σαρκός, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀπαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι· ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ἐπήλυν κακίας, τοῦ δήμου Ἡρώδου πάντων ἐκμυκτηρισάντων· πρὸς Ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν περὶ ἵν' ὀψώμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν, ὑπὸ προδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ· δι' αὐτῆς δὲ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες θυσίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ἀγνώμων μηδείς, ὃ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω δὲ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ· καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Λέγει τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ πρόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθαι ἀξίοις βοῶντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ὢ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν προσεκύνησαν, ἐν δώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Ψυχὴν τιμιωτέραν·

Ὀλέθριον πτῶμα δὲ τοῦ Ἀδάμ· νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Νόμον καὶ προφήτας ἀναπληρῶν· ἐν δικαιοσύνῃ, ἐκτελῶν ὁ πάντων σπόρ· νῦν ὑπὸ παλάμης χειροθετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον :~

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν

σκότει

σπασοίδιον :~

Ζίφει κεφαλὴν τεμνόμενος· ἀπὸ ζωῆς
εἰς ζωήν· ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον· καὶ
φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον· προφα-
νῶς μεταβέβηκας· μὴ ἀνταμείψας φύ-
σεως μέχρι θανάτου· ἀλλ' αὐθαιρέτως θα-
νεῖν ἑλόμενος· ὦ τῶν ἀγώνων σου· ἀ-
θλοφόρε γόρδιε, δι' ὧν Χριστόν· μάρτυς ἐμε-
γάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'·
Ἰωάννου μοναχοῦ·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐν πνεύματι ἁ-
γίῳ βαπτίζων καὶ πυρί· ἐν Ἰορδάνῃ ἔρ-
χεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς
οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός· ἀλλ'
ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς
μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς
ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς Θεὸς
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων
πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀπόστιχου, στιχηρά· ἦχος πλ. β'·
Τριήμερος ἀνέστης·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν· ἰδοὺ ὁ ἱλα-
σμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις
ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει· κα-
κίας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀναπλάσῃ
συντριβέντας ἡμᾶς :~

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου
Κύριε· καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ-
τοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέ μου πλαστουρ-
γέ μου· πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυν-
τον :~ Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός·

Ἐπέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ
Ἰορδάνου πηγάς· θαῦμα μέγα· ὅπως ἴ-
δωμεν σαφῶς, ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων,
ἐπέφανεν ὡραίθη· καὶ βαπτισθῆναι
παραγέγονεν :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. α'·

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μο-
λεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· καθᾶραι θέ-
λων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ
αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος :~

Τροπάριον προεόρτιον· Ἑτοιμάζου
Ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὸ
τετραώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδι ψά-
λω· ᾠδὴ γ'· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας· ἐπλά-
τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐ-
φράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος πλήν σου Κύριε :~

Ἐν καινοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου· τοὺς μέλ-
λοντας τυχεῖν τῆς ἀληθείας· ἀνό-
μως ἀνελόντος παῖδας· Χριστὸς γὰρ ὁ λυτρω-
τὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται· πᾶσι τὴν
ἀνόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου· νη-
πίων νῦν ἀπέκτεινε νεολαίαν· τὴν
Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρώσαν· νῦν δὲ,
τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται· τέκνα πολλὰ
διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι :~

Ἕτερον τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Πρὸ σάββατον τε· ἦχος πλ. β'·

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν
σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέ-
πτως· καὶ δούλου χειρὶ· βαπτισθῆναι
θελήσαντα λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην πα-
ράσχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντων φρένας, καὶ προκαθαρθέν-
των· μυστηρίου μεθέξει φρικτῆς οἰκονο-
μίας· ἅπαντες πιστοὶ ἐρχομένῳ Χριστῷ, ὑ-
παντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκ-
καθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου· τοῦ
ἡλίου τὸν λύχνον· τὸν φίλον τοῦ νυμ-
φίου μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς· ἐκβοῶν-
τα καὶ σπεύσατε· καθαρθῆναι τοῦ κτί-
στου εἰς ὑπάντησιν :~

ᾨδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν· ἑπτα-
πλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν
ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως
πατήσαντες δόγμα· ἀλλ' ἐβόων· πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Ἀπονιπτομένου, δακρύων πηγαῖς οἱ πιστοί·
ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύ-
πον

πον ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελεστὴν ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι χῦ ἐρχόμενον· ὧ προσὼς μαρτυρήσει πῦρ ὄπισθεν· καὶ πνς ἁγίου λάμψει παρουσία, προσμερῶς ἐν εἴδει :~

Λαύφυσιν ἅπαντων· χς ἀφαιρούμενος· ἀπὸ πάντως προσώπου προσέρχεται· ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα· ἀνώδυνως, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώποις καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἱερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος· τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πνς· πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοαῖν ἐν κατανύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν χε εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ἐπὶ λύει κακίας·

Ἀπὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· περὶ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· θεασαί τοῦ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τὸν χν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βέβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐν νοημάτων μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσαίξωμεν, τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις ἀλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βάθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· θῦ κριμάτων, νῦν ἡ ἄβυσσος, πηγαῖς ἐκκαλύπτεται· θῦ μετὰ σαρκός, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, ἀλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀπαγορεύεις, ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι· ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις ἀλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ἐπὶ λύει κακίας, τοῦ δήμου ἡρώδου πάντων ἐκμυκτηρισάντων· πρὸς ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν περὶ ἵν' ὀψώμεθα, χν τὴν λύτρωσιν, ὑπὸ προδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, ἀλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ ἐμμανουήλ· δι' αὐτῆς δὲ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες θυσίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ἀγνώμων μὴ δείς, ἔστω πρὸς χν ἀχάριστος, ἔστω δὲ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ· καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Λέγει τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ πρόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθαι ἀξίοις βοῶντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ὢ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χν προσεκύνησαν, ἐν δώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Σὲ τὴν τιμιωτέραν·

Ὀλέθριον πτῶμα τοῦ ἀδάμ· νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος ἀδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Νόμων καὶ προφήτας ἀναπληρῶν· καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων σωτήρ· νῦν ὑπὸ παλάμης χειροθετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον :~

Τοῖς ἐν σκότει ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν

σκοτει

συναοίδιον :~

Ζίφει κεφαλὴν τεμνόμενος· ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον· καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον· προφανῶς μεταβέβηκας· μὴ ἀμαμείψας φύσεως μέχρωσιν· ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος· ὦ τῶν ἀγώνων σου ἀθλοφόρε γόρδιε, δι' ὧν χριστῷ· μάρτυς ἐμεγάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'.

ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐν πνεύματι ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ· ἐν ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· θεὸς οὐ γυμνὸς, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλὸς· ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς θεὸς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀπόστιχον, στιχηρά· ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει· κακίας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς :~

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου κύριε· καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα· θεέ μου πλαστουργέ μου· πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ ἰορδάνου πηγὰς· θαῦμα μέγα· ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡράθη· καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. α'.

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Τριῴδιον προεόρτιον· Ἑτοιμάζου Ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδι ψαλῶ· ᾠδὴ γ'. ἦχος β'. ὁ εἱρμός·

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κύριε :~

Ἐν καιροῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ ἡρώδου· τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἀληθείας· ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· χριστὸς γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται· πᾶσι τὴν ἀνόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ ἡρώδου· νηπίων νῦν ἀπέκτεινε νεολαίαν· τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δὲ, τῇ ἐκκλησίᾳ χριστὸς ἔρχεται· τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι :~

Ἕτερον τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Πρὸ σάββατόν τε· ἦχος πλ. β'.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ δούλου χειρὶ· βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες· μυστηρίου μεθέξει φρικτῆς οἰκονομίας· ἀχράντου πιστοὶ ἐρχομένῳ χριστῷ, ὑπαντήσωμεν ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου· τοῦ ἡλίου τὸν λύχνον· τὸν φίλον τοῦ νυμφίου μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς· ἐκβοῶντα καὶ ἀκούσατε· καθαρθῆναι τοῦ κτίστου εἰς ὑπάντησιν :~

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός·

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν· ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα· ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Ἀπονεμοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί· τῶν ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον

Digitized by Google

που ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελειοτέρῳ ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι χριστοῦ ἐρχομένου· ὦ προφῆς μαρτυρήσει πῦρ ὁπόθεν· καὶ πνεύματος ἁγίου λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει :~

Δ αύφυον ἅπαν· χριστὸς ἀφαιρούμενος· ἀπὸ παντὸς προσώπου προέρχεται· ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα· ἀνωδύνως, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώποις καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ι δρουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος· τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πνεύματι· πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοῶν ἐν κατανύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ἐπίλην κακίας·

Α πὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· περὶ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· δεξαὶ τοῦ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τὸν χριστὸν δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β έβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐννοημάτων, μὴ προενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσαίξωμεν, τῷ λόγῳ, δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β άθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· θεοῦ κριμάτων, νῦν ἡ ἄβυσσος, περοῖς ἐκκαλύπτεται· θεοῦ μετὰ σαρκός, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Α παγορεύεις, ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι· ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ἐ πίλην κακίας, τοῦ δήμου ἡρώδου προφθάντα ἐκμυκτηρίσαντα· πρὸς ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πιστοὶ ἵν᾽ ὀψώμεθα, χριστὸν τὸν λυτρωτήν, ὑπὸ προδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θʹ· ὁ εἱρμός·

Ψ υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ ἐμμανουήλ· δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἐξ αὐτῆς προσφέροντα θυσίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α γνώμων μὴ δείς, ὦ πρὸς χριστὸν ἀχάριστος, ἔσω γὰρ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ· καὶ ζηλοτύπως ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ᾽ ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α ἐγε τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ πρόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθαι ἀξίοις βοῶντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ὢ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χριστὸν προσεκύνησαν, ἐν δώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Τὴν τιμιωτέραν·

Ο λέθριον πτῶμα γὰρ τοῦ ἀδάμ· νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος ἀδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Ν όμων καὶ προφήτας ἀποπληρῶν· καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων σωτήρ· νῦν ὑπὸ παλάμης χειροθετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον :~

Τ οῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν σκότει

συναΐδιον :~

Ζίφει κεφαλὴν τεμνόμενος· ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν· ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον· καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον· προσφανῶς μεταβέβηκας· μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν· ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος· ὦ τῶν ἀγώνων σου· ἀθλοφόρε Γόρδιε, δι' ὧν χριστὸν μάρτυς ἐμεγάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'·

Ἰωάννου μοναχοῦ·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐν πνεύματι ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί· ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός· ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς θεὸς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀπόστιχον, στιχηρά· ἦχος πλ. β'·

Τριήμερος ἀνέστης·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ· κακίας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς :~

Στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου κύριε· καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα· θεέ μου πλαστουργέ μου· πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·

Ἐπέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου πηγάς· θαῦμα μέγα· ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπεφάνη σήμερον· καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. α'·

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνόμων ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Τροπάριον προεόρτιον· Ἑτοιμάζου Ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδι ψάλλω· ᾠδὴ γ'· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε :~

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου· τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἀληθείας· ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· χριστὸς γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται· πᾶσι τὴν ἀνόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου· νηπίων νῦν ἀπέκτεινε νεολαίαν· τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρώσαν νῦν δέ, τῇ ἐκκλησίᾳ χριστὸς ἔρχεται· τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι :~

ἕτερον τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Πρὸ σαββάτου τε· ἦχος πλ. β'·

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ δούλου χειρί· βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντων φρένας, καὶ προκαθαρθέντων· μυστηρίου μεθέξει φρικτῆς οἰκονομίας· ἀνθρώπων περὶ ἐρχομένῳ χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου· τοῦ ἡλίου τὸν λύχνον· τὸν φίλον τοῦ νυμφίου μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς· ἐκβοῶντα καὶ ἀκούσατε· καθαρθῆναι τοῦ κτίστου ὡς ὑπαντῆσαι :~

ᾠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν· ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα· ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Ἀπονιπτόντων, δακρύων πηγαῖς οἱ πιστοὶ· τῶν ὀφθαλμῶν καθάρωμεν ἅπαντα ῥύπον

πον

τον ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελειότερον ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ᾧ πατὴρ μαρτυρήσει τὴν ἄνωθεν· καὶ πνεύματος ἁγίου λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει :~

Δάκρυον ἅπαν· Χριστὸς ἀφαιρούμενος· ἀπὸ παντὸς προσώπου προσέρχεται· ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα· ἀνωδύνως, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἱερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος· τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πνεύματος· πυρί, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοᾶν ἐν κατανύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ἐτίλην κακίας·

Ἀπὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· περὶ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· δέξασθαι τοῦ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τὸν Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βέβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐννοημάτων, μὴ προενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν, τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βάθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· θεοῦ κριμάτων, νῦν ἡ ἄβυσσος, περιφανῶς ἐκκαλύπτεται· θεοῦ μετὰ σαρκός, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀπαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι· ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ἐτίλην κακίας, τοῦ δήμου Ἡρώδου πάντων ἐκμυκτηρισάντων· πρὸς Ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν περὶ ἵν' ὀψώμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν, ὑπὸ προδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θʹ· ὁ εἱρμός·

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ· δι' αὐτῆς δὲ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες θυσίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ἀγνώμων μηδείς, ὁ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω δὲ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ· καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Λέγει τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ πρόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθαι ἀξίους βοῶντες· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ὢ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν Χριστὸν προσεκύνησαν, ἐν δώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Τὴν τιμιωτέραν·

Ὀλέθριον πτῶμα τοῦ Ἀδάμ· νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Νόμον καὶ προφήτας ἀναπληρῶν· ἐν δικαιοσύνῃ, ἐκτελῶν ὁ πάντων σωτήρ· νῦν ὑπὸ παλάμης χειροθετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον :~

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν σκότει

συναΐδιον :~

Ζίφει κεφαλὴν τεμνόμενος· ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν· ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον· καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον· προφανῶς μεταβέβηκας· μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν· ἀλλ᾽ αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος· ὦ τῶν ἀγώνων σου· ἀθλοφόρε γόρδιε, δι᾽ ὧν χυ̃· μάρτυς ἐμεγάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ᾽·

ἰωάννου μοναχοῦ·

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐν πνι̃ ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί· ἐν ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· θς̄ οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός· ἀλλ᾽ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς θς̄ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀποστίχου, στιχηρά· ἦχος πλ. β᾽·

Τριήμερος ἀνέστης·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει· κακίας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς :~

στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου κε̄· καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα· θεέ μου πλαστουργέ μου· πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θς̄·

Ἐξέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ ἰορδάνου πηγάς· θαῦμα μέγα· ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡραῖος· καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. α᾽·

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· χς̄ ὁ θς̄ ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Τερπάρειον προεόρτιον· Ἑτοιμάζου Ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τετραώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδι ψαλῶ· ᾠδὴ γ᾽· ἦχος β᾽· ὁ εἱρμός·

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνα̃ μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς̄ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κε̄ :~

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ ἡρῴδου· τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας· ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· χς̄ γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται· πᾶσι τὴν ἀνόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ ἡρῴδου· νηπίων νῦν ἀπέκτεινε νεολαίαν· τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν νῦν δέ, τῇ ἐκκλησίᾳ χς̄ ἔρχεται· τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι :~

ἕτερον τετραώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Πρὸ σάββατόν τε· ἦχος πλ. β᾽·

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ δούλου χειρὶ· βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θυ̃, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντων φρένας, καὶ προκαθαρθέντων· μυστηρίου μεθέξει φρικτῆς οἰκονομίας· ἅπαντες πιστοὶ ἐρχομένῳ χω̃, ὑπαντήσωμεν ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου· τοῦ ἡλίου τὸν λύχνον· τὸν φίλον τοῦ νυμφίου μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς· ἐκβοῶντα καὶ σπεύσατε· καθαρθῆναι τοῦ κτίστου εἰς ὑπάντησιν :~

ᾠδὴ η᾽· ὁ εἱρμός·

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν· ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα· ἀλλ᾽ ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα κυ̃ τὸν κν̄ :~

Ἀ[illegible]νούντων, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί· ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον

Digitized by Google

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ τῶν γενεθλίων χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δείκνυται ἡ ἐπερχομένη τῆς θείας ἐπιφανείας αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ ποιμένας μετ᾿ ἀγγέλων δοξολογοῦντας, προσεκύνησαν θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ τοῦ δεσπότου ὁ ἰωάννης ἁψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρί, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν· ἁγίασόν με καὶ τὰ ὕδατα ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἦχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ἑτοιμάζου ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται χριστὸς ὁ θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς· ἀγάλλου ἡ ἔρημος ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ᾿ εὐφροσύνης· ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ ἀνακαλέσαι τὸν ἀδάμ· φωνὴ βοῶντος βόησον ὦ ἰωάννη πρόδρομε· ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ κυρίου· καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε:~

Ἦχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός· εἴδοσάν σε ὕδατα·

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος, ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς θεός· βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχείαν ἤρξατο· ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος· ἤκουσεν εὔα ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ παρθένος, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. δ'· ἀνατολίου·

Ἰωάννη βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν ἀμνόν· ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον· μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἅψαι τῇ παλάμῃ τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν ἰορδάνην ἀναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, κύριε δόξα σοι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, γ'· προεόρτια τῶν φώτων, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου·

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα· στιχηρὰ τοῦ προφήτου· ἦχος πλ. δ'· Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ·

Κύριε, σὺ τὸν σὸν προφήτην οἰκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὗ ταῖς ἱκεσίαις οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος· ἀπεγνωσμένης ψυχῆς τὰ πταίσματα διάλυσον· οὐσιώδη κεκτημένος, τὴν φυσικὴν ἀγαθότητα·

Ῥήματα, τῆς θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος· σὲ νῦν μακαρίζω προφῆτα, τῆς ἀληθείας ἀνάπλεως· σὺ γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν κόσμον προεκήρυξας· τὴν τοῦ κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σεπτήν:~

Ἄγγελος, ἀγγέλων μιμητῇ σου βίῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας· καὶ προσηγορίαν ἀγγέλου· συναρμονίως ἐπλούτησας· τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος· καταλλήλως συναρμόσας· μαλαχία παμμακάριστε:~

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ μάρτυρος· ὁ αὐτός· πρὸς τό· Ὢ τοῦ παραδόξου·

Κορυφουμένην θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλύν· φυγαδεύων ἐμάκρυνας· ἀθλοφόρε γόρδιε· τὸν θεὸν προσδεχόμενος· πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγυμνασάμενος· καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος· ὡς πῦρ αἰθόμενος· τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀγωνιστής, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον:~

Σφόδρα πεποιθὼς κατείληφας· τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν· ἀναοίδιμε γόρδιε· παρ᾿ οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ στὰς ἐν μέσῳ κῆρυξ αὐτόμολος· μεγαλοφώνως χριστὸν ἐκήρυξας· κτίστην καὶ κύριον· τῷ πατρὶ συνάναρχον· καὶ τῷ σεπτῷ πνεύματι ὁμότιμον· καὶ

δίαις· εὐφράνθητε ἐπέστη ὁ Χς· ἄφεσιν πᾶσι δωρούμενος· ἁγιάσθητε πᾶσα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος:~

ἄλλος· Κυρίως θκὸν·

Ἱδρώσας προθύμως, σεαυτὸν παμμάκαρ· τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει καὶ γέγονας· τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος θῦμα εὐπρόσδεκτον:~

Ὡς θεῖος κορυφαῖος, ἱερῶν πρῶτον· τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας· αἱρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα δόγματα:~

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν ἀσωμάτων· τοὺς ἀσωμάτοις ἐχθροὺς τροπωσάμενος· περιφανῶς ἱεράρχα θεόφρον Σίλβεστρε:~

Ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ· πάτερ ἱεράρχα· ὡς φωταυγὴς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντάς σε:~ θκίον·

Φιλάγαθε παρθένε· τὴν κεκακωμένην τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον· τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα τὸν κν:~ ὁ εἱρμός·

Κυρίως θκὸν· σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή· σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνομεν·

Ἐξαποστειλάριον· γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε· καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε· χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρχος λόγος· σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἥκει βαπτισθησόμενος· ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν· ἐν Ἰορδάνῃ χονεύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν:~

ὅμοιον

Πῶς ῥεῖθρα σε ποτάμια· εἰσδέξονται φιλάνθρωπε· τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων· πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει πρόδρομος, χειροθετῆσαι δέσποτα· ὑμνοῦμεν [illegible] λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος:~

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στί δ'· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος πλ β'· Ἀγγελικαί·

Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε δυνάμεις· ἐκ τῆς Βηθλεέμ· πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου· πρόδρομος Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον· χαῖρε ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου· πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθω· Χς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος:~

Στόμασιν ἁγνοῖς· καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις· δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωρήσωμεν· καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην σὺν Χῷ ἐπειγόμενοι· ᾄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης· αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι· πιστῶς λέγουσαι, εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Μέγα καὶ φρικτὸν· τὸ μυστήριον ὑπάρχει· ὅτι ὁ θς τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη· καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὡς ὑπεύθυνος· ἀπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι· ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἄνθος ἐκ Δαδ· ἀνατείλας τῆς παρθένου· ἦλθεν ὁ Χς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου· τὰς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ προπάτορος ὕδασι· χόρευσον Ἀδὰμ εὐφραίνου Εὔα· ὁ οὐνὸς ἀγαλλιάσθω· λαοὶ εἴπωμεν· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα ὅμοιον·

Τρέμει τῇ χειρί· δειλιῶν χειροθετῆσαι· χαίρει τῇ ψυχῇ· ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης· ὅτι τὴν κορυφήν σου ἀποκλῖναι εὐδοκήσας· δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος· ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ· ἐχθροῦ κράζοντας· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Καὶ νῦν ὅμοιον·

Ἅπασα ἡ γῆ· μυστικῶς ἀγαλλιάσθω· νῦν προφητικῶς· καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω· ἀνάστρεψον τὸ ῥεῖθρον· Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ δεσπότου· ὅτι θς ἐνανθρωπήσας· βροτοὺς ἅπαντας· τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ἐλήλυθεν:~

ἀπόστιχου στιχηρὰ ἰδιόμελα,

ἦχος πλ β'·

Φαιδροτόρα

Υπὲρ θαύμασε κόρη· τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, ἐκυοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα· δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν· ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ ὠδὴ η΄· ὁ εἱρμός·

Στ.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θν̄, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κν̄· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς· τῆς ἐρήμου ἐπιστὰς ὁ ἰωάννης· ἐπιστρέφων καρδίας μετανοούσας θερμῶς· δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον· ἐν τῷ ἰορδάνῃ σρᾱ καὶ δεσπότην:~

Χειμάρροις πέφυκας ῥυφθῆς· ὁ θαλάσσας δὲ πηγὰς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις· τί ἀποπλῦναι ζητῶν· ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις· τῶν ὑμνολογούντων χε̄ σὲ εἰς αἰῶνας:~

Ψύξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν· τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι· καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμὸν· πηγάσαι καὶ ἄφεσιν δέσποτα· ἔρχῃ βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις ἰορδάνου:~

Υδάτων δὲ χερόνων ποιητά· ὑπὸ χειρὸς γεγονὼς δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχειρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου πρς̄· ἐπέστης τὰ χειρώνια πταίσματα, πάντων ἀποπλῦναι ἐν ῥείθροις ἰορδάνου:~

ἄλλος· μικηταί·

Μίαν φύσιν ὑπὲρ· τῆς μιᾶς θεότητος θεολογήσας· ἐν τρισὶ προσώποις νοουμένοις, ἔμελπες ἀκαταπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν̄:~

Αληθείας ὑπὲρ· ἀληθὴς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης· ὅθεν ἐστηλίτευσας μέλπων ἀπάτην· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν̄:~

Κορυφαῖος ὤφθης· ἱεροῦ συστήματος ἱεραρχῶν ὑψίστων, καὶ τοῦ κορυφαίου, μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν θρόνον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν̄:~

Αρεταῖς ἐνθέοις· ὑπὲρ τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας· ὅλος ὡραιώθης· καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι βοῶν συνήφθης· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~ Στ.

Ρήμασί σου θείοις· γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ τῶν ἁγίων· μακαρίζομέν σε· τὴν ἀειμακάριστον καὶ μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν̄:~

ὁ εἱρμός·

Νικηταὶ τυράννου· καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γεγονότες· οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

ὠδὴ θ΄· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐκ θεοῦ θν̄ λόγον· τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδὰμ· βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς· ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν:~

Ιδών σε ὁ ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον· ἐλθόντα δὲ αἰτοῦντα παρ᾽ αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ βάπτισμα· ἐκπλαγεὶς συνεστάλη· μὴ δ᾽ ὅλως χεῖρα ἐπιστῆσαι τολμῶν, τὸν ἀπόρθητον πάντων ὁρέων καὶ κατηνίζοντα:~

Ως χελιδὼν σεμνοτάτη· προμηνύουσα ἔαρ· ἐπέστη νοητὸν ὁ βαπτιστὴς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι· τῶν ἀμέτρων πταισμάτων· καὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀεὶ ἁμαρτιῶν πραγμάτων· πονηροτάτοις πάθεσιν:~

Εἰ δὲ ἀπαύγασμα δόξης· τοῦ πρς̄ ἐπιλάμψαν· τοῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν· ἄδυτε ἥλιε χε̄· καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἰδὼ σου βαπτισμῷ· ὡς θν̄ καὶ σρᾱ, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Η τοῦ θανάτου ἀξίνη· ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη· ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν· τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἄκαρπος μείνῃς· ψυχή μου ἀλλὰ βόησον θεῷ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· ἡμάρτηκά σοι σῶσόν με:~

Φωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ· ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη· καὶ παραστήσαντες αὐτὸν τῷ ἡγεμόνι Σατουρνίλῳ· ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας· διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἶθ᾽ οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντίνου πόλει· αὖθις καὶ ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τείνεται, ὡς ἐξαρθρωθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ· εἶτα λωροτομεῖται· καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας· καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθείς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη· εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθείς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος καταδικάζεται· ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνῃ, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο· τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινὲς καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ· μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σέργιος ξίφει τελειοῦται· στίχ.

Οὕτω τὶς εἶπεν ἰδὼν ἐστὶν πέλας,
Ὅσης χαρᾶς Σέργιος ἐτμήθη κάραν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θεόπιστος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται· στίχ.

Κτείνεισε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις·
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθύς, ἐκ δυσβουλίας·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ· τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς Χώρας·

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός·

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης· οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεότατον πρόσταγμα· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἐτολλῷ Ἰσραὴλ ἐπενδύων με Χριστὲ τὸν γυμνωθέντα· τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος· γυμνὸς περιβλῶναι τοῖς ὕδασιν· ἔλου ἀγαθότητος πλούτῳ· ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου:~

Τίς αὕτη Χριστὲ ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία· τίς ἡ πτωχεία· τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις· ἔφη ὁ τηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον· καὶ βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐγκελευόμενον:~

Ἐφῆψας Χριστὲ ὥσπερ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὑρὼν κατεκάλλυνας· τῷ βαπτισμῷ σου ἀγαθέ, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε:~

ἄλλος· Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας·

Δίκαιος ὥσπερ φοῖνιξ· ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου πάτερ ἐξήνθησας· καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες· διατρέφονται ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἰσχυροῖς τῶν σῶν λόγων· ἀποδείξεσιν εἷλες τοὺς ματαιόφρονας· νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελώδεις, πανοίδιμε Σίλβεστρε· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνας σου πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον· σὺν πᾶσι τοῖς δικαίοις, μεθ᾽ ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελῳδούντων μνημόνευε· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὄλβιος Ἱεράρχης· τῇ τοῦ πνεύματος αἴγλῃ, καταλαμπόμενος· τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ Στί.

·ὑπὲρ·

ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~

ὁ οἶκος·

Οὐκ ἀπαιτῶ σε βαπτιστὰ τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι εἰπέ μοι ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με, σιωπῶν καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν προφητῶν, μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν, οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν· ἀλλ᾽ ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην·
Σῶσαι γὰρ ἥκω ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου σιλβέστρου·

ἦχος βʹ· Τὰ ἄνω ζητῶν·

Σοφίας θῦ ἐμπλήσας τὸ στόμα σου· τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας· καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν τυράννων κατέβαλλες σίλβεστρε· τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν :~

ὁ οἶκος·

Τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ θῦ λειτουργὸς, ἀνεδείχθης θαυμασιώτατος· ὡραΐζων στηρίζων καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν· τοῦ ὡς ἀστὴρ φωτοβόλος φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, τριάδα σεπτὴν διδάσκων, ὡς ἀμέριστον μίαν θεότητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ βʹ· μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρου πάπα ῥώμης :~ Στίχ.

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων ζαμβρῆ μάγον·
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν σίλβεστρος ῥώμης πάπας·
Θυμὸν ἀποπνέει σίλβεστρος δευτέρῃ ἠοῖ·

Οὗτος χειροτονεῖται διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐπίσκοπος, τοῦ μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος· πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός· καὶ τὸν μέγαν ἐν βασιλεῦσι κωνσταντῖνον πρὸς τὴν εἰς χν πίστιν χειραγωγήσας· καὶ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ νόμου προκηρυχθέντα τὸν χν ἀποδείξας· καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας ὃν ἀνεῖλεν ἐπῳδῇ ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε· καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονὼς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς κν ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεαγένους :~ Στίχ.

Θεαγένης βληθεὶς τοῦ πόντου μέσον,
Ὡς καὶ βυθοῦ δῆς ἐνδομένη κινήξει πόλου.

Οὗτος ἦν ἐπίσκοπος ἐν τῷ παρίῳ τοῦ ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβούνῳ ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν χν ὁμολογήσας θν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται· εἶτα δεσμεῖται· καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται· ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι θεόπεμπτος, καὶ θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν ἁγίων ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται :~ Στίχ.

Τὸν θεόπεμπτον σαρκικῆς λύσας πέδης,
Ἦλθον θῦ πέμψαντος ἐμπύροι νόος· ὅσῳ
Ἡ παρῆλθε τὸν βίον θεοδότη·
Ἡ σῶν λυτήρων ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος μάρκος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· Στίχ.

Ὁ μάρκος οὐκ ἤκουσε γηΐνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν αὐτὰ γῆθεν ἐκλέγων·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου βασιλείου τοῦ ἐξ ἀγκύρας· Στίχ.

Βρυχηθμὰ χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασίλειον τὸν πρᾶον οὐ κατέπτοει·

Digitized by Google

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κύριε· ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σοῦ γὰρ, ἄλλον θεὸν οὐ γινώσκομεν:~

Μετανοεῖτε βοῶν· ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἤγγικεν· ὁ ἱερὸς, πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος:~

Νόμος ὁ πάλαι φησί· καὶ προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος· ἦλθε Χριστὸς· ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θείῳ βαπτισμῷ· τοὺς παλαιωθέντας πολλοῖς παραπτώμασιν·

Ζένα φησὶ καὶ φρικτά· ὁ ἰωάννης καθορῶν σήμερον· νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥανίδος τὸ θεῖον ἐνδύνασθαι βάπτισμα:~

ἄλλος· Ἵνα τί με ἀπώσω·

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων· ἄλυτα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον· καὶ πρὸς θείαν πίστιν· τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας· διανοίγων πάτερ, τούτων τὸν νοῦν, τῇ ἀναπτύξει, τῶν γραφῶν, ἱεράρχα μακάριε:~

Η καρδία σου πάτερ· ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαιώμασι· τοῦ κοινοῦ δεσπότου· ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ θαυμάτων χάριν πεπλουτηκώς· νόσοις ἰᾶσαι· καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα:~

Νεμομένην καρδίας· νόσον ψυχολέτηραν δεινῆς αἱρέσεως· τοῦ πικρῶς μανέντος· δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου· θεοφόρε στήσας ὡς ἰατρὸς, χάριτι θείᾳ· τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας πατρός:~

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα· τὸν ἀπειρόδυνον σάρκα πτωχεύσαντα· χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμου πανάμωμε· χαῖρε λύπης λύσις· χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία· χαῖρε θεόνυμφε θεοῦ ὑψηλότατε:~

ᾠδὴ ϛʹ· ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην ἰωνᾶν· κύριε κύριε ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου·

Ομβρισον, ἁμαρτημάτων ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν· ὁ ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα:~

Πέλαγος Χριστὲ ὑπάρχων δικαιοσύνης προέρχῃ· νῦν ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· βυθίσαι τὸν δράκοντα· καὶ τοῦ ἀδὰμ, τὴν παράβασιν ψύξαι:~

Ρεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας Χριστὲ ὑπάρχοντα ὄντως· ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ· ἐβόα ὁ πρόδρομος· δοξάζων σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν:~

ἄλλος· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Απρόϊτον καὶ φρουρεῖ αἰωνία· συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυμαινόμενον φθόνῳ· τοὺς προσιόντας μακάριε δράκοντα· ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοὺς, τοῦ σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος:~

Ρημάτων μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε παμμάκαρ· καὶ διδαχῶν εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε· θαυμάτων τε τὸ διαυγές· καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις:~

Ιάματα καὶ χαρίσματα θεῖα· ἐπομβρείαις ἀναβλύζων πλουσίως· τοῦ πανοικτίρμονος κυρίου· ἱεράρχα παμμάκαρ· καὶ παναγίου ἑκάστοτε πατρός· τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ· προσιόντας, ἰᾶσαι ἐν χάριτι:~

Νοήσαντες θεηγόροι προφῆται· μυστηρίου σου παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς· προκατήγγειλαν τοῦτο· φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς τοῦτο ἐμφανῶς· τὰς ἰάσεις ὁρῶντες, πιστεύομεν·

ὁ εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνάγαγε:~

κοντάκιον ἦχος δʹ· Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ ἰορδάνου· γενόμενος ὁ κύριος, τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω,

μου τὴν πτωχείαν πλουσίῳ τῇ σῇ ἐνδυσά-
μενος ἐφίστασαι· βαπτισθῆναι καὶ πταισμά-
των ἀπολύτρωσις :~

Ἡ γῆ δὲ οὗτος νῦν χορευέτωσαν· ὁ πταισμά-
των, βαπτίζεται εὐεργέτης· ἐν τοῖς ὕ-
δασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν
ἀμέτρων παραπτώσεων :~

εἱρμὸς ἄλλος· Τὸν φόβον σου κύριε·

Νοὸς καθαρότητα κτησάμενος· ἱεράρχης
γεγένησαι· χρίσμα ἅγιον δεξάμενος·
διό σε θεοφόρε πάτερ εὐφημοῦμεν :~

Ἐσταυρωμένον τὸν ταμύσαντα· παλάμας σαρ-
κί· θεὸν ἐθαύμωσας· λογικαῖς σου ἀπο-
δείξεσι, καὶ ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας
παμμάκαρ :~

Ἐν θαύμασι μέγιστος γενόμενος· φυγα-
δεύεις τὰ πνεύματα· καὶ καθαίρεις τὰ
νοσήματα· τῶν πίστει αἰτουμένων, σίλ-
βεστρε θεόφρον :~ Θεοτοκίον·

Παρθένος ἁγνὴ μετὰ τὴν κύησιν, παναγ-
γία διέμεινας· θεὸν λόγον γὰρ ἐγέννη-
σας· ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας·

ὁ εἱρμός·

Τὸν φόβον σου κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρ-
δίαις τῶν δούλων σου· καὶ γενοῦ ἡμῖν
στερέωμα· τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλου-
μένοις :~ κανὼν τοῦ ἁγίου θεοφανείας· ἦχος πλάγιος δ'·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Ποταμὲ εὐσεβείας ἀναδειχθεὶς· τῶν
δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν·
κατηύγασας σίλβεστρε, ἱεράρχης ὡς ἔν-
θεος· καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν
ῥύπον ἔπλυνας· καὶ φυσικῆς χειμάῤ-
ῥου, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν συνελ-
θόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ᾄσμασι
σήμερον· καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· πρέ-
σβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πό-
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·

Αὐλῶν ποιμενικῶν·

Ἀόρατε θεέ· ἀκατάληπτε λόγε· ἐτέχθης
ἐκ πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πά-
λιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς παρθένου οὐκ
ἀλλοιωθεὶς ὃ ἦν· ἔρχῃ δὲ ἐν τοῖς ῥείθροις
τοῦ ἰορδάνου· νῦν βαπτισθῆναι σαρκί·
ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων :~ ᾠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ
ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος, σεσαρκωμένος
καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε·

Θαυμάζει σου· ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἄφιξιν, ὁ
μέγιστος πρόδρομος· καὶ συστελλόμενος
κράζει σοι· πῦρ ὑπάρχων δέσποτα· μὴ
καταφλέξῃς με χόρτον χρηματίζοντα·

Ἱστάμενον· ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελή-
ματι, ὁρῶν με νῦν πρόσελθε· ὦ ἰωάν-
νη καὶ βάπτισον· ὅπως τὴν δι' ὕδατος
χάριν ἀνθρώπων τῷ γένει ἀπεργάσωμαι :~

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλαις σε ἔγνωκα
ἥλιον· θέμου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυ-
μνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμε-
νος· ὁ ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος :~

Λαμπρύνεται· τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ
λύτρωσιν· τοῦ σκότους εἰσδέχεται· τῆς
ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν· θεῖον περιβάλ-
λεται, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνου-
μένου μου :~

ἄλλος· Εἰσακήκοα κύριε·

Ἱεράρχης θεόληπτος· χρίων ἱερέας,
θείῳ ἐν πνεύματι· ἀνεδείχθης πάτερ σίλβεστρε·
καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε :~

Ἐνεργείᾳ τοῦ πνεύματος· νόσους ἀπελαύνων
πάθη ἀνίατα· ἐθεράπευσας πανόλ-
βιε· ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παρέ-
φρονας :~

Τῶν αἱρέσεων σίλβεστρε· πλάνην ἐκδιώ-
ξας ποίμνην ἐποίμανας· εὐσεβείας ἐν-
τὶ ὕδατα, καὶ χλόην θείας ἐπιγνώ-
σεως :~

Ἐξεχύθη σου χείλεσι· χάρις θείου πνεύματος
διὰ τοῦτο σε· ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ θεὸς
παμμάκαρ πάτερ ἔχρισεν :~ Θεοτοκίον·

Ἴασαί μου τὰ τραύματα· κόρη τῆς καρ-
δίας καὶ κατεύθυνον· τῆς ψυχῆς μου
τὰ κινήματα· εἰς θεοῦ παρθένε τὰ θε-
λήματα :~ ᾠδὴ ε'· ὁ εἱρμός·

ὁ τοῦ

πολλῶ· ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας δι’
ἀκρασίαν ποτὲ, πλουτίσαι βουλόμε-
νος· ἔρχεται ἐπιβῆναι, ἰορδάνου τοῖς
ῥείθροις, καὶ ὑπὸ ἰωάννου προφανῶς
βαπτισθῆναι· ὑμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν
αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν :~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ ἡσαΐου φωνή·
βοῶντος ἑτοιμάσατε τὴν τοῦ κυρίου ὁδόν·
καὶ τρίβους ποιήσατε, ἤχησε γὰρ ὡς ἔ-
φη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ· ἅπαντας
συγκαλοῦσα ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συν-
δράμωμεν ἅμα· καὶ παράδοξα ἴδωμεν·

Ὁ προεόρτιος κανὼν, τοὺς εἱρμοὺς ἐκ
δευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ϛ'· ὁ προεόρ-
τιος οὗ ἡ ἀκροστιχίς· κατὰ ἀλφάβη-
τον, ἀνὰ τῶν εἱρμῶν· ποίημα ἰωάννου·

ᾠδὴ α'· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Τῷ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασ-
σαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηρά-
ναντι· καὶ πεζεῦσαι δι’ αὐτῆς· τὸν ἰσραη-
λίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κυρίῳ ᾄσω-
μεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Αἰσθανόμενος τὴν τοῦ κυρίου ἔλευσιν· ἐκ τῆς
ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος πρόδρομος·
ἐκ βοῶν προφανῶς· ἤγγικεν ἐπέφα-
νεν, ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ
ὕδατι καθάρθητε :~

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι·
λόγε πατρὶ συνάναρχε· ὅλον καθάρει-
σον· μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτι-
σμῷ σου πιστοῖς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ
δωρούμενος, δι’ εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον·

Γῆ ὡς γέγραπται· τοῦ ζαβουλὼν τὸ ἄδυ-
τον βλέψασα φῶς, αὐγάσθητι· ἰδοὺ
γὰρ πάρεστιν· ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, καὶ
τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν, ὕμνει κραυγάζου-
σα· κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Δῆμον ἅπαντα· ὁ θεηγόρος πρόδρομος·
βλέπων παραγενόμενον· τούτοις ἐ-
φθέγγετο· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν· ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν· ποιήσατε,
τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σω-
ζόμενοι :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ὑμνεῖν σε πίστει, τὴν χάριν δίδου μά-
καρ· ᾠδὴ α'· ἦχος πλ. δ'·

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον·

Υἱοθετηθεὶς ἐν χάριτι σίλβεστρε· θεῷ πατρὶ
καθαρὸν· βίον ἀπαστράψας· καὶ θείαις
ἀστραπαῖς ψυχὴν φωτοειδέστατος· γενό-
μενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς κραυγά-
ζων τὸ ἀνέσπερον· τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδό-
ξως γὰρ δεδόξασται :~

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας·
καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ὑποτά-
ξας· τῷ πατρὶ σοφὲ, καὶ θεῖον καταγώ-
γιον· τριάδος γεγονὼς προφανῶς,
τῆς πορνείας τὰ πνεύματα· ψάλλων
ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Νόμω τῷ θείω ἐνθέως πειθόμενος· καὶ
θεοπνεύστου γραφῆς· γνώσει καλλυνό-
μενος· ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, ἀλήθειαν
ἐπαίδευσας· χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ πα-
τρὶ, βοῶντας καὶ τῷ πνεύματι· τῷ κυρίῳ ᾄσω-
μεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἐν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον· τὸν σαρ-
κωθέντα χριστόν· μάκαρ ἀνεκήρυξας·
θελήσεσι διτταῖς· καὶ ἐνεργείαις σίλβε-
στρε, νοούμενον· καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ,
θεώσαντα κραυγάζοντας· τῷ κυρίῳ ᾄσω-
μεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~ Θε.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν· ὁ
μόνος πάντων θεός· μήτραν ἀπειρόγα-
μον ὑπέδυ καὶ σαρκὸς, φανεὶς ἐν ὁμοιώ-
ματι· τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἑλὼν·
εἰρήνην ἐμεσίτευσε· καὶ ζωὴν ἐβρά-
βευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν :~

ᾠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώ-
σας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου
ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε :~

Ἐπέφανε χριστὸς βοᾷ πρόδρομος· καὶ ῥεί-
θροις, ἐπιβαίνει ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι
τούτῳ σπεύσωμεν· καθαραῖς διανοίαις
φωτιζόμενοι :~

Σκοτῶν με ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον· θέ-

μου

Digitized by Google

τε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Υμᾶς μου σκεύη ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγῖσιν σημειωθῆ· ἐν ὑμῖν τελοῦν φῶς ἀπαστράπτουσα· πρὸς τὸ βάπτισμα χριστὸς ὁ λόγος φησὶ· τοῖς ῥαθυμίας ὄκνῳ διαμέλλουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σεβίας· καὶ ἀληθείας ζωὴν ἥκει δωρούμενος :~

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί· φυσικῆς δεῖ πρᾶγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ· γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χεῖρα ἐπιθεῖναι κάραν· τῷ λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν· σύ με μᾶλλον ἁγίασον σὸν δοῦλον :~

ἕτερον διώδιον, ὁ αὐτός,

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ·

Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικὸν· τινάξαντες καρδίας ἐγρηγόρσει· τῷ ἐρχομένῳ καθᾶραι ψυχὰς, ἐν ῥείθροις βοήσωμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Ἱλαρυνέσθω πρᾶξις ἐν ἡμῖν· ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ᾽ ἄμφω φανέντες φαιδροί· τῷ πάντας καθαίροντι, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα βοῶμεν τὸν κύριον :~

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ· κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ· πίστει τῷ δόντι δεσπότῃ πιστοί· ὡς δοῦλοι προσάξωμεν· βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν :~ ὁ εἱρμός·

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ· οἱ ὅσιοι τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες· ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες θεὸν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ΄· ὁ εἱρμός·

Ἐμεγάλυνας χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε θεὸν· ἀφ᾽ ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιεθέτο σῶμα· τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζοντες· πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν :~

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ· ἀπωσάμενοι ἐπαξίαν, βαπτίσματος τοῦ θείου· νῦν μὴν ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· ἥκει γὰρ ὁ κτίστης, κάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην· ῥείθροις βαπτιζόμενος· πᾶσί τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν :~

Ἀφορῶντες εἰς χριστὸν· ταπεινούμενον ἑκουσίως· μέχρι τῆς δούλου μορφῆς· ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιὰν· νῦν ταπεινωθῶμεν ἐν πνεύματι, συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενον· τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν :~

ἄλλος· Ἡ τὸν ἀχώρητον θεόν·

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρὺν, ῥύπον ἀπορρίψαντες· καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι· ῥείθροις θείοις ἐποφθῶμεν καθαροί :~

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκοντι, τῷ χριστῷ, δεῦτε προσεγγίσωμεν· τῶν δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις :~

Ἐν τῇ γεννήσει σου σῶτερ· ἡμᾶς ἑορτάσαντας· μετὰ μάγων καὶ ποιμένων· νῦν προσδέξαι· σὲ τιμῶντας βαπτισθῆναι μολοῦντα :~ ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸν ἀχώρητον θεὸν· ἐν γαστρὶ χωρήσασα· καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα· σὲ ὑμνοῦμεν παναγία παρθένε :~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα· ἦχος α΄·

Τὸν τάφον σου σῶτερ·

Φορέσας τὴν ἐμὴν, υἱέ μου πτωχείαν· προσέρχῃ ἑαυτὸν, τοῖς οἰκέταις μηνύων· καὶ βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ ἰωάννης ἐβόα· πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, θεὲ ὑπεράγαθε :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Προσέρχεσθαι χριστὲ· ἀγαθότητι μέλλεις· πρὸς ῥεῖθρα ποταμοῦ, ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν· ἀπεργάσασθαι χάριτι· θεῖε πρόδρομε· τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων· καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον· τὸν μόνον φιλάνθρωπον :~ Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα·

ἦχος δ΄· Ταχὺ προκατάλαβε·

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν·

αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ βηθλεέμ· καὶ αὕτη ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ κολυμβήθρα· τότε ἀστὴρ τοὺς μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ πατὴρ, κόσμῳ σε ὑπέδειξεν· ὁ σαρκωθεὶς καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐμφανῶς κύριε δόξα σοι :~

ἦχος β΄. Πρός· Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου·

Πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ· μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ βάπτισμα· ἐκπληρῶσαι θέλων τοῦ ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον· καὶ φησὶ πρὸς τὸν ἰωάννην· δεῦρο ὑπηρέτησον ὦ βαπτιστὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἅψαι τῆς κορυφῆς τοῦ συντρίψαντος, τὴν κάραν τοῦ δράκοντος· καὶ ἀνοίξαντος τὸν παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ :~

ἦχος γ΄. Πρός· Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνῃ τῷ σωτῆρι, μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ, τὸν δεσπότην δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν· ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνὴ τοῦ πατρὸς, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττεν :~

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Δεῦτε ἅπαντες τῷ νοΐ, τὴν ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ ἰορδάνου· καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου, τὸν βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ· ὁ ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον σῶτερ καὶ ἀπεστράφησαν, κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ σεραφίμ· ἀνεχώρησεν ὁ ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν ἠλιοῦ, δι' ἐλισσαίου μηλωτήν· πῶς μὴ δύει εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις· πῶς δὲ μὴ φλέξει με ὅλως δὲ οὐ πυρούμενος· τί βραδύνεις βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσαι τὸν κύριόν μου, ὁ ἰορδάνης βοᾷ πρὸς ἰωάννην· τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν· πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν, ἄφες ἁγιάσαι κἀμὲ, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν· ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη :~

τροπάριον ἦχος δ΄.

Ἑτοιμάζου ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου νεφθαλείμ· ἰορδάνη ποταμὲ στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν δεσπότην· ἀγάλλου ὁ ἀδὰμ σὺν τῇ προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν· χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι :~

Ψ ὁ τριῴδιον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· τούς τε εἱρμοὺς καὶ τὰ τροπάρια ποιοῦν τὰ ὀκτώ· καὶ πάλιν τοὺς εἱρμούς· ἡ ἀκροστιχίς· Ψ ἡ δευτέρα· ᾠδὴ α΄. ἦχος β΄.

Τῷ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηράναντι· καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· καὶ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἡ ἀπόρρητος τοῦ κτίστου συγκατάβασις· πρὶν ἐκ παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον τελέσων ἔρχεται· ἐν ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν·

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται· πρὸς ἰορδάνην πρόδρομος· νῦν ἡ τοῦ λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν θεότητι· διὰ τοῦ πατρὸς γάρ· πλουτήσων ἥκει χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ βαπτίσματος· ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε παίδων ἀγαθῶν· τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφὲν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός· διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· τὸν κύριον ὑμνεῖ-

εἰς αἰῶνας ἀτελεύτητος, θεὸς ὁ προαιώνιος:~ Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Ἰστέον ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου τελεῖται, διὰ τὴν ἑορτὴν καὶ θείαν μνήμην αὐτοῦ:~

Ἰστέον ὅτι εἰ μὲν εἰσὶ δύο κυριακαί, μεταξὺ τῶν Χριστοῦ γεννῶν καὶ τῶν φώτων, ἀναγνώσκεται τῇ πρώτῃ κυριακῇ, εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον, ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. καὶ τῇ ἄλλῃ κυριακῇ, εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον, ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. εἰ δὲ τύχῃ ἓν σάββατον καὶ μία κυριακή, ἀναγνώσκομεν τῷ σαββάτῳ, σάββατον μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν. τῇ δὲ κυριακῇ, κυριακὴν πρὸ τῶν φώτων:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, β΄. προεόρτια τῶν φώτων, καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Προεόρτια ᾄσματα. εὐσεβῶς προηχήσωμεν. τοῦ σεπτοῦ βαπτίσματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος. σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν πρόδρομον αὐτοῦ. καὶ αἰτεῖσθαι τὸ βάπτισμα. τὸ σωτήριον εἰς ἀνάπλασιν πάντων. τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων. καὶ μετασχόντων τοῦ πνεύματος:~

Χριστὸς ἀναδείκνυται. ὁ θεὸς ἐπιφαίνεται. ὃν Δαυὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα. καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ βάπτισμα. αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμέ, εὐφροσύνης πληρώθητι, γῆ καὶ θάλασσαι. οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη. καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι. φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι:~

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε. καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται. τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα τὸν ὑποδυνάμε. πῶς σε ποτάμια ῥεύματα, εἰσδέξονται κύριε. ἐπιβαίνοντα γυμνόν. οὐρανοὺς τοῖς νέφεσι. περιβάλλοντα. καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν, τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν. τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντος:~

Ἕτερα τοῦ ὁσίου. ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱεράρχα Σίλβεστρε, ἱερωσύνης φωτί, ἱερῶς φωτιζόμενος. τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας. φωτοβόλοις διδάγμασι. μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον. οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπεδίωξας. σκότος αἱρέσεων. ὦ φωσφόρε σήμερον ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι πανηγυρίζομεν:

Πάτερ θεοφόρε Σίλβεστρε, στύλος ὤφθης πυρός. ἱερῶς προηγούμενος. ἱεροῦ συστήματος. καὶ νεφέλη σκιάζουσα. αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαίρουσα. ταῖς ἀπλανέσι σου. διδαχαῖς ἑκάστοτε. τὴν εὐκλεῆ, ὅθεν καὶ πανίερον, μνήμην σου σέβομεν:~

Πάτερ θεηγόρε Σίλβεστρε. ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν. τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέκλεισας. ἱερῶς θαυμαζόμενος. ἑλλήνων πλήθη, θεῷ προσήγαγες. ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας. θαύματα μέγιστα. ἐκτελῶν ἐνώπιον. τούτων σαφῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με. οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί. σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτή, λαμπροτέρα δὲ σήμερον ἡ ἐπερχομένη. ἐκείνη ἄγγελον εἶχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη πρόδρομον εὗρε προητοιμαστήν. ἐκείνη αἱμάτων

ὑμνεῖν σε θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν:~

Ὁ ἕτερος χορός·

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων· Νύμφη πάναγνε, μῆτερ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας· ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ· Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας:~

Ἐξαποστειλάριον· Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ·

Φιλοσοφίας ἔρωτι· περιέτεμες πάτερ· τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης· ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι· καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας θεόφρον· τῆς τριάδος ὁ μύστης· ὦ βασίλειε σοφέ, καὶ λάμψις τῆς οἰκου:~

Ὅμοιον δεσποτικόν·

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν νόμον πληρώσας· ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ κτίστης· καὶ σπάργανα εἱλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ· ὡς θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων:~

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους δ΄· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος πλ. α΄·

Χαίροις ἀσκητικῶν·

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί· ὁ ἐκ πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως, τεχθεὶς ὡς λόγος· καὶ ὡς θεὸς ἐκ θεοῦ· ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ θεότητι· διὸ κατὰ νόμον· ὁ ὑπὲρ νόμον γενόμενος· κατάρας νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας· καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται· ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον αὐτοῦ συγκατάβασιν· ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν· καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν· αὐτὸν δυσωποῦντες· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον·

Θέσει υἱὸς θεοῦ γεγονώς· ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θείου βαπτίσματος· τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων υἱὸν· τοῦ θεοῦ καὶ λόγον ὁμοούσιον· πατρὶ καὶ συνάναρχον· ὡμολόγησας ὅσιε· αἱρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα· τῇ λαμπρότητι· τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας· ὅθεν καὶ τὰ βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας· συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι· χριστῷ τῷ πλουσίως· διανέμοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὅμοιον·

Ἔνδον ἐπ᾽ ὀπισθίου ναοῦ· ὡς ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας· τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν· τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς· ὡς στολὴν ἁγίαν περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον ὅσιε· ἱερατεύων· καὶ θεῷ παριστάμενος· καὶ τὴν ἄϋλον· λειτουργίαν τελούμενος· μέμνησο συμπαθέστατε· παμμάκαρ βασίλειε· τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον· χριστὸν ἱκετεύων· τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

Ὅμοιον·

Ὅλος ἱερωμένος θεῷ· καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος· σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς· τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διεφαίνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος· καὶ σοφῶς διηγούμενος· τὴν ἐν τοῖς οὖσιν εὐταξίαν ποιούμενος· ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν· ὅθεν σε θεορρήμονα· καὶ θεῖον διδάσκαλον· καὶ φωτοφόρον φωστῆρα, τῆς ἐκκλησίας κηρύττομεν· χριστὸν ἀνυμνοῦντες· τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~ Δόξα ἦχος πλ. β΄·

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι:~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·

ἦχος πλ. β΄· Ψοῦ μαλαξοῦ·

Ὢ θαύματος ὑπερφυοῦς· ὢ μυστηρίου φοβεροῦ· ὁ ἐν ἀρχῇ θεὸς λόγος, ἀρχὴν λαμβάνει χρονικήν· καὶ ὀκταήμερον βρέφος ὁρᾶται, ἡ πρὸ αἰώνων σοφία· τὴν σάρκα περιτέμνεται· ὁ διαπλάσας τὸν ἀδάμ· καὶ πρόσφατον δέχεται προσηγορίαν, ὁ ὢν καὶ διαμένων

εἰς

της, γεννήτειραν ἑαυτοῦ, γενέσθαι, ὅθεν μακαρίζομεν· γενεαί σε πᾶσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Καταβασία·

Μυστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε· κάμινος πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι τοῦ ἰορδάνου, καὶ στέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοί· καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὁ ἕτερος χορός·

Ελευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται· Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι· Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης· Νῦν εὐλογείτω συντόμως τὸν αἴτιον· Η πρὶν τάλαινα, τῶν ἐθνῶν πανοικεία :~

ᾠδὴ θʹ· ὁ εἱρμός·

Η τὸν προηλίου φωστῆρα τὸν θεὸν ἐξαναστείλαντα· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἀφράστως σωματούμενον· εὐλογημένη πανάγνε· σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν :~

Υπέρβας τοὺς ὅρους· χριστὸς τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως· ὑπερφυῶς παρθένου ἀποτίκτεται· καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διακελεύεται· τὴν σάρκα περιτέμνεται· καὶ πληρωτὴς τοῦ νόμου δείκνυται :~

Δεῦτε τοῦ δεσπότου, τὰ ἔνδοξα χριστοῦ ὀνομαστήρια· ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν· ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον· σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ, τοῦ ἱεράρχου μεγαλύνομεν :~

Του ἀρχιποίμενος, ὡς πρόβατον πιστὸν χριστοῦ βασίλειε· τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν ὑπὲρ προδέδωκας· προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε :~

Τὸ τῆς ἐκκλησίας· πανίερον χριστοῦ καὶ τίμιον σύστημα· ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον ἱεραρχίας σοφέ· ὁ πανώλης ἐν βροντηθεὶς, καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ πνεύματος, αἴγλην οὐχ ὑπήνεγκεν βασίλειε :~

Τῆς τῶν ἀποστόλων, καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν ἀθλοφόρων χριστοῦ· πατριαρχῶν σκηνῆς καὶ τῶν δικαίων φυλῆς· τῆς χαρᾶς τε τῶν προφητῶν· ἠξιώθης βασίλειε· τῆς θεικοῦ λάτρεις γὰρ· καὶ τῆς τριάδος μύστης γέγονας :~

Τὰ ὑπέρῳα, ἐν ὕδασι στεγάζων μόνος κύριε· ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσοις τε, ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος· ἐκ βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί·

εἱρμὸς, ὁ αὐτός·

Λαοὺς διατρέφεις, μιμῶν τὰς τὸν δεσπότην ἐκμιμούμενος· βρῶσιν βροτῶν πάντων καὶ σιτίον· καταλλήλως τῷ καιρῷ· παρέχων ἐπιτήδεια, ὡς οἰκονόμος ἄριστος, τῆς θείας χάριτος βασίλειε·

Αξίως τὴν χάριν, ἐκ πνεύματος λαβὼν τῆς διακρίσεως· τοὺς ἀναξίους, ζήλῳ πυρπολούμενος· ἐξωστράκισας τῆς ἱερατικῆς, λειτουργίας τοῦ βήματος· ἀξίους δ' ἐφανέρωσας, σὺν τῷ ἐφραὶμ τὸν ἀναστάσιον :~

Ζημίας τῆς κάτω, τὴν ἄνω προσήκοντος ἀντικτώμενον· καὶ πρὸς ἐκείνην ἔνθεν προπεμπόμενον, τῶν βροτῶν πάντων οἱ χοροὶ, κάτω μάκαρ ἀνύμνησαν σε· ἄνω δ' εὐφήμουν ἄγγελοι, ὁ δὲ χριστὸς λαμπρῶς κατέστεψεν :~

Ομνύτος ἐκκλησίας, ἐδείχθης φιλεργὸς θεόφρον μέλισσα· καὶ γὰρ ἁπάσας αἱρέσεις κατέτρωσας· τῶν ἁγίων τὰς ἀρετὰς, ἀπάντων δὲ συνήθροισας· καὶ φωτισμοῦ γλυκύτητα· πᾶσι βραβεύεις σίμβλοις βίβλων σου :~

Σὲ τὴν σεπτὴν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων μακαρίζομεν· καὶ τὴν χαρὰν παρθένε τοῦ ἀγγέλου σοι· προσφωνοῦμεν χαρμονικῶς, χαῖρε δέσποινα λέγοντες· χαῖρε δόξα παγκόσμιε· χαῖρε ἁπάντων ἡ εὐπρέπεια :~ Καταβασία·

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος

Μαρίαν δηλῶ· ἀπελέγχων ὁ θ(εὸ)ς τὴν τοῦ τυράννου, θραύει τὸν παῖδα, ἀλλ' ἐντεύξει σου, τούτῳ τὴν ῥῶσιν χαρίζεται· ἀλλ' οὐ βουληθεὶς συνιέναι, ὁ παράφρων πυρίκαυστος, περὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς πὲρ ἐγένετο:~

Ἀδίκων χειρῶν, ἐλυτρώσω ἀθεμῆ γύναια περὶ τῆς μὲν πενίᾳ συγκαμπτόμενος, τῆς δὲ τῇ βίᾳ μαχόμενος· ἀλλὰ τὴν τῶν ἀρκύων τοῦ πλάνου, σὺν συζύγῳ λυτρούμενος· τῆς δὲ χειρόγραφον ῥήξας ἁμαρτιῶν μυστικῶς:~

Κρουνοῖς τοῖς τῶν σῶν, θεοσόφων διδαχῶν ἀρδεύσας μάκαρ, σοφοὺς ἑλλήνων, σοφῶς ἤγρευσας, καὶ ἰουδαίων τοὺς ἔμφρονας· ἔπεισας τοῖς θαύμασιν ὄντως, τὸν Χ(ριστὸ)ν θ(εὸ)ν σέβεσθαι· ὁ μὲν σοφίαν γὰρ ζητεῖ, ὁ δὲ σημεῖον ἀεί:~ Θεοτ(οκίον).

Ἀδύτου φωτὸς, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα παρθένε· σαφῶς ἐδείχθη, τοῦ φωτίζοντος, ἄνθρωπον πάντα ἐρχόμενον· κόρη εἰς τὸν κόσμον διό σε· ἱκετεύω ὁ δοῦλος σου· ῥῦσαι με σκότους ἀφεγγοῦς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:~

Καταβασία·

Νέοις εὐσεβεῖς καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας· διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε· καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε ὁ τῶν π(ατέ)ρων κ(ύριο)ς καὶ θ(εὸ)ς εὐλογητὸς εἶ:~ ὁ ἕτερος χορός·

Ἔφλεξε ῥεῖθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας· ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα· Νέοις φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας· Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας· ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ πν(εύματο)ς:~ ᾠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ συστησάμενον τὰ πάντα θ(εὸ)ν λόγον· καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Ἡ ὀγδόη ἡμέρα, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ δεσπότης· τὴν δὲ τε δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου σωτὴρ ὑπάρχει καὶ κ(ύριο)ς:~

Τῶν Χ(ριστο)ῦ γενεθλίων· ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη· τοῦ ἱεράρχου ἡ πανένδοξος μνήμη· ἣν γεραίροντες πιστοὶ ὑμνοῦμεν τὸν κ(ύριο)ν:~ τοῦ ἁγίου·

Τὸν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον βασίλειον τῷ κόσμῳ· φῶς εὐσεβείας· σάλπιγγά τε θεολογίας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ· ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς θεολογηθέντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Οἱ τῶν θείων σου λόγων· ἀπολαβόντες βασίλειε ἀπαύστως· ἐν τῇ σῇ μνήμῃ πανηγυρίζοντες βοῶμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν σέβειν τριάδος φύσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~ Θεοτ(οκίον).

Τὸν ἐκ π(ατ)ρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον θ(εὸ)ν λόγον· καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ παρθένου· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

εἱρμὸς ἄλλος· Τὸν ἐν καμίνῳ·

Ῥήσει χειλέων σου σοφὲ ἐξεχύθη ὅθεν θεία χάρις· καὶ τῶν ὄντων τὴν φύσιν ἐν θεοπνεύστῳ γραφῇ πανσόφως, πὲρ διετράνωσας, ὡς ὑπὲρ χειρομύστης, καὶ σεπτὸς θεηγόρος:~

Ὁ τῶν ἱερῶν πανευπρεπὴς· στολισμὸς καὶ ἀσκητῶν κανὼν καὶ τύπος· θεολόγων ἀκρότης· τῶν διδασκάλων κρηπὶς· καὶ κλέος, ἱεραρχῶν ἔνθεον· τῶν πιστῶν ὁ στῦλος· βασίλειος τιμάσθω:~

Μυσταγωγῶν ὀρθοτομεῖν· ἀληθείας ἱεράρχα πάντας λόγον, ὁποίοις ὡς φθόγγοις, θείας ἐννοίας λαμπρῶς, συγγραφεῖς, οἷα περ ἐκ π(ατ)ρὸς, ἱερᾶς πυξίδος, συγκινῶν τὴν γραφίδα:~ Θεοτ(οκίον).

Ἀπὸ πασῶν τῶν γενεῶν, ἐξελέξατο ἁγνή σε ὁ τῶν ὅλων, ποιητὴς καὶ δεσπότης,

χθη· ἔνθα δή, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διανύσας· καὶ τῷ σταθηρῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀρρεπτω τὸν ἔπαρχον καταπλήξας· καὶ λόγοις ἐνθεὶς, δι᾽ ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε· καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ἐξεπαίδευσε· καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ χυ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς κν ἐξεδήμησεν· ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμὼν, ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος· μέλας δὲ χρῶμα· ὠχρότητι δὲ τὸ πρόσωπον· σύγκρατος· ἐπίρριν· εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς ὑπεσταλμένος· δὲ ἐπισκίνιον συνεσπακὼς φροντιστικῷ ἐοικώς· ὀλίγαις δὲ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκεις τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους· ἠρέμα ἐν χρῷ κουρείας· τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος· μεσαιπόλιος· υἱὸς βασιλείου καὶ ἐμμελείας· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς θεόδοτος, ξίφει τελειοῦται· στίχ·

Ὁ θεόδοτος οὐκ ἀνέξομαι λέγει,
Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ θυ τμηθῶ χάριν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ πὴρ τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται :~ στίχ·

Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς πὲρ,
Τῆς σῆς τελευτῆς σοῦ τὲ ἐκ μικροῦ γόνον·

ᾠδὴ ζ΄· ὁ εἱρμός·

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾶ λατρευομένης· οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτῳ προστάγματι· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~

Λαμπρὰ παμφαὴς, τὰ γενέθλια χυ, καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος· ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῇ διατάξει, ὁ σὴρ περιτέμνεται· οὐχ ὡς θς, ἀλλ᾽ ὡς βροτὸς καὶ νόμου πλήρωμα :~

Τὸν νόμον πληρῶν· ὁ τοῦ νόμου ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον· ἐθελουσίως περιτέμνεται· περιτομὴν ἐργαζόμενος τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος· καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~ τοῦ ἁγίου·

Εἰκὼν τοῦ πρς, ὁ υἱὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ πνεύματος ὦ βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον· οἶκος τε τῆς ὅλης τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἀντιδοξάζονται :~

Βυθίσας τὸν νοῦν· εἰς τὰ βάθη τοῦ θυ τὰ ἀκατάληπτα· καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως· ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίας· καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~

Ὡς σύμπνοια νοῦ· ἰσάριθμε ξυνωρίς· ἡ ὡς περ μία ψυχὴ· ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος· ἐν γρηγορίῳ βασίλειος· πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι· ἐν βασιλείῳ γρηγόριος· νῦν ἱκετεύσατε, χν ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν :~

Πὴρ ὀρφανῶν· καὶ χηρῶν προστάτης καὶ πλοῦτος πένησι· τῶν ἀθυμούντων ἡ παράκλησις· καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις· γήρως βακτηρία ἐδείχθης· παιδαγωγία νεότητος· καὶ μοναζόντων ἀρετῆς κανὼν βασίλειε :~

Καθάρας τὸν νοῦν· ἰλυώδους μολυσμοῦ πάντος βασίλειε· συνδιεσκέψω τὰ τοῦ πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι πνεύματι· ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν τριάδα ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρων ἡμῶν :~ θεοτ·

Ἐν βάτῳ μωσῆς· ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾶ πυρπολουμένην ἁγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον· αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας ἑνωθείσης παχύτητι· σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων ὑποστάσεων :~ ὁ αὐτός·

σιν ἱερεῦς, συμφυὴς νόμος πέλων, φω-
ταυγὸς διεξώρυσεν ἀνθρώπων γένοις· λόγος
τε μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία:~

κοντάκιον, ἦχος δ'·

Ἐπεφάνης σήμερον·

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ ἐκκλησίᾳ· νέ-
μων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βρο-
τοῖς· ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐ-
ρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε:~

Ὁ οἶκος·

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατήρ· τὸ στόμα τῆς
σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων· Βα-
σίλειος ὁ μέγας πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς·
δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ·
θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι
τοῖς τούτου τερπόμενοι· ὡς περ λαμ-
πάδι ἀστραφθέντες τῷ τοῦ βίου καθαρ-
τικῷ πυρὶ θαλφθέντες, μιμούμενοι αὐ-
τοῦ τὴν πίστιν· τὴν ζέσιν· τὴν ταπείνω-
σιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως θεοῦ·
πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανο-
φάντορ Βασίλειε ὅσιε:~

Μὴν Ἰαννουάριος ἔχων ἡμέρας λα'·
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι', καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'·
Εἰς τὴν πρώτην ἑορτάζομεν τὴν κατὰ
σάρκα περιτομὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:~ στίχ.

Χριστοῦ περιτμηθέντος ἐτμήθη νόμος·
Καὶ τοῦ νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη χάρις·

Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς κοσμικῆς δια-
τάξεως κατεδέξατο· ἵνα τὴν ἐν πνεύματι
ἀχειροποίητον περιτομὴν εἰσαγάγῃ,
ταύτην δὲ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ
χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν ἁγίων
πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν·
καὶ μέντοι πανηγυρίζομεν, καὶ ἑορτὴν
καὶ δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ
τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα κύριον ταύτην κα-
ταδεξάμενον· ὥσπερ γὰρ ἔνσαρκον
γέννησιν δι' ἡμᾶς καὶ τ' ἄλλα πάντα
τῆς φύσεως ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον
ἐκπέφευγε καὶ τὸ ἀληττοπον εἴληχεν,
οὕτως καὶ περιτομὴν ἐδέξατο ἔννο-
μον, ὥστε καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφρά-
ξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀναληφέναι
κατατολμώντων λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ
κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ
περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειλη-
φὼς ἦν· καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους
ἐπιστομίσαι τὸ σάββατον μὴ τηρεῖν·
καὶ τὸν νόμον λύειν συκοφαντοῦντας,
τὸν μέχρι καὶ τῆς περιτομῆς τὴν τοῦ
νόμου διασώσαντα φυλακήν· διά τοι
τοῦτο μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἁγίας αὐ-
τοῦ ἐκ παρθένου γεννήσεως, ἀνδόκησεν
ἀχθῆναι παρὰ τῆς μητρὸς καὶ Ἰωσὴφ εἰς
τόπον ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ πε-
ριτέμνεσθαι, καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλή-
θη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν
ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆ-
ναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς παρθένου·
καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων
διῆγεν ἀνθρωπίνως· προκόπτων ἐν
ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι εἰς σωτη-
ρίαν ἡμῶν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πα-
τρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου
Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγά-
λου· στίχ.

Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν κυρίῳ·
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βί-
βλων·
Ἰαννουαρίοιο θάνεν, Βασίλειε πρώτῃ·

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεν-
τος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαρ-
ρησιάσατο πίστεως· τῆς Ἀρείου κακοδο-
ξίας, ᾗ προσετέθη ὁ βασιλεύς· πυρὸς
δίκην λυμαινομένου τὰς ἐκκλησίας·
ἦν δέ, πρὸς πατρὸς ἐκ Πόντου· πρὸς δὲ
μητρὸς Καππαδόκης· ἐν δὲ λόγοις, οὐ μό-
νον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πα-
λαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλ-
θὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κρά-
τος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δέ, τὴν διὰ
πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν· καὶ
διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προ-
βάς, ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνή-
χθη·

Ὑπὲρ θαύματα κόρη· τὸν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ἐκυοφόρησας, λίαν ὁμοιωθέντα· δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν· ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Στ· ᾠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς· τῆς ἐρήμου ἐπιστὰς ὁ ἰωάννης· ἐπιστρέφων καρδίας μεταμοούσας θερμῶς· δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον· ἐν τῷ ἰορδάνῃ σωτῆρα καὶ δεσπότην:~

Χειμάρροις πέφυκας φυσῆς· ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις· τί ἀποπλῦναι ζητῶν· ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις· τῶν ὑμνολογούντων χριστὲ σὲ εἰς αἰῶνας:~

Ψύξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν· τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι· καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμὸν· πηγάσαι καὶ ἄφεσιν δέσποτα· ἔρχῃ βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις ἰορδάνου:~

Ὡρῶν καὶ χρόνων ποιητὰ· ὑπὸ χρόνον γεγονὼς δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου πατρὸς· ἐπέστης τὰ χρόνια πταίσματα, πάντων ἀποπλῦναι ἐν ῥείθροις ἰορδάνου:~

ἄλλος· νικηταί·

Μίαν φύσιν πάτερ· τῆς μιᾶς θεότητος θεολογήσας· ἐν τρισὶ προσώποις νοουμένοις, ἔμελπες ἀκαταπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ἀληθείας πάτερ· ἀληθὴς διδάσκαλος ἀναγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης· ὅθεν ἐστηλίτευσας μέλπων ἀπάτην· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Κορυφαῖος ὤφθης· ἱεροῦ συστήματος ἱερομύστα, καὶ τοῦ κορυφαίου, μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν θρόνον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ἀρεταῖς ἐνθέοις· πάτερ τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας· ὅλος ὡραιώθης· καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι βοῶν συνήφθης· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~ Στ·

Ῥήμασί σου θείοις· γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ τῶν αἰώνων· μακαρίζομέν σε· τὴν ἀεὶ μακάριον καὶ μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

ὁ εἱρμός·

Νικηταὶ τυράννου· καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γεγονότες· οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον· τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδὰμ βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς· ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν:~

Ἰδών σε ὁ ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν ἀφιγέται· ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ᾽ αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ βάπτισμα· ἐκπλαγεὶς συνεστάλη· μηδ᾽ ὅλως χεῖρα ἐπίσαι σε τολμῶν, τὸν ἁπτόμενον πάντων ὀρέων καὶ καπνίζονται:~

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη· προμηνύουσα ἔαρ· ἐπέστη νοητὸν ὁ βαπτιστὴς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι· τῶν ἀμέτρων πταισμάτων· καὶ ζάλῃ ὑπομένουσιν ἀεί· ἁμαρτιῶν πραγμάτων· πονηροτάτοις πάθεσιν:~

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης· τὸ πατρὸς ἐκλάμψαν· τοῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν· ἄδυτε ἥλιε χριστὲ· καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῷ σου βαπτισμῷ· ὡς θεὸν καὶ σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίνη· ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη· ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἄκαρπος μείνῃς· ψυχή μου ἀλλὰ βόησον θεῷ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· ἥμαρτηκά σοι σῶσόν με:~

Φωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ἐρήμοις καρ-

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς ἰουλιανοῦ· ἐξ ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη· καὶ παραστήσαντες αὐτὸν τῷ ἡγεμόνι [illegible]ίλῳ· ὡμολόγησε τὸν χριστὸν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας· διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἶθ᾽ οὕτως ἐξ ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν κωνσταντινουπόλει· αὖθις καὶ ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τείνεται, ὡς ἐξαρθρωθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ· εἶτα λωροτομεῖται· καὶ σιδήροις πειρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας· καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη· εἰς καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος καταδικάζεται· ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνῃ, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο· τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινὲς καὶ φιλέται ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ· μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος σέργιος ξίφει τελειοῦται· στίχ.

Οὕτω τίς εἶπεν ἰδὼν ξίφος πέλας,
Ὁ σῆς χαρᾶς σέργιος ἐτμήθη κάραν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος θεόπιστος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται· στίχ.

Κτείνουσι θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις·
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς, ἐκ δυσβουλίας·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ· τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς χώρας·

ᾠδὴ ζ΄· ὁ εἱρμός·

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾶ λατρευομένης· οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεώτατον προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Στολὴν ἰσραὴλ ἐπενδύων με χριστὲ τὴν γυμνωθέντα· τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος· γυμνὸς προσβαίνεις τοῖς ὕδασιν· ἐλέου ἀγαθότητος πλούτῳ· ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου:~

Τίς αὕτη χριστὲ· ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία· τίς ἡ πτωχεία· τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις· ἔφη ὁ ἡνίκα σε εἶδεν, ὁ ἰωάννης γυμνούμενον· καὶ βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐγκελευόμενον:~

Ἐφῆψας χριστέ· ὥσπερ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον· τοῦ ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ ἀνευρὼν κατεκάλλυνας· τῷ βαπτισμῷ σου ἀγαθέ, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε:~

ἄλλος· Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·

Δίκαιος ὥσπερ φοῖνιξ· ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὑπερεξήνθησας· καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες· διατρέφονται ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἰσχυροῖς τῶν σῶν λόγων· ἀποδείξεσιν εἷλες τοὺς ματαιόφρονας· νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελῴδεις, πανασοίδιμε σίλβεστρε· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνας σου πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον· σὺν πᾶσι τοῖς δικαίοις, μεθ᾽ ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελῳδούντων μνημόνευε· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὁ κλεινὸς ἱεράρχης· τῇ τοῦ πνεύματος αἴγλῃ, καταλαμπόμενος· τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ θεοτ.

·ὑπερ·

ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

ὁ οἶκος·

Οὐκ ἀπαιτῶ σε βαπτιστὰ τοὺς ὅρους ὑ-
περβῆναι· οὐ λέγω σοι εἰπέ μοι ἃ λέ-
γεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁ-
μαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με, σιω-
πῶν καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βα-
πτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίω-
μα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀγγέλοις·
καὶ γὰρ πάντων τῶν προφητῶν, μεί-
ζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν, οὐδεὶς
σαφῶς με κατεῖδεν· ἀλλ' ἐν τύποις
καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ ἐ-
πὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην·
Σῶσαι γὰρ ἥκω ἀδὰμ τὸν πρωτό-
πλαστον:~

ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου σιλβέστρου·

ἦχος β'· Τὰ ἄνω ζητῶν·

Σοφίας θεοῦ· ἐμπλήσας τὸ στόμα σου· τριά-
δος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας· καὶ
τὴν ἀθεότητα· τῶν τυράννων κατέ-
βαλες σίλβεστρε· τῇ σφενδόνῃ τῶν λό-
γων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν
χριστόν:~

ὁ οἶκος·

Τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, τὴν κα-
θέδραν πλουτήσας, τοῦ θεοῦ λειτουργὸς,
ἐδείχθης θαυμασιώτατος· ὡραΐζων στη-
ρίζων καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις
τὴν ἐκκλησίαν· τοῦ ὡς ἀστὴρ φωτοβό-
λος φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, τριάδα
σεβασμίαν διδάσκων, ὡς ἀμέριστον μίαν θεό-
τητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν
ἀποδιώξας σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ
ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν χριστόν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'· μνήμη τοῦ ἐν ἁ-
γίοις πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρου πάπα
ῥώμης:~ στίχ·

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων ζαμ-
βρὴν μάγον·
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν σίλβεστρος ῥώμης
πάπας·

Θυμὸν ἀποπνέει σίλβεστρος δευτέ-
ρῃ ἠοῖ·

Οὗτος χειροτονεῖται διὰ τὴν εἰς ἄκρον
ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς πρεσβυτέρας
ῥώμης ἐπίσκοπος, τοῦ μιλτιάδου τὸν
βίον ἀπολιπόντος· πολλῶν οὖν θαυ-
μάτων γενόμενος αὐτουργός· καὶ τὸν
μέγαν ἐν βασιλεῦσι κωνσταντῖνον πρὸς
τὴν εἰς χριστὸν πίστιν χειραγωγήσας· καὶ
διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος τὰ τῆς ψυ-
χῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα
καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ νόμου προκη-
ρυχθέντα τὸν χριστὸν ἀποδείξας· καὶ τὸν
ταῦρον ζωώσας ὃν ἀνεῖλεν ἐπῳδῇ ἑ-
βραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε· καὶ πολ-
λοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονώς, ἐν βαθεῖ γή-
ρᾳ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερο-
μάρτυρος θεαγένους:~ στίχ·

Θεαγένης βληθεὶς τοῦ πόντου μέσον,
Ὢ καὶ βυθιστῆς ἔνδον ἐκρήξει πόλου.

Οὗτος ἦν ἐπίσκοπος ἐν τῷ παρίῳ τοῦ
ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τρι-
βούνῳ ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν χριστὸν ὁμο-
λογήσας θεόν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις
τύπτεται· εἶτα δεσμεῖται· καὶ με-
τὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκ-
δίδοται· ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς
ἀθλήσεως:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι θεόπεμπτος,
καὶ θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν ἁγίων ἀναργύ-
ρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται:~ στίχ·

Τὸν θεόπεμπτον σαρκικῆς λύσαι πέ-
δης, Ἦλθον θεοῦ πέμψαντος ἔμπυ-
ροι νόες· ὅσῳ Ἡ παρῆλθε τὸν βίον
θεοδότη· Ἡ ὅσων λυτῆρας ἡ τεκοῦ-
σα τῷ βίῳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος μάρκος ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται· στίχ·

Ὁ μάρκος οὐκ ἤκουσε γηΐνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν ὦτα γῆθεν ἀπά-
γων·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου βασι-
λείου τοῦ ἐξ ἀγκύρας· στίχ·

Βρύχημα χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀ-
γρίων, Βασίλειον τὸν πρᾶον οὐ κα-
τεπτόει·

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κύριος· ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γάρ, ἄλλον θεὸν οὐ γινώσκομεν:~

Μετανοεῖτε βοῶν· ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἤγγικεν· ὁ ἱερὸς πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος:~

Νόμος ὁ πάλαι φησί· καὶ προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος· ἦλθε Χριστὸς· ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θείῳ βαπτισμῷ· τοὺς παλαιωθέντας πολλοῖς παραπτώμασιν·

Ξένα φησὶ καὶ φρικτά· ὁ Ἰωάννης καθορῶν σήμερον· νῦν ἡ πηγή, τῆς ἀθανασίας προσῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥανίδος τὸ θεῖον ἐνδύσασθαι βάπτισμα:~

ἄλλος· Ἱνατί με ἀπώσω·

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων· ἄλυτα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον· καὶ πρὸς θείαν πίστιν· τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας· διανοίγων περ, τούτων τὸν νοῦν, τῇ ἀναπτύξει, τῶν γραφῶν, ἱεράρχα μακάριε:~

Ἡ καρδία σου περ ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαιώμασι· τοῦ κοινοῦ δεσπότου· οὗ ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ θαυμάτων χάριν πεπλουτηκώς· νόσους ἰᾶσαι· καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα:~

Νεμομένην καρδίας· νόσον ψυχολέτειραν δεινῆς αἱρέσεως· τοῦ πικρῶς μανέντος· δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου· θεοφόρε στήσας ὡς ἰατρός, χάριτι θείᾳ· τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας ποιμνίου:~

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα· τὸν ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα· χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμου πανάμωμε· χαῖρε λύπης λύσις· χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία· χαῖρε θρόνε θεοῦ ὑψηλότατε:~

ᾠδὴ ς´· ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ᾽ ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν· κύριε κύριε ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου·

Ὄμβρισον, ἁμαρτημάτων ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν· ὁ ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα:~

Πέλαγος Χριστὲ ὑπάρχων δικαιοσύνης προέρχῃ· νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· βυθίσαι τὸν δράκοντα· καὶ τοῦ Ἀδάμ, τὴν παράβασιν ψῦξαι:~

Ῥεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας Χριστὲ ὑπάρχοντα ὄντως· ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ· ἐβόα ὁ πρόδρομος· δοξάζων σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν:~

ἄλλος· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Ἀπρόϊτον καὶ φρουρὰν αἰωνίαν· συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρόν, λυμαινόμενον φθόνῳ· τοὺς προσιόντας μακάριε δράκοντα· ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλούς, τοῦ σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος:~

Ῥημάτων μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε παμμάκαρ· καὶ διδαχῶν εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε· θαυμάτων τε τὸ διαυγές· καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις:~

Ἰάματα καὶ χαρίσματα θεῖα· ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως· τοῦ παντουργοῦ· ἱεράρχα παμμάκαρ· καὶ παναγίου ἑκάστοτε πνεύματος· τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ· προσιόντας, ἰᾶσαι ἐν χάριτι:~

Θκ. Νοήσαντες θεηγόροι προφῆται· μυστηρίου σου παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς· προκατήγγειλαν τοῦτο· φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς ὑπερχαρῶς· τὰς ἰάσεις ὁρῶντες, πιστεύομεν·

ὁ εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνάγαγε:~

κοντάκιον ἦχος δ´· Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου γενόμενος ὁ κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω,

Digitized by Google

μου πτωχείαν πλουσιωτάτην ἐνδυσά-
μενος ἐφίστασαι· βαπτισθῆναι ἡ μῶν
των ἀπολύτρωσις :~

Ἡ γῆ ἡ οὕτως νῦν χορευέτωσαν· ὁ πάν-
των, βαπτίζεται εὐεργέτης· ἐν τοῖς ὕ-
δασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν
ἁμέρων παραπτώσεων :~

εἱρμὸς ἄλλος· Τὸν φόβον σου κε·

Ν οὸς καθαρότητα κτησάμενος· ἱεράρχης
γεγένησαι· χρίσμα ἅγιον δεξάμενος·
διό σε θεοφόρε πέρ εὐφημοῦμεν :~

Ϲ ταυρῷ τὸν παγύσαντα· παλάμας σαρ-
κὶ· θῦ ἐφαψώσας· λογικαῖς σου ἀποδ-
δείξεσι, καὶ ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας
παμμάκαρ :~

Ε ν θαύμασι μέγιστος γενόμενος· φυγα-
δεύεις τὰ πνεύματα· καὶ καθαίρεις τὰ
νοσήματα· τῶν πίστει αἰτουμένων, σίλ-
βεστρε θεόφρον :~ Θεοτ.

Π αρθένος ἁγνὴ μετὰ τὴν κύησιν, παρθε-
νία διέμεινας· θῦ λόγον γὰρ ἐγέννη-
σας· ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας·

ὁ εἱρμός·

Τ ὸν φόβον σου κε, ἐμφύτευσον ταῖς καρ-
δίαις τῶν δούλων σου· καὶ γενοῦ ἡμῖν
στερέωμα· τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλου-
μένοις :~ κατὰ τῦ ἁγίου· ἦχ πλ δ·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Π οταμοὺς ἀσεβείας ἀναδειχθεὶς· τῶν
δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν,
κατηύγασας σίλβεστρε, ἱεράρχης ὡς ἔν-
θεος· καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν
ῥύπον ἔπλυνας· καὶ ψυχὰς χειμάρ-
ῥου, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν συνελ-
θόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ᾄσμασι
σήμερον· καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· πρέ-
σβευε χῶ τῷ θῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πό-
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·

Αὐλῶν ποιμενικῶν·

Α όρατε θε· ἀκατάληπτε λόγε· ἐτέχθης
ἐκ πρς, ἀπορ φύσιν καὶ λόγον· πά-
λιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς παρθένου σὺ
ὁ ἀναλλοίωτος θεὸς ἦν· ἔρχῃ ἐν τοῖς ῥείθροις
τοῦ ἰορδάνου· νῦν βαπτισθῆναι σαρκί·
ὁ ἀΐδιος σῶσαι τὸ γένος τῶν
ἀνων :~ ᾠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Ε λήλυθας, ἐκ παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ
ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ κς, σεσαρκωμένος
ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου κε·

Θ αυμάζει σου· ἰὼ εὐεργέτα τὴν ἄφιξιν, ὁ
μέγιστος πρόδρομος· καὶ συστελλόμενος
κράζει σοι· πῦρ ὑπάρχων δέσποτα· μὴ
καταφλέξῃς με χόρτον χρηματίζοντα·

Ι στάμενον· ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελή-
ματι, ὁρῶν με νῦν προσέλθε· ὦ ἰωάν-
νη καὶ βάπτισον· ὅπως τὴν δι' ὕδατος
χάριν ἀνων τῷ γένει ἀπεργάσωμαι :~

Κ ρυπτόμενον, ὡς νεφέλαις σε ἔγνωκα
ἥλιον· θέμου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυ-
μνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμε-
νος· ὁ ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος :~

Λ αμπρύνεται· τῶν ἀνων ἡ φύσις καὶ
λύτρωσιν· τοῖς σκότεσιν εἰσδέχεται· τῆς
ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν· θεῖον περιβάλ-
λεται, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνου-
μένου μου :~

ἄλλος· Εἰσακήκοα κε·

Ι εράρχης θεόληπτος· χρίων ἱερέας,
θείῳ ἐν πνι· ἀνεδείχθης πέρ σίλβεστρε·
καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε :~

Ϲ υνέργεια τῦ πνς· νόσοις ἀπελαύνων
πάθη ἀνίατα· ἐθεράπευσας πάμμολ-
βε· ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παραφ-
φέροντας :~

Τ ῶν αἱρέσεων σίλβεστρε· πλάνην ἐκδιώ-
ξας ποίμνην ἐποίμανας· εὐσεβείας ἐπὶ
τὰ ὕδατα, ἐν χλόῃ θείας ἐπιγνώ-
σεως :~

Ε ξεχύθη σου χείλεσι· χάρις θείου πνς
διὰ τοῦτό σε· ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ θς
παμμάκαρ πέρ ἔχρισεν :~ Θεοτ.

Ι ασαί μου τὰ φαύματα· κόρη τῆς καρ-
δίας καὶ κατευόδωσον· τῆς ψυχῆς μου
τὰ κινήματα· εἰς θῦ παρθένε τὰ θε-
λήματα :~ ᾠδὴ ε· ὁ εἱρμός·

ὁ τῦ

Digitized by Google

πολλῷ· ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας δι' ἀκρασίαν ποτέ, πλουτίσαι βουλόμενος· ἔρχεται ἐπιβῆναι, ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, καὶ ὑπὸ ἰωάννου προφανῶς βαπτισθῆναι· ὑμνήσωμεν πιστοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν :~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ ἠσαΐου φωνή· βοῶντος ἑτοιμάσατε τὴν τοῦ κυ ὁδὸν· καὶ τρίβους ποιήσατε, ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ· ἅπαντας συγκαλοῦσα ἰωάννης ὁ πρόδρομος· διὸ συνδράμωμεν ἅμα· καὶ παράδοξα ἴδωμεν·

Ὁ προεόρτιος κανὼν, τοὺς εἱρμοὺς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ς'· ὁ προεόρτιος οὗ ἡ ἀκροστιχίς· κατὰ ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν εἱρμῶν· ποίημα ἰωάννου·

ᾠδὴ α'· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Τῷ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηράναντι· καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς· τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Αἰσθανόμενος τὴν τοῦ κυ ἔλευσιν· ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος πρόδρομος· ἐκ βοῶν προφανῶς· ἤγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε :~

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι· λόγε πρὶ συνάναρχε· ὅλον καθάρισον· μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον·

Γῆ ὡς γέγραπται· τοῦ ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον βλέψασα φῶς, αὐγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν· ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων θν, ὕμνει κραυγάζουσα· κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Δῆμον ἅπαντα· ὁ θεηγόρος πρόδρομος· βλέπων παραγενόμενον· τούτοις ἐφθέγγετο· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν· ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν· ποιήσατε, τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐν χάριτι σωζόμενοι :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὑμνεῖν σε πίστει, τὴν χάριν δίδου μάκαρ· ᾠδὴ α'· ἦχος πλ. δ'·

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον·

Υἱοθετήθης ἐν χάριτι σίλβεστρε· τῷ πνι καθαρὸν· βίον ἀσπασάμενος· καὶ θείαις ἀστραπαῖς ψυχὴν φωτοειδέστατος· γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· τῷ κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας· καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ὑπέταξας· τῷ πνι σοφέ, καὶ θεῖον καταγώγιον· τριάδος γεγονὼς προφανῶς, τῆς πορνείας τὰ πνεύματα· ψάλλων ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος· καὶ θεοπνεύστου γραφῆς γνώσει καλλυνόμενος· ἑλλήνων τοὺς σοφούς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας· χν ὁμολογεῖν σὺν τῷ πατρί, βοῶντας καὶ τῷ πνι· τῷ κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἐν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον· τὸν σαρκωθέντα χν· μάκαρ ἀνεκήρυξας· θελήσεσι διτταῖς· καὶ ἐνεργείαις σίλβεστρε, νοούμενον· καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας· τῷ κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν· ὁ μόνος πάντων θς, μήτραν ἀπειρόγαμον ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι· τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἑλών· εἰρήνην ἐμεσίτευσε· καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν :~

ᾠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἔμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

Ἐπέφανε χς βοᾷ πρόδρομος· καὶ ῥείθροις, ἐπιβαίνει ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ ἀπαντήσωμεν· καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι :~

Ζητῶν με ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον· τέ-

μου

τε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Υμᾶς μου σκιὰν ἐκλεκτοί, ἐπιγνώσομαι εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγίσειν σημανθῆ· ἐν ὑμῖν τελεστὸν φῶς ἀπαστράπτουσα· πρὸς δὲ βάπτισμα χριστὸς ὁ λόγος φησί· τοῖς ῥαθυμίας ὅπως διαμένοισιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν θείας· καὶ ἀληθείας ζωὴν ἥκει δωρούμενος :~

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί· φυσικῆς δ' ἐστὶ πρᾶγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γάρ· γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χεῖρα ἐπιθεῖναι κάραν· τῷ λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν· σύ με μᾶλλον ἁγίασον σὸν δοῦλον :~

ἕτερον διῴδιον, ὁ αὐτός,
Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ·

Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικόν· τινάξαντες καρδίας ἐγρηγόρσει· τῷ ἐρχομένῳ καθᾶραι ψυχάς, ἐν ῥείθροις βοήσωμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Ἰ καινούσθω πρᾶξις ἐν ἡμῖν· ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροί· τῷ πάντας καθαίροντι, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα βοῶμεν τὸν κύριον :~

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ· κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ· πίστει τῷ δόντι δεσπότῃ πιστοί· ὡς δοῦλοι προσάξωμεν· βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν :~ ὁ εἱρμός·

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ· οἱ ὅσιοι τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες· ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες θεόν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός·

Μεγάλυνας χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον· ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιεθέτο σῶμα· τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζοντες· πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν :~

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ· ἀπωσάμενοι ἐπαξίαν, βαπτίσματος τοῦ θείου· μνήμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· ἥκει γὰρ ὁ κτίστης, κάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην· ῥείθροις βαπτιζόμενος· πᾶσί τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν :~

Ἀφορῶντες εἰς χριστόν· ταπεινούμενον ἑκουσίως· μέχρι τῆς δούλου μορφῆς· ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν· νῦν ταπεινωθῶμεν ἐν πνεύματι, συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενον· τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν :~

ἄλλος· Ἡ τὸν ἀχώρητον θεόν·

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρύν, ῥύπον ἀπορρίψαντες· καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι· ῥείθροις θείοις ἐποφθῶμεν καθαροί :~

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκοντι, τῷ χριστῷ, δεῦτε προσεγγίσωμεν· τῶν δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις :~

Ἐν τῇ γεννήσει σου σωτήρ· ἡμᾶς ἑορτάσαντας· μετὰ μάγων καὶ ποιμένων· νῦν προσδέξαι· σὲ τιμῶντας βαπτισθῆναι μολοῦντα :~ ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸν ἀχώρητον θεόν· ἐν γαστρὶ χωρήσασα· καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα· σὲ ὑμνοῦμεν παναγία παρθένε :~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, κάθισμα· ἦχος α'·

Τὸν τάφον σου σωτήρ·

Φορέσας τὴν ἐμήν, υἱέ μου πτωχείαν· προσέρχῃ ἑαυτόν, τοῖς οἰκέταις μηνύων· καὶ βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ ἰωάννης ἐβόα· πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, θεὲ ὑπεράγαθε :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Προσέρχεσθαι χριστέ· ἀγαθότητι μέλλεις· πρὸς ῥεῖθρα ποταμοῦ, ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν· ἀπεργάσασθαι χάριτι· θεῖε πρόδρομε· τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων· καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον· τὸν μόνον φιλάνθρωπον :~ Εἰς τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα· ἦχος δ'· Ταχὺ προκατάλαβε·

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν·

Digitized by Google

αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύ-
ρετο ἡ Βηθλεέμ· καὶ αὕτη ὑδάτων ἀ-
λογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται
ἡ κολυμβήθρα· τότε ἀστὴρ τοὺς μάγους
ἐμήνυσε, νῦν δὲ πατὴρ, κόσμον σε ὑπέδει-
ξεν· ὁ σαρκωθεὶς καὶ πάλιν ἐρχόμενος,
ἐμφανῶς κύριε δόξα σοι:~

ἦχος β΄· πρὸς τό· Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου·

Πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδά-
νῃ· μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐστὶ τὸ βά-
πτισμα· ἐκπλῦναι θέλων τοῦ ἀδὰμ
τὸ χειρόγραφον· καὶ φησὶ πρὸς τὸν
ἰωάννην· δεῦρο ὑπηρέτησον ὦ βαπτι-
στὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦ-
ρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἅψαι
τῆς κορυφῆς τοῦ συντρίψαντος, τὴν κά-
ραν τοῦ δράκοντος· καὶ ἀνοίξαντος τὸν
παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβα-
σις, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύ-
λου ποτέ:~

ἦχος γ΄· πρὸς τό· Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, ἔνδο-
ξος ἡ παροῦσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνῃ τῷ σω-
τῆρι, μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ
δὲ, τὸν δεσπότην δοῦλος κλητὸς ἐβά-
πτισεν· ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες
εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνὴ τοῦ
πατρὸς, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττεν:~

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν ἰουδαίαν ἀ-
φέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ ἰορ-
δάνου· καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ,
τὸν δι᾽ ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, τὸ βά-
πτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ
ἰορδάνου, τὸν βαπτιστὴν παραιτούμε-
νον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· οὐ τολμῶ
χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ
πῦρ· ὁ ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυ-
γον σωτὴρ καὶ ἀπεστράφησαν, κἀγὼ πῶς
ἐπιθήσω ἐστὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα,
ἣν τρέμει τὰ σεραφίμ· ἀνεχώρησεν ὁ
ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν ἡλίου, δι᾽ ἔλις-
σαίου μηλωτήν· πῶς μὴ δύει εἰς χάος
καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς
ῥείθροις· πῶς δὲ μὴ φλέξει με ὅλως δὲ
οὐ πυρούμενος· τί βραδύνεις βαπτιστὰ,
τοῦ βαπτίσαι τὸν κύριόν μου, ὁ ἰορδάνης
βοᾷ πρὸς ἰωάννην· τί τῶν πολλῶν
κωλύεις τὴν κάθαρσιν· πᾶσαν τὴν κτί-
σιν ἡγίασεν, ἄφες ἁγιάσαι κἀμὲ, καὶ
τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν· ὅτι εἰς τοῦτο ἐ-
πεφάνη:~ τετράπαιον ἦχος δ΄·

Ἑτοιμάζου ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου νε-
φθαλείμ· ἰορδάνη ποταμὲ στῆθι ὑπό-
δεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμε-
νον τὸν δεσπότην· ἀγάλλου ὁ ἀδὰμ σὺν
τῇ προμήτορι· μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς,
ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυ-
μνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύ-
σῃ τὴν πρώτην στολήν· χριστὸς ἐφάνη, τὴν
πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι:~

Τὸ τριώδιον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις·
τούς τε εἱρμοὺς καὶ τὰ τροπάρια ποιοῦ-
σιν ὀκτώ· καὶ πάλιν τοὺς εἱρμούς· ἡ ἀ-
κροστιχίς· Τῇ δευτέρᾳ· ᾠδὴ α΄· ἦχος β΄·

Τῷ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασ-
σαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξη-
ράναντι· καὶ πεζεῦσαι δι᾽ αὐτῆς, τὸν
ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κυρίῳ
ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἡ ἀπόρρητος τοῦ κτίστου συγκατάβασις·
πρὶν ἐκ παρθένου λάμψασα, κόσμον
κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ χριστὸς, ἄλλο
νῦν μυστήριον τελέσων ἔρχεται· ἐν ἰορ-
δάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν·

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται·
πρὸς ἰορδάνην πρόδρομος· νῦν ἡ τοῦ
λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα ἀ-
δὰμ, ὁ πλουτῶν θεότητι· διὰ τοῦ πνεύματος
γάρ· πλουτήσων ἥκει χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ
βαπτίσματος· ᾠδὴ η΄· ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν· τὸ ὁμόστολον ψυ-
χῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφὲν,
ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου
δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός· δι᾽ αἰωνί-
ζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· τὸν κύριον ὑμνεῖ-
τε

εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, θεὸς ὁ προαιώνιος :~ Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος· ᾠδὴ γ´. καὶ ϛ´.

Ἰστέον ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου τελεῖται, διὰ τὴν ἑορτὴν καὶ θείαν μνήμην αὐτοῦ :~

Ἰστέον ὅτι εἰ μὲν εἰσὶ δύο κυριακαί, μεταξὺ τῶν χυ γεννῶν καὶ τῶν φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ κυριακῇ, εὐαγγέλιον, κατὰ ματθαῖον, ἀναχωρησάντων τῶν μάγων· καὶ τῇ ἄλλῃ κυριακῇ, εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον, ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ιυ χυ· εἰ δὲ τύχῃ ἓν σάββατον καὶ μία κυριακή, ἀναγινώσκομεν τῷ σαββάτῳ, σάββατον μετὰ τὴν χυ γέννησιν· τῇ δὲ κυριακῇ, κυριακὴν πρὸ τῶν φώτων :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, β´. προεόρτια τῶν φώτων, καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν σιλβέστρου πάπα ῥώμης. Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ´.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Προεόρτια ᾄσματα· εὐσεβῶς προσᾴσωμεν· τοῦ σεπτοῦ βαπτίσματος τοῦ θυ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος· σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν πρόδρομον αὐτοῦ· καὶ αἰτεῖσθαι τὸ βάπτισμα· τὸ σωτήριον εἰς ἀνάπλασιν πάντων· τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων καὶ μετεχόντων τοῦ πνς :~

Ὁ χς ἀναδείκνυται· ὁ θς ἐπιφαίνεται· ὃ δαδ προέγραψεν ἐμφανέστατα· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ βάπτισμα αἰτούμενος ἔρχεται· ἰορδάνη ποταμέ, εὐφροσύνης πληρώθητι, γῆ καὶ θάλασσα· οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη· καὶ ἄνθρωποι, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι· φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι :~

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε· καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται· τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα τὸν ὑποδύναμε· πῶς σε ποτάμια ῥεύματα, εἰσδέξονται κε· ἐπιβαίνοντα γυμνόν· ὁ οὐνοὺς τὸν τοῖς νέφεσι· περιβάλλοντα· καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν, τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν· τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντος :~

Ἕτερα τοῦ ὁσίου. ἦχος πλ δ´.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Πάτερ ἱεράρχα σίλβεστρε, ἱερωσύνης φωτί, ἱερῶς φωτιζόμενος· τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας· φωτοβόλοις διδάγμασι· μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον· οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπεδίωξας· σκότος αἱρέσεων· τὴν φωσφόρον σήμερον ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι πανηγυρίζομεν·

Πάτερ θεοφόρε σίλβεστρε, στῦλος ὤφθης πυρός· ἱερῶς προηγούμενος· ἱεροῦ συστήματος· καὶ νεφέλη σκιάζουσα· αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαίρουσα· ταῖς ἀπλανέσι σου· διδαχαῖς ἑκάστοτε· τὴν ἀΐδιον, ὅθεν καὶ πανίερον, μνήμην σου σέβομεν :~

Πάτερ θεηγόρε σίλβεστρε· ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν· τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέκλεισας· ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἑλλήνων πλήθη, θεῷ προσήγαγες· ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας· θαύματα μέγιστα· ἐκτελῶν ἐνώπιον· τούτων σαφῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ β´.

Ἔρχεται πρὸς ἰορδάνην χς ἡ ἀλήθεια· τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με· οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος α´. ἰωάννου μοναχοῦ·

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτή, λαμπροτέρα δὲ ὅπερ ἡ ἐπερχομένη· ἐκείνη ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν· ἐκείνη αἱμάτων

ὑμνεῖν σε θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν:~

Ο ἕτερος χορός·

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων· Νύμφη πανάγνε, μῆτερ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας· ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ· Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας:~

Ἐξαποστειλάριον· Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ·

Φιλοσοφίας ἔρωτι· περιέτεμες πάτερ· τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης· ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι· καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας θεόφρον· τῆς τριάδος ὁ μύστης· ὦ βασίλειε σοφέ, καὶ λάτρης τῆς θκοῦ:~

ὅμοιον δεσποτικόν·

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν νόμον πληρώσας· ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ κτίστης· καὶ σπάργανα εἱλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ· ὡς θεὸς διακρατῶν, ἐν τῇ ῥοπῇ διεξάγων:~

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους δ΄· στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος πλ. α΄·

χαίροις ἀσκητικῶν·

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί· ὁ ἐκ πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ῥύσεως, ἀφράστως, τεχθεὶς ὡς λόγος· καὶ ὡς θεὸς ἐκ θεοῦ· ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ θεότητι· διὸ κατὰ νόμον· ὁ ὑπὲρ νόμον γενόμενος· κατάρας νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας· καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται· ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον αὐτοῦ συγκατάβασιν· ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν· καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν· αὐτὸν δυσωποῦντες· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρῆσαι τὸ μέγα ἔλεος:~ ὅμοιον·

Θέσει υἱὸς θεοῦ γενόμενος· ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θείου βαπτίσματος· τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων υἱὸν· τοῦ θεοῦ καὶ λόγον ὁμοούσιον· πατρὶ καὶ συνάναρχον· ὡμολόγησας ὅσιε· αἱρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα· τῇ λαμπρότητι· τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας· ὅθεν καὶ τὰ βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας· συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι· χριστῷ τῷ πλουσίως· διανέμοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

ὅμοιον·

Ενδον ἐπ᾽ ὀπισθίου ναοῦ· ὡς ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας· τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν· τὰς τῆς σοφίας ἀρχὰς· ὡς στολὴν ἁγίαν περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον ὅσιε· ἱερατεύων· καὶ θεῷ παριστάμενος· καὶ τὴν ἄϋλον· λειτουργίαν τελούμενος· μέμνησο συμπαθέστατε· παμμάκαρ βασίλειε· τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον· χριστὸν ἱκετεύων· τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

ὅμοιον·

Ολος ἱερωμένος θεῷ· καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος· σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς· τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος· καὶ σοφῶς διηγούμενος· τὴν ἐν τοῖς οὖσιν εὐταξίαν ποιούμενος· ἐπιγνώσεως, θεοτόρας ὑποθέσιν· ὅθεν σε θεορρήμονα· καὶ θεῖον διδάσκαλον· καὶ φωτοφόρον φωστῆρα, τῆς ἐκκλησίας κηρύττομεν· χριστὸν ἀνυμνοῦντα· τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~ Δόξα ἦχος πλ. β΄·

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι:~ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·

ἦχος πλ. β΄· Ψοῦ μαλαξοῦ·

Ω θαύματος ὑπερφυοῦς· ὦ μυστηρίου φοβεροῦ· ὁ ἐν ἀρχῇ θεὸς λόγος, ἀρχὴν λαμβάνει χρονικήν· καὶ ὀκταήμερον βρέφος ὁρᾶται, ἡ πρὸ αἰώνων σοφία· τὴν σάρκα περιτέμνεται· ὁ διαπλάσας τὸν ἀδὰμ· καὶ πρόσφατον δέχεται προσηγορίαν, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς

της, γεννήτειραν ἑαυτοῦ, γενέσθαι, ὅθεν μακαρίζομεν· γενεαί σε πᾶσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Καταβασία·

Μυστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε· κάμινος πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι τοῦ Ἰορδάνου, καὶ στέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοί· καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὁ ἕτερος χορός·

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται· Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι· Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης· Νῦν εὐλογείτω συντόμως τὸν αἴτιον· Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν ἐθνῶν πανκληρεία :~

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα τὸν θεὸν ἐξανατείλαντα· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἀφράστως σωματούμενον· εὐλογημένη πανάχραντε· σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν :~

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους· Χριστὲ τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως· ὑπερφυῶς παρθένου ἀσπόρως τίκτεται· καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διακελεύεται· τὴν σάρκα περιτέμνεται· καὶ πληρωτὴς τοῦ νόμου δείκνυται :~

Δεῦτε τοῦ δεσπότου, τὰ ἔνδοξα Χριστοῦ ὀνομαστήρια· ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν· Ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον· σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ ἱεράρχου μεγαλύνομεν :~

Τοῦ ἀρχιποίμενος, ὡς πρόβατον πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε· τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν ὑπὲρ προδέδωκας· προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε :~

Τὸ τῆς ἐκκλησίας· πανίερον Χριστοῦ κατιδὼν σύστημα· ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον ἱεραρχίας σοφέ· ὁ πανώλης ἐμβροντηθείς, καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκεν Βασίλειε :~

Τῆς τῶν ἀποστόλων, καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ· πατριαρχῶν σκηνῆς καὶ τῶν δικαίων τρυφῆς· τῆς χαρᾶς τε τῶν προφητῶν· ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς θεοῦ λάτρις γάρ· καὶ τῆς τριάδος μύστης γέγονας :~

Ὁ τὰ ὑπερῷα, ἐν ὕδασι στεγάζων μόνος κύριε· ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσοις τε, ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος· ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί·

εἱρμός, ὁ αὐτός·

Ἀσοὺς διατρέφεις, πεινῶντας τὸν δεσπότην ἐκμιμούμενος· βρῶσιν βεστίαν πάτορ καὶ ὀψώνιον· καταλλήλως τὰ τῷ καιρῷ· παρέχων ἐπιτήδεια, ὡς οἰκονόμος ἄριστος, τῆς θείας χάριτος Βασίλειε·

Ἀξίως τὴν χάριν, ἐκ πνεύματος λαβὼν τῆς διακρίσεως· τοὺς ἀναξίους, ζήλῳ πυρπολούμενος· ἐξωστράκισας τῆς ἱερατικῆς, λειτουργίας τοῦ βήματος· ἀξίοις δ' ἐφαιδρώσας, σὺν τῷ Ἐφραὶμ τὸν ἀναστάσιον :~

Ξενίας τῆς κάτω, τὴν ἄνω προσκηνοῦντος ἀντικτώμενον· καὶ πρὸς ἐκείνην ἔνθεν προπεμπόμενον, τῶν βροτῶν πάντων οἱ χοροί, κάτω μάκαρ ἀνύμνουν σε· ἄνω δ' εὐφήμουν ἄγγελοι, ὁ δὲ Χριστὸς λαμπρῶς κατέστεφεν :~

Ὄντως ἐκκλησίας, ἐδείχθης φιλεργὸς θεόφρον μέλισσα· καὶ γὰρ ἁπάσας αἱρέσεις κατέτρωσας· τῶν ἁγίων τὰς ἀρετάς, ἁπάντων δὲ συνήθροισας· καὶ φωτισμοῦ γλυκύτητα· πᾶσι βραβεύεις σίμβλοις βίβλων σου :~

Σὲ τὴν σεπτὴν, τοῖς γένοις τῶν ἀνθρώπων μακαρίζομεν· καὶ τὴν χαρὰν παρθένε τοῦ ἀγγέλου σοι· προσφωνοῦμεν χαρμονικῶς, χαῖρε δέσποινα λέγοντες· χαῖρε δόξα παγκόσμιε· χαῖρε ἁπάντων ἡ εὐπρέπεια :~

Καταβασία·

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος

Μαγίαν δ' ἐμήν· ἀπελέγχων ὁ θ(εὸ)ς τὴν τοῦ τυράννου, θραύει τὸν παῖδα, ἀλλ' ἐν τεύξει σου, τούτῳ τὴν ῥῶσιν χαρίζεται· ἀλλ' οὐ βουληθεὶς συνιέναι, ὁ παράφρων πυρίκαυστος, περὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς πὲρ ἐγένετο:~

Ἀδίκων χειρῶν, ἐλυτρώσω ἀθεμῆ γύναια πέρ· τῆς μὲν πενίᾳ συγκαμπτόμενος, τῆς δὲ τῇ βίᾳ μαχόμενος· ἄλλην τῶν ἀρκύων τοῦ πλάνου, σὺν συζύγῳ λυτρούμενος· τῆς δὲ χειρόγραφον ῥήγνυς ἁμαρτιῶν μυστικῶς:~

Κεραυνοῖς τοῖς τῶν σῶν, θεοσόφων διδαχῶν ἀρδεύσας μάκαρ, σοφοὺς ἑλλήνων, σοφῶς ἠγρεύσας, καὶ ἰουδαίων τοὺς ἔμφρονας· ἔπεισας τοῖς θαύμασιν ὄντως, τὸν χ(ριστὸ)ν θ(εὸ)ν σέβεσθαι· ὁ μὲν σοφίαν γὰρ ζητεῖ, ὁ δὲ σημεῖον ἀεί:~ Θτ.

Ἀδύτου φωτός, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα παρθένε· σαφῶς ἐδείχθη, τοῦ φωτίζοντος, ἄνθρωπον πάντα ἐρχόμενον· κόρη εἰς τὸν κόσμον διό σε· ἱκετεύω ὁ δοῦλος σου· ῥῦσαι με σκότους ἀφεγγοῦς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:~

Καταβασία·

Νέοις εὐσεβεῖς καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας· διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε· καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κ(ύριο)ς· καὶ θ(εὸ)ς εὐλογητὸς εἶ:~ ὁ ἕτερος χορός·

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας· Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα· Νέοις φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας· Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὴν δ' ἐξ ἁμαρτίας· Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ πν(εύματο)ς:~ ᾠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενον τὰ πάντα θ(εὸ)ν λόγον· καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ δεσπότης· τὴν ἰ(ησο)ῦ τε δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου σωτὴρ ὑπάρχει καὶ κ(ύριο)ς:~

Τῶν χ(ριστο)ῦ γενεθλίων· ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη· τοῦ ἱεράρχου ἡ πανεύδοξος μνήμη· ἣν γεραίροντες πίστει ὑμνοῦμεν τὸν κ(ύριο)ν:~ τοῦ ἁγίου·

Τὸν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον βασίλειον τῷ κόσμῳ· φῶς εὐσεβείας· σάλπιγγά τε θεολογίας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ· ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς θεολογηθέντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Οἱ τῶν θείων σου λόγων· ἀπολαβόντες βασίλειε ἀπαύστως· ἐν τῇ σῇ μνήμῃ πανηγυρίζοντες βοῶμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν σέβειν τριάδος φύσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~ Θτ.

Τὸν ἐκ π(ατ)ρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον θ(εὸ)ν λόγον· καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ παρθένου· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν:~

εἱρμὸς ἄλλος· Τὸν ἐν καμίνῳ·

Ῥήσει χειλέων σου σοφέ· ἐξεχύθη ὁπόθεν θεία χάρις· καὶ τῶν ὄντων τὴν φύσιν· ἐν θεοπνεύστῳ γραφῇ πανσόφως, πὲρ διεγραψώσας, ὥσπερ χειρομύστης, καὶ σεπτὸς θεηγόρος:~

Ὁ τῶν ἠθῶν πανευπρεπής· στολισμὸς καὶ ἀσκητῶν κανὼν καὶ τύπος· θεολόγων ἀκρότης· τῶν διδασκάλων κρηπίς· καὶ κλέος, ἱεραρχῶν ἔνθεον· τῶν πιστῶν ὁ στῦλος· βασίλειος τιμάσθω:~

Μυσταγωγῶν ὀρθοτομεῖν· ἀληθείας ἱεράρχα πάντας λόγον, ὁποίους ὡς φθόγγους, θείας ἐννοίας λαμπρῶς, συγγράφεις, οἷα περ ἐκ πν(εύματο)ς, ἱερᾶς πυξίδος, συγκινῶν τὴν γραφίδα:~ Θτ.

Ἀπὸ πασῶν τῶν γενεῶν, ἐξελέξατο ἁγνή σε ὁ τῶν ὅλων, ποιητὴς καὶ δεσπότης,

της,

Digitized by Google

χθη· ἔνθα δὴ, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διανύσας· καὶ τῷ ῥαθύμῳ τοῦ φρονήματος καὶ ἀρέτω τὸν ἔπαρχον καταπλήξας· καὶ λόγοις ἐνθέοις, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε· καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ἐξεπαίδευσε· καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ χριστοῦ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν· ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμὼν, ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος· μέλας δὲ χρῶμα· ὠχρότητι δὲ πρόσωπον· σύγκρατος· ἐπίρριν· εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· δὲ ἐπισκύνιον συνεσταλκὼς φροντιστικῷ ἐοικώς· ὀλίγαις δὲ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκεις τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους· ἠρέμα ἐν χρῷ κουρείας· τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος· μεσαιπόλιος· υἱὸς βασιλείου καὶ ἐμμελείας· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς θεόδοτος, ξίφει τελειοῦται· στίχ.

Ὁ θεόδοτος οὐκ ἀνέξομαι λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ θεοῦ τμηθῶ χάριν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται :~ στίχ.

Γνώμας ἡνὴν οἴκοθεν πλουτεῖς πάτερ,

Τῆς σῆς τελευτῆς τοῦ ἐκ μηροῦ γόνον·

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός·

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεειρᾶ λατρευομένης· οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτῳ προστάγματι· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Λαμπρὰ παμφαὴς, τὰ γενέθλια χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος· ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, δὲ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῇ διατάξει, ὁ σωτὴρ περιτέμνεται· οὐχ ὡς θεὸς, ἀλλ' ὡς βροτὸς καὶ νόμου πλήρωμα :~

Τὸν νόμον πληρῶν· ὁ τοῦ νόμου ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον· ἐθελουσίως περιτέμνεται· περιτομὴν ἐργαζόμενος τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος· καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ τοῦ ἁγίου·

Εἰκὼν τοῦ πατρὸς, ὁ υἱὸς καὶ τοῦ υἱοῦ δὲ πνεῦμα πέφυκε· σὺ δὲ τοῦ πνεύματος ὦ βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον· οἶκος τε τῆς ὅλης τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἀντιδοξάζονται :~

Βυθίσας τὸν νοῦν· εἰς τὰ βάθη τοῦ θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα· καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως· ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίας· καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Συμπνοία νοῦ· ἱεράτε ξυνωρίς· ἡ ὡς περ μία ψυχὴ· ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος· ἐν γρηγορείῳ βασίλειος· πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι· ἐν βασιλείῳ γρηγόριος· νυνὶ ἱκετεύσατε, χριστὸν ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν :~

Πατὴρ ὀρφανῶν· καὶ χηρῶν προστασία· καὶ πλοῦτος πένησι· τῶν ἀθυμούντων ἡ παράκλησις· καὶ τῶν ἐν πλοῦτοι κυβέρνησις· γήρως βακτηρία ἐδείχθης· παιδαγωγία νεότητος· καὶ μοναζόντων ἀρετῆς κανὼν βασίλειε :~

Καθαίρεις τὸν νοῦν· ἰλυώδους μολυσμοῦ παντὸς βασίλειε· συνδιεσκέψω τὰ τοῦ πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι πνεύματι· ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν τριάδα ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ θεοτ.

Ἐν βάτῳ μωσῆς· ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾶ πυρπολουμένην ἀγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσεκτον· αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας ἑνωθεῖσαν παχύτητι· σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων ὑποστάσεων :~ ὁ αὐτός.

 μαρίαν

σιν ἄστρος, συμφυὴς λόγος πέλων, φωταυγὸς ἐξώρμησεν αὐτὸν γένοις. λόγος τε μου ζῶν, καὶ βροτοῖς ἑρμηνεία :~

κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ ἐκκλησίᾳ· νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς· ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε :~

Ὁ οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατήρ· τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων· Βασίλειος ὁ μέγας πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς· δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ· θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· ὥσπερ λαμπάδι ἀστραφθέντες τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πυρὶ θαλφθέντες, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν· τὴν ζέσιν· τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε :~

Μὴν Ἰαννουάριος ἔχων ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι', καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'.

Εἰς τὴν πρώτην ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα περιτομὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ :~ στίχ.

Χριστοῦ περιτμηθέντος ἐτμήθη νόμος·
Καὶ τοῦ νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη χάρις·

Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς κοσμικῆς διατάξεως κατεδέξατο· ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποίητον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην δὲ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ἀπὸ τῶν ἁγίων πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν· καὶ μέντοι πανηγυρίζομεν, καὶ ἑορτὴν καὶ δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα κύριον ταύτην καταδεξάμενον· ὥσπερ γὰρ ἔνσαρκον γέννησιν δι' ἡμᾶς καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφευγε καὶ τὸ ἄληπτον εἴληχεν, οὕτως καὶ περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον, ὥστε καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀναληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφὼς ἦν· καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομίσαι τὸ σάββατον μὴ τηρεῖν· καὶ τὸν νόμον λύειν συκοφαντοῦντας, τὸν μέχρι καὶ τῆς περιτομῆς τὴν τοῦ νόμου διασώσαντα φυλακήν· διά τοι τοῦτο μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ἐκ παρθένου γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς μητρὸς καὶ Ἰωσὴφ εἰς τόπον ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι, καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς παρθένου· καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων διῆγεν ἀνθρωπίνως· προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι εἰς σωτηρίαν ἡμῶν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου. στίχ.

Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν κυρίῳ.
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.
Ἰαννουαρίοιο θάνεν, Βασίλειε πρώτῃ.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαρρησιάσατο πίστεως· τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ᾗ προσετέθη ὁ βασιλεύς· πυρὸς δίκην λυμαινομένου τὰς ἐκκλησίας· ἦν δέ, πρὸς πατρὸς ἐκ Πόντου· πρὸς δὲ μητρὸς Καππαδόκης· ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δέ, τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν· καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη.

Digitized by Google

πάλληλον ἀνύψωσας παμμόσοφε· θείαν κεφαλὴν καὶ ψυχῆς ὄμμα σου· περικύκλῳ συστρέψας, τὸν κόσμον κατεφώτισας :~

Ἰδεῖν μυστικῶς· τὸν Χριστὸν σὺν μύσταις κατηξίωσαι, μυοῦντα μυστήριον, τῆς μυσταγωγίας σε βασιλεῦ· καὶ διδοῦντά σοι χάριν, τελέσαι ταύτην λόγος σου :~

Ναόν σε Θεοῦ· κιβωτὸν σκηνήν τε δόξης
Στ. ἄχραντε· ζωῆς ἄρτου τράπεζαν· καὶ στάμνον τοῦ μάννα χρυσαυγίζουσαν· ὀνομάζομεν κόρη· ὡς τοῦ Θεοῦ γεννήτριαν·

Καταβασία·

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος· τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας· ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται :~

Ὁ ἕτερος χορός·

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου· ἰὸν καθάρσει πηγῆς λελουμένοι· νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον· ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν· μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη :~

ᾠδὴ ϛʹ· ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν Κύριε Κύριε ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου·

Εἴληφε τέλος ὁ νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς νηπιάσας· πληρωτὴς τοῦ νόμου δειχθείς· περιτομὴν κατεδέξατο· καὶ ἔλυσε τὴν τοῦ νόμου κατάραν :~

Σάββατα περιτομή τε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων· τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαυται· καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ :~ τοῦ ἁγίου·

Ἐθρέψας λιμῷ τακείσας ψυχὰς πεινώντων ἀφθόνως· καὶ τὰς τῶν πεινώντων καρδίας· πάσης ἐνέπλησας βασιλεῦ, θεϊκῆς εὐφροσύνης :~

Ἐθρέψασθαι πεινῶντας τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος βασιλεῦ· οὗ ἄφθονος σιτοδότης ἐγένου :~

Ἠθροίσας τῷ τῆς μελίσσης βασιλεῦ φιλοπόνῳ· ἀρετῆς ἁπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐτῇ μακαρίζῃ :~

Ἐσπεύσας κόσμου ῥαγῆναι· καὶ θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς· πάτερ βασιλεῦ· τὰ μένοντα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω :~ θεοτοκίον·

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ ἀφλέκτως προσομιλοῦσα· τῷ πυρὶ προεγράφει μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον· ἀνύμφευτε θεοτόκε Μαρία :~

εἱρμὸς ἄλλος· πρὸς Κύριον ἐκ κήτους·

Ὡς βρέφος ἰδὼν θεῖον, τὸν ἄρτον μελιζόμενον· τὸν ἐπιούσιον· ὁ Ἑβραῖος ἀνεβόησε· πίστις ἡ σὴ ὀρθή, ἀληθῶς βασιλεῦ· Χριστῷ βάπτισον οὖν με πιστεύοντα·

Ἡ αἴγλη τῶν σῶν λόγων, ὁ παραβάτης παμμόσοφε· ὡς πῦρ ἐμβρόντητος, κατησχύνθη καὶ ἠπείλησε· τοῦ κακῶσαι τὸ σόν, χριστώνυμον ποίμνιον· ἀλλ' αὐγαῖς σου ὁ θὴρ ἐξηφάνισται :~

Τηροῦντα τὰ θεῖα, σὲ δυσσεβῶς ὡς ἤκουσεν, Οὐάλης ὅσιε, ἐξορίσαι ἀπεφήνατο· ἀλλ' ἠλέγχθη τρισίν, ἀψύχοις ἐνδόμαξι· συντριβεῖσι χερσὶ τῇ παρέσει τε :~

Ἰδὼν σου τῆς σοφίας, καὶ στεῤῥοῦ φρονήματος· πάτερ βασιλεῦ, τὸ ἀκήρατον ὁ ὕπαρχος· ἧτταν τὴν ἑαυτοῦ, ἄκων ὡμολόγησε· καὶ τὴν σὴν ἀρετὴν ἀνεκήρυττε·

Συμβόλοις πολυτρόποις, καὶ τύποις καὶ αἰνίγμασι· θείαις ὁράσεσι· προφητῶν τε
Στ. καὶ προρρήσεσι· παρθένε προφανῶς, ἐδηλώθη πόῤῥωθεν· τοῦ σοῦ τόκου τὸ μέγα μυστήριον :~ καταβασία·

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου· ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος· ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε· πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς· καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος :~ Ὁ ἕτερος χορός·

Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ· ἤχῳ, πρὶν ὃν γαστρὸς ἐξηράξατο· ναίφε-

κόνισμα καὶ τεῖχος ὀχυρὸν Βασίλειε παμμάκαρ:~

Τοῖς ἀμπλέοις πέλεκυς ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκον τὴν ἀπάτην ὤφθης πάτερ Βασίλειε:~ Θεοτοκίον·

Δυσωποῦμεν σε ἄχραντε ἡ τὸν θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα· τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου:~

εἱρμὸς ἄλλος· Ἐλήλυθας·

Συνέλαβες ἐν καρδίας γαστρὶ τὸν τοῦ πνεύματος φόβον ὦ Βασίλειε, καὶ ὠδινήσας ἐκτέτοκας πνεῦμα σωτήριον· ὅθεν διέσωσας, τοὺς πεπλανημένους τοῖς λόγοις σου:~

Ἱδρῶσι σου, καὶ καμάτοις θεόφρον ἀσκήσεως· ἀρετῶν τῇ κλίμακι, προσεπιβὰς μάκαρ ἔφθασας, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὅθεν μεμύησαι, θείων μυστηρίων τὰ ἄρρητα:~

Λαμπρότατος, ἔκ τε βίου καὶ λόγου γενόμενος· πάτερ καὶ ὑπέρλαμπρος, ταῖς ὑψηλαῖς ἀναβάσεσιν· ὅλος ἐν θεῷ κινούμενος, εἰκότως κέκλησαι, καὶ οὐρανοφάντωρ Βασίλειε:~

Σὴν πρᾶξιν· ἐπεδείξω τρισὶν ὑποτυπώσεσιν, ἀρετῆς κακίας τε, καὶ μετανοίας Βασίλειε· περιασφαλιζόμενος, καὶ διορθούμενος, ψυχὰς ἀνθρωπίνας τρισόλβιε:~ θεοτοκίον·

Ἰώμενος, τοῦ Ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα παρθένε· ἐκ σοῦ σάρκα εἴληφεν· ἀναμαρτήτως ὁ ὕψιστος· καὶ τὰ ἀσθενήματα βροτῶν ἀνέλαβε, καὶ τὰς ἡμῶν νόσους ἐβάστασεν:~ Καταβασία·

Ἀκήκοε κύριε φωνῆς σου ἣν εἶπας· φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ· ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ· ὅλως γενόμενος τοῦ παρόντος πνεύματος ἐβόησε· σὺ γὰρ Χριστὸς θεοῦ σοφία καὶ δύναμις:~ Ὁ ἕτερος χορός·

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας· ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν· ῥήγνυσι γῆρυν, πνεύματι κρουομένην· σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου λόγου· ὦ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη:~ ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός·

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κύριε· ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων· ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σοῦ γὰρ ἄλλον θεὸν οὐ γινώσκομεν:~

Σὺ ἐκ παρθένου μητρὸς· ἀνερμηνεύτως προελθὼν κύριε· καὶ τὴν βροτῶν, μὴ ἀπαξιώσας ἐνδύσασθαι μορφήν· ὡς βρέφος νομίμως τὸν νόμον ἐπλήρωσας:~

Νυκτὶ ὡμοίωται, ὡς σκιὰν τὴν νομικὴν στέργουσα τὸν Ἰσραήλ· ἡ γεννησαμένη· δόξης ἀπαύγασμα· τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου Χριστὸς πεφανέρωται:~ τοῦ ἁγίου·

Ἄγει διπλῆν ἀληθῶς, ἡ ἐκκλησία ἑορτὴν σήμερον· περιτομῆς, ὡς βρέφος δεσπότου ὀφθέντος ἐπὶ γῆς· καὶ μνήμην οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμάκαρος:~

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς· ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ ὅσιε· φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστός· διό σου τὴν μνήμην ὑμνοῦμεν Βασίλειε:~

Ὁ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ περὶ τοῦ νόμου Ἰωσὴφ γέγονε· τῆς κατὰ σὲ· τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκός, αὐτὸς ἑστιάτωρ ἐδείχθης Βασίλειε:~

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρὰν· ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ γέννησιν, τῷ Μωυσεῖ· αὐτὸς ὀρμημάτων, ἐκ θείων θησαυρῶν· ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμάκαρ Βασίλειε:~ Θεοτοκίον·

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν· τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε ἁγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα θεὸν τὸν ἀχώρητον:~

εἱρμὸς ἄλλος· Μεσίτης θεοῦ·

Ὁ πάμφωτος νοῦς· ὁ φωστὴρ ὁ ἔνθεος Βασίλειος· φωτισμὸν τῆς χάριτος, ἰορδάνου ῥείθροις ἐνδυσάμενος· ἐν φωτὶ φῶς τὸ πνεῦμα, τὸ ἅγιον ἐδέξατο:~

Νικῶν ὡς θεὸς, περιφανῶς σοφὲ τὸ πνεῦμα ἔχει σε· καισαρέων μέγιστον, σὲ ἀρχιερέα ὡς προέφησε· τῷ πρὸ σοῦ ἀρχιθύτῃ, ἀξίως μεγαλώνον σε:~

Ἀεὶ συμμετρῶν, ἀρετὴν τῷ θεσμῷ σου καὶ παράλληλον·

Ἀπόρως ἐν γαστρὶ θεὸν συνέλαβον· καὶ τί-
κτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον· εἰς ὃν
βλέπειν οὐ τολμῶσιν ἀγγελικαὶ· οὐρανῶν αἱ
δυνάμεις ἀειπάρθενε :~

εἱρμὸς ἄλλος· Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως·
Νοὸς καθαρωτάτου εἰλικρινεία· ψυχῆς
τε διαθέσει εὐπρεπεστάτῃ, λαμπρῶς
τὴν γνῶσιν θείων καὶ ἀνθρωπίνων,
πραγμάτων εἴληφας· σοφὲ βασίλειε·
ἐν φιλοσόφοις τὰ πρῶτα κλειζόμενος :~

Σοφίαν τὴν τῶν θύραθεν ἐξασκήσας·
καὶ ταύτης τὸ ὠφέλιμον ἐπιλέξας· ἀ-
πέβαλον διόλου τὸ περιττεῦον, καθά-
περ σκύβαλον· μόνον τὸ κάρπιμον·
θησαυρίσας πάνσοφε, νουνεχέστατα·

Ἐπόθησας θεάσασθαι γραφὴν πᾶσαν·
ἐζήτησας ἁπάσης μάκαρ θρησκείας, μυ-
στήρια βασίλειε ἐπιγνῶναι· καὶ γνοὺς
τὰ ἔκτοπα, σὺ ἐθριάμβευσας· πίστιν
δὲ ὀρθόδοξον, διεφαίνωσας :~

Βασίλειον βασίλειε πορφυρίδα· καὶ στέ-
φος βασιλείας ἐπουρανίου, εἰδὼς περι-
κειμένην τὴν θείαν χάριν, ταύτῃ ἀπέ-
δειξας, ἀεὶ δουλεύοντα, μόνον τὸν τοῦ
γράμματος, θείοις λόγοις σου :~ Θεοτοκίον.

Ἀμήκουστα ἠκούσθη καὶ ὑπὲρ φύσιν, αἰῶ-
σιν ἐν ἐσχάτοις παρθενομήτορ· θεὸς γὰρ σαρ-
κοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν· ἀνὰ θε-
λήματος, σαρκὸς θεόνυμφε· καὶ θεὸς καὶ
ἄνθρωπος εἰς γνωρίζεται :~

Καταβασία·

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριος·
καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν παρθένου
ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βά-
πτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν
ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν :~ ὁ ἕτερος χορός·

Οἱ παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων·
βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύ-
λας· ἀγαλλιώμεθα καὶ πλατύνωμεν στό-
μα· λόγον πλέκοντες· ἐκ λόγων με-
λῳδίας· ᾧ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δω-
ρημάτων :~

καθίσμα, ἦχος πλάγιος δ΄· Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ θεοῦ· ἐξηράξω
σοφίαν κῆρυξ φωτός· καὶ φρόνημα ἔν-
θεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν
πρῶν ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα·
κατὰ παῦλον ὤφθης, τῆς πίστεως πρό-
μαχος· ὅθεν καὶ ἀγγέλων, συμπολίτης
ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος· ἀνε-
δείχθης μακάριε, θεοφάντορ βασίλειε·
πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πό-
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα, ἦχος γ΄. Θείας πίστεως·

Πᾶσαν ἥρδευσας τὴν οἰκουμένην· ὥσπερ
ὕδασι, ταῖς διδαχαῖς σου· τῆς εὐσεβείας
ἐν σπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς
γὰρ πηγή· ὁ χριστὸς ἐν σοὶ ἔπεμψε παύσαντα
ὄντως βασίλειε· ὃν ἱκέτευε· ὡς παῤῥη-
σίαν κεκτημένος θεόπνευστε· δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

καὶ νῦν· ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ τῶν ὅλων κύριος, περιτομὴν ὑπομένει·
καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα ὡς ἀγαθὸς
διατέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον
κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις, καὶ ὁ τοῦ
κτίστου ἱεράρχης, καὶ φωσφόρος· ὁ θεῖος
μύστης χριστοῦ βασίλειος :~

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός·

Εἰσακήκοα κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονο-
μίας· καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε :~

Περιτέμνεσθαι πέπαυται· ἀφ᾽ οὗ χριστὸς ἑ-
κὼν περιετμήθη· τῶν ἐθνῶν τὰ πλή-
θη, σώζων τῇ χάριτι :~

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον· ἡ ὀγδοὰς
ζωὴν προεικονίζει· ἐν ᾗ ἐδεδαπότης περιε-
τμήθη χριστός :~ τοῦ ἁγίου·

Καλλωπίζεται ὥσπερ τῷ τόκῳ χριστοῦ· ἡ
νύμφη ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ
σου παμμακάριστε :~

Ἐμπνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν θεοῦ·
θεότητα εἰς κτίσιν· εὐσεβῶς βασίλειε
οὐ κατήγαγες :~

Ἀταπείνωτος ὤφθης, θεοῦ συμμαχῶν·
βασίλειε ὁ πᾶσι· τῷ αὐτοῦ προστάγμα-
τι ταπεινούμενος :~

Ἡ ἐκκλησία δέδωσαι· παρὰ θεοῦ χαρί-

κομα

σιν ἀνεδείχθης, τύπος βασίλειε :~

Τὰ τῆς ψυχῆς πάθη χρησίμως βασίλειε· ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος ἐν τῷ τοῦ πνς, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τὸν δεσπότην, θῦμα προσήνεγκας :~

Ευ γεγονὼς μύστης ἀρρήτου βασίλειε· δ᾽ τοῦ χυ βασίλειον ἐμυσταγώγησας· ἱεράτευμα περ· σαφῶς δ᾽ τῆς τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν :~ Θκ.

Τίς ἐξείπειν· σοῦ κατ᾽ ἀξίαν δυνήσεται· τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· θν γὰρ τέτοκας· ἐν σαρκὶ πανάγια· ἡμῖν ἐπιφανέντα σεσαρκωμένον ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

ἕτερος κανὼν εἰς τὸν μέγαν βασίλειον, ποίημα νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλοίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· κόσμον σε βασίλειον αἰνῶ τρισμάκαρ· ὁ μαλαξός· ᾠδὴ ά· ἦχος ὁ αὐτός·

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ·

Κροτεῖν ὕμνον σοι θεορρῆτορ πάνσοφε βασίλειε, ἐπιποθῶ, οὐκ ἰσχύω δὲ ἅψασθαι· τῶν λαμπρῶν ἐπαίνων σου· ἀλλὰ χάριν μοι, ὅπόθεν κατάπεμψον· ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὅπως ἐπαξίως ἀνυμνήσω σε :~

Ὁλοτρόπω νεύσει πρὸς θν, μάκαρ ἀνακείμενος, ἔξω σαρκὸς, καὶ τοῦ κόσμου γεγένησαι· καὶ πρὸς δ᾽ ἀκρότατον, τὸν νοῦν ὕψωσας· ἐφετῶν ὦ βασίλειε· ς ἀνεπτερώθης, ἔρωτι τῷ τούτου πρὸς οὐράνια :~

Ἐσταθηρὸν δ᾽ φρόνημα δείκνυς, περ ἐκ νεότητος· σοῦ τῇ ψυχῇ, δ᾽ σῶμα καθυπέταξας· καὶ τοῦτο ἀνέπεισας, ὑποτάσσεσθαι, ὡς ὑπὲρ δοῦλον βασίλειε· οἰκεία δεσποίνη, κρείττονι δ᾽ χεῖρον ὑποθέμενος :~

Μακαρίων βλάστημα φυεὶς, γεννητόρων ὅσιε, τῶν ψαλμικῶς, ἐν ὑδάτων προχύσεσι· φυτευθέντων δέδωκας, καρπὸν ἔνθεον, ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι· οὗ ὑπὲρ ἡ τερπνότης, μένει αἰωνίως ἀδιάφθορος :~ Θκίον·

Ὁ τὴν βάτον πάλαι τῷ μωσεῖ, δείξας ἀκατάφλεκτον, ἐν τῷ σινᾷ, πυρπολουμένην ἄχραντε· μὴ συγκαιομένην δὲ, καὶ τὴν μήτραν σου, τῷ πυρὶ τῆς θεότητος· ἄφλεκτον δείκνυσι, τοῦτο δι᾽ ἐκείνου προτυπούμενος :~ Καταβασία·

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα· καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει· ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους· ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κς, ὅτι δεδόξασται :~

ὁ ἕτερος χορός·

Ἐπιβὰς θαλάσσης, κυματούμενον στέλλον ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον· μέλας δὲ πόντος, τριστάτας αἰγυπτίοις· ἔκρυψεν ἄρδην, ὕδατοστρωτος τάφος· ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ δεσπότου :~

ᾠδὴ γ΄· ὁ εἱρμός·

Ἐστερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον· εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

Ὁ λόγος σαρκωθεὶς, ὁ ὑπερούσιος· εἰς λῆξιν τοῦ νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὴν δὲ θείας χάριτος· καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν :~

Τοῦ νόμου πληρωτὴς, ὡς οὐκ ἀντίθεος· ὑπάρχων χς ὁ σεσαρκωμένος· ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν· ἑκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος :~ τοῦ ἁγίου·

Παιδείας γεγονὼς ἁπάσης ἔμπλεος· οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης· πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος· ἀνεδείχθης τῷ κόσμω φῶς βασίλειε :~

Τῷ φόβῳ τοῦ κυ στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλία τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας, ὦ βασίλειε :~

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως· καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας· θειοτέρας ἐπιδέδειξαι· καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς :~

Συνέδραμε χυ ς συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου περ τοῖς γενεθλίοις· ὧν δ᾽ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφαιδρώσας :~ Θκ.

ἀσπόρως

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος φιλανθρωπίας· ἐνεδύσω δέσποτα μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκὶ, περιετμήθης δωρούμενος, ἀμέμπτως πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος:~

ἕτερα στιχηρὰ, μετὰ τὸν πολυέλεον, ἦχος πλ. δ'. Ψ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν· τὰς αἱρέσεις καθεῖλες τὰς ζοφερὰς· πάντα τὰ φρυάγματα, ἀνομίου ἀθετήσας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὴν τριάδα, θεὸν ἀνεκήρυξας· καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας· πᾶσαν ἐκδιώξας, σαβελλίου λατρείαν, πάντα τὰ φρυάγματα, νεκρείαν κατήργησας· ἱεράρχα βασιλεῦ· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~ Δόξα, ὅμοιον·

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν· καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικὸν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα· ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας τὰ θεῖα διδάγματα· ὅθεν καὶ εἰς τόπον κατεσκήνωσας χλόης· μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου· κομισάμενος ὅσιε, ἱεράρχα βασίλειε· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

καὶ νῦν, θεοτοκίον· ὅμοιον·

Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής· ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν· προστάτην σε ἔδειξε· τῶν ἀνθρώπων παναγία μήτηρ· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν· ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι δέσποινα· καὶ ἀνωνίζουσης· λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι· πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου:~

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ α', ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου· προκείμενον ἦχος δ'·

Ψ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν·

στ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα· πᾶσα πνοή· τὸ εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος· Ὁ πεντηκοστός· καὶ τὸ ἰδιόμελον· ἦχος πλ. β'·

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι:~ Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὸ παρὸν πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·

ἦχος β'· πρὸς τὸ, ἀναστὰς ὁ ἰησοῦς·

Διπλὴν ἄγει ἑορτὴν, ἡ ἐκκλησία γὰρ τοῦ δεσπότου· νῦν περιτομήν· βασιλείου τε σοφοῦ, τὴν μνήμην σήμερον:~

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς, ϛ τοῦ ἁγίου δύο δευτερευόντων τοὺς εἱρμοὺς, τὰ δὲ τροπάρια ὁμοῦ εἰς δώδεκα· ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς ποίημα στεφάνου·

ᾠδὴ α'· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν· ᾆσμα χριστῷ τῷ θεῷ· τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι· τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε· δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται:~

Ἡ ὀγδοὰς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος· τῇ σῇ χριστὲ λαμπρύνεται καὶ ἁγιάζεται, ἑκουσίᾳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί:~

Περιτομὴν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι χριστὸς· τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον· τὴν σκιὰν καταστέλλει· τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος:~

Ψ. τοῦ ἁγίου· ὁ αὐτός· ποίημα ἰωάννου·

Ἐπὶ τὴν φωνὴν, ἤδη πάρειμι βασίλειε· τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ πάτερ συγγνώμην, γενόμενος τὴν χάριν μόνοις ἀφθόνως ἡμῖν:~

Τὸ ἐμπαθές· σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκὸς· φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ βασιλείοις, πάτερ βασίλειε:~

Τῶν ἀρετῶν· σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδὸν· ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀνεπαύσω· τὴν ὁσίαν βάσιν· καὶ πᾶσιν

τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα βασιλεῦ:~ Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ο Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων οὐρανόθεν κομισάμενος· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν· ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἑδραίωμα παμμακάριστε Βασίλειε· καὶ πάντων τῶν πιστῶν διδασκαλίας ὑπόδειγμα· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Ο Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος Θεὸς τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ νόμου ποιητὴς, τὰ τοῦ νόμου ἐκπληροῖ· καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ· ὁ πάντα περιέπων δρακὶ, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰλιθεὶς Κύριε δόξα σοι:~

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὸ παρὸν τῆς ἑορτῆς· καὶ νῦν· ἦχος πλ. β'. τοῦ Μαλαξοῦ·

Ο Πρὸ ἑωσφόρου ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἐξ ἀσπόρου γαστρὸς ὑπὲρ ἔννοιαν τεχθεὶς, τὴν σάρκα περιτμηθῆναι ὀκταήμερος καταδέχεται, καὶ δείκνυται νόμου πληρωτὴς, ὁ τοῦ νόμου ποιητὴς, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ τῆς κατάρας τοῦ νόμου· καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος παράσχῃ ἡμῖν· ὁ νόμος γὰρ διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις δὲ καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο:~

τροπάριον· ἦχος α'·

Ε Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας· τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας· βασίλειον ἱεράτευμα· πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

ἕτερον τῆς ἑορτῆς· ὁ αὐτός·

Μ Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες· Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ νόμον ἐκπληρῶν περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν· ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν· δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ λόγε συγκαταβάσει σου:~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α', στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον·

Ω Ὡς βασίλειον κόσμον τῆς ἐκκλησίας· τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσωμεν· τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, τριάδα σέβειν ἁγίαν· ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ· διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν:~

Δόξα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ·

Β Βασίλειε σοφὲ· παρεστὼς τῇ τριάδι· ἱκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης· ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου· χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον··

καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ο Ὁ πάντων ποιητὴς, καὶ δεσπότης τοῦ κόσμου· ὁ ὢν σὺν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ πνεύματι ἀιδίως· ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος· ὄντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα· σὺ γὰρ δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνῃ, ὡς νόμου τὸ πλήρωμα:~ Μετὰ τὴν β', στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Τ Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς· ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν· πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα· τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα· τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων· εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς τριάδος ὑπέρμαχε· ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου·

Δόξα, τὸ αὐτό· καὶ νῦν ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον·

ὡς

τῇ οἰκουμένῃ· δι' ὧν φωτιζόμενος ὁ πι-
στὸς τῆς ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χει-
λέων ὁμολογούντων· τὴν χάριν προ-
σφέρει τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου
εἰς αἰῶνα αἰῶνος:~ Ὁ αὐτός·

Μύρον ἐκκενωθὲν Χριστοῦ σοὶ τῆς χάριτος·
ἔχρισέ σε ἱερουργῆσαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν, βασίλειε θεο-
φάντορ· τοῦ Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος· τὴν
ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμέ-
νην, ἐπλήρωσας· διὸ, τὰς φωνὰς τῶν
οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος· αἴτη-
σαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.~

Βυζάντιος· ὁ αὐτός·

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος·
τριάδος ὑπέρμαχε βασίλειε· θερμῷ
παρέστης δικαστηρίῳ, προκινδυνεύων τῆς
πίστεως· καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν· ἐπιδει-
ξάμενος· θυμὸν ὑπάρχου κατῄσχυνας,
θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας·
καὶ σπλάγχνων ἐκτομὴν ἀπειλοῦντος,
προθύμως ταῦτα προέκεινας· καὶ
μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει· τὸν
στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ
τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα· ἦχος πλ. α'· τοῦ Μαλαξοῦ·

Ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ
τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα θεία χά-
ρις βασίλειε πάνσοφε· ποιμένα σε πι-
στὸν ἀξίως κατέστησε τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ,
ποιμαίνοντα τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁ-
σιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· τὰς ἀσθενεῖς
διανοίας ἐν τῇ πίστει ῥωννύοντα· τὸ
δέον πρὸς γνῶσιν τῆς θεοπνεύστου γρα-
φῆς, τοῖς λόγοις σου ἀναπληροῦντα·
τὴν ψυχὴν προτιθέμενον ὑπὲρ τῶν
λογικῶν προβάτων· καὶ πόρρω τού-
των διώκοντα, τοὺς νοητοὺς θῆρας τῶν
αἱρέσεων, τῇ σφενδόνῃ τῶν πνευματικῶν
δογμάτων σου· δι' ὧν ἡμεῖς φωτιζόμε-
νοι, ἐν εὐσεβείᾳ στηριζόμεθα· ὀρθοδό-
ξως προσκυνοῦντες, τὴν ὁμοούσιον τριά-
δα, τὴν σὲ μεγαλύνασαν:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἦχος ὁ αὐτός·

τοῦ αὐτοῦ·

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νέος ἀδὰμ γενόμενος,
τὸν παλαιὸν ἀνακαινίζων, νέαν κλῆσιν
καταδέχεται· ὁδοποιῶν τοῖς ἐξ ἀδάμ,
καινὴν προσηγορίαν, εἰς ἐκπλήρωσιν
τῶν προρρηθέντων τοῖς προφήταις·
ῥηθήσεται γάρ φησιν αὐτοῖς ὄνομα και-
νόν· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ, λαῷ τῷ τεχθησομένῳ δι' ὕδατος
καὶ πνεύματος· διὸ πᾶς ὁ χριστώνυμος
περιούσιος λαός, σήμερον χαρμονι-
κῶς ἑορτάσωμεν, τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τὰ ἔνδοξα
ὀνομαστήρια μεγαλύνοντες· τοῦ σωτῆρος
τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ἀπόστιχα στιχηρά, ἦχος α'· Βυζάντιος·

Ὡ θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας μέλι-
σσα, βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τοῦ
θείου πόθου τὸ κέντρον, σεαυτὸν καθο-
πλίσας· τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰς
βλασφημίας κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκα-
σμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν τῶν θείων
λειμώνων, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος
νομῆς· μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστὼς
τὴν τριάδα τὴν ὁμοούσιον:~

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν·

Βασιλείου μοναχοῦ·

Πάντων τῶν ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρε-
τάς, πάτερ ἡμῶν βασίλειε· μωυσέως τὸ
πρᾶον· ἠλιοῦ τὸν ζῆλον· πέτρου τὴν
ὁμολογίαν· ἰωάννου τὴν θεολογίαν·
ὡς παῦλος ἐκ βοῶν οὐκ ἐπαύσω· τίς ἀ-
σθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τίς σκανδαλίζε-
ται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι· ὅθεν σὺν αὐ-
τοῖς αὐλιζόμενος· ἱκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἦχος β'· Στόμα δικαίου μελετήσει σο-
φίαν· Ἰωάννου μοναχοῦ·

Τῶν ὄντων ἐμμελετήσας τὴν φύσιν· καὶ
πάντων ὑπερσκοπήσας τὸ ἄστατον· μό-
νον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως
ὄντα δημιουργὸν τοῦ παντός· ᾧ καὶ μᾶλ-
λον προστιθέμενος· τῶν οὐκ ὄντων τὸν
πόθον ἀπέρριψας· πρέσβευε καὶ ἡμᾶς

τοῦ

δὲ ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίσταται χάριτας· στόμα σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ, ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει· φῶς δικαίοις, διὰ παντός, καὶ παρὰ κῦ εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν· γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἀναπαύσεται σοφία· ἀγαπᾷ κς, ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ, πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· σοφία κῦ, φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα· καὶ ἐν ταῖς τρίβοις, φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς· σοφίας, οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία· διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς· καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων δεσπότης, ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ· οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ κῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· θεὲ πρῶν καὶ κε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν δόξῃ· καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν, πάντες δειλοί· καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν:~

Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα·

ἦχος α᾽· τοῦ μαλαξοῦ·

Ὁ πάμφωτος στῦλος τῆς ἐκκλησίας, ὁ οὐρανοφάντωρ βασίλειος· σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, πρὸς ἑστίασιν πνευματικήν, τῶν θεοπνεύστων λόγων καὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ· δεῦτε πάντες ἐμφορηθῶμεν, οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ βάθος ὑψηλῆς θεωρίας· θείων δογμάτων ὀρθότητα· καὶ φύσεως τῶν ὄντων διατράνωσιν· ἠθῶν διακόσμησιν, καὶ σεΐας ἀνθρωπίνης ὑπόθεσιν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· οἰκουμενικὲ φωστὴρ καὶ διδάσκαλε· αἴτησαι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

ἦχος β᾽· τοῦ αὐτοῦ·

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἰσθητὴν κτίσιν, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον θεωρίαν, τὸν νοῦν ἀνύψωσας, ἱεράρχα βασίλειε· καὶ τὸν ἄδυτον γνόφον εἰσδὺς, ὡς πλάκας θεοχαράκτους, τὴν γνῶσιν τῶν εὐαγγελίων χῦ ὑπεδέξω, καὶ πᾶσι ταύτην μετέδωκας, ὡς βασίλειον θησαυρόν· ὅνπερ νῦν κατέχοντες πάντες οἱ πιστοί, θεογνωσίαν πλουτοῦμεν σὲ μακαρίζοντες:~

ἦχος γ᾽· Γερμανοῦ·

Χν̄ εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου· διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας· τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα βασίλειε· ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν

τῇ

Digitized by Google

λόμενος· καὶ θεία μελέτη νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα· ἀρετῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνι· διὰ σάρκα μισήσας καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ χῷ· αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Εὐκαταβαίνων ὁ σὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν· ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν μρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν πατέρα· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· σὺ εἶ ὁ θς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς:~

Εἰς τὸ καὶ νῦν· εἰ βούλει, εἰπὲ τὸ παρόν, τὶ τοῦ μαλαξοῦ· ἦχος πλ δ'·

Ἰδοὺ ἡ σωτηρία τοῦ γένους ἡμῶν, ἐκ παρθένου ἁγνῆς ἀρρήτως ἐπέφανε· τὴν σάρκα περιτέμνεται, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς νομικῆς διατάξεως· καὶ δέχεται τὴν σωτήριον, ἣν προσηγορίαν· ἵνα τῷ κόσμῳ ἐπιλάμψῃ, τὸ σωτήριον φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου· διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ κε δόξα σοι:~

Εἴσοδος· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα·

Ὤφθη κς τῷ Ἀβρὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι ὁ θς σου· εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος· καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα, καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἐθνῶν· καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβρὰμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα· καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θς· καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ κῷ· καὶ εἶπεν ὁ θς πρὸς Ἀβραάμ· σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις· σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν· καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν· καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· καὶ ἄρσεν, ὃ, οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν:~

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα·

Κς ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ· πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ, πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι· πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με· κς ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα, τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων· ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη· καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ:~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Στόμα δικαίου, ἀποστάζει σοφίαν· χείλη

λη· τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον· ἡ ἐκτε-
νή· ἡ κατήχησις· καὶ ἀπόλυσις· δίδο-
ται καὶ ἅγιον ἔλαιον· ἡ συνήθη λιτή,
καὶ ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι· ἐν δὲ ταῖς
ὥραις, τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον, καὶ
τοῦ ἁγίου· εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά·
οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς', καὶ ἡ γ' ᾠδὴ
τοῦ ἁγίου εἰς ς'· τὸ ἀναστάσιμον τροπά-
ριον, καὶ τοῦ ἁγίου· δόξα κοντάκιον τοῦ
ἁγίου, καὶ νῦν· προκείμενον ἦχος πλ. β'·
σῶσον κύριε τὸν λαόν σου· στίχ. πρὸς σὲ κύριε
κεκράξομαι· καὶ τοῦ ἁγίου ἦχος α'· τὸ στό-
μα μου λαλήσει σοφίαν· ὁ ἀπόστολος
τῆς ἡμέρας πρὸς τιμόθεον β'· τέκνον
τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι· καὶ τοῦ ἁγίου·
ἀδελφοί· βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ
συλαγωγῶν· ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας·
ἦχος πλ. δ'· ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ
τοῦ ἁγίου ὁ αὐτός· ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ
πρόσχες· εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, ἐκ τοῦ
κατὰ λουκᾶν· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὑπέ-
στρεψαν οἱ ποιμένες· εὐαγγέλιον τῆς ἡ-
μέρας, κατὰ μάρκον· ἀρχὴ τοῦ εὐαγγε-
λίου ἰησοῦ χριστοῦ· κοινωνικόν, αἰνεῖτε τὸν
κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· καί, εἰς μνημόσυ-
νον αἰώνιον :~

Εἰς τὸ λυχνικὸν τὸ μακάριος ἀνήρ·
εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ὀκτώ·
καὶ ψάλλομεν τὰ δύο στιχηρὰ ἰδιόμελα,
τοὺς πλ. δ'· ἐκ δευτέρου·

Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀν-
θρώπων· κατεδέξατο σπαργάνων πε-
ριβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν
περιτομήν· ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν
μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν πατέρα· αὐτῷ
πιστοὶ βοήσωμεν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς :~ ὁ αὐτός·

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θεός· τῆς
σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι·
ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμ-
μὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ νόμου
ποιητής, τὰ τοῦ νόμου ἐκπληροῖ· καὶ
τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ
αὐτοῦ· ὁ τὰ πάντα περιέπων δρακί, καὶ
ἐν σπαργάνοις εἱληθεὶς κύριε δόξα σοι :~

Ἕτερα τοῦ ὁσίου· ἦχος δ'·
Ὁ ἐξ ὕψους κληθείς·

Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς βασιλείας·
ὅτε τὸ βασίλειον σὺ ἱεράτευμα· τὸ τοῦ
χριστοῦ ἔθνος ἅγιον· φιλοσοφίᾳ, καὶ ἀσκή-
σει μὲν πάτερ ἐποίμανας· τότε διαδή-
ματι σε κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας
βασίλειε· βασιλευόντων, ὁ βασι-
λεὺς καὶ πάντων κύριος· ὁ τῷ τεκόντι συν-
θρονούμενος, ἀΐδιος υἱὸς καὶ συνάναρχος·
ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν :~

Ἱεραρχίας στολαῖς ἠγλαϊσμένος· χαί-
ρων, ἀνεκήρυξας τὸ εὐαγγέλιον, τῆς
βασιλείας βασίλειε· ὀρθοδοξίας, τῇ
ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς
νῦν φωτιζόμενοι μίαν θεότητα, τὴν
ἐν πατρὶ παντοκράτορι· μονογενεῖ
τε, τοῦ θεοῦ λόγῳ καὶ θείῳ πνεύματι·
θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν· ἐν προ-
σώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἱκέτευε
σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν :~

Ὁσίαις συνὼν χορείαις· καὶ συναυ-
λιζόμενος περὶ βασιλέα· ὧν καὶ τὸν βίον
ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ· εἰλικρι-
νείᾳ τῆς πολιτείας σου· ἔτι μετὰ σώ-
ματος ἀναστρεφόμενος τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς
τις ἄσαρκος, τοὺς ἐν ῥυθμῷ τῆς
θεοπνεύστου διδασκαλίας σου· ἐκ τῶν
κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας
χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν· καθικέτευε σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Διατηροῦμεν τὸ πρῶτον· Δόξα·
ἦχος πλ. δ'· ἀνατολίου·

Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος ὅσιε· καὶ πάν-
των τῶν ὄντων, τὴν πρὸς θεὸν προκρίνας
συμβίωσιν· μελέτην θανάτου, εἰκότως
τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πά-
θη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτοῦ περιε-
λόμενος·

Digitized by Google

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι· καὶ ἡ νύξ, ὥρας ιδ'.

Εἰς τὴν πρώτην, ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, γίνεται ἀγρυπνία, καὶ προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀγρυπνία οὐ γίνεται :~

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ τῆς θεοτόκου ὡς σύνηθες· ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα, γ'· τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμελα δύο, ἦχος πλ. δ'· δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ πρῶτον· δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου· τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου· Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς· καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἰδιόμελα, τοὺς δύο πρώτους, τὸν δεύτερον, καὶ τοὺς δύο τρίτους· δόξα ὁ αὐτὸς τοῦ ἁγίου· καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'· συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ· Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ στίχου καὶ τοῦ ᾱβ· δόξα τοῦ ἁγίου ἦχος πλ. β'· ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θεός· εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, θεοτόκε παρθένε, δίς· καὶ τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου ἅπαξ· ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς· αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, εἰς τὸν θεολόγον· ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ θεὸς κύριος, τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, δίς· δόξα τοῦ ἁγίου· καὶ νῦν θεοτοκίον· τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον· Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας, καθίσματα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν· ὁ ἄμωμος· ἡ ὑπακοή· ὁ πολυέλεος· καὶ καθίσματα τοῦ ἁγίου· δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου· πᾶσα πνοή· καὶ εὐαγγέλιον, ἀναστάσιμον· ἀνάστασιν Χριστοῦ· ὁ πεντηκοστός· στιχηρὸν τὸ ἀναστάσιμον· οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, εἰς δ'· τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'· καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς'· καταβασία· βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα· καὶ, στίβῳ θαλάσσης, ἀνὰ μέρος, οἱ δύο χοροί· ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, καθίσματα τοῦ ἁγίου· δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἕκτης, τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ πᾶσα πνοή· στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'· καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια, ἦχος πλ. α'· καὶ ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'· ἐξεχύθη ἡ χάρις· μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην· δόξα τὸ ἑωθινόν· καὶ νῦν ὑπερευλογημένη· δοξολογία μεγά-

Digitized by Google

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS

Τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιερεῖ κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης, κυρίῳ Διονυσίῳ, Ἰωάννης, ὁ μυνδόνιος, εὖ πράττειν.

Τῶν νοερῶν ψυχῶν θεῖον πόμα λάμβανε βίβλοις,
Καρποὺς ἀρχαίων γνώσεος ἀϊδίου·
Ἧς ἔνι θεῖα μέλη μαρτύρων μέλπεται ἄδδην,
Καὶ μοναχῶν ὁσίων τῶν τε καθηγεμόνων·
Ἆσμα γὰρ ὑπερέχει πάνθ' ἄσματα, καὶ τύπος ἄλλοις,
Καὶ δόνακες χαλκοί, ἧς τε μεειμψοπόλος·
Ἄγετε γοῦν ἱερεῖς ἁγιώτατοι ἔξιτε πάντων,
Ἀπαντᾶτε βίβλοις ἄσμενοι αἰθερίαις·
Οὔνομα γὰρ ἁγίων ἐπὶ γαίης μέλψεται αἰεί,
Καὶ θείων ἔργων ἔξοχος ἱστορίη·
Καὶ πρὶν ὑπ' ἀλλοδαπῶν ὅπλα καὶ χρήματ' ἀλώθη,
χριστὸς ὅμως παρ' ὑμῖν ὅπλον ἀεί γε μένει·
χριστὸς καὶ σοφίην καὶ πλοῦτον κ' ἤθεα διδούς,
Ἐλπίδας χρίζων χρίσματι θειοτάτῳ·
Ὄργανα γοῦν χριστοῦ ἁγιώτατα μέλψετε πάντων,
Δεξάμενοι ψυχῶν ἄσματα οὐρανίων·

ΜΗΝ

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟϹ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΗΝΑΙΟΝ ΕΤΥΠΩΘΗ

ἐν ἑνετίησιν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως· καὶ
περιέχει πλεῖστα τροπάρια, ἰδιόμελα, κανόνας
τε καὶ συναξάρια, ἃ συλλεχθέντα νῦν ἐκ πολ-
λῶν, καὶ καλῶν βίβλων οὐκ ἦσαν ἐν τοῖς ἄλλοις
τοῖς προτυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἄλλων μηναίοις· διὸ
συνεχωρήθη χάρις ὑπὸ τῆς ἐκλαμπροτάτης γερου-
σίας τῶν ἑνετῶν, τῷ κυρίῳ ἀνδρέᾳ καὶ ἰακώβῳ τῶν
σπινέλλων μονεταρίοι τῆς ἐνδοξοτάτης ταύτης
πόλεως τῶν ἑνετῶν δι' ἐτῶν κ', ἵνα μηδεὶς τολμήσῃ
τυπῶσαι, μήτε ἀλλόθι τυπωθέντα πωλῆσαι
ἐν τοῖς χωρίοις ταυτησὶ τῆς ἀρχῆς·
εἰδὲ μή, τοιαύτην δώσει δίκην,
οἵα συνέχεται ἐν τῇ
χάριτι:~

*

ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας
χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ
πεντηκοστῷ τετάρτῳ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕϹΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙϹΤΟΥ

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝ

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΗΝΑΙΟΝ ΕΤΥΠΩΘΗ

ἐνετίησιν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως· καὶ περιέχει πλεῖστα τροπάρια, ἰδιόμελα, κανόνας τε καὶ συναξάρια, ἃ συλλεχθέντα νῦν ἐκ πολλῶν, καὶ καλῶν βίβλων οὐκ ἦσαν ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς προτυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἄλλων μηναίοις· διὸ συνεχωρήθη χάρις ὑπὸ τῆς ἐκλαμπροτάτης γερουσίας τῶν ἐνετῶν, τῷ κυρίῳ ἀνδρέᾳ καὶ ἰακώβῳ τῶν σπινέλλων μονεταρίοι τῆς ἐνδοξωτάτης ταύτης πόλεως τῶν ἐνετῶν δι᾽ ἐτῶν κ´, ἵνα μηδεὶς τολμήσῃ τυπῶσαι, μήτε ἄλλοθι τυπωθέντα πωλῆσαι ἐν τοῖς χωρίοις ταύτησι τῆς ἀρχῆς· εἰ δὲ μή, τοιαύτην δώσει δίκην, οἵα συνέχεται ἐν τῇ χάριτι:~

*

ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Digitized by Google

Digitized by Google